DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

25 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2016/35 No: 469
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

Harem Otogarı'nın yerine yapılması planlanan dev dönme dolap Avrupa'nın en büyüğü olacak!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Vatandaşa Sorduk: Dış Güçler

Onbinyurt TÜTENCİĞER (40): Dış güçler ülkeyi işgal etmek bölmek, mundar etmek için oyun üzerine oyun oynarken, iç güçler hala daha devletin kurumlarını satmaya çalışıyor lan.. 13 senedir hep fetö satıyomuş meğerse.. Şimdi kalanları da bunlar satmaya çalışıyo.. Tutamıyoruz.. Büyük satış var.. Ben diyorum ki vatandaş bir araya gelip para toplasın... ülkeyi şu siyasetçilerden geri satın alalım..

Tebeşirt ORMANLAR (28): Bizim güçlenmemizi istemedikleri için üstümüze fetö, pkk, işid saldılar.. Fetöyü orduya devlete yerleştirdik, pkkya silahları yerleş diye seneelerce göz yumduk, işidi yetiştirdik... Sanırsın amerikalı biziz amk.. Ne olduğunu yanttu lan millet.. Kendi ülkesini elin ülkesiymiş gibi sktı seneelerce. Ülkenin üzerinden cumhuriyeti çekince hepimizin götü çıktı ortaya..

Katmadeğervergisi: SUNA (32): Aklıma geldikçe sinirleniyorum lan... Bi dalyarrak çıkıyo jetle, tankla meclise, vatandaşına sıkıyo, diğer dalyarrak da "İmmh tiyatro" diyo.. Bunlardan ala dış güç mü var?. Size o tankın ehliyetini, o tiyatroun biletini veren! skmm..

Etvirtli DEMİR (23): "Eskiden dünyanın dış gücü bizmişiz... Sonra dış güçlüğü batıya kaptırmışız ve kalan hayatımıza şehirler arası bi güç olarak devam etmişiz..." dedim dayımın oğluna.. "Dan sktret, akşam napıyosun?.." dedi.. "Balyoz mağduru generalle canlı yayında darbe üzerine konuşulacak, onu izleyeceğim" dedim.. "Sabaha kadar izlenir mi lan o, mal mısın, 5 saat konuşurlar" diye omuz silkti.. "Emekli fetocu bi adam var, o da konuşacak" dedim.. "Gak da skendeydi.." diye ikna olmadı.. "Neyse sen git, ben bi yarın yutupdan konuşmanın önemli yerlerini göstericem" diye bağırdım ardından apartman boşluğuna doğru... Yanki oldu...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

Suriyeli 9 aylık bebeğin tecavüze uğramasını haber yapan Birgün gazetesi hedef gösterildi.

Gaziantep'teki canlı bomba saldırısında 54 kişi hayatını kaybetti. Yaşamını yitirenlerin 29'u çocuk...

Gaziantep'teki IŞİD saldırısı aylar önce hazırlanan IŞİD iddianamesinde yer alıyordu. MİT yine uyudu.

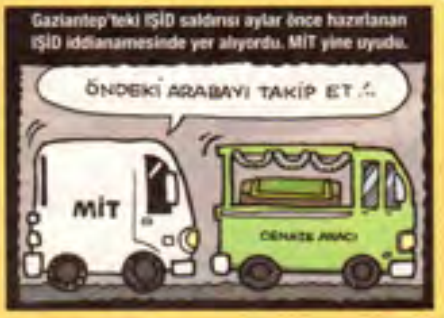

Karikatürist Doğan Güzel darp edilerek gözaltına alındı.

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında küçük, savunmasız hayvanların canavarlaşarak insanlara saldırmasını ancak ve ancak Kuşlar gibi Alfred Hitchcock filmlerinde ya da iyiden iyiye dandik "Yaban Arılarının İstilası!" "Katil Karıncalar" gibi filmlerde görürsünüz. Bunlara ek olarak necabeti paçalarındanakanTürkiyebasınının "kaplumbağaların insanlara saldırdığını," iddia ederek haber yaptığını görebilirsiniz. Gazeteye göre hayvanların yaşam alanına yıllardır tecavüz eden, soylarını tüketmek için elinden geleni ardına koymayan insanlar üç beş gariban hayvan tarafından saldırıya uğramıştır. Eh, Bülent Arınç'ın dediği gibi "Ben kaplumbağa olsam, ben de ısırırdım."

Normal şartlar altında gazeteciliğin temel kurallarından biri, hakkında haber yapılan ve haberde aktörolarak adı geçen tüm kişiye kurumlara haberiyayına hazırlarken danışmak,konuyadair onların söylediklerini de aktarmak, yorum yapmamayı tercih ederse haberin ilgili kısmına "kendisine bu konuyu sorduğumuz Xyanıt vermemeyi tercih etti," diye not düşmektir. Hadi ola ki sözkonusu kişiye ya da kuruma,onca internete,telefona, telgrafa, kargoya rağmen bir türlü ulaşamadın, adam/kadın yeryarıldı içine girdi, o zamanda yine usulünce belirtirsin: "X'eulaşmayı başaramadık," diye amainsanda onu yazarken biraz utanır.Ama **Yeni Türkiye** uzunca süredir, ne haberlerinde ne de tartışma programlarında,bırakın yanaktörolarakadı geçenleri, bizzathakkındakonuştuklarıkişi ve kurumlara hiçbir şekilde cevap hakkı tanımamayı

Normal şartlar altında kitapları dünyanın bütün büyükve önemli dillerine çevrilen,dünyanınedebiyata önem veren tüm ülkelerinde saygıyla ağırlanan biryazarınızvarsa, onun adınıbir sokağa, birmeydana, bir okula ya da hiç olmadı bir edebiyat fakültenizdeki bir anfiyeverirsiniz. **Yeni Türkiye'deyse** Aslı Erdoğan gibibir yazarınadını görebileceğiniz tek resmi yer mahkeme tutanakları olacaktır.

Ve **normal şartlar altında** gelmiş geçmişen büyük müzisyenlerinden birinin eşcinsel, şu an yaşayan en büyük sahne yıldızlarındanbirinin transseksüel olduğu ve sadece ekranlarda değil devleterkânı tarafındandüzenlenen etkinliklerde baş köşede oturduğu bir ülkenin LGBTİ bireylere karşı daha toleranslı olması beklenir.Ama **Türkiye'de** özellikle de trans olmak, kader arkadaşlarınıza sırt çevirip hiçbir sorun yokmuş gibi güle oynaya yaşayan bir süperstar değilseniz, kendi işinizive mesleğinizi yapamamak ve her şeyden acısı **yaşlanamamak** demektir. **Türkiye'de** trans olmak her gün Özgecan'la aynı kaderi paylaşmak ama Hande Kader gibi görmezden gelinmektir.

İsrail, Gazze'ye hava saldırısı düzenledi

Türkiye genelinde bütün FG plakalar toplatılıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

nisanhakan

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Dünakşamçok acayip birşey oldu. Bir yere gitmiştikailecek, çünkü biz resmen artık bir aile olduk, neyse ne diyordum, aileolduk, yok lan onu demiyordum, döndük işteo bir yerden, orası da neresiyseartık, oradan işte, girdikeve, kedi Venüs'lekedi Çiko'nun bir telaşlıhalleri var. Bazen boşa telaş yapıyorlar, aca ba dedik yine boşa mı telaş yapıyorlar. Boşa telaşyapıyorlarsasorun yok, ama boşa telaş yapmıyorlarsakesin önemli bir şey var. Çünkü yani önemli bir şey olmasa telaş yapmazlar. Boşa telaş yapmıyorlarsa tabii. Allahım bana da bu dergide yazarım diye para veriyorlar ya, inanılır gi bi değil. Üst katı işaret ettiler. Çıktım Venüs'ün Çiko'nun peşinden yukarıya. Yukarıda bir de kuş odası var, dedimkuşlaramı bir şeyoldu acaba. Okapı kilitli genelde. Ama yok, banyokapısı önünde duruyorlar. Üst katta bir de küçük bir banyom var. Hastasıyım. O kapıda geneldekilitli çünkü banyonunküçük penceresinden ekseriyetle de Venüs çatıya kaçıyor. Gerek yok. Kapıyı bir açtım, lavabonun kenarına bir güvercin tünemiş. Has-taa, avurtları çök-müüş, bit-kiiin, gözleri iltihaplanmıış, biçare can bir güvercin. Hemen el attım yakaladım. Derhal kuş odasına aldım, kendisine geni ş bir kafes tahsis ettim. Yem, su koydum. Gözlerine de ilaç damlattım. Geceydi zaten, sa baha iyileşmesini ümitederek uyudum. Sabah olduğunda yemini bitirmiş, suyunu içmiş, gözleri tamamen iyileşmiş, bünyesine dev can gelmişti. Şöyle bir elime aldım. Venüs'le Çiko da merak ediyorlar tabii haliyle. Her daim olay mahallindeler. Her daim ama. Evdene oluyor ne bitiyor, herşeyi bilmek zorundalar. Herr-şeyi ama. Güvercin şöyle bir Venüs'le Çiko'ya baktı. Sanki onlara teşekkür ediyor gibiydi. Çünküeğer Venüs'le Çiko ha ber vermeseydi ve ben üst kata çıkmasaydım, geceyi çıkararnazdı. Soğuk almış, beslenememiş, beslenemedikçe beslenemedikçe de öyle olmuş işte. Ben de teşekkür ettim Venüs'le Çiko'ya. Sonra da güvercini takdir ettim. Resmen kendi yaşamınıkurtardı güvercin. Çatıdaöyle ölümünü de bekleye bilirdi. Ama resmen benim onu kurtarmamı istedi, eve girdi. Müthiş bir olay bu bence. Saldım sonra yine o küçük banyo penceresinden kendisini. Nasıl kuvvetli kanat çırpışları vardı görmeliydiniz. Olağanüstü mutluluk verici bir andı. Bir canın daha hayatına dokundum. Budefa dokunduk gerçi Venüs, Çiko ve ben. Harika birtakımız biz. Yıllar sonra evekuş girdi, o da güzel oldu bir de. Demek ki birşeylerhala doğru bir de. De

æ Ağlayamayana kadar ağlamak, bir yandan da komik bir şey bence

æ Oğlumuz Hazar henüz elli günlük ve ben resmen iyi bir ba ba olamadım. Olamadım dostlarım olamadım. Oğlumu karpuz'dan koruyamadım. Çünkü ben Hazar'ı asla karpuzla tanıştırmayacak, onu nedeni bilinmez bir mutlulukla büyütecektim. Ben mesela çocukluğumda birkaç kez karpuz'a maruz kaldım, hala geceleri sessiz sessiz dans ederken için için ağlıyorum. Dansımı da ederim ama. Dansımdan geri kalmam, kalamam. Ne figürlerim var. Oğlum asla karpuz bilmeyecek, tadını bile tatmayacak, dışarıda bir yerde görürse, "bu da ne çirkin bir şey yarabbim" diyecekti hep. Çünküçocuğumun her günama her gün beyniniyıkayacaktım. Çocuk beyni nedirki, onu yıkamak dünyanın en kolay şeyi. Ona de ki, "bu budur" de, o ona inanır. Enkolay şey çocuk beyni. Ne diyordum, iyi bir baba olamadım. Geçen kırkı çıktı diye ev gezmesine götürdüm oğlanı. Tosunya, yemin ediyorum tosun. Ev gezmesinde bir ara ben arkadaşla plak dinliyordum ayrı bir odada. Bir ara Özlem geldi, Hazar'ı kucağıma verdi. "Biraz da sendedursun babası" diyerek. "Babası" ne lan, "babası" ne. Neyse, çocuk kucağımda, bir yandan da Geor ge Harrison dinliyoruz, tosunu iyi müzikle büyütüyorum, o noktadaiyiyim bak, sonra neoldu bir şey oldu bilmiyorum, odaya hop Oya abla elinde bir kaşıkla girmesin mi, "Oya abla kîm?", " E, ev gezmesiişte.", girmesin mi, kaşığın içinde de kırmızımsı pem bemsi iğrenç bir renk bir sıvımsı bir şey var, "aç bakıyim ağzını' ' diyerek Hazar'ın ağzına diye hop sen o bir kaşık sıvıyı Hazar'asenya, lan yemin ediyorum ya. "Oya abla neettin" dedim, "sus konuşma, dört çocuk büyüttüm ben" dedi. "Tamam da" dedim "şimdi Oyabla, dört çocuk büyüttün tamam da bu neydi şimdi" dedim, "ne içti benim çocuk" dedim. "Hayır anne sütünden başka bir şey girmedi de bu çocuğun midesine şimdiye kadar, neydi şimdi bu" dedim. "İlk kez" dedim, "çocuğun midesine anne sütünden gayrı yabancı bi [illegible] çocuğa [illegible] ne ki yani şimdi bu" dedim, "[illegible] yahu" dedim, "Karpuz suyu" deyiveresiye "Allah Kahırbela" diyerek düşmüş bayılmışım. Ayıldığımda artık kötü bir babaydım ben. Tosununu karpuzdan koruyamayan bir baba, ba ba mıdır ki. Demek ki yarın bir gün başka bir şeylerden de koruyamayacağım bentosunumu. Artık geceleri sessizsessizdans ederken, sadecekendim için değil, tosunumiçin de ağlıyorum. Gerçi bir yandan da iyi oldu. Artık dahaçok dans ediyorum. Bir yandan da iyi oldu aslında. Bir saatdans ediyorsam eskiden, şimdi ikisaatdans ediyorum. Bütüün ne kadar toksinim varsa hepsini atıyorum, çiçek gibi oluyorum, pırlanta gi bi oluyorum.

Sevgiler.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
27 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat 21.30 / bilgi: 0536 954 58 35
(biletler biletix)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

ÇALIŞIRKEN FONDA HANGİ FİLMİ DİNLEYECEĞİM KONUSU ARTIK BÜYÜK DERT OLMAYA BAŞLADI. GECENDE YİNE ÇAMUR SİZCE İNTERNETTE GEZİNİRKEN ANİDEN AKLIMA GELDİ...

LAN?..

BİZİMKİLER'İ DİN-LESEM YA...

DAHA ÖNCE DİNLEMİŞTİM İYİ ÇALIŞTI. BİYO...

BİZİMKİLER'İ ÇOĞUNUZ BİLİYORDUR (TEMKİNLİ YAKLAŞIYORUM ÇÜNKÜ BİLMEYEN GÖRÜRÜM) SO'LER SONU, SO'LARIN İLK YARISINDA ÇOK MANDALİNA SUMA YENİ BU DİZİ KARŞISINDA...

DUN. KOF!

BAK SEN ŞU MEYMENETSİZİN YAPTIĞINA :(

EHE EHE.

AGA ÇOCUK AMA O DAĞVUUUĞ?!.

EHE EHE.

KIRARIM BOYNUZUNU İBLİS!!!

EHE EHE.

BİZİMKİLER'İN BAŞARISI SOKAKTAKİ HER İNSANIN DİZİDEKİ EN AZ BİR KARAKTERLE ÖZDEŞLEŞEBİLİYO OLMASINDAN KAYNAKLANIYODU SEN ÇOK. BÜGÜN YAPIMLAR YAKIŞIKLI KASLI MASALI ERKEKLER KOYARLAR, GÜZEL KIZDAN GEÇİLMEZ OKTALIK. OYSA BİZİMKİLER TAM Bİ YAMUK YUMUK TÜRKİYE ÖZETİYDİ...

BEN AİLEMİ SEVİYORUM. LEVENT'İN AİLESİNE YAKIN BULUNDUM (GERÇİ ONLAR DA BENİM VE GÖKSEL'İN KENDİLERİNİ DE TABİİ ALİ'YE...ABİLERİ DA VAR PİLAN...

...FAKAT YAZ GELİNCE BU DİZİ ARA VERİYORDU VE AYNI EKİP YAZLIKÇILAR DİYE Bİ DİZİ YAPIYORDU.

AYNI OYUNCU KADROSU...AMA BU SEFER TAMAMEN BAŞKA ROLLERDE İNANAMIYORUM RESMEN.

E O ZAMAN HER OYUNCU TEK Bİ ROLDE Mİ OYNASIN HAYATIN... DA?!..

HAYALİ OKUR

HAYIR AMA BÜTÜN EKİP KOMPLE ROL DEĞİŞTİRİYO OĞLUM! VE YAZ BİTİNCE YİNE **BİZİMKİLER** OLUP İNAN... AMANIZI BEKLİYOLAR!

GEÇENLERDE DERGİDE ENGİN ABİ'NİN YAZISINI OKUYORDUM DA. HANİ Bİ ANNE, KİZİNİ MERDİVENLERDEN KUCAKTA İNDİRDİĞİ HALDE KİZİN AĞLAMASINI (KİZ KENDİ İNMEK İSTEMİŞ) DURDURAMAK İÇİN **"E SEN KENDİN İNDİN YA"** DEMİŞ... KİZİN, DAHA AZ EVVEL KUCAKTA İNDİĞİNİ GAYET İYİ BİLDİĞİ HALDE, EN GÜVENDİĞİ İNSAN OLAN ANNESİNİN BÖYLE BİŞEY SÖYLEMESİNİN YARATA-BİLECEĞİ TAHRİBATTAN BAHSEDİYODU ENGİN ABİ... İŞTE BEN DE **BİZİMKİLER-YAZLIKÇILAR** OLAYINDA BENZER Bİ KANDIRILMIŞLIK HİSSEDİYORDUM...

YAZIN...

A...AMA BU ADIMA CAMİ'Dİ?

YOK ŞU AN O BEKİR. BANA İNANMAK İZLE...

KIŞIN...

BEKİR DEĞİL MİYDİ BU?!

ENGİN ABİ'NİN YAZISINI OKURKEN ÇOK KELLANMIŞTIM ZATEN...

LAN KESİN BANA DA YAPTILAR...

...DU BAKTIYIM TANIDIK GELDİ KIM YAPMIŞ OLABİLİR?..

KİM OLUCAK?! KÜÇÜKKEN EN GÜVENDİĞİN PİŞİR ANNE. BÜYÜK ÖLÇEKTE DE TOPLUMUN ANNESİ KİM? DEVLET TABİİ Kİ...

BAK OĞLUM, BU ÇOCUK ÇOK İYİ BİRİDİR... ONLA ARKADAŞ OL, OYUN & MEY?!.

SONRA...

OĞLUM BU ÇOCUK ÇOK PİS YARAŞAN Bİ İNSANDIR, ONUNLA SAKIN OYNAMA TAMAM MI?

A...AMA SEN İYİ DEMİŞTİN ONA ANNE?.

YOK YOK DEMEDİM... ÖYLE BİŞEY DER MİYİM? PİŞ, KAKA O...

...

...AMA SONRA YİNE İYİ DİYECEM İYİ OLUR. BUNU DA ANLAYIN...

YANİ ŞİMDİ BİZİMKİLER VE YAZLIKÇILAR ÜZE-RİNDEN TOPLUMSAL SAPTAMA YAPMAK ŞUURSUZ-LUK VE ÖKÜZLÜK OLMUŞ OLABİLİR TABİİ (BANA HAFİFTEN ÖYLE GELDİ.)

Şu popcorn'u sevdin?

ÇOK SEVİYOOZ !!!

Şimdi de sevdim... yiv bi'sey var artık !!!

İĞRENİYOOOOZ !!!

FAKAT MEVZUNUN ANNENİZ BİLE OLSA HERKESE VE HER ŞEYE HEMEN İNANMAK YERİNE HAFİZAM KULLANMA MESELESİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR VE BU HAFTAKİ DENİZ KÖŞEMİZİN SONUNA GELİYORUZ...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dolandırıcılar, sahtekarlar, üçkağıtçılar... Tatlı dille bankadaki paranızı, yatak odasındaki altınlarınızı, 1990'lardan hatıra alman markalarınızı alırlar. Bin türlü hikayeyle aklınızı karıştırır, beyninizi allak bullak ederler; eninde sonunda İstanbul'u az dışında ama kesin değerlenecek olan arsayı kendi üstlerine yaptırırlar. Ufak hediyelerle, anlamlı jestlerle zincir vurulmuş kalplerin kilidini açar, altmış yaşındaki dul bayanlarla evlenip rahmetli kocasından kalan değerli ne varsa hepsini sattırırlar, parasıyla kendilerine saç ektirir porselen diş yaptırırlar. Dolandırıcılara yakışır bir şekilde iki gün tatil aldım iş yerinden. Hiç izin günüm kalmamıştı ama çok acil vücudumu denize sokmam gerekiyordu. "Bu işe cuma günü bakar mıyız?" dediler, "a bi ben o gün yokum" dedim. Nasıl yoksun? Daha önce kimseyi dolandırmamıştım, dolandırmaya teşebbüs etmemiştim. Söylediğin şey ne kadar manyakça olursa olsun, ciddi bir yüzle ve çok normal bir şey diyormuşsun gibi söyleyince bir şekilde oluyor. Ben perşembe öğlen deniz tatili için yola çıkıyorum. Perşembe ve cuma yokum.

1 no.lu figür.

"İzine mi çıkıyorsun?"

"İzin gi bi değil ya, öyle biraz dinleneyim, bu sene denize giremedim denize gireyim, annem yazlıkta onu göreyim falan. İzin değil yani, hafta sonu tatili gi bi... En geç pazartesi öğlen burada olurum. Zaten telefonum falan da açık olur."

Bir şekilde iş yerinde yirmiye yakın kişiyi hipnotize ettim, tarikat kursam peşimden gelecek hale getirdim. Her birine ayrı uğraştım, her birine ayrı numaralar yaptım. Neden? İki gün işe gitmeyeyim diye. Nasıl bir hayat, nasıl bir tutku? Utancım arabayla yola çıkıp teype Mustafa Sandal cd'si takana kadar sürdü. Güle güle olumsuz duygular, merhaba Mustafa Sandal dansı. Ellerim yüzümün hizasında, içleri size dönük, önce bir yüzünüze "ben yamaç paraşütü yapacağım, sen de bana katılmak ister misin?" der gi bi çarpık ve gönülçelen gülüyorum, ardından ellerimi yumruk yaparak birleştiriyor ve göğsüme doğru indiriyorum. Düz yazıyla anlatmak zor ama görseniz hatırlarsınız.

Bu tatil beldesi bizim, bu yazlık ev bizim. Annem bin yılı aşkın süredir bu diyarlara hüküm sürüyor. Adil ve cömert bir hükümdar. Zeytinyağlılarının kalitesi komşu krallıklarda dilden dile dolaşıyor, küçük sohbetlere konu oluyor. Şanı sonsuz, ismi kutlu olsun. Yazlığa akşam vardığım için hemen onun onuruna ufak bir mangal yaktım, daha önceden hazır ettiği köfteleri ve soslu tavuk kanatlarını kurban ettim. Yarın gün doğumuyla yola çıkıyorum kraliçem. Krallığımızın sınır illerini dolaşacağım, tesislerini denetleyeceğim. Dualarınızı üzerimden eksik etmeyiniz.

Buralara her geldiğimde gittiğim bir tesis var. Dağ başında, deniz kenarında, birası var, patatesi kalamarı var. Amcam anlatmıştı; eskiden, solcu gazetelerin kuponla sosyoloji kitapları dağıttığı dönemde buraya Yeni Yüzyıl gazetesi yazarları gelirmiş, çok kaliteli kitaplar okur, köşe yazılarını yazarlarmış. Yeni Yüzyıl batınca Radikal yazarları gelmeye başlamış, onlar da aynı şekilde kaliteyi düşürmeden tez antitez ortamını en güzel şekilde devam ettirmişler. Sonra yavaş yavaş ünü yayılmış, önce radikal gazetesi okuyan kaliteli insanlar da gelmeye başlamış, sonra onların radikal gazetesi okumayan biraz daha az kaliteli akrabaları da gelmeye başlamış. Onun arkadaşı, bunun sevgilisinin kankaları derken bir gün sanırım birisi cep telefonundan Gülşen'in bangır bangır şarkısını açmış ve büyü tamamen bozulmuş. Yıllardır "sessiz sakin işletme, müzik açmıyorlar, çocuklu aile de gelmiyor, tam kafa dinlemelik yer" muhabbetinin ekmeğini yeme çabasıyla güncel pop müzikten tamamen kopan ve dağ başında deniz dalgası, böcek vızırtısı dinlemekten aklını yitirmenin eşiğine gelen işletme sahipleri "oha pop müzik ser best mi artık? Allahıma şükürler olsun, kapat telefonu ben sistemden veriyorum Gülşen'i" diyerek bir dönemi tamamen kapatmış. Bu sene ortam gerçek bir demokrasi şenliği gibi. Sadece pop müzik yok, masaya çıkartılmış oynatılan be bek de var, "AFERİM METEHAN, METEHAN ANNANEYE BAK, METEHAN NASIL OYNUYORSUN SEN? METEHAN!" diye el çırpıp bağıran annane de var.

2 no.lu figür.

Yanımda sosyolojik kitap getirmiştim ama s.kerler. Arka kapağı yukarı gelecek şekilde masaya koydum kitabı, bira patates söyledim, denizleri, denize atlayanları izleyerek beynimi kapattım. Yan masanın üstünde küçük insan var, adı Metehan, alkışlandıkça daha deliriyor, ayaklarıyla masaya vuruyor. Benim masanın üstünde kitabın arka kapağında, sosyolojinin Erol Evgin'i sayılan Zygmund Bauman sıkıntılı bir şekilde havaya bakıyor. Zaten okuyamayacaktım ama pop müzik çaldığı için bahanem de oldu, sevindim. "Burası yine iyi, bakma sen, sahiller falan daha fena, diğer işletmelerde köpük partisi falan var, burası en azından sesi çok açmıyor" diyorum Zygmund'a, patates gelince bir parmak kızarmış patatesi ağzının yanına koyuyorum. Pazartesi, bilemedin salı dönerim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Barış UYGUR

Tıpkı bizim Meliha ayol

Birbirinden çok farklışeyler tanımayana, bilmeyene, anlamayana birbirininaynı görünür. Bu kimi zaman beyindeki grihücrelerin azalmasıyla gerçekleşir. Çoğunuz bilirsiniz; ihtiyarlar herkesi birbirine benzeterektanırlar: *"A bu bizim Hurşit'e benziyor değil mi?" "Aynı bizim Meliha'nın gençliği."* Hayır, Hurşit'e benzettikleri George Clooney de, Meliha'ya benzettikleri Zac Efron. Meliha teyze kimse insan merak etmeden duramıyor ama mevzu üç aşağı beş yukarı bu. Şimdi butatlı ihtiyarlarımız bir yaşakadar gelmiş, bu yaşa kadar beyinlerindeki gri hücrelerin arasınaonlarca, yüzlerceinsan dosyalamış, oturup yeni birini daha dosyalayacak mecalleri kalmamış. Kalmasın da zaten. E hâliyle ne yapıyor? Yeni bir yüz, yeni bir isim geldiği zaman ona ayrı dosya açmak yerine, elindeki dosyalardan en uy gun olanının içine yerleştiriveriyor. Bilhassa ecne bi isimlerde dosya açmak zaten iyice meşakkatli. Oturup Zac Efron'a dosya mı açacak ayrı, zaten şimdi allah gecinden versin de, süre kısıtlı. Hak vermemek deelde değil, düşünün ölmeden önce beyninizdeki dosya sistemine eklediğiniz son isim, son yüz Zac Efron; aklınızda Zac Efron görüntüsüyle hayata göz yumacaksınız, hiç gerek yok. E ne yapıyorlar? Ekranda, çarşıda, pazarda gördükleriyeni kişiyi, eskilerden birisiyle eşleştiriveriyorlar. Zac Efron en çok kime benziyor? Meliha Teyze'ye (muhtemelen kuçuklüğüne). Dolayısıyla o saatten sonra Zac Efron, kendisine Meliha dosyasında bir yer ediniyor, Meliha Teyze'ninyanına yanaşıyor ve bizim tatlı ihtiyarların zihninde "Bizim Meliha'nın gençliğine benzeyen oğlan artist," olarak yaşıyor.

"Meliha Teyze'nin gençliğinde şu ya da bu şekilde çok yürek yaktığına eminim."

Ha "benzerine katarak tanımaya / anlamaya çalışma" yöntemi, dediğim gi bi belli biryaştansonra gayet makul gayetanlaşılır. Ama insan 90 yaşına gelmeden böyle şeyler yapıyorsa bu artık tem bellikten. Açık konuşalım ki: *"Yav bu Çinlilerin hepsi birbirine benziyor, nasıl anlıyorlar kimin kim olduğunu?"* ile *"Ne gerek var yeni albüm yapmaya, nasıl olsa bütün heavy metal şarkıları birbirinin aynıdeğil mi?"* birbirinin birinci dereceden akrabasıdır. Misal *"Ya bu aynı bizim Meliha'nın gençliği,"* bunların birincidereceden kuzenidir ama bu ikisi birbirineanne, baba, kardeşkadar yakındır.

Ha ama ne oluyor? Anladığım kadarıyla son zamanlarda oldukça sık olarak *"Yahu bu Çinlilerin hepsi aynı değil mi?"* zihniyeti gidiyor, birinci dereceden akrabası olan, kanunen nikahdüşmeyen *"Yav bu heavy metal şarkılarının hepsi aynı be jın jın jın? Yanılıyor muyum?"* zihniyetiyle evleniyor. Ve işte bu iki dev cehaletin akra ba evliliğinden de hoşlanmadığı, beğenmediği, karşı çıktığı herşeyin aynı olduğunu zanneden çarpık bir zihniyet doğuyor.

Neticede Çin'e gitmemiş, hiç Çinli görmemiş insan için bu anlaşılabilirdir. Zaten hiç merak etmeyin, Çinlininaz bileni de *"Yahu bu Avrupalı'ların hepsi birbirinin aynı değil mi, nasıl karıştırmıyorlar birbirlerini?"* diyor. Öte yandan oturup "Bu heavy metal nedir?" diye merak edip bir kaç al büm dinlememiş adam da masum. Ne yapsın adamcağız? Ama işte bu görmemiş, bu bilmemiş, bu dinlememiş ama saf iki zihniyetin yaptığı akra ba evliliğinden, anlamadığı hiç bir şeyi anlamak için çaba harcamayan ve bilmediği, tanımadığı, beğenmediği, düşman olduğu her şeyi tek bir şey zanneden hastalıklı bir zihniyet doğar. Bu zihniyetin aynı sepete atmak, aynı dosyaya koymak istedikleri, birbirine Meliha Teyze'nin Zac Efron'a benzediğikadar bile benzemez.

Bu zihniyetin düşmanlık beslediği farklı unsurlar, bir birinden ne kadar farklı ve hatta birbirlerine taban ta bana zıt ve hatta ve hatta birbirlerine düşman da olsalar; bu yanlış evliliğin meyvesiolan zihniyet gri hücrelerine ayrıayrınufuzedemez. Onlar için herkes kendilerine karşı birlik olmuştur, her düşman kendilerine karşı dev bir üst akılınhazırladığı kokteylin unsurudur. Peki neden "ust akıl?" Eh, haysiyetsiz jürilerledoktor, çakma kursulerde profesör olmuş mal değnekleri, elbette anlayamadıkları, anlamakistemedikleri, bir türlü [illegible] her şeyi "üstün bir aklın" eseri olarak gostermek isteyecektir. Yoksa merak etmeyin, ortalık o kadar akılsızlıktan geçilmiyor ki, Barni Moloztaş bile bunlara üst akıl, Fred Çakmaktaş bile bunlara Einstein.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bebek Katliamı

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"sizse hep konuşurdunuz sığınıp kof sözlere kaçarak kendinizden"
Metin Altıok

● **Sağcının mesaisi ya devletin içine sıçmak veya devletin içine sızmak...**

● ABD'nin karıştırdığı, sömürdüğü, oynadığı ülkeler bir araya gelip ABD'yi Ortadoğu'dan beter hale getirmedikçe, beyaz efendilerimize tutsağız...

● **7 milyar insan, 1 milyar aç insanı doyuramıyorsa, asıl problem açlık değil, açgözlülük...**

● 12 Eylül'ün ilkel Türk-İslam sentezinin sonucu bu YOBAZ GENERALLER... Türklük faşistse, islam da yobaza bırakılamayacak kadar değerli...

● **Birinci olduğumuz tek olimpiyat Türkçe Olimpiyatları'ydı, o da yalan oldu be Pitbullah Hoca!..**

● Eli bıçaklı adam ne kadar taraftarsa, DAEŞ de o kadar müslüman...

● **Kim görmüş ki orayı, tesise mesise "Cennet" adı koyabiliyorlar hır gibi!?**

● Türkan Şoray Kanunları ve Nazan Şoray Kanun Hükmünde Kararnameleri...

● **A. Dumas'nın "Monte Cristo Kontu" romanında, siyasal suçluların kapatıldığı hapishaneye "İt Şatosu" diyorlardı; çıkmadı, çıkmadı aklımdan...**

● Tarih 22 Ekim 1923. 1 Sterlin kaç Alman Markı ediyordu o tarihte? 183 milyar mark ediyordu! Öyle ki, para dolu el arabasını boşaltıp aleti çalan bile olmuş İşte ondan bi hafta sonra kuruldu bizim cumhuriyet. "Cumhuriyetin ilk günleri gibiydi yüzün" diye ne de güzel yazmış rahmetli İlhan Berk...

● **Siyasallaşan Tarkan: Sen aşkı Cemil Çiçek, Yiğit Bulut sanmışsın!..**

● Amerikan sinemasının en kötü filmini soruyorlar Alfred Hitchcock'a. Cevap: Hepsi!

● **Manyak, çok demekse ve seks de böyle zevkliyse, seksomanyaklık alın yazısı oluyo: Hormonların gümbürtüsü başıma vurur!.. (Bence üçüncü tekil şahıs, seksomanyak'taki 'o')**

Terörü yalandan kınayan sahte yetkililer için bir kına gecesi düzenlemek lazım esasen...

● Çetin Altan'ın 7 Şubat 1999 tarihli köşe yazısının başlığı: "Padişah efendimiz Sultan Süleyman Han, çok ibişçe yaşadı."

● **Petrol yerine "yeryağı" demeyi ben de isterdim ama kolay da değil hani...**

● Youtube'da şarkı ararken, çok dinlemekten listenin başında rengi mora dönmüş şarkıya rastlayınca bir dosta, yoldaşa denk gelmiş gibi seviniyo insan...

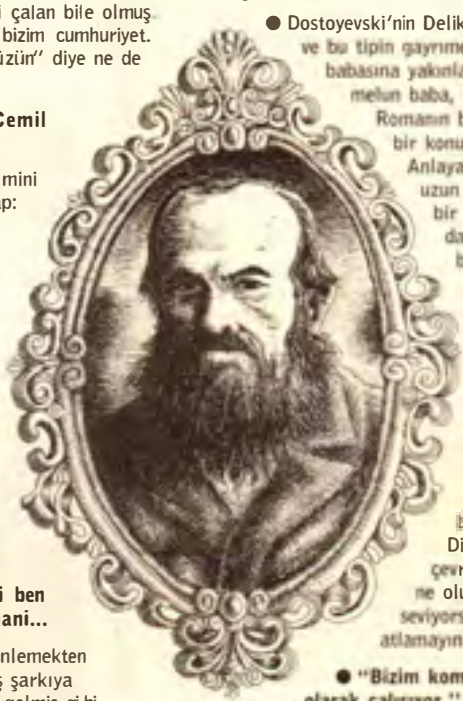

● **"Kimine göre kralım, Kimine göre yalanım, Herkes işine baksın, Adamına göre adamım!" (10 LD 088)**

● Dostoyevski'nin Delikanlı romanında soylu bir tip ve bu tipin gayrimeşru çocuğu vardır. Çocuk, babasına yakınlaşmak, sohbet etmek ister lakin melun baba, hep tersler ve mesafeli durur. Romanın bir yerinde , çocuk hoşlanmadığı bir konu açınca, melun şöyle der: Anlayacağın, başlaması pek sıkıcı olan uzun öykülerden biridir bu. Başka bir şey üzerine konuşsak daha iyi olacak. Hele başka bir şey üzerine sussak çok daha iyi olur." Dostoyevski'de kara mizah, hayranlık uyandırıcı. Özellikle "Stephançikova Köyü" bir mizah başyapıtı. Romanın (anti) kahramanı Foma Fomiç, bildiğin dayaklık adam! (Stephançikova Köyü'nün diğer Dostoyevski kitapları kadar yaygın olmayışının sebeplerinden biri de çayet zor olan adı. Dilimize "Foma Fomiç" diye çevrilse daha güzel olabilirdi. Adı ne olursa olsun, mizahı ve edebiyatı seviyorsanız, ki seviniz, bu romanı atlamayınız.)

● **"Bizim komşu, hayvan veterineri olarak çalışıyor." (Şile'de bir bakkalda geçen konuşmadan)**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

u Cihangir genelinde, ahaliye bi bedava "farkındalık, usal zeka ve empati karma aşısı" yapsalar da pırıl pırıl ortam...

Büyüyünce ne olcan" sorusuna 7 yaşındaki Atlas'ın abı: Yoo!

argile içer mi insan? İçer. Peki 120 bin saat nargile mi insan? Soru saçma ve fakat, içer! İçmiş! 1961 at mecmuasında, müzisyen Agapos Efendi'yle söyleşi lmış, diyor ki: "92 yıllık ömrüm, 794 bin 800 saat eder. Bunun 250 bin saatını uyuyarak, 120 bin saatını nargile içerek, 130 bin saatını ise sofra alemlerinde geçirdim." İşte böyle bir hayat amü. Nur içinde yatsın Agopos Efendi, finali de şöyle amiş: "GERİ KALAN 200 BİN SAATTE DE YAZMA TIM, MANGIR YAPTIM, GEZDİM!"

çalıştıkları için sicili memurların bulunduğu SİCİLYA olması...

● Aşkolsun Cannes Büyükşehir Belediyesi! İslami mayoları yasaklamışsın. Sen ki üstsüzlerin menbaısın, aykırı olmayı, azınlık bulunmayı koruyup kollaman gerekmez miydi? Başkaya, farklıya tahammül sana yakışmaz mıydı? Kim üstsüz görünce bikinisini fora etmiş ki, burkini giyenden etkilenilsin? Kim nasıl isterse girmeli denize. Yakıştı mı Datça-Aktur kafası koca Cannes şehrine? Yasakçılık ayıptır!

● Yaşamak: Ölümsüzlüğün en ilkel

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KEE

Her sabah asansörden indiğimde mutlaka ıslak bir apartman girişiyle karşılaşıyorum. İlginç olan, evden saat 7'de de çıksam, 8'de geçiksem bu ıslaklığın suyunu hiç eksiltmeden orada beni bekliyor olması. Bir apartman girişinin yaklaşık bir saatlik bir zaman dilimi'nde sürekli ıslak kalabilmesi, ilginç bir mekanizmanınvarlığını gösteriyor. Ortamı sürekli ıslak tutan bu mekanizmanınadı kapıcımız EyüpEfendi. *(Çağdaş dünyada "kapıcı" kelimesini kullanmak hoş karşılanmadığından "apartman görevlisi"ni kullanmamız salık veriliyor, fakat ben bu kelimeyi biraz zorlama bulduğum için kullanmak istemiyorum. Yazının bundan sonrasına Kapıcı Eyüp Efendi yerine "KEE" kısaltmasıyla devamedeceğim. Google'a bakıldığında KEE aynı zamanda "Knowledge Engineering Environment"in de kısaltması. Hem anlam olarak Eyüp Efendi'yi karşılıyor hem de oldukça görkemli. Ayrıca Google, KEE kısaltmasının bazı büyük şirketlerin ismi olarak dünya çapında bir geçerliliği ve saygınlığı olduğunu da müjdeliyor. Statü sorununu çözdüğümüze göre devam edebiliriz.)* Apartmanailk taşındığımızda KEE'nin, apartman trafiğinin yoğun olduğusabah saatlerindesilme işini sürekli tekrarlayan bir temizlik hastasıolduğunu düşünmüştüm, ama kendisini tanıdıkça bu ıslak zeminin bir hassasiyet alanı değil, büyük bir prodüksiyonun gösterialanı olduğunu anladım. Henüz ispatlayamadım, ama KEE'nin asansör sesini duyar duymaz apartman girişindeki masasından kalkarak, yanında hazırda bekleyen viledaya hamle ettiğini ve böylelikle asansörden her çıkanıyerleri silerken karşıladığını düşünüyorum. Dış kapı kapanır kapanmaz tekrar yerine oturarak bir sonraki asansör seferini bekliyor ve biryandan da Posta gazetesiniokuyor olmalı.

"Birileri görsün diye aslında kısa sürede bitecek bir işi uzatmak" sık görülen bir davranış biçimi. Üniversite kantininde birisi yanına gelip "Ne dinliyosun?" diye soruncayakadar dizini (baterisini) döven kulaklıklı arkadaşım Hakan, sabah patron gelinceye kadar masa silmeye devam eden garsonlar, bulaşık makinesi boşaltırken eşim görsün diyeiş yavaşlatan ben ve kafede birarkadaşı beklerken sıkılmama rağmen buluşma gerçekleşinceye kadar elimdeki kitabı bırakmayan ergenliğim... Aslında hepimizaynı davanın insanıyız. Uzatılmış emeğin hastasıyız. Hepimiz, birileri görüp takdir edinceye kadar durumunu sabırla koruyan birer kurnazız. Sinsilikleemek kavramının içini boşalmak ve emeği kurnazlığa dönüştürmekte ustayız. Fakat Bay KEE başka, o kurnazlığın da ötesindesadece vileda kullanarak her gün tıkır tıkır işleyen bir sistemi bütün apartmana yutturan bir işletim dehası (1). Ama emin olun bu kandırmaca yarın son bulacak. Çünkü yarın asansörü kullanmadan bir sinsi gibi merdivenlerden süzülerek aşağı ineceğim. Ve şansım yaver giderse, tam karşısına kadar ilerleyip ona yükseksesle önündeki Posta gazetesinin manşetini okuyacağım: "Tesadüfün Böylesi!"

Sabah kapıyı kilitleyip merdivenlere yöneldim. Dört ve üçüncü katları hiç ses çıkarmadan sorunsuzca geçtim. İkinci kata geldiğimde, yukarıdan bir kapının kapanma ve

ardından asansörün çağrılma sesi geldi. Geç kalmamak için hızlandım. Birinci kata ulaştığımda, aşağıdan asansör sesiyle aktiflenen KEE'nin masadan kalktığını belli eden sesler gelmeye başladı. En azından viledaya ulaşmadanyakalarım umuduyla, ses çıkarmayı da göze alarak merdivenleri ikişer ikişer inmeye başladım. Zemin kata ulaştığımda, Eli Viledalı KEE'yle göz göze geldik. Kendisini henüz aktifleyen asansörsesindensonra merdivenlerden gelen sesleronu şaşırtmış görünüyordu. "Hayrola Fırat Bey?" dedi. Yüzünde bir suçtan kılpayı kurtulmuş olmanın gerginliği vardı. Masaya baktım. Posta gazetesininmanşeti bu mesafeden bile okuya bileceğim kadar büyüktü. Benden cevap alamayınca, "Asansörü niye kullanmadınız?" diyereksorusunu yineledi. Tekrar KEE'ninyüzüne baktım. Suratifadesi, sırrınıaçığa

çıkarını öldürmeden önce son kez sorguya çeken bir katilinkine benziyordu. "Spor olsun diye..." dedim. Cevabım onu pek tatmin etmişe benzemiyordu. Tam bu sırada, katilin cinayetini ertelemek zorunda kaldığı bir tesadüf gibi asansörün kapısı açıldı. Yüksek topuklu 16 numara, "Günaydıın!" diyerek yanımdan geçti. 16 numaranın peşinden ıslak alana daldım. Eli Viledalı KEE'nin yanından geçerken "Kolay gelsin," dedim. "Size de kolay gelsin," dedi KEE. Sesinde gizlemeye çalıştığı bir tehdit havası vardı.

KEE'nin beni pek ciddiye aldığını söyleyemem. Emir tonu taşımayan nazik sesim yüzünden, beni "önemsenmeden idare edilecekler" kategorisine almıştı. Yıllar içinde apartman idaresikonusunda tıfılapartman sakinlerini kolaycaalt edebilen bir dil oluşturmuş, böylelikle yerliyersiz istekleri bertarafederek kendikrallığını korumayı başarmıştı (2). Dikkat etmesi gereken (tehlikeli) dairelere davranışlarıyla banaolan davranışları arasında çok fark vardı. Yine de KEE'yekarşı her hangi bir husumet hissetmiyordum. Onu savaşılması gereken bir düşman değil, kendişartlarını oluşturmuş kurnaz bir figür olarak kabullenmiştim. Tek amacım KEE'yi masada gazete okurken görmekti. Bir sahtekarlığı gözler önüne sermekten çok sadece merakımı gidermek istiyordum. "Apartman Sektöründe Çalışan Emekçiler İçin Bir Kanıt Olarak Islak Apartman Girişi" isimli tezimin doğru olup olmadığını merak ediyordum. 16 numara şimdilik işi bozmuştu, ama yılmayacaktım. KEE'yi yakalamaya kararlıydım. Ertesi gün bir kere daha denemeye karar verdim.

İşler iyi gidiyordu. Kimse asansörüçağırmamıştı. Merdivenlerden hedefime doğru sessizce süzülüyordum. Zemine varmadan önce son dönemeci döndüğümde, bu defa Bay KEE'yi gazete okurken göreceğime emindim. Onu yeryüzünde gazete okurken göre bilen tek insanolmanın ayrıcalığını yaşayacak, yeni bir tür keşfetmiş heyecanlı bir biyolog gibi gururlanacaktım. Zemine yaklaşırken duvar tarafına yanaşıp kendimi gizledim. Görkemli karşılaşma için heyecanlıydım. Son basamağı iner inmez hızla girişedoğru döndüğümde KEE'yi göremedim. Yoktu. Masası boştu. Posta oradaydı. Büyük bir hayal kırıklığı içindemasaya yaklaşıp Posta'yı elime aldım. Manşette, 'BU MİLLETİ YENEMEZ SİNİZ' yazıyordu. Bay KEE benimleoynuyordu (3).

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evden Çıkmayan...

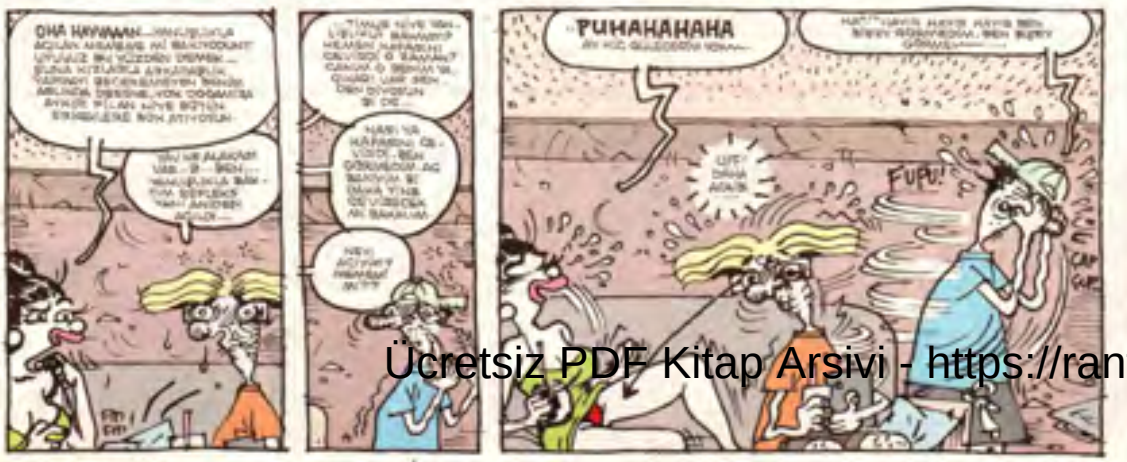

ÖMER GÖKSEL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dört doğurdum anamı/ Hamil oldum babadan
Babamdokuz ayaklı/Anlamaefsaneden"
İdris i Muhtefi

ODA
Yastıklar için de laptop soğutucuları gibi bişey yapılsa. (var mı?) Onun üstünde dursun yastık biz uyumaya çalışırken(debelenirken) geceyarıları.(soğusun tersi)Yapış yapış karanlığın içinde kollarımı mecalsizce kaldırıp iki ucundan tutup bir takla attırarak çeviriyorum ısınmış yastığı,artıktersi de ılınmış o yastığı.Neyse ki bir 'çare'm var. Sihirli. Her şikayet ettiğimde sıcaktan,durup bir iki saniye Kahire gecelerini düşünüyorum, ağustos ortası gecelerini oranın. Bir kaç derece birden soğuyoroda.
Hemen.

SOKAK
Duvarda CemAdrian afişi. Üzgün üzgün bakıyor yine.
Yüzünden düşen bin parça.
Bütünresimleri öyle.Aynı. Suratbir karış 'Küskün/kırgın/dargın bir çocuk'umsu o ifade. Bi tanesinde de gülümse. İlaç için. Bizi de mi suçluyor sanki biraz? (sizin yüzünüzden işte) İçimde hafifbi suçluluk duygusu.Naaptık ki biz? İlgi mi göstermedik yeterince? Nooldu? Bi yanlışım?
Ben alınıyorum bak ama Cem Adrian,açık söyliyim

KEDİ
Kavga ederken gördüm bizim kediyi.*(apartmanın ortak kedisi yani, kedilerinTürkan Şoray'ı, dünyanın en güzel kedisi)* Görmez olaydım. Ama ne kavga!
O tırnaklar, pençeler, dişler... Çığlık çığlığa. Nerdeyse tek gözünü çıkartıyordu diğerzavallının.(o pençedarbeleri,ısırdı da bi kaç kere pis pis,--kulağını kanattı--güç bela ayırdım) Rezillik!
Hadi dayakyesegene olacaktı da.(birhalel gelmeyecekti mahsunluğuna/ mazlumluğuna)Ama bu!Yıkıldım.Asil/zarif prensesimiz!
Tamam doğa öyle,doğası öyle falan filan.Anlıyorum ama işte. Ne bileyim.İşteöyle görünce apaçık.*(bizkendi aramızdadoğamızı, bütün doğamızı göstermiyoruz ki birbirimize)*
Birden öyle görünce. (elinde sopa, komşusuna ana avrat düz giderken Audrey Hepburn) Nasıl unutucam bilmiyorum. O efsunlu,hüzünlü genç kızbakışları,ogöz süzmeler,o zerafet. O dansvari,balemsi,sambamsıpati hareketleri, o minik minik melodik miyav deyişler, o kibarlık... O kuyruğun nazlı nazlı salınışı.
Ben onu sahici minik bir prensesgibi bişey sanıyordum,öyle algılıyordum.
–hani"gerçekten prensesmi acaba?"diye anlamak/sınamak için üstüste konmuş kırkyatakaltına gizlice birtek kirazçekirdeği *koyuyorlardıda "bakalım farkedecek mi?"(asil, hassas, narin gerçek bir prenses olan) kız, rahatsız olup bütüngece dönüp duruyor yatağında*,uyuyamıyordu sabahakadar "Bişey *batıyor, üff"Da, anlıyorlardı o zaman işte hakiki prenses olduğunu–*
İşte onun gibi sanıyordum ben seni, kalbimdeki yerin öyleydi kedilerinTürkan Şoray'ı. Gülriz Sururi bakışlım. *(direk kediye yazmaya başladın yazıyı, sakin ol)* Kiraz çekirdeğini bile anlarsın sanıyordum,konulsa eğer. O uyumaşeyine.
Tam bircadıymışsın meğer.
O şöyleymiş, öbürkü de böyleymiş. Meğer, meğer... Ağır geldi. 'Meğer'lerebatımış,'meğer' yorgunu bir insana.

GORİL
Yukarıda benim, kedinin doğasıyla ilgili verdiğim abuksabuk tepkinin bir benzerini deAlmanya'da yaşayan arkadaşım Seher anlatmıştı. Köln hayvanat bahçesindegeziyormuşbu.Yaşlı,ciddi biralman bayan,(saçlarıyapılı,çok şık) kafesinde oturmuş pipisiyle oynayan gorile,sus yapan bir hemşire gibi parmağını sallamış."Ne ayıp!" gibisinden. Hiç gülümsemeden,çatık kaşla. Sert,ahlakçı bir öğretmen edasıyla
Gitmiş sonra.
Yüzünde aynı kızgın ifade

KÖŞE
"Dediğim çıktı","Demiştim ben" demekten nefret ederim, ama" diye yazıyorsun köşe yazarı. Da, niye bize hiç öyle gelmiyor peki? Nefret ediyormuşsun gibi...Tam tersine, göbek atıyormuşsun gibi geliyorbize, çaktırmadan. İçin için.Etmezsin nefretfalan,yalan konuşma.
Ben de etmem.
"Aa Enginabi demiştin sen var ya,aynısı çıktı!"falanderlerseeğer.Diyenolursa Zaptetmeye çalıştığım bir salak sırıtma büyürken yüzümde.Ama hoşlanmıyorum sansınlar istemiyor muyum? İstiyorum. (dediğinin çıkmasından hazetmeyen biri sansınlar) "Amaan, önemsiz böyle şeyler" Bunları bile,"böle açıkça yazıyor, herhalde 'tersleme' (şaka)yapıyor, öle biri değil" sansınlar diye yazıyorum.
Galiba.

ORHANVELİ/SAİT FAİK
OrhanVeli İstanbul'a hergelişinde(o aralarAnkara'da) mutlaka buluşup birlikte rakı içerlermiş ikisi. Çok ta beğenirlermiş birbirlerini. Ben ikisine de ayılırım,bayılırım.
Zaten o ikisisankitekbir insanmış gibi zihniminbi yerlerinde benim. Karışmış. Birleşik.Aynı insanın iki yüzü. Bi gün kafasına bir fotörtakıp, diğer gün o buruşuk trençkotla sokaklaraçıkıp çıkıp dolaşıyor şehri, gibi.
O içtikleri masa.
Kadehlerinin birbirine değdiği an çıkan o çınlama, onu duymasam da olur.Birbirlerinin yüzlerine bakarken öle uzaktan bi kere görsem. Gülümseyerek birbirlerine.
Konuştukları onlara kalsın.

İNSAN
"Sıradan insan"diyebir şey yoktur. Öle uzaktan uzaktan gördüğün,henüz tanımadığın, iç dünyası hakkında hiçbirşey bilmediğin,gizliden gizliye salakça küçümsediğininsan vardır.(bence tabi)

TANRIM
"Eğer ben tanrı olsaydım senin kadar iyi olmazdım. Bunu aklından çıkartma"Altı yaşındabirçocuk yazmış üstteki lafı.Tanrı'ya diyor. Daha önce de sözetmiştim,batı'da çocuklarakağıtkalem veriyorlar,"tanrı'ya bir mektup yaz hadi" falan filan deyip.İşte o kitaptan. Bi sürü çokhoş olanlarıda var.Var ama"algıdaseçicilik" denen şey de var işte. Onca mektup arasından bunu gördüm bu sefer. Ürküyor insan.Yeter ki sen ürkmek iste, malzeme bol.

HAVAİ
Cephesi ters yöne bakan apartmanlarda oturup da, havai fişeğin sadecesesini duyanlar.
Utanç içindeyim.
Bizdengörünüyor.(patlıyorlar şu an)

Hepinize,dostluk,kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bahçedeki kedilerime yaş ya da kuru mama değil, sadece **sulu yemek** verdiğim için kediler **cenaf** oldu sonunda, hergün hergün sulu yemek...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

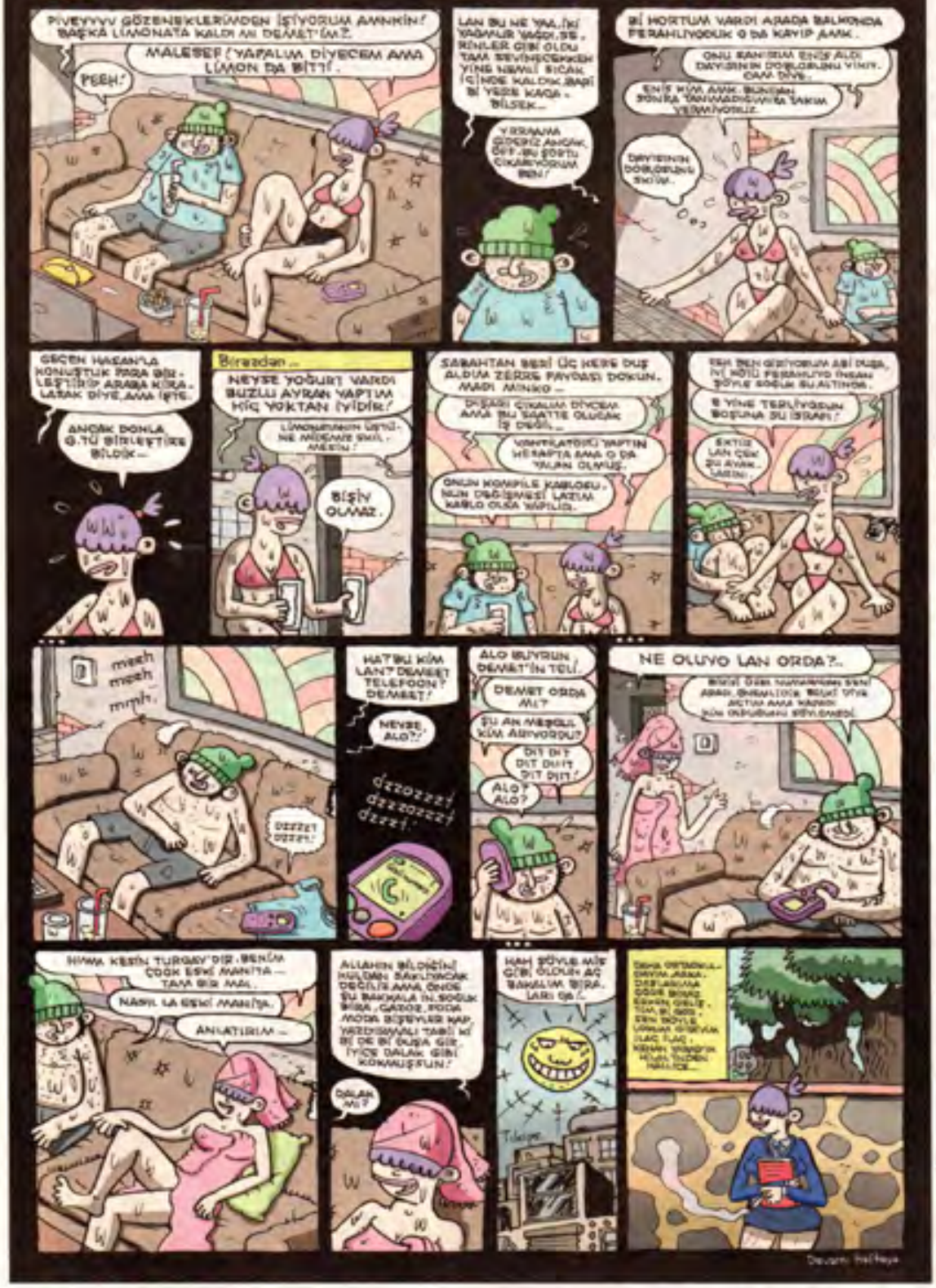
PİYEYYVV GÖZENEKLERİMDEN İŞTİYORUM AMINKİN! BAŞKA LİMONATA KALDI MI DEMİŞ'TİM?.
MALESEF ('YAPALIM DİYECEM AMA LİMON DA BİTTİ'.
PEEH!
LAN BU NE YAĞMUR YAĞDI, ŞE, RİNLER GİBİ OLDU TAM REVİNECEKKEN YİNE NEREYE SIĞAK IÇINDE KALDIK. BAŞKA BİR YERDE KAÇA BİLSEK...
Y-BİRAKIN GİDİYORUZ AMCIK, OFF..BU GÜRÜLTÜ ÇIKARMIYORUM BEN!
Bİ HORTUM VARDI ARADA BALMIŞINDA FERAHLIYORDUK O DA KAYIP AMK..
ONU KANITLAMA İÇİN ALDI DAYIŞININ DOĞRULARINI YİNİY. OAM DİYE..
EN İ KİM AMK. BUNDAN SONRA TANIMADIĞIMIZA TAKIM YEMİYORUZ.
DAYIŞININ DOĞRULARINI SIKİM..
GEÇEN HASAN'LA KONUŞTUK PARA BİRLEŞTİRİP ARABA KİRALAYALIM DİYE.AMA İŞTE.
ANCAK BENLA Ö.TÜ BİRLEŞTİREBİLDİK...
Birazdan ...
NEYSE YOĞURT VARDI BUZLU AYRAN YAPTIM HİÇ YOKTAN İYİDİR!
LİMONUNUN ÜÇÜNÜ NE MÜSAADE EMİL, AMEEN!
BİŞİY OLMAZ.
SABAHTAN BERİ ÜÇ KERE DUŞ ALDIM ZERRE PAYDASI DOKUN. MADI MİNKO...
DIŞARI ÇIKALIM DİYECEM AMA BU SAATTE OLUCAK İŞ DEĞİL..
VANTİLATÖRÜ YAPTIN HERAPTA AMA O DA YALAN OLMUŞ.
ONUN KOMPİLE KABLOSU-NUN DEĞİŞMESİ LAZIM. KABLO OLSA YAPILIR.
TEK BEN GEZİYORUM ABİ DUŞA, İYİ KÖTÜ FERAHLIYO İNSAN ŞÖYLE SOĞUK SU ALTINDA..
E YİNE TERLİYORUN BOŞUNA SU İSRAFI!
EKTİİ LAN ÇİŞİ ZU AYAK-LARINA!
mesh mesh mmh.
DZZZZT DZZZT.
HA? BU KİM LAN? DEMİŞ'T TELEFOON? DEMİŞ'T!
NEYSE, ALO?
dzzozzzt dzzozzzt dzzzt.
ALO BUYRUN DEMİŞ'TİN TELİ.
DEMİŞ ORDA MI?
ŞU AN MEŞGUL KİM ARIYORSU?
DIT DIT DIT DIT DIT!
ALO? ALO?
NE OLUYO LAN ORDA?..
HAVA KESİN TURGAY'DIR.BENİM ÇOOK ESKİ MANİTA — TAAM BİR MAL.
NASIL LA ESKİ MANİTA.
ANI ATIŞLARIM —
ALLAHIN BİLDİĞİNİ HALLEMİŞ SAKLIYORUM DEĞİLİŞ AMA, ÖNCE ŞU BAKKALA İN. SOĞUK BİRA, GAZOZ, FOOA MOOA BİŞEYLER KAP. YAZDIĞIMIZALI TABİİ Kİ Bİ DE Bİ DUŞA GİR. İYİCE DALAK GİBİ KOKMUŞSUN!
DALAK MI?
HAM ŞÖYLE MİŞ GİBİ ÖLÜYÜN AÇ BAKALIM BİRA-LARI GÖZ.
Devamı Pazartesi

Furkan Özçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Doğan, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kalitepark: Şenol Sayıgılar
Muhasebe: Bülent Tahran
Halkla İlişkiler: Sevgül Yıldız
Bilgi Sorumlusu: Gülşen Yanık

Adres: Atatürk Mah. Ayhan Sok. Hamsa Ap. 2-Blok No: 20/12 [illegible]
Tel: 0 (212) 245 53 58/59 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN [illegible]
Baskı: Ben Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: [illegible]
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 240 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Şekerli Bankası
TL: TR[illegible] EUR: TR[illegible]

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

1 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/36 No: 470
4 TL. (KDVDAHİL)
K.K.T.C. FİYATI:4,50 TL.
ISSN 1307-7413

UYKUSUZ

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, Küba devriminin simgesi Ernesto Che Guevara hakkında konuştu: "Che denen eşkıya benim gencimin yakasında, göğsünde olamaz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

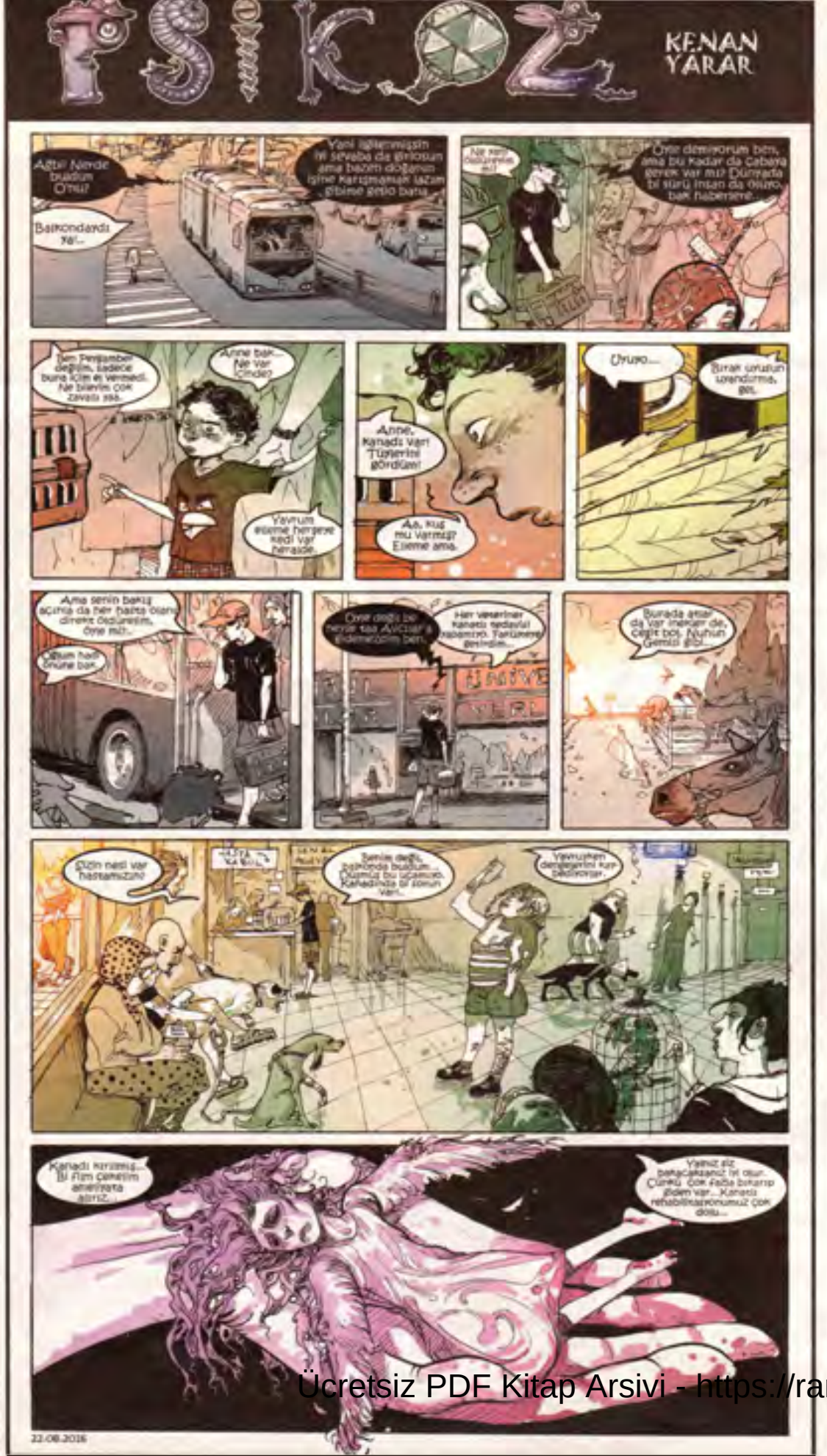

Vatandaşa Sorduk: CHE

Ödünver KAMIŞ (38):

Ben Çe Guvera'nın babası olsaydım, "Olum bak fıstık gibi hükümette bakanlık vermişler, hala elde tüfek sincaplık peşindesin... Otur g*tünün üstüne, biraz para biriktir, akarken doldar... Bi evin olsun, araban olsun... Arkadaşlarını düzgün seç.. Bu fideller, Kastrolar ile benziyolar sana bunlardan fayda gelmez. Yuva kur, torun sevelim" derdim. Ama anası olacak kadın bırakmazdı ki diyim.. Çünkü alkol alıyorum çok ve şiddet meyilimim var.. üç kez evlendim boşandım. Dövmetli geçimsizlik... Fakat nihayet hatamı anladım... Bi gün kendi kendime dedim ki "Karlara ne vuruyon olm... Zaten vurduğunun yarısı boşa gidiyo.. Karı çoktan bayiliyo, yediği dayağın farkında değil, sen hala amele gibi vur ha vur çalışıyon" dedim... Yani uzunun kısalısı, bazen inanmıyodum gerçekten bayıldıklarına... Tiyatro yapıyolar sanıyodum, daha da sinirleniyodum. Hiddetolojî artıyor.

Personelhan KARDEMİRKARABÜK

Padişahın başına bela amk çocuk... Takınıyor silahını ötesini, berisini, çıkıyor dağa, aşfaa doğru başlıyor sıhmaya, tav tav; tav... Yapma çe, etme çe, diyesiye Burgaz adaya Cumhuriyet kuruyor, Heybeliyi haraca kesiyor, Büyükadada da ünü var.. Sultan Süleyman dev toplar döktürüp, yanlış adayı topa tuttuvupdüm düz ediyor ve yassı ada oluyor... Çe bakıyor papuç işveri ekspensiv, kayığa binip kaşıyor Tuzlaya.. Kısa sürede Tuzla belediyesi ekipleri tarafından kuşatılan Çe sahilde kahpece imha edip vuruyor.. Mezarını da oraya yapıyelar.. Ama Bedrettin Dalan zamanında üzerinden sahil yolu geçince cesedi ziyan olup gidiyor Çe'nin.. Ve tarihin altın sayfalarına "Şşmişin Çe'yi, Şana bi keş olmasın" diye geçiyor..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uykusuz

KAPAK KONUSU

Fransa'da haşemalı kadınlar plajlardan polis zoruyla kovuluyor.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında bütün dünyanın tepkisini çeken bir örgüte karşı düzenlenen bir operasyonun bu örgütün en azından sempatizanlarını ele geçirmesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye** 3 yıldır sınır komşusu olan bir örgüte düzenlediği operasyonda günlerdir bu örgütün tek bir üyesini . bile yakalamış, etkisiz hâle getirmiş değildir. **Yeni Türkiye'nin** "ılımlı" diye pazarlamaya çalıştığı işkenceci katiller sürüsünün kanepe minderlerinin arkasında IŞİD'li arama görüntüleri her ne kadar birilerini IŞİD'in peşinde olduklarına inandırsa da, silahlı örgüt mensuplarının kanepe minderlerinin arasına saklanabileceğini aklı kesmeyenler bu operasyona şüpheyle yaklaşabilir

Ve yine **normal şartlar altında** beğenmediği, hoşuna gitmeyen, kendisine karşı çıkan hemen herkesi terörist olarak adlandırıp televizyon ekranlarında yedi gün yirmi dört saat "Bizim için bütün terör örgütleri birdir, terör örgütleri arasında ayrım yapmayın," diye gazel okuyanların, terör örgütü olarak nitelediği oluşumların neredeyse hepsinden daha tehlikeli, kimi çocukların kafasını kesen, kimi sırf başka mezhepten olduğu için çocuk kadın demeden katliam yapan adamları desteklemesi beklenecek şey değildir. Ama **Yeni Türkiye'nin** akademisyenlerinin bir yandan önüne geleni teröristdiye suçladığını ve bu örgütler arasında hiçbirfark olmadığını iddia ettiğini amabir yandan da ne idüğü belirsizbir katiller sürüsünün ilerleyişini avuçları patlayıncaya kadaralkışladığını görebilirsiniz. Ha tabii "Bim bambom, benim de artıkkendi teröristim var," diyeşarkı söylemelerini bekleyecek de değiliz orası ayrı.

Normal şartlar altında adı"birlik, beraberlikve kardeşlik mitingi" olanbir siyasi toplantıda olumlu mesajlarverildiği varsayılır. Ama **Yeni Türkiye'nin** "birlik, beraberlik ve kardeşlik mitinginde"idam, gözaltı vebaskı mesajları alkışlanırken, bu durumda toplumun geneline vaadedileceğini düşünmek bileinsanın başına ağrılar sokabilir.

Devlet Tiyatroları, "milli, manevi duyguları pekiştirmek" amacıyla yeni sezonda sadece yerli oyunları sahneleme kararı aldı.

İstanbul Valiliği, "son günlerde meydana gelen terör olayları nedeniyle" 30 Ağustos Zafer Bayramı resepsiyonunu iptal etti.

Haydarpaşa GATA Hastanesi'nin ismi "Haydarpaşa Sultan Abdülhamid Eğitim ve Araştırma Hastanesi" olarak değiştirildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://frantey.org

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Bugünöğle iki'deuyandım.Normalde on on birgibi uyanırım. Dokuz buçuk'ta da uyandığım oluyor. İki ne ya, iki ne. Hiç uyanmayaydım madem. İki ne."Ne salak bir gün" dedim "bugün",öyle kendi kendime.Özlem'im,"iki'de uyandın, normaldir"dedi. Dedim"ya neyine normaldir, neyine normaldir, o zamanben"dedim "Kadıköy Nüfus Müdürlüğü'negidiyorum,kimlikkartımı yenileteceğim." Gün salak başladıya,aynen devam etmeliydi.Ağzıma marşmalovlu bisküviattım,çıktım yola. Girdimnüfus müdürlüğüne,kalabalıksle. Aldım numaramı, sıramı bekliyorum.Ama bir yandan da çok açtım. Marşmalovlu bisküvi bir yerekadar. Nasılsıcakbir yandan da.Dedim benbir şeyleryiyeyim,öyle geleyim, nasılolsa sıra gelmez.Gittim bir şeyler yedim,geldim, sıramgeçmiş.Hemende geçmiş. Bugün uğraşamam artık dedim, çıktım oradan. Çok sıcak. Pis sıcak olur ya,o işte.Birazda BahariyeCaddesi'nde salakgibi bir o tarafabir butarafayürüdüm, eve dönmeye kararverdim.Evedöndüğümde saatdört buçuk'tu."N'aptın" dedi Özlem'im. Dedim "yani n'apayım, hiçbir şeyyapamadım." Elimdeki gayet şahane,hani olurya,o bir kez olur,vesikalık fotoğraflarabaktımon ikili olarak, hüzne boğuldum. Çünküçok inanmıştım bugün nihayet kimlik kartımı yenileteceğime. Yarın yeniletsem mutlu olmam.Her şeyin bir günü bir zamanı var. Bunu bugün yeniletmeliydim."İstersenÜsküdar'dayenileletelim"dedi Özlem'im."Nasıl ya" dedim."Üsküdar boş oluyormuş genelde"dedi "Yetişemeyiz ki" dedim."Nasılyetişemeyiz" dedi."Şimdiçıksak arabayla rahat yetişiriz" dedi.Dedim "gerçekten böyle bir şey olabilirse araba aldığımıza gerçekten çok sevineceğim." Hazar'ı da hazırladık, iki dakika içinde evden çıktık.İnanılır gibideğilamadörtkırkbeş'teben nüfus müdürlüğündeydim. Dörtelli'deyeni kimlik kartımlaçıktım oradan Arabaya bindim,"kan grubumu ekletmeyi unutmuşumyeaa"dedim "E yine git" dedi Özlem'im,"biz burada bekliyoruz" dedi.Yine gittim, dörtelligibiyine yeni kimlik kartımlaçıktım yineoradan.Olağanüstü birolaybu.Yetişebilirmiyimdiye düşünürken ikikezkimlikkartımı yenilettim.Kassam bir kez dahayeniletebilirdim.İşte şimdimutlubir insanım.Çünkü eğer bugünbunu başarmasaydım belki bir on yıl daha yeniletmeyecektim kimlik kartımı.Mutluyum.

Geçenlerde bir sünnet düğününe katıldım. Boğaza nazır bir mekanda trilyarlık birsünnet düğününden bahsediyorum.Düğün sahibi baba aldıelinemikrofonu,bir konuşmayaptı,daha sonrada aile fertlerini tek teksahneyedavetetmeye başladı. Bayağı da birgeniş aile,salınedoldu.Derken bu fertlerden biri hop kaptı mikrofonu. O da bir konuşma yaptı, daha sonra da "durun size bir fıkra anlatayım"a geldi nokta. En korktuğum an.Yanımdaarkadaşımvardı,dedim"hiçhoş şeyler olmayacak şimdibak seyret." Çünkü mizah ciddibir iştir, ehil değilseniz işiniz zordur, bir de yüzdedoksan belaltı hikayeleranlatılır hepnedense."Birsünnetçivarmış"diye başladıfıkrasına.Hemen de sünnet düğünü ya,sünnet fıkrası. Emekli olmuş sünnetçi. Demiş ki ben bu uçları bir terziye götüreyim dediksin.Fıkra kafadangerizekalı işi. Uçları niye biriktiriyor, hadi biriktirdi,nasıl muhafazaediyor, hadi bir şekilde muhafaza etti, neden terziye götürüyor.Delireceğim. Bırakmış terziye, birhaftasonra almaya gitmiş,terzi buna uçlardan bir cüzdan dikmiş,cüzdanı vermiş sünnetçiye.Off,aktarırkenbile burnalmageldi. Velhasılıkelam fıkranın sonunuben buradan paylaşmayacağım,çünkü yani o kadarda değil,"BEN" köşesi lan bu,öyleher şeyolur mu,buz kesti ortalık.Ağlarsınızyanifıkranınsonunu duysanız.Geneli zaten fenaydı da sonu bombaydı.İnsanlar birbirlerine bakmaya başladılar. Başkası adına dakendiadımızadaçok utandık.Trilyarlıkdüğünübir fıkrayla mahvetti adam. Ben artık orada daha fazla kalamazdım. Hazar'ı bahane ettim,ayrıldım oradan.Arkadaşım da benimpeşimdengeldi. İçerideoksijen yoktu artık.Korkunç bir saldırıydı. Sonrane oldu bilmiyorum,kalanlarasabırlar diliyorum.

Bizçok çocukken de kardeşimin Kamiladındabir sınıfarkadaşı vardı.Zaman zaman bizde de kalıyordu.Çokseviyordukbiz Kamil'i. YalnızKamil'in pisbir huyu vardı,paylaşımcı değildi.El atarisi vardı bir tane Kamil'in, voleybollu, oynadıkça oynayası geliyordu insanın. Biraz oynatıyordu, sonra elimizden alıyordu. Minnet duygusu da yoktu.Yalvarsak bile vermiyordu. Bizim evimizde kalıyordu,bizim ekmeğimizi yiyor, bizim suyumuzuiçiyordu, atarisiyle oynatmıyordu. Deli çıkacağım. Bir akşam uyuyacağız öyle, ben,kardeşim ve Kamil aynı yatakta yatıyoruz.Dedimki "Kamil, uyumadan önce bir el oynasam nolurki" dedim ya."Bugün annem geldi,anneme verdim atariyi"dedi. Dedim"öyle olsun madem". Yattık uyuduk. Bütüngece rüyamda Kamil'inatarisinioynadım. Bütüngece ama.Müziklerini bileduya duya.Sabaholdu uyandık, benbir türlü rüyanın etkisinden çıkamıyorum. Hala duyuyorum o müzikleri.Sonra o müzikleri sankigerçekten duyuyorumgibi geldi bana. Çok yakından ama.Yatağı kaldırmamla atariyle karşılaşmam bir oldu.Tam benim başımın altına saklamış. Ben de deli yattığım, bir o yana bir bu yana döndüğüm için hep bir şekilde bir temas olmuş ve atari çalışmış. Kamil bir de yalancı. Bizim evde ne işi vardıhala çözebilmisdeğilim.

benalp-yerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"ben alpay erdem"
17 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix) ...sezon açılış oyunu...

DINDIRIDIN

Haşkan Karadeniz

Memo Tembel Çizer

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir işletmenin tuvaletinde gönlümü en çok ferahlatan temizlik malzemesi köpük sabundur. Pembe sıvı sabunlar bana okuduğum ilk, orta, lise ve üniversite düzeyindeki devlet okullarının sonsuz fayans kaplı tuvaletlerini hatırlatır, kalbimi ağırlaştırır.

Beyaz, mavi, yeşil ve gül kurusu fayanslar; yerler fayans, duvarlar fayans, lavabolar fayans, her şey fayans. Üniversitede psikoloji okudum; derste bilinç nedir, insandan başka kendi bilincinin farkında başka bir canlı var mı, bunu anlamanın bir yolu olabilir mi tartışıyordum. Dersten çıkıp fayansa girince her şeyi unutuyordum. Bilinç yok, benlik yok, fayans var. Okullar bitene kadar kabusum oldu fayans. Keşke parasını bastırıp o dönem yeni yeni açılmakta olan özel üniversitelerden birine gitseydim. Belki bana ufak da olsa bir şeyler kalırdı yüksek öğrenimden. Üniversitenin dekanı gözlerimin önünde, benimle birlikte seçti fakültenin tuvaletlerinin fayanslarını. Orjinal olarak s.çmayagirmiştim tuvalete, ama dekanın da yanında başka adamlar, sekreterler ve fayans ustasıyla tuvalette olduğunu görünce rotayı el yıkamaya çevirdim. "Siz ne diyorsunuz?" diye sordu dekan sekreterlere, "tek renk olursa hesaplı olur diyorlar dekan bey" dediler. "Tek renk çirkin oluyor, umumi tuvalet gibi oluyor" diye üzüldü dekan. O da biraz estetik istiyordu, biraz olsun nefes almak istiyordu. Dikkatini benden yana çevirdi: Bakın öğrencimiz var burada, onlar kullanacak sonuçta, onların da fikrini almak lazım... Ne diyorsun delikanlı, beyaz fayansın üzerine renkli fayansla şerit olsa daha şık olmaz mı? Bak şuraya kadar beyaz fayans, şuradan sonra tek şerit renkli fayans. "Muhteşem olur, fakültemize yakışır bir tuvalet olur efendim" dedim, şeritin rengi olarak Klein Mavisi ile Ecevit Mavisi arasında bir süre gidip geldik, sonra fiyat olarak daha uygun olduğu için Ecevit Mavisi'nde karar kıldık. O gün kendimi öldürmediysem, biraz da üşendiğimdendir.

Klein Mavisi

El kurulama için kağıt veren makinenin ne kadar kağıt verdiğine de bakarım. Biraz insana verilen değerle eşdeğerdir benim için kağıt makinesinin verdiği kağıt. Kağıdı azar azar veriyorsa üzerime alınırım, "aşkolsun lan" derim. İnsanlar niye böyle birbirlerine karşı, ne ara vazgeçtik birbirimizden? Ben yine aklımdaki miktarı alana kadar el sallayacağım kağıt makinesine, arkamda sırada bekleyen biraz daha uzun bekleyecek, bana karşı hiç gerek yokken duygulargeliştirecek beklerken, kişiliğimle ilgili fikirler yürütecek, belki çok ufak bir ".mınakoduğum" diyecek nefesinin altından. Çünkü belki de içeride beğendiği bir bayan var masasında, ona karşı hamleler yapıyor, kafasında onu güldürmelik hikayeler düşünüyor. Masadan ayrı geçirdiği her saniyenin hesabını yapmak zorunda kalıyor, masadaki başka bir eleman yokluğundan faydalanıp kıza küçük oyunlar edebileceği düşüncesiyle cehennemi yaşıyor. Kağıt makinesinden üç değil de altı kağıt alabilmek için makinenin karşısında el kol hareketleri yaparken cehennemi yaşatıyorum adama. İşte böyle yoktan sebeplerle düşman oluyoruz, birbirimizden vazgeçiyoruz. Oysa ayarlanabiliyor o makine, içinde ayar tuşu var. Biliyorum, çünkü askerliği komutan olarak yaptım. Kaldığım misafirhanede sıkıntıdan merak ettiğim herşeyin içini açtım, kendi çabalarımla açamadığım şeyleri askerlere açtırdım, her şeyin içini inceledim. Kimse bir şey diyemedi. Misafirhanede de her yer fayanstı. Sıkıntıdan ve fayanstan aklımı yitirdim. Askerler anlayışla karşıladı, ne zaman bir şeyin içini açtırmaya karar versem ellerinde tornavidalarla, penselerle yanımda oldular. Onların da biraz hoşuna gidiyordu sanırım, yapacak pek bir şey yoktu çünkü, zaman zor geçiyordu. Ben olmasam bir çoğu uyuşturucu batağına düşebilir ya da yatarak askerlik yapmak zorunda kalabilirdi. Kağıt makinesinin içinde kağıt uzunluğu ayarı olduğunu böyle öğrendim. Bir iki gün kağıt makinesinin ayarıyla oynayarak, en doğru uzunluğu deneme yanılma yoluyla bulmaya çalışarak geçti. Bir iki gün de, misafirhanedeki diğer bütün kağıt makinelerinin ayarlarını doğru ayara çekmekle harcadık. Zaman bir şekilde geçiyordu. Askerlerin koğuşlarındaki kağıt makinelerini de ayarlamaya karar verdik ama gece vakti ilk makineyi açmaya uğraşırken benden daha rütbeli bir komutan bizi yakaladı ve azar içinde bıraktı. Altımda şort pijamam ve parmak arası terliklerimle kırk beş dakikaya yakın azar dinledim. Ne zaman bir kağıt makinesi sevgisiz ve ilgisiz denecek ölçüde az kağıt verse o günleri hatırlarım, içim sıkılır, kalbim büyür.

Ecevit Mavisi

O yüzden, bir gün birlikte konuşup eğlenmek, hoşça vakit geçirmek için bara gittiğiniz bir arkadaşınız tuvaletten morali bozuk dönerse yadırgamayın, alaya almayın. Unutmayın; dünya bazılarımız için duygusal tuzaklarla dolu bir mayın tarlasıdır. Ne olursa olsun birbirimizden asla vazgeçmemeliyiz, ayağı takılıp tökezleyenin elinden tutup yeniden yan yana koşmaya devam etmeliyiz. Bu dünya bizim. Sevgiler, Erman.

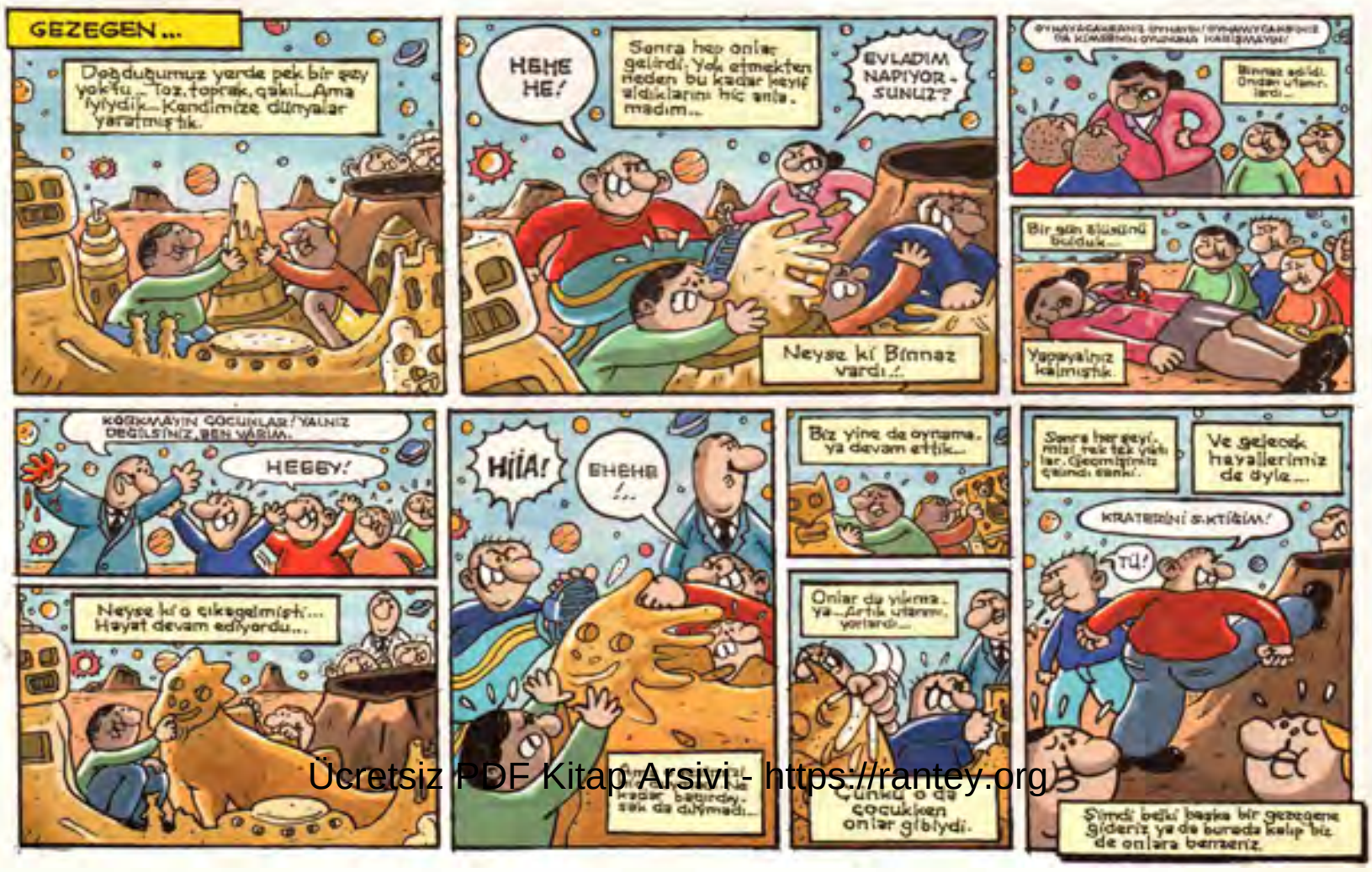

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

● Geçen hafta yinebirtaksi şoförüyle olan derin sohbetimizde -evet, en derin sohbetlere taksi şoförleriyle giriyorum ve çoğu kez onlar bunun farkında bile olmuyor- verdiğim verdiğim cevaba inanmayan şoför,sırıtarak "Eheehe,amabilirsinabi,düşen uçaktaateistolmaz," dedi. Mesleğimgereğihiç uçmayan birisiyim.Yani evet,ben demesleğim gereği çoksıkuçanbiri olmakisterdimama meslek ortada arkadaş, oturuyorsun, yazıyorsun; kimse kimseyi bir yere uçurmuyor,çok çok İzmir'ekitapfuarına uçakla gidiyoruz o da zaten "Kalktıkmı?" sorusuna "Kalktık," cevabı verilemeyen, birazhızlıdavranılırsa belkiancak "İnişe geçtik," denebilen bir uçakyolculuğu. Yani o mesafede uçak türbülansa girse,sarsılsafalan insan kendiahiret inancını sorgulayana kadar çoktan köprüüçağa bağlanmış,yandakitezcanlı ayaklanıpkabin üstü bagajına uzanmış oluyor.

● Haama nediryine dearada bir uçağa biniyorum.Hattaçok merak edip deniz uçağına bilebindim, Haliç'tenkalktık, Gemlik'eindik, birsüre iç n kendimiMisterNo'nun yolcusu gibi hissettimo kadar.Ve tabii "düşen uçakta ateist olmaz" lafını daçok duydumamabunca zamandır hiç ikna olamadım.Yani şimdi bunun aksini ispatlamakadına gerçekten düşen bir uçakta olmakistemem amamesele de bu zaten.

● Öncelikle ben kendi payımauçak türbülansa girdiğinde,"kemer ikazışıkları" yolboyubir yanıp bir söndüğünde falan neyalan söyleyeyim korkmuyorum. Yani en azından şimdiye kadar korkmadım. Hatta bir keresinde kemerini bağlamayı unutan ya da bağlamayagerek görmeyen iki yolcunun kabinin içindesağasola vebirbirlerineçarparakuçuşmalarına neden olanbir sarsıntıda bileçokda korkmadım.

● Ha bu korkusuzluğumuçak yolculuğunun en güvenli yolculuk olduğunadair istatistiklerden, Playstation'da Fifa oynarken ya dabira şişesinin kapağını açmayaçalışırken ölenlerin sayısının uçakkazalarında ölenlerden fazla olduğuna dairilginç bilgilerden falan da ilerigelmiyor. Zaten öylebirtemel arasaydım,Playstation'da Fifa oynamaz,bira içmez ve dahada kötüsü biranın yanındafıstıkda yemezdim zira adım gibieminim ki fıstıkyerken ölenlerin sayısı da uçakkazalarındaölenlerden fazladır.Vallahi hiç bakamayacağım,çok isteyen google'lasın,olmadı haftayafıstıküreticilerinden,Sony'den,bira şirketlerinden falangelen tekzipleriyayınlarım, köşe de bedavaya dolmuş olur.Tekzip yiyen gazetecininbelli etmemeye çalıştığıçakal sevincini bir de benyaşayayım:Orucu uykuya tutturan mümin, öğleden sonraokulu tatilolan okulçocuğugibi parlıyor adamlarıngözleri "Oh bu köşede kendiliğinden doldu," derken. Bir de o tekziplerinyanına küçük birparagraf yazıyorlarsankiçok müteessirmişlergibi (Achievement Unlocked: Hayatımda ilk defa müteessir kelimesini cümleiçinde kullandım.)

● Tabii nasıltekzip yiyen köşeci sevincini belli etmemeye çalışıyorsa,ben de uçak ne zaman türbülansa girse, kemer ikaz ışıkları ne zaman beklenmedik bir anda ve bir anonseşliğinde yansa belli etmemeye çalıştığım bir lunaparkheyecanı yaşıyorum ama elbette etrafında birden bire salavatgetirmeye başlayan insanları da görmüyor değilim.Hatta salavatlı türbülansı tercih ediyorum, daha lezzetli oluyor. Salavatsızı çocukeğlemeye yarayan,daha alçaktan ve yavaş dönen zincir veya atlıkarınca falan gibi oluyor da salavatlısı uçağınaniden irtifa kaybedip böyle bir içinizin fiziki olarak çalkalanmasına neden olanhareketlerini de hesaba katacakolursakbir lunaparktaki sizi çalkalayan, sarsan, yüksekçe bir yerden aniden indiripçıkarıveren bütün aletlerin kombosu oluyor.Gondol lezzetini dedeniz uçağında almış, Lunapark tavasında ayakta dikilen adam tadını bir türbülansa tuvaletten dönerken yaşamış birisi olarak bir uçakta yaşamadığım teklunaparkatraksiyonuguldüren aynalar diyebilirim.

ERGENLİĞİ GÖMÜCEM SANDINIZ DİMİ? HİÇ DE BİLE. HAKARET OLARAK "ERGEN" DENMESİNE ÇOK BÜYÜK UYUZ OLUYORUM. ÇOK YAŞLI Bİ ADAMI NASIL HOŞGÖRÜYOSAK ERGEN DE ÖYLE BİŞEY, S.KKO. DUYULABİLİR AMA KENDİNCE ÇOK BÜYÜK SORUNLARI VARDIR VE GERÇEKTİR. O ZAMAN ALLAH'TAN HAVA ATMAYAN VE MUTSUZ OLDUĞUNU SÖYLEMEYİ BİLİR İKİ ARKADAŞIM DAHA VARDI. Bİ TANESİ DE OTURDUĞUM SİTEDEYDİ AMA ÇOCUKLA NE ZAMAN BUNLAR; KONUŞUCAK OLSAK BAŞKA Bİ ELEMAN VARDI, HEP ŞÖYLE Bİ ŞEY SÖYLÜYODU!

...AÇIKÇASI Bİ DE NE BİLİYİM... "ANNEM ÖLÜCEK" YA DA "BABAM ÖLÜCEK" OLSA TA-MAM DA "DAYIM ÖLÜCEK" ÇOK KÖTÜ BİŞEY OLMAKLA BİRLİKTE O EN EN EN ÜST DÜZEY ŞEY DEĞİL Mİ NE? DOĞRUYA DOĞRU...DAYININ ÖLECEĞİNİ ÖĞRENDİĞİNİN ERTESİ GÜNÜ YOUTUBA DA KOMİK VİDEO İZLEME HAKKIN VARDIR GALİBA MESELA. NEYSE HADİ ÇOK BADİLİYDİ DAVİSİNA DİYELİM DE..ARTIK O KADAR CANIMI SIKMIYORDU Kİ, DAHA BÜYÜK Bİ DERT FALAN UYDURMAYI DÜŞÜNÜYORDUM..

Bİ BOK OLMADI. BİZ DE DEDİĞİMİZİ PAYLA-ŞAMADIĞIMIZLA KALDIK İŞTE.

● Amauçağımızgerçekten düşüyor olsa,dışarıdan bakan biri için asıl ateistolduğudüşünülecek kişiler salavat getirenler olmuyor mu sizce de?Neticede ölümden sonrayaşama inanmayan,hepitopu80 yıl yaşayıp yokolacağını kabullenenateistin,ölüm karşısında,çok daha abartılı tepkiler vermesi beklenen dindar düşünebilecek bir insandan daha **[illegible]** Ölümden sonrasonsuzakadar yaşayacağına inanan adamın düşenbir uçaktaçığlıklaratması,dualar ederekkendiniparalamasıbirazriyakârcave hatta açgözlüce geliyor bana.Çelişkili gibi gözükse de bu noktada uçağındüşmemesi için dua edenin öncelikle ateistler olması gerekiyor çünkü matematik ortada. Neticede nereden bakarsanız bir tarafta "80 bölü 1" vardığer tarafta "80 bölü sonsuz." İlkinde her şeykaybediliyor, ikincisinde kaybedilen sıfır. Matematiksel olarak hayat ilkine kıymetli ikincisine çok kıymetli. Bu meseleyi fiziksel hale dönüştürürsek Allah'ın yolcu olduğunuz için sizi bile dövebilir, o yüzden bu hiç olmamışgibi yapalım arkadaşlar,çaktırmıyoruz, devam.)

● İştebenbunlarıdüşünürken (Ve "Hahiyi,bu haftaki köşebellioldu," derken) taksigereksiz yerehızlanaraksol şeridegeçtisol şeritteki araçların da o kadarhızlıgitmediğini görünce tekrarsağşeride geçmek istedi,yalpaladıkfalan veetrafımızdaki arabaların sadeceTürkiye'de duyabileceğiniz "sinkaflı" kornalarıylakendime geldim.Taksici hâlâ "Düşen uçakta ateistolmaz," lafınacevap bekliyormuydu bilmiyorum ama "Olmaz tabii," dedim. "Ateist keriz mi düşen uçağa binsin yavrucuğum. Ancaböyle taksiye biner işte."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"...
Melali anlamayan nesle aşina değiliz
Sana yalnız bir ince taze kadın
Bana yalnızca eski bir budala
Diyen bugünkü beşer,
Bu sefil iştiha, bu kirli nazar,
Bulamaz sende, bende bir ma'na
..."

Ahmet Haşim – O Belde'den

● Yavuz Sultan Selim Köprüsü'nden geçen alevilerden iki kat para isterlerse hiç şaşırmam!..Yeni duydum, 15 Temmuz gecesi, Başkomutan halkı sokağa çağırdığı zaman, sokağa çıkma yasağının olduğu Nurtepe'de yaşayanlar birbirlerine sormuşlar: "E, biz n'apalım şimdi, çıkalım mı dışarı, çıkmayalım mı?!"

● Aslı Erdoğan'ı hapse atan ülke, yarı açık cezaevidir. Hiçbirimiz gezip dolaşmıyoruz, sadece volta atıyoruz...

Bizde başarı yok, arkası güçlü olmak var ve başarısızlık da yok, ayağı kaydırılmak var!..

● GATA'nın adı niye "Sultan Abdülhamit" olarak değiştirildi ki? Abdülhamit, hangi hastaya şifa vermiş? "Lokman Hekim" deseniz anlarız. Hastalık mucidi "Behçet Uz" deseniz anlarız. Erol Köse dışında, herhangi bir doktorun adını anlarız, Abdülhamit nereden çıktı? Hakikaten klinik hastasınız!..

● Türbanlı polise itiraz niye? Türbanlı hırsız, türbanlı katil varsa ki var, türbanlı polis de olacak!

● Gerçek bir sorumluluğum varsa, o da şimdiye kadar hiç yazmadığım kelimelere karşıdır...

● "Yeşilin yanmasına 14 saniye var, dövsem yetişemem, dua et sen!" (Bir şoförden diğer şoföre)

● Türkiye: Fen bölümü öğretmenlerinin kararlı, organize ve sessiz biçimde öğrencilere "taktığı" yegane ülke...

● Günün birinde Robert de Niro ile çalışacağım hiç aklıma gelmezdi. Hala da gelmez!

● Türkler: "Çocukken sarışın" olup, gizli bir güç tarafından esmerleştirilen kavim...

● Huzurevinde düzenlenen eğlencede "Yolun sonu görünüyor" türküsünün söylendiği bir ülkede insanın ne kadar canı sıkılabilir ki?!

● Aziz Yıldırım'ın gitmesini isteyen az değil ama hiçbiri Alex kadar tutkulu değildir sanırım. Aynı hafta Fenerbahçe'nin teknik direktörü olacaktır, kesin sezgi!!

● Sosyalist devrimin "kendi evlatlarını yeme" ihtimali var, bu doğru. Ama kapitalizmin varlığı, hiç durmadan "evlat yeme" eylemine bağlı. Başkalarının evlatlarını, sıra kendininkilere gelene kadar...

● Bebekler gözlerini elleriyle kapatınca hakkaten de görünmez olduklarını sanıyolarmış. Yazık lan!

● Konforu çakılmasın, düzeni bozulmasın diye kolpadan "anarşist" takılan bir tür var. Kendilerini bile ikna edemiyolar...

● UFO mu? Daha misafir odalarında bulunan aşırı büyük, kristal ve hiç kullanılmayan kül tablalarınınsırrını çözemedik ki!

● İki kardeşten birine "Barış" diğerine de "Savaş" adını veren başka bir kavim var mıdır acaba?!

● Futbolla ilgilenmek, en azından, her işin "10 numarasını" arayıp bulmaya yarar...

● Lolita, tartışmasız başyapıt. Nobakov'un romanını Aydın Yayınevi'nin 1959 tarihli basımından okudum. Bu eski, güzel kitabın girişine yayınevi bir yazı yazmış, diyor ki: "Hatırlatın sahibine, Lolita'nın yazarına büyüklük atfetmeğe hiç lüzumyok. Hiç şüphesiz ki o korkunç bir adam, tabiri caizse ahlak cüzzamının en canlı örneği. Fakat içinde yaşadığı cemiyet hakkında çok güzel düşünüşleri var. Ümitsiz bir dürüstlük onu şeytana layık günahlarından kurtaramıyor. Anormal bir adam." Hem adamın çok satacağı belli kitabını bas, hem de gelecek tepkilerden kurtulmak için aynı adamı hakaretler ederek göm! Kültür dünyasında benzer

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

...nazlık az bulunur. Ahlak dolu bir sürü vasat kitap var, niye ...lita'yı basıyorsun o zaman derler adama. Dedim işte.

...Arif Erdem, FETÖ'den değil, haksız penaltılardan ...rgılanmalı!..

Bu toprakların ruh halini, tepede alıntı yaptığım büyük şairimiz ...met Haşim, çok güzel anlatıyor. Birinci Dünya Savaşı sırasında ...ere çağrılan Haşim, savaş bittiğinde iş bulmakta zorlanır. Bu ...um için, işte şu sözleri sarfediyor: "Savaş olunca, vatandaş ...il misin, haydi cepheye derler. Askerlik bitip iş arayınca da, hadi ordan be Arap, sana verecek iş yok derler." Durum aynı durum, dram aynı dram, nurlar içinde yat ey şairlerin güzeli Ahmet Haşim...

...una yaşamadı ...a nesil, tamamı ...atın hatırası...

● "Doğal sayılar kümesindeki doğal sayı kadar, bu ...ıfta it var" demişti matematik hocamız..

Bir beldeye isim haybeye konmuyor, bir kez daha öğrendim. Geçen hafta Gündoğan'daydım, erken saatte uyanıverdim, gökyüzüne bi baktım, alev almış gibiydi. Ben böyle pembeler, morlar, turuncular görmedim. Algılarla oynayan mantardan bir kilo yesen olmaz. Tam manasıyla gün doğuyordu. O kadar sarsıldım ki, tekrar uyuduğumda rüyama da girdi...

● İki Kıbrıslı, Londra'da karşılaşır, aralarındaki diyalog şöyledir: - Napan? – Napayım? – Napacan?!

● Çocuğun kahvaltıya "Kalk ye, sonra gene yatarsın" diye uyandırıldığı tek yöre ...biliriz...

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖCCE

KolidekiAntakya

Ankara'daaskerliğimi asteğmen olarak yaparken aynı birlikten Antakyalı bir asteğmenle eveçıkmıştım. Yaklaşık iki ay sonraGazi Üniversitesi'nikazanan kuzeni debizekatıldı Antakya'dan ilk kolinin gelmesi ve dolayısıyla benim kaytazveoruklatanışmam ise kuzenin gelişinden yaklaşık bir ay sonrasına denk geliyor. Kolinin geldiği günü dün gibi hatırlıyorum. "Oooo kaytaz böreği göndermişler!" diye bağırmış biri, diğeri "Orukda var!" diye karşılık vermişti. Uğruna bağırılan şeylerin ne olduğunu bilmediğimdenmerakla mutfağa koşmuştum. Kolinin içine bakıyorlardı. Mutfak kapısında beni görünce, "Gel abi gel, ziyafet var," dediler. Daha kaytazı bitirmeden oruğu tutuşturdular elime. Beş dakika içinde üç kaytaz, iki oruk yiyerek yöresel coşkuya ortak oldum. Kaytaz ve oruğun o günden sonra birer ev arkadaşı gibibizimleyaşayacağını henüz bilmiyordum.

Kolinin açılmasıyla evdebir Antakyaateşiyanmıştı, bu ateşi hemen her öğünde kaytaz ve orukla besleyerek sürekli canlı tutuyorduk. İlk başlarda budurumuçokdagaripsemedim. Sonuçta Anadolu'nun muhtelif yörelerinin kolilerle büyükşehirlere taşınması ve bu koliler sayesinde evlerin içinde minikAntakyalar, Kayseriler, Malatyalartesis edilmesi yaygın bir davranıştır. Gurbetteki insanvücudunu memleketiyle doldurmak isteyebilir. Ev arkadaşlarımın da kendileri için gurbet sayılanAnkara'da dolanırken içlerini Antakya'yla tıka basa doldurmak istemelerini normal karşılıyordum. Fakatilk kolinin açılmasıyla başlayan yöresel coşkubir türlü bitmek bilmedi. Stoklarımızdaki kaytaz ve oruğun tükenmesine yakın telefonla uyarılan Antakya koliler göndermeye devam ediyordu. İçimdekiAntakya gittikçe büyüyordu, beynimdireniyorduama midem artıkAntakyalıydı

AntakyaKorosu Susmuyor

Koli koliAntakya gelmeye devametti. Her kutu açılışında içeride sabırsızlıkla bekleyenAntakya büyük bir basınçla eve dağılıyordu. Kaytazlar oruklar birer kuvöz gibi önce evi işgal ediyor, sonra da ağırından girerek tüm mevcudumu ele geçiriyorlardı. Zamanla koliden çıkanlardan çokkoli sahipleriyle ilgili sıkıntılaryaşamaya başladım. Onlar için "aşırı memleket övgüsü", "diğer gıdaları küçümseme", "yedirmekte ısrar" gibi yan etkileri olan birtürilaçtı kaytaz ve oruk. Özellikle kaytazın her gün yenebilecek kadar üstün bir lezzeti olduğundan emin olmaları, Antakya dışından, sıradan bir yurttaş için reddedilmesi mümkün olmayan bir lütuf olduğunu düşünmeleri iyicecanımı sıkmaya başlamıştı. Memleket gururlarını zedelemeden eser miktarda kaytaz ve oruk yiyerek idareetmeyeçalıştıkça, dahaçok yemem konusunda baskı görüyordum. Daha önümdeki tükenmeden ev arkadaşım işaret parmağını bir silah gibibana yönelterek ateş ediyordu: "Dahaoruk?", "Dahakaytaz?" Seslere gittikçe yabancılaşmaya başladım. Başka bir coğrafyada, başka bir yüzyılda kahraman birkomutan (OrukReis) ya da birlider (Kaytaz Han) gibiydi yediklerimiz. Kaytaz ve oruğunçokça seslendirildiği ve bolca yenildiği bir akşam aniden, "Köhne aşı vardır bizim oralarda," dedim. İsyanabenzer birduyguyla sallıyordum. Ciddiye aldılar. Keme, köme, tömeç, öğreç... diye sallamaya devam ettim. "Yuhlama"yla birlikte nihayet hayali bir coğrafya yarattığımı anladıklarında kahkahalaratarak kaytaz yemeye devam ettik. Gülerkenaçılan ağızlarımızdan çiğnenmiş kaytaz (kaytaz övelemesi) görünüyordu. O gece aşırı yemektenolacak kötürüyalar gördüm: Antakya'dayız. *Guinness göz etmenleri eşliğinde 1500 yumurta, çuval çuval un, 250 kilo kıyma kullanılarak dünyanın en büyük kaytazı yapılıyor. Yapımı tamamlandığındaAntakya halkı bu dev kaytazın etrafında halay çekmeye başlıyor. Müzik sustuğunda kaytazın tam ortasına çıkan belediye başkanı, "Hadibuyurun!" diye bağırıyor. Halay pozisyonunubozmayan kitle büyük bir uğultuyla çemberi daraltarak kaytaza yaklaşmaya başlıyor. Kenarından ısıra ısıra kaytazın merkezine doğru ilerliyorlar. Hâlâ kaytazınortasındaduran belediye başkanı, "Bütün dünya görsün bunu!" diye bağırıyor.* Uyandığımda midem yanıyordu. Kahvaltıda kaytaz vardı.

Kaytazsız Bir Hayat Mümkün mü?

Birakşam kaytazımdan kılçıktı. Kıl, yöresel değilkişiseldir. Sırf Antakya'dan geldi diyekıllı kaytaz yiyecek değildim. Tuvalete gidip ağzımdaki parçayı çıkardım. Midemdaha da çıkarmam, adeta kaytaz detoksu yapmam için beni zorluyordu. Mutfağa geri döndüğümde tabakta beni bekleyen kıllı kaytaza baktım. Arkadaşlarımı kırmakistemiyordum, ama bu kaytazı yemem mümkündeğildi. Üniversiteli'nin yemeğini bitiripkalkması, Asteğmenin de buzdolabınayönelmesinifırsat bilip kaytazı çöpe atarakmutfağı terk ettim. Buustacahareketlehemkıllı kaytazdan kurtulmuş, hem de ılızlayemiş havası yaratarakAntakya mutfağını onore etmiştim. Yanıldığımı yaklaşık iki dakikasonra, Asteğmen odamın kapısındanbanabaktığındaanladım. Suratı asıktı. "Kaytazı çöpe mi attın sen?" diye sordu. Meselenin kaytaz olmadığını, içinden kıl çıkmış bir yiyeceğiAnadolu'nun hangi yöresinden olursaolsunyiyemeyeceğimianlatmaya çalıştım. Surat asmaya devam etti. Kaytazbenimiçinbir lütuftu; kaytazla tanışmış olduğum için kendimi şanslı sayacağıma, tümAntakya'ya şükranlarımısunacağımakaytazıçöpeatmış olmamı anlayamıyordu. "Abikıldan nolcak, anneannemin kılıdır o," dedi. Kaytazı öve öve yememi, içinden kıl çıkarsa da, "Ooo kadım bir anneanne kılıbu, herkese nasip olmaz," diyerek keyfimi bozmamamı istiyordu. "Abi ben kendi ananeminkılınıbileyemiyorum," demekdışındaverecekbir cevap bulamadım.

Hayata Dönüş

Bir Cumartesi sabahı "Oooöccede var!" sesiyle uyandım. Yattığım yerden mutfakyöresini dinlediğimde, içi kaytaz, oruk ve gerçektenne olduğunu zerrekadarmeraketmediğim öcceyle dolu bir koli dahageldiğinianladım. Kahvaltıdayineşenlik vardı. Tavana bakarak, "Öcce..." diye mırıldandım. Eğer evdekalırsam, şimdiden dilime yerleşen öccenin bir saat içindeağzımdan gireceğini biliyordum. Kalkıp giyindim. Hiç ses çıkarmaden kapıya yürüdüm. Mutfaktaneşehad safhadaydı. "İkişerdenaltı öcce yeter," diye kafasını sallayan diğeri "Kaytaz da ısıtalım," diyekarşılık veriyordu. Antakya, budefadahada güçlenerek eve yayılıyordu. Kapıyı yavaşça çekip Ankara'ya çıktım. Hava güzeldi. Kızılay'a inip sabahsabah birbira içtim. Evrensele susamıştım.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantey.org

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kandilli'de eski bahçelerde,/ Akşam kapanınca perde perde"
Yahya Kemal

Şimdiden bireylülikindisi güneşi.
Karşıtepelerde,ağırağır geçen gemininbeyazında.Sudaki aksinde (yumuşak/mahmur/uysal ışıltılar)--ağustos, hâlâ ben bu yazıyı yazarken--
Rüzgar dayine eylül rüzgarı.Serinserin.
Yaz bitti diye sevinirken yakalıyorumkendimi. *(eziyet gördüğü çokçok yaşlıefendisinin,–yataklara düşmüş efendisinin–durumunu gizlice, kapıarasından seyredip için için,sinsi sinsisevinen biraz hain biruşak)* Yataklardadönüp durduğumuz o yapışyapışgeceler.Az çektirmedi ama.

Yazın bittiğine ayrı üzülür çocuklar,kışın bittiğine ayrı.(bahar'ları fazlaciddiyealmazlar ama--herşey, kesin,net olacak--) Ben de öyleydim.(karlı marlı olurdu kış'lar,yazlar makul--o küresel ısınma denen illet zuhur etmemiş--) Şimdi seviniyorum. Her ikisi de biterken.Büyüdüm.
Sevindiğime üzülüyorumama bak. O da bişey.
KEDİ İÇ FERAHLIĞI
Yokuşu iniyorum.
O,arabanın üzerindeoturuyor.
Yokuşa parketmişbir arabanın.
Yokuşa doğru değil,tersyönedoğru oturmuş.Duvarabakıyor.(yoladoğru otursanagelene geçene bak!Yok.
Umurundadeğil onun öyleşeyler.
Enteresan bulmuyor bizi--karnı toksatabi,kıyameti kopartıryoksa, miyav miyav--) Yanındangeçiyorum.
Epeyuzunca biralışverişegidiyorum Üsküdar'a.Elimde torbalar,dönüşte, yokuşu çıkarken.Geneordabu. Duvarı seyrediyorhâlâ.Düz duvarı.
"Allah sana kedi iç ferahlığı versin"diye bir temenniyok.
Ama olmalı.Olsun bence. İsabetli olur. Nasıl bir mahluk bu? Zerresıkılmıyor.
Zifirikaranlıktaöyle saatlerce oturabilir, düz duvara saatlercebakabilir.
–Hani o geçen hafta da sözünü ettiğim "ÇocuklardanTanrı'ya Mektuplar" kitabında, zürafa için şöyle soruyordu çocuğun *biri(4yaşındaymış):"Tanrım zürafaların şekillerinii steyerek mi öyleyaptın, yoksa yanlışlıkla mı oldu?"* İşte o çocuktan *mülhem"kedi"* içinbenzeri bir soruyu sormak istiyor insan. Şekillerideğilde, karakterleri?
"Yanlışlıkla mı oldu?""Çok acaiplerçünkü tanrım anlayamıyoruz onları, hem de hiç"
Köpeköyledeğil ama.Bizimgibi o zavallı.Patlarsıkıntıdan.
KARATİLKİ
Hani bir kuş'u anlatmıştım size burda.Epeyoldu."Kandırıkçı Kuş" Bilmem okumuş muydunuz? İşte o hikayeyi bana anlatan arkadaşım anlattı bunu da yine.Aynı diyarlardan;Ağrı'dan.Ağrı'nın karlarla kaplı dağlarının etrafındaki köylerden.
"Kara Tilki"diye adlandırılan efsanevibir (yaratık mı denir?) varlık.
Geceyarıları tek başına yolculukedenlere musallat olurmuşbu.
Anlatılır dururmuş da arkadaşım ilk defa onunla karşılaşmış,burun burunagelmişbir komşusundan,birinci ağızdan dinlemişbu olayı.
Adını da söylemişti ya komşunun, hatırlamıyorum şimdi. *(Osman amca mı,Orhan mı,O'lu bişeydi)* Herneyse.
Gece,bir vesile ile çokuzak bir köyegitmek mecburiyetinde kalmışbu komşu amca.
Atüstünde dönüyormuş. Kışgecesi.Karlarparıldıyorfalan.Issız bir vadiden geçiyor. Bir bakmış ki, önünde "Kara Tilki" Atın önüne fırlamış birden o "tilki"

Yalnız,ilginç/tuhaf/acaip olanşu
Ne bir diş,nebir pençe, ne de birses! Fiziksel temasyok. Sadece gözleriyle, pırıltılı bakışlarıyla, tuhaftuhafinsanvari sırıtarak,ağzını burnunuacaipacaipeğip büzerek. Pembedilini çıkartıpsağa sola oynatarak.Birden insangibi iki ayağı üzerinde dikilip tuhaf hareketlerle sanki birhint dansı yapacakmış gibiorasını burasını oynatırken ansızınkımıltısız öylece duraraktan
Sıçrayıp atın boynuna oturmalar... Falan filan.
Velhasıl,dokunmadan etmeden,öyle uzaktan uzaktan senin aklınıalıp çıldırtıyormuş bu. Hayretten öldürüyoryani.Bir nevi eğlenceyleişkencenin, ve hem de muammanın içiçe geçtiğibir performans.
"Kara Tilki"nin bütün numarası buymuşişte. Böyle icra ediyor "olay"ını. Bu şekil yaptığı biliniyormuşda insan kendini bakmaktan alakoyamıyormuş ki kurtulsun.Kurtulup da yolunagitsin.
Dinlerken dinlerken,ben yine,(oluyor banahep,artıkbiliyorsunuz) "Aa!"dedim içimden,"neydi bu?" *--gene dedim öyle–*
"Var ki bu modern hayatta" *(Nurella Hanım'ların yüz göz hareketleri, M.Alibey'lerin yüzümüze yüzümüzeparmak döndürmeleri falanfilan geçtiyse eğerşimşek hızıyla zihninizden, onları kastedmedim ben,onu demiyorum–Nurella hanımsakın alınmayınız,M.Alibeysiz de,severim ben sizleri,başka bişey anlatmak için zikrettim adınızı, yoksa ben de bir nevi"KaraTilki'yim o şekil bakılırsa, bir medya çalışanı olarak–"ben de kara tilkiyim","ben de","ben de"–eh,"kasdetmedin" de güya onları,geçirdin ama gene de adlarını,renkli olsun diye–)*
Sistem yapıyor ki bunu bize.*(kapitalist sistem yani)* Bir benzerini."KaraTilki"nin yaptığını. Uzaktan uzaktan, hiç dokunmadan.Temassız.--*Üretim,(kapitalistüretim) yeniden üretim,"sıkıntısız"sürsün diye.Tıkır tıkır.Rollerimiz; (sömüren/sömürülen) aksamadan sürsün diye.Aklımızı alıp,uyuşturuyor.Aynı onun gibi işte.(sözünü ettiğim medya*

ayağı, yoksa binbir yollayapıyor sistem bunu, en başta *eğitim) Gözümüzüalamıyoruz.(medya, reklamlar,televizyonlar, internet, ekranlar, ekranlar, ekranlar...)–*
Sesikısılmışbir televizyon ekranı. ("KaraTilki"azönce buradaydı.) Herneyse.
Hikayeye dönersek.Şöyle kurtulmuşkomşu:
Çıkartmışbirden paltosunu. Kafasına dolamış.Yüzünü örtmüş yani.
Yolubiliyormuş çünküat. Kendi kendine götürmüş,öle başı örtük komşuyu, o şekildeat.ta evininin kapısınakadar.*(demek işlemiyor ata öle dilmilçıkarmalar, şekiller–helalolsun at–)* İşteöyle kurtulmuş. (televizyon, pc başında kafamıza bir masa örtüsü?)

Kara Tilki,
bilmem "Kandırıkçı Kuş"la tanış mısınız? Orman içlerinde buluşup alem yaparken arada, "taormanın ortasına kadar getirdim salağı", "iki dil attım aklını aldım,öle kaldı mal" falan filan gibisinden pis pis muhabbetlerle gülüşüyor musunuz?
Bizlere?
Yapmayın öyle sakın bak.Ayıp şey.
Şu aralar. Hele.
Yarım aklımızla,bizi, bu halimizle,
kanderdğine sevinmek!
Delikanlılık mı!
Sarhoşdövündahaiyi.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

Resimler: René Magritte

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CİHAN CEYLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

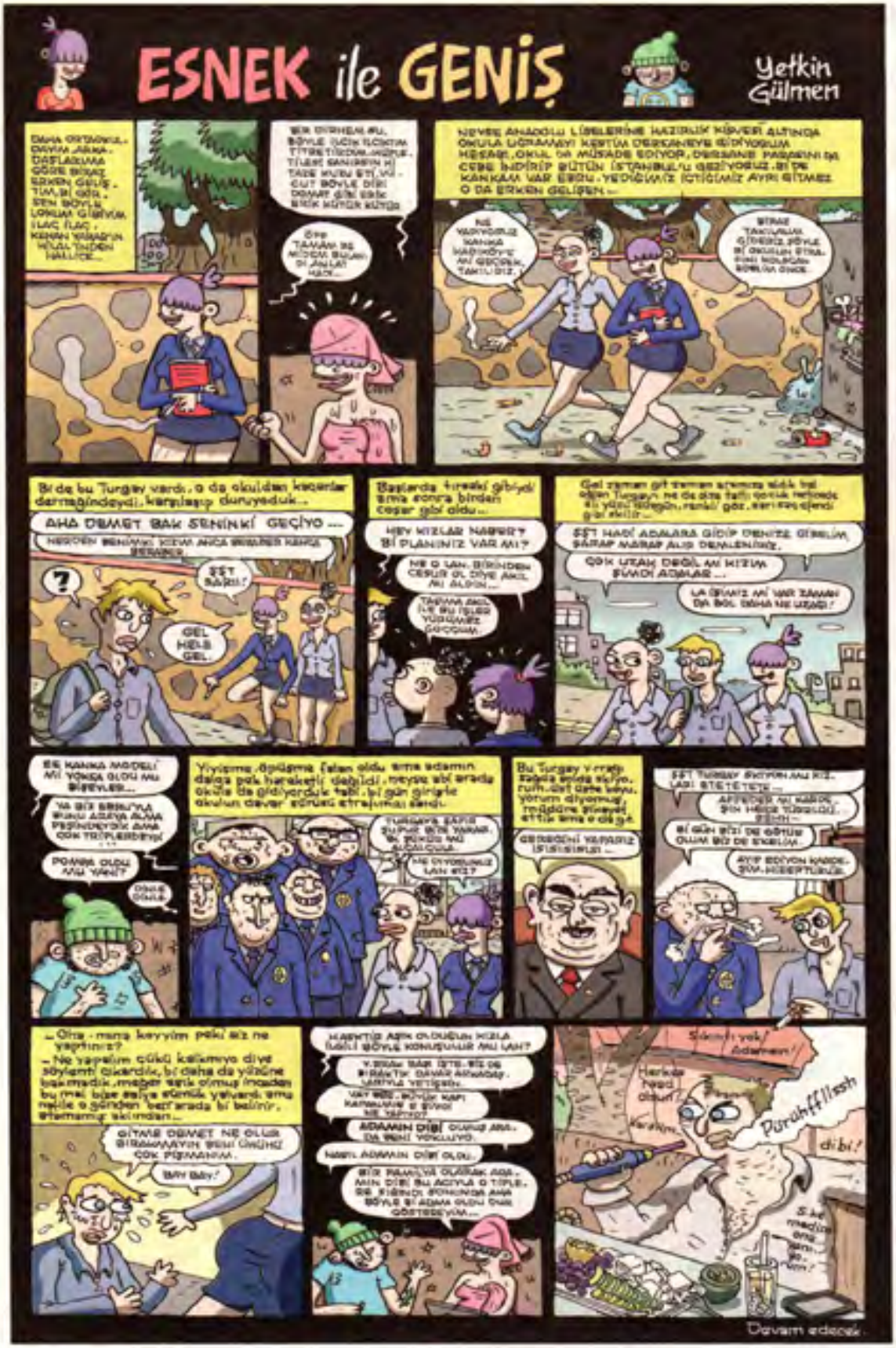
DAHA ORTAOKUL. DAYIM ARKA. DAĞLARDAKİ GİBİ ERKEN GELİŞ. TUM,BI GİDİ. SEN BÖYLE LORUM GİBİYİM İLAÇ FLAÇ. KENDİ YARAŞIN MİLLİ TİNDEN HALLEDE..
BEN DİYORUM Kİ, BÖYLE İŞCİN İŞCİNİM TİTRETİCİDİM..HİÇBİR TİLKİ SANDIĞIN H TADE MUSU ETİ,VU. CUT BÖYLE DİBİ DOMAT GİBİ ERİK ERİK MÜTHİŞ KÜTÜR
ÖYLE TAMAM BE MİSSEM BUNDA BİR AN LAZ HAZIR..
NEVSE ANADOLU LİSELERİNE HAZIRLIK KİPÜRİ ALTINDA OKULA UĞRAMAYI KESTİM DERSANEYE GİDİYORUM HESAP..OKUL DA MÜSAİDE EDİYOR,DERSANE PASAPORTU İŞ CEBE İNDİRİP BÜTÜN İSTANBUL'U GEZİYORUZ..Bİ DE KANKAM VAR EBRU..YEDİĞİMİZ İÇTİĞİMİZ AYRI GİTMEZ O DA ERKEN GELİŞEN..
NİE YAPIYORUZ KANKA HARİKİYÖY'E Mİ GİDİCEK, TAKILDIZ..
BİRAZ TAKILMAK GİTMEK,BÖYLE Bİ OKULUN BİTKİSİNİ NORMALDEN SONRA OKUL..
Bİ de bu Turgay vardı..o da okuldan kaçanlar derneğindeydi..karşılaşıp duruyeduk..
AHA DEMET BAK SENİNKİ GEÇİYO ...
NEREDEN BENİMKİ KİZAK ANCA BİRİNİN KANCA BİTİRİR..
?
ŞUT BAKİİ!
GEL HELE GEL..
Başlarda tırnaklı gibiydi ama sonra birden cesur gibi oldu..
HEY KIZLAR NABERT? Bİ PLANINIZ VAR MI?
NE O LAN..BİRİNDEN CESUR OL DİYE AKIL Mİ ALDIN...
TAMAM ABİ..NE BU İŞLER YÜRÜMEZ GEÇİYOMU..
Gel zaman git zaman ayrılmaya başlık bişi diğen Turgayın ne de olsa tatlı yönlük nefesinde ki yüzü bilgeliğin,renkli göz..sarı saç efendi gibi ekliler..
ŞUT HADİ ADAMARA GİDİP DENİZE GİRELİM, BİRAP MARAP ALIP DENALENİNİZ..
ÇOK UTAN DEĞİL Mİ KIZIM FUNDİ ADAMAR ...
LA DAHA Mİ VAR ZAMAN DA BOL..DAHA NE UZAR!
EŞ KANKA MODELİ Mİ YOKSA OLDU Mİ BİŞEYLER...
YA BİZ BİRİMİZİ BİLMEDİĞİMİZ BİR ŞEKİLDE PEŞİNDEYİZ..DAHA ÇOK TEPİŞERİZ!
POANA OLDU Mİ YANİ?
ÖNCE ÖĞRE..
Yiyişme,öpüşme falan oldu ama adamın dalga pek hareketli değildi..neyse bi' arada okula da gidiyorduk tabi..bi' gün girişte okulun devar sürücü etrafımızı sardı..
TURGAYA BAKIŞ SUÇUNUZ VAR YAHAR.. BİR DERSİ Mİ AÇACAK..
NE DİYORLARDI LAN BİZİ?
Bu Turgay yine pek iyi değil..ruh..dert dolu..yorum diyorum,müdüre şikayet etti..ama o da ne..
GERİBİZİNİ YAKARIZ İŞİŞİŞİŞİŞ...
ŞUT TURGAY BİYİYİN Mİ KIZ.. LAGI STETETETE...
AFERİN Mİ KARDA.. ŞEN HİSSE TÜRKÜLÜ.. ŞEHİ..
Bİ GÜN BİZİ DE GÖTÜR OLUM BİZ DE EĞLİŞİM..
AYIP EDİYON KANKA.. ŞUH-MEERTÜRLÜK..
..Oha - mına keyyim peki siz ne yaptınız?
- Ne yapalım çükü kalemiye diye söylemiş olacaktır,bi daha da yüzüne bakmadık..meğer tatlı olmuş insanda bu mal bişe eşliş sümük yalvardı ama neyse o günden beri arada bi belirir, efendimiz sekilmişler...
GİTMİŞ DEMET NE OLUR BİRAKMAYIN BENİ ÖNÜNÜZ ÇOK PİŞMANIM..
BAY BAY!
HAMİŞİM AŞIN OLDUĞUN KIZLA BÖYLE KONUŞULUR AMİ LAN?
Y..BİRAK BİŞİ İŞTE..BİZ DE BİRAKTIK DAHA AŞKADAŞ..YAHYA YETİŞSİN..
VAY BİZ..BÖYLER KAFİ KAMUFLAJ E ŞİMDİ NE YAPIYOR?
ADAMIN DİBİ OLMUŞ ABİ.. DA BENİ YONCLUYO..
HADİ ADAMIN DİBİ OLDU..
BİR PANİYA OLURSAK AGA.. AMİN DİBİ BU ACIYLA O TİPLİ.. BİL KİŞİNDİ SONUNDA AHA BÖYLE Bİ ADAMA OLDU DİYE GÖSTERECEKMİŞ...
Sikemi yak! Adamsın!
Harikasın hepsi olsun!
Pıraht!!!ssh
di bi!
Devam edecek.

Furkan Özçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Md.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kemal Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şenol Sarıçınar
Muhasebe: Müzeyyen Tahtalı
Kalite Dişleri: Sevgül Yıldız
Bilgi Sevenleri: Selami Yavuz

Adres: Kemankeş Mah. Sefçük Sok. Hamsa Ap. 2/Kat:4 No: 20/12
Tel: 0 (212) 245 53 58/59 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN
Baskı: Sen Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: (0212) 454 37 70
Genel Dağıtım: DPP - (0212) 622 22 22
Abonelik: Yıllığı: 190 TL Avrupa: 30€ Diğerleri: 120$
ISKAN Numaralarımız: Genel Bankası
Tic.TRO1 0006 2000 0640 0006 2974 37 YKB: TRY 0006 2000 0640 0006 2974 37 EUR: TRQ 0006 2000 0640 0006 2974 38

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatürler yazı, resim ve kurguları yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmadıkça hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Caner DAĞLI

Onur GÜRLEYEN

Uğur AKSOY

Servet TURAN

Emrecan AKYOLCU

Emirhan SERVEREN

UYKUSUZ CİLT 33! Bayilerde ve Marketlerde!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

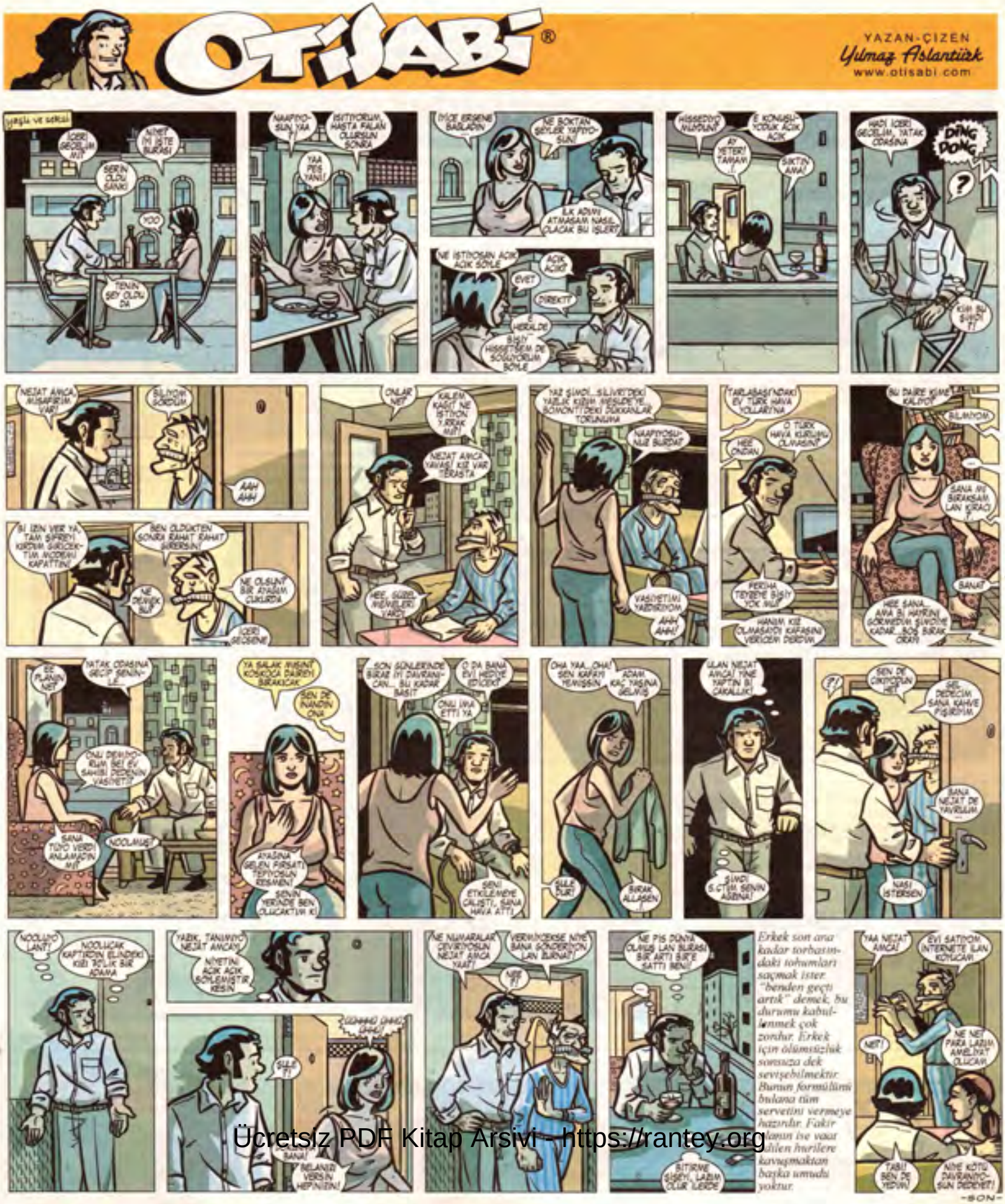

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SAYI: 2016/37 No: 471
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

ÜKKUSUZ

Doğu ve Güneydoğu'daki operasyonlarda art arda kayıplar yaşanırken, şehit haberleri artık gazetelerin birinci sayfasında yer bulamıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PSİKOZ

KENAN YARAR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bitte

Vatandaşa Sorduk: Kumpas

Torukbaş Kutsieminyürüyen (36): Ülkenin ortasında kocaman tuz gölümüz var.. Üç tarafımız tuzlu denizlerle çevrili.. Bi tanesi daha tuzlu (whiteSea)... İç denizimiz var, o da tuzlu.. Onun dışında kaya tuzu, limon tuzu vs.. hepsi var... Şimdi yurt dışından da getiriyoruz, okyanus tuzu.. Tuzu seven milletiz.. Yemeğin tuzuna filan bakmadan ver ediyoruz tuzu.. Tuz olsun bize.. Ülkecek tuz kafası yaşıyoruz.. Erişebileceği yerde tuzu olmayan tek bi vatandaş yok... Hangimiz valizinde poşete sarılmış bilur tuz taşımamıştır ki... Bo milyoo elde tuzla bekliyoruz.. Bu böyle olunca ortalığa türlü türlü adamlar çıkıyor "Yar**am hıyar,, diyerek ve elde tuzla gidiyoruz peşlerinden.. Sonra "vay efendim bize kumpas kurdular,, .. Ne kumpası lan? Kumpas kurması, okuması öyle çok kolay değildir yani.. Bize bayağa 30 cm.lik cetvelle girdi herifler.. Hatas kurdular olum bize.. O bile değil lan karış, karış... Hah.. oh... mmm..

Makal Topuktançıkar (28): Bi hafta dışarda bırak, güzelce bakma, kum pas içinde kalır.. Taharet de önemli..

Teyfik Darilli (40): Yine vatandaş olmak en iyisi abi.. Dün bakıyosun "Alemin kralı benim,, diye gezen, bugün bakıyorsun tacını g*tüne sokmuşlar gezdiriyolar alemi... Açık sıradan değilsen hemen kum pası kuruyolar yani..

Oldubenir Yoloğlu (23): Bu fetocular ne bicim bi insan sürüsüymüş lan. Toplu halde adam adama ağlama hezeyanları geçirip, sonra memleketin amk için kumpas üzerine kumpas çevirmişler.. Eskiden [illegible] yerleri belliydi.. Şimdi [illegible] hayatın içine karıştı.. Bu sefer de bu ipnelerin intikam öfkesiyle mi cezalandıracaz?

UYKUSUZ

ABD ve Rusya, Türkiye'nin Suriye politikasını yönlendirmek için devrede...

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında adı "tarafsızbölge" olanbir tartışma programının,"tarafsızlık" iddiasında olduğudüşünülürama **Yeni Türkiye'de** "tarafsızbölge" isminde bir tartışma programı gördüğünü zaman anlamanız gereken, o programda tartışılan konunun taraflarından birinin, genellikle de biri hariçhiçbirinin bulunmadığıdır. **Yeni Türkiye'nin** iki tokatla fi kir değiştiren medyasının tarafsızlıktan anladığı, iktidar dışındaki diğer tarafların yokluğundan ibarettir.

Normal şartlar altında istifa tek taraflı bir müessesedir ve müstafinin istifasını sunmasından ibarettir.Genellikle sunulacakistifayı herkestenöncebilen ilk kişi doğal olarak müstafinin kendisi olsa da kimi büyük hataların ardından, kişiyi kovarak itibarınızedelemek istemeyenkurumlarkişinin istifasını isteyebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** birsüredirbaşbakanından içişleri bakanına birdizi siyasetçinin istifa kararları başka bir yerlerde alınmakta,insanlaristifa ettiklerini başkalarından öğrenmektedir. Ha tabiibirdiğer açıklama belki de siyasetçilerimizin uyurgezerlik gibi biruyur-istifa-ederliksorunundan mustarip olmasıdır.

Normal şartlar altında ister silahlı ister silahsız, hangi yasadışı örgüt olursa olsun,adının Atilla Taş'laanılmasından rahatsız olur. İstersilahlıister silahsız,yasadışı bir örgüt, böyle bir durumdansonrahızlaiiye kaybetmeye başlar. Aslaşlan **Yeni Türkiye'nin** yasadışı örgütlerle mücadele yöntemi olmadık insanları bu örgütlere üye gibi göstermek örgütte çözülmeyi hızlandırmak şeklindedir.Birsonraki aşamada Survivor Taner, Kısmetse Olur Adnan ve en sonunda beni de örgüt mensubugibigösterirlerse samimi söylüyorum örgüt mörgüt kalmaz.

Normal şartlar altında bir yılda bin çocuğu ancak masal devleri, fareli köyün kavalcıları, bacalardan giren umacılar, Krampus'lar öldürür. **Yenidünya düzeninde** isebin çocuğun irili ufaklı onlarca devletin enerji üzerine oynadıları alçakça bir oyuna kurban giderek o "sıcakkanlı" akdenizinsularındaboğulduğunu görebilirsiniz.

Ve hayır,bundan böyle **normal şartlaraltında** yargı bağımsızlığı ve [illegible] gerektiği konuda tek bir satır bile yazmayacağım zira 101 seviyesinde gerçekler bile **Yeni Türkiye'de** yazıldığında da okunduğunda da insanaacı çektiriyor.

Rusya'da bir radyo teleskop, 95 ışık yılı uzaklıktan gelen güçlü bir sinyal yakaladı. Bilim insanları sinyali çözmeye çalışıyor.

OHAL bahanesiyle Cemaat'le ilgisi olmayan muhalif gazeteciler tutuklanmaya devam ediliyor.

Darbecilerin sivil yapılanmasını gösteren bir kitapçık olduğu iddia ediliyor.

Hükümet OHAL'i fırsat bilerek muhalif akademisyenleri üniversitelerden uzaklaştırıyor.

Adli Yıl açılış töreninde, hakimler RTE'nin salona girişinde geleneklere aykırı davranarak ayağa kalktı.

Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda gerçekleştirilen Adli Yıl açılış töreni yargı bağımsızlığına gölge düşürdü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nisanhakan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ASANSÖR KULLANIM TALİMATNAMESİ

30 saniyeden günde 4 defa binsek, günde 2 dakika, yılda toplam 730 dakika eder. Ortalama 70 yıl yaşadığımız düşünüldüğünde, demek ki ömrümüzün 35 günü asansörde geçiyor. 35 gün boyunca bir kabinde yukarı-aşağı hareket ediyoruz. Korkunç bir rakam! Tanımadığımız insanlarla iki metrekarede yaşanan gergin dakikalar... Saniyeler içinde başlayıp biten duygu fırtınaları... Dar alanda yaşanan insanlık parodileri... Aynalarla çoğalan benlikler... Aynı binanın farklı katlarına dağılan, tüm sessizliğine karşın şiddetinden ödün vermeyen ruhsal bir yolculuk... Telefonlar, parfümler, kulaklıklar ve kaçamak bakışlarla süslenen mecburi bir dikey yolculuk...

Herkese iyi günler. Bazen çok önemsiz bir konuyu ilgi çekici hale getirmek için böyle girişler yapabiliyorum. Şu anda elimde başka konu yok. Asansörü sadece bir araç olarak gören sağlıklı bireyleri hastalıklı söylemlerimle oyalamak istemem. Tahammülü olanlarla iş yerimdeki asansör vasıtasıyla inip çıkmak istiyorum. Asansörde kendimle ilgili yaşadığım sorunlara değinirken, bir yanda da canımı sıkan bazı insanlara bir iki şey söylemek istiyorum.

● "İyi günler"ini ne zaman alırsın yabancı?

Asansör, birbirini tanımayan insanların karşılıklı "iyi günler" dilemeksuretiyle tanışmadan vedalaşabildiği birkaç mekandan biri. Bu anlamıyla taşımacılık görevinin yanında bir tür temenni kabini işlevide görüyor. İnip çıkmak dert değil, amabu temenni kısmı zor. İneceğimkata geldiğimde geride bıraktığımyolcuya "iyigünler" dileyipdilemeyeceğimi, dileyeceksem eniyi zamanlamanın ve ses tonunun ne olacağını düşünmekle geçiyor yolculuğum. "İyi günler"im pek istikrarlı değil. Bazen asansörün kapısını aralarken belli belirsizbir sesle fısırdayıp (iygünle) kaçıyorum. Kendimi iyi hissettiğim günlerde isedaha yerinde bir zamanlamayla -asansör katta durduğunda- görece tok bir ses (İYİ GÜNLER) kullanıyorum. Böylelikle beş kat boyunca geçirdiğimiz zamanın gerginliği hoş bir sedayla son buluyor. Fakat bazen zamanında "iyi günler" dileyebilmekadına haddinden fazla erken davranabiliyorum. İyi günler diliyorum ama birlikteliğimiz sürüyor. Asansörde yaşanan bir saniye, asansör dışı dünyada bir saate denkgelecekkadaryoğun olduğundan, asansör zamanıyla adeta gün devriliyor. Tam çıkarken bir kere daha iyi günler dilemem gerekirmiş gibi bir hisse kapılıyorum. Bazen de sesimin tokluk ayarı kaçıyor. Basitbir temenniyi tiyatrocu sesiyle çağdaş bir gösteriye dönüştürüyorum. Binadaki toplam 30 kişiyle asansördesıksık karşılaştığımızdüşünülürse, günaşırı sesoperasyonugeçiriyormuşumgibi, ince ve davudi seslerin aynı bedenden çıkıyor olması apartman sakinleri için biraz şaşırtıcı olabiliyor. İşyeri asansöründe günlerimişte böyle iniş ve çıkışlarla geçiyor.

● Beni duyuyor musun yabancı?

İşte Müzik, işte sen! Demek sert müzik seviyorsun. Kulaklığından dışarıtaşan sesin şiddetine bakılırsa, kulağındaki baterist beynini bagetle dövüyor olmalı. Bunda bir sıkıntı yok. Bazı müziktürlerinde yüksekses iyi oluyor. Fakat sıkıntı şu ki seninle ikimiz küçücük bir kabindeyiz. Kırk santim ötendeyim ve bana ulaşan ses monoton bir gürültüden ibaret. Sen hepkulaklıklı olduğun içinbilmezsin, anlatmayaçalışayım: Sert müzik türlerinde şarkılarbirbirlerinden nekadar farklı olursa olsun kulaklıktandışarıtaşanhepaynı şarkı oluyor. Eski tabirle "jın jın" gibibir şey. Gitar öğrenmeye çalışan şımarık bir 12 yaş ve onunbateriye gelişi güzel vuran 8 yaşındaki kardeşi. Hayır bu beste değil. Elbette asansöre girdiğinde kulağındaki müziğin sesini kısmak zorunda değilsin. Kabul ediyorum, süperego iyi bir şey değil, ama bir yabancıyla bir metrekarelik biralanda baş başayken yüksek sesten ödün vermeyecek kadargelişmiş özgüvenin, bana müziğin dışında, senin hakkında da değişik şeyler düşündürüyor.

Aslında kulağından taşansesten çok direkt sendenrahatsız oluyorum. Kulağındaki müzik coşarken suratını sağlı sollu aynada kontrol etmen, saçına attığın o eğik bakış,hayatının geri kalan kısmını nasıl yaşadığınla ilgili fikirler veriyor bana.Kapalı alanlarda dikkatçekicisesler çıkarırken etrafı sallamayan insanların aşırı özgüven, peşi sıra umursamazlık, dahadaabartırsak bencilliğe yatkınbir kişilikleri olduğunu düşünüyorum. (Tıpkı,tüm dolmuşu sesleriyle dolduraniki arkadaşın, bütün yolcuları baskılayan umursamazlığı ya da metroda telefonundan yükselen sesleri kısma nezaketinde bulunmayan,bacaklarını ayırarak oturmuş adamlarınbencilliği gibi...)Elinledizine vurarak ritm tutmak yetmiyor sana, ayağının altında da bas davulun pedalı var.Asansör değil artık burası, adeta 100 bin kişinin toplandığı birstadyum.Minik bir asansöre bu kadar büyük bircoşkuyu nasıl sığdırıyorsun? Madem bu kadar büyük bir prodüksiyonun içindeyiz bana neden hiç yer bırakmıyorsun? Ben işte bunabozuluyorum. İneceğim kata geldiğimde duymasan da sana iyi günler diliyorum.

● Buna neden yapıyorsun yabancı?

Fanı açmak nereden aklına geliyor, çok merak ediyorum. Asansörün bu fonksiyonunu kullanıyor olman, senin hakkında tam adını koyamadığım sıkıntılı duygular yaratıyor bende. Milli varlıklarımızın üzerine titreyen bir vatansever gibi senin belki de saatlerönce açtığın fanı ben kapatıyorum. Kapatmasam,belki akşama kadar açık kalacak o fan. (Açık fandan ne olacak deme, stand-by'da bırakılan cihazlar bile dünyaki karbon salınımının yüzde 1'ine yol açıyor.) Fana gerek yok, asansörfanı hiçbirişe yaramaz, sadece ses çıkarır.Bu rahatlık, hayatının genelinde de ziyancılığa yatkın olduğunu ve toplumsal duyarlılığının pekgelişmediğini düşündürüyor bana. Yanında olmasam bile ne yaptığını biliyorum. Asansöre giriyorsun, tiksinmeye yatkın burnun havayı ağır bularak kırışıyor ve ardından sürekli kullandığından yerini ezbere bildiğin fan düğmesine basıyorsun. Fanı hep açtın amahiç kapatmadın. Televizyonda yemek programı yapan aşçı, doğradığı nevalenin hatırı sayılır bir bölümünü zebil ettiğinde de aynı hisleri yaşıyorum. Boşa çalışan fan ya da tencereye ilave edilmeden çöpü boylayan jülyen havuçlar, ikiside aynı umursamazlık. Aşçının ismini vermek istemiyorum.

● Yürüsen ölür müsün be yabancı?

Asansörü beklerken zeminkatta geçirilen vakitlerde sıkıntılı zamanlarım oldu.Binanın en üst katında çok yoğun bir işyeri olduğundan beklenen asansör genelde sekizinci katta olurdu. İki kişi beklerken, üç,sonra da dört kişiye çıkardı sayımız. İşyerimizin asansörü üç kişilik olduğundan, birinci sırada olsam bile dördüncünün gerginliğini yaşar, sanki şu dünyada asansörü en az hak eden benmişim gibi son gelene, "siz buyrun isterseniz, benim acelem yok," derdim. Bu davetimi kabul eden çakallar gördüm."Öyle mi teşekkürler," deyip beni zeminde tekbaşıma bırakan vicdansızlar...Fakat hiç bir yolcu, en işleksaatlerde asansöre binipbirinci katta inen ısrarcılar kadaryaralamadı beni. Zemin katta kuyruk oluşmuşken bir katyukarıçıkmakiçin asansörde ısrareden gözlüklü arkadaşım, sendenbahsediyorum.Çok mu yorgunsun? Binerim binmem, sana ne mi, diyorsun? Elbette asansör senin de hakkın. Fakatasansörbekleyenlerinzemin katta yığıldığı sabah saatlerinde, bindiğin asansörden beş saniye sonra inerken kabindeki sekizinci kat yolcusundan utanmıyor musun? Hadionu geçelim, senin yüzünden aşağıda kalan yolcular, asansör birincikatta durduğunda neler düşünüyor, hiç mi umursamıyorsun? Dikkat ettim, hiçbirzaman iyigünlerde dilemiyorsun.

● Artık inebilir miyim?

Neredeyse birbirimize temas edecek mesafedeyken, telefondaki arkadaşına yüksek sesle,"Gerizekalı ya, hayır bir o değilki hepsi gerizekalı bunların!"dediğindebiraz tedirgin oluyorum ben.Sanagöz ucuyla bakarken beni yakalasan geri zekalı portföyüne dahil olacağımı adım gibi biliyorum. Herkesin gerizekalı olması mümkün mü gerçekten? Birazdan ulaşacağınişyerindeki insanlar da toptan gerizekalı olabilirler mi? Sırasıyla binanın tümü, bulunduğumuz mahalle, ilçe ve şehrin tamamı geri zekalı...Öyleyse global bir geri zekalılık yaşanıyor ve emin ol sırfsenvarol diye hepsi sanadenk geliyor. Sen asansörde telefonla konuşurken o kadar emin oluyorum ki, ineceğim katta kapıdan çıkarken iyigünler dileyebileceğimibile sanmıyorum.Tam bir geri zekalıyım. Sabah sabah banadenk geldiğin içinözür dilerim.Beşinci kata geldik, inebilir miyim?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bir elektronik cihazın ölümü.

Bazen bir elektronik cihaz sizin için; küçükken sadece bir kere gördüğünüz, adını da yılda bir kere annenizden laf arasında duyduğunuz uzak akrabanızdan daha yakın, daha değerli olabilir. Uzak akrabalar lütfen kusura bakmasın. İnsanlık böyle bir şey. Akrabadan kaçarken mp3 çalarla, dijital kamerayla arkadaş oluyor insanlık. Kendimi bildim bileli evin bir parçası olan, evin içinde türk filmlerindeki emektar bahçivan Hulusi Kentmen gibi olan, çoğu eski kız arkadaşıma internetten yanaşma anlarıma tanıklık etmiş, aynı şekilde ayrılık maillerini bana elden vermiş, ayrılık acısıyla aklımı yitirdiğimde, bin tane bira içip internetten acılı metal balladlarını playlist yaptığımda hep yanımda olan kablosuz modemimizi geçtiğimiz günlerde sonsuza uğurladık. Ses çıkartabilen bir cihaz değildi, ön panelindeki ışıkları "ağrım var, göğsüm sancıyor" der gibi hızlı hızlı yakıp söndürmeye başladı, "hayırdır inşallah, dur hemen kötü şeyapma, voltaj oynuyordur belki" demeye kalmadan kapandı gözümüzün önünde. Ağlamadım ama ne kadar üzüldüğüme ben de şaşırdım. İnsan ne yapacağını bilemiyor. Kaldırıp atacak mıyız hemen? Ben bebeğimle bu internetten tanıştım, dergiye yazmaya başladığım zamanlar bu internetten girip günde bin kere adımı arattım. Bunlar insanın hayatını şekillendiren anlardır, sadece en yakındakilerle paylaştığın anlardır. Uzak akrabaların ve hayırsız arkadaşların habersiz olduğu anlardır. Son beş senedir aynı yerde duruyordu, hemen bozulduğu gibi kablolarını söküp bir yerlere kaldırmak içimden gelmedi. Dursun biraz daha orada tatlı prens. Atılmayacak, kaldırılacak. Çekmecelere, üzerinde "elektronik" yazan plastik kutulara, dolapların üzerine kaldırılacak. Diğerlerinin yanında edebi istirahatine yatacak.

Dövizhesabı.

Bu çekmecelerden çıkan tuğla büyüklüğünde mp3 çalarlar, bu dolapların diplerinde yatan küçük bir insan ağırlığındaki dizüstü bilgisayarlar. Bir tane cd çalar var ki elimden gelse mirasımdan ona da pay veririm, zamanında bir arkadaşın yatırım tavsiyesine heyecanlanıp açtırdığım, içinde elli dolara yakın para olan döviz hesabımı ve uzun saçlı olduğum günlerden kalan fotoğraflarımı ona bırakırım. Kritik bir dönemdi, sıkıntılı zamanlardı, saçlarım çok kıvırcık olduğu için düzgün uzamıyordu, bakım istiyordu, saç kremi istiyordu, olmuyordu. Tam olarak kafamdaki metalci saçına dönüşmüyordu, asla dönüşmeyecek gibiydi. Saçlarım kendi kendime ettiğim bir eziyetti, onun dışındaki her şey benim kontrolüm dışında kötü gidiyordu. Okul çok kötü, babam hasta, kızlar saçlarıma bakmaktan dediklerime konsantre olamıyorlar, internet henüz gelişmemiş, ev arkadaşlarım buzdolabındaki mayonezi bile ekmeksiz yiyen insanlar. Bir şekilde lisenin sonsuz boşluğunu aratan bir hayat bulmuştum kendime. Bu cd çalar dört sene boyunca her gün benimle birlikte nereye gittiysem oraya geldi. Özel çantası vardı omuza asmalık (dev bir cihaz olduğu için), kendi serumunu elinde taşıyan hastalar gibi her gittiğim yere sürükledim benimle. Normalde dandik bir markaydı, bir yıl sonunda bozulacak bir markaydı; ama insan temasıyla, dünyayı güzelleştirdiğinin bilinciyle dört yıl durmadan çalıştı cihaz. Modemle aynı kutuda yatıyorlar şimdi.

Ses kartımız.

Az önce bin yıllık ses kartımın beyninin gidip gelmeye başladığını fark ettiğim için yazdım yazıyı. Üretici firmanın sitesinden bile kaldırmışlar ses kartımı, ne sürücüsü var internette ne kullanma kılavuzu kalmış. Yeni windows yüklediğimden beri sıkıntılar içinde zaten, emekliliğini geçirmiş ama evde oturmak istemediği için hala işe gidip gelen muhasebeci gibi oldu. Bilgisayar her açıldığında söküp tekrar takmak lazım, arada bir sesi açıp kapatmak lazım ki bilgisayara bağlı olduğunu hatırlasın, çalışmaya devam etsin. Aktif yaşlandı, kimseye yük olmadı. Her gün ses kartına bakıp dertleniyorum, kendi moralimi bozuyorum. Uzak akrabaların böyle dertlerimden haberi yok.

groagh@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Barış UYSUR

Sürekli düşünüyorum ülke tarihinin en büyük kırılması, Cem Uzan'ın Hasan Celal Güzel'in partisini satın alıp seçime girmesiyleyaşandı. Yanlışanlamayın, HasanCelal satmadı partiyi amaonun rızası hilafına nasılsa bir şeyler olduve 2002yılında yanındakibir avuç yalakanın gazıyla siyasetatılan CemUzan seçimegirdi.Daha basitanlatmak gerekirse Geleceğe Dönüş serisindeki 1955 neyse,TürkiyeCumhuriyeti içinde 2002o. Artıkgelecekten gelip spor yıllığını gençliğine verennursuz dede gibibirivarmıdır yoksa hakikatenyanındakilerin gazına mıgelip seçime girmiştir bilmiyorum ama Cem Uzan seçime girmese AKPtekbaşına iktidarolamayacak, DYPve MHPde meclisegirecek yine bir koalisyonkurulacaktı.VallaGeleceğeDönüş'teki yangın yeri 1985,bu yaşadığımız mı yoksa Uzan'ınengellediğibu alternatif gelecek mi, onu kestirmekde güç.Tabii diğeryandanseçimi Cem'inkazandığı bir alternatif gelecek var ki bugüne rahmetde okunabilirdi, onu kestirmek hiçmümkün değil.Ha,ABD seçimleriniTrump kazanırsa,Uzan Türkiyesinasıl olacaktı belki az çokanlayabiliriz.

"İşte alternatif gerçekliğe geçtiğimiz an"

Bizim siyasetçilerin akıllara zarar beyanlarıyüzünden, yaptığımızışın sadece siyasetçi gafı yakalamak olduğunudüşünen arkadaşlaryıllarca *"Eheehe, başımızda bu siyasetçiler oldukça malzeme sıkıntısı yaşamazsınız tabii,"* diyetakıldı bize. Ha biz *"Nealakasıvar abiya,"* diye itiraz ettikfalan ama,yaklaşıkbir yıldır Trumparkadaşımızın beyanatları yüzünden Amerikan iç siyasetini hicvedemediğimiziçin kahrolduk desekyeridir.Konuyla ilgiliolarak dergimiz in imtiyaz sahibi Uğur Gürsoy'un emriyle ilk uçağa atlayıpNewYork'ageldim, GramercyPark oteline yerleştirn ve hemen çalışmalara başladım. Biriki müzikalseyrettikten sonra bir sabah kahvaltı yaptığım yerde hesap öderken baktım şirketin kredi kartı hata veriyor, hemen sorunu halletmesi için Uğur'u aradım.Önce şaşırdı sonra Orhan'a sordu, şüpheliişlem yüzünden banka kartıiptal etmiş.Nerede olduğunu sordu,şimdilikNew York'taolduğumu,amayarın Trump'ınseçim konuşmasını izlemek için Ohio'yageçeceğimi söyleyince arkadaşlar,vallahi delirdi ki böyle delirmek görülmemiştir.

"Oğlum bensana;ne oluyorbu Amerika'da; Trump,mramp bir baksana, dedim, New York'a mıgit dedim? Açıpinternetten baksana!" diye ünledi.Uzunyıllardırkimsebana ünlememişti doğrusu.Resmen cümlelerinin sonundaki ünlem işaretlerini duydum,telefonundiğer ucundan ünlem yağdı. Ben sorumlu yayıncılık anlayışı gereği olaylarıyakından takip etmemiz gerektiğinifalan söyledim amayemedi. Zaten kredikartıylada muzikalbiletialdığımıgörünce iyicedeltendi.Neyse,ağıztadıyla JetLag'imi bile yaşayamadan keriz gibibiletiönealıp döndüm bende.Şimdi masraflarıgeri ödeyene kadar (2019 kışı) bedava yazacağım. İşte sorumluyayıncılığın bedeli arkadaşlar.Neyse. Hâlbuki ne güzelTrump'ın **"Amerika'yı yeniden büyükyapalım / Enlarge your America"** kampanyasıyla Uzan'ın **"Açın Türkiye'nin önünü/ Hot Girls"** kampanyası arasındakiparalelliklerifalan yazacaktım,kısmet değilmiş.

Bu aradagelirkenhavaalanında baktım, gerçekten yabancı turistdahaaz gelir olmuş. Baridiyorumşu turistkafilelerini kılıç kalkan ekibiylekarşılama işi hâlâ sürüyorsa onu bırakın. Adamzatengergin geliyor, uçaktaniner inmez kılıçlıkalkanlı karşılama şu ortamdaters teper, bendensöylemesi.

Tabii bu aralar herkes turizmin kanayan yarasına çare düşünüyor. En sonbir iki aklı evvelarkadaş "Madem yabancı turistgelmiyor, tavuk çiftliği kuralımeteparavermeyelim,hazırşuradada vatandaşlar varonları daşeyedeviz," diyerek, turizmi yerli turistle tedavi etmek için"Devlet yurtdışına çıkanlardan fazladan 100 dolaralsın,bize versin,""Yurtdışına tatile gidenin buradakimalına el koyalım," "Uluslararası uçuşları F-16'lar vasıtasıyla Antalya ve Muğla'ya yönlendirelim, havaalanlarından daTürkçetabelaları kaldırıpesnafayabancıdilde konuşmasınıtembihleyelim,en azından birsüre kendileriniyurtdışında zannederler, o ara zaten [illegible]

Ama temel öneri belli:**"Devlet milletten paratoplayıpbize versin,"** Hayır,*"Devlet yurtdışına çıkanlardan 100 dolar alıp bize versin, biz de o yurtdışına çıkanlaraiki gece konaklama verelim, gelip birde bizde tatil yapsınlar müsait bir zamanlarında,"* deseler yine bir nebzeama,adam devletin "İlla da yurtdışına gideceğim," diyeni cezalandırmasıyla yetinmiyor, bir de üstüne boktan otelinemüşteri çekemediğiiçin ödüllendirilmek istiyor.Aldığı ödül karşılığında bir şeyvermek de istiyor.Bu bildiğimiz Dünyanın dönmediği için ödüllendirilmek istiyen bas bastaki [illegible] çokmerakediyorum. Herifçioğlubaşarılı olsazaten cebi dolacak,başarısız olunca dadolsundiyebizim cebimizegözdikiyor.Ay birazdasenincebinboş kalsındümbük.

Hayırturistiktesis sahibi arkadaşlar! Her şeyi devletten beklememek lâzım. İlla istiyorsanız siz de diğerhırsızlar gibi evlerimizegirin, metrobüslerde cepçilikyapın, telefonla milleti arayıp "Hesabınızdan terör örgütüne para yatırılmış," falan diye tezgâhaçın,vaybabamcılıkyapıp,tarıyormuş gibi millete sarılıp dolandırın, karmanyolacılık, tırnakçılıkyapın. Hırsızlığınızı, dolandırıcılığınızı, namussuzluğunuzu da bir zahmet kendinizyapın. Ama yok, artık nasıl hazıra alışılarsa bunları "Devlet bizim yerimize vatandaşı soyupparasını da bize versin," diyor ayıoğlu ayılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://antey.org

Bebek Katası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"...Evet Tanrı var; öncesi, öncesi, öncesi diye giden düzlemde ilk noktayı koyan olguya Tanrı adını verebilirim." – Ömer Fikret Şen, "Kimse'den Mektup Var" kitabından

● 15 Temmuz direnişi, 12 Mart ve 12 Eylül'e, dolayısıyla ABD'ye verilmiş bir cevaptır. Kovboy artık anlasın istediği zaman bu coğrafyaya istediği şekli veremeyeceğini. Gene de ABD alçaklığı, ABD yancılarının alçaklığı kadar çukurda değil!..

● "Cemal Kılıçdaroğlu" olsa, daha bi benimserdi halk...

● Köşeyi yazarken henüz Hırvatistan'la maç yapmamış durumdayız. Siz bu köşeyi okurken, futbol dünyasının "Emre Mor Mucizesi'ni" konuşuyor olmasını dilerim. Bence sonuç ne olursa olsun, Emre Mor'un ayakları mucize. Tadını çıkaralım. "Renkli-Türkçe" mucize çok sık olmuyor...

Medeniyetler uzlaşması yok, "Hayasızca akın" var...

● Yoktan madde varolmuyor ve olan madde kaybolmuyorsa, ya ölüm ilanları olmasın ya da ücretsiz olsun...

● Türk, öğünenler çalışanlara güvendiler, durumun budur!

● Şu an aynı dünya içinde "kaybolanlar" var, güneş ve ay onlara da doğuyor! Dünyayı en iyi bir kayıp anlar ama kime anlatacak? O bir kayıp!

● Nerde ne yenoor, bunu en iyi Vedat bilor!..

● Vinyet yerleştirilirken cümleler kayıyor, düşüyor bazen bu köşede. "Monte Cristo Kontu'nda 'If Şatosu' vardı, ben ona hep 'İt Şatosu' derdim, bu çocukluk esprim çıkmaz aklımdan" yazmıştım bi yeri, anlam kaynamış. Düzelttim gitti.

● Datça'daki "Börtübet" İngilizcedeki birdy bed'den yeni kuş yatağından geliyomuş ya ulan!!

● "Yeni Türkü" grubu "Mersin İdman Yurdu" gibi çok bilinse de, "Tarsus İdman Yurdu"nu ve bu karşılaştırmadaki izdüşümü "Çağdaş Türkü" grubunu da hatırlayan azınlık hep olacaktır...

● Akıl nar. Fikir nar tanesi.

● "İstemezük" mü? "İstemezük" diyen, diyebilen adam neyi ister, onu merak ederim. İstemiyorsan isteme, ağzını ne yamultuyon?! "İstemiyoruz" deseniz de üzülürüz, niye bizi yoruyosun?

● Türkünün orjinali, "Şişeleeer, lingo lingo LİNGOLİ!"

● "Behçet" hastalığının mucidi Behçet Uz değil, bir başka doktor olan Hulusi Behçet. Yanlış biliyordum öğrendim, teşekkür ederim Hayrullah Türkmen. GATA'ya "Hulusi Behçet" adı şık olurmuş!

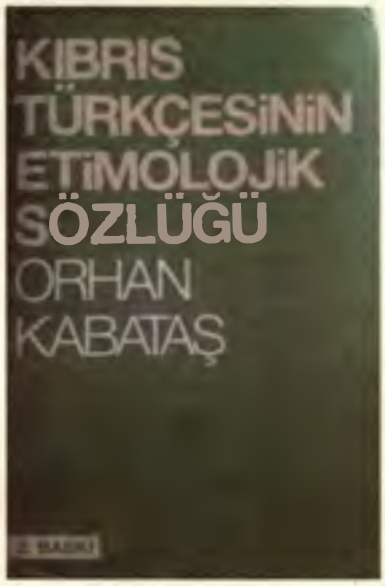

● Basur hastalığı için "Aman çok fena şey, insanın durduk yerde g.tü başı oynuyo" dedi bir arkadaş...

● Girne'ye son gittiğimde, Emre Somak, sağolsun, hediye etmişti Orhan Kabataş'ın "Kıbrıs Türkçesinin Etimolojik Sözlüğü" adlı kitabını. Karıştırılmaya doymaz, 720 sayfalık bir kitap. Ve karıştırdıkça, insan anlıyor ki, "Kıbrısça" apayrı bir dil. "Gamcala" var örneğin, "gammazlamak" demek. "Ganadıgırıg" var, yazık, "kolay elde edilir, düşkün kadın" anlamına geliyomuş. Cümle içinde de kullanılmış: "Aşk artık ganadıgırıg bir Leyla." (Demirağ – 1997) Gamcala'nın cümlesini de atlamayalım: "Şoferlig yaparken bizi gamcaladılar da güya silahları biz daşırdıg." (Ağa Batkan – 2000) Gogorizigo'da 'bakınız Gagorizigo' diyor. Bakıyoruz: Kötü talihli, zavallı... İçeriği ve estetiğiyle son derece başarılı bir kitap. Tekrardan çok teşekkür ederim Emre...

İns ne

● Bir belgeselde, sunucu satıcının peynirinden tadıyor ve "Hımm... Biz buna köy peyniri diyoruz, siz ne diyorsunuz" diye soruyor. Pazarcının cevabı: "Peynir!" Aynı şekilde "terapi köpeği" varmış, sarılınca sıkıntıların azalıyo. O bildiğin normal köpek, sen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi- https://rantey.org

…ınca terapi köpeği oluveriyo...

…mmanuel: Tüm zamanların en manuel kahramanı...

…ariz, ofsayta yakışıyor. Tereddütsüz, penaltıya...

"Komşunun tavuğu, komşuya..." daki tavuğu tamam, fakat …mmındaki "Kaz gelecek yerden tavuğu..." daki ikinci …ğu, insana bi "N'olor" hissi verir... Hayır, komşu da …di... Didiyolar gi bi...

"Herkül Toraman" adlı müşterisi var arkadaşımın.

…e tamamen var, …büsbütün yok...

İsimde saçmalık konusunu 1 yıl donduruyorum.

● Otobüs yolculuğundan sonra, en güzeli yatıp uyumak değil, koltukta oturmak. Bi kere …uk sallanmıyo. Önünde kafa, kafalar yok. Çay sallama …l. Baktığın ekran büyük. Yazdıkça eve bağlandım...

…elmiş geçmiş liderlerimizin hiçbiri hırsız değildi. …ece Ecevit çok dürüsttü. O yüzden şaibeli göründüler.

● Peki Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastahanesinde dur durak bilmeden Gülşen'in "Çıldıralım" şarkısının çalması nedir? Devamında "Hepimiz birden çıldıralım" diyomuş şarkı. Orada kısa süre kalan bir arkadaşım anlattı...

● Can Yayınları'nın eski bembeyaz kitapları, kütüphanede sırtsırta dizilince göz alansınız. Apak...

● Sürgün'ü okuyorum Refik Halid'den. Daha bitirmeden öneriyorum!

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE! BAYİLERDE!

CİLT 34 35 YAKINDA

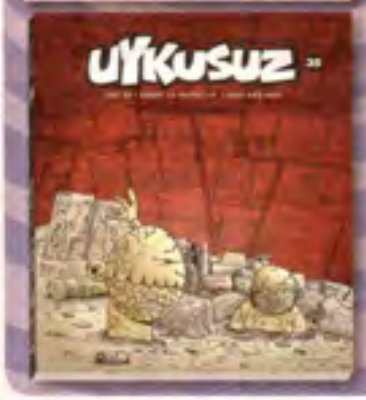

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Anadolu bisiklet turlarımdan birinde yolum Kamil köyü sapağına düştü. Bir an kararsız kaldım. "Yolumun üzerinde değil ama girsem mi acaba, o kadar Kamil Seven Adam çizdim sonuçta" diye düşündüm. Böyle düşünürken arkamdan "pist birader, sen Kamil misin" şeklinde bir ses duydum. "N'oluyor lan" diye arkama dönmemle Kamil Seven Adam'ı karşımda görmem bir oldu. Aynı benim çizdiğim gibi. Kırçıl kırçıl saçları, pardesüsü, pijaması. Aklım çıktı. **"Bi ne yal.."** diyebildim en fazla, korku ve telaş içinde hızla kaçtım oradan. Zorlu ve endişe verici bir yolculuk sonrası Osmancık'a vardım. Acıkmıştım. Sürekli arkama bakarak, etrafı kolaçan ederek bir lokantaya girdim. Sanki Kamil Seven Adam bir yerden çıkıp gelecek gibiydi hep. Yemek yerken bir yandan da dışarıya bakıyordum sürekli. Çok korkmuştum. Dışarıya bakarken duyduğum sesle irkildim, "pist birader, sen Kamil misin?" Yine çıktı aklım. Karşımda hayali kuzenim duruyordu ve gülmekteydi. Şaka yapmış. "Fakat hiç oldu mu yani şimdi bu böyle" diye sordum hayali kuzenime. "Resmen kendi yarattığın tipten korkuyorsun" dedi. "Ama onun kağıtta olması gerekiyor, gerçek hayatta gerçekten çok korkunç bir şeymiş ama, resmen zihnim bana oyunlar oynuyor, resmen" diye cevap verdim. "Merak etme, eğer gerçek bir Kamil Seven Adam'sa şu anda Kamil köyündedir, yoruldun sen bugün devam etme bence" dedi. "Laçin'e kadar gideyim bence, kalırım ki Laçin'de" dedim. Laçin'e kadar gittim. Laçin'de bir evde kaldım. Sabah yola koyuldum. Kırkdilim-Çorum arasında bir ara su içmek için durdum. Uzaklardan çok kilolu bir adam bana doğru koşa koşa geldi, yanımdan koşarak geçti, ters istikamette koşmaya devam etti. Baktım arkasından, yoluma devam edecektim ki, hayali kuzenim yanımdaydı yine. "Kamil Seven Adam'ı gördüm dün gece" dedi. "Neyy" dedim. "Kaldığın evin önünde" dedi. "Ne diyorsun ya sen" dedim. "Korkma korkma, çözdüm meseleyi, konuştum kendisiyle, sen ona **hayır ben Kamil değilim** demeyişsin zaten bırakacakmış peşini, cevap vermeden kaçtığın için seni Kamil zannetmiş, Kamil olmasa niye kaçsın diye düşünmüş, ben konuştum kendisiyle, Kamil değildim dedim kendisi, Alpay Erdem bir insandır dedim kendisi, fena bir insan değildir ama bazı da şey tavırları var dedim senin için" dedi. "O ne dedi peki, bayağı gıybet yapmışsınız hakkımda" dedim. "İşin ilginci ne biliyor musun Alpay, yıllarca çizdiğin tipi tanımıyorsun" dedi. "Ya tanımıyorsam tanımıyorum, sanane ya, ne dedi peki, o ne dedi" dedim. "Bir yanlış anlaşılma olmuş öyleyse dedi, selam söyledi sana" dedi. "Selam mı söyledi" dedim. "Bir de bana sordu biliyor musun, bir de **sen Kamil misin** diye bir de bana sordu" dedi. "Sen ne dedin peki" dedim. "E değilim dedim, değilim çünkü ben Kamil, Kamil olsam Kamil'im derim, Kamil olmadığım bir yerde ben niye Kamil'im diyeyim" dedi. "Gitti mi peki sonra" dedim. "Gitti ama tam da gitmedi" dedi. "Allah'ım" diyebildim en fazla. "Ya sen ne korkuyorsun, seninle artık birişi yok, dün gece şimdi geç oldu diyerek gitti köyün camiinde yattı uyudu, bugün bütün köyün erkeklerine soracakmış sen Kamil misin diye, hatta kadınlara bile soracakmış, çünkü biliyorsun, bazı kadınlar da Kamil" dedi. "Şiştim, yemin ediyorum şiştim, bana bir şey olmayacakmış yani o değilmi yani, bana bir şey olmayacak yani, çünkü bana bir şey olmasını benhiç istemiyorum" dedim. "Bencil" dedi. "Bencilsem bencilim, seni ne ilgilendiriyor acaba, bu aradabiraz önce koşan çok kiloluyu gördün mü" dedim. "Oo, konu değişti, evet gördüm, ilginç geldi bana" dedi. "O benim yıllar önce yazmak istediğim bir filmin konusuydu biliyor musun, resmen filmimin konusu geçti önümden, selam bile vermedi, böyle filmi boyunca koşacaktı, filmin sonunda zapzayıf bir insan olacaktı, bir şey söyleyeyim mi, belki de Kamil'ha kendisi, şuanda var ya belki de hiç gitmemesi gereken bir yöne doğru, Kamil Seven Adam'ın kucağına doğru koşa koşa gidiyor, hihihi, ha abir şey daha soracağım ben sana ya" dedim. "Benbu Kamil Seven Adam'ı Kamil köyünün sapağında gördüm" dedim. "Kamil köyünde Kamil yokmuş Alpay, ilaç için bile Kamil köyünde tek bir Kamil yokmuş" dedi. "Nasıl olmaz ya. Kamil köyünde Kamil nasıl olmaz, peki Kamil insan da mı yokmuş" dedim. "Kamil insan doluymuş ama Kamil yokmuş, demek ki köyün adı Kamil'se gerek görmemişler demek ki bir yerden sonra, köyün adı Kamil, insanının adı niye Kamil olsun bir de, değil mi ama" dedi. Neyse neyse, iyi bak kendine" dedim, yola koyuldum. Velhasılıkelam, yolculuğum boyunca hayali kuzenim vasıtasıyla Kamil Seven Adam'dan sürekli haberler aldım. Nerede kalıyorsam geceleri önünde bekliyormuş öyle. Hiçbir yerde Kamil bulamamış, memlekette Kamil kıtlığı varmış. Benden istediği tek bir şey varmış, ona küçük küçük Kamil'ler çizecekmişim, o öyle mutlu olacakmış, çizimleri hayali kuzenim kendisine kargoyla gönderecekmiş. Kabul ettim, hep yaptığım şeydi çünkü. Fakat yolculuk boyunca bir türlü odaklanamadım, ve hepyaptığımşeyi bir türlü yapamadım. Bunun sıkıntısını yaşarken yolculuğun sonlarına doğru, Kamil Seven Adam'ın Kamil'i Cemil köyünde bulduğunun haberini aldım hayali kuzenimden. Sevinçten ağlayacak gibi oldum. "Vay be, sen git Kamil'i Kamil köyünde değil de Cemil köyünde bul, demek ki Cemil arasaydı onu da Kamil köyünde bulacaktı" dedim, pedallara süper bir mutlu bir şekilde asıldım. Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
17 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat 22.00'
bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)** ...sezon açılış oyunu...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Çayın rengi ne kadar güzel/ Sabah sabah,
Açık havada./Hava ne kadar güzel!"
Orhan Veli

AKŞAM SEFASI

Deniz tarafına inen kırık dökük eski merdivenlerin başında bir şenlik kıyamet. Yokuşun başında. Kırmızı kırmızı 'akşamsefa'ları. Açmış hepsi. İçimde bir tuhaflık, bir "sıkıntı" kıpırdanıyor ama. Bir huzursuzluk. 'Akşam' bi yana, 'günbatımı' bile değil henüz. Ortalık günlük güneşlik pırılpırıl. İkindide denebilir. Oturmuş güneşi seyrediyor bunlar. İlk defa böyle bir şey görüyorum hayatımda.
Nooluyoruz?
Hava kararırdığında açarlardı biz çocukken. Alacakaranlıkta. Akşam çökerken mahalleye. Akşam kuşları dönerken havada. Adı üstünde zaten; "Akşam Sefası"
Bebekler gibi bir bir uyanır, kırmızı kırmızı alacakaranlığın içinde.
Günboyu buruşmuş dürülmüş o pembe etekleriyle, başlar öne eğik, içe kapanık öylece beklemiş uykuda. *(sabaha karşı, şafak sökerken anca yatağa girebilmiş hüzünlü pavyon kızları)*
Sanki bizim doyumsuzluğumuz/ aç gözlülüğümüz/ sabırsızlığımız/ arsızlığımız/ pis iştihamız... *"O da olsun, bu da."*
Hem güneşi, hem gece'yi. Tek bir 'sefa' yetmiyor herhalde artık. Ne bize, ne çiçeklere.
Ne oldu da böyle oldu?
Genleriyle mi oynandı?
Yoksa siz mi kendi kendinize? Ürkütücü.
Bilemiyorum, değer miydi?
Akşam sefaları.
Bir esrarınız vardı, bir sihriniz.
Bir vampirimi gizemini...-
-o yeni sürüm uyduruk vampir filmleri (Alacakaranlık malacakaranlık) gibi; artık çıplak gün ışığında da rahatça gezebiliyor o yeni nesil yakışıklı, mankenimsi vampirler--
Yazık!
(merdivenin her bir basamağına bir kediyatmış,--beşaltı tane varlar--hepsi aynı yatış pozisyonunda, başlar aynı yönde. --reklam çekimi gibi-- onları rahatsız etmemek için kenardan kenardan inerken, yattıkları yerden bana bakıyorlar- hepsi aynı bakışlarla, zaten güneşi seyreden "akşam sefaları" az ötede, bi de bunlar, iyice gerçeküstü, rüyalarda görülen şeylere benzemeye başladı, hızla iniyorum merdivenleri, --saraydan kaçan Sindrella hızı--)

TAHTAYA YAZILMAK

İlk okulda tahtaya yazılmıştı ismim. (bir'de miydim neydim daha)
Konuştum diye. İlk "suçlu" ilan edilişim. Daha doğrusu ilk "toplumsal suç"um yani, kamusal alan'da. *(yoksa evde işlemişimdir bisürü "suç",da "ev suç"u onlar, onlar başka)*
Adımı görünce öyle orda. Çok rahatsız olduğumu hatırlıyorum. Çok pis bi duygu.
Bak bak! Otorite, minnacık çocuğa diş gösteriyor.("süt dişlerini" de olsa "diş" işte, ben anlamıştımonun "olayını", 'otorite'nin--o da, o yüzden yapıyor zaten--) "Suçsuzlar" kafalarınıçeviripsırıtarak bakıyorlardı bize. *(o suçsuz şeklinde sırıtanların, onların da birkısmını konuşmuştu, --ama o kız onları görmezden geliyordu işte, arkadaşıydı bazıları--)*
Biz, tahtada adıyazılı olanlar. Bakıştık gizlice. Ciddiciddisurat ifadeleriyle. Suçlu ifadeleriyle. Nooluyorsa. (kodese tıkarlarsa anlaşıp tünel kazacağız sanki)
Köşede sonra, tekrar bakıştık aynı ifadelerle birer ayaklarımız havada. Sırtımız sınıfa dönük. Güluştü suçsuzlar.
"Öğretmenim bastı, öteki ayağını yere" dedi bi tanesi.

BAŞKA İLKOKUL/ BAŞKA KARATAHTA

Hadi benimki neyse de, (sahiden konuşmuştum) Ama arkadaşımın başına gelen!
İlkokuldaymış o da benim gibi. Konuşmamış etmemiş. *(ki halen ağzı var dili yok bir insan kendisi, konuşmamasıyla meşhur)* Kız yazmış adını tahtaya. (ah bu kızlar!)
Demiş ki bizim arkadaş: "Ama ben konuşmadım!" Kız ciddi, otoriter bir suratla, kaşlar çatık, kolunu işaretetmiş arkadaşımın: "Kolunu oynattın!"
Hadi bakalım! Buyur. "Sineklerin Tanrısı"na hoş geldin!
--Bilmem okumuş ya da görmüş müydünüz? *(filmi yapıldı iki kere)* İngiliz yazar William Golding'in o müthiş romanı. Hayali bir nükleer savaş sırasında *(ama 1950'lerde geçen bir savaş bu, bir "atom" savaşı)* biruçak kazası sonrası issız bir adaya düşen bir grup çocuk. *(uçaktaki büyüklerin hepsi ölmüştür kaza esnasında)* kendiaralarında bir düzen kurmaya çabalarlar. (erkek çocuk hepsi) Kurallar, yasalar, yasaklar koyarlar... Liderlik mücadeleleri. Çocuk masumiyeti cilası hızla uçup gidecek, altından yetişkinlerin kanlı vahşetinin aynısı...--

MUCİZEVE UMUT

"...ahlaken iyi olma arzumu kelimelere döktüğüm zaman, küçümseme ve alaylarla karşılaşıyordum. Hırs, zorbalık, çıkarcılık, şehvet, kibir, hiddet, intikam hırsı... İşte bütün bunlar revaçtaydı. Kendimi bu tutkulara kaptırdıkça alkışlanıyor ve teşvik ediliyordum... Savaşta insanlar öldürdüm, insanları düelloya zorladım, köylülerin çalışmasını engelledim, onları cezalandırdım, insanları aldattım. Yalan, her çeşit şehvet, sefahat, ırza geçme, öldürme... İşleyemeyeceğim suç yoktu. Bütün bunlar için alkışlıyordu arkadaşlarım beni."

Yukardaki "itiraflar"ı yapan insanın, o aynı insanın, giderek bir bilgeye, neredeyse bir ermiş'e dönüşmesi. (hani can çıkar, huy çıkmazdı?) İşte "umut" ve "mucize" orada arkadaşlar. Bütün servetini yoksul köylülere dağıttı. *(çok çok zengin birrussoylusuydu)* Onlar gibi yaşamaya başladı. Artık sadece kabasaba köylü elbiseleri giyiyor, giydiği elbiseyi de kendi dikiyordu. Büyük, büyük, büyük Rus romancı Lev Nikolayeviç Tolstoy *(büyük bir izdiham oldu cenazesinde, binlerce köylü vardı)*

Hepinize, dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

cihan ceylan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cevşir
Kaligrafi: Şinasi Saygınsoy
Muhasebe: Nuri Erbil
Halkla İlişkiler: Songül Yıldız
Bilg. Sorumlusu: Selim Kocak
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Servet TURAN

Uğur AKSOY

Emirhan SERVEREN

Caner DAĞLI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

15 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/38 No: 472
4 TL. (KDVDAHİL)
K.K.T.C. FİYATI:4,50TL.

UYKUSUZ

Hrant Dink cinayetiyle ilgili yeni görüntüler ortaya çıktıkça, Ogün Samast'ı azmettirenlerin FETÖ'cü olduğu iddiaları kuvvetleniyor.

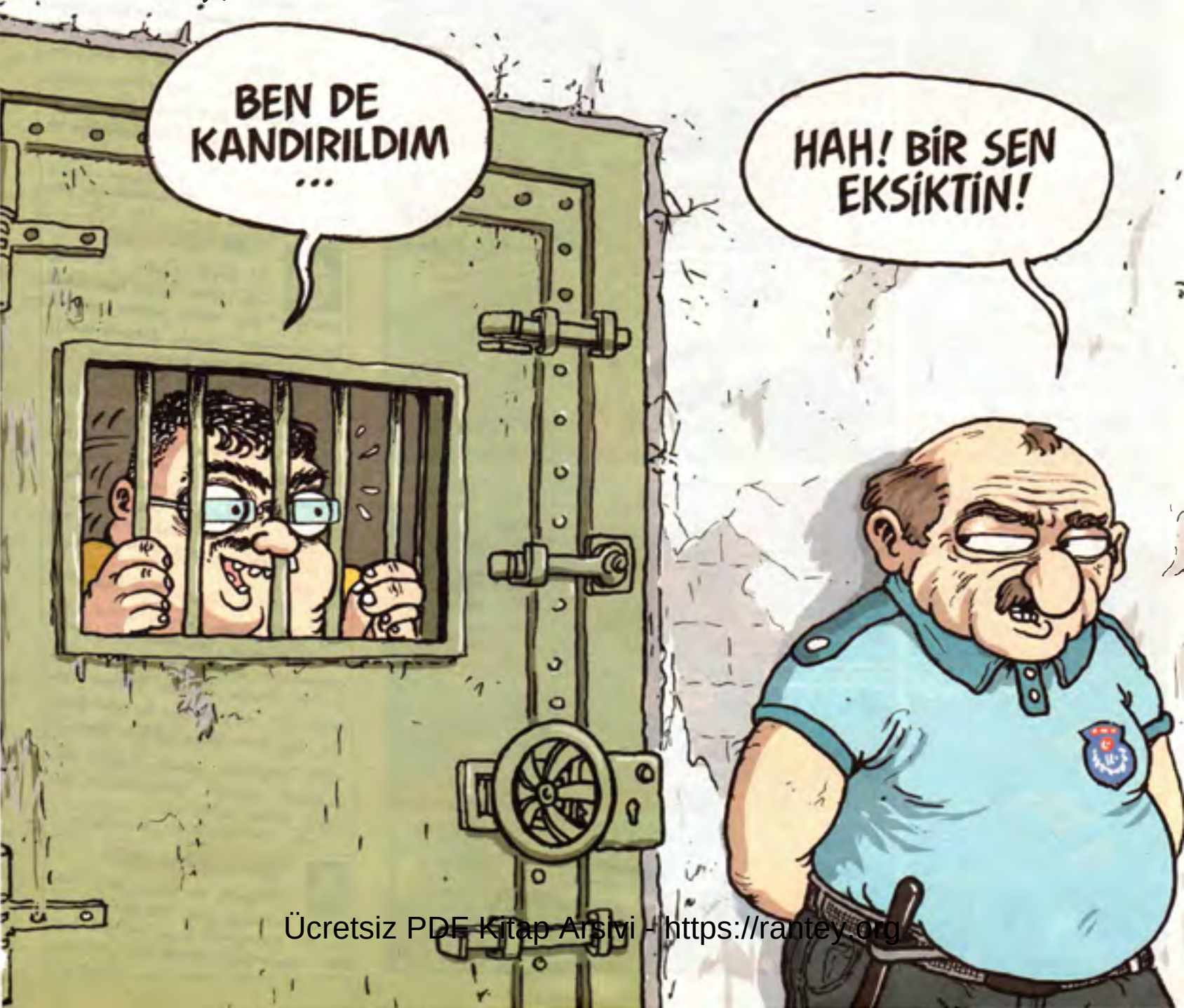

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Vatandaşa Sorduk: Kış Saati

Vezirtonyuk Yılmaz (32): Kışın adres tarif ederken paltomuzun kolları aşağı kayar ve bileklerimiz ortaya çıkar... Soğuk havaya maruz kalan kol bilekleri üşür ve romatizma oluşur... Romatizma kireçlenme yapar ve 31 çekerken, nah yaparken ilerki yaşlarımızda büyük sorunlar yaşarız... İşte bu gibi sorunların önüne geçmek için, kayışını yeniden ördüğümüz kış saatlerimizle baştan işine karışır, doğaya bilek çeker, fantezilerimize çavuşu takatlayıp at koştururuz... Bilekler üşümez... Kireçlenme, kalgon olmaz... Ha şimdi "Kış saati uygulamasını kaldırıyorlar.. Bu bir politika.. Bi sonraki adım mastürbasyon getirmeyi, 31 tükürüklemeyi yasaklamak.. Diyecekler ki "İşte 31 çeken gençlerimizin hiç ortadan, elleri kolları tutmuyor, ve sağlı yine bok olacak.. Halbuki adres sormak yasaklanmalı.. En azından kışın...

Yılmaz Özdil (62): Yıl 1948... Dönemin Maden müdürlüğü başkanı "Kışın hava çabuk kararıyor" diye makale yazınca, elektrik kesintilerinden sorumlu dönemin enerji ve tabi kaynaklar bakanı üzerine alındı.. Maden müdürünün ayağı kaydırıldı...

Yıl 1952... Dönemin Harp okulları strateji uzakdoğu sanatı İstanbul Veysel paşa "Karanlıklar, insanların ilegalleşmesine olanak sağlayıp onları komünistleştiriyor" diye tavsiyede bulundu.. Elektrik kesintilerinden sorumlu enerji ve tabi kaynaklar bakanı üzerine alındı ve paşa cemaat sıralamasıyla taşfidi ve edildi...

Yıl 1954... Dönemin gıda bakanı "Tavuk çiftliklerinden daha fazla randıman almak istiyorsak, tavukların uyku süresini uzatmalıyız.. dedi... Enerji bakanı yine üzerine alınınca, dönemin başkanı "Yeter amk olm lan, sen niye bu kadar gerginsin" diye bunun üstüne gitti... "Benim ofisi trafoların yanından taşıyın abi.. Senelerdir elektrik içinde kaldım" deyince durum anlaşıldı..

Yani, uzunlafın kısası, ama kalın...

Hulusi Kartmin (32): Dünyada en fazla karısı olan adam fetoydu lan... "Geceler uzun olsun bol bol kayayım" diye yapılıydı "Kış saati uygulaması".. öküz öldü, ortakların amk...

UYKUSUZ

KAPAK KONUSU

Hrant Dink cinayetinden 9 yıl sonra olayla ilgili yeni görüntüler ortaya çıktı.

Hrant Dink'in katilli Ogün Samast'ı azmettiren ve destek verenlerin FETÖ'cü askerler olduğu iddia ediliyor.

Bayram trafiği...

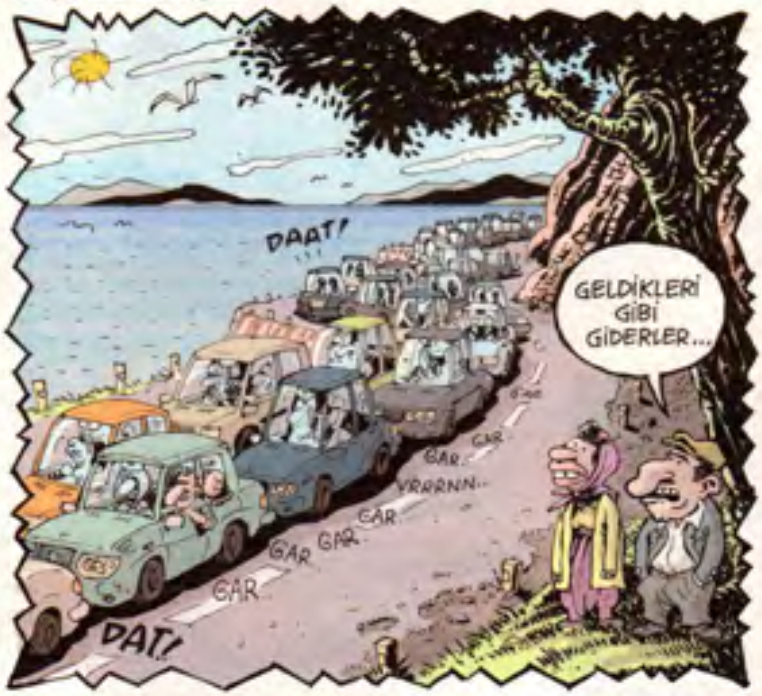

FETÖ operasyonlarında yaşanan hak ihlalleri ve haksız gözaltılara her gün yenileri ekleniyor.

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir hükümet ülkenin içinde bulunduğu saat dilimini değiştiriyorsa kalkar dürüstçe saat dilimini değiştirdiğini açıklar. Ama **Yeni Türkiye** gerek olmadığı hâlde kurnazlıklar peşinde koşan adamlarla dolu olduğundan bu haberin koskoca siyasetçiler, akademisyenler ve kaçınılmazolarak dünyanın en az okuyup en az bilen en cahil televizyoncu ve gazeteciler itarafından "Kış saati uygulaması kaldırıldı" şeklinde duyurulduğunu görebilirsiniz. Yeni Türkiye "olmayan bir uygulamayı" kaldırarak kendi açısından bir ilke dahaimza atmış, istisnai olanın yaz saati olduğunu ve kış saati uygulamasıdiye bir uygulama olmadığını bilmeyen gazeteciler de mal olduklarını bir kez daha ispatlamıştır.

ABD başkanlık seçimi için yapılan son anketlerde, Trump, Clinton'ın 2 puan önüne geçti.

Normal şartlar altında ülkesinin dış basındayansıtılma biçiminden rahatsız olan siyasetçiler ülkelerinin kötüimajını düzeltmek için hiç olmazsaçaba harcıyormuş gibi yapar. Ama **Yeni Türkiye'nin** izanla başı çok da hoş olmayan siyasetçilerinin randevu verdiği kendisiyle röportaj yapmaya gelen bir yabancı haber ekibinin sorduğusorulara cevap veremediği ve sorulan soruları beğenmediği için haber ekibinin kaydettiği röportaj kayıtlarına el koyduğunu görebilirsiniz. Tabii yıllardır cevaplarını sorulayacakçanak yalayıcısı gazetecilere talk show'lardan biledaha stressiz röportajlar vere vere gerçek bir gazetecinin sorduğu sorulara dünyanın en akılsız reaksiyonunu vermek normaldir. Ha ama bir haberekibinin sizinle yaptığı röportajın kayıtlarına el koyuyorsanız dünyanın neresinde olursa olsun ülkenizderi "basınözgürlüğü yok," diye bahsedildiğinde itiraz edersenizhakikaten bir mercimektanesi bile sizden dahaiyi siyasetçilik yapabilir demektir. "Beni bu bara almıyorlar!" diye isyan edip "İyi hadigir!" dendiğindeiçeri giripolayçıkartan sarhoştan da bir farkınız olsun arkadaş.

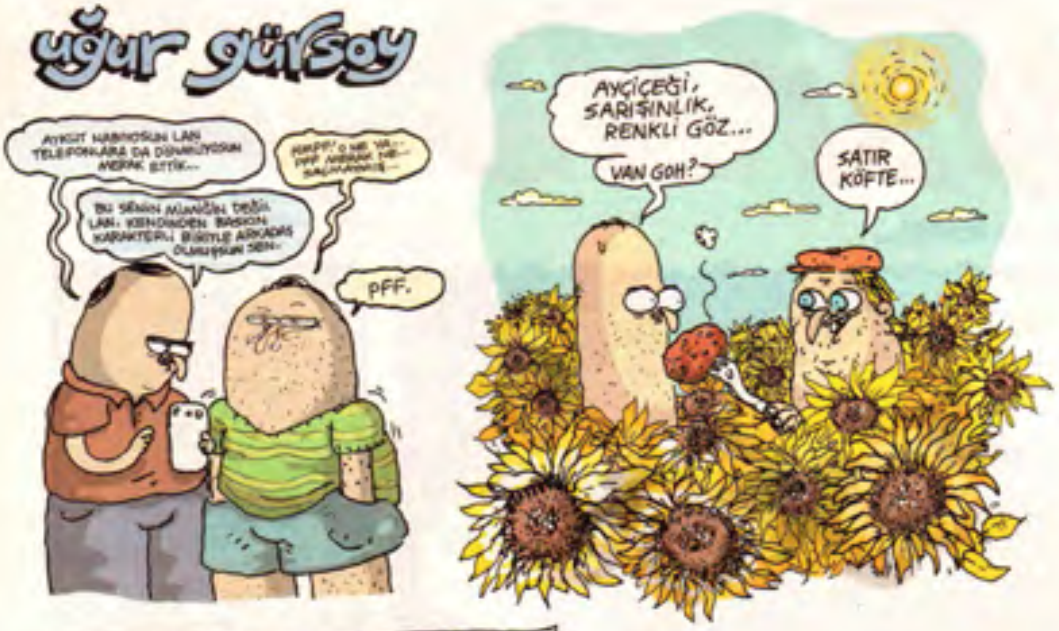

Fırat Budacı

KÜÇÜKBAŞ

1984 yılının sıcak bir haziran günü, tüm apartman bir koyun hakkında ortaya atılan iddialarla çalkalanıyordu. Annem, arkadaşlarıyla bütün gün konuşarak birtüir skandalolarak algılamaya başladığı bu haberi, "İrfan duydun mu, Hüseyin Beylerin kurbanlığı hastaymış!" diye duyurmuştu babama.Babam, dedikodu konusunda insanoğluyla yetinmeyip hayvanlar alemine kadar ilerleyen annemin bu haberiyle pek ilgilenmemişti. O yıllar babaların çoğu böyleydi;anneler için asrın skandalı sayılabilecek, "yeni gelin", "hayırsızevlat", "nişan atma","hasta koyun" türü haberleri, televizyondaseyrettikleri haberlerin arasındaeritirler ve olayı dinlemediklerini belli eden sahtetepkilerle durumu idare etmeyeçalışırlardı. Babam,"Yok ya değildir," deyip haberleri seyretmeye devamederekülke meselelerini bir koyunatercih edince, annem en sona sakladığı final cümlesini erken kurmak zorunda kaldı:"Eee ucuzetin yahnisi yavan olur!" Babamın aksine bu haber benim çok ilgimi çekmişti (bir koyunu ülkeme tercih ediyorum gibi algılanmasın, yaşım yedi). Hem hasta bir koyunun nasıl göründüğünü merak etmem hem de anlamını bilmediğim "yahni" ve "yavan" kelimelerini Hüseyin Beylerle ilgili bir gizemsanmam yüzünden, hasta koyunu ziyaretetmeye kararverdim. Buziyaretiçin Kurban Bayramı yaklaşırken bir ağıla dönüşen apartmanın bodrumuna inmem gerekiyordu.

Bodruma inerken epey zorlandım.Bütün gölgeleri dünyadışı varlıklara yoran ve bütün dünya dışı varlıkların benimle uğraştığına inandığım bir dönem yaşıyordum. Karanlık güçlerin herhangi bir müdahalesinde koşarak kaçacak değil de,altımasıçıp akabinde derhal bayılacak kadar korkak bir çocuktum. Merdivenlerden her an saldırıya uğrayacakmış gibi titreye titreye inerken, ilerlememi sağlayan tekgücün hasta bir koyunugörme arzusundan ibaret olması,aynı zamanda kafasız birçocuk olduğumu da gösteriyor. Bütün bu yapı gözönüne alındığında, kapıcı Eyüp Efendi'nin "Nereye gidiyon len sen?" diye bağırmasına zıplayarakverdiğim aşırı tepki (yerel ağızla pengildemek) normal karşılanmalı. Eyüp Efendi korkum karşısında pek keyiflenmişti. Kendime geldiğimde,"Bizim koyuna bakacaktım," dedim.Apartman büyükleriyle yaşadığı sorunlarıçocuklaraters davranarak çözen EyüpEfendi'nin suratı buruşunca,"Annem bakdedi," diye ufak bir yalan ilave etmekzorundakaldım."Biz bakıyoruz ama,iyi bir de sen bak bakalım,nesine bakcaksan..." diyerek ortadan kayboldu Eyüp Efendi.Çıplak bir ampulün ancak loşluk verebildiği bir koridordan geçtim.Koyunsesleri gittikçe yaklaşıyordu. Önüme çıkan demir kapıyı açtığımda bütün sürübana baktı.Sonra hemen önlerindeki yemeğedöndüler. Aralarında dolaşarak Hüseyin Beylerin hasta koyununu aradım. Bulmam zor olmadı. Diğerlerinden daha fazla koyun gibi bakıyordu; zayıftı ve en önemlisi Kurban Bayramı'nın en belirleyici organlarından olan kuyruk, bu zavallı hayvanda yoktu. Hayatımda ilk defa kuyruksuz bir koyun görmüştüm. Gidip biraz kafasını sevdim. Melemeye çalıştı, ama tam olarak diksiyonu tutturamadığından "mi"ye benzer bir ses çıkardı. Boynuzları kendi etrafında iki tur atan bir koçunönündeki karpızkabuklarından birini alıp onun önüne koydum.Sonraki günlerde Eyüp Efendi'nin,"Hasta o,ellemelen!" uyarılarına rağmen koyunu sık sık ziyaret etmeye başladım.

O zamanlar kurbanlıklar on beşgün hatta biray önceden alınıp besleniyordu.Apartman bodrumuna hapsedilen

koyunların çocuklar tarafından beslenmesi ve hatta gezdirilmesi normal davranışlardı.Sıkıntı da buydu zaten:Çocuğa kurbanlık da olsa hayvan verdin mi bir bağ kurar. Kurbanlıklarıelleriyle besleyen romantik çocuklar, günler boyunca Heidi stilinde pastoral bir ilişki kurdukları koyunların boğazlandığını görünce, minik birer travma edinerek -bazı psikoloji kuramlarına göre- ilerde yaşayacakları çeşitli ruhsal bozuklukların temellerini atarlar. Hasta koyunu her gün ziyaret etmeye başladım. Mutlak sonu bilsem de onu ellerimle beslemeye çalışıyordum.

Bayramyaklaştıkça Hüseyin Beylerin hasta koyunuyla ilgili ileri geri konuşmalarşiddetini artırdı. Bu büyük skandala,"Dördüncü katayeni taşınanların gelini et yemiyormuş!" gibi görece elit skandallar da eşlik ediyordu.Babamın, bu yeni gelin için o yıllar çok bilinmeyen "vejetaryen" kelimesini kullanarakbütün dikkatleri üzerine çektiğini hatırlıyorum.Bayram sabahı,elinde bıçaklakoyundan koyuna zıplayarak koşan küçücük bir adam çıktı ortaya. Kısa boylu,zayıf ama çok çevik olan bu adam;koç,koyun,dana ayırt etmeden her yere yetişiyordu. Babam hariç bütün apartman bu kasabın acarlığına hayran kalmıştı.(Babam, "resmen hayvan katliamı" gibi döneme fazla gelen bir terminoloji kullanarak önüne kavurma konuncaya kadar müthiş bir muhalefet sergiledi.) Çevik Kasap'ın hasta koyuna gelinceyekadar gösterdiği bıçak performansı beni pek etkilememişti, ama Hüseyin Beylerin hasta koyunu, bozuk diksiyonuyla"mi"leyerek bodrumdan çıkarıldığında,korkaklık ve akılsızlığıma tüm benliğimi saran,gözlerimden yaş olup akan titrek bir romantizm de eklendi. Korkak, akılsız ve aynı zamanda romantik... Saçmasapan bir çocukluk için belalı bir kombo.

Çevik Kasap, Hüseyin Bey'in koyununu çok hızlı halletti.Hasta bir koyunun kurbanlık olup olmayacağı tartışmaları sanki hiç yapılmamışgibiydi.Hayvan,bu ölüm kendi isteğiymiş, bir tür ötenazi bilinci yaşıyormuş gibi hiç debelenmedi. Gözlerimden yaşlar akarken onu bir kompresörle şişirdiler. Kompresör,apartmanın birinci katındakievin balkonunda olduğundan görünmüyordu. Sadece yukarıdan inen bir boruyu görüyor olmak ortama ilahi bir hava katıyordu. Şişen koyunun etrafını neşeyle saran bazı çocuklar parmaklarıyla gergin deriye bastırıyorlardı. Tekmelemek için hamle yapan bir 5 yaş, olayı son anda engellemeyi başaran babası tarafından azarlandı. ÇevikKasap,koyununkarnını yardığında normalde görmeye pek alışık olmadığımız bağırsaklar, yarı akışkan bir hızla yeryüzüne saçıldı. Bayılmışım.Eve götürülürken Eyüp Efendi'nin,"Ödlek misin len sen?" diyen sesini duyduğumu hatırlıyorum.

Ayıldıktan iki üç saat sonra önüme konan kavurmayı afiyetle yemem"çocuk dengesizliği" olarak görülmeli.Vicdanım, sadece Hüseyin Beylerin hasta koyunu için ayağa kalkmış,sağlıklı ve geniş kalçalı kendi koyunumuzun kavurmaya dönüşmesinde herhangi bir sıkıntı çekmemişti.Aynı şekilde,"Hayvan katliamı!" diyerek sert bir üslup ortayakoyan babamın ikinci tabağıistemesi de, iki uç duyguyu aynı bünyede yaşatabilen bir aile genetiğimiz olduğunu kanıtlıyordu. Yemeksırasında,"koç yumurtasıyla ilgili geleneksel mizah"a katkılarıyla tanınan dayım,bayılmam konusunda benimle biraz dalgaçeçti. O yıllar,genç bir erkeğin olur olmaz bayılması bir tür zayıflıkolarak algılanabiliyordu. (Ufak bir şeyden bayılan erkek, dünyaya erkekliği azalmış olarak ayılabilir. Özellikle bizimki gibi toplumlarda bayılan insanın arkasından ya da Eyüp Efendi'nin yaptığı gibi direkt insanın yüzüne"ödlek" dendiği çok olmuştur.) Ne yazık ki olay dayımla sınırlı kalmadı. Bayramın ikinci günü tüm apartmandakonuşuluyordum: "İrfan Beylerin küçük oğlan bayılmış. O hengâmede bir de onunla uğraşmışlar. Hastagibiydi zaten o çocuk."

Herkes arada bir güzel, kaliteli bir rezalet yaşamayı hak eder. Ufak olabilir, büyük olabilir. Yeter ki gönlünüze göre, sonunda haklı çıktığınız, yakın çevrenize ve tanışlarınıza haftalar boyunca, keyiften ağzınızı köpürterek anlatacağınız bir rezalet olsun. Kimi insan ufak rezalet seviyor; on beş daki-kada, en fazla yarım saatte yaşansın bitsin, pratik olsun, cepte çantada kolaylıkla taşınsın istiyor. Bankada sıra beklerken sizden sonra gelen bir insanın numara almadan sizin önünüze geçmesi, işlemini sizden önce yaptırması olabilir. Hayat bir anda bu en güzel mevsim çiçeklerden derlediği muhteşem gelin buketini aniden çıkartıp size uzatabilir: Sizin kadar güzel bir çiçek ararken bunlara rastladım, kabul etmez misiniz? Çok daha önemli ya da iyi bir işleri yoksa insanlar genelde kabul ediyorlar bu güzel hediyeyi. Hemen "bu nasıl rezalet?" diye bağırmaya başlıyorlar. Bu küçük bir rezalet, tadını çıkartın. Teyzeler, amcalar, genç baylar ve bayanlar. Hak arama, had bildirme sev-dalıları. Burada, önümüzde sıra numarası almadan, diğer bekleyen insanların önüne geçerek kendi işini yaptırmaya çalışan bir insan var... Ne yapalım? Nedir cezası? Bu kanun nezdinde bir suç de-ğildir, polisin jandarmanın yapacağı bir şey yok. Bu toplumsal sözleşmemizin bir ihlalidir, cezasını verecek olanlar sizlersiniz. Sen söyle teyzeciğim, sen zaten bankanın kapısından girdiğin andan beri sonsuz, sebepsiz bir nefretin tesiri altındasın, otomattan aldığın sıra numarasını elinin içinde hamur etmişsin sıkmaktan. Ne yapalım bu insana? *BAĞIRSAKLARINI ÇIKARTALIM, AĞZINA YEDİRELİM!*

JEAN JAQUES ROUSSEAU

TOPLUM SÖZLEŞMESİ

Hayır, öyle yapmayacağız... Nasıl şeyler düşünüyorsunuz fakat? Ona saygısız diye-ceğiz. Onu sıra numarası almaya mahkum edeceğiz. Onu da bu mutsuzluk batağına, kendi yanımıza çekeceğiz. Sonrasında çocuklarımıza, komşularımıza, dinlemeye tenezzül eden ya da dinlemekten başka şansı olmayan herkese o gün bankada yaşanan rezaleti anlatırız. Aylar, yıllar boyunca.

Herkes arada bir güzel, kaliteli bir skandal yaşamayı hak eder. Yoksa yaşadıklarının farkına varma-dan yaşayıp ölen kör sağır böceklerden ne farkımız kalır? Bu dünyaya bilinci, medeniyeti ve pop müziği bizler getirdik. Arada bir havadaki durgunluğu dağıtacak, saçtığı elektrikle vücutlarımızı diken diken edecek bazı skandallar yaşamak, bunlara tanıklık etmek bizim en doğal hakkımız. Ülke çapında büyük skandallar, iş yerinde öğle aralarını şenlendiren, sigara molalarını renklendiren skandallar, aile içinde yaşanan skandallar, apartmanda patlak veren ufak skandallar. Hepsinin ayrı bir tadı, ayrı bir güzelliği var. Bunu istemek çok ayıp bir şey mi? Arada bir skandallar olsun, biraz uzaktan izleyelim, kendimize göre bir taraf seçelim, kendi aramızda olayı tartışalım, bazı bilmedi-ğimiz noktalar hakkında spekülasyonlarda bulunalım... Bunu istemek bizi kötü bir insan mı yapar? Zannetmiyorum. Arada bir apartmanımızda apartman boşluğuna taşan aile / komşu kavgaları arzu-luyorum. Düşük ölçekli apartman skandalı. Olaylar iki kat aşağımızda patlak versin, evimin kapısını sessizce açıp olayları kapımın önünde apartman boşluğuna bakarak dinleyeyim, insanların birbirle-rine ettikleri hakaretlerden skandalın neden patlak verdiğini anlamaya çalışayım istiyorum. Ben apartman boşluğuna bakarken karşı komşumun kapısı açılsın, bir an göz göze gelelim (apartman boşluğuna uzun süre bakarsanız apartman boşluğu da size bakar, iyi günler der), komşumla el göz hareketleriyle "ne olmuş olabilir ki? Kalp kırmak bu kadar kolay mı? Neden bu yaşananlar?" tartışalım istiyorum. İstiyoruz. Bu bizim hakkımız, bu hepimizin hakkı. Unutmayın, dünyaya ala-caklı konumunda gelen tel canlı insandır. Sevgiyle kalın,

Seküler Kurban Bayramı

Dükkânıncamında "Anonslu karışık kaset doldurulur" yazıyordu.Kapının hemen üzerine yerleştirilmiş ve para verip satın alınmış bir üründen çok iki sokak ilerideki marangozayaptırılmışgibiduran ahşap kolonlardan günün hit şarkısı Mavi Mavi çalıyordu.O yıl sanki her yerde sadece bu şarkı,arada bir de bu albümün içindekidiğer şarkılar çalıyordu.Hayatımboyuncaen fazla İbrahim Tatlıses dinlediğim zamanlardı.Sadece benim değil herkesin,istesin istemesin İbrahim Tatlıses dinlediği birzamandı.Ülke olarak arabasını teybi bozulduğu için ne kapanan,ne içindekikasetivereni ve arabaher çalıştığında otomatik olarak çalmaya başlayan talihsiz bir yolcugibiydik.Bir yandan da bu faraziyolcuyine daha iyi durumdaydızira kendiarabası,kendi teybi olduğuiçin kasetdemultemelenonundu ve artık dinlemekten ikrah getirmiş olsa da birzamanlar sevdiği bir müzikti onuniçin.Ben daha çokbu yolcuyaotostop çekerken denk gelmiş veyolcuylaaynışarkıyamaruzkalmışbir yolcuydum ama nereye gittiğimi bilmiyordum. Oyaşta zaten insan bir yere gittiğini düşünmez, henüz on yılı bile devirmediğindengeçirdiği her yıl hayatınınyüzdeonundan fazladır,geçirdiği her ay ona sanki uzunyıllar gibi gelir.gibi gelir. Ben de okullaraçılmasına sankibir ömür gibi uzunbir zaman olduğundan ne yapacağını bilemez mahalledeki dükkânları sırayladolaşıp beni seven esnafın kapısının önünde sanki büyük adamgibionlarlasohbetederdimaklımsıra. Tabii bugün anlıyorumki "Aha eğlence geldi," diye sevinipt.şakgeçiyormuş şerefsizler.Ama ben bunu (vebugünbildiğim şeylerin %99'unu) bilmediğim içinplakçıFahriAbinindükkânın önünde bir tabureyeoturmuş, Mavi Mavi eşliğinde Fahriabiyeaşk hayatımı anlatıyordum. Filiz bir kere benigörüp "Ne yakışıklısın!" demiştiveaşk hayatı da bundan ibaretti.Tabii Filiz'inde büyükihtimallebenimledalga geçtiğini yıllar sonra anlayacaktım, orası ayrı. FahriAbi sürekli "Yapalım Filiz'leseni," diyordu ki bugün düşünüyorum da muhtemelen Filiz'e gidip "Şu şapşalayakışıklısınfalandesenebakalımne yapacak keriz," diyen şerefsiz de oydu.İbrahim Tatlıses'ingırtlak namelerieşliğinde "anlat len," diyip duruyordu.

1985yılının yaz ayı ve Kurban Bayramıydı, İbrahimTatlıses Hülya Avşar'labir defilm çekiyordu.Galiba o zamanlar şarkıcılaralbüm yaptıktanhemen sonrabirde albümle aynı adıtaşıyanfilm çekiyorlardı. Bugünün klipleri gibi ama şarkı aralarındakonuşmalarvar,öyle düşünün.Zeynep ÖzalAsım Ekren'le çıkıyor, gazetelerde "Özal'ınkızı davulcuyakaçtı" diye haberler yapıyorlardı.Belki dehenüz biten Ramazan Bayramı yüzünden olacak,bende AsımEkren'iaskılıramazandavuluçalanbir adam zannediyordum.Türkiye'nin gelmişgeçmiş en önemli rock davulcularından biri olduğunu öğrenmem içinaradanuzunyıllar geçmesi ve Erkin Koray, Haramilerfalan dinlemem gerekecekti. Şimdi düşünüyorum daasıl bomba haberZeynepÖzal'inAsım Ekren'leçıkıyor olmasıdeğil,Asım Ekren'inZeynepÖzal'la çıkıyor olmasıymış. Neticede biriünlüler çiftliğine düşmüşken diğerinin davullarınıhâlâ dinliyoruz. Üstelikdaha 1984'teMFÖ'nün engüzel albümünün davullarını çalmışadamı ZeynepÖzal'a yakıştıramamak nedirarkadaş? Neyse.

Bendükkânın önünde otururken FahriAbi birden hareketlendi,ayağa kalktı,arkamabir baktımbabamgeliyor. "GelBarış," dedi, "Kurban kesmeye gidiyoruz." Fahri Abi "Allah kabul etsin Saffet Abi," dedi, babam da fazla uzatmadan teşekküretti,benialıp götürdü.

Tabii normal gibi ama biz o zamana kadar (ve de ondan sonra) hiç kurban kesmemiştik. Beraken kurban kesmeyi, Ramazan'da sadece iftar'da ve sahurda değil o ikisinin arasında da istenildiği kadar yenilip içildiğini öğrenmeme

temiz bir on yıl vardı. İki üç satır dini bilgim varsa onu da sokakta oynadığım çocuklardan öğrenmiştim o yüzden kurban işine şaşırdım.

Kurbanın kesildiği yere gittiğimde ise daha da şaşırdım. Zira koca bir ineğin etrafında babamın Süryani ve Ermeni olan birkaç arkadaşı da hazır bekliyorlardı. Hadi biz kurban kesiyorduk da, onlara ne oluyordu allah aşkına? İneği kesecek kasap babama ve arkadaşlarına bakıp "Abi de geldiyse keselim o zaman," dedi. Babam ve arkadaşları "E kes!" dediler. "Dua okuyun da keseyim abi," dedi kasap.

Arkadaşları hemen "Top sende," dercesine babama döndü.Babam dasağınasolunabakındı,devlet memuriyeti zamanından kalma otoriter sesiyle "Okudukokuduk evladım, bizevde okudukda geldik," dedi. Kasap itiraz edecek olduysa da babamın arkadaşlarının kıkırdamalarını görünce kendisi de yüksek seslebir dualarokuyarakineği kesti.

Sonradan öğrendim ki, babama ve arkadaşlarına borcu olan birisi bu borcu ödemek yerine önceden kurban için aldığı ineği vermeyi teklif etmiş. E bakmışlar adamın gerçekten borcunu ödeyeceği yok, çaresiz alacakları yerine ineği teslim almışlar. Ha belki usulüne göre dağıtsalar durduk yere sevaba da girerlerdi ama Süryani ve Ermeni adamların usulüne göre dağıtsa bile sevaba gireceğinden emin değilim. Ha Sırpsanız ve modellik yapıyorsanız bence zaten çok sevaba giriyorsunuz kurban kesmenize hiç gerek yok ama kime anlatıyorsun?

Her neyse o ineğin tamamını tanıdıkları bir sucuk ustasına götürdüler ve biz de ailece tahminen o yıl henüz doğmuş kız kardeşim iki yaşına gelene dek sucuk yedik. Bugün her kurban bayramında aklıma sucuk gelmesinin sebebi de budur arkadaşlar. Muhtemelen merak etmiyordunuz ya, oldu bir kere, kusfnet.

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Gayrı bizim elin kara çalısı Gül oldu, gidelim de bizim illere"

Halk türküsünden

● "Kandırıldım" demek gayet insani bir durum. Fakat siz aynı zamanda devleti temsil eden bir insansanız, böyle deyip de keşmekeşten kolayca sıyrılma şansınız yok. En azından, devletin kandırılmasına aracı olma lüksümüz yok. Bir kez kandırılan, bir başka kez niye kandırılmasın? Garanti verebiliyor musunuz? Şu an, şu süreçte kandırılmadığınızdan emin misiniz? Nasıl ki yolsuzluk yapan yetkili, "Doğrudur, ben yolsuzluk yaptım" dediğinde sorumluluğu ve cezası değişmiyorsa, kandırılmak da aynı. Hep dün için kandırıldım diyerek yürütme planınız var mı iktidarınızı? Kana kana muktedir olmak yaşam amacınız mı?! Kandırılmaya yatkınsanız, biz sizin tercihlerinize nasıl güveneceğiz? Siz böyle bir flu otorite altında güvenli yaşayabilir miydiniz? Ayrıca kandırılmak insanı ve normalse ve cezasız kalıyorsa, sadece Gülen'in dışında herkes için örnek teşkil etmez mi? Başkomutanı kandıran güç, altındaki askerleri niçin ve nasıl kandırmasın? Sonra "At izi, it izine karıştı" diyen de sizsiniz. Başsorumlunun şikayet ettiği nerde görülmüş? Sonuç: Ulus demokratik rüştünü ispat etti fakat kandırılmış devlet, demokrasinin halen pek çok uzaklarında...

Kurban bayramınız mübarek olsun, kutlu olsun...

● Enerji vampiri insandan uzak durunuz. Nasıl olsa o, yakınlaşmanın bir yolunu bulacaktır...

● Bayram sayısı için erken yazmak, ne zor iş yarabbim. Bugün Perşembe ama yazarken bile pazartesi hissi var bende. İşin daha saçması, pazartesi günü yazmayınca daha da acaip bir boşluk olacak, köşe dediğin pazartesi yazılır benim için, yıllar yılı böyle oldu bu...

● Yelkovanın o kadar hareketi, akrebin tek hareketi için. Saniyeyi hiç sorma, artı değeri en çok sömürülen o! (Salise mi? Salise, çocuk işçi.)

● Teknoloji manyak etti toplumu, uzağındayken bile alıyorum sinyalleri. Başkası görmeyince "yaşıyorum" saymıyor insan evlatları, yaşadıklarını. Kimlerse o başkaları? Herkes yani. Demek ki bakıyorsun nasıl takılıyorlar diye, sen de çaba peşindesin. Güzel yaşıyor görünmek, güzel yaşamanın önüne geçmiş durumda. Seksapelin seksi geçtiği an! Hayat sana güzel nobranlığından, hayat bana güzel küstahlığına geçmiş bulunuyoruz, hayırlı olsun. Halbuki hayat her an, hepimize güzel...

● Huysuz dediğinin de huyu var esasen. Tipsiz denilen de tip sahibi. Nursuzda da nur var inceden!

● Niye hep "Şu şöyle olursa, kendimi Taksim'de asarım" denir ki? Başka semtte asamaz mı insan kendini? Bununla beraber, öyle deyip de Taksim'de kendini asanı görmedim hiç!

● Zenbil diye bildiğimiz kelimenin esası zenbil. Türkçedeki n-b harflerinin uyumsuzluğundan dolayı zembil olmuş. İki ucundan tutulabilen hasır sepet anlamında. Tarihimizde "Zenbilli Ali Efendi" adında bir Osmanlı Şeyhülislam mevcut. Zenbilli Ali Efendi, kısıtlı zamanına rağmen halkın sorularına cevapverirmiş. Ona danışacak, soru soracak insanlar, iki katlı evinin önüne gider, Zenbilli Ali Efendi'nin sarkıttığı sepete sorusunu yazıp koyarmış. Efendi, sepeti çeker, soruyu okur ve yanıtını yine zembille aşağı sarkıtırmış. Yaşadığı dönemin en gelişmiş teknolojisi! "Gökten zembille inmek" deyimi de bu duruma istinaden bilinmeyen, aniden ortaya çıkan şeyler, yeni bilgiler için, "Nerden çıktı şimdi bu?" anlamında kullanılmaya başlanmış. II. Beyazıd, Yavuz Selim ve Kanuni Süleyman dönemlerinde, 24 yıl şeyhülislamlık yapmış Zenbilli Ali Efendi. Taviz vermez bir yöneticiymiş. Kanuni'nin idam ettirmek istediği, Topkapı Sarayı hazinesinde görevli 150 kişinin canını kurtarmış. Hem de çağrılmadığı halde şak diye padişahın huzuruna çıkarak. Yine Kanuni, saray bahçesindeki ağaçlara karıncaların musallatolduğunu görünce, Zenbilli Ali Efendi'ye yolladığı beyitle n'apılması gerektiğini sormuş: "Dırahtı (ağacı) sarmış olsa eğer karınca / Zarar var mı karıncayı kırınca." Cevap yine beyitle gelmiş: "Yarın divanına Hakkın varınca /

Çay çay

eyman'dan alır hakkın karınca." Zenbilli Ali Efendi'nin türbesi
enbil sarkıttığı evi, kadim semtlerden Zeyrek'te bulunmakta.
im gördüm mü, hayır, okudum, okuduğumu da yazdım...

**talya'da bir otel. İki türk hanım odalarına çıkıyorlar.
da fare beliriyor. Hanımlar basıyorlar çığlıkları, "Fareeee,
eeee!" diye. Sen, aynı otelde kalan Uzakdoğulu turistler,
u "fire" anla, yangın san, don-gömlek-bornoz fırla
arıya! Durduk yerde al sana küresel kriz...**

Zengin adamın iyiliği tam olamıyor. Paraya boğuyor mesela.
içinde gene boğmak mevcut!

**kta üç gün duran
üm. Artık o, petrol
tu. Parlıyodu...**

● **Unutamadığım bir an olmuştu İstiklal Caddesi'nde. Karşıdan bir adam geliyordu. Ters gönden gelen iki adam, aniden onun iki tarafından koluna girip yürümeye başladı. Adam ikisinin arasında geri geri yürüyor ve sadece "hayret bi şey ya, hayret bi olay" diyordu. Bi süre böyle yürüdüler. Çok şaşırdım, durdum baktım. "Tanışıyorlar galiba" diye düşündüm. Nihayet adamı bıraktılar, yürüyüp gittiler. O da eski yönüne doğru, homurdanarak yürümeye koyuldu. O neydi, niyeydi? Tanışıyorlardı galiba...**

● Koyu Beşiktaşlı arkadaşım, Fenerbahçe'deki Galatasaray tesislerine çağırdı beni. Kendimi Sergen Yalçın gibi hissettim.

● **Aylak kimdir? "Ben aylaklık yapıyorum" diyene rastlanmaz pek. O gene bi işten bahseder, "Bilardo oynadık" der, "Arabın orda muhabbet ettik" der. Ancak dışardan biri aylaklığı tam saptayabilir. Jigolo gibi. Ona sorsan, ciddi ilişki içinde. Dışardan tespit edilir jigolo!..**

ersinozdemir@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

ALMAN KIZ IŞIN SEVDİĞİN FİLM NE DİYE SORMUŞ... "KURTLARLA DANS"IN ALMAN - CASI NASIL DENİYORDU ?.
KURTLARLA HANS...
LAN OĞLUM DÜZGÜN CEVAP VER, BAK KIZIN ARKADAŞINI DA SANA YARDIR Z -
"TANZ MİT DEN WÖLFEN"
AFFERİN KOÇUM.
KIZIN ARKADAŞININ ADI NEY?
GÜNTER.
BACAĞINA SIÇIYIM.

EFENDİM YOLSUZLUK DAVASINDA NE GİBİ GELİŞMELER YAŞANDI?
VALLA ARKADAŞLAR, SİZ NE BİLİYORSANIZ BEN DE ONU BİLİYORUM ... BEN DE GAZETELERDEN ÖĞRENDİM ... SİZDEN FAZLA BİLGİ BİLMİYORUM. HATTA SİZİN KADAR BİLE BİLMİYORUM . ÇOK CAHİLİM OĞLUM . SİZİN GİBİ BİR ADAMIM LAN BEN . NE BOK YİYİPSE SEÇTİNİZ BENİ ANLAMADIM Kİ .

ELEKTRİK ARIZA.
İYİ AKŞAMLAR, BAHÇELİEVLER'DE OTURUYORUM ELEKTRİKLERİMİZ KESİLDİ SEBEBİ NEDİR?
HEMEN KONTROL EDİYORUM.
TRAFO PATLAMIŞ... ÜÇ SAATTEN ÖNCE GELMEZ.
AMA GELDİ!!!
NASIL GELDİ?
GELDİ ELEKTRİK , VERGİLER ÖDÜ
SİKTİRGİT MEŞGUL ETME O ZAMAN İNSANI !!
ÇART!!!

ACINIZ BÜYÜK BİLİYORUM AMA BAZI SORULAR SORMAK ZORUNDAYIM...
BUYURUN..
ÜSKÜDAR'A GİDERKEN DİZİST NEDEN YAYINDAN KALDIRILDI?
NE BİLEYİM BEN BE...
HMMM... GÖĞÜSLERİNİZ SİLİKON MU?
GÖĞÜSLERİM TELİKON GÖTÜMDE DE BONİBON VAR. YİYECEN Mİ?
VAAY...GÖREV BAŞINDAKİ MANAVA HAKARET Mİ?
MANAV MI?
BAK... İKİ SAATTİR DUKKANIN ÖNÜNÜ KARIŞTIRAN ÇEKİL DE İŞİMİZE BAKALIM.
AYOL KOCAMI ÖLDÜRDÜLER BENİM BURDA.
BANA.. NE LAN.

HAYATININ PORSUNDA HANGİ ŞARKI ÇALIYOR İÇİNİZ AKSAK GÖNDÜRÜM AĞLIYORSA?
HAYIR! VOR PON YUNTUR AYAĞIMDA DÜN YOKTUR UMUM ALMANYA'DA AMA, GÖBEK ADI MANYAKTIR.
BEN Mİ YAZDIM BUNU?
GÖZLERİNİZİ BEN YARDIM, MÜZİĞİNİZİ KÖPEK YAPTI
MÜZİĞİ YOK Kİ?
BİŞ - ÇAKTIRMA
SORUN DEĞİL, MÜZİĞİMİZİ SADECE KÖPEKLERİN DUYABİLECEĞİ FREKANSTA YAPTIM. MÜZİĞİN İSMİNİ, ADINI LAN... DO RE LA Sİ FALAN...
PATLAMADAN ÇEKİCİ ORİJİNİ ÖYLE BİTİYOR.
SUSMAYACAK MI O ÇOCUĞUN...

TÜRKLER BATININ SİNİRİCİ İNSANLARIN, TEKNOLOJİDEN FAYDALANMA İSTİKRARINI... ARTIRDIĞINI AÇIKLIYOR.
ULAN BÜTÜN AHLAKSIZLIĞI BİZ GÖRÜCEK, KAYMAĞINI ONLAR MI YİYECEK?.." VOK ÖYLE YAŞAMA!!!
SÜRÜN LAN O TÜNGİZE TELEFONLARI !!! İYİCE AĞIRLAŞTIRIN !!! SÜRMEDEN PAKETLEMEYİN !!!!!

şizofren
Deniz Ülker
DIŞARIDA İÇİP SARHOŞ OLMAK HEP REZİLLİKTİ
YAVAŞ BİRAZ.
hıyım BEN ŞEREFE
MEKANIN UFAK TUVALETİNDE KENDİ ÜZERİNE KUŞMAK
BOOGEXA
HİÇ OLMAYACAK BİRİNE AŞK İLAN ETMEK.
SANA ÇOK AŞIKTIM BEN
SANA DA AŞIKTIM AMA
KAL Bİ
OF
ARKADAŞLAR TARAFINDAN SÜRÜKLENEREK EVE BIRAKILMAK. ÇÖZÜM EVDE İÇMEKTİ.
BURP
hıyım BEN BIRAKIN YA
AMA OLMADI. OLAMADI. DIŞARIDA, SADECE ÇEVREDEKİLERE REZİL OLACAKKEN,
AAH. ÇOK FENAYIM. NAPTIM BEN...
ARTIK EVDE. TANIDIK, TANIMADIK HERKESE REZİL OLMAK MÜMKÜN.
Hİ İÇTİM GÜZEL İÇTİM. BAKIM LİSE ARKADAŞLARI NAPIYO
LANET OLSUN AKILLI TELEFONA, LANET OLSUN SOSYAL MEDYAYA.
OHA! ELİMDE TELEFON SİEMİŞİM
ARTIK SABAH KALKINCA "YOK ARTIK, ONA DA YAZMAMIŞIMDIR DİYE DÜŞÜNÜP YAZDIĞINIZI FARK EDECEKSİNİZ.
YAPMAMIŞIMDIR YA... YOOOUUYUU

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba

æ Geçenlerde evdeki çöp kovasına yeni çöp torbası yerleştirmek isterken herzaman olduğu gibi sağ elimi çöp torbasınıniçinesoktum.Soktum kiçöp torbası çöp kovasına iyice yerleşsın diye. Bayağı böyleomzuma kadar soktum elimi.Herzamanolduğu gibi elimi geriçekmek isterken bu defa bir şeyin içeriden elimi tuttuğunu hissettim. Çekiyorum elimi,geri gelmiyor. Dahasonrabileğimden kavradı içeridekiadam.Adamdı bence çünkü.İyiçeçekmeye başladı beni içeriye.Direndim. Direndimdostlarım direndim.Çekebilse kompleçekecekbeni içeriye. Birara kovayla boğuşur gibi yerlerde yuvarlandık.Nefesnefese kaldım.Ne istiyorsun dedim, sen kimsin dedim. Kimsem kimimne yapacaksın, geloğlumburaya dedi.Dedim benim o kovanın içinegirmemin zaten imkanı yok,istiyorsan sen gel dedim.Ben ne geleceğim, sengeldedi. Birakkolumugeleyim dedim.Yek yeadedi,bırakayım dakaç git he mi dedi.Dedimbak delikanlı sözü sana,Yemin et dedi. Dedim yemin ediyorum. Birakıyorum bak dedi. Dedimbırak.Bıraktı.Bileğim mosmor olmuştu.Çöp kovasına şöyle baktım .Havaya kaldırdım.Kafamı soktum kovaya. Omuzlarımdan dahafifçegirdi.Dedimki, kardeş dedim,beni böyle başımdan tutupkomple çekersenben gelebiliyorum oraya dedim. Baktım sesyok.Huooo, orda mısın dedim.Çıt yok.Ter içinde kaldım, birazda nefessizkaldım,kafamıçıkardım kovadan.Eğildim kovaya,ALOOdıyebağırdım,tık yok.Ee-eh dedim,seninlemi uğraşacağımacaba, ben buradayım kardeşim,ne zaman şeyaparsan söyle ben buradayım dedim. Bir dahaelimi soktum, içeriden bir davranan yok.Ağladım ağlayacağım. O gün bugündürher zamankindendaha sıkdeğiştiriyorum çöptorbasını,elimiher zamankinden dahaderinleresokuyorum, yok. Birbüyügibigeldi,birbüyügibigittiçöp kovası canavarı. Bir de öyle birarkadaşım olsun istemiştim sadece Resmen sanki gururumla oynandı gibigeliyor bana.Çok ama çok üzgünüm. Net bir şekilde mutsuzum, ve galiba umutsuzum da Gelmeyecek bencebir daha.Sevmedi bence beni.Off yaa.

æ O değil de Hazar Boy iki aylık olduveresmenbanakafatutmaya başladı.Doğduğunda kafasını tutamıyordu çünkü.Şimdi bayağı bir kafatutmalar,yan bakmalar,hatta kucağımaaldığımdayanağıma doğru gerilipkafa atmalar.Boynumu cırmıklamalar.Yatağında yattığında dasüreklibir kaslarını geliştirme amaçlıolbacak oynatmalar.Bu çocukresmen banabileniyor.Ağzını kırmasıan meselesi.Allah'ım çok korkuyorum.Hazar Boy'dan çok korkuyorum

æ Bir de bizşu sıra tatildeyizailecek.Resmen road tripyapıyoruz. Arabayla ilkgün İznik'egittik. Bisiklettepede tabii. Bu aradayine aynışey oldu."Sen şimdiarabaaldın,bisikletkullanmazsın"dedi Necipbana.Necip'i de bilenbilir.Necip birözelisim değildir.Necip bircins isimdir. Bilenbilir.Özelisim Necip'lerayrı.Benim bahsettiğim Necip cins isim.Takipçilerim iyi bilir. Neyse, ne diyordum. Öyle dedi yani bana Necip.Daha bileçok bisikletkullanıyorum şimdi Zaten evlendiğimde de aynı şeyi demişti. Hazar Boy doğduğunda da dedi.Diyor o öyle.Çünküöyle olmasını istiyor. Birşey olunca başka birşeyi yapamayayım istiyor.Çünkükendihiçbir şey yapmıyor. Temennisi onun gibiolmam yönünde.Tatildeyiz ailecek.Hazararaba manyağı. Kesinlikleağlamıyorarabadayken.İznik'tedünya gezgini bisikletçi aile Sarıhan'lardakaldık. Soner, İnci veoğulları Tibet Çınar. Tibet resmen yollarda büyüdü.Neeğlendikbe Sarıhan'larda.Soner'lehayvaneğlenceliydi muhabbetimiz.İki **gezgin bisikletçi bir araya gelince isterim ki sen de gel aranıza**.Kaçmaz yani.Ertesi gün Eskişehir'deydik. Dün de Eskişehir'den Muğla'ya geldik.Benim içiri oldukça uzun bir yolculukoldu bu. İstanbul-İznik, İznik-Eskişehir, uzun yol öncesi antrenman gibiydi benim için.Takdir edersiniz ki iki ay öncesinekadarhayatımda araba kullanmamıştım Herşeyin bir şeyi var. Bugünde Muğla'dayız.Yarın Selimiye.Sonra oradanbaşkabir yere,oradan dabaşkabiryer derken İstanbul'a öylegeridöneceğiz.Öyleişte

æ Bir de asla arabaya otostopçu almayacağım galiba ben.Çünkü bende öyle bir tip var ki, dünyanın en iyi huyluinsanıbile binse arabaya, birkaçdakika içindeiçibeni bıçaklayıpgasp etme isteği ile dolar. O kişiye deyazık olur bana da. Gerek yok.

æ Anadolu bisiklet turlarımdan birinde bir kez bir köyde bir kahvede kaldım gece. Kahve sahibi ilginç bir tipti. Sabah evinden geldi, kahvaltılık bir şeyler getirmiş, çayı da hazırlarken konuşmaya başladı öyle.Ve aynen şöyleşeyler söyledi,"geçen benim dayıma da biyopsi yaptılar,hiç sevmem kendisini, ha kotu olsun istemem,ama iyiolsunda istemem,dahaçok,iyiolsun istemem,gıcığın teki, ben bu köyde hiçkimseiyi olsun istemiyorum zaten galiba, kendimi böyle bu köye sıkışmış gibi hissediyorum, gitmek istiyorum bu köyden, gidemiyorum, gidemedikçe de herkese düşmanlıkbesliyorum, senine güzel gidiyorsun,beni gidemiyorum, ayda en az iki kitapbitiriyorum,bazılarısıkalın, bazılarısince olmak üzere, en çokda şiir kitaplarınıseviyorum çünküçabuk bitiyor, off yaa,yemin ediyorum bunaldımbiliyor musun." Hep böyleşeyler söyledi. Bir şey demedim, dinledim sadece öyle. Peynir, zeytin,poğaçayedik, çay içtik beraberce. Öyle.

æ **Ben doğurdum, bana benzemiyor** dedi Özlemim Hazar Boy için.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"benalpay erdem"
17 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat:22.00 /
bilgi:0212 327 72 00 **(biletler biletix)** ...sezonaçılış oyunu

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne güzel enseyi geçmemesi saçların/Alnımızda bitmesi/ Tane tane olması kirpiklerin/Tel tel olması kaşların/ Ne güzel insan yüzü"

Oktay Rıfat

Gün batıyor. Karşı balkonda ipteasılısıra sıra uçuşan gömlekler.
Kollarışışiyor bazen. Rüzgar giymiş gibi oluyor gömleği bi an.
Masa başında oturmuş akşamı bekliyorum. Film için.'Filmler' için. Bi oturuşta bikaçtane seyrediyorum Bi tanesi yetmez bana,(daha da kışkırtabilir) Gündüzgözüyledeğilama, alamıyorum aynıtadı
Hani, Kara Tilki, mara tilki diye yazdım ya arkadaşlarburda,geçen,"tv,pc karşısında başımıza örtü mü dolayalım naapalım?" falan filan meseleleri. Sistem,mistem!
Bir vakitler,"Masın! Masın! Haftada iki gün tv olmasın!" diye bi kampanya yapmıştık,"Pişmiş Kelle" dergisinde. Doksanlarda. İki gün tv olmasın da,"Komşuluk olsun, birbirimizi ziyarete gidelim" (gerçek 'insani' ilişkiler)Ya da boş boş öle oturalım, kitap mitap okuyalım. İki gün "azad" etmiş olsun hiç olmazsa bizi sistem! Gibisinden.
O zamanlar mümkünmüş henüz. Olmadı tabiama. Olabilirmiş zorlansa.Amaartık? "Haftada iki gün internetolmasın" şeklinde bir kampanya mesela? *(şakası bile hoş değil–ya kabul ederlerse allah muhafaza–*bilet satış,uçak seferleri, bankacılık bilmemne, iş kısmı bi yana, onları demiyorum ha, sadece günlük, iş dışı kullanımı)
O şekil bi kampanya şöyle dursun,"Uyku muyku diye bişey olmasın, 24 saat internette dolanıp durma olsun!" diye bi kampanya görsem, ben şahsen heyecanlanırım ansızın. "Ne oldu? Bi buluş mu yaptılar? Uyku tarih mi oluyor, hadi hayırlısı?" diye bakarım çarpıntıla rla.Geceyarıları, zarzor,güçbela kapatıp da yatağa gidiyorum çünkü. Gidebiliyorum! ("hayır! önce sen kapat") Gözüm arkada kalıyor.Seyretmek istediğim onbin tane şey dahavar orada. Filmyani "şey" dediğimesas olarak.*(tıpış tıpış okulunagiderken, yolda, o haydutkılıklı tilki'yle kedi'nin aklınagiripde, kandırıp da götürdükleri o sonsuz eğlence/ sirk/lunapark diyorında eğlenirken eğlenirken bir eşşeğe dönüşen zavallı Pinokyo peki, aman maazalah!–kulaklara bi kısa dokunuş, gayriihtiyari)*

DÖRT FİLM BİRDEN

Çocuktum.
Mahallenin çocukları. İki üç kişi, birbirimizi kapı önlerindeıslıklarçala çala,yukarıya, pencereye sıkıntıyla bakabaka, oflaya puflaya bekler. ("hadi olum yaa! Of") Bi türlüinmez o beklenen!Yürüyeyürüye Eyüp'deki sinemalaragiderdik sonra.(Balat'tan yola çıkıyoruz) Kollar birbirlerimizin omuzlarında. (hele konuştuklarımız! "o mu yener, bu mu yener?" "tamam daha kuvvetli ama, onun da hayvan arkadaşları..." Eski mezarlıkların arasından arasından. Dört Film Birden" yazardı sinemanın kapısında. Dördü de birbirinden ilginç,kışkırtıcı.Özene bezene seçmişler. İşi biliyorlar. Rekabet büyük. (sinemalar tıkım tıkım, otobüs gibi, ayakta seyredenler var) İçimiz kıpır kıpır; ciddi ciddi incelerdik afişleri. Hoparlörle dışarı da verirlerdi oynayan filmin sesini. Daha da heyecanlanırdık.(atlar koşuyor, kişniyor, gümbür gümbür bişeyler devriliyor) Başka sinemalara da bakardık, hızlıhızlı yürüyeyürüye, bakalım ordanelervar? Bizim aramızda katogoriler şöyle:"Kız'lı","kılınçlı", "korsanlı","Tarzan","kovboy","Herkül'lü","feza/ uçandaireli","sihirbazlı","canavarlı"...(bu şekil gidiyor)

İçlerinde en berbatı "kız'lı"olan! Aman aman, dağlara taşlara! Bir filmi görmüş olana sorardık mahallede: "-Nasıl?""-Kız'lı" Hemen yüzler düşerdi. Kız'lı; yani "aşk" filmi. Kız ona bişeydiyo, o da ona başkaşeyler diyor! Off! O yaşlarda kimsenin ilgisini çekmiyor. Kız! Çok sıkıcı.*(24 saat onlardan başka hiç bişey düşünemez olacaklar, bilmiyorlar henüz,az var, dur sen,gösterir sana kızlar dünyakaç bucak—kız'lıymış!–)*

En tuhafı da;Sinemanıniçinde bir soba yanıyor.Eğer kış'sa.Tam ortada.Karanlığın içinde korlar, kırmızı kırmızı alevler. Bazen bir kova kömür boşaltıyor biri gelip.Bir duvarındafilm oynayan bir rüya evi. Elimizde gazozlar. Gerçi sinemalar devasa o aralar,ev dediysem.Opera salonugibi katkat balkonlar,yan balkonlar.Tavan çokçok yukarlarda. *(osobanıneğri büğrü borusu ta o tavana kadar uzanırdı,nasıl etmişler nasıl becermişlerse tellerle mellerle tutturup, hayret)* Sobabazen tütüyor. Film zaten bir duman bulutunun arkasında oynuyor. Sigara içmek serbest. Nefes çektiklerindedaha şiddetle parıldayan kırmızı sigara ışıkları.Aç bilaç dört filmi ardarda...

Durdurup,yemek yiyorumartık,tabi.

BİRALINTI

Elinizde tuttuğunuz. Bir bayram sayısı. Bayram sayıları çok hızlı yapılır.Yapılmak zorunda. Önceden.Henüz baygınlığı geçmeden yeni bitmiş bir derginin,hemen ardından.Uyanıp tekrarbaşlanır. Mahmur mahmur. Sıkıştırılır, araya. Hız gerektirir. Çizgi romancıysan hızlıhızlı, kapakçizeriysen ha keza. Çokhızlı.

Şöyle diyormuş Delacroix:"Ressamın iyisi apartmanın dördüncü katından atlayan bir adamı dahayere düşmedençizebilmelidir"

Hepinizin bayramını kutluyorum,hızla bitirirken bu yazıyı, ben de.
(adamyere düşmeden)

Dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Alıntı:Bedri Rahmi Eyüboğlu/Resme Başlarken.
Delacroix(büyük Fransız ressam 1798/1863)

ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

mafyadaki kastebek yakalandı!

DINDIRIDIN

Hakan Karadeniz

Memo Tembel Çizer

Furkanözçoban

nisanhakan

HORTLAK EYLÜL SAYISI ÇIKTI!..

Bayilerde, Marketlerde, Kitapçılarda

VE UYKUSUZDUKKAN.COM.TR' de

uykusuz dükkan

uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Eylül 2016 | Sayı: 472

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEPBASIN YAYIN LTD.ŞTİ.

İMTİ AZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uçan

YAZI İŞLERİMdr.Yrd: Nuri Açar

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kimren Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şivki Sayginer

Muhasebe: Bünyre Tüneri Halkla İlişkiler: Şenişil Yıldız Dış Sorumluluk: Selami Yamak

Adres: Avcılarmerkez Mah. Sahan Sok. Yeniden Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşiktaş / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 63 46 - ISSN 1301 - 7639

Baskı: Sim Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: DPP - 0212) 622 22 22

Abonelik: Fiyatı: 3,90 TL Aralık: 1,00 Arkaya: 0,90 Uzaklığa: 1,20

İBAN Numaraları:

TL: TR81 0006 7010 0000 0081 2378 09 USD: TR74 0006 7010 0000 0082 3409 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3409 62

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Tencere kapak, elmanın diğer yarısı benzetmelerindeki kusursuz ilişki yoktur. Ne kadar konforlu, sevgi dolu olsa da diğeri daha cezbeder. Mesela Hindistan'a gidip yaşamak isteyen batılılar gibi. Oradaki keşmekeş buyulur. Tam tersi doğudakiler de düzenli, temiz kentlere gitmek ister. Bıraksan gitse de bozkırı, keçileri özler.

-SON-

Uykuz

22 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/39 No: 473
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL

Ayşegül Terzi'ye şort giydiği için tekme atan Abdullah Çakıroğlu, serbest bırakılmasının ardından gelen tepkiler üzerine ikinci kez tutuklandı.

Vatandaşa Sorduk: ORTA DOĞU BATAKLIĞI

Kiristiyanyo ANALDOĞ (42): Orta doğu bataklığını kavak ağacıyla kurutursun anca.. Bizde var bi kavak.. Kurut sun diye diktik, ilimizi kemimizi kuruttu.. İnsanlar ölmeden günler geçmez oldu ülkede.. Saf kavak.. Herkese inanıyo..

İtizveril TUFANTÜRK (30): Karadelik gibi amk yeri. İnsanları yuttukça büyüyo.. Ve dev bir "Dünyanın gat deliğine" dönüşüyor.. Obama afrikalı olduğu için eti büyük.. Gözüne kestiriyor bu deliği ve tükmüklüyor tamam mı!

Kekpirhan CANÖYLEY (29): Batak, kink, üçbeşsekiz.. Ha, orta doğuda papazları çıkarıp oynuyorlar bataşı.. Tek farkı o... Bi de bazı yerlerde kumar günah olduğu için desteyi komple çıkarıp, kutusuyla oynuyolar... İyice günah olan yerlerde kutusu bile günah... "Aspirin kutusu da günah mı?" diye sordum.. "Değil" dediler.. "Ama içinde 52 lik deste taşıyorum" dedim.. "Günah" dediler... "Sen" dediler "mantık mısın? Niye aspirin kutusunda taşıyorsun iskambil kağıtlarını?" diye sordular.. "Başım ağrıyınca maça beşlisinden külah yapıp, içime doğru ittiriyorum, ağrıma iyi geliyo" dedim... Çıkardım maça beşlisini gösterdim.. Alıp çöpe attılar.. "Bu maça beşlisiyle yaptığın da günah" dediler.. "Bazen karo ikilisiyle yapıyorum.. Destenin en ufak kağıdı o... Yoksa açıtıyo" dedim.. "Anca maça beşlisine kadar direncim var" dedim.. Bunlar bi şekilde ikna oldular ve sinek onlusunu bile deneyen oldu.. Ama papazları çıkardık. Papazlar zor... Ve ellerinde asaları falan var.. Cart diye yırtar..

Cengiz Holding'in Cerattepe'de doğayı talan etmesine karşı düzenlenen tüm eylemler yasaklandı.

UYKUSUZ

Ayşegül Terzi'ye şort giydiği gerekçesiyle tekme atan Abdullah Çakıroğlu tutuklandı.

Kadına yönelik şiddet fantastik boyutlara ulaştı.İstanbul'da otobüse binenbir kadın şort giydiği gerekçesiyle uçan tekmeyle cezalandırıldı.

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında kendine vatansever diyen adamın, adı üzerinde vatanını sevmesi, vatan bellediği toprakların içine edenlere karşıomuz omuza mücadele etmesi,vatan bellediği toprakları cehenneme çevirmek isteyenlere vargücuylekarşı koyması beklenir.Ama **Yeni Türkiye'de** kendine vatansever diyenlerin,vatanı değil vatanın üzerine yatanı,memleketlerini değil memleketlerini parayla satınalanı savunmak için ağızlarından salyalar akarak; vadisini, deresini, çayını, suyunu, ağacını, toprağını korumaya çalışan ve vatanını gerçekten severlere tehditler yağdırdığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** vatanseverlik gerçekten bu tiplerin sığınağı hâline gelmiştir.

Normal şartlar altında iki lafından biri milletin iradesi olan bir hükumetin halkın oylarıylaseçilen yerel yoneticileri hiçbir somut gerekçe sunmaksızın görevden almasını akla getirmek bile zordur.Ama **Yeni Türkiye'de** üstelik en azılı düşmanları ülkenin en tepesindekilerini yıllarca tuvalette bile dinleyecek kadar kapsamlı bir istihbarat ağına sahip bir dizi yerelyonetici; haklarında hiçbirsomutdelil olmadan sadece bir iki leşkerin ve üç beş siyaset simsarının iftirakokan iddialarıyla görevinden alınabilir.Tuvalette bile ihâle pazarlığı yaparken telefonu dinlenenler, yıllardırgörevyapan yerel yöneticilerle ilgili bir tekkanıtbile sunmadıklarıhâlde, ayrıştıraayrıştıra kor ettikleri halkınbüyük kesiminin de desteğini alabilir.

Ve **normal şartlar altında** toplum içindedurup dururken sağasola saldıracak kadarakli dengesiyerinde olmayan şahıslarmuşahade altında tutulurlar.Ama **Yeni Türkiye'de** böyle manyakların dışarıdaellerini kollarını sallayarakgezmek biryana belki de sırf sahtekar bir şeyh bozuntusu ağzına tükürüp tövbesini kabul ettiği için güvenlikgörevlisiolarak çalıştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** görünen o ki en büyük güvenliktehdidinin bizzat güvenlik görevlileri olduğu bir ülke hâlini almıştır.

Barış UYGUR

* Kapak resmi Attack Of The 50 Ft. Woman afişinden alınmıştır.

uğur gürsoy

YAŞAM KOÇUM

fırat...

ÖMER GÖKSEL

YERALTI ÖYKÜLERİ

" çok satan "

ERSİN KARABULUT

BEYNİM

Varacağım yere erken varırsam hayat durur, vakit geçmez. Bana eziyet oluyor böyle şeyler. İnsanlarla buluşacağımız bara geldik, ama henüz kimse gelmemiş... Ne yapalım çürük beynim, sen söyle öyle yapalım? "Burada kalırsak, tek başımıza oturursak, ölürüz. Neden? Belli değil. Yanımızda kitap dergi falan yok, oturursak nereye bakacağız? İnsanlara mı bakacağız? Duvara mı bakacağız? Telefona bakabiliriz ama telefonun şarjı bozuk, on dakika sonra kapalı telefondan bir şeyler bakıyor gibi yapmak zorunda kalırız. Bunu insanlar fark ederse ölürüz. O yüzden kaçalım. Yürüyebildiğimiz kadar uzağa yürüyelim, sonra buraya geri yürürüz. Ne dersin?" Haklı olduğun noktalar var, delirmiş gibi konuştuğun noktalar var. Normalde senin dediğin gibi yaparım ama bugün, daha çok terleyemeyecek kadar çok terledim. Daha dolaşırsam tişörtüm korozyona uğrayacak, dağılıp gidecek gibi hissediyorum. İster misin Kadıköy'ün ortasında tişörtsüz kalmak? "Tişörtsüz kalırsak, ölürüz" diyor çürük beyin. Doğru bildin. O yüzden oturacağız. Gerekirse kapalı telefona bakacağız, menüyü çok uzun inceleyeceğiz, duvarları seyredeceğiz, aktif bir şekilde çevremizdeki insanlara "ben sizi dinlemiyorum, siz muhabbetinize devam edebilirsiniz" mesajını iletmeye uğraşacağız, oturacağız.

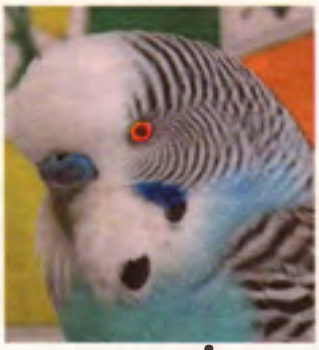

Bira istedikten sonra bardaki çocuğa "gazete falan var mı?" diye sordum. "Var ama dünün gazetesi var, olur mu?" dedi. Olur tabi lan, deli misin? Beni dünyanın en mutlu erkeği edersin. Gazetemi biramı aldım, bahçede sırtımı duvara verebileceğim bir noktaya oturdum. En azından kimse arkadan sinsi gibi saldıramaz, enseme bakıp benim hakkımda görüş bildiremez. Şimdi yakınımda oturan insanların muhabbetlerini dinleyip, tiplerine bakıp onlar hakkında skandal yorumlarda bulunma zamanı. Yaşım ilerledikçe düzelirim, insana dönerim diye düşünürken iyice berbat bir şey oldum. Allah ıslah etsin, nereden tutsam elimde kalıyorum. Hiç mi kaliteli bir özelliğim yok? Bilgisayardan iyi anlıyorum, renkli çıktı falan alabiliyorum. Renkli çıktı, korsan program yüklemesi gibi noktalarda kimseyi yarı yolda bırakmamaya çalışıyorum.

Karşımda oturan bayan, karşısında oturan adama elektronik sigarası aracılığıyla durmaksızın yeşil ışık yakıyor. Maalesef böyle şeyleri komik buluyorum. Elektronik sigaranın ucundaki led ışığın rengini yeşil olarak seçmiş bayan. Nefes çektikçe göz alacak kadar kuvvetli bir yeşil ışık kendisinin ve karşısındaki beyfendinin suratını aydınlatıyor. Yeşil her dilde, her kültürde geçiş serbest demektir. Bilinçaltınızın taşıyıcı kolonlarından biridir "yeşilde geçilir" bilgisi. Elektronik sigara geç diyor, ancak bayanın vücut dili hayır diyor. Hem trafik ışığı, hem de trafik polisi olan kavşakta sürücüler zorlanır.

Geçebilirsiniz.

Bunu size sürücü kursunda öğretmezler. Tabi ki trafik polisine bakarsın, ama ışığa da bakarsın. Işık yeşil yanıyorsa, trafik polisi dur diyorsa insanın beyni durmakta zorlanır, gitmek ister. Kadının, adama yaşattığı bilinçaltı fırtınasından haberi var mı? Özellikle böyle şeyler yapmak için mi elektronik sigarasının ucundaki ışığı yeşil seçti? Bunu asla bilemeyiz. Soramayız da. Sorarsak çok hızlı bir inkar gelir. Böyle şeyler düşündüğün için sen kötü olursun.

Adamın beyni bilişsel bir çatışmanın tam ortasında silahsız, zırhsız yakalanmış; titriyor, ağlıyor. Güzel bir konusu var, konuyla ilgili güzel fikirleri var, anlatmak istiyor. "Bizi renklerle, rakamlarla delirtmeye çalışıyorlar" diyor. "Facebook'da, twitter'da, bir şey olunca kırmızı içinde rakamlar çıkıyor. Bilerek yapıyorlar, bunları araştırıyorlar, paralarının büyük kısmını insanları nasıl delirtebilirizi bulmak için harcıyorlar. Üzerimizde bir çeşit deney uygulıyorlar. Hangi renge nasıl tepki veriyoruz, hepsine bakıyorlar" diyor. Haklı da. Ama bütün bunları yarım dakikada bir yüzüne patlayan yeşil ışık altında anlatmaya çalışıyor. Kendisi deney olmuş, hipnotizma olmuş, koşullandırma olmuş farkında değil. Vicdansız bir deneyin dünyalardan habersiz, günahsız deneği gibi anlattıkça anlatıyor. Kadın konuyla fazla ilgili değil ama yeşil ışık "anlat sen, çok ilginç" diyor. İsimsiz, tanımsız eziyetler ediyor insanlar birbirlerine. Her gün yeni bir şey çıkıyor. İnanılmaz. Böyle bir şeye belki de ilk kez ben tanık olduğum için kendi kendime not alıyorum: Yeşil ışıklı elektronik sigara içen insanlara dikkat et. Ne olur, ne olmaz.

iltem Dilek

Bence asıl askerliğini yapmış adama kız verilmez. Yani verilir verilmesine de öyle hemen verilmez. Bir süre beklemek lâzım askerden döndükten sonra. Biraz bir durulsun, kendine gelsin sonra yine verirsiniz. Ama tekrar ediyorum, askerden dönen çocuğa hayatta kız verilmez. Yazıktır.

Tekstilci olsam Amerikan polis teşkilatının battaniye ihalesine girerim. Çünkü filmlerden anladığım kadarıyla Amerikan polisi mermiden çok battanıye kullanıyor; Amerika'da her tur polisiye olayakarışan ölmüyorsa kendini battaniyeye sarılı buluyor. Yani şimdi patlama olmuş, rehine olayı yaşanmış, sağkalanların her birine birer battaniye dağıtılıyor. Hadi hatalı sollama nedeniyle durdurup battaniyeye sardığın adamdan geri istersinde canını zor kurtarmış insandan "Hanımefendi biliyorum az evvel iki yuz elli iki kişinin katilibir sapıktan sonanda kurtuldunuzama battaniyelerbize zimmetli," diyegeri isteyemezsin ki üç paralık battaniyeyi? Ha ama nedir, böyle uç para uç paraderken polis teşkilatının yıllık battaniye bütçesi de dağları aşar arkadaş. O yüzdentekstilci olsam hiç düşünmem, ne yapıp edip o ihaleyi alırım: Artık Amerikan Polis Teşkilatını Güçlendirme Vakfı'na sakalatmak mı gerekir, Amerika Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı'na ihaleden önceyuzdesinipeşin mi vermek gerekir bilmiyorum, şimdi ben Türkiye tecrübesine gore konuşuyorum, ama o battaniye işine gözum kapalı girerdim, açık konuşuyorum.

Bir yandan da bu Amerika büyük memleket, kimi yerlerine bir akkışı bahar bile gelmiyor, hepyaz hep yaz. Öyle yerlerde polisiye olaya karışmak en kötüsü: Zaten elektrikli testereyle seni kovalayan katilden kanter içinde zar zor kurtulmuşsun, Arizona polisi hadi seni kurtarmış amailtaki battaniyeye sarıyor. Arkadaş hava gölgede 40 derece, elektrikli testereden kurtulsan, ısılıkten gideceksin ve yine filmlerden anladığım kadarıyla bu battaniyeyesarılmaolayı opsiyonel de değil. "Yok ben battaniye istemiyorum, pişmişim zaten sıcaktan," desenpolisyanlış anlar. Amerikan polisininyanlışanlamamasıönemli. Çünkü filmlerde görmedim ama internetlerde "Bunu Amerika'da yapsan var ya polisadamaşöyleyapar," diye halkı aydınlatan arkadaşlardan anladığım kadarıyla sadece Amerika değil Turkiyedışında her yerde polis anlayamadığı bir şey oluncaanında çekip vuruyormuş. Bana da garip geliyor ama bu bahsettiğimarkadaşlar çokiddialı, ikna olmuş gibiyim. Tabii doğru da olmayabilir ama o zaman aramızdabazılarının basbayağışehvetle, bir ütopyadanbahsedermişçesine kokunç bir dünyayı anlattıklarınıdüşünecek olursanız biz bayağı distopik bir durumdayız demektir. Ulanaramızdaresmen, polis hapşırarı vursun isteyen adamlar var.

Biliyorsunuzdur "Fikirlerinizi önce görmezden gelirler, sonra dalga geçerler daha sonra size saldırır ama en sonunda kabul ederler," diye birlaf var. Eşimdi kimi güzel, doğru, işe yarar fikirlerin önce görmezden geldiğini, sonra dalga geçildiğini falan bende kabul ediyorum. Doğu yerine batıya giderek Hindistan'aulaşmafikrini gormezden gelen, gramafon fikriyle dalga geçipotomobil fikrine "Bu gelipgeçicibir moda," diyen adamlara bugünbiz gülüyoruz gülmesine de; neticede zeplin fikrini görmezden gelip sonra dalga geçip en sonunda da karşı çıkan adam da var ki o adam haklı çıktı diyebiliriz bir yerde. Aynışey Video Disk'le dalga geçen adam için de geçerli. Düşünün, yepyeni bir teknoloji ve hâliyle dünya üzerinde bizim Oky'yle beraber toplam on dört kişiden başkasının ilgigostermemiş. Yani o yuzden herhangi bir yenifikrionce görmezden gelmek, sonra ofikirle dalga geçmek ve karşı çıkmanınhaklı çıkma ihtimali istatistiki olarak son derece yüksek görünüyor.

Aslınıisterseniz bu teknoloji işlerinde dar görüşlülük, istemezükçülük, büyük ihtimalle haklı çıktığı yetmiyormuş gibi uzun vadede de hemen her zaman kazanıyor. Alın size MySpace: Herkes bir er MySpace sayfası açarken hiç hıştınmadım vebugünkim kazandı dersiniz? Aynı şey Facebookiçin de geçerli: Tamam şu an bütün dünyayı içinealdı ama hepimiz biliyoruz kiöyleyada böyle onun dasonu gelecek, uzunvadede Facebook'la hiç ilgilenmeyen adam hiçbir şey kaybetmemiş olacak. BenMySpace'lehiç ilgilenmedim dolayısıylane orada zaman harcadım, ne çaba harcadım ve sonuta MySpace yayında ve yapımda emeği geçen herkese teşekkür ederek aramızdan ayrılırken hiçbir şey kaybetmemiş oldum. Misal şu an kerizgibi haftada birikiker etwitter'agirip birşeyler yazıyorum ama kulislerden aldığım bilgiyegöre twitter çokzordurumda, bir türlü para kazanamıyor, her an dükkânı kapatıp gidebilirler. E o zaman ne olacak? Basbayağı haftada bir kaç saatim boşa gitmiş olacak. "Gel şu dükkânın başında dur," diyen kuruyemişçi Üzeyir Amca'yı dinleyip o bir kaç saat Camlıkahve'dekuruyemişçi dükkânında dursam hiç olmazsa cebimeüç beşkuruş para, ağzıma da bir iki fındık leblebi girerdi. Çünkü twitter beni çalıştırdığı hiçbir zaman parasını ödemeyecek, zaten kendi parası yok da, ödemeye de hiç niyeti yok. Ama Üzeyir Amca liral adamdır, yevmiyemi aksatmaz, arada birelimi daldırıp ağzıma bir avuç leblebi atmamases çıkartmaz. Muhabbet diyorsanız kuruyemişçiningeleni gideni, gediklisi çokolur, alın size agora, alın size muhabbet. Üstelik twitter'dakigibi "Bu bana küfreden 8 yaşında bir çocuk mu yoksa sadece zekâ yaşı mı sıfır?" diye merak da etmezsiniz. küfredenin cüssesine bakıp Üzeyir Amca'nın tezgâhın arkasına tırnakçılar için sakladığı haydar isimli sopayı ver edersiniz beline olur biter. O da kuruyemişçinin inute opsiyonu.

Ha bu arada MySpacefalan yazdım diye Ulan bu iyice dedegibi olmuş," diyorsanız duaedin de kafa ayar tornavidası diyesatılan saatçi tornavidalarıyla Commodore kasetçalarının başında harcadığımız yüzlerce saattenbahsetmedim.

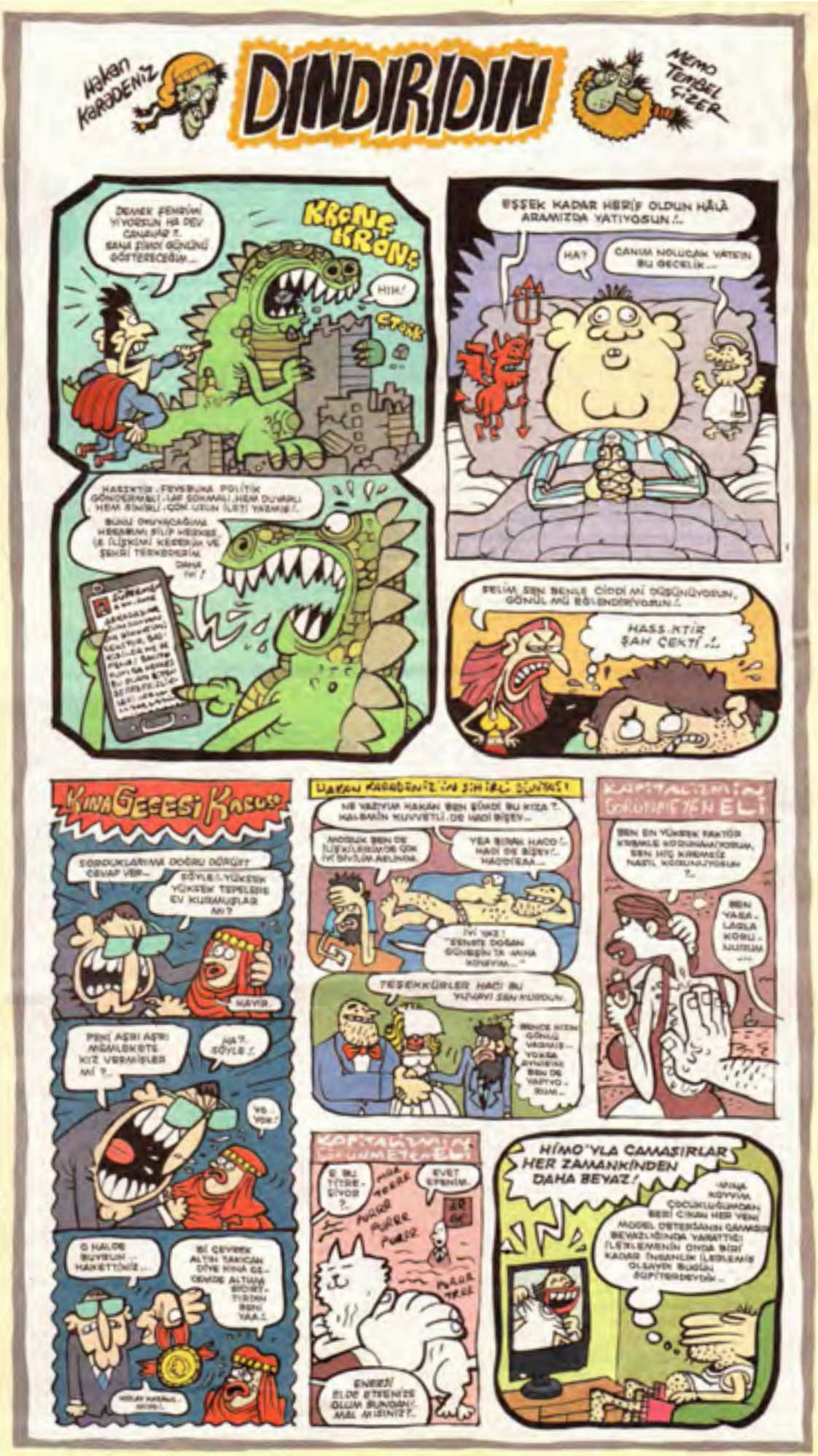

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Damat sevgisi, albayım, insan sevgisine oranla çok kısa sürüyor."
Oğuz Atay, Tehlikeli Oyunlar'dan

● Sanatçı olmak, zor. Devrimci olmak da öyle. Son nefesine kadar "devrimci sanatçı" olarak kalabilen Tarık Akan'ı sevgiyle, saygıyla, şükranla anıyorum. İyi ki bu dünyadan geçti. Allah, rahmet eylesin...

● Borsa, en büyük rulet masası. İnsanlar harcanıyor, yuvalar bozuluyor. Kasa kazanıyor.

● Şunla bunun arasında "köprü" olmamız, emperyalist söylem. Sensin lan köprü! İlk haçlı seferinden bu yana, küresel Pazar için yoluz, köprüyüz, güzergahız sadece. Aslolan batı sermayesi olunca, tüm dünya haritası, işaret ve işaretçilerin insafına kalıyor. Ülkem, köprü falan değil, merkezdir...

Yobazın gücü, ancak otobüsteki şortlu kıza yeter. Bu kadar vahşilik, korkaklık demektir...

● 12 Eylül faşizmi, zaten Müslüman olan halkı dindarlaştırma projesi kapsadığı için yaşadık 15 Temmuz saldırısını. 15 Temmuz, başında dini lider olan bir saldırı. Askeriden çok, dini darbe niteliği taşıyor. Peki, içinde zorlama olmayan din, darbe ile nasıl anılır? İşte laiklik bu demekti, laiklik emek demekti. Darbeye kalkışan belli ki anlamamış, yapılana yaradı bari. Siyaset, dinin ve paranın asla girmediği bir alan olmalıdır, şimdiki dersleri de bu...

● Alfabemizde Ö ile P'nin yanyana olması ne güzel. O işaret kalabalığında "ÖP" diyor birdenbire bir ses. E, öpelim bakalım!

● Dostoyevski simalı tişört vardı üzerimde. Bebeginen oynarken topu soktum tişörtün içine, saklamak için. O an bi baktım, avurtları genişlemiş, sakalları şahlanmıştı Dostoyevski'nin. Resmen can geldi yüzüne.

● Culpçu diyorlar, bildin mi? Ne iş yaptığını sormuşlar, taşı atarım suya, culp diye ses çıkar, culpçuyum işte ben demiş. Yorumcular arasında çok culpçu var her konuda, vakit kıymetli, aman culpçudan kaçın!..

● Şairler hakkında "Tam ne iş yapıyo la bu?!" falan diye soranlarmeçhullere karıştılar. Sordukları şairler, bugün edebiyat dergilerine kapak olmaktalar. Yani, bildiğin, yaşamaya devam etmekteler.

● Mistik sayılar: Üçler, kırklar, yediler. Matemetik analizi; 3, 40, 7'nin, ortakolarak sadece 1'e bölünebileceği. 1, zaten tüm devinimin başlangıcı, özü. 3 yok, 3 tane bir var. Ormandaki ağaç bir. Ama her ağaç günün birinde kuruyacak, ormanı düşünmek lazım. Ne tek başına 1'den hayır var, ne de 1 olduğunu unutup kalabalığa karışandan...

● Rüzgarda uçtu önümdeki sayfa... Ağaca sarılıp kaldı...

Özlemiş aslım...

● "Sabaha karşı Beyrut göründü" diye başlıyor, "Sürgün" adlı büyük roman. Kendisi de sürgün hayatı yaşamış olan Refik Halid Karay'ın kaleme aldığı roman, eski subay Hilmi Efendi'nin macerasını anlatıyor. Baştan sona hakiki bir hüzün bulutu. Memleket, uzağındayken daha iyi tespit ediliyor demek ki. Arada sevinçli anları olsa da, sürgün mutsuzluğa mahkum insan. Bu durumu "Gönlünde, iki kar tipisi arasında bir yalancı güneş açmıştı" cümlesiyle ifade ediyor Karay. Eski Osmanlı vilayetleri olan Beyrut, Şam, Halep'i tüm sokak hareketleri ve kokularıyla beraber duyumsamış, insanı en incelikli nazarlarla gözlemlemiş bir büyük yazardan, edebiyat ziyafeti. Bugün, Amerikan başkan adayının, adını ilk defa duymuş gibi "Nedir?" diye sorduğu Halep, serin ve çalgılı geceleriyle adeta canlanıyor. Bir kişisel dramın fonunda, iyilik ve kötülüğün sert savaşı (insanlık derbisi) nasıl

gerçekçi yaşanıyor. Detaylarına hiç girmeden, edebiyat iyorsanız, Sürgün'ü atlamayınız.

Tehlikeli Oyunlar'ını okuyorum Oğuz Atay'ın. Öyle bir iç ya kurmuş ki, roman üzerine yazmayı bırak, düşünmek bile arın özel hayatına müdahale gibi. "Gerçek, başkalarının bize ulamaya çalıştığı tatsız bir ölçüdür. Birimi insandır'' diyor y...

Bir ilkokul bir çocuğunun, yaşıtı arkadaşına "Demin kıç dim, keşke g.t deseydim" demesi...

Şu, Camel'ını ündeki deveye oradan uzaklaş!

● Edebiyattaki "güzelleme" türünün günlük hayattaki adı "kriko!"

● **Anımsama, fotoğraf. Sinema olan, hatırlama...**

Datça'da dağcıların "Can Yücel zirvesi" dedikleri bir tepe var. kkaten de tepe, profiline benziyor şairin. Gene Datça'da iki yla gezen bir adamla tanıştım, atların isimleri Sevda ve Derya. skiden ticari olarak yapardım at alım satımını, şimdi keyfine ıyorum'' dedi...

Karasineklere bakılırsa, bacaklarım çok değerli. ortalatsam yeridir. Konmaya doyamadılar be.

Elma, insanlığın ilk "tatlı" yemişi. İlk pastası. Doymak için il, zevk için yemenin sembolü. Bütün efsanelerde elma var. sak Meyve'den Kızıl Elma'ya tüm ütopyaların ele gelir, şılabilir nesnesi... Yeri geldi, kadeh de oldu: "Kan" filminde oyulmuş elmaya konan rakıyı kafaya diktikten sonra, meze etine, aynı elmayı ısırdıydı Tarık Akan. Seyrettikten sonra emeyen azdır. (Ben de denediydim üniversiteye giderken.)

nsanın kendiliğinden değil de çalar saatla, alarmla falan ınması, insan haklarına aykırı. Bence böyle bu.

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

HOŞGÖRÜ'DEYİZ - KARDEŞİM - KAVGA YOKMUŞ... NE OLDU BİZE?.. MİLLETÇE NE HALE GELDİK... BİR'DEN ŞARKILARIMIZ BİLE NE GÜZELDİ... BİR DE YENİ ŞARKILARA BAK...
KALPTEN KALBE BİR YOL VARSAM O GÖTTÜR ELBEGET

TÜRKİYE'DEN HABER GELDİ AMA HABER ALAMADIĞIMIZ DÖVİZİMİZLE...
HABER YOK, MARKETİMİZ ARKETİN HABER ÇALINMIŞ!

MÜNKİRİNE HAYVAN KESMEK DAHA MI AZ SEVAP?..
NE KADAR MÜNÜKT..
UFAKBAŞ İŞTE ... SÜNÜK BAŞ ...
NE KESTİN BUYDUM SEN ?
NE BİLİYİM ÖYLE GİBİ BİSEVDİ OLAN BEN DE KORKTUM ŞİMDİ HAA...
NEYSE ÖNEMLİ OLAN NİYETTİR... SENİN NİYET DE KÖTÜ OLDUĞUNA GÖRE CEHENNEMDE YANACAKSIN
FAKİRLERE DAĞITTIM - BİZİLETİNİ GERİ VERDİLER ... BİR BAKTIM GERİ GELMİŞ BİZİM SÜNÜKBAŞ...
ÇOCUĞUM DEFOL GİT ...

Bİ ÇEYREK DAHA VERSENE..
TÜRKİYE EKONOMİSİ İKİNCİ ÇEYREKTE YÜZDE OTUZ BÜYÜDÜ...
KÖŞE

AKILLI OL - AKLINI ALIRIM ...
BİDE VAR SİPİR ...

PAVAMIN EĞİMİNİ DÜZGÜN YAP! SU DELİĞE GİTMEZSE BEŞ KURUŞ VERMEM!..
EYVALLAH ABİ ...
SEREFSİZ!!!

MESLEĞİN ÖNEMİ YOK! NE YAPIYORSAN EN İYİSİNİ YAPACAKSIN!! TEREZİ AKRİN'A EN İYİ TEREZİ OLACAKSİN!.. PİŞİ AKRİN BİR NUMARA OLACAKSİN!! AŞÇI AKRİN EN LEZZETLİ YEMEKLERİ SEN YAPACAKSIN!!
şeiko pişmiş...

BEN DE BAZEN KENDİ KENDİME NE İŞİM VAR BURADA.. BEN BAŞKA BİR ZAMANA - BAŞKA BİR YERE AİDİM.. BENİM GİBİ GOODİLER DAHA İYİ YERLERDE OLMALI DİYOR MUSUNUZ?
YOO?!..
OTUR OTURDUĞUN YERDE GOODİŞ MU DİYORSUN?
NİYE ÖYLE DİYEYİM LAN?!?
İLAHİ GOODİŞ ... TAHMİN EDİYORUM SADECE ...

ULAN Bİ SONU DA DOĞRU BEKLEYİN ... ANTANAL BÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ PARTİSİ HAZIRLADIĞINIZ HER HAREKETİNİZDEN BELLİ OLUYOR...
KIZLAR ÇOK UĞRAŞTI LAN ... YAZIK, EN AZINDAN BAŞARMIŞ GİBİ YAP ...

BAHÇELİEVLER DJ KURSU
"Senin ruhun benim ruhumun önünde dj'jokey"

şizofren
Deniz Cica
BAYRAM DA YILBAŞI GİBİ BİR MİLAT BENCE. YENİ KARARLAR ALDIM.
YETER ARTIK
BİLGİSAYAR BAŞINDA GEÇEN HABER SİTESİ, SÖZLÜK, HABER SİTESİ BUNALIMINA ARA VERDİM
BUNALDIM HABERDEN YORUMDAN
ESKİDEN BENİ MUTLU EDEN ŞEYE, KİTAP OKUMAYA KARAR VERDİM.
EVET LAN KİTAP DİYE Bİ ŞEY VARDI
APTAL CEP TELEFONU OYUNLARININ ALTIN, MÜCEVHER, BÜTÇESİNDEN SIYRILDIM.
HİLE YAPMA Amcı... HİLE YAPMA
KİTAP BİTİNCE AMA, SON BOSS'U GEÇEMEDİM YİNE SINIRLENDİM.
ÇOK İYİ OLDU BE
KİTABI BEĞENDİM AMA, BEĞENİME YANDAŞ ARADIM GEREKSİZ YERE NETTE, SÖZLÜKTE.
ÇOCUK KİTABIYMIŞ.. SENİN ÇOCUK KİTABI
BİR DAHAKİ SEFERE BİR ŞEYİ BEĞENEBİLECEK MİYİM ACABA BAŞKALARINA İHTİYAÇ DUYMADAN ?
NE'YİN ONAYINI BEKLİYORSAM ARTIK?
KENDİME GÜVENEBİLECEK MİYİM ESKİSİ GİBİ? YENİ KİTABA BAŞLIYORUM, BEĞENMEYİ UMUYORUM, KİMSEYİ UMURSAMADAN.
ÇOK İRİMİŞ BE!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bundan bir sene kadar önce bir arkadaş ortamındakonu Beatles plaklarıma geldi. Bu arkadaşlardan bilhassa Serhan olanı, Revolver'a hep özel ilgi gösterdi muhabbet boyunca. Dedim satayım sana.Ama dedim benaslında seriyi satmakistiyorum, seriyi satayım sana dedim.Yokdeve dedi. Dedim o zaman şöyle yapalım madem. Ben sarıa Revolver'ı hediye edeyim ama geri kalan plakları da satayım yine sana dedim.Yanaşmıyor bir türlü.Allah'ım plaklarımı satmayı o kadar çok istiyorum ki. Çünkü o plaklardan bende iki seri daha var.Aynılarının en cillopları. Sıfırsonik. Aradan bayağı bir zaman geçti ve ben Revolver'ı Serhan'a hediye etmeye karar verdim.Çünkü bazı şeyleryerini bulacak hacı. Kim bir şeyi en çok istiyorsa o onun olacak.Bu böyledir.Yazdım Serhan'a,sarıa dedim bir hediyem var. Ne ki o dedi. Dedim Revolver. Havalara uçtu sevincinden. Fakat biz o ara tatile çıkıyorduk, hemen veremedim hediyesini. Duruyor evdeöyle.Döndük tatilden,yine bir şey oldu, yine veremedim hediyesini. Veremiyorum. Ben bir arkadaşıma bir hediyesini veremiyorum. Geçen Cumartesi de BKM Mutfak Sahne'de sezon açılış oyunum vardı. Dedim oraya gelmadem.Oyundanönce veyasonraveriyeim ben sana hediyeni. Ha bu arada davetli yazmam oyuna, çünkü o ayrı o ayrı dedim.Ayıpsın hacı dedi,akşam için sözleştik. Çantamı, plağı hazırladım evde.Tam evden çıkacağım,çok başka bir arkadaştan bir vatsap mesajı geldi. Özel bir bisikletkadrosuaradığımıbiliyordu.Şans eseri internette bulmuş, bana linkini atmış.Aklım çıktı. Hemen satıcıyı aradım, kadroyu almak istediğimi söyledim.Almadım sonra o ayrı da aklım da uçtu işte o anlarda. Çantamı aldım çıktım evden. Geri dönülemeyecek bir noktada plağıevde unuttuğumu fark ettim.Mesajattım Serhan'a.Plağıevde unuttum moruk dedim. Üzüldü ama yine de oyuna geldi. En çok da o güldü. Oyun sonrası, plağı ona ertesi gün getireceğimi söyledim. Ertesi gün arabayla çıktık yola. Ben, Özlem, Hazar boy ve plak.Ama önce şu arabayı bi yıkatakdedik.Yıkatıyoruz arabayı,Serhan aradı. Neredesiniz ben gelip alayım dedi.Allah'ım bir plak mevzuu uzadıkça uzuyor. Dedik "şurdayız, gel al madem". Geldi. O esrıada da ben arabayıyıkatırken arabanın içinde birvida bulmuştum.Arabadan mı düştü lan bu vida acabadiye kıllanmıştım.Serhan gelince plağıkendisine nihayettakdim edebildim fakat gel gör ki vidayı kaybettim. Delireceğim. Biraz önce elimdeydi.Serhan'ın karşısında kıvranıyorum.Bütün ceplerimi defalarca kontrol ediyorum. Lan biraz önce elimdeydi bu vida. Kafayı yiyeceğim. Belkidefalarcaceplerimi kontrol ettim.Altı cep var bir de. Serhangitti sonra.Ben yerleriayrı kontrol ettim,vida yok.Hazar'ın bebek arabasına kadarbaktım,yok.Serhan'a mesajattım.Sana verdiğim poşetiniçinde vida var mı diye sordum. Muhabbete gel. Öyle bir vida olmadığına dair geridönüş aldım.Yıkandı araba,aklımdafikrimde bir vida.Yaarabanın çok önemli bir parçasıysa vearaba yoldayken sırf o vida eksikdiye dağılırsa.Ağladım ağlamak üzereyim. Bu arada arabanın da her yerini kontrol edip eksik vida da aradım bir ara,aramadım değil.Çektiğim acı katlanılırgibi değil. Nereden çıktı bu vida karşıma. Belki de arabanın da bir parçası değil. E ama arabanın içindençıktı.Off yaa. Derken bir yerde öyledurduk, kahve içeceğiz, cebimdenpara çıkarayım derken vida da geldi elime. Belki yüz kez kontrol ettiğim cebimden çıktı. Devcileyin de birvida. Serhan'a mesaj atmakistedim. Buldum lan vidayı diyeamasonra iyicesapıkzannederdiye düşünerek vazgeçtim.Sonra vidayı inceledim İyi bir bisiklettamircisi de olduğum için bir yandan da,vidanınhenüz herhangi biryeregirip çıkmadığını anladım.İçim biraz olsun rahatetti ama etimden de et almış oldu bir vida.Taktı mı da takıyorum işte. Çok güzel bir vida bir de. Plak anlatıyordum, vida anlatarak bitirdim hikayeyi. Ama ilintili bir yerde de.Serhan,bu köşeyiokuyorsun biliyorum.Buldum oğlum vidayı buldum. Çok mutluyum laan.Vitrine koyacağım vidayı, o kadargüzel birvida olm.

æ Çengelköy,"Marmaris **Selimiye**", Kanlıca,"Marmaris **Bozburun**".

æ Bu günlerde şapşallığım üzerimde. Geçenlerde vapurda Beşiktaş'a geçerken öyle,sevgili arkadaşım yazar Melike Karakartal'ı gördüm sanki uzaklardan. Oturuyordu içeride.Yanında da yine ortak bir arkadaşımız var, Cemil.Vapur boşalayazarken dedim bir selam şeyedeyim madem.Gittim yanlarına, durdum önlerinde. Melike bana şoylebir bakti,sonratekrar kafasını önüne çevirdi.**Melike naber** dedim. Manasız bir şekilde baktı yine suratıma. Ortak arkadaş Cemil de bakıyor öyle. Hadi Melike bakıyor, sen niye bakıyorsun öyle suratıma a be Cemil. Ulan dedim yoksa Melike değil mi bu hoş kadın, yoksa bu cantı adam da Cemil mi değil. Dedim kusura bakmayın ben sizi Melike Karakartal'a benzettim. Gülümsediler. Tam gidiyorum, arkama döndüm, sizi de bir de Cemil'e benzettim dedim adama da. Zaten sizi Cemil'e benzetmeseydim, Melike'yi de belki benzetmeyecektim, işe bakınyahudedim. Kahkahaya boğuldularben oradansıkıntı içinde uzarken. Şapşiklik çok fenadostlar.Çokfena birşey ama.

æ Hoşçakal.

benalpayerden@gmail.com

"ben alpay erdem"
24 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**

nisanhakan

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dalmış kalmışız, gece yarısı olmuş/ Bize Müsaade"
BehçetNecatigil

"Uşüdüm anne ben" diyor,çocuk.Vapurun açık kısmında, *(gün batmış,sular kararmaya başlamış)* Hadi bakalım! İşteyazı'ı bitiren cümle. Söylenmiş oldu.Söz ağızdan çıktı.Yapacak bir şeyyok. "Kralçıplak"Yazbitti.Bitmiş.Duyduk.Çocuk söyledi. *(şortlu, siyah atlet tişörtlü kral,--tamamen çıplak değilse de--)* Duymamış gibi yapamayız.(yoksa hiç kimse dillendirmiyordu aleni,böyle)
Kızlargülüşerekiçeri kaçıyorlar.
EYLÜL
Adı yeter. En güzel ay.
"Pazar öğlenden sonrası"duygusu veren ay.
(bavullarını yerleştirirken o, kenardan kenardan seyretmek,--buruk/ kırık/ karışıkbir ifadeyle yüzünde--o,sevdiğin--)
"İN SETTENBRE"
Sertbir rüzgarsesiyleaçılır şarkı,ardından dalgalar çakılları hışırdatır. İlk cümle;"Melancolie in Settenbre" *(yanlış yazmadım,italyancasıeylül'ün öyle--ah, yazar bigâne değil hiçbir dile!--)* Eylülde melankoli.
Melankoli; Hüzünyani. Eylül'den bütünyollar hüzn'e. Naaparsan yap. Nerede olursan ol. Dünya kadar "eylül" şarkısı var.
"Üzüm" demekmiş Eylül, o anlama geliyormuş süryanicede.
Bizim kullandığımız ad oradan geliyor.(muş)Yalnız, üzüm'ün hüzün'le bu derecesıkı kafiyesi?
(üzüm'ün de üzülmekle peki,hem, üstüne?--sırlar dünyası,etimoloji departmanı--)
Gerçibenim sevdiğim o "eylül'ler artıkekim'de oluyor.(yağmurlu mağmurlu) Bıı eylül'lerin adı eylül. Eskiağustoslarınikinci yarılarına benziyor daha ziyade.
("Eylültoparlandı gittiişte/ Ekim filanda gider bu gidişle"Turgut Uyar)
Gelen gider,başlayan biter.Yasalar böyle.Sanki,hiç gelmese de,hep gelecekgibi mi olsa?Sürekli? Beklesek.*(sırf ayları demiyorum)* O da akıllı işi değil.
ANTALYA
Marketegider gelirken önünden geçiyorum.Yolumun üzeri.Yan gözle, yine geçerken öle,elimde poşetler.Yine boş işte.Allahalla! Ne zamangörsembomboş! (ben de geriliyorum onlarıöyle gördükçe)
Bir tek masa da olmaz mı allahaşkına?
Tam yemek saati. Caddede heryer tıklım tıklım.Anacadde burası. Bi tek bunlar boş. Bomboş! Bayram hem. Ortalık anababagünü.Amaçlasan,iddiaya girsen beceremezsin.Nasıl olabiliyor? Pizzacı bu. Baya oldu açılalı.Tek müşteri görmedim henüz. Bir tek! O kapıya astıkları resimlerdeki pizzalardan yiyen bir insan evladı! Yalan yazıyorum gibi,ama değil. Gerçek! Aslında herşey de yerinde. Dekor desen hoş.Ahşap mahşap. Karatahtalar, renkli tebeşirlerle yazılmışyazılar falan.Ne gerekiyorsa yapılmış. Şık, ölçülü. Uyumlu renkler. Garsonların avrupatarzı o uzun siyah önlükleri,saçlarmaçlar,o traşlar,o sakallar. Hepsi tamam.Yakışıklı,efendi çocuklar.*(sırf o çocukları seyretmeye bisürü ergenkız gelmesilazım,etraf dersane dolu)* Peki nooluyororda?
Bazengeçerken tekbir masada oturanlarfalan görüyorum, heyecanlanıyorum o ilk anda.Amabi bakıyorum ki patronun arkadaşları onlar.Akrabaları. O genç,şişman patron, o da o masada.Vücud dillerinden belli oluyor. Birazgergin,teselli gülümsemeleri."hiç belli olmaz,bizim bi arkadaşın aynı bu şekil" Huzursuzoluyorum. *(sankizihnimin derinlerinde,geçmişimde böyle yanlışyerde açılmış bisürü...)*
Anlamak istiyor insan
Neyiyanlış yaptılar?
En korkuncu da şu; herşeyi tamamendoğru yaptıkları halde hiç kimsenin gelmemesi. Ki o da olabilir.

Olmazdeğil.*(aşkmeşk işlerinde oluyor da, ticaretteolmasınama bari,lütfen) –çeyizihazır, çokgüzelkızın, evde kalmasının hüznü,yaşlanmayabaşlaması yavaş yavaş–*
Bi kere boş kaldı mı, artıkgeçmiş olsun Naapsan olmaz. Sıra sıra yanlışlar... Kolkola Bomboşsalonda tedirgin, düşünceli yüzlerle dimdik öylece bekleyen o zavallı garsonlar. Hep ayakta.Biraz daha bu şekil devamettiğinde işler,uzarsa böyle, ilk onlar işsiz kalacaklar.Bu zamanda.Yerleri,camları siliyorlar da siliyorlar. Sankitozludiye gelmiyorlar.
Sen niye gitmiyorsun peki?
Pizza da severim aslında, hiç bilmiyorum valla. Niye?
Gitmiyorum. Hem çok yakın. Hadi şimdi bomboş diye gitmiyorumdur herhalde.Ondandır.Aşırı ilgiden ürktüğümden. *(pizzamızdan memnun kaldınız mı efendim, afiyet olsun)* Tamam.Ama ilk açıldığından beri niye gitmedim? Hiç bilmiyorum işte işin orasını. Muamma işte.
(baripizzaları berbat olsa.Çok nefisse eğer,çokdaha üzücü!)
Bunabenzerbir konuda,bunun duygusal planda yaşananı içinşöyle demişti Marx: (mealen yine)*"sevgin, karşılığında birsevgi yaratamıyorsaeğer, bu bir talihsizliktir"*

BİRALINTI
Pizzacımeselesinde,"tek bir kişibile görmedim,yalan gibisanki" falan filan dedim ya yukardaarkadaşlar,en eski öğütnamelerden(İran kökenli) ünlü Kabusnâme (1082)'deki öğütşöyle bu konuda: *"...yalan söyleme, yalana benzeyen gerçeği desöyleme;çünkügerçekki yalana benzer, o anda yalan olmuş olur"* Bakşimdi. Gördün mü bak!

Bu kadardeğilyalnız ha,devamı çokçoktuhaf:*"...yalana benzeyen gerçektense, gerçeğe benzeyenyalanı söylemek daha iyidir"* Eyvah! Bu ne? Valla,ben uymadım o öğüte. Siz de yapmayın öyle!
KEDİ
O kedilerin(üç beşkedi)"olayyeri inceleme ekibi"gibi,azami dikkatle, her ayrıntıya eğilipeğilip,herbir noktayı koklaya koklaya inceleyişleri, çöplerin etrafında.(konteynırın) Pürdikkat onlargibi. Belki onlardan da fazla.
Adalet,bekleyebilir ne de olsa.Birazdaha.Varsıngezsin katil birkaç gün. Bişey olmaz.
Ama açlık. Bekleyemez o.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Resimler: Edward Hopper(1882-1967)
Melancolia: Peppino di Capri

cihan ceylan

BARLAR SOKAĞINDA OTURAN YAŞLININ SIRRI

• GULYABANİ'DEN DAHA KORKUNÇ BİRŞEY VARSA O DA YENİ DİZİ VE SKEÇLERDE KULLANILAN YENİ GULYABANİ'LERDİR.

RASHFORD AİLESİNİN MEZARLIK ZİYARETİ...

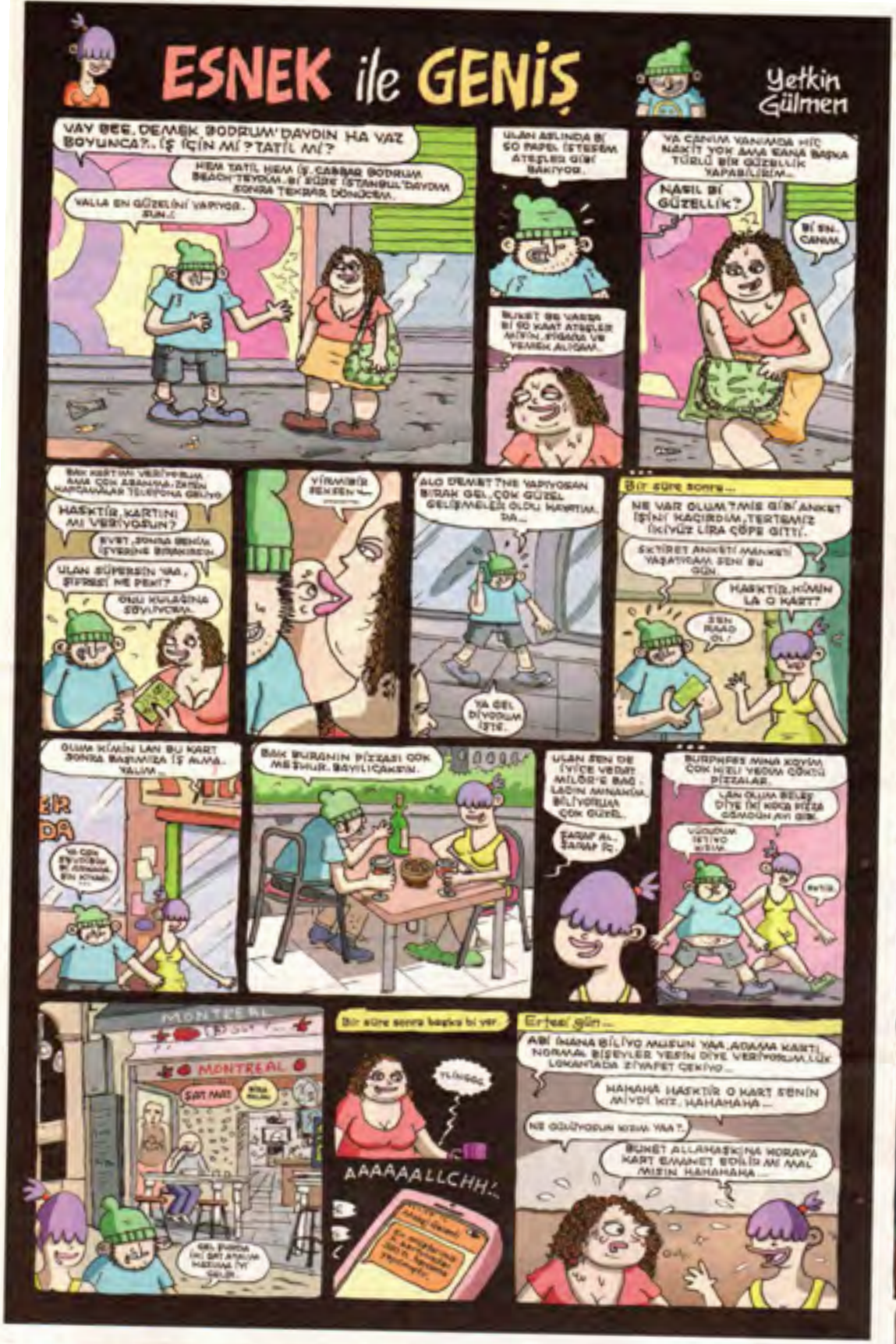

Furkanözçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Oğuz Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kenan Pişkin, Murat Zengin
Kaligrafi: Şenol Sağyılan
Muhasebe: Müzeyyen Tatarer
Reklâm Şefi: Sevgül Yeniay
Dış Temsilcisi: Selami Yanık

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Yıldırım Ap. 3-Etage No: 28/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 67 60 • ISSN 1307 - 7829
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Avrupa: 205 Amerika: 220 Uzakdoğu: 220
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR09 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR09 0006 2000 0680 0007 0045 67 EUR: TR09 0006 2000 0680 0007 0045 75

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Eylül 2016 | Sayı: 473

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, resim ve kavramlarının yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Fırat Budacı

Burkuk ve Buruk

Kaldıkları bungalovu sahile bağlayan taşlıyolda kadının ayağı burkulunca çok telaşlanıyor adam. Hiçbir tıbbi bilgiye dayanmadan sorunlu bölgeye bastırarak yaptığı içgüdüsel muayeneye büyük bir tepki gelince, bu bileğin kırıldığına kanaat getiriyor. O sırada, bu telaşa kayıtsız kalamayan gözlüklü bir genç, "Geçmişolsun, nedir problem?" diyerek yanlarında beliriyor. Hareketlerine bakılırsa, henüz bungalov seviyesinde tatil yapabilen bir tıp öğrencisi bu. Mezun olmamış tıpçılara has ukala gözleriyle röntgenini çekiyor bileğin. "Final zamanları sabahlarken arta dayüzlerce çay içme" seviyesindeki tıp bilgisiyle, "Ayağınızı oynatabiliyor musunuz?" isimli muayeneyi yaparak "Kırık yok" teşhisi koyuyor. "Eminmisiniz?" diyor telaşlı adam. Doktor, ellerini tatile çıkmadan hemen önce aldığı bellioları çiçekli şortunun (bir tıpçının çılgın kreasyonu) cebine sokarak, "Kesinlikle yok! Lasonil pomad kullanın, toparlar," diyor. Tam uzaklaşırken aniden dönerek tedaviyi tamamlıyor: "Ha bir de üzerine basmayın birkaç gün." Doktor kendinden çok emin; çiçekli şort ve beyaz-ince-kıllı bacakları olmasa bu adamın tıbbi araştırmalar *(Ege sahilleri ölçeğinde, bungalov haşerelerine bağlı dermatit bozukluklar ve işletme kaynaklı diare sıklığı)* yaptığını sanabilirsiniz. Doktorun vakayı terketmesinin ardından, adam burkulmuş sevgilisini koltukaltından destekleyerek bungalova gerigötürüyor: Hastasını yatırıp Lasonil almaküzere en az 20 kilometre uzaklıktaki eczaneye doğruyola çıkıyor. Geri dönerken sevgilisinin burkulan ayağı dışında, tatilin bundan sonraki seyriyle ilgili başkabir kaygı daha oluşuyor kafasında. Günyüzügörmeden, bungalov tahtalarına bakabakageçenbir tatil görüntüsü canını sıkıyor. "Kırıla da bilirdi aşkım!" diyerek istedikleri herain tahtalara vurabildikleri bir tatil gerçekten korkunç. Sağlıksöz konusu olduğunda, dile getirmeninmümkün olmadığı bu tür bencil kaygılar (dahasonra alakasızbir olaydapatlatılmak üzere) derinlere gömülür. Nice erkek, hazve neşenin sekteye uğrayacağını düşünerek sevgililerinin sağlık sorunlarını küçümseme yolunuseçer, amaözellikleyazlarışişen bilekler, bazen tümtatili kaplayacak kadarhacimkazanabilir. Fedakâr adamın tüm umudu Lasonil'de. Bungolava ulaşır ulaşmaz, merhemi "İn beşişlik, hemen şimdiin!" dercesine ödemin üzerine yedireyedire sürüyor. Adamıntelaşabilektendeğil, Lasonil'lieller inden kayıpgiden tatilden besleniyor.

Fedakâr, burkulmanınikincigünü koltukaltından desteklediği Ödemli'yi kahvaltıya taşırken, "Bas bakalım üstüne, neolacak?" diyerek şansını deniyor. Ödemli, basarbasmaz acıyla feryatedince, Fedakâr, "O kadarmerhem yedirdik oysa," der gibi hayal kırıklığıyla bileğebakıyor. Demekki üstünebasamadıklarıbir tatil geçirecekler. Oysatatilbasmak demektir; geceleri romantikduygularlanemli kumlara, gündüzleri sıkı sıkı kuşu kumlara denizden çıkarken sendeleyesendeleye taşlara, elektriği akıtmakarzusuyla toprağa basmakdemektir. Kahvaltınınardından, işletmeninbahçesindeki tahta çardaklardan birinegeçerekotantik vesert minderlere oturuyorlar. İnsanlar gruplarhalinde sahile inerkengazetelerini okumaya başlıyorlar. Sıcakgittikçedaha fazla hissediliyor. İşletmenin bütün karasinekleri rastladıkları bu iki insanın çardağında toplanıyor. Kovulsalar bile minderlerin kilim desenlerinde bir süre kamufle olup tekrar harekete geçen bu otantik karasinekler, özellikleödemli bileğedefalarca konuyorlar. Fedakâr, gençve tecrübesiz bir karasineği elindeki Hürriyet'le öldürmeyi başarınca, sankitüm nesli kurutmuş gibi seviniyor. Buölüm dışındaminderlere inentüm Hürriyet darbeleriotantizmi dövmekten başka birişe yaramıyor.

Öğle yemeğinden sonra tavlayıdeniyorlar. Sahileinipdenize gireceklerine, kapılaralıp, marslara gidiyorlar; birbirlerini zar tutmaklasuçlayıpyaşadıklarısıkıcı saatlere suç ve heyecan katmaya çalışıyorlar. Fedakâr, tavlada kazanınca, normalde kendi girdiği Ödemli'nin koltukaltına bu sefer tavlayı sıkıştırıyor. Güzel şaka, amakız sakat! Fedakâr, sıkıştırdığıtavlayı mecburen gerialıp kendi teslimediyorişletmeye. Akşama doğru karasinekler geri çekilirken yerlerinisivrisineklere bırakıyorlar. Onlar, tüm sinekler içinbu yazın engözde çifti. Sivrisinekler, sakatbileğin dışındabacağıngerikalan kısmına, kollara veyüzesaldırarakyeniödem alanları oluşturuyorlar.

Fedakâr, Sin-Kov almakiçin bakkala gidiyor. Birinsan, herkesin sahilde içmekiçinbira aldığı saatlerde bakkaldanSin-Kovalıyorsa yaşamını gözden geçirmelidir. Akşam yemeğinden sonra yeniden Ödemli'nin koltukaltına giriyor Fedakâr. Bungalovlarına doğru yavaş yavaş yola çıkıyorlar. Ödemli'nin temposu yüzünden birçeşit sakata dönüşüyor Fedakâr. Tatil gittikçe aksıyor.

Fedakâr, bungalovda Lasonilsürekenerotikbir geçiş yapmayı deniyor. Olumsuzbir tepkiylekarşılaşmayınca, Lasonil'in kayganlığını fırsatbilipalanı genişletmeye çalışıyor. Kısa birsüre sonra, Fedakâr'ın heyecanyüzünden ödemli bileği unutmasıyla, büyükbir acı yaşanıyor bungalovda. Ödem, gün boyunca yaptığı gibi buçiftbirkeredaha hareketsiz bırakıyor. Geceninilerleyen saatlerinde, yattığıyerden ahşap tavana bakarken büyük bir sıkıntı kaplıyor Fedakâr'ın içini. Ayağa kalkıp zıplaya zıplaya tavan tahtalarına vurduğunu ve her vuruşunda, "Allah korusun, kırılada bilirdiaşkım!" diye bağırdığını hayal ediyor. Sağtarafınadöndüğündeyine tahtalarlakarşılaşıyor. Her yertalıta! Plaj yok! Deniz yok! Akşamlarıkadeh tokuşturmakyok! Sadece tahta var! Bu tatil hepböylemi geçecek, diye düşünüyor. Sırta güneş kremi yerine, bileğe Lasonil sürmenin sıkıntısıyla doluyor içi. İşinkötüsü, Lasonilşişenyeri parlatmakve "burada bir hastalık var" dercesine etrafa kokuyaymaktanbaşkabir boka yaramıyor. Bir türlü uyuyamayınca, uyumaküzereolan Ödemli'ye, "Benbiraz dolaşsam olur mu?" diye soruyor. Sevişirken bile sakatlık çıkarmanın suçluluğunu duyan Ödemli, büyük bir hoşgörüyle kabuledi yor buteklifi. Biranda sıkıntısı dağılıyor Fedakâr'ın. İçiiçinesığmayan adamların, sevgililerine gösterdikleri yalancı şefkatle, "Dışarıdan birşey ister misin?" diye soruyor. "Yok, sağ ol," diyor Ödemli.

Kapıyı kapattığıanda bir kopuş yaşıyor Fedakâr. Sanki bungalovun dışındaçokacayip olaylardönüyormuş gibi heyecanlanarakişletmeninbarına gidiyor. Saat henüzerken, bir bira söylüyor. Barda, sağlıklı insanlardan oluşan büyük bir grup, başka biryerleregitmek içinson hazırlıklarını ("Abi Aslı nerde kaldı?") tamamlamak üzereler. Aslı isimli "Bir Yaz Gecesi Rüyası" geldiğinde, bu güzellikkarşısında ağıraksak ilerleyen tatilininen heyecanlı anlarını yaşıyor Fedakâr. Diktiği birayı Ödemli'nin yattığı odaya yazdırarak grubunarkasındanyola koyuluyor.

Onam çok güzel. Aslı ortalarda görünmüyor ama bilekleri incecik ve ödemsiz başka kızlar, uzun ince bardaklardan içkilerini yudumlayarak müziğe ritim tutuyorlar. Fedakâr, barınbir köşesine geçip uzunuzun ödemsizlere bakıyor. Doktor dabu rada, dün giydiği çiçekli şortta ısrar ederek bir köşedekafasını beceriksizcesallıyor. Yaklaşık yirmi dakika sonra, Fedakâr'ın bakışları tek bir Ödemsiz'e odaklanıyor. Bir süre sonra, Ödemsiz de ona bakmaya başlıyor. Bakışma dakikalar içinde yoğunlaşıyor. Saat tam 11.50. Bungalovda sakat bileğiyle bir ödemli yatıyor. Fedakâr, alkolden de cesaretalarak Ödemsiz'in yanına gidiyor.

Ödemli, saat 1.30 civarında bilekağrısınınarttığınıbelli eden huzursuzlanmalarınardındangözlerini açıyor. Karşısındaahşaptavan var, bu normal. Yanında adam yok, bu pek normal değil. Baş ucunda duran Lasonil'e uzanarakpomadı ilkdefa kendisisürüyor. Yattığı yerden bir süre yüzünü burusturarak tavana baktıktansonra, bu defacep telefonuna uzanıyor. Fedakâr, elindeçalan telefonla koşarak bardançıkıyor. Müziğin duyulmadığı bölgeye ulaştığındatelefonu açıpsakin birsesle konuşmaya başlıyor. Ödemli'ye sahildedoktorla karşılaştığını, birazbira içtiklerini vezatenşu anda dönüşyolunda olduğunu söylüyor. Tekrariçerigirip Ödemsiz'le vedalaşırken yüreği burkuluyor.

Bungalov'un kapısından içeri girdiğinde, Ödemli'nin uyuduğunu görerek rahatlıyor Fedakâr. Banyoda olasıkokulardanarındıktan sonra, yatağauzandığında, kendi yastığının Ödemli tarafından sakat ayağı için tahsis edildiğini fark ediyor. Ödemin yastıklara yatırılacak kadar önemli bir misafire dönüşmesi Fedakârın moralini iyicebozuyor. Alışaptavana bakarken, barda sesiniduyurmak için Ödemsiz'inkulağına yaklaştığı anlardaaldığı nefiskoku geliyor burnuna. İşinişansa bırakmamakiçin kalkıp Lasonil'i ellerineve boynuna sürüyor. Böylelikle, 40 gr'lık Lasonil'ihiç sevişmeden geçirdikleri tatil boyunca kardeşkardeşpaylaşıyorlar. Hiçbirkokuya geçit vermeyen kesif bir Lasonil kokusu içindeyan yana uyuyorlar.

Fedakâr, rüyasında Ödemsiz'le öpüşerek yarım kalmış hayallerini tamamlıyor. Sabaha karşı üç sularında, Ödemli'den yükselen çığlıkbu rüyayı en güzel yerinde bölüyor. Demek ki, rüyada işleri Ödemsiz'le sevişmeyekadar ilerletmek, gerçek hayatta ödemedenkgeliyor. Tam inmeye başlamışkenbilek yeniden şişmeye başlıyor. "Yuh ya resmen ayağıma tekme attın!" diyor Ödemli. Fedakâr defalarca özür diliyor. Artıközrünfaydasıyok! Tatil tamamen sakatlanıyor.

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

SAYI: 2016/40 No: 474
4 TL (KDV Dahil)
KKTC FİYATI 4,50 TL

UYKUSUZ

OHAL uygulamalarıyla hak ve özgürlükler kısıtlanırken muhalif isimler tek tek tutuklanıyor.

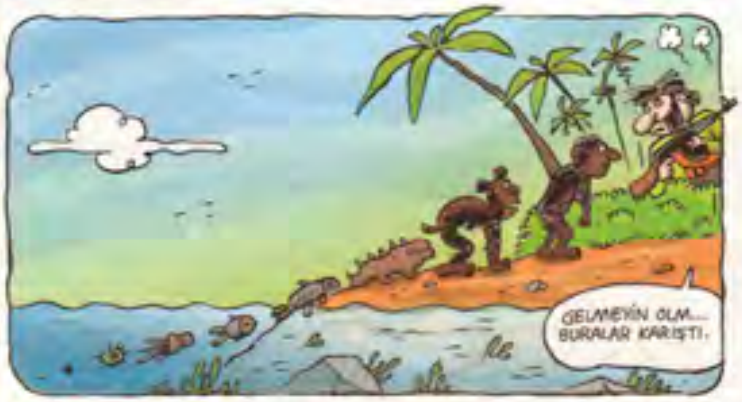

Vatandaşa Sorduk: Üst Akıl

Durulsurhi AKILOK (34):
Üst akıl, yani İngilizce orjinali "Vari Klevirlar" diye geçer.. Milyarlarca insanı köle gibi çalıştırıp, tek dertleri olan, uzay gemisi inşa etdirip dünyadan gitmeyi kafaya koymuş bazı büyük ailelelere denir. "Al sen yap uzay gemisini amk çocu„ desen, yapamaz.. Kafa ona basmıyo... "İt is on the table" cümlesindeki "on" kelimesi "üst" demektir.. "Üzr".. "O, masanın üzerinde" ... İşte bu aileler de, özellikle ROZGAYZLAR, RAKIVEDIRLAR ve daha da varmış... Henri KISINCIR... Evet, İnsan oğlunun üstü bunlar.. "Rakivedir is on the table"... Yani, insanoğlu bir masaysa, bunlar da tam üstü.. Bardağı, tabağı, sürahiyi filan koyduğun kısım... Diğer taraf bok püsür zaten. İşe yarayan kısım üstü masanın, tıpkı Rakivedirlar gibi, rozgaylar gibi... Henri kısıncır.... Hepsi aile bunların... 100 kişi, 1000 kişi, kalabalıklar.. Ama bi tek Henri Kisincır tek başına... O evlenmemiş hiç.. "Evlen artık, rozgaylar, vedirlar gibi aileli olsun, tek başına böyle büyük olunmaz„ deselerse de, inat etmiş, 31'den yanna hevesini hiç kaybetmediğinden günümüze kadar ulaşmış... Diğerleri, yani bu Obamalar, Putinler, filan, bnların kafaları bizimkisi kadar çalışıyo... Hepsi emekli olunca yazlığa yerleşmenin peşinde... Uzay gemisiyle başka gezegende medeniyet yaratayım kafasında değiller... Bunlara damat olacaksın.. Rakivedirleri diyorum..

Kamuoyuyatkemit YILMAZ (35):
Lastik takmayıp seks hayatı devam ediyor, isteməden, aslında takmak hevesin var, ama o sırada yanında yok, bakkal uzak, manitaynın eti sulanmış bırakamıyorsun filan derken, mikrobikten bulaşıyo... Maruz kalıyorsun, vücut deriden emiyor mikrop, mineral, bakter, ne varsa.. O zaman akıntı, kokuntu oluşuyor.. Akıntı donda leke yapar, donun üstünden görüküür... İşte buna "üst Akıl" denir.. Usul usul akan yani...

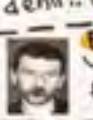

Reddettin HAĞYIR (40):
Yüksek sosyete.. Gösterişli Ziyafetler, şamdanlar, şampanya, vals, karlar, tüpgaz...

ÜKÖSÜZ

Başbakan Binali Yıldırım, hemşire Ayşegül Terzi'yi tekmeleyen Abdullah Çakıroğlu için ilk kez konuştu: "Hoşuna gitmeyebilir, mırıldanırsın."

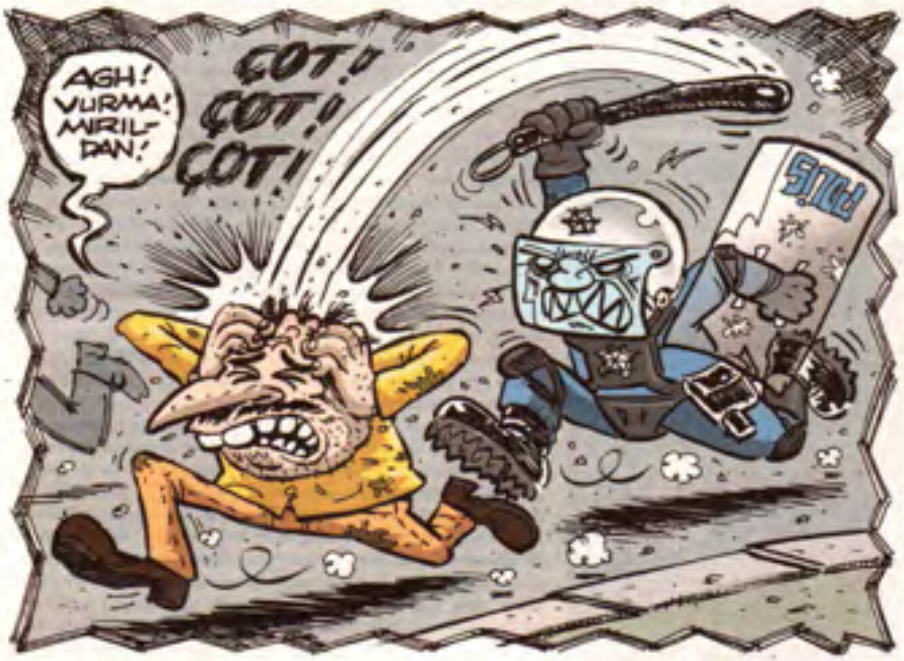

Başbakan Binali Yıldırım ülke gündeminden tamamen sıyrıldı: Kız istiyor, nikah kıyıyor, gelin arabasının önünü kesiyor...

TBMM açılıyor...

AKP, ODTÜ Ormanı'nı devlet ormanı statüsüne geçirmek için harekete geçti. Sabah gazetesi haberi, "ODTÜ ormanı halkın oluyor" diye verdi.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlaraltında otobüste kıyafetini beğenmediği kadınlara kudurmuşçasına saldıran adamın davranışı sadece cezalandırılmakla kalmaz, aklı başında herinsan evladı tarafından da kınanır. Ama **Yeni Türkiye'nin** mırıl mırıl 23 Nisan başbakanlarının ikincisinin, saldırgan aakıl verdiğini, saldırganın fizikideğil mırıldanarak sozleteciz etmesinin dahauygun olacağını söylediğinigörebilirsiniz. **YeniTürkiye**, başbakanlarının azılı suçlularakolpacı avukat tavsiyesiverdiği birülkehâline gelmiştir. Haama sizyinede beyefendive origamidenyaptığı siyasetçiler hakkındaki fikirlerinizi mırıldanarak da olsa söylemeyin kendinizesaklayın.

Ve yine **normal şartlar altında** bir başbakan evli çiftlere, hadi hiç uzerinede vazife değil ama, birbirlerini dinlemeleri, sorunlarını konuşarak çözmeleri yönündeöğüt verebilir. Ama **Yeni Türkiye'nin** origamiyle imal edilmişsiyasiliderinin neredeyse "Kocandeğil mi sever de döver de," türünden tavsıyeler verdiğini görebilirsiniz. Görunen o ki **Yeni Türkiye'nin** yeni siyasetçilerininyanındaGüzinAblaBirleşmiş Milletler Genel Sekreteri gibi durmaktadır.

Normalşartlaraltında bizzat kendisi onlarcayıl topraklarında bir silahlı orgute karşı mücadele veren ve verdiği mücadelede ama haklı ama haksızonlarca yıldırneredeyse herallahın gunubu silahlı örgütün başkaulkelerindesteğini aldığını, başkaülkelertarafından eğitildiğini ve donatıldığını iddia eden bir ülkenin, hemen yanıbaşındaki bir başka ülkedeki kanlıve ahlaksız bir içsavaşadünyanın dört bir yanındantoplanmış, ne idüğü belirsiz sosyopatkatillerden oluşanbir ordu hazırlayarak dahilolmasıen hafifinden iki yüzlülüktür. Ama **Yeni Türkiye'nin** yatlarda ağırlayıp ailece tatile çıkmalara rağmen Katar gazının geçişine ikna edemediği komşusuna yönelik, sosyopat katillerden oluşturduğu hiçbir meşruiyeti olmayan binlerce kişilik bir katillersürüsünü eğitip donattığını davulzurnaylailan ettiğinigörebilirsiniz.

Ve yine **normal şartlar altında** onlarca yıl bir silahlı örgütekarşı mücadele verenveverdiğimücadeledeonlarca yıldırneredeyseherallahıngunü bu, örgütün başka ülkelerin desteğinialdığını, başka ülkelertarafından eğitilip donatıldığını iddia eden bir ulkenin, hemenyanıbaşındaki bir başka ülkedeki kanlıiçsavaşa dünyanın dörtbiryanındantoplanmış sosyopatkatillerden oluşanbir ordu hazırlayarak dahilolması en hafifinden iki yüzlüluktur. Ama **YeniTürkiye'nin** yatlarda ağırlayıp ailecetatileçıkmalara rağmen Katargazınıngeçişineikna edemediği komşusunayönelik, sosyopat katillerdenoluşturduğu hiçbir meşruiyeti olmayan binlerce kişilikbir katiller surüsunu eğitip donattığını davulzurnayla ilan ettiğini görebilirsiniz. Yineaynı şekilde **YeniTürkiye'nin** yeni basınının da milli egemenliğini savunan komşuülkeleri küstâhlıkla suçladığını gormeniz mümkündür ama nasılsa artık Fırat Budacı'dan başkakimse gazetealmadığı için bu derecebir rezillikle karşılaşmayacağınızı varsayabiliriz.

ŞİMDİ CİNNET RAPORU... KÖPRÜ GİŞELERİNDE GERGİN BİR BEKLEYİŞ VAR... MAHMUTBEY GİŞELERDE SÜRÜCÜLER ÇIĞRINDAN ÇIKMA NOKTASINDA, KÖPRÜ İSTİKAMETİNDE KAN AKICI... MERTER'E DOĞRU ÇIĞLIKLAR YOĞUNLAŞIYOR...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Birazönce hayali kuzenim geldiyine eve."Alpaycım" dedi bana "Alpaycım mı,Alpaycım ne lan"dedim."Niye ki"dedi."Nedemek niye ki"dedim."Sen böyle bir insan değilsin ki, başkasıolsa banaAlpaycım dese ben şeyetmiyorum çünkü o insanlaröyle,ama senöyle bir insan değilsin"dedim."E Alpay'ım demek istemiyorum artık"dedi.Dedim "onu dademe, o da bittiartık"."Nediyeyim" dedi. Dedim"Alpayde, benim adım Alpay çünkü"."Öyle olsun madem" dedi."Ee,ne diyeceksin ki sen bana şimdi" dedim,"yine ne anlatacaksın,çünkü sen hiç boşa gelmezsin,anlatbakayım"dedim. "Anlatayım kiaçılsın için" dedi."Öff" dedim."Sen dehiçbir şeyi beğenmiyorsun y.rrağım" dedi."Alpaycım'dan y.rrağım'a döndüm"dedim."İnsan olsaydın da dönmeseydin"dedi "Haydaa" dedim,"resmen durdukyeregerginlikoldu,anlatoğlum" dedim."Hayret birolay"dedim."Gençken ben"dedi."Şimdi genç değil misin" dedim."Şimdi de gencim,on yedi on sekiz yaşlarımdayken" dedi."Ee"dedim."Bir arkadaşlatanıştık, o zamanbengitarda çalmaya çalışıyorum" dedi."Oo"dedim."Bu dadavulcu,grupkurdukbizbu arkadaşla"dedi."Basçı davar,şakdiyekurdukgrubu" dedi."İi"dedim. "Hemensamimi oldukbu davulcuarkadaşla,beni evinedavet etti kalmalık"dedi."Kalmalık"dedim."Vallahikalmalık"dedi."Üü"dedim. "Bizişte onun odasındamüzikdinliyoruz, babasıgirdi odaya" dedi "Aa" dedim."Nezaman gideceğimi sordu benim"dedi."Öö"dedim "Gece olmuş anasının .mı,ben o saatte nereye gidiyorum, neymiş,evde kızvarmış,ablası vardı çünkü evde bir de,ben yabancıerkekmişim, resmen .rospuçocuğu muamelesi çekiyorbana, gitmedimtabii bir yere, gece gece,babası lafını söyledi,s.ktir oldu gitti sonra, biz kalakaldık odada öyle arkadaşla,arkadaşım babası adına özür diledi ama o saatten sonrabenimde anam s.kildi" dedi."Neden" dedim.Aslında"ıı",ya da"uu"demekistiyordum fakathikaye ilgimi çekmeyebaşlamıştı. "Nedenolacakoğlum" dedi,"tüm geceodadan çıkamadım bir yanlış anlaşılmaolmasındiyerek, tuvalete gidemedim, bir de bira içmiştik, patlama noktasınageldim, sabahakadargözümeuykugirmediçişim yüzünden" dedi."Buaradaarkadaşda gözleri açık uyuyancinstenmiş, hayatımda hiçbır kadar korktuğumu hatırlamıyorum"dedi."Korkunç bir deneyimdi" dedi."Sabah evden çıkar çıkmaz direk dibine saatlerce gürül gürül işedim"dedi."Ne acayip babaymışlan" dedim."Sorma Alpay"dedi,"bizim basçıyı da gey zannetmiş,bizimbasçıyayazılmış bir de biliyormusunbir babaolarak"dedi."Oha"dedim."Sonrada bizim basçı bunun kızını s.kti,davulcu arkadaşımızın ablasınıyani"dedi "Noluyor lan" dedim."Grup zaten hemen dağıldı" dedi."Bu arada bizimdavulcu Osmaniye'den kızkaçırdı,dahasonrada Osmaniye'ye yerleşti, dahasonrada ailesiniyanınaaldırdı Osmaniye'ye" dedi. "Hayatımda bu kadar saçma bir hikaye dinlemedim" dedim."Sonra bizimdavulcuOsmaniye'de küçük evde annesiyle babasınısevişirken anahtardeliğinden sonuna kadar izlemiş,aradıanlattı tümdetaylarıyla bana" dedi."Dahane kadar afallayacağım acababen" dedim."Şimdilik bu kadar" dedi,gittisonra.Sinirlerim bozuldu, gülmeye başladımsonra.

æ Ben üniversitedeyken ilksenebizim sınıfta bir kız vardı, sanırım dünyanın en güzel kızıydıkendileri. Korkunç güzeldi.Sınıfın bütün erkekleri kendisineaşıktı.Benaşık değildim ama güzelliğinitakdir ediyordum.Her gün ayrıpantolonugiyipgeliyordu okula. Hergüzelin birşeyioluyor işte.Hatta ne sınıfı lan,bütün fakülteaşıktı kıza. Herkes o kadaraşıktıki kimseyanaşamıyordukıza. Dünyanın en güzel şeyiydi işte. O sene bitti, yaz oldu, Marmaris'te bir türk gezginletanıştım Meğersem o da bizim kampüsteymiş. İşletmefakültesinde okuyormuş Bir kampüs ki fakültefakülte.Konuşurken konuşurken"sizin sınıfta bir kız var, biz o kıza çok aşığız" dedi."Oha" dedim ya,"kampüs aşık lan kıza"."Bence kampüsü de aşar onun aşıkları" dedi.Ki öyleydi de zaten.Kampüs dışındaki kafeler,restoranlar, kırtasiyeler,simitçiler, herkes aşıktı kıza. Ha şimdi ismini bile hatırlamıyorum kızın, o ayrı. Amainsanlar üzerinde bıraktığıetki olağanüstüdür. Birdahaki sene gelmedi bir daha fakülteye. Saçma gelmiş, bırakmış."Ne mühendisliği yea" demiş. O gitti ve bir daha asla eskisi gibi büyülü olmadı ortamımız. Koku romanındaki o nihai koku gibiydi. Çok ama çok acayipti.

æ Arabayı alalı henüz iki buçuk ay oldu ve ben servise altı kez gittim.Artık beni görüncegülmeye başlıyorlar.Ustası olsun,çırağı olsun. Hayır bir de tanıyorlar beni birAlpay Erdem olarak, resmen rezil oluyorum bence.Arkamdan ne laflar söylüyorlardır.Off yaa. Bir de gittim,yeni arabaaldım.Karttantek çekim.Tabii."Arkadaş sen hayatında araba kullanmamış bir insansın,öğrenene kadar ikinci al" dediler hep bana. Ben bu yaklaşımdan hiç hazzetmediğim için kulaklarımı tıkadım tabii hep. Peki pişman mıyım.Asla. Kaskoyu nasıl olsa bir kere bozdurmuşum,hiç umrum olmuyor. En sonı kaputu, unutup kaput sabitleme demiriyle birlikte kapatmayaydım iyiydigerçi. Düzelttiler, birhaftasonrayine gittim elimde yamulmuş kaput sabitlemedemiriyle.Gülüyorlarartık.Bu arada demir tarafından doğru kaputu da yamulttum tabii.Ama onu da kendim düzelttim artıküstüne abarıaabana.İkikez.Allahım çok üzülüyorum.Araba sahibiolduğumiçin gerçekten çok üzülüyorum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
1 Ekim Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**

ve SİNEM
arabadan çıkmıyor..
uffsssss sssssss
KIRAÇ 2016 TOUR
DADAAAAATT
ATDADADÜÜÜ
PE SENİN GİBİ ŞÖFÖRÜN BEN MNA KOYAYIM
ÇEK LAN ŞUNU!!
KİME KOYUYON LAN SEN İT!
AL-LOO!! DOĞRU KONUŞ SKERİZ!
ABİMİZE Mİ DEDİ LAN O??..
KIRAÇ FAN CLUB
GELİN LAN BURDA BEKLİYORUM! HADİ!..
ALPER KOÇUM..TRAFİKTE NORMAL BUNLAR. GEL..
SVVSSS
ÇOT
Çocuklar sakin olun, gerek yok böyle şeylere...
Abi sana ana avrat küfretti PKÇ!..
Valy ****** ******mun çocuu...GELİYORUM!
ENİŞTEAA.. CAMLARIA KAPAAA...
KIV KIV KIV KIV
Engin sen karışma!
abi torpidoyu aç!..
♪ Endamının yetmezet ♪ gözlerin yetmez ♪
Hangisi... Hangisi gerçek....
♪ uğramasın zamana ♪ ne h
Keşke kulağım olsaydı...Şak diye bulup indirirdim şerefsizi...
♫ AHH! YARARSIZIM ♪ AYARSIZIM ♫ ÇOK ÖZLEDİM ÇOK YALNIZIM... ♫
♫...ÇARESİZİMM ♪ YEDİVERENİM...
FUNDAĞI...
ARAĞÜR...
HOOUUV!!.. AHOOUUUV!!.GEH! GELİN OLUM!.. MUÇMUÇ MUÇ MUÇ..
♫ GİDİVERENİ ANSIZIN ♪
VVROUUNNN VRROOUNN
TOP! TAMP
DÜEEET!..
ORTAK ALBÜMMMH!
ANSIZIN
YAPARSIZIM AYARSIZIM
YEDİVERİN
Sen kendin birşey yapsana olum, ne milletin peşinde koşuyosun!..
Abi ben Kıraç değilim!..

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Sokaklarda, mahallelerde, evlerin önünde, dükkanların içinde durmadan inanılmaz olaylar oluyor. Bunlar için kime teşekkür edeceğiz? Bütün insanlar el ele veriyor, herkes elinden geleni yapıyor. Çocuğundan yetişkinine, kadınlı erkekli bütün dünya sen her gün değişik bir şeyler hisset diye uğraşıyor. Her gün değişik bir şeyler hissetmesek bu dünya ne kadar tatsız bir yer olur... Gönül dünyamız yaşamı desteklemeyen sonsuz bir çöle döner her gün başka bir hissiyatla sulamazsak. Neyse ki insanlar delirmiş gibi. Her gün başka bir şov. Kimse bu işi para karşılığı yapmıyor, gönülden gelen amatör bir heyecanla çalışıyorlar.

Gecenin bir yarısı, belimin ağrısını gezdirmeye çıkmışken çok uzaklardan arka tekeri üzerinde bir motosiklet geliyor. Arka tekeri üzerinde giden scooter motosiklet heyecanlı ve neşeli bir görüntü olduğu için dikkatle izliyorum. Ne zaman düşüp patlayacak diye bakıyorum. Dürümcünün servis elemanı yanımdan tek teker üzerinde, "ne bakıyorsun y.rraam" diye bağırarak geçiyor. Allahım; ben bel ağrısından muzdarip, yoldan çıkmış, günaha batmış bir kulunum; sen beni nelerle mükafatlandırıyorsun? Bu ne kadar güzel bir şey, bu sonsuz evrenin ne kadar muhteşem bir tecellisi... Tek teker üzerinde kısmetine koşan dürümler. Bu dürümlerin güzel bir hayatı var, motorun tekerini kaldırıp şov yapan bir arkadaşları var. Kısacık hayatlarını en güzel, en heyecanlı şekilde geçiriyorlar. Hayatta adana dürüm adına sevinmek de var. Çünkü, benim de eskiden motorunun önünü kaldırıp sağa sola laf atan arkadaşlarım vardı. Biri klima servisi oldu, klima talebinin hiç azalmadığı diyarlara, Antalya'ya taşındı; bir diğeri erken evlendi, hayvancılık yapmaya uğraştı, babasının paralarını batırdı. Birlikte geçirdiğimiz zamanlar çok kaliteli zamanlardı, "yeni ortaokulun inşaata içmeye gidiyoruz, sen de gel, votka içeceğiz, kesin gel" tarzı zamanlardı. Ben biraz mal bir çocuktum, onlar beni zorlamasa ne inşaatta plastik bardaktan içki içerdim, ne motor arkasında kasksız gezerdim. Ergenliğini sinik, sönük ve mal olarak geçiren insanların atak, gözü pek ve madde bağımlısı insanlarla arkadaşlık etmeye ihtiyacı vardır. Yoksa zehrolur bu tatlı hayat. Öğlenleri, televizyonda hiçbir şeyin olmadığı saatlerde, evin salonunda elinde kumandayla, içini şişiren hormonlar biraz sönsün, hayat bir an önce geçsin diye beklersin. Yaşayanlar bilirler, ergenlik bazen aylarca, yüzyıllarca sürebilir.

Gecenin bir yarısı, Hasan İnceler'in evine varmaya uğraşırken mahallenin öteki ucundan elektronik müzik festivali sesi geliyor. Üstelik öyle beyaz yakalı işi, efendi chill out festival değil; bayağı herkesin birbirine en güzel haplarını ikram ettiği, köylülerin festival alanını bastığı, jandarmayla sıkıntı yaşanan gerçek elektronik müzik festivali sesi. Hasan'ın mahallesi biraz tutucu bir mahalle, duvarında rahmetli Necmettin Erbakan'ın gençlikle ilgili sözlerinin asılı olduğu tekvando kursu var. Elektronik müzik festivali yaşanmasına imkan yok. Ama işte, baslar öyle demiyor. Hasan'ı arayıp durumu bildiriyorum. "Köfteci açılış yapıyor, dükkanın önüne dicey seti kurdular, bütün mahalle orada, dikkat et seni kırmasınlar" diyor. Bu köfteci bir yıldır burada aslında, ama yakın zamanda başka bir mağaza tekno müzikli açılış yapmış, halkın çok hoşuna gitmiş, gece onikiye kadar başından ayrılmamışlar. O zamandan beri aynı sokaktaki bütün dükkanlar sırayla açılış yapıyormuş. İstanbul'un bir yerlerinde sizden gizli elektronik müzik festivali düzenleyen bir mahalle var. Ne hissedersiniz? Yeni bir his değil mi bu gönlünüzü zorlayan? Köftecinin dükkanın önü inanılmaz kalabalık, arkada ızgarada köfte pişiyor, ön tarafta dicey dans pistindeki bireylerin donlarını ateşe veriyor. Izgaradan yükselen duman dicey kabininin iki yanına yerleştirilen ufak lazer ünitesinden saçılan lazerlerle birleşiyor, inanılmaz bir ışık şov yaşanıyor. Aynı sokakta oturan yaşlı insanlar izlemekten sıkılıp "tamam, yeter artık, işimiz gücümüz var" diyene kadar devam ediyormuş. Birileri "tamam, yeter, yatalım artık" diyene kadar devam eden bir elektronik müzik festivali. Siz davetli değilsiniz. Bu yeni bir his değil mi?

emgsh@gmail.com

İtem Dilek

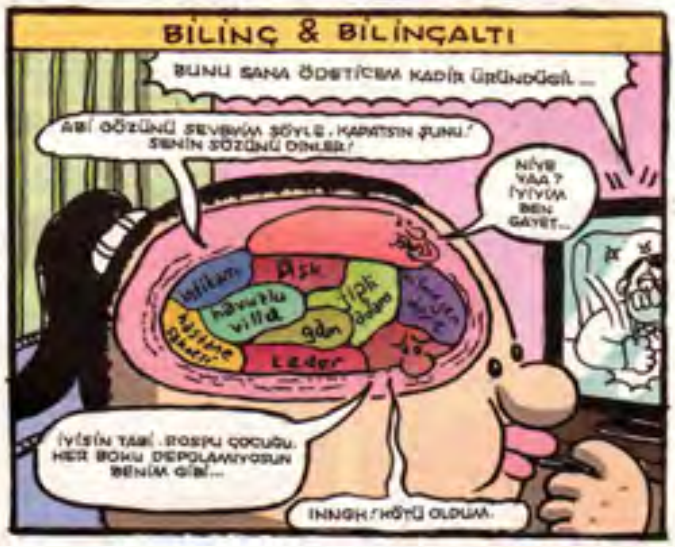

nisanhakan

Sandık·içi

Kurban bayramının ilk günü doktorlar da benikesiyodu. **"Şuram ağriye"** diye biraz da öylesine gittiğim acilden çıkamadım.Çok zorbi ameliyatdeğil,apandisit.Ama biraz yatırdı tabii.

O hengamede hastane mastane, dönünce de evde uyku falan derken, pek müzik dinlememişim herhalde. Biraz kendime gelince Spotify'ı bi açtım,abov.Haftalık keşif'te en dinlemeyeceğim türden 2010 sonrasıtürkçepop şarkıcıları. Ulan ne dinledim de bu şarkıları layıkgördün bana Spoti? Hafiften gücüme de gitmedi değil.

Fakat muhtemelen şöyle oldu. Bazen çalışırken 90'lar türkçe pop müzik açıyorum arkaya. **Yaparım Bilirsin**, **Kıl oldum abi**, **Ateşteyim ateşte**, ne biliyim işte, **Oya Bora**, **Harun Kolçak**. Ha bi dakka yanlış olmasın, öyle sadece en bilinenleri değil, az bilinenleri de biliriz. **Ufuk Bigay – "İlahi eskimeez bu dudaklar, durmaa öp beniii"**... Bu şarkıyı kaç kişi biliyo mesela?Yaa işteböyle.

Neyseyani muhtemelen o hafta sadece bir kere spotify dinledim, onda da böyle bi liste açtıysam demek ki, öyle olmuş haftalık keşif'im. Bol bolda yattığım için düşündümbiraz.O şarkıları neden dinliyodum ben? Hepsine saygım sonsuz,arnaçoğuda müzikal anlamda muhteşem şarkılar değiller. İşin garibi, son bir iki senedir,eskiye oranla çok daha fazla dinliyo olabilirim. Eskiden geyiğine kırk yılda bir açardık, hafiften de dalga geçmek için gibisine.Artık öyle değil. Normalde yolda molda dinlemem yine, ama çalışırken iyioluyo.Resmen kaptırıp dahaiyi çiziyo oluyorum Nedenpeki?

Sebebini biliyorum. Siz de anladınız mı?

Benceaynı sebepten,Türkiye'nin herhangi biryerindeTosun Paşa'yıaçın,kimliği ne olursa olsun,ortamdaki herkesin (en azından belli bi yaşın üstündekilerin) ağzı aralanır,ayılabayıla izler. Öyle değil mi bak düşünün bi, hipster'ından emmisine kadar gözümüzü alamayız valla hiçbirimiz. **"O ne yaa"** diye yalandan bakmıyormuş gibi yapanlar illa olur ama iddia ediyorum gözlerini zor zaptediyolardır.Katmadeğer Şaban'a bile gözü kayar insanın.

Peki bu hepsi sinemasal açıdan çokçok muhteşem olmayabilen filmlere ilgimiz nedir? Nostalji nostalji diyoruz tamam da,sanki milletçe birazfazla tavolmuyo muyuz?

Oluyoruzçünkü bize şu an sahip olmadığımız göreceğüzel günleri hatırlatıyolar.

Ülkenin ağzına burnuna öyle bi sçtılar ki, **"şu an"** içerisinde kalarak çalışamıyorum kardeşim ben. 2016 yılı Türkiye'sinde herhangi birşeyyapmaya motive olmak çok çok zor.Haliyle insanlara, sokaklara, meydanlara, geleceğe dair umut taşıdığım zamanlara dönmeye çalışıyorum ki azıcık işe yarayabileyim. Ben de ne yapıyorum,okuldandönüp Hügo izlediğimgünlerdeymişim gibi hissetmek için, Show Tv'de Şafak Karaman'ın sunduğuTürkçe pop top 10 programındaçalan şarkıları dinliyorum. Bunu çok da bilinçli yapmıyorum. İhtiyaç duyuyorum. Parliament sinema kulübü'nün sunduğu pazar gecesi sineması günlerine dönebilmek için Terminatör'ü türkçe dublajlı dinliyorum.Youtube'da Mehmet Ali Erbil'in dünya naifi yarışması **"Değiştir"i** bile açıyorum. O arada ne kadarçalışsam kar. Evde iyi kahvem devarken tutup üçü bir arada içiyorum, çünkübenihenüz hayatın bu kadarboka sarmadığı 2003'lerefalan götürüyo.

Hepsi çok ana rahmi etkisindeki duygular maalesef. 9 ay boyunca anne karnında inanılmaz güvenli bi ortamda korunaklı bi şekildeyaşa,sonra dünyaya gel,okulafalan git, iş miş bul. Bunlar yeterince zorken bi de üstüne bi takım hanzolar canım ülkeyi bok etsinler.Yavşakoğluyavşaklar küçükpipilerinizaptedemiyo diyebeğendikleri kızlara şortgiydikleri bahanesiyle tekme atsın, Sen de sıkıyosa eskigünleri arama,özleme. Biznasılbu zamana tutunucaz kardeşim, nasıl olucak da iyi kötü farketmeden geçmişi özlemiycez?

Banaiki karecik bişeyçizicem diyedolaptabin senelikyırtık hırkamı aratanlarınAllahbelasınıversin,başkada bişey demiyorum, ve de gerçek bi zaman yolculuğu yapabilmek için, Yekta Kopan dublajlı Geleceğe Dönüş'ü açıyorum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Alemde susuzlar, su arar. Ama su da susuzları arar." – Mevlana Celaleddin-i Rumi

● Musul'daki petrolün başında ABD, İngiltere, İsrail var. Teksas'taki petrolün başında hani İran, nerde Türkiye, niye yok Rusya?

● Türkiye, reddedile reddedile öğrenecek reddetmesini. Elbet bir gün, AB'nin kapısından tüm haysiyetimizle çekileceğiz...

İnsan, maymundan gelmiştir ve kayyuma gitmektedir...

● Ey sistem, her şeye tehdit diye diye, Yalancı Çoban pozisyonuna düştün. Bir Kırık Testi'deki sızıntı, oldu mu sana Meclis bombalayan uçaklar. Gündüz MGK'da Cemaat için tehdit parafı atanlar, akşamında Tırtullah Efendi'nin dandikasyon olimpiyatlarında alkış tutmadılar mı?

● 1070'de Anadolu'ya iç ve dış tehditler girdi, bir yıl sonra da Türkler geldi...

● 1916'dan 2017'ye montajlayın, sosyalizm hiç yaşanmamış olsun!!!

● Doğuma da, ölüme de insan karar veremiyor, kendi isteği dışında ikisi de zorunluluk. Ama aradaki sürede, yaşantıda alınan kararların da tadın doyum olmuyor!..

● Dünyadan güneşin doğuşunu, batışını değil de, güneşte olup dünyanın fırıl fırıl dönüşünü seyretmek isterdim... Şimdilik mümkün değil, biliyorum fakat gönlüm güneşte benim. Battığı, doğduğu da yok esasen, bu tanımlardan habersiz duruyo orda.

● Negatif enerjiyi beş kilometreden alır Cihangir kadını!

● "Görev başındaki memura hakaret" nasıl bir tanım? Hayır, görev başında olmadan insanla karşılaşılmaz, kim niye konuşsun da iş hakarete varsın? Asıl görev başında diilken hakaret daha acaip. Evinde pijamasıyla oturan adama, durduk yerde...

● "Soyu tükendi sanılan baykuş ortaya çıktı" diye haber gördüm. Zerre ilgisiz spekülasyonla baykuş. Bakıyor.

● Ankaralının avuntusu "Ankara'daki dostluk, İstanbul'da yok!" cümlesi. Hayır, memnunken bile akıllar İstanbul'da. Sana ne başka yerden, "Burda dostluğumuz sağlam" de geç. Yok, illa bi yerinden sollayacak İstanbul'u. Hadi İstanbul'da yok, Kırıkkale'de de mi yok, Çankırı'da da mı yok Ankara'daki dostluk? Vardır be emmoğlu!

Sarfe sö k

● Sen misin "Fırtınalar koparsa kopsun" diye çıkış yapan, Ebru Gündeş! Böyle, bu kadar fırtınayı kim yaşayabilirdi acaba?

● Ali Baba ve 40 Haramiler masalındaki Ali Baba'nın ağbisi Kasım kadar kötü adam, hayal dünyasında bile zor bulunur. Böyle cimri, ters, pis adam, vallahi zor bulunur. Zaten daha küçük kardeşine "Baba" diye seslenip, buna sadece "Kasım" demelerinden de belli. Nursuz bir insan. Ali Baba, mağaranın yerini ve parolayı bu

ursuza söylediğinde, "Eyvallah lan Ali" demiyo, eşekkür de etmiyor da "Bak yalan söylüyosan eğer, eni şikayet ederim" falan diyo. Yıllar sonra baştan ona okurken sinire kestim. E, deli hırsın cezasını a fena buluyo. Bu arada, Ali Baba da hatadan imden arınmış değil ha. İyi adam, ayrı. Ama hadi k mağaraya girişinde kaybettiğin, çalınan mallarına ahsuben aldın iki kese altın, tamam. Peki abini ramaya geldiğin ikincide, hem de onun cesediyle karşılaştıktan sonra, niye doldurdun eşeklerin sandıklarını be arkadaş? Çalıntı malı çalınca ne farkın kalıyo senin o haramiden ey Ali Baboş?!

imiz kelimeleri, kader ir. Söylemediğimiz eler de kaderimizi yönlendirir...

Pastadan dansöz çıkarmayı ilk kim, ne zaman akıl tti? Bu ne coşkun bir eğlence arsızlığı, bu nasıl taşkın ir debdebe tutkusudur ki, aman vermeden şamatayı rveye taşıyan bir adamla karşı karşıyayız. Kadındır elki de demeyin. Bu tip olmayınca insanlığın kayıpsız lduğu icatlar, hep adamlardan çıkmıştır...

Yol ne çok, yolcu daha da çok, niye bu kadar az avuşanlar?

Akrepten, yılandan ve benzerlerinden pek çok orkanlarla, hangi balığı nasıl yediğini ballandırarak nlatanlar, aynı tipler. İyi be, sen doğanı coşa coşa aşa, tabiatını yaşayan hayvanat olağan şüpheli olsun, mu?! Ne ara esas oğlan oldun insan evladı, sen kken de vardı hayat. Haybeden bir böbürlenme. Kuzu şi öv ama timsah canavar olsun. Yok öyle.

ondadamla@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

İKİ ODA BİR SALON DEMİŞTİN, BİR ODA BİR SOĞAN VAR BURDA.
RALİF KİM BU O..SPU?

VAYVAY ŞİFRESİ NE BURANIN?
NASI SOKTUN LAN ONU BURAYA?
ERDOĞAN KUAFÖR MÜ VAYVAY İSMİNİZ?
OHA ERDOĞAN KUAFÖR'ÜN MODEMİ BURAYA KADAR ÇEKİYO...

GEÇEN TEVFİKLERE GİTTİM... BİZDEN ÇOK İLERİDELER, ÇOK MEDENİLER... HERKES GÜLER YÜZLÜ. BİRBİRİNE SELAM VERİYOR. BİRBİRLERİNİN KİŞİSEL ALANLARINA SAYGI DUYUYORLAR, KİMSE KİMSENİN AVAĞINI KAPDIRMAYA ÇALIŞMIYOR. KİMSE KİMSEYİ YARGILAMIYOR, HERKES KENDİ HALİNDE...
ULAN AVRUPA MAVRUPA DİSEN NEYSE DE, TEVFİK OLUNCA NE BİLİYİM... İŞİNE TEVFİĞİ BAK SEN...

GÜNDE ÜÇ KERE DİŞLERİMİ FIRÇALIYORUM. DİŞ İPİYLE TEMİZLİYORUM, ARAYÜZ FIRÇASI VE AĞIZ DUŞU KULLANIYORUM. YILLARDIR ZATEN GARGARA YAPIP DİŞ ETLERİME MASAJ YAPARIM. ALTI AYDA BİR DİYORLAR, HER AY DİŞ TAŞI TEMİZLETİRİM. GECE YATARKEN DİŞLİK VE BEYAZLATICI DA KULLANMAYA BAŞLADIM...
BU SAYDIKLARINIZ AĞIZ BAKIMIYLA İLGİLİ ŞEYLER, BİZİN RAHATSIZLIĞINIZIN ADI AĞIZ İSHALİ.

BEN OLMASAM AÇ KALIR, ÖLÜR BU... DOKUNUP BİLE YİKAMAMAZ.
GİTSE DE YASTÜRBASYON YAPSAM...

HEPİMİZİN İÇİNDE DERİNLERDE BİR YERDE HİÇ BÜYÜMEMİŞ, KÜÇÜK BİR ÇOCUK SAKLIDIR YA...
ŞENİNKİNİ BULMUŞLAR BAK...
YÜRÜ GİT LEN EMİNE KİŞİDİĞİNE!
BAŞ GİT LAN!!

NEREYE ULAN?! KAÇIYO MUSUN?! KALACAKSIN VE MÜCADELE EDECEKSİN!!!!
HAKLISIN ABİ...
G.TÜ YEMEDİ...

İNSANIN SİNİRLERİ BOZULUYOR...

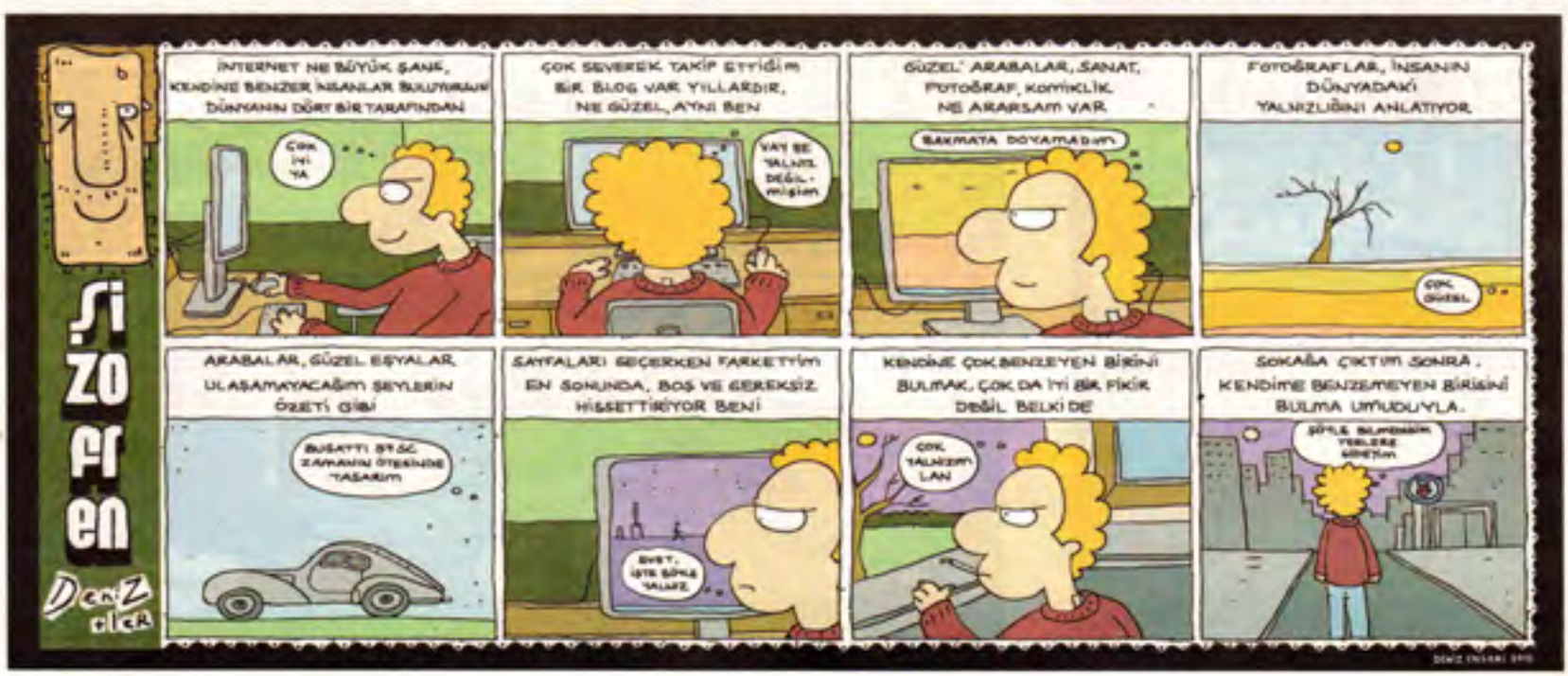
şizofren
İNTERNET NE BÜYÜK ŞANS, KENDİNE BENZER İNSANLAR BULUYORUN DÜNYANIN DÖRT BİR TARAFINDAN
ÇOK İYİ YA...
ÇOK SEVEREK TAKİP ETTİĞİM BİR BLOG VAR YILLARDIR, NE GÜZEL, AYNI BEN
VAY BE YALNIZ DEĞİLMİŞİM
GÜZEL ARABALAR, SANAT, FOTOĞRAF, KOMİKLİK NE ARARSAM VAR
BAKMAYA DOYAMADIM!!
FOTOĞRAFLAR, İNSANIN DÜNYADAKİ YALNIZLIĞINI ANLATIYOR
ÇOK GÜZEL
ARABALAR, GÜZEL EŞYALAR, ULAŞAMAYACAĞIM ŞEYLERİN ÖZETİ GİBİ
BUGATTI 57 SC. ZAMANIN ÖTESİNDE YAŞARIM
SAYFALARI GEÇERKEN FARKETTİM EN SONUNDA, BOŞ VE GEREKSİZ HİSSETTİRİYOR BENİ
EVET, İŞTE ŞÖYLE YALNIZ...
KENDİNE ÇOK BENZEYEN BİRİNİ BULMAK, ÇOK DA İYİ BİR FİKİR DEĞİL BELKİ DE
ÇOK YALNIZIM LAN
SOKAĞA ÇIKTIM SONRA, KENDİME BENZEMEYEN BİRİSİNİ BULMA UMUDUYLA.
ŞÖYLE BİLMEDİĞİM YERLERE GİDEYİM
Deniz Ekici

● Halkının yarısınınzorunlu askerlik hizmeti yaptığı, hayatının ortalarına bir yıldanfazlasınısilahlı kuvvetlerin emrinde geçirdiği bir ülkeolarakhâlâ memleketin bütün kahve köşelerinde 70 yıldır zorunlu askerlik olmayanAlmanya'nındisiplini övülüyorsa, askere gidipadam olmak, disipline girmek meseleleri üzerinde biraz daha düşünmemiz gerekiyor bence.

● Alman'ın disiplinini neden bu kadar övdüğümüzü de tam olarakanlamış değilim zaten.Hani gerçekteböyle bir şey var mı ondan dademin değilim. Vaktiyle,biray sonraöğrenci vizesine çevrilmek üzere verilmiş tek girişlik vizeyleAlmanya'yagıtmış ama ikihafta sonra hafta sonu için İstanbul'agidip dönmek istemiştim. "AbiAlmandisiplini,Alman bürokrasisi" diyegözüm korktuğuhâlde, yabancılar şubesine gidipderdimi anlattım.Tabii"olmaz amabelki olur," diyegitmişim,olursabile dünya kadar form doldurup dilekçe vermeyi, müdürlerden ve müdürlerin kalemlerindenimzalaralıp günlerceonay içinoradan oraya yollanmayı falan bekliyorum. Beni dinleyen memure pasaportumu aldı,tekgirişlik vizedeki "Giriş sayısı:Tek" yazan bölümünüzerinebasbayağı tükenmez kalemle çizikatıp kenarına"çoklu giriş"anlamınagelen "Multiple" yazdı, bir de imzaatıp mührünü vurdu ve pasaportumu geri verdi. "Hepsi bu mu?" diye sordum,"Evet bu yeterli," dedi ve gönderdi. Aklımdaki üstün Almandisiplini, katıAlman bürokrasisi, karşısındakiinsanınderdini dinleyip "Hatamam o zaman," diyenbir memurenin elindeki tükenmez kalemle allak bullak oluverdi. Ulan ben kendi ülkemde ikametgâhıdaha zor alıyorum, otoyol geçiş ücretiniotomatik ödeyen cihazın işlemini çokdahauzunsüredeyapıyorum,haspambir tükenmezkalemle işimihâlledipgönderdi ya, çokbozuldum.Hatta"Ulan kesin birkıllık çıkacak," diye diyegidipgeldim İstanbul'aama teksorun Türkiye'den geridönerkenbizim taraftaçıktı, pasaport memurunun aklı bir türlü tek girişli vizenin nasıl olup da tükenmez kalemle çoklu girişe çevrildiğineermedi. En sonunda yanına çağırdığımirinin*"Amangönder, akşama sınırdışı edip geri göndersinler de o zaman görürüm ben bunu,"* demesiyleçıkış damgasını vurduda okulageri dönebildim. Gerifalanda göndermedilertabii.

● Yani bu klişelerden kurtulmak lâzım.Benimbu anlattığımdan yola çıkarak "Almanlar daçok gevşek-nilletabi," diye de düşünmeyin.Yaşadığımız, dinlediğimiztektek hikâyelerin 85 milyonluk halkın karakteriniçıkarmaya yeteceğini zannetmeyin. Ben o çok gevşek Hollanda'da,single maltviskisine buz istedi diyemüşteriyibardanatanbarmengördüm.

● Yani bu klişelerden kurtulmak lâzım. Benim bu anlattığımdanyola çıkarak "Almanlar daçok gevşek milletabi," diyededuşunmeyin. Yaşadığımız,dinlediğimiz tektek hikâyelerin 85 milyonluk halkınkarakterini çıkarmaya yeteceğini zannetmeyin. Ben o çok gevşek Hollanda'da,single malt viskisine buz istedi diye müşteriyi bardan atan barmen gördüm iken İskoçya'ya yolum düşüp viskisine kola falan koymak isteyen adama güleryüzle "Tabii ne demek," diyenbarmen de görürüm.

● Siziniçinsabahınkörkaranlığına kadar bekleyip Hillary Clinton ve DonaldTrump'ın munazarasını izledim. Eskiden bizdede olur,iktidara aday olansiyasetçiler birmasa etrafında toplanıp hem birbirlerinin söylediklerinecevap verirhemde iktidara gelirlerseneler yapacaklarını anlatırlardı. Böyle söyleyince resmen "Eskiden üç büyüklerin maçlarını taraftarlar aynı tribünde seyrederdi, bırak birbirlerinin maçına taraftar götürmemeyi,taraftarlarmaçtakarışıkotururdu," gibi tınıladı yalnız. (Achievement Unlocked: Tınılamak kelimesini ilkkezcümle içinde kullandınız) İzlediğim münazaradan sonra anladım kiTrump abininya dünyadanhaberi yokya da hepimizle dalgageçiyor:Resmen dalgamı geçiyorsun, adam mı seçiyorsun tipinde birinsan kendisi.Söylediği biryalan çürütülene kadardört tane daha yalan söylemişoluyor, kalkıpyalanını yanlışını düzelteceğim derken resmen helâk oluyorsunuz, bildiğinkuyuya taş yağdıran deli, başa çıkmanın mümkünâtı yok.Yalnız galiba gerçekten cehâletinden bir konuyu sürekli olarak dile getirdiğini gördüm ve yukarıdaki durumdan bağımsız olarakkimseadamı düzeltmeye kalkmadı zira bir düzeltseler modern kapitalizmin en büyük kolpasını ortaya serecekler:

● Sürekli olarakduşaldıktan sonra kurumayı beklerken aynakarşısında kendi kendine nutuk atan bir adam portresi çizen Trump diyor ki; ***"NATO'nun neredeyse bütünparası bizden çıkıyor, bizbütün dünyayı bedavaya koruyoruz, diğer devletler bize koruma parası vermeli."*** Clintonfalan tabii dünyanın düzenini balgibi bildiği için istese buna cevap verir ama hiç cevap vermiyorlar.Zira verecekleri cevap şu:***"A be şapşalım, biz o NATOvs. sayesindedünya ticaretinin neredeyse tamamının dolarla yapılmasını sağlıyoruz, bütün dünya bizimbirtuşabasarak dijital olarak ürettiğimiz dolarlar karşılığında malını mülkünü veriyor. Bir varil petrol kimi ülke için 90kilobuğday,kimi içinon tomrukodun, başkası içinon mikroçipdeğerindeykenbizimiçin bilgisayarın tuşunabasmak yeterlioluyor."*** Tabii İktisat 101 okuyan herkes Amerika'nın sadece kendivatandaşları değil, bu dolarizasyon sayesinde bütün dünyaya senyoraj vergisikestiğini az çok kestirebilir amaClintongilfalan bunu diyemiyorlar tabii.Trump da değneksiz geziyor; dediğiniyapsaAmerika batacak, kapitalizm en büyük krizine yuvarlanacak ki kumarhane batırmayı başarmış adamın batırmayacağı hiçbir şey olduğunu sanmıyorum, abiyi TÜRGEV'in başınakoy,dört bir yandan para akan vakfı bilebir aydabatırır.Ulan şaka maka kapitalizmi deTrump mı yıkacak yoksa? Bekleyip görelim.Ben Ümit Enginsoy, UykusuzHaber Vaşington.(Benim bildiğimVaşington'agiden gazeteci Ümit Enginsoy, Bonn'agidenTurhan Dikkaya'dır,kargadanbaşka kuş da tanımam.)

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"güzkendi yaprağınıyiyor elimden"
Paul Celan

GÖLGE OYUNU

Dalmış seyrediyorum. Perdeleri. Kapalı perdeleri.(perdeleri de seyrediyorartık, eyvah) Perdelerde ikindigüneşi. Palmiye püsküllerinin tatlı tatlı titreşen soluk bulanık gölgeleri. *(uysal/lılk/hafif bir rüzgar dışarıda)* Balkon demirinindaha keskin,daha koyu gölgesinden aniden havalanan kumrunun gölgesi. Sanki birazdaha yavaş uçuyor. Hafif daha yavaş. Uçtu geçti. O muhteşem büyüleyici kanat hareketleri. (pat patpat pat) O yavaş uçuşun gölgesi.

Bir hayâl perdesi.Tek figürlü bir Karagöz oyunu;Kuş. Gerçi ondan da sade,ondarenk de vardı(Karagöz'de) Ses de yok pek ne hikmetse. Sadece ev sesleri. *–buzdolabının tıkırtıları,(sarsılanraflar)ara ara borulardan gelen gurultular, laptopun fanı–*

Aslında o ünlü "mağara metaforu"nu hatırlatıyor Karagöz'den ziyade.--*hayâlî bir mağara, o mağaranın ışıklı kapısına ters oturtulmuş adamlar (zincirlenmiş,dönüp bakamıyorlar arkaya) gerçekliği (dış dünyayı)*sadece o mağaranın *kapısından geçen nesnelerin mağara duvarına vuran gölgelerinden anlayabiliyorlar ancak. Sadece oradan. Platon "işte gözümüzle gördüğümüz dünya o mağaranın duvarıdır" demişti kendini dinleyen Glaukon'a, Devlet adlı ünlü eserinde,"dönüp arkadaki ışığa bakabilenler bilgelerdir" falan filan gibisinden bir şeyler('iyice, iyice kısaltılınca yani)–*

Ah, Platon bey, bilseniz o"ışıklı kapı" artık bildiğiniz gibi değil, maalesef, doldu taştı orası, işaretler, işaretler, işaretler... renkli ışıklar, reklam panoları.(buraya bak! buraya! buraya!) Duvardakinden bile daha az anlayabiliyoruz artık gerçekliği, oraya baktığımızda. Dönmek mönmek karetmiyor.

(ara arabı şekil sadecegölgelerden seyretmenin(dış dünyayı),"tam anlayamama"nın konforu.Dinlendiriciliği. İyi geldi bana ama)

Perde hafiften kızarıyor.Kuşlar dayok.Eylül sonu güneşi şiddetini yitiriyor.

Eh benden bu kadar.Aralıyorum perdeyi. Mağaramın ışıklı ağzıgözlerimi kamaştırıyor. Olacako kadar. Bilgeliğe gidenyol, kolay iş değil bunlar.

SOĞUK YAZ

Yine böyle bir ekim başı.Akşam kapıda. Yukarıda kuşlardönüyor.İskenderiye.

Yaz bitmiş gitmiş. Okullar açılmış.(*o ziller miller, oranınokullarının yanından geçerken dahi,içimde birsıkıntı,ta orda bile, ne bir anım var, ne çocuk olmuş,okula gitmişliğim–yazın bitimini işaret ettiğinden de değil, ayılıp bayılmam yaz'a öyle, aman aman)*

Herneyse.

Sahildeyürüyorum.Güneş denize epeyce yaklaşmış.Rüzgâr kağıtları döndürüyor. --denizcaddeden biraz aşağıda kalıyor orada, boydanboya kumsal,halk plajı (bedava)saatlerce, saatlerce, yürü yürü bitmek bilmiyor--

Caddenin karşı tarafında (yer yer) levanten mimarili, muazzam, devasa çok çok eski apartmanlar, bakımsız kararmışcephelerinde süslüpüslü işlemeli balkonlar, sütunlar,girintiler çıkıntılar, (paslı)demirpanjurlu pencereler. *(binalarBeyoğlu'ndakilere benziyor, çokçok büyükleri ama)* Altlarındaki kahvehanelerden elmalı nargile kokuları, hüzünlü Ümmü Gülsüm,Abdül Halim Hafız şarkıları.*(neşeli olanları davar, arabalarla berabergeçip gidiyorlar–onlarbile gizlibir melankoli barındırıyorlarsanki–)*

O kilometrelerce plaj bomboş. Birtek insan evladıyok. Yürüyen dahi.

Onları gördüm.

Bir baba ve en büyüğü en fazlayedi sekizyaşlarındabeş çocuk.*(dahayeni yeni yürümeye başlamış olanı da)* Bomboş plajda bitek bunlar.

Alan almış satan satmış, olan olmuş bitmiş.Parti dağılmış.Bunlar sonuna yetişmişler. Güya.Ama o bile olamamış tabi. O bile,biraz daha fazla maddi imkân gerektiriyor. *–yaralı bereli çantalar, eprimiş havlular,lastikleri gevşemişsoluk mayolar,terliklermerlikler herşeylerine bulaşmış fakirlik (yalnız yine de,herşeye rağmen,"tatile çıkmış biraile"havası yerliyerinde ama;eski püsküde olsa,hasır şapkalar, deniz gözlükleri... herşeyleri var, tamam, özenebezene hazırlanılmış)–*

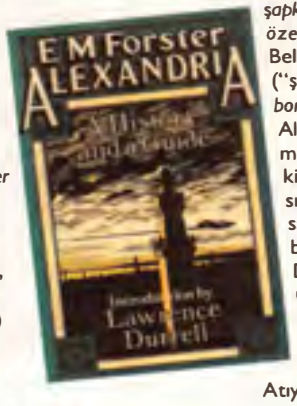

Belki sezon boyu çalışıyordu,anca izin verdiler. ("şimdigidebilirsin")*–belki, bitmişsezonun bomboş pansiyonlarına,şimdiki fiyatına anca–*

Almış çocukları denizegetirmiş.Baba; maaşallahı var pehlivan kesim, iriyarı, bi 120 kilosu var.(en azından) Çocukların hepsi sıska sıska,incecik ama,nasıl olabilmişse, kemikler sayılıyor. Birini bir koluna oturtmuş,diğeri boynunda, bir diğerinin elinden tutuyor. Denizedoğru ilerliyorlar.

Çocuklar çığlıkçığlığa,ağlaşıp bağırışarak kumsaladoğru kaçıyorlar. Bu gülümseyerek dönüyor,tekrar alıyor onları kucağına, ellerinden tutup sürükleyerek,yeniden... Atıyor sulara.Batırıp çıkartıyor, batırıp çıkartıyor.Titreşiyorlar, sular buzgibi.(*zaten hep dalgalı, çalkantılı,rüzgârlı oradadeniz, kuzeye bakıyor İskenderiye)* İyilik yapıyorum zannediyor.Masum, meleksi, şevkatli bir gülümseme yüzünde,"şimdi anlamıyorlar amaolsun,"Elinden kurtulup kendini karaya atan,oturmuş orada datitriyor.Islak kumlar da buzgibi çünkü.Bakır kırmızı kumların üzerinde upuzun gölgeleri. İnce ince, uzamış. Güneş suya değiyorartık. Herşey kırmızı. Ağlama sesleri,dalgahışırtıları...

Fakirlikişte.

Adı batsın.

Heryerde aynı...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler

ergn.ergonulta@gmail.com

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Günay
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Müd.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Onur Doğan, Kemal Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şenlil Sivaşlıoğlu
Muhasebe: Nilüfer Tuğrak
Kalite Direktörü: Sevgül Polat
Web Sorumlusu: Selami Yaman

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Ten Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 55 55
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 1205 Avrupa: 804 Uzakdoğu: 1205
İBAN Numaramız: Lütfen Sorun

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Eylül 2016 | Sayı: 474

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, eşgüdüm ve kurgulamaların yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HAMSİ OTORİTE İSTER

Granyöz, kısa bir süre önce huzur içinde ölmüş gibi parlakparlak bakıyor. Palamut, kendi mevsimi olduğunu ispat etmek istercesine yay gibi geriniyor. Çipuralar, çiftlik işine giren ilk tür olmanın gönenciyle sayı üstünlüklerini koruyor. Jumbo karidesler, mutfaklara kalite getirmek için vizyon sahibi insanları bekliyor. Çiftlik olmadığını iddia eden levrekler, yıllardır koruduklarını asaletlerini bir kere daha gözler önüne seriyor. Çimçim karidesler, tereyağ eritilmiş tavaya kısabir temasın ardından üzerlerine banılacak ekmekleri bekliyor. Norveç'ten beri pembeliklerini muhafaza eden somonlar, koku istemeyen mutfaklarafırınlama avantajıyla pratik çözümler sunuyor. Adını bilmediğim dev bir balık, takozlar halinde satılmak üzere reyonun prestij ürünü olarak boy gösteriyor. Fakat ne yazık ki, bütün bu şenliğe rağmen bu ürünlerin hiçbirini alamıyorum. Çünkü bugün sevgili karım hamsi yemek istiyor. Başka küçük balık da olmaz! Çünkü "Tekirler falan bazen çamur kokuyor."

Büyük bir marketin balık reyonundayım. "Hamsiler taze mi?" diye soruyorum satıcıya. "Taze ne demek, canlı sayılır," diyor: 'Taze"den daha etkili bir cevap bu. "Temizleyebilir misiniz?" diye soruyorum. "Hafta sonları temizlemiyoruz," diyor. Kısa bir suskunluk yaşanıyor aramızda. "Ne demek temizleyemiyorsunuz!" diyebilirim aslında, "hafta sonuyla ne ilgisi var hamsi temizlemenin?" diyedevam ederek minik bir sürtüşme başlatabilirim, ama bu çıkışınsonuç vereceğine inanmadığımdan, "Ha öyle mi?" diyerek durumu kabulleniyorum. "Maalesef..." diyor. Beraber hamsilere bakıyoruz. Ölmüşler,öylece yatıyorlar. Evden balık beklendiği için bir türlü ayrılamıyorum tezgahtan. "Büyük balık alırsanız temizleriz," diyor. Bir an granyözle göz göze geliyorum. Gerçekten parlak gözleri var, ama evde hamsi bekleyen karımın gözleri düşünüldüğünde granyöz büyük bir risk. Bugün risk değil hamsi almam lazım. "Yok, sağ ol," diyerek ayrılıyorum. "Hamsilerin hafta sonları temizlenmemesi" gibi değişik bir durumla karşı karşıyayım. Küçük balıkalmak isteyen kitleyi, büyükseçim yapmaya yönlendiren kapitalist bir oyun bu. Büyük şirketler, sürümden istifadeyle satış sonrası hizmeti müşteriye yükleyebiliyor. Bu oyunu, ter içinde montaj yaparken küfürler savurduğumuz İkea'dan biliyoruz. Market, talebin çoğaldığı hafta sonları, benim gibiküçük balık hayaline kapılan insanlara temizhamsi vermeme kararı almış. "Hafta sonu rakı-balık keyfi" kitlesinin eve balıksız dönme ihtimali zayıf olduğundan, "Hafta sonları hamsiyi sen temizleyeceksin" geleneğini oturtabileceğini düşünüyor. Açıkça, "Az parayla küçük balık alabilirsin, ama vaktimi alamazsın," diyor. Daha pis bir dille ifade edersek, "10 lira para vereceksin a.koyim, bu kadar kalabalıkta senle mi uğraşıcaz, ver 40 lira, al götür tertemiz granyözü, sen de kazan ben de kazanayım!" diyor, ardından elini omzuma atıp

granyözün önüne götürerek, "şuna bak, nasılda parlak parlak bakıyor, win win aslanım!" diye ilave ediyor. Markette dolanırken beni zor durumda bırakan hamsi sorununu nasıl aşacağımı düşünüyorum. Karıma, "Temizletemedim, içleri pis getirmek de istemedim," gibi bir açıklama yapmam çok şık olmaz. Temizlenmemiş halleriyle almak da mümkün, ama onlarca hamsiyi tek başıma, beceriksiz hareketlerle temizlemeyi hiç istemiyorum. Peki, temizlemeden kızartmak? "Kızım bu asıl böyle yenir!" iddialarıyla bir akşam yemeğini piç etmek? Allah korusun! Peki, eve balıksız gitmek? Bir cumartesi akşamı iki günlük mercimek yemeği yemek? Rakı-mercimek keyfi? Allah yazdıysa bozsun! Markette diğer ihtiyaçları tamamladığım süre boyunca balıkla ilgili birçıkış bulamayınca, küfrede küfrede hamsi temizleyen yakın geleceğime razı oluyorum. Balık reyonuna döndüğümde (hâlâ hafta sonunda olmamıza rağmen) balıkçıyı hamsi temizlerken buluyorum. "Yalnız onları çift torbaya koyalım," diyen adama, "Siz hiç merak etmeyin," demek için başını kaldırdığında beni görüyor. Sorunun, "hafta sonu hamsi temizlemiyoruz" kuralı değil, benim kolayca egale edilebilir davranış biçimim olduğunu o an anlıyorum. Normalde, bu tip durumlarda yaşanan psikolojiyi kaldıramadığımdan derhal ortamdan uzaklaşırım, ama ne yazık ki evde benden balık bekleyen kararlı bir insan var. Bekliyorum. Çift torba emrini veren adam, içi temiz hamsileri alıp gidiyor. İşte şimdibiz bizeyiz: Balıkçı, ben ve içi pis hamsiler. Ben daha bir şey demeden, "E hadi size de temizleyelim," diyor. Sesinde hatasını affettirmek isteyenin ezikliğideğil,acıdığı birine lütuf sunarmış gibi davranmanın gevşekliği var. "Ayıptır ya!" diye başlayan minik bir sürtüşme yaratmam için durum çok müsait aslında, ama sürtüşmenin kavgaya dönüşmesi ve haklı davamın beni balıksız bırakmasından çekiniyorum. Bana had bildirmek değil, temiz hamsi lazım. "Temizle bakalım," demekle yetinip eve hamsi götürmeyi sağlama alıyorum. Balıkları temizlerken, "Aslında hafta sonu kesinlikleyasak da, abi çok ısrar etti,yapmamaklazım da bazen müşteriyi kıramıyorsun..." gibi şeyler söylüyor. Sus, diyorum içimden, granyözün önünde tartışmayalım. Neler olduğunu çok iyi biliyorum ben. Abi ısrar falan etmedi, sadece benim gibi rica etmek yerine direkt emir verdi. Sınıf farkını belirginleştiren buyurgan sesiyle seni içerden çökertti. Soru ekiyle biten ricaları, işine geldiği için, büyük bir zevkle reddederken, umursamaz ve buyurgan bir ses duyunca kurumun yasaklı kapılarını sonuna kadar açtın. Emir verene yaranmaktan memnun oldun,emir verenetertemiz hamsilersunarkenrica edeni eli boş yollamaktan çekinmedin. Benim de tıpkı senin gibi (eve temiz hamsiler götürmekle ve onları pişirmekle yükümlü) bir emir kulu olduğumu bilemedin. Aşk olsun! Temizlik boyunca konuşmaya devam ediyor. Hiç cevap vermiyorum. Sadece, temizliğin sonuna doğru,buyurgan abinin yarattığı emir-komuta zincirine minik bir halka da ben ilave ediyorum: "Yalnız onları çift torbaya koyalım."

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Ajanssız
YAH LAN! BİR TANE DON LASTİĞİ TAKTINIZ DİYE YETMİŞ LİRAYA DEFTER Mİ OLUR?!
AHA ÇOK GÜZEL LAN
ESKİSİ GİZMEYE KIYAMAM BUNA
BİR DE KALEM ALMAYI LAZIM
DOO, GÜZEL MANZARALI KÜÇÜK DENK GELDİ
ARAYA KİMSEYİ ALMADAN YANAŞ
LAN! AYNI DEFTERİ, AYNI KALEMİ ALMIŞSIN
SÜPER FIRSAT İŞTE
YOO SAĞA GETİRME
BİŞİMLER YÜKTÜN, BİR DE ŞU POŞETTEN KURTULAYIM
KÜÇÜCÜK DAĞILIM BU Mİ ŞU?!
BANA BİR KASARLI DÜRÜM
İÇECEK?
PORTAKAL SUYU... DÜRÜMÜ TOST MAKİNESİNDE İYİCE BASTIRIN LÜTFEN
EVET AĞIR
KASARLI DÜRÜM
İÇECEK MİSİN?
PORTAKAL SUYU
DÜRÜMÜ MAKİNEDE BASTIRALIM MI?
LÜTFEN
EVET BU YANIP
EVET
NOOLUYO LAN? AYNI ŞEYLERİ SATIN ALIP AYNI ŞEYLERİ YİYORLA
BU BİR HAREKET OLABİLİR Mİ?
YOK LAN, KELLANDIM BEN
HASKTİR!
O DA BENİM GİBİ ÇÖPE ATMADAN ÖNCE KATLIYO POŞETİ
BOŞLUK YOK MUYDUR
EN SOĞUĞU BU
EN SOĞUĞU BU
?
?
AYNI ANDA GÜLDÜNÜZ! ÜNDÜK SİTCOM SAHNELERİ GİBİ OLDU
BEYFENDİNİNKİ Nİ DE BURDAN ALIN
OLUR MU ÖYLE ŞEY?
OLUR OLUR, ÖPEBİLİRİZ
NASIL?
EVİSKİ AŞKTIR
E HERALDE, VİSKİYE BİLİ MANETTİR
LAN, BU BENİM LAFIM!
REKLAM FALAN ÇİZİYORSUN HERALDE, DEFTER ALDIĞINA GÖRE
EVET KARALIYORUM BİR ŞEYLER
HARİKA
SEN DE DİLİ Mİ?
EVET
Yarım saat sonra
SEN DE Mİ HER SABAH AYNI İNTERNET SİTELERİNİ AÇIYORSUN?
EVET... AMA SIRADA VAR
BENİM DE
ÇOK ARTIK
EVET
ÇOK ACAYİP YAA
SANKİ BİR ELMANIN İKİ YARISI GİBİYİZ DİLİ Mİ?
SANKİ MİLİ?
BİR TANE DAHA?
BEN DE TAM ŞİMDİ ONU SORACAKTIM SANA
Bir saat sonra
AKLINDAN NE GEÇTİĞİNİ TAHMİN EDİYİM Mİ?
BAYAN KAYBETMEYELİM BENCE
HADİ GİDELİM
HARİKA!
EVİNİ ÇOK MERAK EDİYORUM
EMİNİM SENİN ESTALARININ AYNISIDIR
HİÇ ŞAŞIRMAM ARTIK
SUZOLABİNİN AYNISINDAN BENDE DE VAR
DENİŞTİM
AHA BENZİ
BU DA ÖYLEYDİ, SONRADAN SARIYA BOYATTIM
PRESTCO
TAHMİN ET HADİ
DOĞU STYLE?
SÜPER, EN SEVDİĞİM POZİSYONDUR
15 dakika sonra
BU NE YAA?
HER ŞEVİŞMEMİZ, HER SEVİŞİŞİMİZ, AYNI
NE O SEVİŞTİKTEN SONRA KUCAKLAŞMAYA BAŞLAMAYIN KİLİT GİBİ
BAŞLANGIÇTA İYİ DE...
SONRA?
ÇOK SIKICI OLUR LAN
O DA SANCI AYNI ŞEYLERİ DÜŞÜNÜYORDUR
KESİN
HORR HRR
HORR HRR
UYUYORUZ GİBİ YAPIYORUZ DA İŞİNİ KOLAYLAŞTIREMİYİM
TRAKK
OHH ŞİTT!
Bir kilometre ötesini bile görebildiğin yolda bisiklet kullandığını düşün. Dümdüz, virajsız. Sıkıcı değil mi? Mükemmel görünen ilişkiler de böyledir O bisikleti engebeli dağ yollarında, derin hendeklere son hız girip çıkmak lazım., kolunun dizinin yaralanmasından korkmadan.
BENİ ALDIĞINIZ YERİ SEVİYORUM
KEŞFEDİYORUM DİYEREK DAHA DOĞRU
HIRSIZ!
AMA BU İŞİKTA ZOR OLUYO
DAHA AYDINLIK BİR YERE GİDELİM Mİ?
-SON-

6 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/41 No: 475
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

UYKUSUZ

12 Televizyon kanalı ve 11 radyo kapatıldı.

Vatandaşa Sorduk: LOZAN

Cevahir ÇEKİRDEKAİLE (33):
"Oyun Lozan, g*tü borozan" Yani manasına katmışlar onu annadın mı? Şu diyo, "Oyun Lozan" yani "adam sikiyolar, oyuna geliyosun, tezgâha giriyosun"... Annadın? Ve "G*tü borozan"... "Sesi çok, amma kokusu yok" Çünkü gerçekten tıs osuruk pis kokar.. Sesliden korkmaycan... Çünkü sesli sırasında, ağzımızla "Pi-Pi-Pi-Pi" yapar gibi kas hareketleriyle o ses çıktığından, pis kokuya neden olan yağ mikülleri deliğe bulaşır... Koku delikte kalır ve azmorfer kirlenmez.. Sessiz osuruk kenarlara değmeden tam ortadan yılan gibi "sssss" ederek çıkar! ve zehrini kusar... İngilizle franlizı,

Kemer YURİGAGARİNLER (25):
İngiltere'de iki katlı meşhur belediye otobüsü durağında beklerken, bir liverpul taraftarı olduğunu düşündüğüm bi kişi kabalarımı elledi, ardıma kadar.. "Napıyorsun?" diye vurdum eline.. "Vatyuduı?" dedim. "Bu" dedi, "dis iz", "Lozan anlaşma sının" "Lozin hendşeykink" "Gizli tutulan maddelerinde var." "Sekrıt" "İstersek sizi elleyebiliyoruz" dedi.. "İf vi vant yu".. Ve yasal süreç devam ediyor.. Hukuki boyutu büyük, acıtıyor..

Ambulans SAMSUNİKİYÜZÜNALTI (29):
"Attın mı lan imzayı?" diye sorunca, böyle mahcup kafayı öne eğip "Hı-Hı" diyor... Ve fıstık gibi adaları İtalyana, yunana bedava veriyoruz... "Hepsini mi verdin, hiç mi kalmadı" diye soruyor.. "Bi de sen bak istersen ama ben hepsini verdim gibi gördüm yani" diyor... Ve ege bir yunan gölüne dönüşüyor.. Doğal göl, baraj gölü, yunan gölü... Üçe ayrılıyor... Yani bunlar çok acı hikayeler. tabi... O gün o antlaşmayı imzalamasa ve muhteşem yüzyıl da viyanayı almış olsa, düşünsene şimdi.. Londrada Lordlar kamarasında gay içiyoduk... Obama filan afrikada sıradan bi zenci olacaktı.. Hilari..

Kenafir ALAFRANGAYAKNKISI (26):
Birinci madde: "Karaköydeki keraneleri kapatamazsınız."... İkinci: "petrol, altın, elmas çıkaramazsınız" üç: "Bilimsel buluş yasak".. Dört: "Musul kekük yapamazsınız"... Ve böyle gidiyor işte. Bu bi politikan.. Amaçları bizi eşcinselleştirmek ve birbirimize düşürmek..

UYKUSUZ

OHAL kapsamında 12 TV ve 11 radyonun yayını durduruldu. İşsiz kalan gazeteci sayısı onbini aştı...

Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmen kıyımı sürüyor...

OHAL'i fırsat bilen AKP, öğretmenleri mülakatla atamaya başladı. Mülakatta sorulan sorular ilginç: "Reis deyince aklınıza kim geliyor?", "Gezi'de ne hissettin?"

NSA *Milyonlarca Sakladıkları Altında*

Arkadaşlar, bakın burası çok önemli: **Normal şartlar altında** bir ülkenin yöneticilerinin kurdukları iletişimin güvenliği ciddi bir meseledir. Amerika Birleşik Devletleri iki yıldır neredeyse her gün Hillary Clinton'ın Dışişleri Bakanı olduğu dönemde yine de sunucuları kendi kontrolünde olan ve çoğu "gizli" gizlilik derecesi olmayan haberleşmeleri clinton.com domainindeki kendi özel e-mail adresiyle yaptığı için çalkalanıyor. Sırf bu yüzden artık sayısını hatırlayamadığım sayıda soruşturma açıldı. Hillary Clinton bu soruşturmalarda ifade verip durdu. Yani **normal şartlar altında** bir ülkenin yöneticilerinin yazışmalarını dileyen tüm yabancı istihbarat servislerinin bütün içeriğini görebilmesi bir yana, kafası çalışan on yaşında çocukların bile kırabileceği abuk subuk bedava e-mail servisleri üzerinden yapması düşünülemez. Ama **Yeni Türkiye'nin,** liyakatsiz sorgulayanlara karşı Ahmet Hakan efendinin *"Ne yani, damat diye bakan da mı olmasın, hepimizden liyakatli bi kerem,"* diye savunmaya kalktığı *"Ay aman yarabbisinde yüksek ihtisaslar yapmış, dünyaya ve olaylara hâkim,"* diye kakalamaya çalıştığı bakanının haberleşmesini Yahoo üzerinden yaptığını görebilirsiniz. Hani şu geçen gün 500 milyon kullanıcısının bilgilerinin sızdırıldığı ortaya çıkınca, insanların sızma olayına değil de nasıl olup da hâlâ 500 milyon kişinin kullandığına şaşırdığı Yahoo. Hani şu tıpkı Google gibi, Hotmail gibi tüm kullanıcılarının maillerini otomatik olarak okuyan, bir arkadaşınıza "Taşınacağım," diye mail atsanız size her gün nakliyat şirketi reklamı gösteren Yahoo. Düşünüyorum da Fethullahçılar zamanında bunlara "Al kriptolu telefon," diye volki tolki vermiş, kendi aralarındaki şifreli yazışmaları donanımhaber forumlarında yaptırmış bile olabilir. Yahoo diyorum bakın, kendi kendinize gözlerinizi kapatıp iki üç kere "Yahoo," diye tekrar edin ve bunu devlet ciddiyetiyle bağdaştırmaya, Yahoo'ya lacivert takım giydirmeye çalışın, çapaçulluğun boyutlarını daha iyi anlayacaksınız.

OHAL 3 ay daha uzatıldı.

Normal şartlar altında olağanüstü hâl, adı üzerinde normalin ve olağanın dışında, ülkelerin tehdit altında olduklarında ilan edilen ve olağanüstü olması hasebiyle geçici bir durumdur ve söz konusu tehdidin bertaraf edilmesi için kullanılır. Ama **Yeni Türkiye'de** olağanüstü hâl yavaş yavaş normalleşmeye başlamış ve varlık sebebi olan darbe girişiminden çok daha başka işler için kullanılır olmuştur. Ülkenin saat dilimlerinin değiştirilmesinden dolayı uzaktan yakından alakası olmayan kesimlere ait gazete, televizyon ve radyoların kapatılmasına ve hatta bazı illerdeki bütün içkili lokantaların yasaklanmasına kadar her şeyin bahanesi olarak kullanılan olağanüstü hâl görünen o ki ülkenin yeni normali olmuştur ve bu durumu "Bakın her şey ne kadar olağanüstü, ne kadar şahane," diye süslemeye hazır bir gazeteciler ordusu hazır beklemektedir.

Normal şartlar altında öğrencisinin başka bir dildeki ismini beğenmeyip ona kendi kafasından uydurduğu başka bir isimle hitap etmeye kalkan öğretmenin öğretmenliğe devam etmesi bile mucizedir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir öğretmenin ismini beğenmediği öğrencilerine polis arkadaşlarının falan ismini verdiğini ve görevine devam ettiğini görebilirsiniz. Burada bir sorun görülmediğine göre Milli Eğitim Bakanı'nın ismini beğenmeyenlerin, kendisine Beryar Yılmaz demesinde de bir sorun yoktur herhâlde.

Cerattepe davasında, mahkeme Mehmet Cengiz lehine karar verdi.

BEN ALPAY ERDEM

fırat

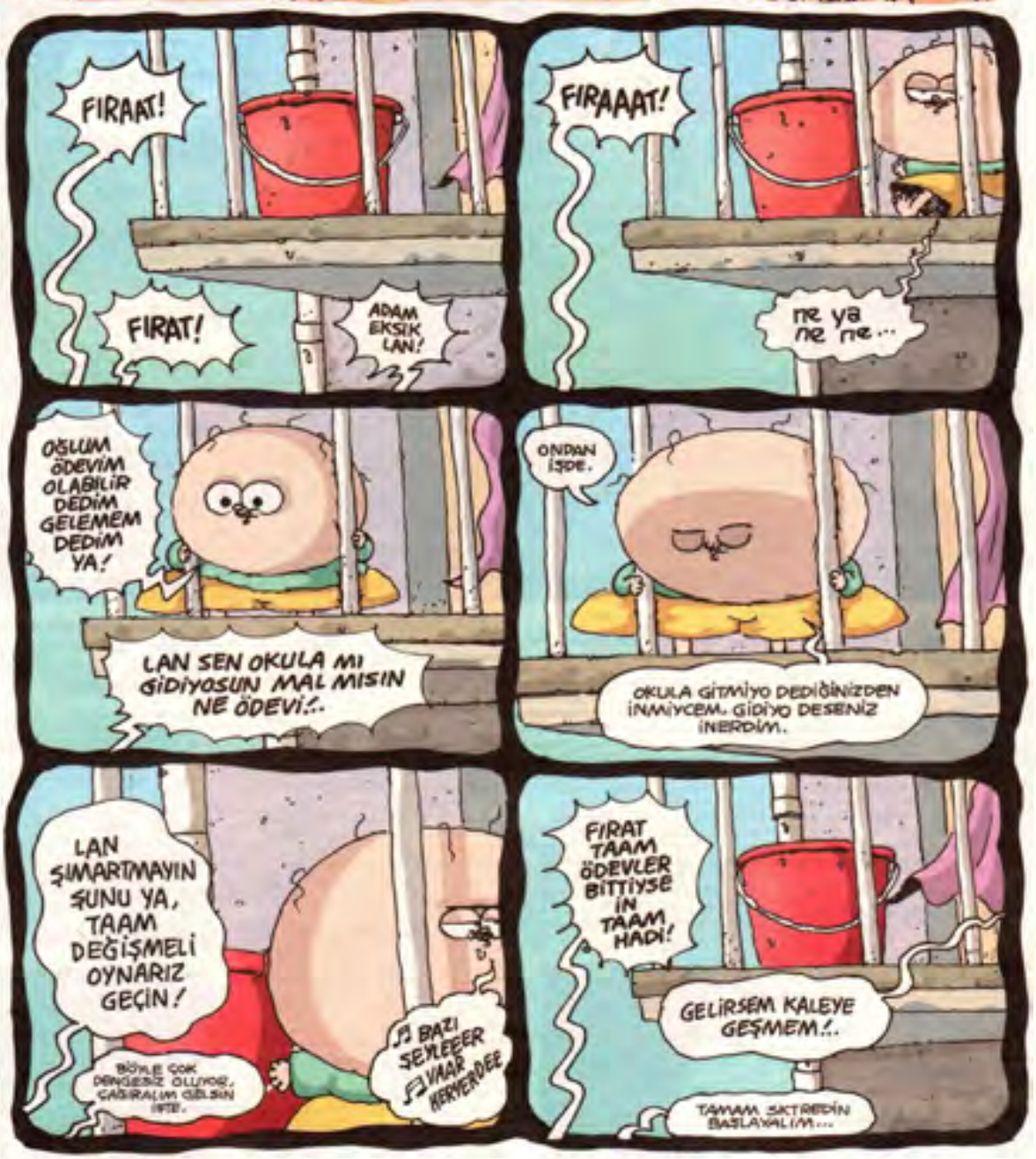

Merhaba. Eveusta çağıra çağıra kendim usta oldum biraz, iyi oldu. Birkaçsaatönce tarayıcı baktım mesela. Duvar içindeki kabloları tarayan şey. Hani neredekablo var, bilinsin diye.Ben zaten anlamıyorum, bir kablo neden duvarın içinde olur. Duvar deleceğim, delemiyorum. Ya kabloya denkgelirse, elektrik çarparsa.Kablodan niçin bu kadar nefret ediyoruz, anlayamıyorum. Kablo görmek istemiyoruz. Hayatta belki de en çok işimize yarayan şey kablo,fakat kendisinden hep bir tiksiniyoruz.Anlamıyorum. Çirkin bir şey de değil bence kablo.Renklileri devar.Ne bileyim, televizyonun arkasında kablolar toplanıyor ya,o kabloları görmemek için dev televizyon sehpaları alıyoruz. Kablo mutluluktur halbuki. Kablo hayattır. Kablo sen ben gibi bir devinimdir.An olur içi içe geçer, an olur geçmez. Ben seviyorum kabloyu. Televizyonun arkasında ben bir kargaşagörmüyorum,ben bir neşe görüyorum. Hiçbir şekilde de kablo atmıyorum evden. Her şeyi atarım, kablo atmam. En son eski elektrikli süpürgenin kablosunu kesipaldım,öyle attım süpürgeyi. O kabloyu da kuşlaratünek yaptım, tam süperoldu kuşlar için. Tekerleklerini de söktüm aldım bir de süpürgenin. O tekerlekleri de kütüphanenin altına monte ettim, o da şahane oldu.Eski elektrikli süpürge resmen bayağı iş gördü. Ne diyordum, tarayıcı baktım birkaçsaat önce. On santime kadar tarayabilen amatör bir tarayıcı bile 300 Lira. Pahalıgeldi,biraz araştırmaya karar verdim, almadım. Ama gerçekten çok lazım bir şey benim için. Duvara bisiklettutucu asacağım, duvar delmem lazım, kablonun nerden geçtiğini bilemiyorum ki ben bu duvarı kendime güvenip de delebileyim. Boncuk perde asacağım, ben bu duvarı delemiyorum. Bir de ben çok şanssızım. Mutlaka o kabloya denkgelirim,ben kendimi biliyorum. Amcamı aramaya karar verdim. Amcam emekli elektrikçi. Akşam arayacağım yani amcamı, tarayıcılar hakkında bilgi alacağım kendisinden. Zaten son zamanlarda amcamla pek sıkı fıkıyız. Sürekli bir kablopeşinde koşuyoruzamcamla. Bundan bir ay önce de internetle ilgili bir sıkıntı yaşadım ben. Yeni kablo çekilmesi gerekiyormuş. Aşağıdan yukarıya 50 metre kablo çekilecek. Özel bir kablo bir de. Öyleher kabloda olmuyor. Kabloyu almadan önce amcamı çağırdım. Gelsin bir baksın,kabloyu nasıl çekeceğiz, bir kararversin diye. Bu arada yıllar önce de amcama inşaatta kablo çekmeye yardım da etmiştim ben. Saçlarım belime kadardı, inşaatta çalışıyordum. Bir gün çalıştım gerçi ama o havayı soludum mu soludum. İnşaatişçisi sofrasına oturdum mu oturdum. Şahaneydi. Geldi amcam. Yaptı teftişini. Şurayı şurayı kırarız,şuradan da delik açarız diyerekhep böyle planlar yaptı. Apartman görevlisini çağırdım. Dedim "bakınız bu benim amcam, planımız da bu". "Apartmanyöneticisi hayatta izin vermez bu şekil,ancakdışarıdan, çatıdan doğrugelirse kablo, ancak o şekil olabilir" dedi apartman görevlisi. Bacadan verilecek yani kablo. Dedik "tamam, öyle oluyorsa öyle olsun madem". Amcamla Ümraniye'ye kablo almaya gittik. Amcamın bir tanıdığının dükkanı. 50 metre kablo aldık. Akşam da oluyordu artık,amcamıevine bıraktım,ertesi gün kablo çekimi için sözleştik. Ertesi gün bir baktım yağmur yağıyor. Dedim şimdi amcam çatıdan kayar, düşermüşer,bir bakayım şu çatının fiziki durumuna. Daha önce hiç çatıya çıkmamıştım. Çatıya açılan kapıyı da akşamdan bizim için açık bırakmıştı apartman görevlisi. Hep kapalı o kapı. Girdim kapıdan içeriye, gördüğüm manzara karşısında ağzım açık kaldı. Dört metre kadar yukarıda minicik bir pencerevar,çatıyaaçılan. Merdiven dayalı bir de pencereye. Stairway to heaven. O pencereden amcam da geçemez, ben de geçemem. O pencereden geçebilmek için, "John Malkovich Olmak" lazım. İnceyi de yaparım. Apartman görevlisini aradım. Şaka mı ki bu acaba dedim. Valla dedi Alpay bey, ben dün söyleyecektim aslında,amcanız oradan sığmaz diyecektim ama demedim dedi. Neden demediniz dedim. Ne bileyim, diyesim gelmedi dedi. Allahallah dedim. Peki şimdi ne yapacağız dedim. O penceredengeçebilen tek bir usta var, onu çağırmak zorundayız dedi. Kendisi ölümcül zayıf bir insan,vallahi aklımızçıkıyor kiloalacakdiyededi. Dedim hemen çağırın, kilo almadan hemen çağırın şu adamı, işim var gücüm var, internetsiz nefes alamıyorum şu anda dedim. Birkaç saat sonraustageldi. Hayatımda hiç bu kadarzayıfbir insan görmemiştim. Neşeli ama bir de. "Hayatta en sevdiğim hayvan kedi" diyerekVünüs'le Çiko'yu bir sevdi,ne bileyim,çok güzel bir görüntüydü o görüntü. Şeftali dilimlemiştim, ikram ettim, formuma dikkat etmek zorundayım diyerek geri çevirdi şeftaliyi. Şeftali lan bu, düşününyani. Çıktı çatıya,güzeelce kabloyu çekti,bağladı,beni internetimekavuşturdu. 180 Lira da para aldı. Amcam bedava yapıyordu oysa. Normalde böyle bir şeye sinir olurdum. FakatVenüs'le Çiko'yuöyle güzel, öyle içten sevdi ki usta, helali hoş olsun lan. Bir de kilosuna hayvan dikkat etmesi. Bence her şeyin en güzelini hak eden bir usta varsa o da işte bu usta. Hayatımda ilk kez bir usta övüyorum. Sonuna kadar hak ediyor ama benceher türlü övgüyüve saygıyı. Bu arada altımetrede kablo arttı,geceleri çalışma odamda bazen soyunup,artan o altı metre kabloyu vücudumadolayıp sessiz sessizdans ediyorum, ben de böyle mutlu oluyorum. Hoşçakal.

"ben alpay erdem"
8, 15 Ekim Cumartesi / BKM Mutfak Sahne / Saat 22.00 (bilecikler bilecikli, giyot)
9 Ekim Çarşamba / İzmir Alsancak 6+45 / Saat 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Şeytan

Şeytan filminin dizisiniyapmışlar. Bence Oky yapmıştırama künyesinde isminigöremedim. Bizdengizliyorolabilir.Zaten Oky bu Şeytan filmini o kadarsever ki,üstüsteon kere izledikten sonrahızını alamayıp bir de Metin Erksan'ın çektiği yerliversiyonunu izler.Hayır, sana giren çıkan ne diyeceksinizbiliyorumama haftada en az bir kere"Barışçığım hadi gel Exorcist'i seyredelim," diye bana da seyrettirir."E izleme ulansen de,"diyecekolanlara da teessüf ederim.Oky zaten insandan çokazşeyricaedenbir arkadaş, adamın haftada bir yaptığı isteği de reddedecekdeğilim

Ha nedir, Oky'nin en az ondabiri kadar(çok fazla demek) Şeytan filmiizlediğimhâlde kerizgibi gittim buŞeytan'ın dizisinide seyrettim. Geçen haftalarda zatenbu şeytana ruhunu satıp olaola 27 yaşında kusmuğunda boğularakölecek rock starolmaküzerine birşeyler karalamıştım;bu kezdahasaçma bir şey dikkatimiçekti Arkadaş, buşeytan neredenbaksanızkötülüklerâleminin kralı, Amerika'yaUsamaBin Ladin,Ortadoğu'ya IŞİD meysekoskoca evrene deşeytano. Sanırımbunda mutabıkızzirabenhayatımda "Ya buşeytanıda
çokabartmamak lâzım,kaçpara lan bir şeytan," diyen dine pek rastlamadım. Peki bu karanlıklarprensi, kötülüklerin efendisi, sinsiliklerindehası,kuntizlerinşahı, madrabazların şefi,sosyopatlarınağababası, pisliğin beşiksallayanıgibi unvanlarla tanıdığımızkocca şeytan ne yapıyor?Valla filmde bacakkadarbir kızınıçine giriyordu dizideişi büyütmüş lise
öğrencisi bir kızın içinegiriyor.

Düşünecek olursanızkötülük,pislik, manyaklık peşindekoşanve insanlarınbedeninegiripele geçirme yeteneğinesahip kötücül birvarlığıngirmeyitercih edeceği en son yerlerdenbiri bacak kadar birkız. Hayır, ne yapacaksın yani şeytançıkaran gelipseni oradan çıkarmasa? Okulda arkadaşlarına kopya mı çektireceksin? Berkecan'ınbeslenmeçantasından muzunu mu çalacaksın,öğretmenin sandalyesine raptiye mi koyacaksın,derdin ne ulan senin? Evrenimizi,dünyamızı bıraktım,genelde Amerika'da faaliyet gösteriyorsun,Amerika'yı da bıraktım, bacakkadarkızın içinegirip KuzeyDakota'ya bilene yapabilirsin ki? Hayır öyle kafayı 360 derece döndermekle (evet döndermek) falanancaseni yakalar sirke koyarlar, birde elalemegösterip sırtından para kazanırlar.Yani çok güçlüsün, terstersyürüyorsunfalan ama neticede iki kemerle bağlayıveriyorlaryatağa,üzerine birkaç damlaTaşdelen suyudöküp cozurdatıyorlar gerekirse. Aslanları ateş çemberlerindenatlatabilen insanlarla karşı karşıyasın, valla o tersters yürümelerinden kafa döndermelerinden bir korkar iki korkar, üçüncüsünde"Lastikkız sirkimizde!"diye afişini asıpşehir şehir gezerler.Tabii çok küfür falanediyorsundiye sevinme, +18 seyirci alırlaryine yaparlar.

Zatenşeytan olarak bacak kadarkızlarla ne derdin olduğunu çoksorgulamak istemiyorum da,derdinilla küçükkızlarsatek tek içlerinegirmekle uğraşacağına My Little Pony'yle Pinky Pie'la, MonstersHigh'la milyonlarca küçük kızınaklınagirebilirsin.Ha giripde ne yapacaksın? Oyuncak mı satacaksın,süslü kalem mi dağıtacaksın?

Ayrıca yani, mal mısın onu da anlamadımki? Koskoca şeytansın,az birazsinsilik de mi bilmiyorsun. Tut kigirdinkızın içine, hemenöyle ortalığaçış yapmalar,kafa döndermeler,

hıslamalar,tıslamalar ne oluyorallahaşkına?Az sakin ol ulan ne bu heyecan, şeytan mısın, JustinBieber konserinde ön sıraya düşmüş hayran mı? Kızın içinegirergirmezhemenbir hıslar,tıslar,keriz gibiyerini belli ediyorsun,iki kilometre öteden sesinduyuluyor. Yetmiyor, kulaklıktakan varsa kokudan anlasın diye ortalığı da berbat ediyorsun.Resmen beş duyu organına hitap etmek için elindengeleni yapıyorsun,sonra şeytan çıkaran abigelince dünyaya yapmak istediğin kötülükler evinküçükodasıylasınırlı kalıyor.uzun vadede verdiğin en büyük zarar temizlikmasrafı falanoluyoro kadar. Bu kerizlikler bizeanlatılan şeytana yakışmıyordoğrusu

Ha bu bilgilerışığındanedir,banakalırsaşeytan dediğingariban ailelerin küçükkızlarından ziyadekamuoyunu etkileme,ülkeleri yönetme, dünyayıyoketmehırsınave olanağına sahipheriflerin içine girmeli, öyle hıslayıp tıslamamalı. Arada ağzından kaçırıp hıslasa bile, bunu mevkidanırarak yapmalı ki kendini belli etmesin. İşkenceyse işkence;küçük kızın içinegiriphâne halkına işkenceedeceğine birülkedehedefe koyduğu milyonlarca insana aynı anda işkence edebilir;sesini çıkartmaya kalkanbinlercesini hapsedebilir. Birtane papazı sinir
etmek yerine milyonlarca insana her gün sinir krizi geçirtebilir. Besbelli ki şeytan bacakkadar birkızın içine gireceğine, şöyle az çokgelecek vaadeden bir taşra politikacısının içine girse bırakın Konektikut'ta biraileyi üzmeyi, dünya savaşı bile çıkarabilir.Bu şekildegaribanbir ailenin küçükodasından ziyadekoskoca bir ülkeyi perişan edebilir,biraz daha ileri giderse dünyayı kan gölüne çevirebilir. Şeytan'ınbunu düşünememiş olmasınahayretediyorum doğrusu... Lan yoksa!

Olur dediğim işler, yaparım zannettiğim işler. Koyun gibi güderim zannedip de yanına yanaştığımda kimseyi üzerine bindirmeyen bir küheylana dönüşen işler. Kendimi bildiğim halde kendimi soktuğum işler. Yalan yok, parasını duyunca yapılır yapılmaz pek düşünmedim. Sadece oradan gelecek parayla ne yapılır onu düşündüm. Evde benden para bekleyen bir elektro gitar var. Elime bakıyor. Zamanında Edirne'den, bir müzik stüdyosunun deposundan kurtarmıştım. Kurtarılmak istemez bir hali vardı, zamanında çok çalınmış, çok yıpranmış. Eski Türk filmlerinde şarkıcıların arkasında çalan papyonlu kolormatik gözlüklü gitaristler tarafından çalınmış ya da çalınır gibi yapılmış. Çeşitli sanatçıların arkasında uzun zaman geçirmiş, götlerini izlemiş. Böyle şeyler enstrümanın ağacına işler, özüne geçer, sesini olgunlaştırır. Gidip müzik dükkanından sıfır gitar alsanız, en kralını alsanız, bunlar parayla alınacak özellikler değildir. Gazinoların gazino olduğu zamanlarda gazino işletmiş, çok paralar kazanmış, inanılmaz paralar kazanmış, çeşitli sanatçılarla gönül ilişkisi yaşamış, sanatçıları evinden aldırmış, içkili lokanta kapatmış, otel kapatmış, lüksün tanımını belirlemiş, hesapsızca para harcamış, bir gece sadece garsonlara o dönemin öğretmen maaşı kadar bahşiş dağıtmış, sonra da bütün parasını kaybetmiş kalantorlara benzer tipi vardı gitarın. Yeniden eline biraz para geçse onu da balık lokantalarında, kaplıcalarda ezecek, kendinden yirmi yaş küçük bayanlara cömert hediyeler alacak, onları kaplıcalara götürecek, bütün masraflarını karşılayacak bir tipi vardı. İstanbul'dan Yalova kaplıcalarına taksiyle gidecek, taksiciye "burada bekle, otel paranı ben vereceğim, üç gün sonra beni kaplıcanın önünden al" diyecek bir tipi vardı. Böyle enstrümanı müzik dükkanından alamazsınız. Gitarın sahibi "abi manyetikler ölü, perdeler erimiş, plastiği gevremiş. Çok uğraşırsın, çok sıkıntı çıkartır, parçasını bulsan bile antika diye üç paralık şeyi sana otuza satarlar" dedi, dinlemedim. Şimdi vicdan azabı gibi yatıyor evde. Lükse, şaşaaya alışmış, zamanında milyon liralar ezmiş bir yaşlıyı Göztepe'de apartman dairesine yerleştirirseniz ne olur? Hayata küser, pijamayla dolaşır, kimseyle konuşmaz, durmadan uzun 2000 sigarası içer. "Anlatsana dayı, nasıldı o zamanlar? Türkiye'ye ilk siyahi bayan şarkıcıyı sen getirtmişsin, gazinonun önünde izdiham olmuş? Doğru mu bunlar?" diye muhabbet açmaya çalışırsanız, elini sallar "yaptık işte bişeyler" der, geçiştirir. En fazla "ülkenin içine ettiler" der, gazetesine geri döner. Yaşlı pezevengi konuşturmak istiyorsanız, ona eski şaşaalı günlerin en azından bir maketini, ufak bir izdüşümünü vermeniz gerekir. Boğaz kıyısında bir lokantaya götüreceksiniz, mezeleri ona seçtireceksiniz, garsonlara göstere göstere bahşiş yığacaksınız, lokanta sahibine "bak bu kim tanıyor musun? Meşhur gazinocu Hikmet Erduvan! Bildin mi? Ona göre servis bekliyoruz senden" diye bir bat muhabbetler açacaksınız ki Hikmet Bey'in kanalları açılsın, anlatmaya başlasın. Kalkan balığı söyleyeceksiniz ki Hikmet Bey'in keyfi yerine gelsin. Başka balık yiyemez çünkü. En az bin beşyüz lira hesap ödemeyi göze alacaksınız. O tarz bir para bekliyor benden gitar. Lüks ve şaşaa benden para bekliyor.

Garsonlara araba verirdim.

Metrolara, mini büslere bine bine gittim ofislerine. Çay verdiler onu içtim, toplantı odasına simit koymuşlar arasına kaşar koymuşlar onu yedim. Ajansın sahibi geldi, işi anlattı "yeni bir kozmetik markası pazara giriyor, lansmanı için bize geldiler, biz bir az üstüne çalıştık, şöyle bir şey çıktı: KADIN BİR SÜPER KAHRAMAN. Ben zaten çizgi roman hastasıyım (büyük ihtimalle değildir), dedim ki bu kahramanın bir kitabını çıkartalım, gerçek bir çizgi roman olsun, lansmanda gelen misafirlere dağıtalım. Ajans işi gibi durmasın istiyorum ben. O yüzden aklımıza sen geldin (birinin aklına çizgi roman deyince benim gelmem imkansız, benden önce herkese sormuşlar, büyük ihtimalle hiçbiri yanaşmamış, olay bana kadar gelmiş). Yanına çok yetenekli bir çizer arkadaş var, onu vereceğiz, çok iyi eleman zaten süper anlaşırsınız" dedi. Daha dinlerken beynim "kalkalım, eve gidelim" dedi ama içimde kendisine fırlatılan altın kesesine çok sıkı sarılmış bir ortaçağ köylüsü var, "dur bi dinleyelim, elimize yapışmaz, yaparız" diye inledi çürük kirli dişlerinin arasından dedi. "Kaç sayfa düşünüyorsunuz?" diye sordum, "Altı ürünle çıkacaklar, altı ürün için altı sayı gibi düşündük. Otuz sayfadan kaç ediyor? Yüz seksen sayfa ediyor. Çok gözüküyor ama sen sadece balon yazacağın için iki üç sayfa falan olur senin yazacağın şey en fazla" dedi. "Hikaye?" diye sordum, "tabi hikayesi de yazılacak" dedi. Valla bravo. "Ben bir bakayım, size döneyim, benim dergi işleri de yoğun çünkü, ona göre size bir cevap vereyim" diye sayıklayıp kaçmaya yeltendim, "bugün yarın cevap verirseniz çok iyi olur, çünkü haftaya en azından yazılma aşamasının bitmesi gerekiyor" diye bağırdı. Yanlışlıkla evet desen baya iş yaptıracaklar demek ki. Lüks ve şaşaaya elveda. Gazinocu Hikmet Bey bir müddet daha evde dünden kalan barbunyayı yiyip sözcü gazetesini okumaya devam edecek. Gitarı da göz önünden kaldırırım belki, bilmiyorum. Ortalık yerde sinir bozmasın.

Teşekkürler lordumuz.

pragbil@gmail.com

Furkan Özçoban

RICHIE RICH

Dhalsim

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Işılda henüz yaşıyorken
Gamı tasayı at bir kenara
Yaşam dediğin böyle kısayken
Ve her şey yenik düşerken
zamana"
2300 yıllık Sümer İlahisi

● **Eskiden, yıldırımlar yaratan bir ırkın ahvadiydik... Şimdi sivilleştik... Artık Binali Yıldırım'lar yaratan bir ırkın ahvadiyiz...**

● Yurtta barış, dünyada barış, Kolombiya'da da barış... Orada olursa, buraya da gelir barış... İki ülke arasında öyle çok bi "FARC" yok zaten..

● **Doğru, Birleşmiş Milletler'de Müslümanların temsilcisi yok. Niye? Çünkü onların gerçek adı, Mazlumlara Karşı Birleşmiş Milletler...**

Herkes yazabilir, silmeyi bilen yazar olur...

● Kredi kuruluşları, notumuzu düşürünce hökürüyor devletlular... Notumuzu yükseltseler mesele yok, hatta memnunluk var... Niye dış ölgütleve bağımlıyız diyen yok... Sen kimsin, müdür müsün, notumu indirip çıkarıyosun diyen yok... Bu entegrasyon değil, zavallı bağımlılık... Holding, borsa, banka denilen rulet masasında zorla oturtulmak... Mesele doların anı yükselişi değil, dolara böylesine bağımlı olmamız...

● **Kendileri de Asya kökenli Macarlar, asyalı göçmenlerden nefret ediyor. İlerde deyim olur, "Mülteci görmüş macar gibi" diye lıa...**

● Bir kardeş, Kardaşyan'ı soruyor, ne diye!?

● **Valla da bimiyordum, "kaşar" peynirinin ilk yapılış yeri Türkiye'ymiş. 19. Yüzyılın ortalarında, bir Musevi kız tarafından bulunmuş. Ne kadar yeniymiş meğer kaşar, ben tarihle yaşıt sanıyorum böyle gıdaları. Padişahların çoğu, kaşarı tadamadan gitmişler dünyadan. Musevi kızın buluşunu yiyen, zamanın tat uzmanı bir haham, bu peyniri beğenmiş, "yenilebilir" anlamında "kaşar" damgasını vurmuş, adını da böyle almış peynir.**

● Rönesans ne kadar coşkulu adamların işiyse, reform da aynı derecede sıkıcı, ketum adamların mesaisine benziyor...

● **"Sıkıntım da benimle birlikte ihtiyarlıyor" diyor Selim Bey, "Eskiden oldukça canlı ve neşeli bir sıkıntıydı; şimdi, benim gibi aksi, çekilmez ve gittikçe hiçbir şeyi beğenmez oldu." Oğuz Atay'ın "Tehlikeli Oyunlar" romanının bilhassa ikinci bölümü çarpıcı. Keskin tespitler, derin gözlemler, detayın teferruatı ayrıntılar! "Evi biraz fazla karışık" siyahlı dulun, piyanonun üzerinde, telaşlı bir böceğin bacakları gibi dolaşan parmakları... Lakin, kahramanı hikmet gibi, detayda boğulup hakikati kaçırmıyor Oğuz Atay: "Evet, mutluluklarını paylaşacak kimseleri yoktu. Ayrıca mutlu olduklarını ileri süren insanlar, genellikle hoş karşılanmıyordu. Birkaç yıl sonra sizi de görürüz, deniyordu."**

● Çay bahçesinde karton bardakla geldi çay. (Maç zamanı) Adam "Ben güvenlik görevlisiyim, zaten hep bunla içiyorum çayı" diye itiraz etti. Aşırı haklıydı. Sayesinde cam bardaklar geldi...

● **"Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır." Bir Sümer atasözü. Gerçi Sümerler de, bir nevi atamız olduğu için bizim de atasözümüz sayılır... Diğer bir Sümer atasözü: "Biliyorsun, niye öğretmiyorsun?" O da doğru, madem öğretmeyecektin, niye bilip öğrendin? Bizdeki "Ye kürküm ye" lafının Sümerce karşılığı: "İyi giyinen kimsenin önünde herkes eğildi." Yine "Dereyi görmeden paçaları sıvama" lafının karşılığı da Sümerler'de mevcut: "O tilkiyi henüz yakalamadı ama tasmasını yapıyor!" Bizde karşılığı olmayan Sümer atasözü de var: "Düşman ülkesine gidip onu yağma ederseniz, düşman da gelip sizin ülkenizi yağma eder." Al sana stratejik derinlik! Sümer atasözlerine Sedef Kabaş imzalı "Muazzam Muazzez" adlı kitapta denk geldim; yaşayan efsane, Sümerolog ve Hititolog Muazzez İlmiye Çığ ile yapılan bir uzun söyleşiden oluşuyor kitap. Adetaeski çağlardan hepimize emanet Muazzez Hanım, son Sümer Kraliçesi. Bu toprakların sesi, kadim uygarlıkların yadigarı... Bir kez tokalaşmıştım, vallahi de bebek gibi bakışları vardı. Kimi insan ışıklı olmakla yetinmeyip dünyayı da ışıklandırıyor... Telif geliri Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne bağışlanmış olan "Muazzam Muazzez" adlı kitabı, gönül rahatlığıyla tavsiye ederim...**

● Çocuktuk ve "paytona eşortmanlı vanpir" binerdi. Gerçi, faytona eşofmanlı vampirin binmesi daha da korkutucu ama

sami

MACERA ADI: Doğrusuyla yanlışıyla türküler bizi anlatır...

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

ocuktuk ve dilbilgisinden muaftık işte...

Petro-Kimya tarihine en ufak katkı sağlamadan ölüp ideceğim. Uyandırmasam soran olmazdı. Bakarsınız ilerde fosil urum, petrol bulunurum!..

Hadi gel de "Sarı kurdelam sarı"yı, "Sarı kantoron yağı" diye iyleme bakalım en az bi kere!

"Stoklarla sınırlı" nedir peki? Stoklarken bana mı sordun a, sınıra dayanınca haber veriyosun!? Yapmadığın iş mi, gene okla!

şmişlik: Toplamda yolunun, ülkedeki olundan daha uzun olması...

● Bir mekandaki hesabın ucuzluğu anlatılırken, masada yenilenler tek tek sayılıyo ya, işte benim astral seyahat yaptığım anlar o anlar...

● **"Mutlu Ol Yeter" çok sevdiğim bir şarkı. Sözü, müziği ahane. Ayrıca şayet epik bir şarkı. Konusu, kendisi! "Belki de ilinden bu şarkı düzmez" diye başlıyor. Sonlara doğru da "Bu arkıda aşkımı anlattım sana" diyor. Bilmeyen, dinlemeyen var ı? Varsa, derhal Büyük İbo'dan dinlesin!..**

"Samanyolu Galaksisi." Şu neonlu isme bak hele. İki taksi durağı rleşip tek olmuş gibi isim yapmış kendine...

Acımasız olmak fena. Ama bazan, diyelim ki kul hakkı yiyene, cımalı olmak da fena. Adalet, merhamet yerine geçer, yeri elince...

Gezegenden gezegene ışınlanma, beni aşar. Benim için BÖLÜM EĞİŞTİREN ÖĞRENCİ, daha anlaşılmaz bir durum...

Evdeki tek paranın tavladaki kayıp pulun yerine konan bir ra olduğu an!..

Kaç senariste olur olmaz müdahale edilip, sonra da "İlk hali en isiydi" denmiştir acaba tarihte?!

Allahım, bunlar daha sana inanmıyor. Kim bilir bana nasıl anmıyorlardır.

ediatozdemir@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

CİLT 17 ve 18 Piyasada!

İçlerinde 1'er kitap hediyesi var!

- Avcı Nun
- Pantolon 1-2
- Tribal Enfeksiyon
- Azraili Beklerken
- Cihangir Günlüğü

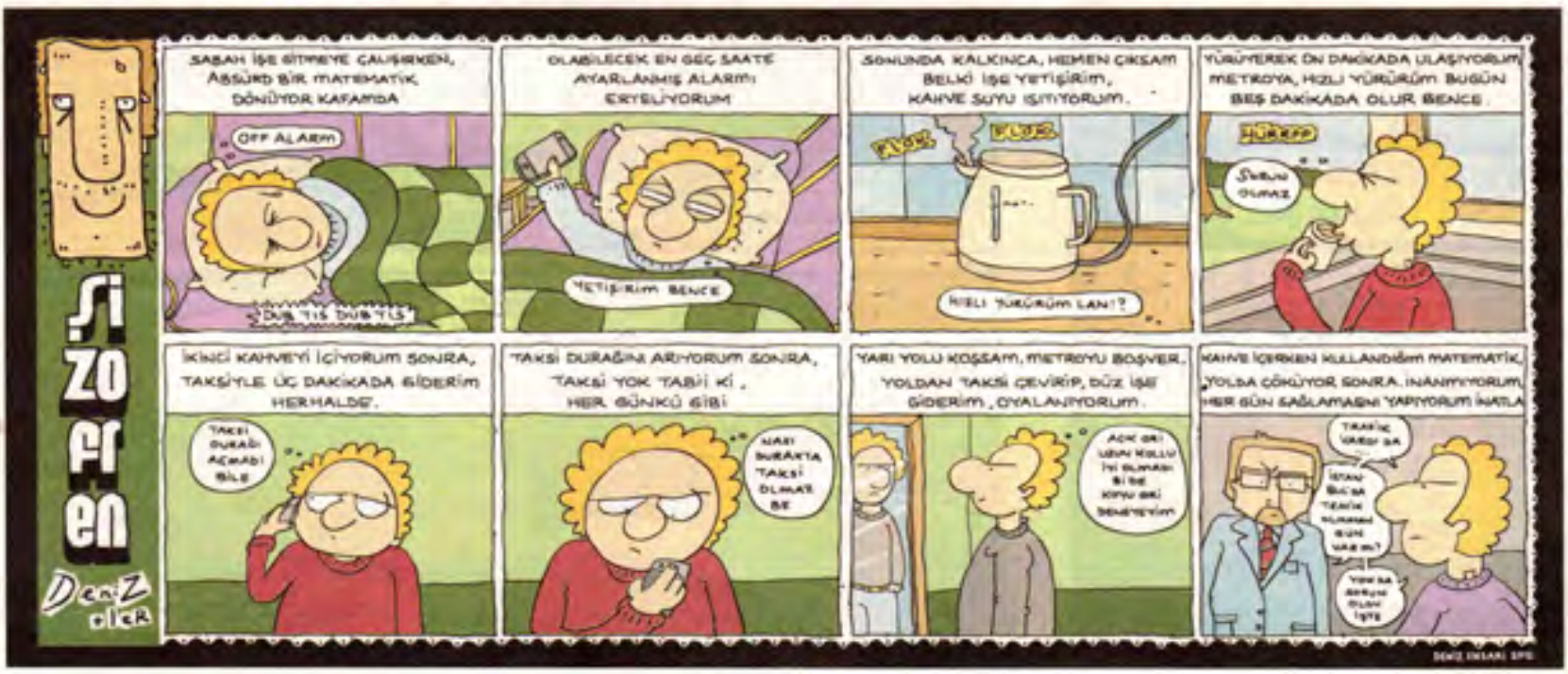

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİR PARMAĞIN YAŞAMI

Vücutta daha önce darbeye maruz kalmamış onlarca uzuv dururken, zaten sakat olanın bir kere daha darbeye maruz kalması yaygın bir kaza biçimidir. (Aslında olasılık açısından anlamlı bir fark yoktur, ama "zaten sakat olan"ın dramatik üstünlüğü olduğundan, kaza, akıllarda kalacak kadar vahim bir görünüşe bürünür.) Eğer darbe bir eşya değil de insan kaynaklıysa, ekşiyen bir surat eşliğinde, "Napıyorsun ya, o parmak sakattı!" diyerek kazaya sebebiyet veren arkadaşının derin bir vicdan azabına sürüklemek gelenekseldir. "Mideme vur, karaciğerime çalış, istersen diğer bütün parmaklarımı kır, ama o parmağa dokunma!" anlamına kadar ulaşan bu ekşi surat, dünyanın en mağdur insanına dönüşerek dram alanını büyütükçe büyütür. Mağdur, darbenin üzerinden dakikalar geçmesine, özür üstüne özür dilenmesine rağmen, sakat parmağına bakmaya devam ederek vicdan azabını içinden çıkılmaz bir hale getirir. İşte bu parmak çeşidine "O Parmak" denir. (Kişinin travmatik geçmişine göre, "O kol", "O ayak" gibi isimlendirmeler de kullanmak mümkün.) Hayatımda gördüğüm en isterik "O Parmak" bir kadına aitti. O Parmak, elinde değil ayağındaydı. Kendisi el değil, karıydı. O parmağına dokunmadığım müddetçe mutlu bir ilişkimiz vardı.

O parmağı diğer parmaklardan ayıran acı dolu bir geçmişe sahip olmasıydı. 2000'li yılların başlarında genç ve sağlıklı bir parmakken, bir yaz tatilinde bir taşa çarpıp şişeğinde sonsuza kadar lanetlendiğini henüz bilmiyorduk. Hayatın bize öğrettiği, şişliklerin ineceği, parmakların elbet bir gün iyileşeceğiydi. Olmadı. Diğer dokuz yoldaşıyla birlikte, bir parmak arası terliğin tokmağının neşe içinde tazile çıkan bu parmak, o günden sonra ayağa gelen her darbeyi kendine çekerek (nüksede nüksede) sonunda "O Parmak" halini aldı. Yaz tatilindeki ilk darbede karımın ağzından fırlayan "Auvv! Auvv!" sesleri, ciddiyetin sıcaklığıyla çok ilginç çekmemişti, ama daha sonraki darbelerde de hep bu garip sese maruz kalınca, travmaların çocukluk dönemiyle sağlam bağlantıları olduğuna sevinmiştim. Çocukluğunun bir bölümü Almanya'da geçtiği için darbeler karşısında Almanca acı çekiyordu karım. Zamanla bu "auv"lamalar parmağa gelen darbenin ilk sinyali haline dönüştü. Karım "auv"ladığında, kazanın gerçekleşme anını görmesem bile, "Gitti yine o parmak!" sonucuna ulaşmam bir refleks halini aldı. Sesi duyduğumda, "Noldu?" diye sorma ihtiyacı duymadan direkt parmağa yöneliyor, acil müdahalenin hakkını vererek puan toplayabiliyordum. Sıkıntımız yoktu, idare ediyorduk, fakat nükse sebep olan ev eşyalarına, kaldırım kenarlarına, perpetuz sahil taşlarına zamanla benim de eklenmemle durum farklı bir boyut kazandı.

O Parmak'a ilk darbem (bilinç düzeyinde böyle bir şey yapmayacağıma göre) gece saat üç sularında uyurken gerçekleşmişti. "Auv"lamayı çok iyi tanımama rağmen uyku sersemliğiyle duruma anlam verememiş, üzerindeki yorganı kenara fırlatıp parmağını tutarak acı içinde ileri geri sallanan karıma manasız gözlerle bakmıştım. "Resmen parmağıma sekme attın!" açıklamasıyla, özür üstüne özür dileyerek parmağı öpecek kadar telaşa kapıldığımı hatırlıyorum. Zaman içinde, O Parmak'a denk gelen uyku kazalarının sayısı mutlaka bir biçimde artış gösterince, karımın en ufak bir temasta bile sekme olarak kabul etmesiyle ilgili şüpheler yaşamaya başladım. Gerçekten şiddetli bir çarpma oluyor muydu, yoksa karım en ufak bir temasta bile ayaklanacak duyarlılığa mı ulaşmıştı? "Auv"lamalar "auv"lamaları kovalıyordu. Parmağa olan ilgim gittikçe azalıyordu. Hatta yaşanan acıları küçümseyerek bir ilişki için çok tehlikeli sulara girmeye başlamıştım. Bu sesi çok iyi tanısam da, uyku sersemliğiyle reaksiyon zamanım gecikiyor, uykudan uyandırılmış olmanın öfkesiyle parmakla ilgilenmek yerine, "ya yine mi" duygusuna kapılarak gerekli ihtimamı gösteremiyordum. Yine de, ilgi görmeyen acının uzayacağını bildiğimden (bir an önce uykuya dönme arzusuyla), "O parmak mı?" diye sorarak ilgilenmeye çalışıyordum. İnsan, bazı durumlarda sorunun anlamına değil tonlamasına bakar. Karım, parmağa olan ilgimin sahtekârlık seviyesine geriledğini anlamaya başlamıştı. Bu yüzden cevap da anlamla değil tonlamasıyla geliyordu: "Evet, O Parmak!" Gerçekten sıkıntı verici bir durumdu. O parmaktan da, tekmeler savurarak uyuyan kendimden de sıkılmıştım. Belki de bu sıkıntı yüzünden, rüyalarımda açığa çıkan bilinçaltımın marifetiyle gidip karımın ayağını inadına tekmeliyordum. Muhtemelen beşine birden vuruyordum, ama acı konusunda tecrübeli olan O Parmak hemen öne atılıyordu. İşler dramdan fantastiğe kayıyordu.

"Auvv" sesleriyle uyandığım bir darbe gecesi, büyük bir bıkkınlıkla durumla ilgilenmek üzere doğrulduğumda, karımın derin uykuda olduğunu gördüm. Gaipten "auv"lamalar duyacak hale gelmenin öfkesiyle kafamı tekrar yastığa koyduktan bir süre sonra, sesleri yeniden duyunca biraz korktum. Dikkatle dinleyince seslerin aşağıdan, aysık tarafından geldiğini fark ettim. Pikeyi kaldırdığımda sesin şiddeti arttı. Emekler pozisyonda karımın ayaklarına yaklaştım. Ses, O Parmak'tan geliyordu. Parmağa iyice yaklaştım. Tırnağın iki yanındaki etli bölüm, zonklamayı belli edercesine hafif hafif şişip inliyordu. Rengi diğer parmaklaragore biraz daha kırmızıydı.O Parmak, yıllar içindeacı çeke çeke olgunlaşmış ve bedenden bağımsız bir canlıya dönüşmüşgibiydi. O an için durum bana çok da mantıksız gelmedi.Sevgili karım,yıllardır acılarla yoğura yoğura ona ruhsal bir kimlik vermeyi başarmış olmalıydı. Demek ki biruzuv yeterince acı çekerse olgunlaşıyor ve kendi başına tepki verebilecek ölçüde gelişebiliyordu. Çileçekerek olgunlaşmanın tasavvufi mucizesineşahit olduğum içinheyecanlanmıştım. Yaşanan acıya rağmen karım uyanmadığına göre, O Parmak'ınacısı karımdan bağımsızlaşmıştı. Kendi beyni olduğundan acıyı karımın beyninekasetçalmeden kendi içinde yaşıyordu. Aslında bu durum –biraz korkutucu da olsa-karım için bir tür kurtuluştu. Karım artıkacı çekmeyecek, ama acı çeken parmağıyla ilgilenmek, tıpkıbir hayvan sahibigibi tıbbi ihtiyaçlarını karşılamak zorunda kalacaktı. Parmağı, kendi parmağımla tırnağın üzerinden (sarıcım saçlarından) hafifhafif okşadığımda, "Auvv" sesleri kesilerek yerini hoşnutluk bellieden minik mırıltılara bırakmayabaşlayınca, O Parmak'ın tekbir tepkiye ayarlı ilkel bir organizma değil, kompleks bircanlı olduğunu anladım. Parmağı en iyi şekilde tepki vermiyor görünüyordu, ama belki de benim tarafımdan kendisine yönelen darbelerle zamanla daha da olgunlaşacak ve Lisanı Ademile dile gelecekti. Bilinç düzeyine yükseldiğine göre çokzor birhayatbekliyorduonu. Günün önemli bir bölümünde ayakkabı içinde klostrofobik saatler geçirecek, diğer ham parmaklarla iletişim kuramadığından yalnızlığa mahkum yaşayacaktı. Kendi başına bir organizma olduğuna göre, belki de diğer parmaklardan daha önce ölecek ve karımı dokuz parmaklı bırakacaktı. Diğer parmaklara baktım. Bir an, karımın bütün uzuvlarının tek tek bağımsızlıklarını ilan ederek tüm bedenin çok sesli bir koroya dönüşeceği hayaliyle sarsıldım. Çeşitli ihtiyaçlarıyla ilgilenilmesi gereken onlarca uzuvdan teşekkül federal bir bedenle evlioIma düşüncesi korkunçtu. Tekrar O Parmak'a baktım. İyice sakinleşmiş görünüyordu. Kafasından (tırnaktan) okşamaya devam ettim. Mırıltılar gittikçe azalırken karımın, "Napıyorsun sen, saat kaç?" diyen sesini duydum. Parmağı uyutmaya çalışırken sahibi uyanmıştı. Parmağımla sessiz ol işareti yaptıktan sonra, "Bir şey yok, uyusen," diye geçiştirmeye çalıştım, ardından durumun gariplığını bastırmak üzere gerçek bir hayat bilgisiyle devam ettim: "Saat üç."

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne cihân olsa ne cân olsa ne hicrân olsa"
Taşlıcalı Yahya Bey

Sert bir rüzgardışarıda.(Antalya)
Balkona sığınmış kumrular yan gözle beni kesiyorlar. Yaklaşsam bile, şöylebiraz kıpırdanırgibi yapıp,uçacakmış gibihafifde eğilerek. Kaçmıyorlar ama.(risk alıyorlar) Yağmur mu geliyor? Anca o zaman yapıyorlar böyle.
Benimderdim başka.
Bir önümdeki tabağa, bir tv'ye bakıyorum. Kahvaltı masası. Çay elimde. Bakalım hangisinin evi,eşyaları,perdeleri merdeleri, banyosu,mutfağı,düğünü,nişanı kına'sı mınası, şusubusudahaiyi? Bakalım, görücez. Beş adet "yenigelin" bunlar. "Taze gelin" Yeni ev kurmuşlar. Bakalım en harikulade, en bilmemne,enşey hangisi, hangisinin evi? Yarışıyorlar. Kim karar verecek? Yine kendileri. Birbirlerine notvere vere.(anladınız) Ev ev geziyorlar. Sırayla,birbirlerinin evlerine.(hepberaber, beşibirden)

Misafir gelineğilmiş yüzünde "bune rezillik allaşkına!" gibisinden bir ifade, kaşlar çatık soruyor: "bu halı niye çiçek desenli?" Aa! Ne?" "Bilmem,öylealdık" diyor evsahibigelin,hafif kekeliyerek. (yangözle ben de halımabakıyorum çokkısabir) "Düz olabilirdi" diyor çatıkkaşlı gelin. Halı düz olabilirmiş. Doğru. Haklı.Çok haklı.Olabilirdi.Herşeyolabilirdi." Olabilirlik" lersonsuz. Düzolurdu,dallı olurdu.(ama notkıracakişte,ah olmasaydıkeşke çiçekli--insan herşeyi de hesabedemiyor ki bişey alırken--)
Salonu da "fazla bej" buldular.
Salon,perdeler,yatakodası, mutfak.
Ah! ya fazla bej,yafazla pembe,ya fazla sarı,fazlayeşil.
(ben de odamda gözgezdiriyorum alelacele, o gazla) Karışıkrenk kullananlar? Onlar dafazla karışık.
Öyle diyorlar.
Olmuş bitmiş şeyler? Kurtuluyor mu? Yok!"Mazi"ye de musallat oluyor tazegelinler.Videolar seyrediliyor. Hepberaber bakıyorlar. Bakıyoruz. "Kınavideosundagelinidahaçok görmek isterdim" diyor, not kırıyor biri. Gördün mü bak!Az görünüyormuşgelin. Benanlamadım bile,amademek o hassas bu konularda.Düğün videosunageçiyoruz.Davetlilerin halay'ını hiç beğenmeyenler oldu bu sefer:"bu neya! herkes kafasınagöre oynuyor!"diyor. (bir senkronizasyon sorunugördü) "Şu kim?" "Hangisi?" "Şu, şu!" Nooluyor ya? Ben bile gerildim hafiften. Geri alıp tekrar bakıldı. *(maazallah, o düğünegitmişolanlardanbiri olmuş olsaydım, dayanamayabilirdi kalbim)* "Komşu o!" dedievsahibi. Oh neyse kurtuldu, "komşu" deyince bıraktı yakasını. Akraba olsaydı eğer o "çokkötü" oynayan! Allah korusun. Kırılıyor bütün notlar. Çatır çatır. Puanlarbir gergefe işleyerekveriliyor. Hızlıhızlı işliyorlar. Konuşakonuşa. Sebeplerini de anlatıyor bi yandan.
(Tüh. Kaybediyor benim tuttuğum gelin.–nispeten dahaf akirdiye, güya– Bi sürü altın, ödül. O alsın diye. Olmadı. Hem aşağılandı, hem alay edildi)
Abuksabuk, ipe sapa gelmez sebepler,değerlendirmeler.*(buarada gelinler,o tuhaf,mesnedsiz değerlendirmelerineciddibirhavakatmak için onbintane "açıkçası" "açıkçası" deyip durdular ki,"açıkçası"lardan fenalık geldi. Her cümlenin önündesonundabirtane. Dinlendirelim biraz o kelimeyi. Bizaman sonra genedersiniz.Lütfen. Noolur.)*

Peki birjüriolsa; dekoratörler,içmimarlar,bilmemneler, de onlar kararverseler? Olmazöyle! Haklılar. Ben de seyretmem ki bi dakkadahi. Öyleolsa. İçimizdeki kötülüğegüveniyorlar.(güven veriyoruz)Kötülük potansiyelimize.*(kimse kimseye zerre not vermeyecek, görbak şimdi, büyükmakara olucak, nasıl kıskanıcaklar birbirlerini, amanasıl"* falanfilan diyerek çıkılmışyola. Doğruçıkış Yoksa elenip giderlerdi. Kötülüğün açığa çıkmış,kanlı canlı(az pişmiş) halini görmeye ne kadarteşneolduğumuzugayetiyi biliyorlar. Ne mal olduğumuzu. Buna güveniyorlarişte. *(insanın sınırlarınıgörme, anlama, kendini koruma çabası davarişiniçinde, yok değil,tamam o da var–tedbir için gereken bilgiyi edinme çabası yani, bir tecrübe–Kendi içyüzümüzü görebilme imkanı da. Ben böyle değilim, çok "rafine" bir kimseyim diye sevinebiliyorsan,ona da sevin–yalancı seni–)* Aman,çocuk oyuncağı bunlargenede, şakacıktan, masumoyun ısırıkları. İnsanoğlu bu.
Gaz odalarında olanbiteniizlemekiçin, gözetleme delikleriyapmışbir tür'den sözediyoruz. Daha yüz yıl geçmedi.
GECE/ CUMHURİYET MEYDANI
Geniş,boş meydan karanlık. Palmiyeler karanlıkta salınıyor.
Otuzbeşkırk yaşlarında iriyarı iki adam. Yürüyorlar. Biridurdu. Bej renkli kocaman sokak köpeğini gördü, Çokçok tatlı,kulağı plastikküpeli,şişko. Bizimkieğildi gülümseyerek avucunu uzattı köpeğe, "hadi pati ver, ver patini, hadioğlum!" falan gibisinden bişeyler diyor. Köpeğin de "ev köpeği" geçmişi mi var nedir bilemiyorum,verdi hemen patisini. Anında. Tokalaşırgibi duruyorlaröle. Seviniyor bi yandan, "iyibişey oluyor" diye, kuyruk sallanıyor.(çok çokhızlı değilama,bir dostluk başlangıcı,ölçülü)

Bizimki o pozu bozmadan bağırdıuzaklaşan arkadaşına(heyecanlı bi ses): "Hoop,hoop, Ekremm, Ekremmm!" Durdu diğeri. "Resmimizi çeekk!" diye bağırdı bu. Elinde hala köpeğin patisi, serbest elini gözünün hizasınagötürdü,işaretparmağınıkanca gibi oynatıp fotoğraf çekme hareketi yapıyorarkadaşına.(Gergin, pozbozulur diyekorkuyorbiraz) Diğeri(Ekrem) çıkarttı cep'ini,çekti fotoğrafı. Flaş patladı falan. "Bi daçek" dedibu. Garantili olsun istiyor. Köpek bozmuyorpozu. Bişey yapılıyor, anlıyor. Seviniyor hâlâ,kuyruk aynı,tıkırtıkır çalışıyor.
Resim çekilip bittiği an, bıraktı bu patiyi. Hemen dönüp yürümeye başladı. Köpek önce bi anlamadı. Bunların yanından yürüyor. Onların hızında,aynı. Kuyruğu hala sallanıyor.
Bu ruhsuz, dönüpbir kere olsun bakmadı. Köpeğinyüzüne bakmadı. Öylebunlara baka baka kuyruğunu sallayasallaya bir müddetbunlarınyanındanyürüdü. Onların köpekleriymişgibi. Bi bakyana doğru. Aşşağıya. Yanınızdan geliyor. Başını çevirmeye zahmet etmiyor. Bi kere bak! Bi gülümse,bi başını okşa. "Napıyon, aybizlen mi geliyon sen,bebiş" falan de. Sonrayürü git! *(hadi yiyecek bişey almak falan gelmiyoraklına madem--aço–)*
Banayapılmış gibibi tuhafoldum. Biliyorum sanki o duyguyu. Hatırlargibiyim biyerlerden.
"Köpek severlik" in resmi çekildi ya. Tamamdır. İşi bitti. Gerçeği gereksiz. Nasıl olsa görülmüyor o. Resmiyok.
Face'ye mi, instagram'a mı koyucan naapıcan? Rezilşey!
Köpek, bakalımbir dahaki sefere, birbaşkainsana o kadar sevinerekvericek mi elini? Hepimizrezilolduk köpeğe.

Hepinize dostluk, kardeşlikmuhabbet dolugünlerdilerim.

CİHAN CEYLAN

ERASMUS TÜRKÜSÜ (Evlatları Erasmusta olan ana babalar dinlesin)

Geleceğe dönüş.

Emirhan SERVEREN

Uğur AKSOY

Yavuz KOÇ

Servet TURAN

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güray
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun
Kapak: Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şenki Sapmaz
Muhasebe: Münire Tahrim
Halkla İlişkiler: Sevgül Yıldız
Dış Satımlar: Selami Yaman

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 3 3 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Ekim 2016 | Sayı: 475

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşarı ve karakterlerin yapım hakları saklıdır. Yayınevi ve çalışmı yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

UYKUSUZ'DAN YEPYENİ KİTAPLAR
PEK YAKINDA RAFLARDA!

UYKUSUZ
STANDI
EDİRNE'DE.

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
İstemek
UZAKTAN KASINTI GİBİ GÖRÜNÜYORDUN
BEN DE SENİ ÖYLE SANMIŞTIM
AH CİDDİN Mİ?
SOSUAL DÜŞÜNÜYORDUN
YAA, HİÇ DE BİLE
BEN SICAK, KANLI, SOKULGAN BİRİYİM
KEŞ BİLİP
AMİN
UMARIM EVDE SIKILGAN OLMAZSIN
ROTAYI EVE DOĞRU ÇEVİRİYİM ÇAKTIRMADAN
MEHMET SEN EVİNE GİDİYORDUN GALİBA
GİDİYOR ELİF
AHMET HAHAHA
DOL-YAAR HIH
KAHVE ÇEKİRİK
HIH
HIH
ÇAY?
İYİ BİR ARKADA?
OPTİM
BÖYLE BİR ARAŞTIRSAK
YARIN, BULUŞSAK?
OLABİLİR
AMAN SAKLA ÖNÜ SAKLA!
HATTA İPE GEÇİR, KURUT SONRASI
İYE $ BANKA
Bİ CORBA PARASI
YAA Bİ GİT YAA!
AŞIK OL! ALIRIM BALALAYKA SİKİCİ
İNSAN GİBİ KONUŞ BENLE!
KOLUNU BIRAK CÜZDANINI ÇIKARIYIM
KATAKULLİ YAPARSAN SOKARIM!
YAANI YAA!
BOK YAKALARSIN, YAVŞAK!
AHH!
ÇOK PİŞ DÜŞTÜM
SUSUP MÜDAVİCAK ŞİMDİ! HAY RUNA
GEÇMİŞ OLSUN AAF OTİSABİ
TİRAŞ OLURKEN KESİVİS
BALTAYLA Mİ TİRAŞ OLUNDUN ESPİRİSİ YAPILDI, SAKIN YAPMA
ZATEN BEN HASHTAG ALTINA YAZMAYI SEVMEM
KİM BU?
KARIŞIK RAKAMLI NUMARA
BANKA, SİGORTACI DİL GİBİ
DIRRI DIRRI
HEEY NASILSIN?
İYİDİR SENDEN?
BU AKŞAM İÇİN BULUŞMA YAPALIM
UMM
DÜŞÜNÜYORUM
MEDYANI SORSAM?
BİR DAKİKA
SEN GİTTİKTEN SONRA ESKİ SEVGİLİN YOLUNU KESTİ
NEBİT ÜNSİZ BİRİ
ADINI BİLMİYORUM
O KARŞIDA OTURUYOR, HEMEN KISKANÇ FALAN DEĞİLİM
ÖRGÜLÜ MUDUR YOKSA?
VAAY LİSTE DEVAM EDİYO
ERKEĞİN BÖYLE BONUS SAÇLISI DERİ MONT GİYER HEP
GÖREVİNİZİ SAÇININ FALAN
KESİLİN Ç BENCE
AH KISACIK SEVİNLE GELDİĞİN DÜN GECE
ÇOK AĞIYOR MUUF
HEH-HEH
HAÇ SEVDİĞİN BİRİ ŞÖYLE ÖYLE YAPIYOR SANA
OLSUN ŞİMDİ GELDİN YA
SANA SARILIP ÖPSÜN
CANIM TABİİ Kİ
CORBA FALAN YAPMAMI İSTERSİN SANMIŞTIM
CORBA NE LAN, SANKİ İSHAL OLDUM
İYİ GELDİ MUF
HEH HEH
BENİ ÖPER MİSİN
ÖLDÜKLERİNİ
10 dakika sonra
AHH!
NOOLDU?
CANIN YANIYORSA BIRAKALIM
YOK YOK DEVAM ET
MMMH
Sevişmek istemeyen bir erkeği mi yoksa isteğini belli etmeyeni mi tercih ederler? İşte kafamızı karıştıran temel sorular bunlardır. İki seçenekten hangisini seçersek seçelim en kabar şekilde öküz etiketinin altına yazarlar adımızı. Ama oyuncu, numaracı öküz olmak kazandırır.
YAA SEN NE MERAKLIYMIŞSIN
SICAK Bİ CORBA İÇİN ADAM
YİRMİ LİRA VERDİN AMA
ONUN DUASINA AZ BİLE
-SON-

13 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/42 No: 476
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4.50 TL.

UYKUSUZ

Cumhurbaşkanlığı ödeneğine %49,4 zam yapıldı.

Vatandaşa Sorduk: YENİ TÜRKİYE

Kaydemir ISLAKKÖZ (33)

Eski iyiydi lan... Kısrak başı gibi batıya uzanıyordu... Ama kısrağın üzerinde durmayı başaramayanlar yenisini kurmaya karar verdi.. Kısrağı "DEHAĞ! HOOĞV!" diye kovaladılar.. Artık, bir mandal gibi orta doğuya tutturulmuş bu vatan bizim..

Aydınger ADÖRT (40):

Yeni Türkiye çok pahalı.. Bi köprüden geçiş 160 TL.. Köprü geçmiyosun da sanki ev kiralıyorsun amk... Köprü deniz manzaralı.. Bu fiyatı yükselten faktörlerden biri... Metre karesi büyük.. Hava alanına, otobana yakın.. Hayvan gibi terası var.. Hafta bi ara "Bundan çok güzel otel olur aslında" diye düşünüyorlar, Japonlar vazgeçiriyo.

Kaçağıket DUJCULAR (28):

Dünyada örnekleri var.. Yeni Güne, Yeni Zellanda bunlardan bazıları.. Başka da yok zaten.. Bizimkiyle 3 ediyo.. Ve şarkısı bile var.. Bak.. "Hadi Yeni Güne sev beni, yine güne sev beni, yeni güne, yine güne, günedenn sevv" işte böyle sevda türküleriyle yaşattığımız değerlerimizden biridir..

Fevzi TAMTEŞEKKÜLLEV (32):

Bunların Yeni Türkiye dediği Türkiye Cumhuriyeti işte lan.. Biz başlayalı çok oldu, bunlar daha yeni başlıyo.. Bi şaşkınlık var hepsinde... Kandırılmaya çok müsaitler o yüzden.. Sırf bu kandırılma durumları için "Allah affetsin bakanlığı" kurdular.. Harıl harıl çalışıyor bakanlık Allah affetsin için diye.. Ayrıca ahirete gidişte bir çok sorunla karşılaşıyoruz... Şorgu meleği, sırat köprüsü.. Artık vize serbestisi istiyoruz... Ahirete serbest seyahat hakkı istiyoruz.. Yani bu şekilde olacaksa, bi daha da gelmeyelim ahirete karşımızda tavizsiz bir Yeni Türkiye var beyler (eve gidince bayanlarınıza anlatırsınız)... Yeni Türkiyenin terör örgütü koleksiyonu var.. PKK, FETÖ, IŞID, PYD, TAK, SOK, GIKAR... Hepsi canlı bomba.. Yeni Türkiyede insanlar patlıyo dikkat

UYKUSUZ

Ankara Katliamı'nda hayatını kaybedenleri anmak için toplananlara polis saldırdı.

Doların yükselişi durdurulamıyor...

Antalya Kredi ve Yurtlar Kurumu Müdürü Süleyman Dinç, eksikliklerı giderilmemiş yurtta kalmak istemeyen öğrencileri uyardı: "Bu yurda girerken gelir durumunuza göre geldiniz. Burada bana ahkam kesmeyin."

Şehit haberleri gelmeye devam ediyor. Şemdinli'de jandarma karakoluna düzenlenen saldırıda 10'u asker 18 kişi hayatını kaybetti.

Üniversitelerin akademik yıl açılış törenleri bu yıldan itibaren Saray'da yapılacak.

Berat Albayrak'a ait olduğu iddia edilen e-postaların yüklendiği Dropbox, Google Drive ve One Drive depolama sistemleri sansürlendi.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR altında

@baris_uygur

Normal şartlar altında tarihinin en büyük terör saldırısını yaşayan bir ülkede,bu saldırının sene-i devriyesinde anma törenleri yapılır.Barış ve kardeşlik türküleri söylerken hayatını kaybeden gencecik insanlarresmi düzeyde anılır ve törenler düzenlenir.Ama **Yeni Türkiye'de** resmi düzeyde düzenlenen tek şey,kaybettiği arkadaşlarını anmak isteyenlere yönelik polis saldırısıdır.Bırakın hükümeti,bizzatkendi parti üyelerini bu saldırıda kaybeden muhalefet liderinin bile bu önemliginde incir çekirdeğini doldurmayacakve konuşmaların hitaplar dışında kalan yüzdedoksan sekizi saçmalıktan ibaret bir panel goygoyuna katıldığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında kişiselve kurumsal haberleşmesine sahip çıkamayan devlet görevlisi bu çapaçulluğunun,denyoluğunun bedelini kendisi öder. Hele helegidip de devletin işleri için yahoo'ydu heyoo'ydu saçmasapan servisler kullanan adamın ödeyeceği bedel HillaryClinton'ın ödediğinin ve ödemekte olduğunun binlerce kat fazlasıdır.Ama **Yeni Türkiye'de** üst düzey bir siyasetçinin tam manasıyla şabalaklıktan ibaret tercihlerinin bedelini bulut sistemlerinde dosyaları olan ülkedeki tüm vatandaşlar öder. Kıytırık bir mail hesabı kulanan ve buna da sahip olamayan damat yüzünden bütün bir ülke bir anda telgraf çağınageri dönebilir.

Normal şartlar altında bir ülkenin iktidarının içinde hiç olmazsa üç tane beş tane,eser miktarda da olsa iktidarolduğu ülkenintarihini bilen insanlar da olur. Tabii San Marino Cumhuriyeti gibi bağımsızlığını yaklaşık 1700 yıl önce kazanmış ülkelerde bir ihtimal ülkenin kuruluş tarihini tam olarak kimse kestiremeyebilir ama kurulalı yüz yıl bile olmamış cumhuriyetlerde, cumhuriyetin yönetici kadrosunun tek bir tanesinin bile o cumhuriyetin temellerinin nasıl atıldığından tamamen bihaber olması ne kadarzorlasanız da düşünülemez. Ama **Yeni Türkiye'nin** iktidar partisinde yıllardır maraş dondurmacısı kılıklı zevzeklik abideleri tarafından beslenenler dışında kimsenin olmadığını görmeniz mümkündür.

BEN ALPAY ERDEM

fırat

æ Merhaba.
æ Birazönce hayali kuzenim geldiyine eve.Hoş geldin hayali kuzenimdedim, şaşırdı.Hayırdır inşallah dedi. Niye lan dedim. Ne bileyim, ilk kez bir insan gibi karşılanıyorum şu evde, normalde hiç istemezdin,hayırdır dedi. Değiştim oğlum bendedim.Artıkeskipis Alpay değilim ben dedim. Hadi öyle olsun bakalım madem dedi. Ne anlatacaksın yine dedim.Sana arkadaşlıkla ilgili birkaç bir şey anlatacağım dedi. Oo dedim. G.t arkadaşlar hakkında ama dedi.Vay dedim. İş arkadaşları hakkındadedi. Hayatımda iş arkadaşım olmadı lan benim, hayatımda çalışmadım çünküdedim.Sen şanslısın dedi.İş arkadaşlığı gerçekten aslında arkadaşlık bile değildedi. Anlatda öğrenelim,nasıl bir şeymiş ki dedim iş arkadaşlığı.Vaylar vayı,heyler heyidedim. Dalga mı geçiyorsun lan yoksa sen benimle dedi. Onu da neredençıkardın dedim.Nidaların bir değişikdedi. Yokboolum dedim, dinliyorum ben seni, gerçekten merak ediyorum dedim.Anlatır mısın lütfen dedim. Zamanında tiyatro yapıyordum ben dedi. Oha dedim.Ne o,yapamaz mıyım dedi.Yaparsın da bilmiyordum dedim.Yemin ediyorum sürprizlerle dolusun dedim. Dinle olm dedi.Anlatmaya başladı. Bizim şirkettekiarkadaşları da sürekli oyunuma çağırıyordum,çok heyecanlıydım,ilk oyunlar, gelsinler izlesinler, destek olsunlar, ne bileyim,öyle olsun istiyordum,bir türlü gelmiyorlar, geliriztabii diyorlar, gelmiyorlar, kimse gelmese ben gelirim diyormeselabiri, gelmiyor,belki on oyunoldu,biri bile gelmedi oyuna iş arkadaşlarımın, derken bizim şirkette ayrılıkoldu, şirket çalışanlarınınyarısı başka bir şirket kurdu,o hafta yineoyunumuz vardı,ben kimseyesöylemediğim halde,şirkette kalanların hepsioyunumu izlemeye geldiler,ben de ayrılmayayım şirketten diye, kendimi hayatımda hiç o kadarkötü hissetmemiştim, o an anladımki, ben onlar için bir sayıdanibaretim,hayatımın en uzun en bitmek bilmeyen oyununu oynadım o gün karşılarında,keşkegelmeselerdi dedim,yani böyle geleceklerse hiç gelmeselerdi keşke, hep böyle şeyler dedim o gün dedi.Dahasonrada zaten ben de ayrıldım şirketten dedi.İş hayatında duygusallığa yeryokderlerama bencevarAlpay dedi.Çok ayıp etmişler gerçekten dedim.Tiyatro ne oldu peki dedim.Tiyatronun ne önemivar ağabey, biz burada bir hayatyaşıyoruz dedi. Ne demek istediğini anlamadım hayali kuzenimin ama o an ona hak verdim.Çünkü bazen böyledir.Gitti sonra.Sustum. Sanırım ben yavaş yavaş hayali kuzenimi anlamaya başladım.Ama çok da anlamayayım şimdi, ne olur ne olmaz diyorum. Susuyorum.
æ Geçenlerde bir alışveriş merkezinde bir şeyler yiyeyim diye süper kurumsal bir yemekçinin önüne geldim.Sipariş vereceğim, kasanın önündebeyaz bir kağıda "BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTERMİSİNİZ" yazmışlar. Normalde ben bu cahilliğe alıştım ama o noktada dayanamadım artık. "Kim yazdı bu yazıyı" diyesordum. Kasadakiadam, "patron yazdı" dedi."Yanlış yazmış" dedim."Nasıl yanlış yazmış" dedi. Dedim "görmüyor musunuz, soru ekini ayırmamış". Kafayı uzattı,yazıyı kendine çevirdi, mana veremiyor bir türlü, o da bilmiyor çünkü. Olay bir anda büyüdü,"noolmuş, noolmuş, bi yanlış mı olmuş" diyerek mekanda ne kadar çalışan varsa hepsiyazınınbaşınaüşüştü.Öyleboş bakışlarla bakıyorlar yazıya. Muazzam ölümcül bir cehaletten bahsediyorum. Bu insanların hemen hemenhepsi saatlerceTürkçe dersigördü muhtemelen okullarında. Bir iki müşteri de olaya dahil oldu. Onlar da tıs. Dedim işte yani "MİSİNİZ ayrı yazılacak, bir de sonunasoru işareti olursaiyi olur".Yemeğimi aldım ama tadım da kaçtı. Çok kaçmazdı tadım aslında ama çalışanlardan biri "Mİ'den sonrası ayrı yazılacak aslında" demeseydi belki bu kadar kaçmazdı tadım. Off yaa, bir insanın kusası gelince o insan gerçekten çokmutsuz oluyor, lanetgelsinya, resmen lanet gelsin.
æ Şu sıralar evde ne kadarmobilya varsahepsine tekerlek takmak istiyorum, ki takıyorum da zaten. Resmen biri beni durdursun. Özlem'im durdurmaya çalışıyor ama resmen durduramıyor. Her şey geçenlerdeeski elektrikli süpürgenin tekerleklerini söküp kütüphanenin altına takmamlabaşladı. Kütüphane biranda çok daha eğlenceli bir şeye dönüştü. Tekerlekleri olan bir şey nasıl eğlenceli olmaz. Sürekli nalburlardayım,sürekli tekerlek alıyorum eve.Ona uygun vidalartabii.90 kiloya, 150 kiloya kadar taşıyan dönerli şahaneli tekerlekler bunlar.Allahım ağlamak istiyorum sevincimden, Mutfakta yekpare bir dolap vardı, normal kendi sabit ayaklarını söküp tekerlek taktım. O kadar mutlu oldum ki anlatamam. Dolapyine biranda acayip eğlenceli bir şeye dönüştü. **Yalnız evin önünden kamyon falan geçerse yola çıkıyor, dolap olsun, kütüphane olsun, ama olsun.** Sonuçta tekerleği olan bir şeyi bağlasan durduramazsın. Tekerleği olan bir şey gidecek ağabey. Şimdi sıra pikap sehpalarımda.Tekerlekleri aldım bile.Tüm evi bir gezgine dönüştürmezsem ben de Alpay değilim. Hadi bakalım.Ya herro ya merro.Hadi bakalım.
æ Lepistes Derneği Başkanı kimse bence o şahane bir insan.
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
15 Ekim Cumartesi / **BKM Muntak Sahne** / Saat: 22.00 (biletler bilemiz, gişe)
19 Ekim Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35

Şu an bir yırtıcının saldırısına karşı en savunmasız olduğum durumdayım. Babannemin salonunda, babannemin kanepesinde, televizyon karşısında, mutfakta yemek pişiren annemle babannemin muhabbetini dinleyerek yatıyorum. Hiç narkoz yemedim, ama hissiyatı böyle bir şeydir diye tahmin ediyorum. Şu an bir yırtıcı bir şekildeyan taraftaki kebapçının çatısına tırmansa, oradan babannemin terasa atlasa, oradan açık balkon kapısından oturma odasına geçse, kanepede şimdiye kadar karşılaştığı en zahmetsiz av etini bulur. Kendi de talihine şaşırır, "oyun mu yapıyorlar bana, beni yemleyip tuzağa mı çekmeye çalışıyorlar, götten uyuşturucu iğneyle uyutup esaret altına almak mı niyetleri?" diye huysuzlanır. Soyu tükenme tehlikesiyle karşı karşıya olan benekli Babaeski kaplanını koruma altına almak ve çiftleştirip çoğaltmak amaçlı böyle bir yola girdik. Babannem ve annem bu majestik yaratığı geçen yaz pimapenle kapattıkları arka balkona kapatacak. Yanına dişisini de yakalayacağız, balkondaki eski fırını çıkartıp yerine saksı çiçekleri koyacağız, güzel bir ortam sağlayacağız. Çoğalacaklar, türlerini devam ettirecekler. Babannem hayvanın yeteri kadar çoğaldığına karar verene kadar misafirimiz olacaklar. Sonra bütün kaplanları ufak bir törenle belediye parkının oradaki ağaçlığa salacağız. Babannem ufak bir konuşma hazırlamış, onu okumak istiyor: "İnsanoğlu olarak hayvanların soyunu kendimiz tüketiyoruz, sonra "biz bir bok yedik" diye telaşlanıp tekrar soyu tükenmesin diye uğraşa giriyoruz.

Soyunu tüketmemeye çalış.

Kendi kendimize iş çıkartıyoruz. Ben zorunda mıyım çok afedersiniz evimde hayvan çiftleştirmeye, onun kokusunu çekmeye, bokunu temizlemeye? Lütfen aklımızı başımıza toplayalım. Bu hayvanın soyunun tekrar tükendiğini görürsem hesabını sizden sorarım. Teşekkürler." Belediye başkanı, Esnaf Odaları Birliği, etkinliğin yırtıcı bir hayvanla ilgili olmasını fırsat bilip kendilerine pay çıkarmak için belediye parkına tüfeklerini avcı yeleklerini kuşanıp gelmiş Avcılar ve Atıcılar Derneği üyeleri, hepsi coşkuyla alkışlıyor. Babannem konuşmasından sonra Avcılar ve Atıcılar Derneği üyelerinin yanına gidip başkanlarına "siz gerizekalı mısınız? Soyu tükenen hayvanın doğaya salma törenine tüfekle mi gelinir? Sizin aklınız almıyor mu böyle bir şey?" diye sitem azar çekiyor. Başkan kafasını öne eğip "haklısınız abla, biz bir yandan doğaya önem veren insanlar olduğumuz için bu hayvana sahip çıktığımızı göstermek adına gelmiştik ama tüfek uygunsuz olmuş dediğin gibi şimdi düşününce" diye geveliyor, arkasında bekleyen Avcılar ve Atıcılar Derneği üyelerine eliyle "abla kızdı, kutlama amaçlı havaya ateş etme olayı iptal" anlamında el kol hareketi yapıyor. Beynim kendi kendine bir şeyler anlatıyor, gülemiyorum bile. Görev başında yüz kaslarını oynatacak kadar bile hücre kalmamış beyinde. Hepsi kafamı yasladığım kadife koltuk yastığı tarafından emilmiş, kanepeye karışmış. Şu an bir yırtıcı saldırsa; tepki vermek bir yana, sitem bile edemem.

Hiç ayrılamam derken, ani bir kararla kalktım kanepeden. Güneşoturma odasına doğrudan vurmaya başlayınca vücudumun keyfi kaçtı sanırım. Diğer cepheye bakan misafir odası var, oraya bir bakmaya gidiyorum. Belki oradaki kanepeye de yatarım, belki camdan dışarı bakarım. Babannem arkamdan "uyuyacaksan dedenin odasına yat, koltuktan koltuğa dolaşıp durma?" diye bağırıyor. Dedemin odası şu an planlarım arasında değil. Beni evinde beslediğin bir kaplan gibi düşün. Kalbim ve sezgilerim bana ne söylüyorsa onu yapmakla mükellefim. Misafir odasında bütün duvarı kaplayan dev bir salon dolabı var, en az bir iki senedir içini açıp karıştırmadım. Belki önce o dolaba iyice bir bakarım. Benim bilmediğim, zamanında alınmış ama kullanılmadığı için dolaba kaldırılmış bir sintisayzır falan çıkabilir. Rüyalarımda hep öyle şeyler görüyorum. Akrabaların dolaplarını karıştırıyorum, hayvan gibi eski sintisayzırlar buluyorum. "Bu ne, nereden geldi?" diye soruyorum, "rahmetli deden hactan dönerken oyuncak diye alıp getirmişti, nasıl açılacağını bulamayınca kaldırdık, lazımsa al git" diyorlar 6000 dolarlık sintisayzır için. İnanamıyorum, çok seviniyorum, mutlu uyanıyorum. Eski sintisayzırlar inanılmaz yüksek fiyatlara satılıyor artık ebay'de falan.

Sintisayzır.

Dolapta 6000 dolarlık sintisayzır yok, onun yerine eski tespihler, rahmetli dedemin hactan dönerken getirdiği hac yüzüklerinden kalanlar, eski evrak çantaları, kitaplar falan var. Güzel bir yığın, eski kokuyor. Bu dolapta eskiden Kemal Tahir, Orhan Kemal kitapları vardı. Babannem belli bir yaşa geldiği için kendi aralarında eriyip birleşip İslam Ansiklopedisi olmuşlar. Yaşar Nuri Öztürk, Yılmaz Özdil kitaplarına dönüşmüşler. Ya da ben gidip gelip gözüme kestirdiğim kitapları aldığım için geriye bunlar kalmış. Bilemiyorum. Belki rahmetli dedemin eski gazino fotoğraflarını bulurum diye derinlere inmeye karar vermişken yemeğe çağrılıyorum. Henüz burada işim bitmedi. Önce dolabı enine boyuna karıştıracağım, ardından kanepede yatacağım.

mugh@gmail.com

Gözlüksüz Barış Gözlüklü Erol

Geçen gün aklımageldi:Ben aslında Ergenekon soruşturmasından kıl payı kurtulmuşum.Burada karaladığım zevzekliklerden değil de,yıllarönce yaptığımız bir kuntizlikten ötürü.

90'ların başında,develertellal pireler berber ikenve internetin adı bile yok,bilgisayarlar aracılığıyla birbiriyle iletişim kuranlar sadece konuştuklarından hiçbir şey anlamadığınız BBS freakleriyken, isteyenin istediği müziğe ulaşması neredeyse mümkün değildi.

Elbette her mümkünsüzlükyeni yollar yaratır: BugününTorrent'i, dünün Napster'ı neyse korsan kasettezgâhları da oydu.Oscar Peterson ve Ben Webster'ın birlikte yaptığı o efsane albümü mü arıyorsunuz? Bu tezgâhlardan birinegider,varsaalır,yoksasipariş verir ve bir iki hafta beklerdiniz. Israrediyorum:İki hafta bekleyip kavuştuğunuz albümü dinlemenin keyfi, youtube'ta aratıp dinlemenin keyfini ağzında diş bırakmayasıya döver, çok pis döver. Öylekötü döver ki,annesi gelse tanıyamaz.

Bu kasetçilere gidip siparişi veriyor sonra da "halis plaktan kayıt" kopyanızı alıyordunuz. CD değil de plaktan yapılan kayıtların daha iyi olduğu yönünde bir efsane Kadıköy'denTaksim'e, Beyazıt'tan Bakırköy'e ve de Avcılar'akadar ılgıt ılgıtesiyordu.Bu arada evet, o zamanlarAvcılar'da da "rak ortamları" vardı.(-Oğlum adam Ergenekon soruşturması dedi, 90'larAvcılar rockcamiasından bahsediyor? -Bırakbahsetsin,bir şekilde bağlar o,ses etme.)

Peki"back-end" kısmında ne oluyordu? (Back-end mi?) Siparişi alan,arşivinde o albüm yoksadiğer meslektaşlarına soruyordu.Yeni albümler kimi zaman"İhsan'ın İngiltere'den kuzeni gelecekmiş haftaya, o getirecekmiş," gibi duyumlarla beklemeye alınıyor ama eninde sonunda bulunuyordu. Hatta sırfbu tezgâhlar arasında aracılıkyapan NinjaAlp diye bir abi de vardı ki en kolayı ondan rica etmekti.Tabii kimse kimseye plağını falan vermiyordu. Olan şuydu:Biri plaktan ya da CD'den bir kasete kayıt yapıp o kasete "master kaset" diyordu.Müşterilerine master kasetten yaptığı kayıtları "plak kaydı" diye satıyor ve bu master kaseti diğer satıcılarla paylaşıyordu. Yani90'larda gerçekten plaktan kaydedilmiş kasetsatan azyer vardı.(-E Ergenekon?–Şştsus,ses etme)

Bugünlerde kendini kuzey

ormanlarının savunmasına adamış tiyatrocu arkadaşım Erol Babaoğlu'ylaaçtığımız tezgâhta en büyük sorunumuz siparişleri yetiştirmekti. Sadece hafta sonları açıyorduk ama master kasetleri diğer tezgâhlardantoplamak sonra da kopyalamak bir yandan liseyegiderken hayli zor oluyordu.

O ara İşçi Partisi'nin Beyoğlu'ndaki bürosunda "90 dakikalık kaseti 5 dakika içinde 3 kasete birden kopyalayan" bir cihaz olduğunu duyduk.

İşte efsane cihazın bir benzeri. Ağzınızın suyu akmadıysa 90'dan sonra doğmuşsunuz demektir.

(-Aha Ergenekon! –Sus sus dinle.) 20 kaset kopyalamak 30 saat'lik iş ama bu cihazla 35 dakikada bitecek, inanılırşey değil. E peki ama biz iki tıfıl oğlan İşçi Partisi'nin kasetkopyalama cihazını nasıl kullanacağız?

Doğu Perinçek'in oğlu Mehmet sınıf arkadaşımız.Ama o sıra ne olduysaartıkaramız iyi değil ya da Erol'un arası iyi değil veya Mehmet'in yakın arkadaşı Engin'le benim aram bozuk, gidip sormak istemiyoruz (Yazıyı bitirdikten sonra sordum; Engin'le kavgalıymışız o ara).Zaten lisedeyiz: Mehmet "Pink Floyd, Led Zeppelin'den iyi," deseErol bir ay küsecek, ben"Black Sabbath,

Pink Floyd'u döver," desem Mehmet bir ay küsecek. (Ki Black Sabbath Pink Floyd'u öyle kötü döver, üst üste koyup,ıslatıp ıslatıp bir daha döver ki Pink Floyd bir daha konsere çıkamaz, hayranları tanıyamaz ama konumuz o değil.) O yüzden Erol'lagözü karanttık, Mehmet'e hiç sormadan kalktık İşçi Partisi'nin bürosuna gittik.

Yolda ben 3 numara miyop gözlüklerimi çıkardım.Erol gözlüklerimi niye çıkardığımı sordu.
"Burası siyasi parti,izleyen takip eden falan vardır, eşgalverirken gözlüklü demesinler."
Erol bir süre düşünüp benden gözlüklerimi istedi:
"Gözlüğü ben takayım, eşgal verirlersegözlüklü bir Erol'la gözlüksüz bir Barışgeldi derler."

Felsefe hocamız Sevgi Hanım'ın derslerinde dersi dinlemek yerine soytarılık yaptığımız için bu teklif bana da mantıklı geldi ve 3 numara miyop olduğu hâlde gözlüksüz Barış ve gözleri normal olduğu hâlde 3 numara gözlük takan Erol olarak yalpalaya yalpalaya yürüyüp duvarlara çarpa çurpa merdivenleri çıkıp İşçi Partisi bürosuna vardık.Önceden hazırlanmışız, Erol da tiyatrocu ve sahtekarlık da yapamayacaksa tiyatroculuk neyeyarar ki? Erol başladı:

"Biz Mehmet'in okuldan arkadaşlarıyız, bir okul projesi için kaset çoğaltmamız gerekiyor, Mehmet bize cuma günleri sizin kaset çoğaltma cihazınızı kullanabileceğimizi söyledi."

Adam şaşırdı ama ikimizin ceketinde de nal gibi Cağaloğlu Anadolu yazıyor, Mehmet'le aynı yaşlarda ve belli ki arkadaşız. Üstelik kaset kopyalama cihazının varlığından da haberdarız.Ama Erol bunları söylerken benim içim içimi yiyor zira 3 numara miyop da olsam yanıbaşımda durup dururken numaralı gözlük takıp şaşı beş bakan Erol'u net seçebiliyorum ve gülmemek için resmen dudağımı ısırıyorum. Her neyse adam bir şekilde ikna oldu, bizi küçük bir odaya götürdü, kaset çoğaltma cihazını getirdi ve nasıl çalışacağını gösterdi.

Biz, sonraki birkaç ay boyunca o alet sayesinde tezgâhında en çok çeşit bulunduran kasetçilerden biri oluverdik.Arada ben gözlüğü Erol'avermeyi unutuyordum, sonra farkedipgözlüklü Barış-gözlüksüz Erol olarak girdiğimiz odadan gözlüksüz Barış-gözlüklü Erol olarak çıkıyorduk. Resmen parası yetmediği içintek gözlüğü dönüşümlü kullanan iki adam hâline gelmiştik. En sonunda bize yardımcı olan adam kıllanıp "Yahu ne zamanbiteceksizin bu proje?Kaç kasetçoğalttınız?" falan diye sormayabaşlayınca ayağımızı kestik.

Valla Ergenekon soruşturması o dönem yapılmış olsa,sürekli ellerindeboş kasetlerle İşçi Partisi'ne giripçıkanve aynı gözlüğü, amanedensedönüşümlü olarakkullanan vegözlüklüolmadığıhâlde gözlük taktığı vegözlüklü olduğuhâlde gözlüktakmadığı için sürekli sağına soluna bakan,aslında "aman

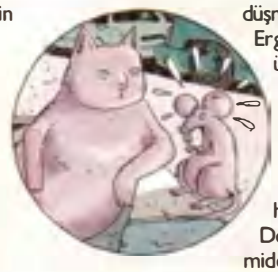

düşmeyeyim," diye tedirgin tedirgin yürüyen bizim gibi iki zevzeğin Ergenekon savcılarının radarına yakalanması kaçınılmazdı. Resmen üzerimizden çıkan Burzum, Venom gibi albümlerle satanizmi yaymaya çalıştığımız gibi bir suçlamayla İşçi Partisi'ni de iyice yakacaktık. Hayır bir de Zekeriya Öz'ün muhtemel "Aynı gözlüğü bir biriniz bir diğeriniztakmaksuretiyle ne mesaj vermekistediniz?" sorusuna ise verecekyanıtın kırıntısı bile yok,düşünün artık. A, amaçok cesur savcıydı allah için,bende heykelini dikmek gerektiğini düşünüyorum.Ama şu Kadıköy'deki Dombili heykelinin yanına,gerçek karakter ölçüleriyle, tam Dombili midesine indirmek üzereyken falan.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"İlk kezmiş gibi buluştunuzdu
Son kezmiş gibi seviştinizdi"
Cemal Süreyya'dan

● "İlk kadın başkan" kulağa hoş geliyor olabilir ama Amerikan emperyalizmi hoşluk, naiflik istiyor mu bakalım? ABD'nin dünyaya bakışının kanlı canlı sembolüne Trump daha yakın olmasın sakın? Çünkü liberallik cilasından muaf, bildiğin faşist Trump. Kapitalist sistemin çekirdeğinde faşizm olmaz da ne olur? İşte o çekirdekle karşı karşıyayız. Muhabbet kuşu bile emanet edilmeyecek bir adam. Ama süsünden, cilasından arınmış ABD'nin hakiki ruhunu görmek için belki de bu ruhen dipteki tip başa gelmeli ki, "Amerikan Rüyası"nın kof kolpası ortaya çıksın. BaştaAmerikan halkı olmak üzere, emperyal faşizmin tehdidini yaşayabiliriz lakin çelişkilerin keskinleşmesi belki de kurtuluş sürecinin başlangıcı. Trump adlı faşist, tarihe ancak bir yıkımla geçebilir, tıpkı Adolf Hitler gibi...

Biz ekmek derdindeyiz, adamlar ekmek içinden mesajlaşma peşinde...

● Rusya varken, AB esnaf lokali gibi kalıyor!..

● Öğrencilik hayatım borunca, hepimiz gibi, ben de test manyağı oldum ve bıktım usandım "aşağıdakilerden hangisidir" kalıbından. Zamanla gözümün önünde "aşağıda, kiler" görüntüsü oluştu. Sınanıp duranlar için getirin "aşağıda, kilerden"

Allah ne verdiyse, bi soluklansın çocuklar. ("Hiçbiri" şıkkı da bambaşka. Doğruyu öğretsene lan, beni çırak çıkarmaya çalışacağına!)

● Küçük burjuva konforu: Şömine çıtırtılı kanal...

● İlla ki çiftçinin çocuğunu okutması, memur yapması felan başarı sayılmaz. Bazen tersi de olur. Bakınız, Tahsildaroğlu Peynirleri...

● Bıktım usandım bu köşenin "katlanınca okunmuyor" şikayetlerinden. Ben n'apabilirim? Forma dizaynını beğenmeyip, kaleciye çatmaya benziyo bu...

● Babas Fransız, annesi Türk çocuğun ezan sesini duyunca, "Mösyo niye ağlıyor" diye sormasi...

● Tipin tekine çattım, tavla oynarken zar tuttuğumu iddia etti. "Tutmam, tutamam" dedim, inanmadı, "Mars edeceğim oyunu aldın" dedi. "Tavlada olur bunlar" dedim. "Yok, ya fincanla atacaksın ya da sallayıp atacaksın" dedi. "Güvenmiyosanız oynamayalım" dedim, baktım her nedense o fincanla atmaya başladı! Def-i bela kabilinden bitirdim oyunu, oynarken "Yazarım bunu" diye düşündüm..

● Öyle bir sürekli yastayız ki, yakında bayrağımızın renklerine siyah da eklenecek diye korkuyorum...

● Yazar, yolda yürümektedir bir gün. Yaşlı bir adamla bir çocuk gelmektedir karşıdan. Çocuk, bir su birikintisine basar çamurlu ayakkabılarıyla. Ayakka bının çamuru bir anlığına kaybolunca "Aa, dede bak, ayakkabım yeni gibi oldu" der. Çok dokunur yazara bu an. "Zavallı Büyükbaba" adlı ilk kita bını bu esinle yazar. Sonra öyle bir devamı gelir ki, kaç neslin çocukluğunda sağlam ve içli bir yer bulur. Yazar adı Kemalettin Tuğcu'dur...

Ele de bula

● Bebeğe göre bir eşya ile onun kabı aynı ilginçlikte. Hatta bazan kap ağır basıyor! Ne güzel kafa böyle bu, dur bunu köşe adı yapayım!!!

● Yerli diziler korkunç sahneler barındırıyor. Kadına şiddetten yakınan, organizasyonlar yapan kadın medya patronları, kendi kanallarına bakmıyolar mı? Erkeğin kadın tokatlamadığı

CİLT 17 ve 18 Piyasada!

★ Avcı Nun
★ Pantolon 1-2
★ Tribal Enfeksiyon
★ Azrailli Beklerken
★ Cihangir Günlüğü

İçlerinde 1'er kitap hediyesi var!

YENİ UYKUSUZ CİLTLERİ DE VAR!..

Bayilerde, marketlerde,kitapçılarda ve
www.uykusuzdukkan.com.tr'de
UYKUSUZ dükkan

nisanhakan

neredeyse yok gibi. Ve bu tokatlar gayet makul
ılanıp, hayatın doğal akışı içinde dindiriliyor. Hatta tokatı
ben – kocası kıskandığı için – memnunca sırtan kadın
gördüm bir dizide. Bu sahneleri seyreden halk, çiçek mi
cek yani kadınlara?!

**üyük balık, küçük balığı yutar" diye doğal düzeni
lemiş güya insan. Büyük, küçük demeden tüm
kları, tekmil hayvanatı yutan insan...**

ırf otorite olduğunu unutmamak için, personel içinde profesyonel yalaka bulunduran patrona da denk gelmiştim. Duruma büyüteçle bak, sarayda soytarı niçin bulundurulmuş, anlarsın...

**bulunmadan önce
ı ışığını romantik
an, hakiki romantik
kişiymiş...**

● Psikolojik sorunların yarısı, ünce geçecek" türde. Psikolojik olan insan, sorun ızlıkta...

İnatçı lekelere" bu kadar tatava yapıyosanız, kolayca n lekeyi de övüp alkışlamanız gerekir!

**Mehmetler, Muratlar güzel güzel yönetiyordu
anlı'yı, ne zamanki "Abdül" furyası başladı, coşkunun
kaçtı...**

ok şanslıydım, askerliğimi "parfümeri" olarak yaptım... usu hala üstümdedir!..

**Kendi halk müziğini hor görüp, utanıp dinlemekten
an tip, bir başka halkın müziğine meftun pozlara
yor ya, işte benim pelerinli, kırbaçlı kahraman olmak
diğim anlar o anlar!..**

vedatzdemir@gmail.com

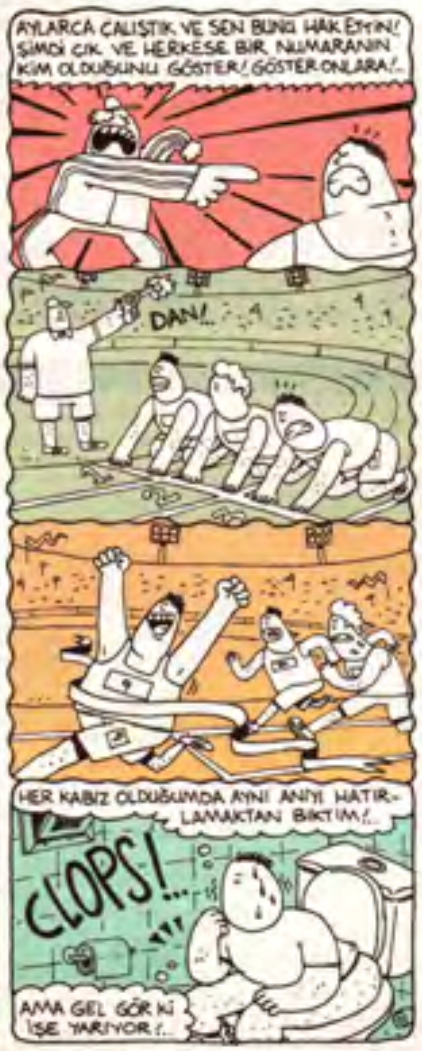

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

BAK BUSE... SANA BİR ABİN, BİR ARKADAŞIN OLARAK SÖYLÜYORUM... BENDEN SANA BİR DOST, BİR AKRABA TAVSİYESİ. BİKİ BİR AHBAP, BİR ÇOCUKLUK ARKADAŞI NASİHATİ... MİNİK BİR SİNOAP ÖNERİSİ... YAVRU ÖRDEĞİN TEMBİHLERİ...
NİHAT ABİ KORKUTUYORSUN BENİ. NE ÖRDEĞİ...
KORKUTU ÖRDEĞE GETİRDİM ÇÜNKU BENİ BİR ABİ GİBİ DEĞİL, YAK BACI OLARAK GÖRMENİ İSTERİM.

SUSAN KADINDAN KORKACAN ARKADAŞ...
ÖLDÜ LAN...
ÖLDÜ MÜDÜ

GÜZEL FİLMDİ...
DUR DUR ÇIKMAYALIM, JENERİK-DEN SONRA Bİ SAHNE DAHA VARMIŞ...
SAAT KAÇ NERDESİN O..SPU !!!
BABA?

OYUN OYNAYACAĞINA ÇALIŞSANA İTOĞLUT!!!
OYUN OYNAMADA BAKLIYORUM.
BEN ZAMANI DURDURAMIYORUM...
ASLINA BAKARSANIZ BABAM PEK HAKSIZ SAYILMAZ...
AMA BİLMEDİĞİNİZ BİR ŞEY VAR...
NE ANİMASYON KODAMANI DELİSİ !!!
DİKKEEM

BABA AYIK MISIN?
BABAN ÇIKTI EVLADIM.

GÖREV KİRLİNCA DAVAMIZ BİTTİ SANDILAR.
HALBUKİ ÖNCEKİ BENİM BİTTİ DAVAMIZ...
DAVAMIZ ASLA BİTMEDİ VE BİTMEYE-CEK...
AĞZI O KADAR KÜÇÜ-DÜ Kİ DEDİKLERİ ANLAŞILMADI. KONUŞMU-YOR, ADEDA SESSİZ BEBİK OLUYORDU AĞZINDAN...

BİLİYOR MUSUN LİSEDEYKEN BEN SANA AŞIKTIM...
İLAH!...NEDEN HİÇ BAHSETMEDİN... DAVASINA İÇTİĞİNİN...

BU AY BİRİL OLMADIM HALİL...
işin sırrı değişti...

TEVFİK ABİ VARSA Bİ ELLİ LİRA BORÇ VEREBİLİR MİSİN?
VALLA BAKIYIM AMA BİR SANİYE...
HİÇ HELAL OLSUN...

Bİ SANİYE Bİ SANİYE... BAKALIM DOĞRU ANLAMIŞ MIYIM...
SANA YARDIMLIK GÖSTEREN İNSANLARIN HALİNİZA KAHKAHI YAPIYORSUN...
YAANİ...

SİZOFREN
DenizOlcer
HEP HAYALLERİM VARDI, SATIN ALMAYA ÇALIŞTIM SONRA ONLARI
KALİTELİ BİR DEFTERİM, KALEMİM OLSA DAHA GÜZEL ÇİZERDİM BELKİ
GÜZEL BİR GİTARIM OLSA, İYİ GİTAR ÇALARIM SANDIM.
ÇEVRESİNDE REKREASYON ALANLARI OLAN EVİMDE, DAHA İYİ REKREA OLURDUM BELKİ, ONU TAM BİLEMEDİM
ŞÖYLE TERLETMEYEN BİR AYAKKABIM OLSA, DAHA UZUN YÜRÜRDÜM.
HAVA ALIYOR, SU GEÇİRMİYOR, TABAN DESTEĞİ DAHA NE
YÜRÜMEM YETMEZ, KOŞ HATTA UZUN KOŞ, ÇABUK ESKİT AYAKKABINI
SEN İYİSİN, DAHA İYİLERİNE LAYIKSIN, YAP GİTSİN DİYEREK
ÇOK İYİSİN, NE İSTERSEM ONU YAPARIM
HAYALLERİMİ SATTILAR BANA, YETMEDİ ŞİMDİ BENİM OLMAYAN HAYALLERİ SATMAYA ÇALIŞIYORLAR BANA BU ARA.
ÖNCE... ŞEHİR MARATONUNA KATILICAM BEN. ÖNCE...
SONRA İKİ PAKET SİGARA İÇİYORUM LAN BEN
O BA, BORU!

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Büyük inşaat şirketlerine ait projelerin tanıtımına yapılan bir reklam operasyonu metin yazarlığı yapıyorum. Başlarda eğlenceliydi, bulduğum sloganların, yazdığım davetkâr metinlerin projenin gerçekleriyle alakasız olması hiç canımı sıkmıyordu. Çünkü arsalardaki yükselen kuşkuru binaları, cennet bahçesinde yükselen birer mabede çevirdikçe aşamasından övgüler alıyordum. Fakat son bir kaç aydır dağ başındaki bir proje için "şehrin gürültüsünden uzak", küçücük hanutlar için "yeni alternatif", fotosel ışıklar için "akıllı bina" gibi şeyler yazmak midemi bulandırmaya başladı. Aşağıda okuyacağınız proje tanıtımı bana gelen son işte oldu. Son iş, diyorum, çünkü bu tanıtım bir anlamda benim istifa dilekçem. Siz bu tanıtımı okuduğunuzda ben çoktan işten atılmış olacağım.

ŞEHRE UZAK BİR ŞEHİRLİ: Hİ-TOWER

Konsept:

Güvenle-konforu, ev sıcaklığıyla-otel rahatlığını, mahalle yaşamıyla-rezidans lüksünü falan yıllardır buluşturuyoruz, ama bu site içinneyleneyibuluşturacağımızı bilemedik. Her başımız sıkıştığında yaptığımız gibi "estetikle-mimari" diyeceğiz, ama alakası yok; bildiğiniz çok katlı bina. Aslında bizen çok "maviyle-yeşili" buluşturmayı seviyoruz, ama site gerçekten çorak topraklarda inşa ediliyor. Samimi olmak gerekirse, "kuruyla-kupkuru"nun tam ortasında, bir dağın eteklerinde kurulmuş projemiz sizi adeta dağlara çıkarıyor. Bıraalarında "Ziir vedekiler için!" sloganınıkullanıp projeyi olumlayabiliriz, ama sizin maaş en [illegible] falan size ayıp olur. Tam [illegible] uzak, mesela Taksim 64 km, Kadıköy 46 km... D-100 karayoluna baya uzak, Sabiha Gökçen zaten uzakken biz daha uzağız. Bu anlamda "şehrin gürültüsünden uzak" sloganıdoğ'ru. Projemizin etrafında hiçbir şey yok ya daçok büyük bir proje olduğumuzdan etrafta yine biz varız. Bize kalırsa, burada yaşadığınıza lanetedeceksiniz. Yinede buluşturalımını iki şeyi? Bize fark etmez; iki, istersenizüç, hatta dört şeyi buluşturabiliriz: "Maviyle yeşilin şehir yaşamıyla buluşarak sizi beklediği proje"ye ne dersiniz? Beğendiyseniz projemizin iç güzelliklerinden kısaca bahsedelim. Hazır mısın? Art arda geliyor: Saten boya, panel radyatör, lobby lounge, Spa&fitness center, radye temel, granit, 7/24 ve yerler lamine! Sevindiniz mi?

Ortak Alanlar:

Fotoğraflarda büyükgörünen, ama gerçeği "bu muymuş!" dedirten açık yüzme havuzu, size renkli bone aldıracak kapalı yüzme havuzu, tezgahı portakal dolu bir vitamin bar, Türkhamamı (istenirse Finhamamı), squash (birbaşlayın hastası olacaksınız), onar kişi onar kişi sessizce terleyeceğiniz bir sauna, takım elbiselerinizi naylona koyan bir kuru temizlemeci ve onun çok sıkılan çalışanları, batması [illegible] solaryum ve bronz kadınlar, içinde hazır fit erkekleriyle fitness salonu, ergenlerin dev şortlar giyeceği bir basketbol sahası, modern terlemeler için tenis kortları, barmeni dertdinleyen bir bar, barmeni işine bakan başka bir bar, şiddetegilimli çocukların diğer çocukları ittireceği çocuk oyun parkı, Yunan misafirlerinizin çocukları oynasın diye amfitiyatro, yanınıza neşeli bir köpek alarak tertemiz spor ayakkabılarınızla yürüyebileceğiniz yuruyuş parkurları, etin ardından sucukla final yapmak için barbekü alanları, çok amaçlı toplantı salonu (çok amaçtan neyi kast ediyoruz inanın bilmiyoruz), tek amaçlı başka bir toplantı salonu, amaçsız biriki salon daha, çocuk oyun kulübü, büyük oyun kulübü (sex), içinde sürekli golf oynayan Kaya Çilingiroğlu'nun da hazır bulunduğu muhteşem bir golf sahası ve dev bir şelale. Şelalenin yukarısında akıntıya ters yüzen balıklar ve onları avlayan bir ayı da cabası...

Ayrıca projemiz temalı bir konut projesi olacağından sosyal alanlardaki ortak alanlar mutlaka bir şeylere benzetilecek: Babilin Asma Bahçeleri görünümlü bir çay bahçesi, TBMM görünümlü bir toplantı salonu, Aspendos çakması bir amfitiyatro, içinde köylü görünümlü bir kadının hamur açtığı şark köşesi görünümlü bir gözlemeci, Moulin Rouge görünümlü bir fırın, sert görünümlü bir kasap, deniz feneri görünümlü bir lokanta, Galata Kulesi görünümlü bir su deposu bu temalardan bazıları.

Otoparkta size ayrılan bölümdeki duvarda arabanızın plakası yazacak. Herkesin plakasını yazacağımıza göre demek ki otoparkta yeterli yer var. Çok saçma, ama çok hoş. Böylelikle siz, duvarda yazarı numara ve harflerle arabanızın önünde ve arkasında yazan numara ve harflerin birbirini tuttuğu yere park etmiş olacaksınız. Bu sayede aidiyet duygunuz otoparktan başlayacak. Otoparktan direkt asansöre ulaştığınızı söylememiz gereksiz sanırım. Götünüzün üşümesini istemeyiz. Bunun dışında, her daireye bir adet kapalı depo tahsis edeceğiz. Deponun içine, manası olmamasına rağmen, konsept gereği bir adet çim biçme makinesi koyarak standartları yükseltiyoruz. Bu konsepte siz de eski kaykayınızı, üniversiteden kalan gitarınızı, zamanında bir heves aldığınız olta takımınızı ve sağlık hevesine kapılan bir arkadaşınızı almaması konusunda kesin bir dille uyardığınız yürüyüş bandınızı ekleyebilirsiniz.

Projemizde her binanın onaltıncı katında planlanan "teras bahçe"lerle huzur bulacaksınız. Teras bahçe derken hemen heyecanlanmayın. Kenarlarına saksılar konulan bir tür balkondan bahsediyoruz. Yinede bu balkonun değerini iyi bilin, çünkü evinizde pencereler güvenlik nedeniyle sadece beş santim açılacak. O aralıktan burnunuzu çıkarıp hava alacaksınız. Sonuçta "güvenli bir yaşam bizim işimiz."

Güvenlik:

Sitemizde kameralı güvenlik sistemiyle bir likte, 24 saat görev yapan bir güvenlik birimi de olacak. Güvenlikte uzun boylu, yakışıklı, 25-26 yaşlarında Taner ile daha yaşlı ve babacan görünümlü İsmet abi, küçük bir cam kulübenin içinden sizi koruyacaklar. Arabayla siteye her girişinizde selam verip sizi onore ederken, kapıya gelen misafirlerinizi size bildirerek statünüze statü katacaklar. Keyifli günlerinizde kamera sistemine el sallayarak hoş görüntüler yaratabilir, Taner ve İsmet abiyi güldürebilirsiniz.

İç Dizayn:

Ankastre sayesinde estetiği mutfağa gömdük. Metalik gri görünce o küçük kafalarınızda "kaliteli" algısı oluştuğundan ver ettik metalik gri [illegible]. Kiri [illegible] daireyi gezerken mobilya dizaynınahasta olacaksınız, sonuçta mimara yaptırdık biz o daireyi. Napsanız sizinki böyle olmayacak, ama olduğu kadar idare edeceksiniz artık. "Alalımalalım!" diye heyecanlanan kadınların yanında içi pır pır etmesine rağmen "Durbakalım!" diyerek vakurluğu elden bırakmayan adamları çok gördük biz. Acele etmeniz gerek yok. Kapakları açıp boş dolaplara bakın, çekmeceleri çekip iterek rayların kalitesini kontrol edin, dev davlumbazı açıp kapatın, daha su bağlanmadı ama armatürü oynamayı da ihmal etmeyin, iyice bir dolaşın. Kafanızı kaldırdınız ya, asma tavan o, içine spot gömdük. Aydınlık geleceğiniz bizim garantimiz altında, hiç merak etmeyin.

Teknik Özellikler:

Size biraz da dış cepheden bahsetmek istiyoruz: "Isı yalıtımlı, fiber takviyeli beton prekast panel sistemi, kat lobileri cephesinde alüminyum giydirme cephe sistemi, balkonlarda lamine cam korkuluk." Çok anlamadınız di mi? Sorun yok, size şöyle açıklayalım: "Yemin ederiz dış cephe süper." Ayrıca projemiz, en son deprem yönetmeliğine uygun, zemin etütleri yapılmış, radye temel ve perde beton sistemle inşa [illegible] diğerleri ölür. Normal temeli göze alabilir misiniz? Deli misiniz?

İşte böyle yeni evliler. Gördüğünüz gibi yalnızca bir ev almıyorsunuz. Biraz iddialı olacak ama bir yaşam alıyorsunuz. Bize parayı ödeyin, peşin ya da 120 ay, fark etmez. Acele edin! Son daireler... son beş daire... son dört... üç... bitti. Ha ha ha!

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Evlerde hapis kediler/Yalnız nedir söyledikleri/
Okşarsınız/
Bir kenaraçekilirler."

Behçet Necatigil

İyice serinlemeye yüztutmuş Antalya gecesi. Ağaçlar kıpraşıyor. (hışırhışır) Güz başlangıcının efsunlu gece kokuları. Gökte hızlıhızlı geçen bulutlar. Kenarından çok ince bir hilal kesip çıkartılmış biraz eksik bir dolunay. Bir görünüp bir kayboluyor. Havuzun suyunun yüzeyi ürperiyor. Kıvılcım şelaleleri, kahkahalar, alkışlar, ışıklar, gölgeler..
Düğündeyim.
Çok iyi kişiyi tanıyorum. Düğün rutini. Orkestra "bessame mucho"yu söylüyor. Tam karşıma denk düşen (sanki sinemaya gelmişimgibi) büyük ekranda dönüp duran resimler. *–nasıl tanışmışlar(gençler), nasıl etmişler, flört dönemleri, okul yılları, çocukluklan mocukluklan, bilmemneleri... herbişey...defalarca defalarca seyrediyorum, herbir resmi ezberleyinceye(ekran olsun bana)–* Az biraz da gökyüzüne baktıktan sonra, işte tam sıkılma ön belirtileri *(tek bacağım sallanmaya başladı, müziğe ritm tutuyor sanıyordum ama alakası yokmuş meğer, müzik durdu, hâlâ devam ediyor)* Birden onu görüyorum. *(yazar heryerde illa bişey görüyor!)* Piste doğru yürüyor. (orkestra gitti, davul ve zurna geldi. davul gümgümleri) Pist bomboş. Göbekli, ortayaşlı, gözlüklü bir amca. (tepesi açık, enseden iyice uzatılmış aşırı siyah saçlar) Pistin ortasına geldi. İçimde bir sıkıntı.
Hani biraz çakırkeyf olunca kendini piste atıp fena dağıtan yaşlılar olur ya. İşte ondan korkuyorum. Kendini rezil mi? Edecek? Başkası yerine/adına rezil olma, utanma duygusuyani. "Vekaleten" Onun yerine yerin dibine girme. ("fremdschamen" diyor Almanlar, o duyguya--bizde de olsa ya bir kelimesi, utangaç milletiz aslında, eski dilde var mıydı acaba?--) Hiç hoş bir duygu değil yalnız. Epey acı çekiyor insan. Karnımda bir yer sızlıyor. *("Oh neyse, rezil olan ben değilim" gizli sevinci de yok mu peki? O nerede? Niye yok? Dengelese ya öbür duyguyu –"fremdschamen"i yani–biraz olsun hafiflesin. Dayanılabilirkılsın)*
Herneyse. Adam(amca) gömleğinin kollarını kıvırdı. Sonra başladı dönedöne, sıçraya sıçraya, hoplaya hoplaya bir oyun oynamaya. Aa! Çok çok acaip, çok etkileyici. Olacak şey değil. Ağzım açık kaldı. ("ha demeden hayran olur") Olaganüstü bir ritm duygusu. O ölçülülük, o hakimiyet, o aheng. O zerafet. Bir estetik harikası. Çok şaşırtıcı. Büyüleyici. Amca Nureyev'le, Baryshnikov'la falan karşılıklı dansetse zerresakil durmaz. Gerçekten. O ayar. *(Nurayev, nur içinde yatsın, ama yaşıyor diğeri)*
Başkaları da kalktı ardından, amanerde? Onun ince nüanslarının, duraklarının, falanının filanının yanına yaklaşanı yok. Yok! Bir yöresel oyunmuş bu. Oyun da ayrıca bizatihi büyüleyiciydi. Burdur/Antalya yöresine aitmiş.
Güzel şeyler kısa sürer. Amca bir iki döndü hemen yerine oturdu. *(saatlerce oynasa seyredebilirdim, aynı hayranlıkla)*
Sonra düğünboyuhepona baktım, oturduğu masaya. Ayağa mı kalkıyor? Aman gitmesin! Bi daha oynar mı? Yok, olmadı. Oynamadı.
Arkadaşıma sordum sonra, "nedir bu oyun böyle?" Yüzünde tuhaf, utangaç bir gülümseme belirdi. Meğer, kızışmış tekelerin hareketlerini(dişiye yaptığı kurlar) taklitederlermiş o oyunda. Esası o. Bir yörükoyunu. "Teke Zortlatması"ymışadı.
Demek sihir'i oradan geliyor. Büyüleyiciliği, çarpıcılığı, coşkusunun şiddeti; Aşk'tan. Tabiatın en şiddetli tutkusu. Hayatta kalma, birleşme, üreme. Yaşama sevincinin coşkusu. O yüzden bu kadar sarhoş edici, delirtici. Türündevamı. Dünyanın en tatlı, en sevimli, en iç hoplatan şeyleri; geleceğin keçi yavruları; geleceğin bebekleri dünyaya gelebilmek için ittiriyorlar, kışkırtıyorlar, heyecanlandırıyorlar babalarını, annelerini. O sarhoş edici güzellik, o sır, buradan.
Sonra dönünce evde baktım videolara falan. (youtube) Yok. Hiç kimse o oyunu o amca kadar güzel oynayamıyor. Olmuyor. Onunki bir başkaydı. Çok şaşırdım. Önyargılarımdan utandım.

Kendin için utanmak, kendi adına, (hesabına) rezil olmak, bak güzel işte o.

"SES ETME"

Laptopun ekranında Athena'nın son şarkısının klibi. "Ses Etme" Bir buçuk milyon kişi izlemiş. (youtube) Çıkalı kaçgün oldu? Hayret! Klüplerde kadın kılığında gösteri yapan travestilerin yaşadıkları, gördükleri şiddet falananlatılıyor klipte. Aklıma aynı meseleyi anlatan ilk şarkı geliyor. "Comme İls Disent" Olağanüstüdür. 1972 yapımı. Ermeni asıllı Fransız şarkıcı Charles Aznavur söylüyor. (gelmiş geçmiş en büyük seslerden) Sonderecehüzünlü, iç burkan birşarkı. O da yine klüplerde aynı mesleği icra eden bir travestinin ağzından anlatıyor. Yok, dövülmüyor bu. Alaylar, aşşağılanmalar, hayal kırıklıkları, yalnızlıklar... Azınlık meseleleri işte.
(buarda transfobikler için bir bilgi: istiridyeler yaşamları boyunca birkaç defa cinsiyet değiştiriyorlarmış–ihbar etmiş gibi oldum ama onları dövmek zor, çok derindeler–)

BİR FİLM

Hayatınızda görüp görebileceğiniz en güzel sonbahar manzaraları. Bir Hitchcock filmi. Üstad aynı zamanda ressamdı. O yüzden öyle, o müthiş etkileyici, aklımızı alan, hipnotize eden o siyah beyaz resimler. Yok, renkli bu. "The TrobleWith Harry" adı. (1955) "Harry'nin derdi" diyeoynamış zamanında. O nar kırmızılı, allı yeşilli sonbahar yaprakları, o rengarenk dağlar bayırlar. Muhteşem. Gerçek renkler, henüz düzeltme, oynama, boyama, hile hurda yok. Neyse o. ("Technicolor") Yalnız, gerilim bekleyen hayal kırıklığına uğrayabilir söyleyeyim bak. Onlar dağlara, ağaçlara mağaçlara birazbakıp geçebilir filmi. Sonra şey olmasın. Ölü mölü var, var ama, ölü ölülüğünü, Hitchcock Hitchcock'luğunu yapmıyor. Başka türlü. Komedi gibi bişey. Onun dışında Shirley MacLaine'nin olağanüstü güzelliği. İlk filmiymiş. Hitchcock keşfetmiş meğer onu.

EN SON

Yaşlı adamın cenazesinde gülüşen o küçükçocuklar.
Bir de okulda ciddi, hamasi şiiri okurken gülme krizinegiren o küçükkız.

Hepinizedostluk, kardeşlik muhabbet dolu günlerdiliyorum...

"Ha demeden hayran olur" Yunus Emre "Hak bir gönül verdi bana! Ha demeden hayran olur"

Cihan Ceylan

BANA EN GÜZEL HEDİYEYİ VERDİNİZ ÇOCUKLAR...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ÖMER GÖKSEL

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Günay
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhun Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun
Kontrol Pişkin: Murat Cengiz
Kalıpçılık: Şevki Sapmaz
Muhasebe: Mümin Yıldırım
Kadrin Bişikleri: Sevgül Yıldız
Bilgi Sorumlusu: Selami Yanık

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Bant Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Seyitnamık / İSTANBUL Tel: 0212 454 13 33
Genel Dağıtım: DPP - (0212) 449 22 22
Abonelik: Yurtiçi 390 TL Avrupa 1295 Avrupa 1305 Diğerleri: 1395
İMAK Numaralarını Kontrol Ettiler

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Ekim 2016 | Sayı: 476

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

ÇITIK

HORTLAK EKİM SAYISI

ÇIKTI!..

HORTLAK DERGİSİNİN EKİM SAYISI O KADAR GÜZEL Kİ, O KADAR OLUR YANI. ÇİZGİ ROMAN İSTİYENE ÇİZGİ ROMAN, YOK İSTEMEM DİYENE ÇEŞİTLİ KOMİKLİKLER ŞAKALAR, TÜRLÜ TÜRLÜ ŞAKLABANLIKLAR...

Bayilerde, Marketlerde, Kitapçılarda,

VE UYKUSUZDUKKAN.COM.TR' de

uykusuz dükkan .ok!

Hakan Karadeniz

DINDIRIDIN

Memo Tembel Gezer

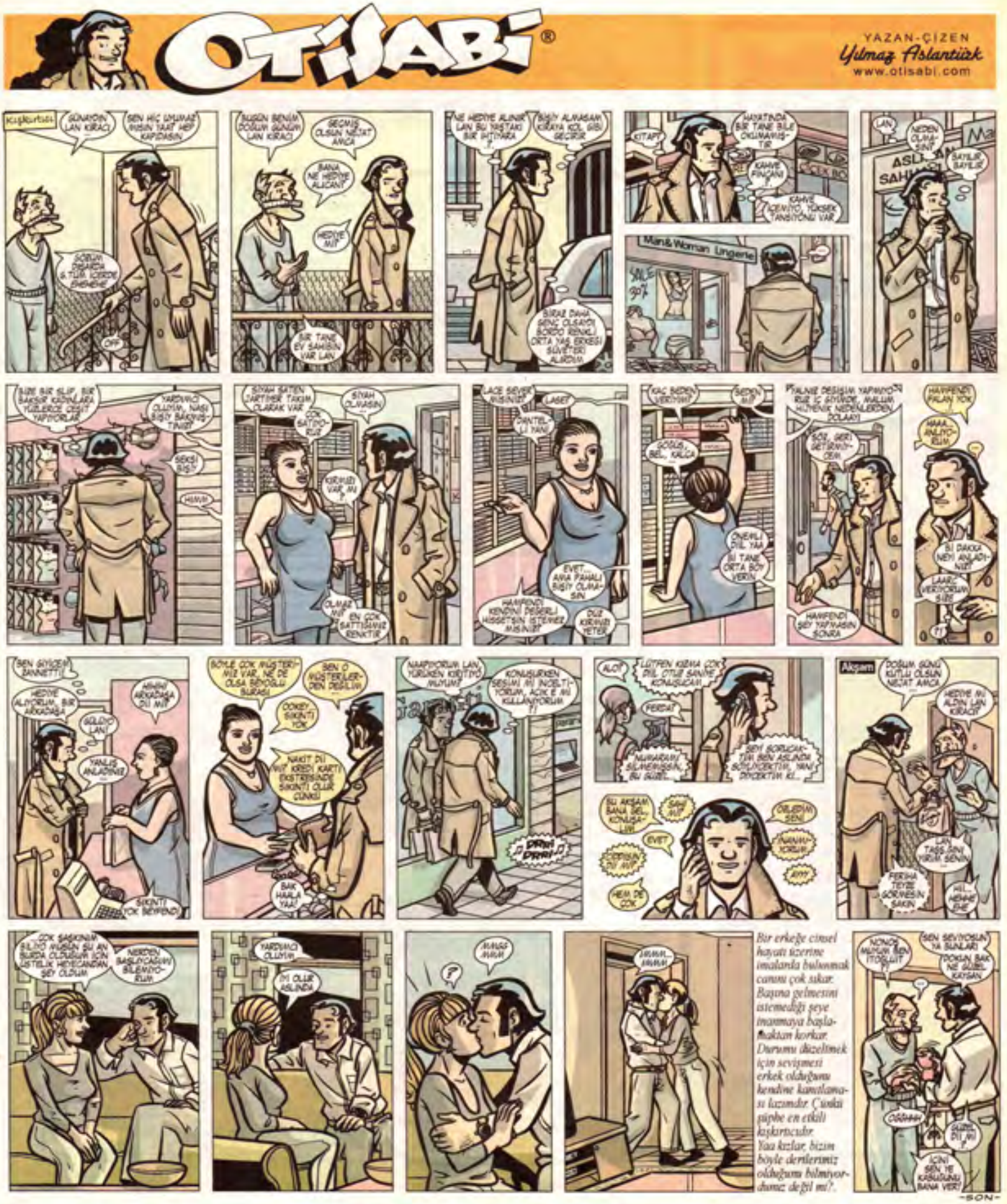
OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Kışkırtıcı
GÜNAYDIN LAN KİRACI
SEN HİÇ UYUMAZ MISIN TAAT HEP KAPIDASIN
SORUN OLMAZSA 6 TLLİK DERDİME EMANETİ
OFF
BUGÜN BENİM DOĞUM GÜNÜM LAN KİRACI
GEÇMİŞ OLSUN NİŞAT AMCA
BANA NE HEDİYE ALACAN?
HEDİYE MİŞ?
BİR TANE EV SAHİBİN VAR LAN!
NE HEDİYE ALINIR LAN BU YAŞTAKİ BİR İHTİYARA?
BOŞU BOŞUNA KİRAYA KOL GİBİ GEÇİRİR
KİTAP!
HAYATIMDA BİR TANE BİLE OKUNMAMIŞTIR
KAHVE FİNCANI?
KAHVE DEMİTO, YÜKSEK TANSİYONU VAR
Man&Woman Lingerie
SİNE 90'
LAN,
NEDEN OLMASIN?
SAYILIR SAYILIR
ASLI SAHİBİ
SİZİ BİR SLİP, BİR SAKSIR KADINLARA YÜZLERCE ÇEŞİT YAPIYORLAR
YARDIMCI OLUYUM, NASIL BİŞEY BAKIYORDUNUZ?
SEKSİ BİŞİ?
HUMM
SİYAH SATEN SARTHER TAKIM OLARAK VAR
SİYAH OLMASIN
ÇOK SATTIĞIMIZ
KIRMIZI VAR MI?
OLMAZ MI? EN ÇOK SATTIĞIMIZ RENKTİR
LACE SEVER MİSİNİZ?
LASER
DANTELİ YANI
EVET... ANA PAHALI BİŞİY OLMASIN
HANIMEFENDİ KENDİNİ DEĞERLİ HİSSETSİN İSTİYORSUNUZ DEMİ?
DÜZ KIRMIZI YETER
KAÇ BEDEN VERİYUN?
BEDEN MİŞ?
SOYLE, BEL, KALÇA
ÖNERİLİ DİL YAA BİR TANE ORTA BOY VERİN
FİNANSE DESTEĞİ YAPMAYA KUR İÇ GİYİMDE, MALUM, MİZANSEK NEDENLERDEN DOLAYI
SOY, GERİ GETİRMİYORSUN
HANIMEFENDİ BİŞİY YAPMADAN SONRA
HANIMEFENDİ FİKAN YOK
HAAA... ANLIYORUM
BİR DAKKA NEYİ ANLADINIZ?
LAAF VERİYORUM SİZE
?!!
SEN GİYDİĞİN ŞANNETTİ!
HEDİYE ALIYORUM, BİR ARKADAŞA
GÜLÜYO LAN!
YANLIŞ ANLADINIZ
ARKADAŞA DİL MİŞ?
ŞİKİNTİ YOK BEYEFENDİ
BÖYLE ÇOK MÜŞTERİNİZ VAR, NE DE OLSA BÜYÜDÜ BURASI
SİZİN Ö MÜŞTERİLERİDEN DEĞİLİM
DÖNEY ŞİKİNTİ YOK
NAKİT DİL MİŞ? KREDİ KARTI EKSTRESİNDE ŞİKİNTİ OLUR ÇÜNKÜ
BAK HALA YAA!
NAMPIYORUM LAN, YÜRÜKEN KİŞİYİ? MUYUM?
KONUŞURKEN SESİMİ Mİ İNCELTİYORUM, AÇIK E Mİ KULLANIYORUM?!
DİRİN DİRİN
ALO?
LÜTFEN KİBİRA ÇOK DİL OTUR SANİYE KONUŞUCAN!
FERİDAT
NUMARAYI SİLMENİSİN, BU GÜZEL...
SİZİ SORUCAKTİM BEN ASLINDA SÜSLÜDÜRTÜR, YANİ DİYORDUM Kİ...
BU AKŞAM BANA GEL, KONUŞALIM
SANİ MİŞ?
EVET
DİYORSUN DİL MİŞ?
HEM DE ÇOK
ÖLÜYÜM SENİ
İNANAMIYORUM!
AYYY
Akşam
DOĞUM GÜNÜ KUTLU OLSUN NİŞAT AMCA
HEDİYE Nİ ALDIN LAN KİRACI?
LAN TAAS ŞUNU YİRİM SENİN
FERİHA TEYZE GÖRMESİN ŞAKİN
HİL... HEMANE EVE
ÇOK ŞAŞKINIM SİLİYO MUSUN ŞU AN BURDA OLDUĞUM İÇİN İSTİSNAİ HEYECANDAN, ŞEY OLDUM
NEDEN BAŞLIYORSUN BİLEMİYORUM
YARDIMCI OLUYUM
İYİ OLUR ASLINDA
?
ANLIŞ ANLIŞ
HMMM... HMMM
Bir erkeğe cinsel hayatı üzerine imalarda bulunmak canını çok sıkar. Başına gelmesini istemediği şeye maruz kalmaya başlamaktan korkar. Durumu düzeltmek için sevişmesi erkek olduğunu kendine kanıtlamasına kızmadır. Çünkü şüphe en etkili kışkırtıcıdır. Yaa kızlar, bizim böyle derdlerimiz olduğunu bilmiyordunuz değil mi?.
NOLUCA, MUTLU MUSUN İTİŞİNİ?!
SEN SEVİYORSUN YA BUNLARI
DOKUN BAK NE GÜZEL KAYGAN
ÜŞÜŞÜŞ
GÜZEL DİL MİŞ?
İÇİNİ SEN YE KABUĞUNU BANA VER!
-SON-

20 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/43 No: 477
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

Rusya ve ABD, Ortadoğu'nun sınırlarını yeniden çiziyor.

ve Sinem

Geçen hafta gazete: Edirne'de fetö soruşturması dahilinde kaçınca dünyanın bir çok farklı yerinden gelen cemaat okulu öğrenci. leriyle birlikte Bilgi Üniye yatay geçiş yaptı. Fakat Türkçe yeterlilik sınavında başarılı olamayan Sinem 1 sene Türkçe hazırlık okumak zorunluluğuyla karşı karşıya kaldı... Bşn sınavı geçtiğim için çok da tın, Sürünsün benane...

-SON-

Vatandaşa Sorduk: TRUMP

Bağbol KALINHASAN (36):

Amerikan başkanı Klintın, zamanında beyaz sarayın oral ofisinde karıların ağzına verince, hanımı Hilari'nin çok gücüne gitti... Zaten üstakıl da çok sıoirleniyo.. Çağırıyolar Klintın'ı "Oldu olacak şitseydin karıyı" diye azarlıyorlar... Bu "Efenim" diyor "Sözleşmemiz öyleydi, boğaz tokluğuna çalışıyordu" diyo falan filan... Hilari o sırada aldatılmış bi kadının incinmiş liğini, burukluğunu yaşıyor.. Ama yarım bi burukluk.. Çünkü tam aldatamamış Klintın, ağzına kadar aldatmış, dibi boş... Ve Hilari, bardağın dolu kısmını değil de boş kısmını görmeye karar veriyor.. Kocasıyla barışıyor... Ama sonra Trump'ın aday olduğunu duyunca, "Bu herif beyaz sarayı kıraneye çevirir" diye bir vatandaşlık bilinciyle göreve talip oluyor... Trump hırslı bi insan, beyaz saray'a turistik gezilerinde ziyaretçi tuvaletinde iki-üç kez kaçamak 31 çekmişliği var sadece... Daha fazlasını arzulıyor... Ama Hilari'nin öyle bi arzusu yok.. Çünkü yaşamış bunları... Klintın, hak geçmesin diye ofiste hilarinin de ağzına vermiş... Bu türden tarz seksler insanı olgunlaştırır, kemale erdirir, kamile deydirir.. Bunun üzerine Trump Klintının kapısına dayanıyor... "Ofise gidelim, bana da el ver usta" diyor... Yaşı bir hayli ilerlemiş Klintın, titreyen ihtiyar elleriyle, zorlukla gözlüğü düğmelerin arasından, sünnetsiz, ölgün başı gösterip "Bu çükle mi?. Ben artık o işlerinin yaşlıyım" diyor.. Ağlıyor Kliton... İşte o zaman Trump ne büyük bir hata yaptığını anlıyor... Konuyu değiştirmek için "Ben Lindsey Lohan'ı sktm" diyor.. Ve bu konuşma güvenlik kamerasına takılınca basına sızıyor...

Evet, işte Trump olayının perde arkasındaki gerçek budur.. Trump'ın idda ettiği tarihlerde Linsey Lohan Türkiye'deydi... Biz şahitiz, kari mazbut bi hayat yaşıyor... Ama parmağı falan koptu, mundar ettik maaşlayı burda.. Mazbutluk yaramadı... Kimisine yaramaz... Yani parmağını da verin geri, memleketine yollayın olm bunu.. Talibi var..

19kuş

RTE: "Bir adam gibi ölmek var, bir de madam gibi..."

Devlet Bahçeli'nin RTE'ye desteği sürüyor...

Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri, okullarının "proje okul" kapsamına alınmasını protesto edince, okul polis tarafından kuşatıldı.

ABD, petrol için Irak ve peşmerge güçleriyle Musul'da...

İstanbul kuzey ormanları imara açılıyor.

Devlet Bahçeli'nin desteğini alan RTE, başkanlık sistemini 2017 nisan ayında referanduma sokmayı planlıyor.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında elbette cinsiyetçi, ırkçı bir takım kalıpların tarih içinde dile yerleşmesi olağandır. Ama yine **normal şartlar altında** biz kendi aramızda "çift çarşısı" "adam gibi" gibi ırkçı kalıpları ötesini düşünmeden rahatça kullanırken toplum önünde konuşan televizyoncuların, siyasetçilerin söylediklerine dikkat etmesi, ağızlarından çıkanı kulaklarının, daha çıkmadan duyması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** siyasetçilerin bırakın bu ırkçı ya da cinsiyetçi kalıpları kullanmayı, dilimize yepyeni ırkçılıklar, yepyeni cinsiyetçilikler eklediklerini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni siyasetçilerinin tek katkısı aynı anda hem cinsiyetçi hem azınlık düşmanı kalıplar icad edip kullanmaktan ibarettir.

Normal şartlar altında korkunç bir depremin ardından tarihinin en büyük ekonomik krizlerinden birini geçirererek ekonomisinin daha da kötüye gitmesi imkansız bir hâle gelen ülkenin ekonomisi, elbette daha iyiye gidecektir. Bir tek lastik top yoktur ki dibe vurduktan sonra yukarı sıçramasın ve bir tek lastik top yoktur ki bu sıçrayışın ardından tekrar inişe geçmesin. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye** ekonomisindeki gelişmeleri tıpkı doğa olaylarını tanrılara bağlayarak yorumlamaya çalışan tarih öncesi insanlar gibi konuyla ilgisi olmayan meselelere bağlayan, işine gelince kendine işine gelmeyince adeta Olimpos dağının tepesinde tepişen tanrılara bağlayan bir ülke hâline gelmiştir. Hâlbuki Erkin Koray'ın da söylediği gibi "Her gidende bir dönüş, her yarışta bir sonuç," vardır.

Normal şartlar altında en azından Roma'ların adalet mottosu yaptığı gunden bu yana "Adalet mülkün, yani yönetimin temelidir. Ama cebinde parası olan herkes işlediği cinayetlerden sonra elini kolunu sallaya sallaya mahkeme salonundan ayrıldığına göre **Yeni Türkiye'de** mülkiyet adaletsizliğin temeli hâline gelmiş, ya da en azından dünyada nadir görülen örneklerden biri olarak, mülkiyetin adaletsizliğin temeli olduğu gerçeği gizlemek yerine hiç utanmadan halkın suratına suratına vurulur olmuştur.

Normal şartlar altında bir partinin seçmenlerine küfretmek en hafifinden serbiyesizlik, aleniyet kazandığı takdirde de suçtur. Dilerseniz bunun suç olup olmadığını "AKP'ye oy veren herkes" diye başlayan bir cumle kurup arkasına istediğiniz herhangi bir hakareti getirerek görebilirsiniz. Ama **Yeni Türkiye'de** bir muhalefet partisinin seçmenlerine korkak ve alçak diyerek hakaret eden bir siyasetçinin bırakın ceza almayı, partisi tarafından bile uyarılmadığını görebilirsiniz. Eğer bir ülkedeki her tüm vatandaşlar; aynı mahkemenin, aynı hakaret AKP seçmenlerine edilse, aynı kararı kesinlikle ve kesinlikle veremeyeceğini adı gibi biliyorsa; tek bir vatandaş bile çıkıp ***"Canım adam "Tüm AKP seçmenleri alçaktır," dese de takipsizlik kararı alırdı,"*** diyemiyorsa o ülkede artık adaletin a'sını ve hukuk'un h'sını sadece ah çekerken kullanabilirsiniz.

@baris_uygur

Fırat Budacı

KANLI DÜĞÜN

Birazdan hep birlikte konuk olacağımız düğün için takım elbise giyeceğim. Kravatımı bağlarken doğruuzunluğu tutturmak için çabalayacak, gömleğin bel kısmını ayarlamak için minik müdahalelerde bulunacak, ayakkabımı giyerken kerata kullanacak ve istenmeyen temaslarla karşılaştığımda esmer miktar dapaça fiskeleyeceğim. Hareketlerimde bir anormalleşme, kendimi beğendiğime dair garip kıpırtılar, yüzümde ciddiyeti arayan, ama ancak taklidini yapabilen zavallı bir olgunluk peyda olacak. Bu hâllenmelere "takım elbise gururu" adını verebiliriz. Takım elbise gururu, normalde takım giymeyi küçümseyip sadece özel günlerde mecbur engiyenlerin yaşadığı gizlibir coğrafyadır. Bu gurur, araçtan inip düğünün yapıldığı salona girinceye kadarki sürede en şanlı dönemini yaşar, ama ne yazık ki düğünün yapıldığı mekâna girer girmez, yüzlerce takım arkadaşının arasında kaybolur gider.

Düğün mekânına vardığımda sanki her an izleniyormuşum gibi bir his yaşıyorum. Beni tanıyan ilk kişidaha görür görmez "Oooo!" diyor. (Oooo: Kendinin de çok şık olduğuna inananların diğer şıkları övmekiçin çıkardığıses.) "Oooo!" diyekarşılık veriyorum kendisine. Samimiyetsiz biriki cümle kurup birbirimizden kurtuluyoruz. Az ilerdetelefondahararetle konuşan arkadaşım Barış'ı (damadın kardeşini) görüyorum. Yanına gidince, "bi dakka" anlamında parmağını kaldırıp beni beklemeye alıyor. Barış'ınyüzünde halletmesi gereken bir dünya işiolan insanlaraözgü(şaka kaldırmayan) birifade var. Telefonu kapatırkapatmaz, "Gel abigel," deyiphızlıcayürümeyebaşlıyor. Koridorlardan geçip biröbek kaygılı insanın yanınavarıyoruz. Burası, gelin ve damadındüğünü bekledikleri odanınönü. Sorununne olduğunuanlamıyorum, amaözelliklekadınlarınyüz ifadesinden büyük bir felaketin eşiğinde olduğumuzu tahmin edebiliyorum. Şudünyada, "ağırmakyajlı kadın telaşı" odaklanması en zor oluşumlardan biridir. Allık, ruj, rimel ve göz farını yiyen mimikler, en basit konuyu bile sanki az sonra dünyaya bir meteor çarpacakmışseviyesine yükseltebilir. Özellikleyeşil göz kapaklı bir kadın ortalığısürekli velveleye veriyor. Gelinve damadın odasından çıkanmorgöz kapaklı bir diğeri, "Yok, olmuyor!" haberiyle kitlede dalgalanmayayol açıyor. Barış'ınkulağına eğilip "Abinolmuş?" diye soruyorum. Barış, kulağımaeğilip felaketin boyutlarını açıklıyor: "Gelinliğin fermuarıbozulmuş." Sorun, kafamdaiyice büyüyen felaket boşluğunu dolduramayacakkadarbasitçıkınca hayalkırıklığına uğruyorum. Çünkü telaşın boyutlarına bakılırsa, içerden, "Gelin öldü, kardeşini hazırlıyoruz, ama direniyor" şiddetinde bir haber bekliyor insan. Yeşil Göz Kapaklı, "Ay şimdi deliricem, kız mahvolduiçerde," diyor. İçerden öfkeli gelin seslerigeliyor. Kapalı kapıya rağmen, "Ben bu halde çıkmam!" haykırışı net bir biçimde duyuluyor. Sesintonu gerçekten korkutucu. Aklıma ağzını yuvarlatayuvarlata, "Her şeymükemmel olmalı, hiç bir şeyin aksamasını istemiyorum," diye diye sonundaerkeğini Gwyneth Paltrow'a kaptıran histerikgelinler geliyor. Endişelibekleyişimiz damadın dışarı çıkmasıyla meraka dönüşüyor.

Damadın tavrı çok net. "O kadar para verdik şerefsizlere, şu hale bak!" diyerek düğünöncesi gerginliğine katkıdabulunuyor. Ortam o kadargergin ki, büyüksıkıntıların içinegüneş gibidoğan bir kahraman olmayı çok istiyorum. Neyazıkki konumum, "Şu fermuara hele bir de ben bakayım!" deyip içeri dalacak seviyede değil. Yine dezor zamanların beklenmedik kurtarıcısı olmaya kararlıyım. Telaşın ortasına, "Fermuara sabun sürmeyi denediniz mi?" diye bir soru atıyorum. Amacım, "O çocukolmasa mahvolmuştuk" seviyesine ulaşmak. FakatMor Kapak, "Denendi canım, o da denendi," diyerekbenianında püskürtüyor. Ses tonunda, "Bu da kim? Ne işi varburada?" şiddetinde bir sertlikvar. Beni, "Hadi bakayım kalabalıketme!" dergibi süzüpiçeri giriyor. Düğün günleriedindiğimizbir gecelik sıfatlar vardır. Ben, "damadın kardeşinin arkadaşı"yım. Sağımda, "gelinin bir arkadaşının ablası" ve solumda belki de bu gecenin en zavallı sıfatına sahip "gelinin aynı zamanda en yakın arkadaşı daolan kuzeninin kocası" var. "Gitcekse o gitsin," diyorum içimden...

Endişeli bekleyişimiz sürüyor. Yeşil ve Mor Kapaklı, endişeyle içerigirip çıkarak fedakârlıkkonusundaadeta birbirleriyleyarışıyor. Yeşil Kapaklı, gösterdiği performansladüğün sonrasıverilen "Sen Olmasan Napardık Bilmiyorum" isimli madalyayı almaya çokyakın. MorKapaklıise bütün çabasına rağmenYeşil Kapak'ın gerisinde kalıyor ve sanırım "Sen de Çok Sağol Canım Benim" mansiyonuyla yetinecek. Damat, kardeşi Barış'a "Sema'nın halasıgil geldi mi?" diye soruyor. "Bilmiyorum ki..." cevabını alınca, "Nası bilmiyorsun, sen ilgilenecektin ya oğlum!" diye öfkelenerek elindeki telefonun tuşlarına basıyor. Bu adamın gelinin akrabalarıyla ilgilenmesi, kendiöz annesinde gözle görülürdalgalanmalara yolaçıyor ("Şuna bak daha ilk günden verdi dizginleri"). Bu gayet normal. Çünkünormal bir annegelinle tepkimeyegirince ortaya başkabircanlı çıkar. Yanlış anlamayın, kaynana parodisiyapmıyorum, gerçek bir kimyasal tepkimedenbahsediyorum: Gelinletemaseden normal bir annenin beynindekioksijen, reaksiyonagirerekkarbonmonoksit açığaçıkarır. Bu havayı uzun süresoluyanlarzehirlenir. Damat, sanki birazönce Barış'a öfkelenmemiş gibi, nazikbirses tonuyla

gelinin halasıyla konuşmaya başlayınca ("Şevval halacığım nerdesiniz şuan?") hava solunamayacakkadar ağırlaşıyor. Nazik damat, telefonukapatır kapatmaz Barış'a dönüpyeniden sertleşiyor: "Varmak üzereelermiş, hemengit karşıla!"

Barış, verilen görevi yerinegetirmeküzere koşmayabaşlıyor. Burada dahafazla kalmanın anlamı yok, içerdeartık öfkeden ağlamaküzere olansırtıaçık gelini fedakârarkadaşlarınaemanet edip ben de koşmayabaşlıyorum. Görevimiz, taaa Ankaralardan gelen Şevvalhalayı otel kapısının önünde karşılayıp düğün salonunun en stratejikmasasınayerleştirmekve böylelikle bütün gece oturduğuyerden hiç kalkmadan bir baykuşgibi etrafı süzmesinisağlamak. Barış çokhızlı, koşumuzbitmek bilmiyor. Biran, Şevval isimli birhala uğrunakoşuyorolmamıza yabancılaşıyorum. Barış'a "Napıyorsun Barış! Abininkarısının halasıiçin koştuğununfarkında mısınabi?" diye sorsam ne cevap veriracaba? Peki yaben kiminiçin koşuyorum: "Arkadaşımın abisinin karısının halası" için... İnsan biraz durup düşünse öfkeden ağlar.

Gelin ve damat salona giriyor. Anladığım kadarıyla fermuar birşekildehalledilmişama sorunlarbüyümüş. Gelin'in yüzündeki "kayınvalide daha ilk günden lafısoktu" ifadesine karşılık, damat, "annemi bitmiyor musun sen hayatım, takma kafana" ifadesini korumaya çalışıyor. Yeşil ve mor kapaklılar, bütün sorunlarla boğuşangizli kahramanlara has bir mağrurlukla gelinve damadınarkasındangiriş yapıyorlar. Ben, gelinve damattan çok bu fedakâr insanları alkışlıyorum.

Birazönce pastayı yedik. Gerginlikdevam ediyor. Yeşil ve morgöz kapaklılar hâlâyarış halindeler. Gelinin ve damadın annesi aynı masada oturmalarınarağmen birbirleriyle konuşmuyor. Barış, damadın "burayabak" anlamındaki el hareketleriyle sürekli koşupduruyor. Yanımdangeçtiği bir sıra kolundan tutup "Abi otur dinlen biraz," diyerek zorlayarınıma oturtuyorum. Boncukboncuk terlemiş. "Oğlum herkeste bi tafra, s.k.cem ya!" deyip önüne koyduğum rakıyı dikiyor. Tam bu sırada, damat "gel buraya" anlamındaki el hareketiyle belkionuncu defa Barış'ı yanına çağırıyor. Okgibi fırlamaya çalışan arkadaşımın kolundan tutuyorum. "Napıyosun?" dergibi suratımabakınca, diğer elimle masadakibıçağıönüne sürüyorum. "Al bunu," diyorum. "Ne diyorsun abi sen?" diyor. "Al!" diyeısrar ediyorum. "Al düğünükana bula."

Kadıköy'ün dağlarında kavga kurulmuş / Yiğit hanımlar tüfek davlumbaz kuşanmış hey / Sıfırdan köy kuracak kadar insan metrobüse doluşmuş / Yiğit hanıma yer vermeyenin vay haline vay.

Bu çok güzel bir türkü, gür sesli birisi bağırarak söylerse insanda duygular uyandıran, keşke eskisi gibi savaşlar olsa da birbirimize kılıçla saldırsak dedirten bir türkü. Bu güzel türkünün arkasına doğduğunuz ilçenin fotoğraflarını koyup slide şov hazırlayabilir, bu hazırladığınız slide şovu internette video olarak ilçenizin facebook sayfasına koyabilir ve videonun altına yüzlerce "çok güzel olmuş, elinize sağlık" yorumu alabilirsiniz. Slide şovu hazırlarken ilçenizin yakınlarından akan bir derenin fotoğraflarını kullanabilirsiniz, bok rengi ve cılız akan derenin hafif debi yaptığı yerleri "mesire sahası, şelale bölgesi" diye lanse edebilirsiniz. Çünkü dere demek doğa demektir, piknik demektir. Derenin taşlar üzerinden dökülerek akması şelale demektir. Bunun aksini iddia eden olursa ona "burası sadece düzeyli ve saygılı paylaşımların yapıldığı bir facebook sayfasıdır, küfürlü mesaj ve tartışma yasaktır" diye şiddetle karşı çıkın ve onu ilçenizin ya da köyünüzün facebook grubundan sonsuza kadar banlayin, yani sürgün edin. Yersiz yurtsuz bir zavallı gibi dolaşsın facebook'un içinde, internetin çöllerinde bir damla suya hasret kavrulsun, ölsün gitsin. Ben de dünyanın hükümdarı olsam, ilk önce küfürlü mesaj ve tartışmayı yasaklarım, bu kurallara uymayanları gruptan atarım, çöllere sürerim. Düzeyli paylaşımda bulunmayacak olan s.ktirsin gitsin çok afedersiniz. Bu dünya hepimizin.

Şelale.

İnanılmaz gerçekler var dünyada. Her biri kendisine sıcak ve sevgi dolu bir yuva arayan kedi yavruları gibi sokaklarda başı boş dolaşıyor. Bazen birinin haline üzülüyorsun, evine alıyorsun, derdi de neşesi de senin oluyor. Bazı gerçekler var, kötü huylu kedi gibi, bir kere beyninin içine girdi mi bilincin bütün mobilyalarının .mına koyuyor, halıya sıçıyor, başka bir düşünceye yer bırakmıyor, insana dert oluyor. Bakamayacaksanız almamanız daha iyi olur. Bakamayacağım, uğraşamayacağım bir gerçek metrobüste yakaladı beni, kucağıma tırmandı, çeşit çeşit oyunlar etti, en sonunda beynime girip çok hafif çıldırmama sebep oldu. Bu metrobüste sıfırdan köy kuracak kadar insan var. Berbat bir köy kurabiliriz hep birlikte. Bizi yakınlarından çirkin dere akan bir yerlere bırakın. Adını Yeniköy koyabiliriz. Çünkü teknik olarak doğru olur ve uğraşmamış oluruz. Belki böylesi daha iyi. Bir anda bitsin bu otobüsler, metrobüsler, oradan oraya koşturmalar, yerleşik düzene geçelim, köy olalım. Ben sanırım yoruldum. Kendimize yol kenarında, bahçeli, dikdörtgen evler kuralım, çatısına iki adet uydu anten yerleştirelim ve bitsin bu iş. Bu metrobüste bilgisayardan anlayan bir çok insan var, hobi olarak cv sine fotoğrafçılık yazan bir çok insan var. Ajanslarda sosyal medya uzmanı olarak çalışan insanlar bile var. Köyümüzün sitesini en güzel şekilde yaparız. Diğer köylerin internet siteleri arasında şimal yıldızı gibi parıldar, öne çıkar sitemiz. Fotoğrafçılar köyün yakınlarından geçen derenin fotoğraflarını çekerler, sosyal medya uzmanları içeriğimizi öne çıkartırlar, web tasarımcılar siteye kullanıcı dostu bir arayüz tasarlarlar, çok güzel bir sitemiz olur. El ele verirsek hayatta kalırız. Belki komşu köylerle, sitemiz çok iyi olduğu için kıskançlık sebebiyle düşmanlıklar oluşur. Belki birbirimize tarlada tüfekle rastgele ateş açarız. Köylük yerin insana yaşatabileceği bütün hazları tadarız. Belki de en iyisi öyledir. Belki köyümüzün sitesindeki logosunu metrobüs yaparız. Metrobüs ve şelale.

Köyümüz.

groagh@gmail.com

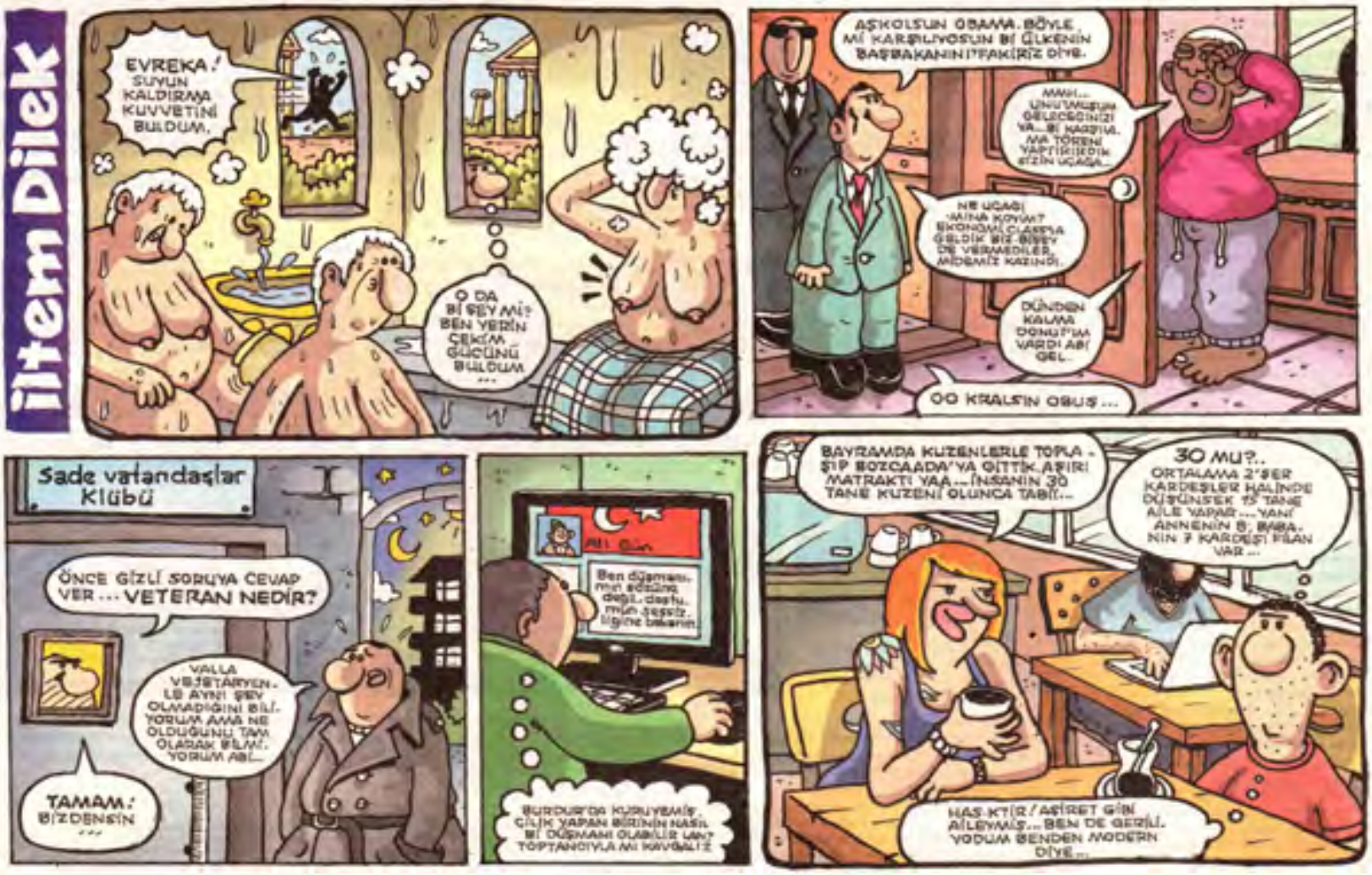

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Muğla'dan selamlar. Bu aradane sevdim beMuğla'yı.Resmen ruhum Egeli.Arabayla **geziyom** öyle.Aslında tamda gezmiyorum. Marmaris Selimiye'de bir işim var.Yolu böle bölegidiyorum.İlkgün İstanbul'dan İzmir'e kadargelebildim. Benenfazlabu kadaryol yapabiliyorumgünde.Bu arada bisikletde yanımda tabii.Bisikletsizolmaz.Aslındaarabayla yola çıkıpbolbol bisikletkullanıyorum. Ben de bir sinsiyim. Ne diyordum, resmen konuya giremedim yine. Manisa çıkışında İzmir'edoğrugiderken ilginç bir hadise yaşandı.Manisa çıkışında İzmiryolunu bilmeme rağmen, tabelalardan birtabela,İzmir'e sağdan doğru yolverdi. Biran şaşırdım,ne yapacağımı bilemedim.Dedim sorayımmadem.Kafamı camdan çıkardım,yan araçtaki gencoyasordum.Yanında manitası da vardı. Dedim ki"buyolİzmir'egidenyoldeğilmi, hanişu dağı aştığımız,kafam karıştı da bir an"dedim. Genco,"evet evet,buyol dümdüz İzmir'egidiyor"dedi."Hani şu dağı aştığımız" diyeyineledim.Genconun yanındaki kız da "dümdüz"dedi.Teşekkürettim,herhalde dedim İzmir'e dümdüz biryoldan gideceğim benşimdi. Başladım gitmeye, öncedev heykeligördüm,sonra dadağı aşmayabaşladım. E o yol işte.Dağlı yol. O an fark ettimki, genco vesevgilisi, hayatları boyuncaİzmir'e hep arabaylagidip gelmişler,orada birdağ olduğunun bile farkındadeğiller.Dağorası, benbiliyorum.Bisikletlede gittimzamanında İzmir'e. Hem de birkaç kez. Hem de nasıl bir dağ. Pedal basan bilir. Resmen vay be dedim Zorluk bilmemek böyle birşey demek ki iştededim.Zorluğunu bilmediği için orayı düzyol zannediyorlar. Kendimce çıkarım yaptım dedegibi öyle.İzmir'edoğruyola devam ettim öyle.
æ Beslediğimiz sokakkedileri var evimizin önünde Koşuyolu'nda. Bayağı bildiğinyol kesiyorlar. Mamaistiyorlar.Çokda alıştırmak da istemiyorum.Bizebağımlı olsunlaristemiyorum. Arada,kararındamama vermeler bunlar.Hepsi çoktatlı ama içlerindenbiri kesinlikle çoközelbir kedi. İsim bile koyduk, "Kırçıl".Zaman zaman eve bile almayı düşünüyorum ama işte kontenjan dolu. Zaten galiba sokakta mutlukendisi.Bir misyonu, bir sorumluluğu vargibi Kırçıl'ın.Hattaöyle galiba. Geçen akşam bakkala gittim. Hop kestiönümü. Bakkala kadarpeşimdengeldi Bakkala girdim.Kapının önünde beklemeye başladı. DedimgalibaKırçılçok acıkmış Konserve balıkaldımKırçılıçin. Kendime de çikolata aldım.Çıktımdışarıya,Kırçılpeşimde.Temiz bir yere döktüm balığı.Kırçıl balığa atlayacakdiye beklerken durdurduöyle balığın önünde. Benne olduğunu anlamaya çalışırken Kırçılarkadaşlarını çağırdı.Arkadaşları hopçıkageldileriki kedi olarak.Kırçıl başlarında beklerken balığagömüldülerve afiyetleyediler. Kırçılhiç dokunmadıbile balığa.ResmenKırçıl arkadaşları için balık aldırdıbana.Onazaafımolduğunubiliyor bence. Zaafımdanfaydalandı. Ha iyi mi oldu, oldu. Duygulandım mı,duygulandım.Kırçıl'a birkezdaha hayranlıkduydumu,evet duydum.Evime huzuriçinde giderken Kırçıl banaminnetle bakıyordu.Arkadaşlarıda Kırçıl'aöyle.Güzel bir akşamdı.
æ Bir arada ruh hastası bir arkadaşedinmiştimkendime. Bisikletçiydi.Aynısokakta oturuyorduk. İyi hoş çocuktu aslındaama, bir kusuruvardı, o da eve gelincegitmek bilmemesiydi.Geceninüçüne dördüne kadar oturduğu olurdu.Bir yerdensonra muhabbet de biterdi, enerji de biterdi,uykum da gelirdi,gitmekbilmezdi.Öyle otururdu evde.Benartık bayılmaküzereyken,"de haydi gideyim ben madem, geç oldu"der,bir andakalkargiderdi.Ertesigünyine gelirdi, yinegitmek bilmezdi.Şahane birarkadaştı.Bisikletgezileri yapar, bisikletüzerine saatlercekonuşur,eğlenirdik.Sadeceişte gitmek bilmezdi.Amacı neydi,hala çözemedim.Taşındım sonra oradan,birdaha da rastlaşmalarımızhariç hiç görüşmedik. Benim evden sabah dörtte çıkıp altıda işe gidiyordu bir de. Bennisesonra uyayabildiğim kadaruyuyordum. Kendisinebu eziyetiniçin yaptığını hiçbir zamananlamadım. Bana bir şeysöyleyecekgibiydisanki hep,amaasla söylemedi. O cesareti bir türlükendisinde bulamadı.Ben taşınınca da ümidi kestigaliba.İlginçti.
æ Geçenlerde de Şe Bebek'ten Hazariçin alışveriş yaptık. Belli bir paranınüzerinde harcamayaparsan uçakbileti hediye ediyorlarmış. Biz o sınırı aştıkvebeleşuçak biletleri kazandık.Atina'ya gidelimmademdedik.Form doldurduk birde. Sonrakargoya verdikformu. Bayağı bir uğraşıyorsunuz yani. Birkaç gün sonra aradılar.Atina için biletleriniz hazır,yalnız biriki vergi sizeait dediler. Bir masrafçıkıyor yaniyine E-mail kutuma baktım,biletleriinceliyorum.Olümcülkötü saatlerdeuçuşlar bunlar. Fiyataraştırması yaptım.Biletleri ben kendim istediğim saat ve günealsam hemen hemen aynıpara. Hatta uygun saatolduğuiçin havalimanına ulaşımı taksideğil de metroyla da yapabiliyorum. Basın kartım var, metro ulaşımım da bedava.Yani galiba kendim alsambiletleri,hediyebiletlerden dahaucuzageliyor.Reddettik tabii.İnsan kandırmak ne demek ya Şe Bebek. Ha Şe Bebek.Ayıptırya, ayıptır.Yemindiyorum ayıptır.Sanki benim senin biletine ihtiyacım var bir de yani. E be Şe bebek. Çı ç ı, Şe Bebek.
æ Hoşça kal.

YERALTI ÖYKÜLERİ

" Yüreğini Koy "

(GEÇEN HAFTADAN DEVAM)

ERSİN KARABULUT

"ben alpay erdem"
22 Ekim Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 **(biletler biletix, gişe)**
27 Ekim Perşembe / Çengelköy Müzelik / Saat:21.00 / bilgi:0216 321 83 21
28Ekim Cuma / **Kadıköy** Kılıçık Mekan / Saat:20.30 / bilgi:05369545835
29 Ekim Cumartesi / **Kuzguncuk Sanat Tiyatrosu** / Saat: 21.00 / bilgi: 0553 228 44 63

Krallar ve Ben

Başlığı böyle atınca adeta bir Erkin Koray kırkbeşliği ya da paralı telefonda egzotik anılarını anlatan kocamış bir kadının 900'lü hatreklamıgibi oldu ama şuhayatımdabirkralınelini sıkmışığım, kralla merhabalaşmışlığım daolmadı değil. Tabi bir zamanlar İstiklal Caddesi'nin renklisimalarından olan "KralTekbaş'la" da muhabbetim vardıama onunlakral olmasa da muhabbet ederdim ve burada elinin altında bir kraliyet olan krallardan bahsediyoruz.

Enson Mahsun Kırmızıgülde "E âlem buysakralbenim," demişti ve hattaaynı şarkı içinde kraliyet şartını bağladığı âlemin durumuna görebilemediğimiz bir ikinci kişiyi dekral ilan etmişti kitarih bilinciolan herkesin bildiği gibi çift başlı krallıkların ömürlerininuzun olmadığından bubana hiçde parlak birfikir değildi. TabiiMahsun krallığını ilan ederken kendisini de küçük görüyor gibiydi. Yani ne bileyim ***"Ha bakâlembuysakralbenimama derseniz ki abikral olmakiçinşu kılıcıkayadan çıkar, şu ejderhanın kafasını kes; o zamandırek parya yazınbeni,"*** dergibiokumluyorum ben MahsunKırmızıgül'ü. Mütevazı olduğunu da düşünüyorum ayrıca. Hiçöyle "Britanya mı? Kralıyım!" falan demiyor, koşullu olarakve farazi bir yerde ilan ediyorkrallığını.

Bakın dikkat edin: ***"Dünya düzenini bozmuş / SoytarılarSultanolmuş / Alembuysakral benim."*** diyor. Yaniya krallıkla sultanlığın aynıanda hüküm sürmeyeceğini bilmiyor yada hükümdarlığının altınıtekrar tekrar vurgulama ihtiyacı hissediyor. Olabilirama bengerçekbirkraldan, ÜrdünKralı İkinci Abdullah'tan bahsediyorum.

Evet arkadaşlar bu da oldu, vaktizamanında ÜrdünKralı İkinci Abdullah'lael sıkışıp merhabalaştım. Şimdiye kadarbunu sadeceyabancı bir ülkede Urdünlü bir taksi şoförüne yoldavakitgeçsin diye anlatmıştım. Adam beni 50 Euro'lukyere götürüp ısrar etmeme rağmen yolparası almamıştı. Bende demek ki bu önemlibir şey diyerek o günden sonraher bindiğim taksi şoförüne belki Urdünlü çıkar, kralıyla tanıştığımıanlatır bedava giderim niyetiyle nereli olduğunu sordum. En sonunda bulduğum ikinci Urdünlü şoföre, hevesle "Bensizin kralınızlatanıştım el sıkıştım," diye anlattım ama; adamkralalafedeede gecenin bir yarısı Dortmund sokaklarında şerefturları attırarakilk Urdünlü şoförün almakistemediği parayı da fazladan aldı. Urdün Kralı İkinciAbdullah'ın bana ne faydasıoldu derseniz yine el eldebaş başta kalmışoldum. Bugün en azından köşeyi Urdün Kralıyla olan maceramı anlatarak tekrar kârâ geçmek niyetindeyim.

Tabii bunuanlatmam içinbenimzaman zamannasıl bir ruh hastasıolduğumu da bilmeniz gerekiyor. Efendim geçmişzaman, StarTV'dehiçbirşekildekıyafetzorunluluğu olmayan bir konumda çalışıyorum. Yeri geliyorişe uyuduğum eşofmanla gidiyorum, yeri geliyor metal konserine gider gibi gidiyorum. Ama işte bir can alıcı nokta varki, bazen deşeytana uyuyor, hiç gereği yokken jiletgibitakım elbisemigiyip kıravatımıtakıpöylegidiyorum. Maksat eğlenceolsun diye takımelbisegiyenbir adamımyani.

Her neyse o gün de esmiş, gri darkesim takım elbisemi giyip gitınişim işe. Öğlene doğru şirkette bir hareketlilik oldu. Kartvizitinde **"Fully operated senior advisor tothe Presldent andmemberofthe board"** şeklinde bir unvanı ve holdinge ait şirketin logosu bulunan (Kartviziti inleye inleyeYavuzSaklı hazırlamıştı oradanbiliyorum) Kerim Bey koridorlarda koşuşturmaya başladı. Kılığını beğenmediği personele "Sen ortalarda gözükme," diyor, KralTV'de çalışanVJ kızlara ya da gözüne hoşgelenpersonele "Birara gityan binadadolaş," diyetalimat veriyor. Neredeyse tırnakkontrolü yapacak, ayakkabısı boyasız olanayırmışınav ceza verecek.

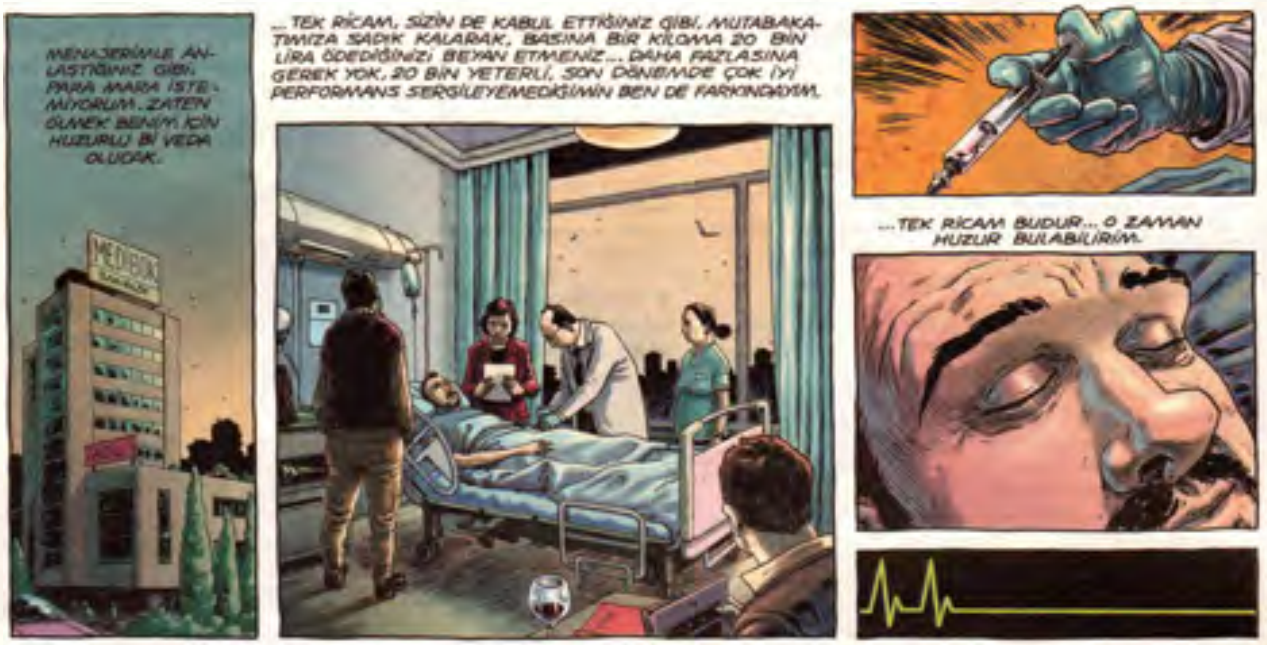

Öğrendik ki Urdün Kralı Hakan Uzan'ın okul arkadaşıymış ve Türkiye ziyaretinde de StarTV'ye uğrayacakmış. Üst yönetim de Kralmümkün mertebe prezantabl insanlarlakarşılaşsın istiyor. Vallaniyediye sormayın. Biztambunu öğrenmişken **"Fully operated senioradvisor tothe Presidentand member of the board"** Kerim Bey fırtına gibi odamıza girdi. Bir beraber çalıştığımız Hüseyin'e baktı birde banabaktı. Sonrabana

"Barış çık git biraz yan binada dolaş, güzel giyinmişsin," dedi.

"Kerim beyişimvar," dedim,

"Hüseyin yapar, sen yan binaya git," diye ısrar etti.

"Kerim Bey ne yapacağım yan binada?"

"Ne bileyim ulan, al eline bir dosya, çalışıyormuş gibigezin ortalıkta."

İşte bu şekilde, sırfo gün eşofman değil detakım elbisegiydiğim için hemşiten kaytarmış hemde bütün gün yanbinadadolaşırken ÜrdünKralı İkinciAbdullah'la da müşerref olmuştum. (Gerçi bu bir şey değil, siz asılYılmazAbi'nin Gorbaçov'la sarılıp öpüşmesininhikâyesinidinleyeceksiniz ama YılmazAbi hayatta anlatmaz.)

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nesimi'yi öldüren hakikatten doğrudan Min kezdaha gözeldir O'nu yaşatan yalan"
Vahapzade

● **"Yenikapı Ruhu" yetmeyecek buna, taktı kafaya padişahlığı, sırada "Topkapı Ruhu" var...**

● Emperyalizm sadece doğulu halkların değil, tüm dünya halkının düşmanı. Üstelik kendi halklarına, kendi çocuklarına da zulmediyorlar. Bu zulüm katlanarak artacak. Suriye üçe mi bölünüyor, Fransa beşe bölünecek. Irak dörde mi parçalanıyor, İngiltere ona parçalanacak. Dünyayı ufalayan ABD, un ufak olacak. Şiddetin temel yasası bu, uygulayanı eninde sonunda vuracak...

Türkiye'nin Fiil Yönetimi: Şaşkınlık Sistemi...

● **Türkiye, inşaat halinde bir ülke. Olsun, n'apalım. Tek istediğim "çevreye verdikleri geçici rahatsızlıktan dolayı" bir özür dileselerdi bari. İnşaatlarda öyle olur.**

● Bu çağın ambalajı "küreselleşme". Emperyalizm, yani "hayasızca akın" demeye utandıkları için...

● **"Eşref-i mahlukat" insan. Yani yaratılmışların en güzeli. Bu durumda "dünyaya çocuk getirmemek istemek" güzelliğe direnmek değil mi?**

● "El öpenlerin çok olsun" nasıl bir dilek? El öptürmek bir insanlık aşaması mıdır ki?

● **Erkek bir konu hakkında konuşmuyorsa, kadın onun o konu hakkında hiç düşünmediğini sanıyor!**

● Soru işareti süreç, ünlem sonuç... Ünlem manik, soru işareti depresif... Soru işareti yağmur, ünlem toprak kokusu... Ünlem evdeki kedi, soru işareti ekrandaki kedigiller belgeseli...

● **Temizliğe gelen abla anlattı. Yıllar önce işe gittiği bir evde yaşayan iki kardeş ve bir arkadaşları, hep öğleye doğru uyanır ve her seferinde bakkala "Dokuz yumurta" sipariş ederlermiş. Yıllar yılı bu kadro ve yumurta sayısı hiç değişmemiş. Sekiz değil, on değil, dokuz yumurta. Neyse artık dokuzun sırrı?**

● Şu dünyada kimi cevaplar ister, kimi yeni sorular bulmaktan mutlu olur. Şu dünya garip dünya.

● **Kadınlar güldüren erkek severler de, erkekler moloz mu, onlar da güldüren kadın severler tabiatıyla. X, güldüren Y sever diyelim gitsin...**

● "Çok enteresan abi, çevrendekiler hep iyi insanlar, tinerci bile olsa iyi tinerci" dedi bir arkadaşım... "Eyvallah" dedim... Kendisi bir de iyiler iyisi...

● **Merhume Madam Curie... Bilimin azizesi... Nurlar içinde yatası kadın... Ruhun sakın ha incinmesin, dengesizce söylenmiş bir laftan... Çıkar ortaya bir yetkili zat, "Biz adam gibi ölmesini biliriz, madam gibi değil" deyiverir... Madam gibi ölen sizdiniz, bilimsel araştırma yaparken radyumun gadrine uğrayan, insanlık yararı için hayatını feda eden sizdiniz Madam Curie... Peki bu zat, bunu da mı bilmez? Bilir bilmesine fakat güç zehirlenmesi insanda izan ve özen bırakmıyor işte... Çocuğu olmayan kadına "yarım" diyecek kadar cinsiyet ayrımcısı bir zihin, tabii ki "Adam"ı "Madam"a yeğleyecek... Ama işte tarihe ışıl ışıl yazılmış adınız, sadece ve sadece sizin madamlığınız bile, bu lafın sahibini çırak çıkarmaya yetti Madam Curie... Yüz**

sami

nisanhakan

r, bin yıllar sonra da insanlık sizi tüm adamlardan
yüce hislerle anacak, daha yüksekte tutacak, sakın
uhunuz incinmesin... İnsanlık, kimi tarihe nasıl
eştireceğini, nasıl anacağını bilir... O güç, bunu
ştirmeye yetmez...

adonna ve Ortakları Dış Cephe Mantolama...

eçen gün, bir türkü dinlerken farkettim, çağ değişti,
değişti... "Yirminci asırda hele" diyordu türkü,
ldığı günün zamanını bildiriyordu fakat "Yirmibirinci
asra" girmiş bulunuyoruz,
16 yıl oldu işte... İyi ama
hangisiyiz şimdi biz? Yirminci
yüzyıl insanı mı, yoksa
yirmibirinci mi? Şu gün
47 yaşındayım, hadi rahat
bölünsün diye 48 diyelim, hayatımın
ikisi geçen yüzyılda geçti, 32 yıl... 16 yıldır da
yüzyılda yaşıyorum. Hangisiyim şimdi ben? Yirminci
yılda daha çok zamanım geçti lakin zamanların en
netlisi, şimdi, şu an, yirmibirinci asırdayız. Son an
se o. Güzel ve eski bir türküydü dinlediğim, asırlar
unca da çalınacak. 16 yıl değil, 16 salise bile çağın
lenmesine yeter. Yirmiikinci yüzyıl için diyeceğim
ir şey yok, etki alanıma giremiyor!

ünya Musul'u
Musul halkı ne
, soran yok...

atih Turan, Arda Terim'e karşı olsa, tam bir netlik
du bari o polemikte...

z diyor ki sevgilisine "Ne biçim adamsın, daha
şuna yancıydın, şimdi de buna yancısın!" Adamın
abı: "İkisi de yokken başkasına yancıydım, sen
iyosun!"

vedatozdemir@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

NEREDEN BENİMKİ OLUYORMUŞ?..
KİMSE ÖYLE BİŞEY DEMEDİ FUAT
ABİKADAŞ OKULUNU OLTU- ŞUNUZU İDDİA EDİYOR..
Bİ BOK OLMAZ SÜZDEN..
grrrr...ooo..

ŞİMDİ ANLADIN MI NEDEN HERKES SANA SALAK DİYOR?
NİY HEH HEH HEH HEH HEEE...

İNSAN VE TOPLUM DERSİNE KİM GİRİYOR?
İNSAAN..?
SENİN BÖLÜM HANGİSİ?
E, HALİYLE TOPLUM.
KİM LAN BU?
MİSAFİR ÖĞRENCİNİZLE TANIŞTIN MI BÜŞE?..
MİSAFİR Mİ?. EMANET GİBİ DURUYOR.
AŞIKOLSUN..ATIM ÖĞÜNÇ. KUNDURA ÜNİVERSİTESİNDEN NEREN HEPİNİZİ YALAYAYA GİRİYOM..

KIRKYEDİ YILLIK EVLİSİN ABİ. ALLAH AŞKINA DOĞRU SÖYLE HİÇ Mİ GÖZÜN KAYMADI BAŞKA MANTALARA?..
KADİR BENİ ÖLDÜRÜR...
K...KADİR Mİ...

BUNALDIM ANNE... 45 YAŞINDAYIM. BEBEK MUAMELESİ GÖRMEK HOŞUMA DİTMİYOR...
NİYE DİTMİYOR? NEREYE DİTMİŞ, ATTAYA MI DİTMİŞ?
DİLİM SÜRÇTÜ. UZATMA...
NEREYE DİTMİŞ ATTAYA?
OFFF OF!!!!!
PUYKA.
OY LOKUMUM YERİM SENİ BEN...
HİHİHİ...

Bİ SESİNİ DUYSAYDIM..

BAŞKANIM İLÇEMİZİ BEĞENDİNİZ Mİ?

AAAY KIYAMAM...
UTANDI UTANDI...
KORKTU...
UYKUSU GELDİ...
ABOV..

Son hali hayranlarını üzdü...

ÖNCE Bİ OKU İT!!, HEMEN İMZALAMA, Bİ OKU ÖNCE !!!
babanıyalıyacağızbabanıyalıyacağız
Şak! Şartları okudum, Kabul ediyorum.

Sİzofren
Deniz Ülker
SABAH İŞYERİNDE HIZLI BİR TOPLANTIYA KATILIP, GÜNLÜK HEDEFLERİMİ BELİRLİYORUM
HIZLICA ŞİRKETİ BAŞLAYALIM
HÜÜÜRRP..
SESSİZLİK LÜTFEN
BÜYÜK, KÜÇÜK HARF VE RAKAMLARDAN OLUŞAN BİLGİSAYAR ŞİFREMİ HATIRLIYAMIYORUM AMA
İKİ HAFTADA BİR DEĞİŞTİRİYORUZ. ŞİFREYİ, GÜVENLİK SEBEBİYLE Bİ YERE YAZMIYORUZ. SEE... HADİ AEN ŞUNU YAV
GÜÇ BELA BİLGİSAYARI AÇTIKTAN SONRA Postalarımda bana atanan E-EĞİTİMLERİ GÖRÜYORUM SONRA
SON BİLMEM KAÇ TANESİ BİRBİRİNİN AYNISI OLMAYACAK... ULAN KIRK YILLIK ABİKADAŞLARIMIN DOĞUM GÜNLERİNİ EZBERLİYEMİYORUM BEN... HADİ SEE
"GÜZEL SUNUM NASIL YAPILIR?" "TERARYUM NASIL KURULUR?" ÖĞRENDİKTEN SONRA..
"YALAŞLARIN ÜZERİNE KARBONU DÖKÜYORUZ"
...
"NAPİYORUM BEN?
YENİ MAİLLER GELMİŞ, PERFORMANS HEDEFLERİMİ GÜNCELLEMEM GEREK
YAV BU EXCEL FORMÜLÜ NASIL OLUYOR? Bİ YARDIM EDİN!
MESAİ GELİYOR SONRA, TELEFONLA VİDEO KONFERANSA KATILIYORUM
ŞİRKETİMİZİN VERİMLİLİĞİ
...EEEE İŞ YOKTU ALAKAM YOK
NORMAL İŞİ OLMAYAN BİRİMLER, ÇALIŞIR GÖRÜNMEK İÇİN, GEREKSİZ BİR SÜRÜ İŞ ÜRETMİŞLER..
BU NE YA? NAPCAKTIM BUGÜN DALI UNUTTUM
OFF SONUNDA ANKARYA BİTTİ, ÇALIŞMAYA BAŞLAYABİLİRİM. GÜN BİTİYOR... BAŞLAYAMIYORUM.
OHA

Çatışma

İpek & burak

Yazan Özen Oky

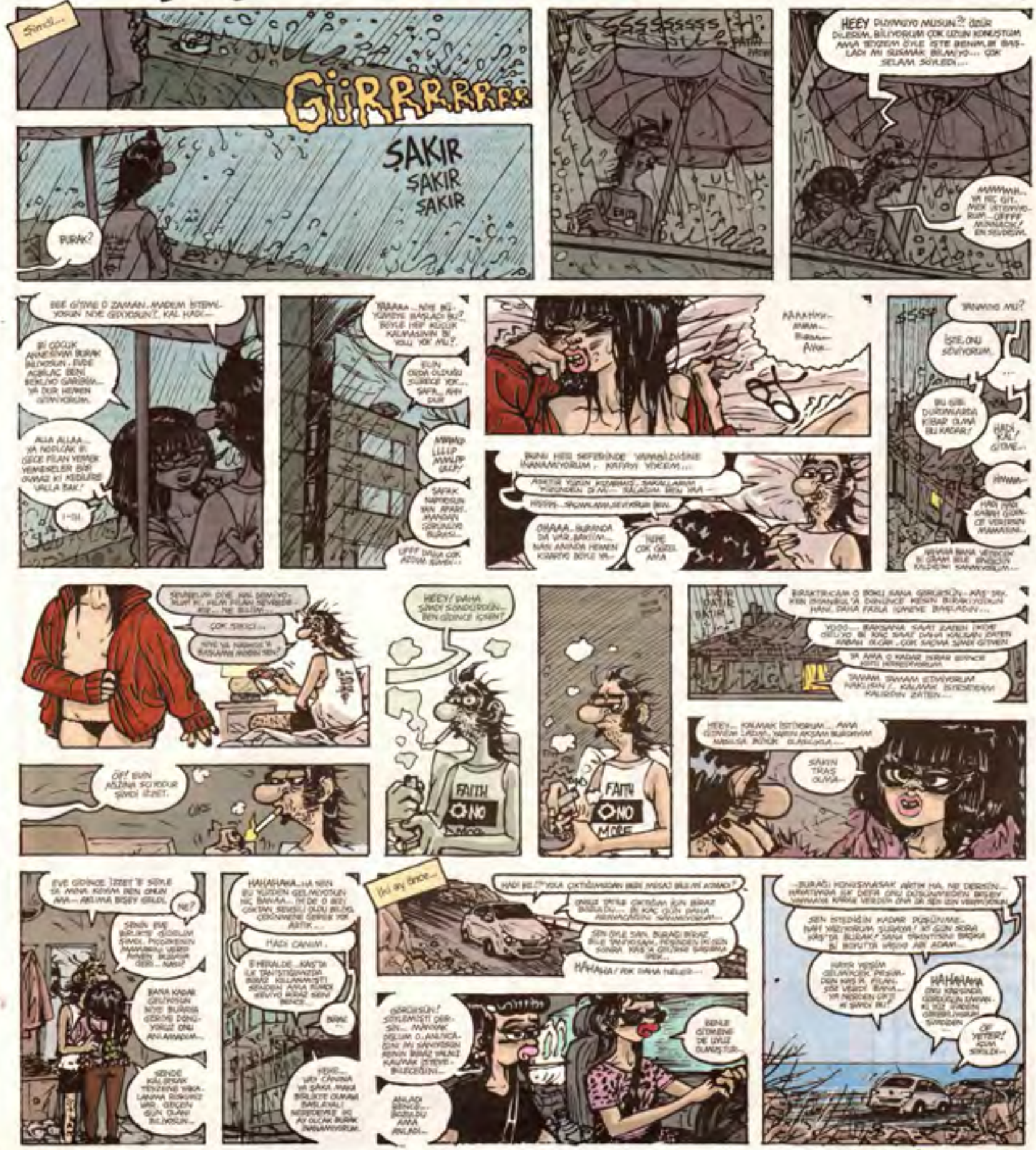

KAŞ MACERASI (Bu sayıda başlıyor)

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Müptelayım,deliyim,düşmüşüm esrarı ney'e/Feleğinkahpe başındaparalansın parası/ Benguzel sevmeyegeldim,değilekmek yemeye"

Neyzen Tevfik

Biz"herşey"olmayaçalışıyoruz.O,"hiç" olmayauğraşıyordu. "Hiçbirşey" olmaya.
Büyükneyzen,bestekar,şair,heccav'ımız: NeyzenTevfik. Boynundaüzerinde"hiç" yazan bir kolyesi, koynundaney'i, (mey'i de eksik olmazdı matarasında)... Hem deliydi,hem veliydi.
Hem de; ne deliydi, ne veliydi. Bizim hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağımız,değerlendiremeyeceğimiz bişeydi. Bambaşka bir şey.Bizim ölçülerimiz,hesaplarımız, akılyürütmelerimiz,tedirginliklerimiz... evlerimiz, koridorlarımız,odalarımız, eşyalarımız, dolaplarımız, çekmecelerimiz, evraklarımız, kapılarımız, bacalarımız, anahtarlarımız, kilitlerimizonunumurunda değildi.(söylüyorişte yukarıda; bizimgibi "ekmek yemeye"gelmemişti) Hiçbirşeyi yoktu Malmülk,ün ünvan,ihsan ikbal takmazdı
"Bütün metrelerin ve santimlerin / bütünkilolarınve gramların/ bütünrakıların /ürktüğü adam" (*diye tarif etmişti* Özdemir Asaf)
Henüz küçük bir çocukken babasıyla gittiği bir kahvehanede tesadüfen duyduğuney sesiyle vuruldu,çarpıldı,ağır yaralandı, kavruldu, derd i aşka düştü;divane oldu.
Mevlevihanelerde,bektaşidergâhlarında yatıp kalktığı daoldu, mahpushanelerde, meyhanelerde de...Tımarhanelerde de... Dönem dönem sokaklardayaşadığı da väki.Yanında, yanından hiç ayırmadığı köpeği Mernûş.(öldüğünde günlerce ağlayacak, ardından bir ağıt yazacak, hellalikisteyecektir--"Haklı haksızhatırını kırdımsa/Affeyle günahım,beşerimMernûş"--) "beşerim":"insanım"
Saraya,padişah sofralarına davet edildiği deoldu, hicivleriyüzünden hakkında idamfermanı çıkartıldığı da.Atatürk'le karşılıklı rakı içmişliği? O bile var (Neyzen elinde koca bir kaşık, bir kaseden, ama) Korku/hesap/ihtiyat/tedbirnedir bilmezdi.Bol sinkaflı(içinde s ve k harfleri geçen yani)ağırküfürlü, otoriteye alenidümdüz gidensiirler yazdı.(ki oncayılsonradahi buradaaynen nakletmem mümkün değil, hesabedin--ne yazık!--) Etrafında müthiş bir hayran kitlesibirikti:(Ney'i de, kelimeleri dealev alev tutuşturuyordu--harikuladeydi--)Romancılar,şairler, ressamlar,akademisyenler.
Ahalide kendilerinden;fakir fukaradan yanatavrını,hesap kitap bilmez cesaretini,dobralığını,hakilciliğini,samimiyetinisevdi.
Kendisine saraydan verilen madalyayı denize attı.
Oradanburadan verilenparalarıdaayı oynatıcılara,dilencilere, sokaklardayaşayanlaradağıtırdı.(eline biyerden geçen bir paranın tamamıyla, bayram üstü bir grup fukara çocuğu Mahmutpaşaya götürüp hepsine bayramlık elbiselералmışlığıvar)
Hediye edilmişelbiseyi üzerinden çıkartır rastladığı bir garibana giydirirdi.
Yaşlılığında, (hastaydı,güçten düşmüştü)kendisine yardım için düzenlenenjübile'den toplanan parayı ameliyat olmasıgerekenbir fakire verdi"boşver,jübilemübilederler banayardımederler,sen bunları al"
Zaman zaman içmeyi terkeder, 4-5 ay, ağzına içki değdirmeden kütüphanelere,medreselere kapanıpgecegündüz kitapokuduğu olur,sonra "ben biraz gezinip geleyim" der çıkar,gece körkütük sarhoş,yüzüyaralıbereli dönerdi.
Büyük düşünürümüz Cemil Meriç onuniçin yazdığı yazıda;"... Kaderi ipekbirkumaşgibi işleyen büyükaksiyon adamlarıyanında ruhu ipekbir kumaşgibi örseleniveren fanilervar.Gönülleri meçhulün ve erişilmezin özlemiyle
tutuşan bu ezeli mağluplar içindünyamıztahammüledilmezbir gurbettir… Neyzen'in hayatı akliye koğuşlarıyla meyhanemasaları, cinnetle dehaarasındamekik dokumaklageçti"diye yazıyor. (Bir edepsizlik etmişolmaktan korka korka, --üstada saygımsonsuz--
Neyzen'in"mağlup" olduğuna hiç katılmadığımıyazayım burada.
Neyzen kategoriler dışı,"biricik" bir durumda,"ekmekyemeye" gelmişolsa,tamam da--bencetabi--)
Beşiktaş Sinan Paşa Camiinde kılınan cenaze namazında"ressamlar,romancılar,şairler,akademisyenler,devlet adamları,esnaflar, ev kadınları, kimi dergâhların müntesipleri, sahne adamları, sarhoşlar,berduşlar,ayyaşlar,esrarkeşler,sokaklardayaşayanlardan müteşekkil büyükbir kalabalık"vardı. O günün gazetesi haberişu altbaşlıkla verdi;"Şatafattan hoşlanmayan neyve hiciv üstadıyapa yalnız ve büyük bir sefalet içinde hayata gözlerini yumdu"

"EZELİ MAĞLUPLAR"
Tamam, Neyzen'i kategori dışı tuttum.Tamam da,Cemil Meriç'in "ezeli mağluplar" dedikleri? Onlar?(onlardan bir bölümü yani)
Dünyanınsertliklerine,ikiyüzlülüklerine,yalanlarınadolanlarına bizlerkadartahammülgücü olmayanlar.
Bizlerdençokdaha hassas,kırılgan,naiv ruhluolanlar; o koca bebekler;alkolikler. Benonlarıçok severim arkadaşlar.Daha doğrusu sevmeyle de bir alakası var mı tam olarakbilmiyorum. Birakrabalık,bir kardeşlik duygusu;Kan çekiyordiyelim.(yok, beniçmem) Hayatımda hepoldular.Birsürü arkadaşım oldu
Hayatımın bir kısmıonlarlan berabergeçti. Birbaşkaçeşitbir alkol hikayesi(bir aşk hikayesi aslında)anlatıpöyle bitirecektim bu yazıyı.Ama tamamına yerim yetmez. Girişini yapıp devamını haftaya getireyim izninizle.(enheyecanlı yerinde,Şehrazat'vari)
Fransa'daydım.
Gecegündüz aralıksız içip duran çok yakın arkadaşım, ve onun hepsi de kendine benzerarkadaşları.Sabahlara kadarkonuşupdurduk.(kafaya dikiliphızla indirilen şişelerparıldadı)İşte o gecelerden birinde dinlediğim bir hikaye bu.Anlattıkları arkadaşı görmedim ben. Bir Breton. Loik adı.*(bir Breton adı bu–benim arkadaşım* da yarı Fransız yarıBreton--)Loik alkolik.
Birkadınaaşık olmışbu.(gece gündüzsürekliiçiyor ama--bilafasıla--) Kadın da bunuçok beğenmiş.(içmiyorkadın)"Evlenelim senlen" demiş Loik.Ama kadın biliyor alkol nasıl bir şey. (çok fazla alkolikvar Bretonya'da) İmkansız birhikayeye başlanılacak.Çok çok büyük bir risk.Hayatızehrolacak,battıkçabatacaklar birlikte
Çok çok tatlı bir insanmış Loik. Temiz kalpli, içidışı bir, harbi, hassas...Ama içiyor işte... *("Ama" da değil, o yüzden içiyor belki)* "Olmaz" demiş kadın."Bırakırım senin için"demiş Loik,"Hadievlenelim"
Kadın biliyor bırakamaz. Benim arkadaşım"bırakırım diyen yalan söyler"derdi,"bizim kadar içeniçin tekgerçek vardır:alkol,gerisi yalan.Bırakırımmırakırım,sürekli yalan söyleriz,hiçbirineinanma!"
O bölgede çokalkolikvardedim.Kadıngörmüşne olduğunu,çok iyi biliyor;babası alkolikmiş.Çünkü,bıraktım diyen de bırakmıyor.
Evlerde çok çokgizli bir sürü zulalarıoluyor.Şeytanınaklına gelmezyerler.(bir kanapeninulaşılmaziçleri,oyulmuş bir kitap, ufak ufakşişelerde,dışı parfüm, --sensanıyorsun parfüm--losyon amaiçi konyak, votka. O minik şişeler heryerde. Tuvalette, mutfakta, bütün odalarda çokgizlizulalar. O mutfağagirdi,sen kafanı çevirdin,hop saniyesinde oldu bitti o iş. Geçmişolsun. Çekmecelerde,toptop edilmiş çorapların içinde,perderaylarının oyuklarında hep o minik minik--ben de ifşaediyorgibi olmayayımburda--)
Herneyse. Kadın da çok istiyor onu. Biliyor ki, günümüzün modern toplumlarında (helehele Fransa'da) öylesaf,yalansız,içten,sahici, hassas,berıcil olmayan birinsan bulamaz.Nerde? Araki bulasın.Sisteme dayanabilenler(bizleryani),"kaybetmeyenler" derecederece kaşarlanmış oluyor.Oluyoruz. Bencillikhad safhada oralarda.
Kadın düşünmüş taşınmış. Sonunda yalnız,öyle dahice bir çare bulmuş ki(heyecanlı yerinde kesme metodunu kendisinden aldığım) Şehrazat'ın bile aklınagelmez.
Helal olsun! Demiş ki Lok'i çağırıp:"Tamam,evlenirim, evlenirimama bir şartım var."
Nedir peki o şart? O da haftaya
Yerim çoktanbitti. Maalesef.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

cihan ceylan

DINDIRIDIN

Hakan Kerestecioğlu

Memo Tembel Çizer

HORTLAK DERGİSİNİN EKİM SAYISI O KADAR GÜZEL Kİ, O KADAR OLUR YANİ. ÇİZGİ ROMAN İSTİYENE ÇİZGİ ROMAN, YOK İSTEMEM DİYENE ÇEŞİTLİ KOMİKLİKLER ŞAKALAR, TÜRLÜ TÜRLÜ ŞAKLABANLIKLAR...

Bayilerde, Marketlerde ve Kitapçılarda

HORTLAK

ÇİZGİ ROMAN OKULU

"Ben de çizgi roman yapmak istiyorum!" diyen herkesi dergimizdeki buluşmaya bekliyoruz!

21 EKİM CUMA

Saat: 14.00

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi
20 Ekim 2015 | Sayı: 477
Haftalık Yayın Süreli Yayınlar

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Görsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ MDR. YRD. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun, Kenem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayıyman Muhasebe: Müzire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yaruk
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hacıoğlu Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:3 Beyoğlu / İSTANBUL Tel: 0 (212) 245 53 78/79 Fax: 0 (212) 245 60 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı: [illegible]
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 290 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız Şahıslı Bankası
TL: TR09 0006 2000 0680 0006 2974 10
USD: TR09 0006 2000 0680 0009 0394 52
Euro: TR09 0006 2000 0680 0009 0395 66

emrah ablak
SONRA ASTERİKS KUVVET ŞURUBUNU İÇİNCE Bİ ANP
MISIR MASCUNU
"ALO, BEN YAPTIM" İHBAR HATTINA HOŞGELDİNİZ. İŞİT SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 1'İ, PKK SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 2'Yİ, PYD SALDIRISI ÜST...
DUIIIT
HAİN RUSU İÇİN 1'İ, CANLI BOMBA İÇİN 2'Yİ...
UFFF...
SENİN YAPACAĞIN İŞİ SEVİM...
YA
AKİF ABİ! TUVALET KAĞIDINIZ KALMADI MI!?
BAK ORDA, VİLDANIN YAPRAKLARINDAN KOPARIVER!!..
Bİ NOKTADAN SONRA ARTIK YETER DİYO İNSAN AMK...
GAYRET ABİ Bİ CÜMLE DAHA OKU... BAK ÖNLAR VİRGÜL.
PARMAKLARI ÇEKTİĞİM ANDA BEYİN FIRTINASI BAŞLAR BENDE... ŞİDDETLİ CERYAN YAPIYO...
ALLA ALLA?
DURMUYORUM.
OSKAR HEYKELCİSİNİN NİYE G*TE GİRECEK BÜYÜKLÜKTE YAPILDIĞINI BİLİYO MUSUN?
SİNEMAYI SEVİYORUM DEDİĞİM ZAMAN ÖRNEĞİN OLDUĞUNU DÜŞÜNMEZSİNİZ TUM... HAYIR!...
ABİ ÜŞÜYO MUSUN?
HAYIR, OSURUYORUM... SES OLMASIN DİYE TİTREŞİMİ ALDIM.
GRİNPİÇİ'Yİ YUNESKO'SU HEPSİ **** ÇOCUĞU ÇIKTI... DOĞALGAZ KOMBİYİ KENDİ İMKANLARIMLA ÇEKTİRECEM İNİNE... RAHAT Bİ KIŞ UYKUSU UMUYACAKSIN...
PUTİN DOĞALGAZA İNDİRİM YAPTI... RAHAT OL...
SEN NE AYAKSIN LAN? SADOMOZ MUSUN? NESİN?
YAĞLI GÜREŞÇİYİM ABİ... FEDERASYON BU SENE KIŞ OYUNLARI DÜZENLİCEK... KAR ÜSTÜNDE... KIŞLIK KİSPETLER BÖYLE...
ZIIP
BU NİYE KIZIM LAN?
BUNA BOŞALIRSIN... HAYVAN GİBİ ÜSTÜME GELİP DURUYOSUN.
TROK
jamal
BİR SONGİ FARESİ
HAYATIN ANLAMINI ARAMA... ANLAMA HAYAT OL...
ALO! TIRTIL KARDEŞ!
NEE?.. SAKIN OLMA!..
KIZIMA GİRMEK İÇİN YER ARIYORUM ABİ... KELEBEK OLACAM DA...
BUYUR ABİ...
NİYE KI ABİ YA?
OLM VÜCUT ÖLÇÜLERİNİ KAYBEDECEKSİN LAN! GİDECEK GÜZELİM KALÇALAR!
Bİ DE KELEBEK OLUNCA NARİNLE SEYOSUNUZ... TUTUNACAK KUCAKLANACAK YER KALMIYO!..
Furkanözçoban
KEŞKE BEN DE BELEDİYEDE ÇALIŞSAM...
GENÇ ÇOBAN
SONANTA BULDUN ABİ YAVRU KANGURU YAKIN YA...
BANA NİYE GETİRDİN OĞLUM BARTINDA YAVAN GÖRÜŞ...
BAKAR MISIN DİYE!
MANKİ ZEKİ!
Sevimli de çeşidesek...
NASIL POZ AMA ENGHENE CEKSENİZE BÖYLE Bİ TANE.
BU GÜNEŞ TANRISI RA DEĞİL BENCE.
BENCE DE...
KOLONYALI MENDİLLERİN ÜZERİ İÇİN YÜRÜDÜĞÜM KARANLI TÜRK EDEBİYATI İÇİN YORGAYDIM OSMAN PAMUĞA EL ÖPTÜRÜYO. DUN BE SEDAT USTA...
Kalite hiçbir zaman tesadüf değildir. Ona hep bilinçli çabalar sonucu ulaşılır...
TRAVACI SEDAT USTA

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Tuzağa düşen biri önce düşürene sonra kendine kızar. Kırılan kemik kaynar, yırtılan deri kendi kendine yapışır. Ama ilk yarılmış ruhunda açılan yaraya yapmalısın. Düştüğü yerin tuzak olmadığına ikna edip inandırırsan mutlu olur. Tabi her kurtarıcı ödülünü alır. Vee ikisi de mutlu olur.

-SON-

27 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/44 No: 478
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

Mehmet Ağar: "Sol örgütler bizim sandığımızın aksine zararsız, eline bıçak almamış insanlar çıktı"

İYİ KÖTÜ ÇİRKİN

nisanhakan

Vatandaşa Siber Sorduk: Siber Savaşlar

Kurşunlük DAYIRBAŞ (41):

Siber savaşları deyince akıla ilk gelen hiç kuşkusuz Çanakkale savaşıdır... Siberlerin arası 1 metre falan.. Bardak dayayıp yan siberi dinleyebiliyosun, o denli ince..

Varalım KARAHALİLLİ (38):

Doğrusu "Süper"dir... Süper savaşlar... Mesela "Er Rayını Kurtarmak" süperdi... Ama "Er Rayını Kurtarmak-2" o kadar süper değildi... Sonra amcamınoğlu "Bu film Er Rayın-2 değil, Rambo 3" dedi... Haklı olabilir... Günkü ilk filmde rakı oynamıyodu.. "Rakı yok mu?" o diye sordum.. "Ne Rakısı" dedi, şaşırdı.. Yaşlandık tabi arık, rakı mı kaldı... "Neyse abi, rakinin nasılı bacısısı sikim, sen nasılsın" diye konuyu değiştirdim... "Süper" dedi.

Oturak KANLIYAŞIM (30):

Tam siber savaşın ortasında kotam doldu.. "Komutanım benim kotam doldu, hızımı 1 megabite düşürdüler, artık savaşamıyacam" dedim.. "Uldi Elin bokset, bütün filmlerini indirdim, hem de bulureyip... D yüzden kotam doldu" dedim.. "Kotam doldu sa, hücresel verin var... Tiricі ag, yat" dedi... İki tik geken tiriciyle bi süre daha savaşıp heklestikten sonra bi süre daha savaşıp heklestikten sonra bi ara verdim.. Kalkmisken karnımı doyurdum, manitayla konuştum.. Kavga ettik.. Her zamanki kızsal mevzularla sıktı kafamı.. Unuttum gitti savaşı falan ben.. Meğer minakeymuşlar, merkez bankasını falan hep heklemişler.. Şereşiz Anonymouslar.

Kamil Şepet TAHTATASANKÇI (55):

Komşuyken siber savaşa girdim... Onun internetini kullanıyordum kaçak... Sonra ortaya çıkınca ana avrat küfürleştik.. Silah çekti, vurdu beni.. 3 ay komada 6 ay hastanede kaldım.. "Ayrı yerdeşiz" dediler "Koma, fiziki bir durum" onlar.. Yani aslında komadayken de hastanedeyimişim.. Ama kafamdan vurulduğum için az anlıyorum... Kim o?

Üksüz

Başbakan Binali Yıldırım tarih yazdı: "FETÖ, AKP döneminde palazlanmadı."

28 ülke arasında yapılan araştırmada gelir dağılımı açısından en kötü 2. ülke olduğumuz anlaşıldı. Türkiye'de nüfusun en düşük ve en yüksek yüzde 10'luk dilimlerinin gelirden aldıkları pay arasında 17 kat fark bulunuyor.

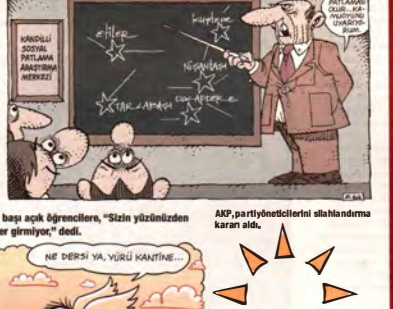

Dicle Üniversitesi'nde bir akademisyen başı açık öğrencilere, "Sizin yüzünüzden dersime melekler girmiyor," dedi.

AKP, partiyöneticilerini silahlandırma kararı aldı.

Can Dündar'a silahlı saldırıda bulunan sanık tahliye edildi.

AKP

Türkiye'de her 20 saatte bir kadın öldürülüyor...

Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu: "Ormanları milletin emrine veriyoruz."

Normal şartlar altında muhalefet partilerinin asli görevi iktidarın bir diktatörlüğe dönüşmesini engellemek için hükümetin icraatlarını denetlemek, yanlış bulduğu politikaları eleştirmek ve hayatı konularda karşıtlıklı tavizlerle uzlaşmaya çalışmaktır. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni muhalefetinin tek yaptığı iktidarın planlarını uygulamaya geçirmesi için payandalık yapmaktan ibarettir. Öyle ki iktidarın yıllardır peşinden koştuğu rejim değişikliğini bile iktidardan önce meclise taşıyıp onaylamaya çalıştıklarını bile görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni muhalefeti, görünen o iki şizofrenik tavrarla kendisini iktidar zannetmektedir.

Normal şartlar altında alkollü bir sürücünün yaralamalı ya da ölümlü bir kazadan sonra elini kolunu sallayarak dışarı çıkması pek de akıl alır iş değildir.Ama **Yeni Türkiye'de** eğer babanız allahı paradan ibaret cebi dolu bir adamsa ya da polis memurusanız Türkiye sokakları sizin için bir Grand Theft Auto haritasından ibarettir, görevi rahatlığıyla onlarınize geleni ezebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir tek adam rejimini savunmanın binlerce değişik yolu olabilir ama herhalde tek adam rejimini savunmak için ileri sürülemeyecek tek şey, "Tek adam rejiminin, tek adam rejimini engellemek için" getirilmesi gerektiğidir.Ama **Yeni Türkiye'nin** necip basın mensuplarının tek adam rejimini, "günün birinde ülkeyi karanlığa sürükleyecek tek adam rejimi oluşmasın" diye savunduğunu görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni gazetecileri, sarhoş olmamak için içki için ve maslesef güldürmemek için fıkra anlatan bir alay meczuptan ibarettir artık.

Normal şartlar altında mimarlar binaların dış yüzeyinden kendi aralarında bahsederken daha çok fasad ama genellikle daha kolay anlaşılması için cephe kelimesini kullanırlar.Ama **Yeni Türkiye'de** bir mimarın, binanın dış yüzeyinden cephe diye bahsettiği için Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'ne üye olmakla suçlandığını görebilirsiniz. Daha da kötüsü cephe değil de fasad diye bahsetse Esat destekçisi olmakla suçlanabileceğinden neredeyse emin olmanızdır.

Normal şartlar altında devletler ve yerel yönetimler, kamu yararına çalışan derneklere kendilerince destek olurlar zira bu derneklerin çoğu yaptığı çalışmalarla devletin ve belediyelerin görevi olan ama beceriksizlik, tecrübesizlik, ihtiyatsızlık ya da düz dangalaklık yüzünden yapamadıkları eyleri yapartır.Ama **Yeni Türkiye'de** kime ne hayrı olduğunu hâlâ kimsenin anlamadığı bir "küçük oğlanın vakfına" devletten, belediyelerden ve her ne hikmetse devlet ve belediyelerle iş yapan herkesten milyarlarca liralık kaynak oluk oluk akıtılırken, kıçındaki dona kadar bu vakfa bağışlayan belediyeler n, Türkiye'nin 17 Ağustos değerniyle tanıdığı, Arama Kurtarma Derneği AKUT'u, kullandığı binadan kovmak için seferberliğe girişti ğini görebilirsiniz.

@birii_uygar

BEN ALPAY ERDEM

fırat

Merhaba.

Geçen hafta İzmir'de oyunum vardı. Oyun öncesi dedim ki bir tuvalete gireyim madem. Girdim tuvalete. Pisuvar yok. İlginç geldi ilk başta. Girdim kapalı tuvalete. Bir yandan da tuvalet yazılarını okuyorum. "Gönül ota konmuş, b.k şokta!" yazıyor mesela bir yerde. Kora Yavcı'nın pipisiyle ilgili bir şeyler yazmışlar, cümleyi tam olarak hatırlayamıyorum. Serhat diye birine övgüler mesela. Lan dedim, bu nasıl erkekler tuvaleti. Erkekler tuvaleti ayıdır. Bu tuvalet bal porsuğu. Neyse, çıktım tuvaletten, aynanın önünde bir kız saçlarını düzeltiyor. Kızlar tuvaletinde olduğumu anladım ve hemen içeriye kaçtım. Kapıyı da az kapattım. Az aradan içeriyi izlemeye başladım. Çok korktum. Kız gitse de hızla çıksam gitsem diye terler içinde düşünmeye başladım. Sapık gibi kızı izliyorum. Kızda da bir saç var, düzelt düzelt bitmiyor. Ağladım ağlamak üzereyim. Gitmiyor. Bu arada beni görmemiş olması da büyük şans. Çünkü bayağı çıkmıştım aslında kapıdan. Kızın öyle büyük dev saçları var ki, hiçbir şeyi görmesi mümkün değil zaten. Resmen kızın saçları hayatımı kurtardı. Lafanlatanakadar ortalığı ayağa kaldırabilir, lince uğramama sebebiyet verebilirdi. Çok büyük dayak yiyebilirdim. Kapıyı kapattım ve içeride bekleyişim başladı. Tüz yıl kadar sonra kızın dışarıya çıktığının sesini duydum. Şöyle kapıyı bir araladım, içeriye baktım, kimse yok. Bir beş on saniye daha bekleyip, ya herroya merro diyerek fırladım kızlar tuvaletinden doğru dışarıya. Uçarcasına. Ve kimseye de denk gelmedim koridorda. Resmen çok ucuz atlattım. Verilmiş sadakam, hayatlarını kurtardığım kediler, kuşlar varmış. Resmen.

Dün da Hazar boy'a baktım. İlk kez. Doğduğundan beri ilk kez. Üç buçuk aylıkmış oldu, dün ilk kez üç buçuk saat bir kendisiyle mesaim oldu. Ben bugüne kadar Hazar'ın hep eğlenceli taraflarıyla mesgul oldum. Kah ağzını ısırdım, kah makarna gibi bacaklarından dal aldım. Cividak bir de. Kuş gibi güüyor. Özellikle dışarıya ne zaman çıkarsak endişesini, kızlara yürüyor. Netçaşkın. Kızların aklını alıyor gülüşüyle. Hatta bu kızlardan biri, "bu ne acayip bir çocuk, resmen çatalma bakıyor hınzır" dedi. Hazar iyice gülmeye başladı. Hastası. Kızların hastası. Ne diyordum, Özlem'im bu sene çalışmıyor doğal olarak. Üzgüntabii biraz, çünkü işini çok seviyor. Önemli bir şeytabii. İşini seveceksin ağabey. Fakat arada özel dersler veriyor du, oradan aradılar. "Gideyim Alpay, bana çok iyi gelecek, bakar mısın Hazar'a" dedi. Ben de o ara başka bir şeyle meşguldüm, işkembeden salladım, "bakarım tabii" dedim. "Bakarım tabii" derken, aslında şunu demek istemiştim, "bakmam". Bakmam çünkü bakamam. Bir insan Hazar'a nasıl bakabilir ki. Eğer onun annesi değilse bir insan Hazar'a nasıl bakabilir. Var mı böyle bir şey. Annelik gerçekten olağanüstü zor bir şey. Çok seviyorum Hazar'ı, gerçekten çok sempatik bir çocuk, ama beş dakika kucağında durabilmaya başlıyorum, "Özlem alır mısın Hazar'ı" diyorum. Özlem'in ise uzvu gibi bir şey Hazar. Gerçekten çok zor. Bu "bakarım tabii" muhabbetini bir hafta kadar önce yapmıştık. Dün hatırlattı. "Yarın sen bakıyorsun Hazar'a" dedi. Dedim "hayatta öyle bir şey söz konusu olamaz, ben bisiklete bineceğim yarın" dedim. Nereye biniyorsun bisiklete. Özlem ders vermeye gitti, ben Hazar'la baş başa kaldım. Hayatımda ilk kez Hazar'la baş başa kaldım. Ne yapacağımı bilemedim. Önce kendisiyle biraz bir konuşayım dedim, bakalım sakin sakin söyleyorum çocuğa, dedim ki bir saat, kendisini uyutmaya çalışmakla geçti. Uyuyor gibi oluyor, hop gözlerini açıyor. Güüyor. Derken uyuyakaldı. Hah dedim, bir şeyler yemenin vakti geldi. Kendime kahvaltılık bir tabak hazırlayayım diye mutfağa girdim. Kedi Venüs, tezgaha fırlayıp, bulaşık deterjanını ocağın arkasına döktü, bir saat onu temizleyeceğim diye uğraştım. Temizledim, tam tabak hazırlamaya koyuldum, bosver, konuşmayayım madem dedim. Ne gerek var dedim. İlk bir saat, kendisini uyutmaya çalışmakla geçti. Uyuyor gibi oluyor, hop gözlerini açıyor. Güüyor. Derken uyuyakaldı. Hah dedim, bir şeyler yemenin vakti geldi. Kendime kahvaltılık bir tabak hazırlayayım diye mutfağa girdim. Kedi Venüs, tezgaha fırlayıp, bulaşık deterjanını ocağın arkasına döktü, bir saat onu temizleyeceğim diye uğraştım. Temizledim, tam tabak hazırlamaya koyuldum, bir baba olmadım henüz. Bezini değiştirdim birkaç kez ama hala alt temizlemedim. Bir gün onu da yapacağım biliyorum, o gün yaklaşıyor, hissediyorum. Bir anekdotdaha, Hazar, bundan on gün kadar önce "elleh" diye bir ses çıkardı. Resmen "Allah" diyen çocuğumuz var, söyleyeyim. Bir anekdot daha, bugün bisiklete de bindim tabii yine. Özlem'im eve geldikten sonra. Çocuk da bakarım, bisiklete de binerim. Ben böyle çok iyiyim.

İzmir'de ya söğüş ye, ya kokoreç, İkisini birden yeme sakın, yanarsın.

Hoşakal.

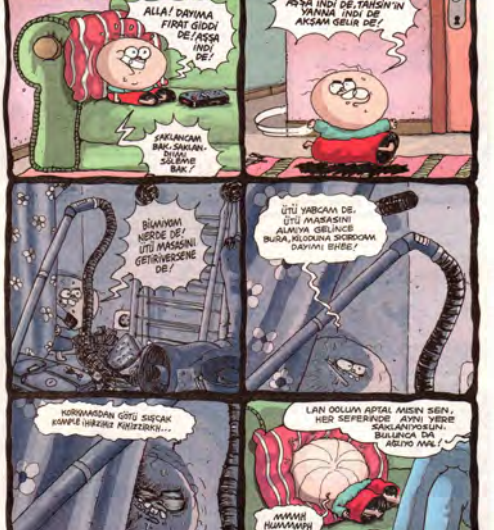

"Yeni alışveriş merkezleri"
37 Ekim Perşembe / Cengelköy Mücella / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 321 80 31
28 Ekim Cuma / Kadıköy Kitap Fuarı / Saat: 20.30 / bilgi: 0536 954 58 35
29 Ekim Cumartesi / Kanguncuk Sanat Tiyatrosu / Saat: 21.00 / bilgi: 0553 228 44 63
4 Kasım Cumartesi / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.00 (detaylar bilmiş, gitsi)
6 Kasım Pazar / Kadıköy Emek Sahnesi / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 345 73 76

DINDIRIDIN

Hakan Kardeşiniz

Memo Tembel Çizer

ÖMER GÖKSEL

Çocukluğumda, vitessiz bisikletimin tepesinde gözlerimi kısıp sıcaktan tüten yazlık siteyi izlediğimi hatırlıyorum. Bir amacım vardı, bir hedefim vardı, peşinde olduğum bir hazine vardı. Bu diyarlarda bulunmayan tek hazinenin, eğlencenin peşindeydim. Sitenin arkasındaki toprak yoldan dolaşıp ana yola kadar çıkabilir, bir süre ana yola paralel bisiklet sürebilir, sonra pazar alanının oradan girip yazlık siteye geri dönebilirdim. Öyle yaptım. Eğlendim mi diye kendimi kontrol ettim, hayır eğlenmedim. Aksine, bu yolculukta geçen zaman nedeniyle yeni başlayan ergenliğimin daha yoğun bölgelerine doğru zamanda yolculuk etmiş bulundum. Yirmi dakika öncesine göre daha kötü durumdayım. Geldiğim ilçede bir tane kız vardı, kendimi ona karşı bazı hisler hissetmekle görevlendirmiştim. Aynı okula gittiğimiz ve bir kez şakalı bir lafıma güldüğü için piyango kıza vurmuştu. Ev gidip babanmenden para isteyebilir, bu parayla bakkaldan şeftalili ice tea ve çubuk kraker alabilir, bunları artık sezon kapandığı için bomboş olan halk plajında banklara oturup bir yandan kızı düşünerek tüketebilirdim. Öyle yaptım. Planladığım kadar hisli ve yoğun bir şekilde düşleyemedim kızı. Ice tea ve çubuk krakerden daha fazla verim aldım duygusal olarak. İlçede de kızlar vardı, yazlık sitede de kızlar vardı, bunların kimseye faydası yoktu. Tatile gelen herkes yazlık siteyi terk etmeden önce zorla kızlı erkekli bir grubun içine sokulmuştum, daha ilk günden birisi kenara çekip excel dosyasından okur gibi güncel gönül ilişkileri durumunu açıklamıştı. Aykut Sinem'den hoşlanıyor, Zeynep Murat'tan bir hareket bekliyor, Ayşegül'in İstanbul'da hoşlandığı bir çocuk varmış, Ebru'nun durumu belli değil. İyi, o zaman ben de Ebru'dan hoşlanırım. Parayla değil ya? Hemen orada hoşlanmaya başladım. Akşama doğru Ebru'nun tükürüğünü yere kadar sarkıtıp yere değdirmeden geri çekebildiği ve bu olaydan aşırı keyif aldığı, defalarca yapsa bile sıkılmadığı ortaya çıktı. SENİN CANIN SAĞOLSUN. Arkadaşlığımız kalitesiz karton koli gibi, fazla doldurursan patlar, zora gelirse yırtılır, elinin terinden bile ıslansa erir gider. Ama lazım oluyor, muhtaç oluyorsun, arıyorsun.

Neyse ki bir hafta sonra herkes gitti. O zamandan beri boş plajda tükürüğümü yere sarkıtıp geri çekmeye çalışıyorum. Ebru'dan bana kalan en kutsal bir hatıra, bir yadigar. Görünüğünden bin kat daha zor bir hareket.

Bu dünyada benden büyük bir şeyler var. Öyle bir şeyler olduğunu hissediyorum. Beni bisiklete binip civadaki bütün siteleri gezmeye zorlayan bir şeyler var. Galiba ergen vücudumu gezdirip sitelerde kalan yaşlı insanların gençlik ne güzeldi diye düşünmelerini engellemekle görevlendirildim. Balkonlarında oturup boşluğa bakanların görüş açısına girip çıkıyorum. Ağzım amaçsızlık ve sıkıntıdan köpürmüş şekilde beliriyorum. Yüzüm bir iki sene içinde neye benzeyeceğinin belirsizliğiyle çürkinlikten yamulmuş.

Düşünmeyin artık "ne güzeldi o günler" diye, kendinizi üzmeyin. Bakın ne halde yim. Bakın bana ne oldu, başıma ne işler geldi. Daha onbeş gün buradayım. Burada işim bitince bir sonraki siteye geçeceğim. Belki bir şeftalili ice tea de orada içerim. Çok büyük bağımlısı oldum. İçine bir şey mi karıştırıyorlar, yoksa genlerimde madde bağımlılığına yatkınlık mı var? Büyük ihtimalle ikincisi. İkinci sitede de kendimi bakkalın orada oturan yaşlılara gösteriyorum. "Büyelerle oyun edersin, Osman vardı, sümüklü Osman derdik" şeklinde çarpıtılmış, moral bozucu nostaljik düşünceleri bir anda bıçak gibi kesiliyor. Onun yerine "allah allah, babası da keldi herhalde?" diye düşünmeye başlıyorlar beni görünce. Yaşlılar için moral çok önemli. Bisikletle devamlı moral dağıtıyorum, yaşam kalitelerini arttırıyorum yaşlıların. Farkında değiller, minnet duygusundan yoksunlar. "Bu siteden misin sen?" diye bağırıyor aralarından biri. Değilim. Bu sitede sizden başka kimse kalmadı. "Diğer sitelerden bisikletle gitmek yasak, sitenin girişine yaz astık, turnike koyduk, görmedin mi?" diye bağırıyor. Bisikleti turnikenin üstünden aşırttırdım, çok zor bir şey değil. Kafaya koyunca beş dakikalık iş. "Ice tea yi basket sahasının orada içebilir miyim?" diye soruyorum, "iç ama kirletme oraları" diyor. Ice tea kutusunu düzleyip basket potasına atarım diye düşünüyorum ama o iş olmayacak gibi. Sizin canınız sağolsun.

En güzel günlerimiz.

www.gmd.org.tr

BanşUYGUR

Yalan Dünya

Acabayaşadıklarımızgerçek mi,yoksa hepimiz sadece bir bilgisayar oyunundaki yaratılar bir hergelenin mouse'un klikleriyle dürtüp durduğu yapay zekâlarmıyız?Veya yaşadığımız dünya aslında dışarıdan eğlence için ziyaretedilen bir tema parkındanı mı ibaret? Belki de hepimizbir kunduzungördüğü havaleli bir rüyadanibaretiz?Yada aramızdakilerindisine çok önem atfeden birisinin gündüz düşü müyüz? Olmadı şu:Acaba makinalar insanlığa karşı savaştıve kazandı da, Matrix'teki gibi bir simülasyonun içinde miyiz?

Bütün bu heyecanlı teorilerin hepsine bir seferde,kimilerinin tadını kaçırmakpahasına da olsa yanıtvermek gerekirse hayır arkadaşlar, değiliz. Hiç öyle değilmi yaya yaya "Ama bilemezsin ki…" diye antikYunan filozofu pozlarıkesmeyin. Tabiihepinizi kastetmiyorum, kimden bahsettiğimi anlayan anladı.Okuma lan köşeyi,arkadaşlar ateı şunu dışarı. Bu nasılbir adamdır arkadaş, akıl alır şey değilama yahu.Bakın benbunu kaç aydır takip ediyorum, olur olmadık yerde sizinle beraber o da köşeyi okuyor. Dergiyialdığı falan da yokha kuntizin.Kâh birinizin omuzundan okuyor, kâh diğerinizin vapurda bıraktığı dergiye konuyor.Tam manasıyla faydasız bir insan, arada böyle bir laf sokmalar, kendi arasında konuşmalar, ben vinyet koymak içinarkamı döndüğümde abuk subuk hareketler. Şimdi bunu kovdum ya, hemen gidip twitter'dan bir yumurta hesapaçıp küfürler sıralıyacak, ekşi sözlüğe pargrafılar döktürecek.Yavrum Ekşi Sözlük'ünsahibi arkadaşım,köşeden attım,oradan daattırınmıseni hiç şüphenolmasın.Çık git lan bu sayfadan.Yalnızbeni değil Ersin'i de okuma,hadiyayları bakalım.

Gördüğünüz gibi bu arsızarkadaşımızaramızdan ayrılmadı,hâlâ arka sıralarda yavşak yavşak sırıtıyor. Konvansiyonel basının kötü yanıbu,bloklayamıyorsunadamı. Hâlbuki bizde de olsaöylebir şey,dergiyi okurkentaşkınlık yapanın fotoğrafınıyurt sathındaki yirmibinin üzerinde gazete bayine dağıtıp "Bu adamı bizim dergiyi satmayın," desek hayatımızdaha güzel olacak.Ama düşünecekolursanız pratikteuygulamalı çok zahmetli. En iyisi "suskunluğum asaletimdendir," ayağı çekmek. Gerçi şimdi konvansiyonelin de hakkını yemeyelim.İlizm,bizde de sürekli bir mute durumu var gibi sanki ama onu da maille,mektupla olmadı dergiye gelerekfalan deliyorlar. Bu aradaçocukken TRT haberbültininde sürekli konvansiyonel silahlarlailgili haberlerduyduğum için yıllarca konvansiyonel füzegibi bir şey zennediyordum, meğer bildiğin geleneksel nlamına geliyormuş, fırsat bu fırsat boş bulduğum yerde kullanıyorum.

Her neyse konumuz şu:Acaba yaşadığımız dünya bir sanal gerçeklikten ibaret mi sorusunakeskin bir şekildehayır yanıtını veriyorum ve bu yanıtımdan bir adım geri atmak niyetinde değilim,vallahi bana gelipböyle kimseksusura bakmasın. Ha şimdi zamanında Matrix şimdiWestworld izleyerek "Ulan acaba bu dünyayalan dünya mı?" şüphelerine kapılanlar kızacaklar belkiama;tutunki şüphelerindehaklı çıktılar, Matrix'ten Zion'a gittiler,Westworld'de labirenti bulupdışına çıktılar,sonrame olacak? Sıkıcı monotonlaşıp intiharı uslu duracaklar? Hayır, yine acaba bu dünya da mı yalan dünyadiyedönenip duracaklar çünkü bu seferde başkabiri çıkıp katman katman simülasyonlarüzerinebir film yapacak. İnanoğlunu tatmin etmekimkânı değil.

Ha ama ondan da bağımsız olarak yaşadığımız dünya gayet gerçek çünkü aramızda Siri'den bile kafasız çok insan var. Resmen Siri'yesorulansoruları bırakın cevaplamayı hiç anlamayacakadamlarla çevriliyız.Yani bu bir simülasyon olsa göremeyeceğiniz kadar bug'lı adam dolu etrafımız ve "nasıl bileceksin" sorusunun cevabı da bu. Zaten bu tip sorularla çokhaşırneşir olanlarınçoğu yaşadıkları hayattan çokda memnun olmayan,kendilerini bir avuç insanın zevkle oynadığı onlinebir oyundakendileriyle sınırlı etkileşime girilen, oynamayan karakterler gibihissedenler olduklarını göreceksiniz. (Bir önceki cümlenin geek'çesi:Kendini MMO'da NPC gibi hissetmek,bu da geek'lere kıyağım olsun, başları sıkışınca kullanırlar.Ama öyle ulu orta yerde kullanmasınlar, kendi aralarında,yoksa bakındiğerokurlar nasılgarip garip bakıyor, sizedeöyle bakarlar.)

Yahudikkatlice bir bakın etrafınıza, bütün bunlar akıllıbir tasarımın eseri olabilir mi allasen?Yani bir ihtimal bütün bu yaşadıklarımız simülasyonsa bile, olsa olsa beta olur, hatta alfayken betasını çıkarmaya gerekgörmeyip hard diskin köşesine atılmış başarısız bir girişimden ibaret kalır. Ha bakabisinin bilgisayarındaki simülasyon oyununu açıp sağı soluanlamadan kurcalayan bir veledin eseriyizdiyeceksiniz amahepimiz gizlidengizliyebiliyoruz ki o veletler her oyunuhepimizden iyi oynuyor,hayatımızonline oyunlarda Çorum'dakiVladivostok'taki 7 yaşında çocuklarayenilmekte geçiyor.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi"
Can Yücel

● Cumhurbaşkanlığı, cumhuriyetin sembolü. Peki Başkanlık, tam neyin simgesi, onu bir açıklasanız...

● Devlet Bahçeli, anahtar adam. Sadece ortada kilit milit yok.

● Devlet, her zaman şiddet uygulamaz, bazan da taşeronla çalışır. Bakınız: FETÖ!

● Musul, dünyada değil mi? Dünyada. O zaman dünya malı. Musul da, diğer enerji bölgeleri de niçin tüm dünyanın hizmetine sunulmaz? Doğru uygarlıklarını yokettikten sonra, nerene ne yapacaksın acaba onca enerjiyi?

Ey yükselen yeni nesil... İn ulan aşağı!..

● "Yalnızlık" üzerine hakiki bir konuşmayı insan ancak kendi kendine yapabilir...

● Söz, kelime madde... Ağızdan çıkıyor, sese dönüşüyor ve sonsuza dek enerji halinde dolaşıyor... Söz madde, dedikodu madde bağımlılığı...

● Kırdığım insanlardan özür için bir spor salonu gerekebilir. Sonra onları da alıp hep beraber, beni kıran insanların bulunduğu stadyuma gideriz...

● 20 ile 22 yaş arasında iki yıldan çok fazlası var, en az beş yıl var...

● Sağlam bir yemek sonrası, bir arkadaşın diğerine "Yalnız Bizans Subayı gibi yedik ha!" demesi... (Nasıl bir adamsa Bizans Subayı?)

● Mutlu olmak için, mutsuz insan arayıp bulan da var, ne yazık ki...

● "Ohio, Utah" falan derken aldığı zevki, "Niğde, Kırşehir" derken asla alamayan bir zihin mevcut. Anadolu'yu unutası var, mümkünse...

● "Vapurda gazete, dergi okuyanlara raslamanın bi zevki vardı, şimdi herkes akıllı telefonuyla meşgul" dedi değerli bir ağbim. Kağıdın yerini telefon aldı. Ben kağıttan vazgeçemem...

● Çocuk yıldız Parla Şenol... Kendisini de, ismini de hep çok sevdim... Yıllarca gösterilerimi onun adıyla bitirdim, "Parlayın, şen olun" diyerek... Sağolsun, beni izlemeye

de gelmişti... Kahraman Kıral, Ömercik, Ayşecik, Sezercik'le beraber, çocukluğumun en değerli sinemalarındandır. Onlar çocuk yıldızı, bir de "çocuk hayranlar"dık. Çocukken olunan hayranlık, ömür boyu sürüyor insanda. "Anılarda kalan şey değişmez zamanla" demiş ya Dranas, işte öyle... Selamlar, sevgiler burdan sana, adı gibi güzel Parla Şenol...

Sa sayılıy sa

● "Çok" adı üstünde, çok önemli bir kelime. Rasgele kullanmamak lazım. Sadece seviyorken, "Çok seviyorum" derseniz, sevdiğinize haksızlık yapmış olursunuz...

● Haram, yasaktır. Ama yasak, haram olmayabilir...

● Umutsuz olmak, insana yakışmıyor. Ne geçmişin hayalini kurmak ne de geleceği hızlandırıp oynatmaya çalışmak. Şimdi ve şu anda olandan çalmamak lazım. Zaman, düz bir çizgide gitmez, dikine tırmanır. Günle beraber, umut da

değişir, başkalaşır. Nasıl "zamansız" yaşamak mümkün değil, umutsuzluk da işte öyle insan için...

● Aşk ile yaratıldı evren. Aşk'ı arayarak geçiyor zaman...

● Aziz dostum, müzik yazarı Murat Beşer'in "Yoldan Çıkmış Simalar" adlı kitabı, İletişim Yayınları'ndan çıktı. Müzik aleminin "ötekilerini" yazmış kitabında Murat Beşer, notalara gönül verenlerin portrelerini. Sınıf atlamaya, gösterişe, para pula, kariyere, şana şöhrete sırt çeviren, tek tutkuları müzik olan insanlar bunlar. Halil Turhanlı, kitabı şöyle anlatıyor: "Sisli bir geçmişin, müphem bir zamanın içinden gelen insanlar. Bu kitapta onların öyküleri var." Murat Beşer, kendisi gibi, müziği hayat edinmiş insanların hayatlarını titizlikle gözleyip yazmış. Bu yüzden müzikle birlikte hayata da dair bir kitap. Bu soylu çalışmaya, kütüphanenizde mutlaka yer ayırın...

...ta ölünce şehit ...un. Terörde ölünce ...e sayılıyorsun...

● Arzu vahşileşirse, ortada arzu kalmaz, vahşet kalır...

● Utangaç adam, hep utangaç kalır. Bu utangaçlığı "yenmek" için ortalara da fırlasa, "utanmaz adam" pozlarına da bürünse, utangaçlığı asla geçmeyecek, misliyle artacaktır. Çünkü utanma duygusu, insanı hayata bağlar. Utangaçlık, utanmazlıktan evladır...

vedatozdamir@gmail.com

"kendimi durdurucak değilim"

Fırat Budacı

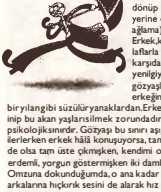

KIVRANAN ADAM

Tartışmanın en hararetli anında gördüm ilk damlayı. Gözün kenarından süzülüp hafif bir zorlanmayla yanak tümseğini aşarak çeneye ulaşınca kadar konuşmaya devam ettım. Damla, çeneyi döndü boyna ilerlemek yerine direkt yere düştü (ağır ağlama). Canımı sıkılmıştı. Erkek,kavga esnasındabuyük laflarla zafere koşarken karşıdan gelen ağlama ani bir yenilgiyi müjdeler. Kadının gözyaşları,atını zafere süren erkeğin yoluna aniden çıkan bir yılangibi sütülüryanaklardaterek,,şaha kalkanatından inip bu akan yaşlarısilmek zorundadırerik.Çünkü yanak psikolojiksınırıdır. Gözyaşı bu sınırı aşıp çeneyedoğru ilerlerken erkek hâlâ konuşuyorsa, tam bir aydır. Demagojiyle de olsa tam üste çıkmışken, kendimi olmadığım kadar mağdur, erdemli, yorgun göstermişken iki damla gözyaşıyla yenilmişim. Omzuna dokunduğumda, o ana kadar sessizce akan damlalar arkalarına hıçkırık sesini de alarak hız kazandılar. Saçların oksar oksamaz hıçkırıklar böğürmeye dönüştü. Bir fotosel mekanizması gibi elimi uzattıkça cosuyordu. Elimi çektim. "Sana geçete gestreyim," diyerek kalktım. Hızla mutfağa giderken ayağımı masanın ayağına çarpınca acıyla bağırdım. Ağlayan Kadın,"Noldu!" diyerek yanıma koşunca, küçük aklım,yaşadığım minik acıyı es geçip bu kazayı bir avantaja çevirebileceğimi müjdeledi. "Çok acıdım!" diyesordu. Böyledurumlarda cevapvermeyip kıvranmaya devametmek acının büyüklüğünü tarif etmenin en iyi yoludur.Normalde "Yok bir şey," deyip geçştireceğim bu kazayı,bir andaacıdan konuşamaz duruma geldiğim bir faciaya dönüştürmüştüm. "Bir bakayım," diyerek ayağımı sımsıkıkavrayan ellerimi açmaya çalıştı.Orada,ellerimin arasında:sağlıklı,gürbüz,pespembe bir ayak başparmağı sakladığımdan açmamak konusunda direndim. Gün benim günümdü. Dramayı küçük yaşlarda öğrenmiştim vesimdi bu güzel performansın pişini birakacak değildim.

7 yaş (Drama Giriş)

Aldığımdarbelerkarşısındaçektiğimacının üstünde bir performans sergilemeyi dayımdan öğrendim. Dayım,"Naber lan!" diyerek omzuna yumrukatmanın bir çeşit'dayı-yeğen ilişkisiolduğunusanantuhafbir adamdı. Sanırımkendisini,annevebabamın sınırlarınıçizdiğisıkıcı hayatımın içindeyoldızgibi parlayan bir elçi olarakalgılamamı istiyordu. Omzuma darbeyi aldığımda, 7 yaş öfkesiyle sıktığım yumruklarımın tadına bakması için henem saldırıyordum. Yumruğum daha hedefine ulaşmadan midesini tutup acı içinde yere yıkılınca, kotü komedi filmlerinde olduğu gibi, onu nakavt eden yumruğuma hayretle bakmak zorunda kalıyordum. Hissettiğim yumruklarımın değil dramanın gücüydü. Dayım kıvranmak konusunda banaçokşey öğretti. Bedene henüz temas edilmemişken ölümsü bir darbe almış gibi kıvranmak sonraki yıllarda çok işime yarayacaktı.

10 yaş (Drama Bir Kişilik Kazandırıyorum)

Darbealdıktanbeş dakika sonra sahaya dönen Bahtiyar'ın yüzünde,acısına rağmengörev devam kararının kahramanların o mağrur ifadesivardı.Başı sargılı olduğuhalde kafatopunaçıkmasıkarşısındakabaranhisslerim damlalar halindegözlerimeyerümüştü.Bahtiyar'ın efsane oyunu eşliğindeDenizlispor'ungalibiyeteyürümesi, evlatlarına dokunmak konusunda çokcömert olmayanbabamın beni sırtınaalmasıyla birlikte arşa değen bir duygu patlamasına yol açmıştı bende. O an, milletolarakbir savaşagirsek, en ön saftaki çocuk kaharmanolacağına (Hendesesi İrfan Bey'in 10 yaşındaki oğlu Denizalli Fırat Efe) yemin edebilirdim. Kutlu bir zafer günüydü. O gün, surattaki acı ifadesinin üzerine bir katmağrurluk ifadesi çekilirse,nasıl da asil bir gor·üntüyekavuşulacağını Bahtiyar'dan öğrendim. Kıvranmakkonusunda gerekli mimik ve jestlere hâkimdim artık. İş,en boktan olaydan bile nasıldram çıkarılacağını öğrenmeye kalmıştı.Bunun için fazla uğraşmama gerek yoktu,çünkü bir dram tanrıçasıyla aynı evde yaşıyordum.

14 yaş (Bütün Dramların Anası)

Çok istiyordum ama bir türlü cesaret edemiyordum. Kalemi içimçekip havaya hayali dumanlar savurmaktan bıkmış, babaların avurtarını çökerte çökerte içtikleri tütünün tadını iyice merakeder olmuştum.Anne ve babanın düğüne ya da misafirliğegitmesi,dozbirini kapalı kapılar ardında ıcra eden ergenler için bir şölendir.Arna bizimkilerin düğünegittiği o akşam suratımdaki sivilceleriledans etmekten daha büyük planların vardı. Kalem emerekiyice ustalaştığım sigaradünyasına gerçek tütün içerek sert bir giriş yapmak kafaya koymuştum.Arabaya binişlerini pencereden seyrettıkten sonra,salon sehpasındadurarn Marlboro'dan bir dalçekereketkiyi düşünmedenyaktım. Kokunun kaybolması için uğraşmanın çokgerekli olmadığı,hastanelerde ameliyatten çıkarın suratına bile durnan ufünebildiği yıllardı.Dumanı savura savura evinçinde dolaşırken külleri de savurdığımın farkında değildim.Yakalanmam,ertesi sabah anneminzemindeki en ufakbir yabancı maddeyi ayırtedebilen gözleri sayesinde oldu. Haber, bu günah ilk defa işlediğimgerçiştanarakçabuk yayıldı:"Fırat sigara içiyormuş!" Gerçekleri açıklamak için çabaladım, ama başarılı olamadım. Çünkü annem, 14 yaşında sigaraya alışan bir çocuğun ifah olmayacağına emindi.Ahu Tuğba'nın yatakta esrarıçerkengörünensağ bacağının ülkenin ahlakanlayışını çokerttiğiyıllardaydık. Benim,bu bacağı dız kapağından başlayarak okşaya okşaya yukarılara ilerlemek ve kesilen sahneninardından belirdiğimde kalınbir sigaradan devdumanlar savurmak gibi bir niyetimyoktu,ama annem, şimdiden sigara içtiğime göre,Ahu Tuğba'yıla yatacağıma emindi.Ona göre sigara,sırasıyla esrar,kokain ve eroin basamaklarını tırmanmanın ilk adımıydı. Daha bu yaşta sigara içiyorsam, esrar sarmam, kokain çekmem ve hemen ardından eroiniyuklemesiyapacakbacakoğlumanın mesleseydi. Fakat bu çileli kadın oğlu için savaşmaya ve onu dünyaya teslim etmemeye kararlıydı. Başardı da, hiçbir zaman Ahu Tuğba'yla sevişemedim.

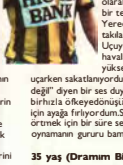

16 yaş (Dramım Bir Reflekse Dönüşüyor)

Hali saha oyuncularıolarak profesyonel futbolculargibi oynayamıyor, ama en az onlarkadariyi sakatlanabiliyordu.Defans oyuncusunun ikielini havada kaldırarak yaptığı "adama dokunmadım bile" hareketiyle,yerde kıvranan oyuncunun bir o yana bir bu yana dönüpdurunacısı arasındaki uyuşmazlık,futbolun gerçekten bir oyun(drama) olduğunu ispatediyordu. Bu oyunun teknik olarak değilarna artistik olarak en iyi oyuncularındandım.Ufacık bir temasla havalanıpadeta uçardım. Yeredüşerken havada boynuma madalya takılacak kadargüzel uçuşlardı bunlar. Uçuyordum,ölümcül bir darbe almış gibi havalanıyordum,hatta darbeyle ölüp gobe yükseliyordum.Futbol oynarken değil uçarken sakatlanıyordum.Yerde acılarıçinde kıvranken,"fiul değil" diyen bir ses duyduğumda acı içindeki suratım teatral birhızla öfkeyedönüşüyor ve hemen arındanıtırazetmek için ayağa fırlıyordum.Sonra bu ani iyileşmenin sahtekarlığını örtmek için bir sure sekereekoynuyordum. Sekerek oynamanın gururu bambaşkadır. Sekme işini çok seviyordum.

35 yaş (Dramım Bir Şairinki Kadar Ustalaşıyor)

Ayakparmağımıncısıyla kıvranmaya devamederken bir yandan mağrur ifademi korumaya çalışıyorum. Surattaki acının üzerinegeçikien birkaç mağrurluk insana asil bir havakatar. Görenler;"Fakat bravo, gâvi çıkmadı, acıya dayanıklı adammış" demekten kendini alamaz (bkz. Bahtiyar)."Kırılmış olabilir, bir bakayım," diyor Ağlayan Kadın.Israr karşısındaellerimi açmak zorunda kalıyorum. Sonuç harika! O kadar sıkmışım ki başparmağım kıpkırmızı olmuş. Normal bir parmaktan, zonklayarak şişip inen bir parmakyaratarak kurgusal bir başarı yakalıyorum (bkz. annem). Ağlayan Kadın, elini benim zonklayana uzatıyor. Daha dokunmadan acı içinde yüzümü buruşturuyorum (bkz. dayım). Ağlayan Kadın, bu durumu zonklayan bir parmağınferyadı olarakalgılayıp buz getirmeye gidiyor.Mutfaktan getirilmesi gerekenin peçeteden buza dönüşmesi benim başarım."Bu anda ne kavga, ne acı, ne karım. Dayım, annem ve ben... Bahtiyarım..."

Çarpışma

İpek & Burak

yazan hiçbir şey

info@cengizustun.com SON

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Güvercinliktir bu alem/ Konan göçer, demedim mi"
Karacoğlan

Uykumun içinde *(karanlık, karmakarışık, dolambaçlı bir rüyanın da orta yerinde tam--"orta yeri" derken, lafın gelişi, en başı belki--)* Tangırtılar, tungurtular... Sıçrıyorum. (amman medet!) Üst katta temizlik. Hiç bitmeyen temizlikler. Temizlikler... Tiz, çangırtılı çungurtulu, metalik çarpma sesleri.(yerden sürüklenerek çekilen metal ayaklı masalar) Vınlamalar... Sanki koltuğu havaya fırlatıp yıldırım hızıyla siliyorlar da altını, düşüyor sonra.(tavanın tam kafamın hizasındaki o bölgesi,o nokta)

Uyku'nun bölünmesi. Tamam. O bir yana da... Ama, bir rüyanın bölünmesi? Yarım kalması.

Bir rüya yarım kaldığında. Sadece senin için, bir tek sen seyredeceksin diye, binbir incelikle, titizlikle, kılı kırk yara yara, ince ince hesaplana hesaplana imal edilmiş, o eşi benzeri olmayan, "biricik" film. Uçar gider. Yarım kalır. Devamı? Sonsuza dek kaybolur. *(gayb'ın derinlerine karanlığın içine, uçuşa uçuşa, döne döne, küçüle küçüle)* Kainatın dipsiz karanlıklarının köşesini bucağını ışık yıllarınca dolaşsan bulamazsın. (ağla, sızla;yok) Tek bir kopyası dahi yok. Geçmiş olsun! (o eski komşumuzun aynısı ama aynı anda "meğer annemmiş" de olan, hem de nedense bir erkek gibi başı kabak, gözlüklü o kadın niye o odaya girmişti? Sanki gizli bir şey söyleyecekmiş gibi eliyle ağzının yarısını kapayaraktan beni niye çağırmıştı? Ne diyecekti?) Cümle kainatı dolaşsan cevabı yok işte! Koptu gitti.(peki hem çocukken oturduğumuz o eski evin mutfağı ve hem de "meğer hamammış" olan, o karanlık, buharlı yer?)

Oda soğuk. Perdeleri aralıyorum. Temizlik sürüyor. (bütün ihtişamıyla) *–benim altımdakiler rahat ama, sesyapmıyor ne de olsa birikmiş tozlar,* (ağızları var, dilleri yok)-- En güzelşey dışarıda;Kasvetli, koyu grili bulutlu,hafifçiseliyen yağmurlu, rüzgarlı enfes/ leziz hava. Evingirişinesığınmışkara kedinin, karakedigözü yeşili gözleri.Sallanan dallar. Sesleriduymaz oluyorum.

Temizlik? Ben de yapıyorum bazen. Kendimce, karınca kararınca.(aşık atamamkimseyle) En hayret ettiğim; iki temizlik arasında geçensüreyegöre artan bir koyulukta(fazlaysa süre birazdaha karanlık) hafif bir siyaha dönüyor kovadaki su.Siz sildikçe sildikçe. Zaman'ın rengi siyah sanki.

Çokçok yavaş bir kumsaati gibiağırağır boyuyor, sezdirmeden, odaları,koridorları,mutfakları,insanları, zaman.*(biz çizerler"ton atmak"tabirederiz,hafif sulandırılmış siyah mürekkepleönceçok çok açığından başlıyarak derece derece, sulandıra sulandıra boyarız fırçayla, çizdiğimiz dünyayı,yavaş yavaş, kademe kademe)*

Hayırunutmadım.

Bir çay içeyim, aklım başıma gelsin.Anlatacağım devamını. (Şeharazat olmanın bir etiği, bir şeysi var--*kaybolupgitmeyecek yarımkalmış birrüya misali-)*

Çok çok kısa bir özet yazayım mı okumamış olana. Bilenler, okumayın siz.

(Gerçek bir hikaye bu. Fransa'da geçiyor.Geçmiş yani. Arkadaşımın arkadaşı bir Breton.Loik adı.Alkolik. Bir kadına aşık olmuştu bu. "Gel evlenelim senlen" demişti kadına,"senin için içmeyi bırakırım.""Olmaz" demişti kadın buna, kendi babası da alkolikti çünkü ve çok iyi biliyordu meseleyi. "Bıraktım" deseler de evin her köşesinde minik minik şişelerle alkol gizliyorlardı alkolikler.Onları gizlice içiyorlar; sizin ruhunuz duymuyordu. Kadın Loik'i de çok beğendiği için günlerce düşünüp düşünüp bir çare arıyor, sonunda dahice bir buluş yapıyordu. Peki kadın ne bulmuştu?)

Binbirgece masallarında olabilecek bir çare.(orda bile yok böylesi, sanki)

(...)

"Evlenirim senlen ama bir şartım var." demiş kadın.

Uçmuş tabi bizim Loik havalara. Öyle seviyor ki kadını çocukcağız,sevinçten hemen birkaç kadeh götürmüş orda, anında ardarda.(iç iç Loik, bilmiyorsun başına neler gelecek) Demiş ki bu Breton abla: "Bak Loik, evleniriz evlenmesine, tamam,ama evde benim yanımdan, gözümün önünden her ayrıldığında, bi saniyeliğine bile olsa dahi..." Nefesini tutmuş, "evet?" demiş Loik. Kadın "...diyelim tek başına mutfağa girdin, anında ıslık çalmaya başlıyacaksın." "Ne! Islık mı?" demiş Loik yutkunmuş. "Evet ıslık" demiş Breton abla, "hem de kesintisiz." Loik'in gözlerinin içine dikmiş gözlerini ciddi bir ifade ile devam etmiş, "bir saniye bile ara vermeden ama, taa ki benim gözümün önüne geldiğin an'a kadar kesilmeyecek o ıslık!" Hem ıslık çalıp hem de içki içilebilinemez aynı anda. Haklı. İnsanoğlunun yapısı öyle. "Yalnız ıslığı durdurursan bir an bile, anında bavullarımı toplar çeker giderim. Haberin olsun Loik bak!" Bunu da demiş. Sormuş sonra: "Var mısın?" "Tamam." demiş bizim kahraman Loik, "varım." Tuvalete girdiği anda dahi hiç kesintisiz ıslık çalıyormuş. Yapışık kardeş gibi yaşıyorlarmış bizim bu tuhaf aşıklar.(bi kira gelirleri falan varmış, çalışmıyormuş ikisi de) Öylece işte bir yuva kurmuş çoluk çocuğa karışmışlar. İflah olmaz alkolik Loik'ten koca yapmış kendine. Ölmemiş Loik.

Benim sevgili/biricik arkadaşım ve onun bütün arkadaşları genç yaşlarda rahmetli oldular.*(ama onların durumu buralarda içenlerlekıyaslanabilinir bişeyf alan değildi tabi, mezesiz hiçbişeysiz, hiçara vermeden)* İşte o müthiş kadın,elleribırakılıp ayakları öpülesi o kadın,kurtarmış o şekil Loik'i. Heykeli dikilseyeridir. Bir azize.

Yalnız, yine de içmiş Loik.Hayret! Evet içmiş! Nasıl? Şöyle:Rahmetli arkadaşımla ikisi yakınlardaki gölebalık tutmaya gidiyorlarmış bunlar.Loik'le arkadaşım sandallabiraz açılıp--izin veriyormuş ama, kıyıdaelinde dürbün, bir an bile gözlerini ayırmadan izliyormuşonları kadın--tekrar, o dürbün tutan ellerinden öpüyorum-- Sandal rüzgarlahafif hafifdönerken bir an geliyor,"ince ince hesaplıyorduk"diye anlatmıştı arkadaşım, Loik'le ikisininsilüetiüst üste çakıştığında, "tekadam"gibi göründükleri o çok çok kısaan (arkadaşımın silüeti, sırtıdönük,önde,onun silüetiiçinde kayıp Loik'inki)İşte o an,

arkadaşım iç cebindeki konyağı çokhızla çıkarıp veriyormuş Loik'e, iki yudum alıyormuş Loik de şimşek hızıyla. Hop, sandal tekrar hafif döndü.Şişecepte. O kadarolacak. Kırkyılın başı. (yarasın Loik)

İşte o kutsal kadın'laLoik'in yuvasından, o evdenyükselen o ıslıksesleri..

Ah onlar... Onlar işte. Dünyanın en güzel aşk melodileri.

Hepinize dostluk,kardeşlik muhabbet dolugünler diliyorum.

ANLIN TÜRKİYE'YE GİRİŞİNDE TÜRKÜ BABA AKTİF OLUYORUZ DİYEBİLİRİZ TAKILAN TÜRKÜ BACI İLE KONUŞMALARI VAR BİLHOS KİLİT ŞİİR TÜRKÜ BACI
DİVA
TÜRKÜ BABA
KÜRT BABA
ARAP BABA
ARMA
TÜRKÜ BACI
DİKKAT ETTİM MOTOSİKLET KULLANMIYOR... DEDİLER SANA...
SON DERECE BİLİNÇLİ BİR ŞEKİLDE HAREKETİ İLE ANTİDİKİ OLUŞUMU OLUŞTURUYORUM
GENÇEN PAMUK DEDİ'YE YANI ANLAR EROĞLU'NA OLUŞTURUYORUM BEN YA!

YAŞAM KOÇLUĞU MERKEZİ
EL YAZINIZDA ÇOK KÜÇÜK BİR DEĞİŞİKLİKLE TOPLUMDA DAHA SAYGIN VE STATÜSAHİBİ BİRİ OLMAK İSTER MİSİNİZ?
EVET!
BUNDAN BÖYLE a'LARI BÖYLE → a, z'LERİ DE BÖYLE yapın → z, TEBRİKLER! artık eskisinden daha saygınsınız!
VİZİN BAŞARI GERİ ALANDA KİTABEVİ MÜHÜR GETİRİN BURADA!

Nazizler, komünistler için geldiğinde sesimi çıkarmadım çünkü komünist değildim.
ALAYINI TOPLA ŞEFİM! BU GÜNDE İKİNCİ KEZ MİT MÜSİLMANLARI YOKLAMA / KONUŞMADAN DAĞ BAŞLARINI BULMAMIZ!
Sosyal demokratlar için geldiklerinde sesimi çıkarmadım çünkü sosyal demokrat değildim...
HADİ HADİ..KILIÇDAROĞLU DÖNE.. MİNİDE SEKİLARI BİLİYORUZ NE HALDEYDİ...
Sonra sendikacılar için geldiler..birey söylemedim çünkü sendikacı değildim.
BURAK ALTUNAY VE TEKİNİZ YATAN BİRİNİ BİLİYORUZ SİZİ...
Sonra Yahudiler için geldiler sesimi çıkarmadım çünkü Yahudi değildim...
BÜTÜN DERTLERİ BU YA VARSA PARA YOKSA PARA UŞAK AİLESİNİ GÖTÜRDÜĞÜNÜN SÖZÜ NE BU YERE... ANLARIN SİNİZİ ANYWAY MÜHİM DEĞİL.
Benim için geldiklerinde sesini çıkaracak kimse kalmamıştı.
AMAN BUNDAN DAHA KOLAY Bİ YOLU İLLA VARDIR DE ANLARINA
YOKU YOKU HAYIR HAYIRA İŞ OLMAZ

AH! OKLAR BİZİN KALMANLARDA NEREYE DENK GELDİ, BENİMKİNDE GİTTİ NEREYE GELDİ BURAYA BAKAR MISIN T. SAVAŞI DA BATIRIN İŞBİRLİKÇİSİ DE BATIRIN BEN GİDİYORUM EVE UYUZ OLDUM...
ULAN NE BANKSIZ ADAMSIN YA...
UFF ÇIKMAZ DA O

SALTANATI BOYUNCA HİÇ İDAM FERMANI VERMEYEN PADİŞAH
TİZ VE AH! YAŞ
TİZ VE YAŞLARINA İDAM VERİLMİŞ
TİZİ

Osmanlının yaşayan varisleri tarafından aboneliğimiz zamanla tamamlandı
YOO FENERLİYİM DE OSMANLININ BİRİNİ TAM O MİSAFİRİMİZ O HER...BURADA AMA FENERLİYİM YAA!
SİZ TAM OSMANLIDAN GELİNİZ AMA...
ACAYİPMİŞ

BATERİDE ZİLE VURDUKTAN SONRA HEMEN TUTMA ÜZERİNE...
TISP!
TISP!
BABANIN ZİL ÇALIŞI BU, GÖRMÜŞTÜN DE TANIDIĞIN ÇALIŞINDAN... ÇOK KISA ÇALAR HEP
BEN NASIL ÇALIYO, BİLİN..
SEN HİÇ BU KADAR MÜZİKSİZ BİR DİSİPLİNİN İÇİNDE BULUNDUN MU?
İZAN OKU NUYOR MÜZİĞİ KES !..

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Ekim 2016 | Sayı: 478

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Emrecan AKYOLCU

Erceren AKBAYIR

Caner DAĞLI

Ekin YILDIZ

Sezer KORAL

Emirhan SERVEREN

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

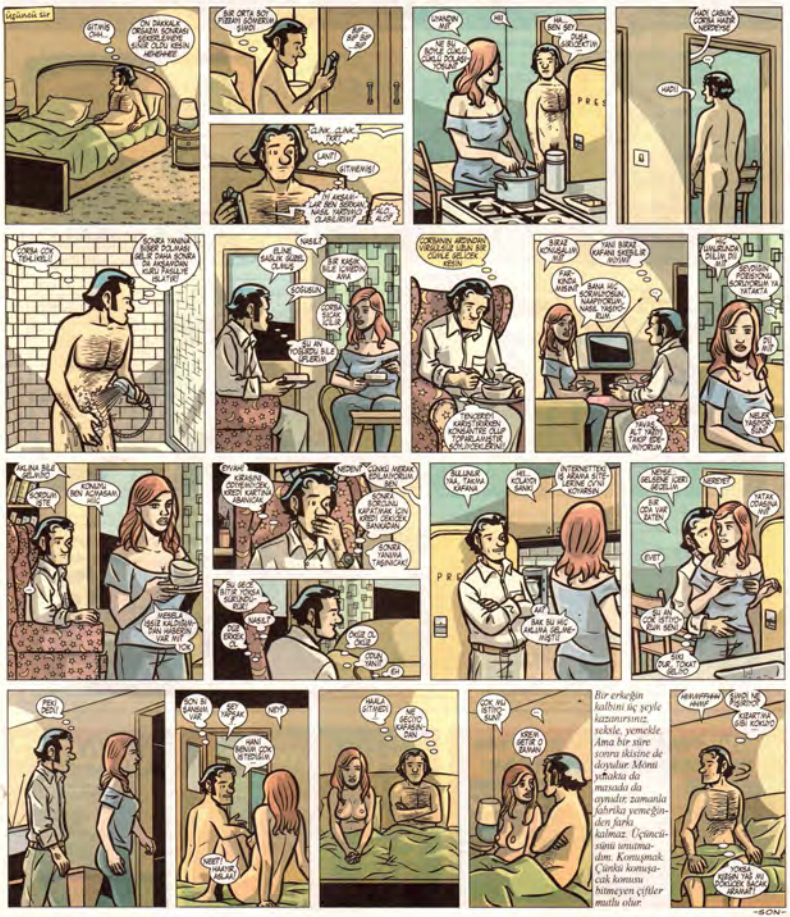

3 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/45 No:479
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

Cumhuriyet gazetesinin 18 yönetici ve yazarı hakkında gözaltı kararı çıkarıldı.

Vatandaşa Sorduk : İDAM

Üfül Kundüracı (36):

Avrupa Birliğine girmek için idamı kaldırdık.. Yani nemalanacak bi durum var diye yaptık..Ama ne birliğe girdik ne vizeler şey oldu..İdamla yargılananlar avrupa birliğine girdi bi..

Ispirt Yardadey (40):

Kumpaslarla, tezgahlarla içeri alınanın hatlihesabı yok..Bi de idam cezası olsa, her "skim hıyar, diyenin peşinden tezle gidenler, mezarlık için de bırakırlardı ülkeyi lan...Sadece idamı kaldırmakla olmuyo, yargıyı da kaldırmak lazım...Kimin yargılandığı belli değil..

İhmilhaş Yakar (30):

İdam cezası idam cezasıyken arkadaşlarla bize verdiler idam cezası.. Grup kavgasına karıştık.. Dörde dört...Satırlarla girdik,opsiri pert ettik.. Sonra bize idam cezalarını verdiler hemen...Çok pişman olduk.. Aramızda bi Nariği vardı.. Çok gaza getirdiydi bizi...O pişmanlıkla kızgınlık itişmeleri bi anda büyüdü ve Nariği dondan lastiğiyle boğarak öldürdük.. Bi kişi ellerinden,bi kişi ayaklarından, bi kişi de boğdu.. Tekrar yargılandık ve bi idam cezası daha aldık.. İtiraz ettik.. Bedik ki aldık.. İtiraz ussacaktınız,zaten ölücekti herif...Affedersiniz sizlmiş yatın davasını niçin yapıyorsunuz.. Saygılarına arz ederim diye dilekçe yazıp isleme koyduk. Ama tuttuğumuz avukat bizi kazıkladı..Dayı oğullarıma haber verdim ve vurdurttum onu.. Dayı oğullarım yakalanınca ötdü.. Azmettirmekten bi idam cezası daha aldım...Daha kötüsü dayı oğullarıyla papaz oldum.. Bu sefer annem "Barışın,hakkını helal etmemiz deyince barışmak üzere bir arada geldik. Kızgınlık itişmeleri büyüdü..

ÜKKOSUZ

Cumhuriyet gazetesine operasyon düzenlendi. 13 yazar ve yönetici gözaltına alındı.

Haber alma özgürlüğümüz ayaklar altında! Gazeteciler tutuklanıyor, gazeteler, dergiler ve haber ajansları kapatılıyor, muhalif akademisyen ve yazarlar tasfiye ediliyor.

OHAL kapsamında çıkarılan KHK ile avukatın müvekkiliyle görüşmesine kısıtlama getirildi.

OHAL kapsamında çıkarılan KHK ile rektörlük seçimleri kaldırıldı.

14 yaşındaki kıza tecavüz eden kişi serbest bırakıldı. Gerekçe yine aynı: "Rızası vardı."

Normal şartlar altında Fethullah Gülen kontrgerilla örgütü Komünizmle Mücadele Derneğini kurarken Yılmaz Güney'e senaryolar yazan; Fethullah Gülen komünistlere ağız dolusu küfreder ve iftira atarken komünist partiler kuran, Fethullah Gülen 12 Eylül'e methiyeler düzüp darbeningöz bebeği olmaya çalışırken hayatının on iki yılını sürgündeteksi şoförlüğü yaparak geçiren,Fethullah GülenAk Parti hükümetinin bütün nimetlerinden faydalanıp milyarlarca doları cebine indirirken gazetecilik yapmaya çalışanAydın Engin'i, Fethullahçılıktan gözaltına almak veya bu gözaltı kararını savunmak için insanın ahlâkizemininin kafasını kaldırıp bulutlara baktığında göregöre bir çukurun dibini göreceki kadar aşağıda olması gerekir.Ama **Yeni Türkiye'nin** en bir genç sivillerinin, çukurlaşma konusunda gösterdikleri ilerlemeye bakılacak olursa Mariana çukuru artık her biri için ulaşılmazbir zirveden ibarettir.

Ve **Normal şartlar altında** Musa Kart kardeşimizdir.İster **Yeni Türkiye** olsun ister **Eski Türkiye**, Musa Kart yine kardeşimizdir.

Normal şartlar altında etkili gazeteler yayınladıkları haberlerle yeri geldiğinde hükümetleri düşürebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** hükümetleryayınladıkları kararnamelerle yeri geldiğinde gazeteleri kapatabilir.

Normal şartlar altında bu köşenin asıl niyeti, alışılmasının önüne geçmek için **Yeni Türkiye'deki** anomalilerin altını çizmekti. Ama gün geçtikçe komple YeniTürkiye'nin altını çizmek sorunda kalmaya başladı.

Yani **normal şartlar altında** nasıl olur yavaş yavaş unutmaya başladık ama **Yeni Türkiye'de** ileri demokrasi şehirlerin belediye başkanlarından üniversitelerin rektörlerine,gazetelerin genel yayın yönetmenlerinden futbol kulüplerinin başkanlarına, milletvekillerinden bakanlara, ihaleleri kimin alacağından ticareti kimin yapacağına hemen herkesi tek bir kişinin seçmesi anlamınagelir ve bu her nasılsa Amerika Birleşik Devletleri başkanlık sistemine yüzde 90 oranında benzemektedir. Dünya tarihinin en çok fark yaratan yüzde 10'u **Yeni Türkiye**'dedir.

© Musa_kart

BEN ALPAY ERDEM

ADAM OLMAZ

nisanharan

æ Merhaba.
æ Uzmanlar tarafından incelenmeyi hiç istemem.
æAnadolu bisikletlularımdan birindebir gül kenarında lastiğimpatladı. Üç yıldabir patlar, o günpatlayacağı tuttu. Bisikletimi yol kenarına çektimve lastiği tamir etmeye koyuldum.Hayali kızeskim çıkageldi. Artık dışarıdada beliriyor. Eskiden sedece eve gelirdi, yine de çekilmezdi,şimdi bir kahrbelgisi geliyor, güngeçiyor,kendini asıyor."Bi' şey sorcam sanaama" dedi. Dedim"yani soramı şimdigerçekten, iş üzerindeyim bak,ona göre sor bak" dedim."Alla Allaa" dedi,"nedemekki bu şimdi" dedi,"ben sana bi soru sorcamamzamsorumunu seçcem, bu soru sorulur,bu soru sorulmaz şimdiAlpay'a diyerek ben onu mu düşmem arkadaşım,ben onu mu tartçam" dedi."Tamam da arkadaşım, ışzamanısorulcak soru var,sorulmıycak soruvar,öyle her soru da sorulmaz ki canım böyle dar zamanda bi insana, ben lastiği mi tamir edicem,sanamı cevapıstiricem" dedim. "Sende ego var" dedi."Ne egosu" dedim."Yok yok, sende ego var,ego olmasa böyle olmıycın,soru seçmezsin en azından,cok değişti sen,iki televizyonçıktın, adamnı oldun" dedi."Sortamamyasor,Allahaşkınasor,ne sorucaksın,cok merakettim,sor" dedim."Hayatta sormam" dedi."Haydaa" dedim."Şu saatten sonra hayatta sormam,sen benim kalbimi ırdın" dedi."Ana gerçekten diyorum bak,kalbini kırdıysam dadüzür dilerim, gerçekten merakediyorum,sor bak"dedim. "Yok hacı yok sormam" dedi."Sormazsan sorma, çok da umruma, sorma arkadaşım, sorma ya sorma" dedim. Lastiği tamir ettim, atladım bisikletime, ve yoluma devam ettim. O gün birdaha çıkmadıkarşıma. Üçgün kadarsonra dağ yolundaçıktıkarşıma."Sorru sormıcam, bi şey söyliycem,izinin olursa tabi" diyeelsa girdi. Süzdümkendisini soybe bir,"kızdın senbana biliyorum,soylebilirsin" dedim."Birzamanlarbirkız sevmiştim" dedi."Senin birkız sevmediğin birzamanvar mı acaba" dedim."Dinliyceksen dinle, artıksoru sormıyorruz.bi şey de mi anlatamıycaz sana" dedi."Tamam tamam, dinliyorumanlat" dedim."Bi dargın bi barışıktıkendisiyle, fırtınalı bi aşk yaşıyoduk,birbirimizi gerçekten çokseviyoduk fakat bi türlü tamolmuyodu hiçbi şey, hep bi messafeyli banalıcarşı,bunubi türlü anlamıyordum, bi günbi arkadaşıma mektup yazmış, mektubu benim göndermemi isted, aldım mektubu,yoldaykenderin düşünceler içindeyken öyle, bi an durdumve hiçyapmamamgerektiğini şeyi yapmaya karar verdim,mektubu açıpokumayakarar verdim,arkadaşıma bütün bir mektup boyunca benine kadarsevdiğindenbahsetmiş, fakatmektubunsonlarınadoğru, amaçok fakirlerdemiye deihmal etmemiş" dedi."Oha" dedim." Tambir hevesle oğluymuşsun, sen mektubu niyeokudunki" dedim."Buna mı takıldın" dedi."Buna takıldım tabi" dedim."İşin ilginci ne biliyo musun Alpay,benbu mektubuokuyarakdan,o kadar fakirolduğumuzun farkında değildim" dedi."Fakirliköyle bi şey, bilemezsin" dedim."Laf söyledi, bal kabası" dedi."Laf söyledin tabi" dedim."neo, beyenemedin mi" dedim."Beyenemedim tabi" dedi."Beyenemediysen beyenmedin,çok da umrumayda" dedim."Hektabi artımı artım her şey de anladım, sorun fakirlikmiş,sonrada zeten ayrıdıkkızla" dedi. "İlginçmiş,ne sorucaktın ki sen bu arada banaüçgün kadaronce" dedim."Onu geççeksin"dedi."Off" dedim,yoluma kuyulum.Yalaşık bir ay kadar suren yolculuğun boyunca araara çıktı karşıma hayali kuzenim böyle.Hikayeler anlattı Birkısmıilginç,birkısmı sıkıcı, bir kısmideki komiğı hikayeler anlattı.Yeri gelibi beni sinir ettiyeri gelibi bana birşeyler,birşeyler öğretti.Yolculuğumun sonunu benimle vedalaşmakistediği hayali kuzenim."Eğlenceli bi yolculuk oldu,amaar tıkbaşka yerleregitcem ben,sonuçtayaz bitmedihenüz,güneye kaçcam" dedi."Gitzabi" dedim,"biraz daorda dışı" dedim."Yolculuk boyuncaverdiğim kiloları resmen senaldın"dedim. "Aldıysamaldım,sana ne aldım,kendime aldım" dedi."Eyi oyleolsun madem,gidiyimoylyse bende" dedim."Güleğüle gi" dedi."Bu arada ne sorucaktın ki sen bana bi ay kadar önceben lastiktamir ederken gol kenarında" dedim.Durdu oyleve düşüneyazdı biraz."Vallahatırlamıyorum" dedi."Al işte,hayır ben malım bilıyorum bi soruilesorularlıadamsıkıcı sen beni o anda mesguledicektin, yay arkadaş be, sorucaın soruyu bile hatırlamıyosun,o kadar önemsizbi şeymiş demek ki" dedim.Gülümsedi."Demek ki, baiki" dedi. Gitti.Gülümsedim.Muhtegemyolculuğuatıkbitirmek için,son kilometreleri pedallamaküzere,yoluma devam ettim.Açıkkavuniçbir gündü.Ve herşeyçok sıcaktı. Her şey çokguzeldi.Yol kenarları kırmızıkiremitlerle çizgilydu. Bir kayanınüzerindebir baykuş duruyordu. Gökyüzü doygun bir maviyle sarılıydı.Tek başına,kendisinesıkı sarılmış küçücükbir bulutdavardı.Dünyayı saran dev mavi bir zarınoyasıfirilmiş gibiydi. Sıcaplarda boyuncaterlemiyordu.
æ Geçenlerde çayıcıdaotururyorum, biradam girdi içeriye.Yağmur damlasıdüşmüşsün kafasına,"asityağmuru olmasınbu,oyle habterlerçıktı,doğudandoğru buraya geliyormuş,korktum valla" dedi."Ehhi ehi" diyede gülmeyebaşladısonra.
æ Hoşçakal.

www.kemalsunal.com - twitter.com/kemalsunalcom

"İhsan alpay sersemi"
4,11 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 **(biletler bitmiş, gişe)**
12 Kasım Cumartesi / **Kadıköy** Küçük Moda / Saat: 22.00 / bilgi: 0636 954 58 35
14 Kasım Pazartesi / **Beşiktaş**/ Jolly Joker SPK / Saat: 21.00 / bilgi:0532 320 25 25
15 Kasım Salı / **Ankara**/ Performancehalı / Saat: 21.00 / bilgi: 0312 418 91 06

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"KORKUTAN DEPREM!"

Adam, kadının torbalardan çıkardığı giysilere bakıyordu. "Bak buda aynısının siyahı," dedi kadın, "üzerimde çok iyi durdu, kaçırmak istemedim, bütün renklerini aldım." Kadın, alışverişlerde "kaçırmak istemeyen" akıllı bir politikayürütmesi ve bu yüzden renktenrengegirmesiyle ünlüydü. "İyi yapmışsın," dediadam. Kaçırmakİstemeyen Kadın, "Asılsen şunlarabak," diyerek başka bir torbadan yaza uygun cıvıl cıvıl bir elbise ve sahillerimüjdeleyenhasır bir şapka çıkardı. Kış ayları yaklaşırkenyaşanan bu yaz coşkusu, kadının alışverişte uyguladığı akılcı politikalardan bir diğeriydi. Kışa girerken yazlık, yaza girerken kışlıkalışveriş yapmak suretiyle "inanılmaz indirimler"den faydalandığında giyim fırmalarını ters köşeye yatırmış gibi hissediyordu kadın. Üşenmeyipgiyindi. Sevimli ve aynı zamandaseksi birtakım hareketler yaparak(dudaklarını büzerken gözlerini kırpıştırarak), "Nasıl?" diye sordu. "Ooo süpermiş!" dedi adam. Kadınıncoşkusuve açılantorbasayısı gittikçe artıyordu. Torbalar artarda neşeyleaçıldıkça kıpırkıpırbir kredikartı ekstresininağırlığıçöküyordu adama. Kadın, sankibu ağırlığıfark etmiş gibison torbadan, "Bak bunuda sanaaldım," diyerek bir tişörtçıkarttı. Tişörtünüzerinde danseden Hawaiili ikikadın, bir palmiyeağacı ve birel yazısı vardı. Oha bu çokeski, diyedüşündü adam. Tropikdünyanın, retro mafyasınınel vermesiylegömlekve tişört suretindeyeniden ortaya çıktığını bilmiyordu. Beğenmediğini belli etmemek için, "Ne yazıyor onun üstünde?" sorusuyla oyalanmayaçalıştı. Torbacı Kadın, "Bilmem, dikkatetmedim," diyerek tişörtü kendine çevirdi ve yüksek sesle okudu: "ALOHA". Sesi cıvıl cıvıldı. "Aloha..." diye tekrar ettiadam. Bu zayıftepki yüzünden adamın tişörtü beğenmediğinekarar veren kadın, "Beğenmedin mi?" diye sordu. Başında hasır şapka, üzerinderengarenkbir giysi olmasına rağmen suratıasılmıştı. Şenlikdağılıyordu. Sontorba, adamınelinde patlayaraketrafa, "Tamam-beğenmediysen-götürür-iade-ederim" kelimelerinisaçmak üzereydi. En neşelianlarının biletekbir kelime yüzünden kavgaya dönüşebileceğini çok iyi bilen adam, yerinde bir hamleyledurumu kurtarmaya çalıştı: "Yoo çokbeğendim, çok güzel." Kadın, bu hamle karşısında hemengeri döndü: "Giysene şunu, bakalım nasıl durucak." Kavgayı Önleyen Adam, "güzelgüzelçokgüzel" diyerekAloha'yıgiymeküzereeline aldı. Tişörtün boyun kısmındankurtulan kafasına, "Sürpriiiz!" sesiyle birlikte bir şapkageçirildiğindebiraz korktu. Tişörtü giydiğinde kafasındabir mucizegibi şapka belirmişti. Torbalar, kadının ardındanadamı dacıvıl cıvılbir görüntüye kavuşturuyor, pijamalarıyla koltuklara yayılmalarıgerekengeceninbu saatinde adeta birfirmanınyaz kataloğuna dönüşüyorlardı. Adam, kafasında nelerdöndüğünü görmek için antredeki aynanın önüne gitti. Bir safari şapkasıydı bu. Peşinden gelenkadın, "Beğendin mi?" diye sordu. "Güzelgüzelçokgüzel" dedi adam. Aynada ilişkilerininson

halini incelediler. Aslındaellerini uzatsalar, halkalarhalinde eriyik birhal alan aynadan tropik bir boyuta geçecekler ve saman etekli kızlarınkendilerini çiçeklerle karşıladıklarınıgoreceklerdi. "Napıyoruz lan biz?" diye düşündüadam. Tam o sırada, kadının mutlulukla kendi görüntüsüne bakan gözleri, bir andakorkuyla adamın gözlerine kaydı. Adamın gözleri ise aynı korkuyla önce kadına, sonra antre tavanında sallanmayabaşlayan lambaya çevrildi. Ne yazık ki sadece onlarınki değil şehirdeki bütün lambalar sallanıyordu.

Depremden 5 DakikaSonra

Depremin ardındanbinanın önündeki otoparktatoplanan apartmansakinleri, henüz bir deprem yaşamış olmalarına rağmen, cıvıl cıvıl birelbisegiyerekhasır şapka takmış kadına ve onu teskin etmeye çalışantropik tişörtlü, safari şapkalı adama bakmaktan kendilerini alamıyorlardı. 12 numarada oturan bu renkliçifti görenlerindepremleilgili kaygıları kısasüreliğine garipbir meraka dönüşmüştü. İnsanoğlunun, felaketler, ölümler, kazalar karşısındabile engelleyemediği kaçak düşüncelerinin ne denli korkunç olduğunu anlatmakiçin, 14, 6 ve 8 numaralıdairelerdeyaşayan erkeklerin, deprem psikolojisine kısabirsüreara vererek püfür püfür bir elbisegiyenHasır Şapka'nın kalçasına baktıklarını söylememiz yeterli olursanırım. Diğer dairelerde yaşayan bazı insanların 12 numaradakilerin hali karşısında akıllarındangeçenlerise şöyle:

5 numaradaki adam: "Alla alla... Ne ara giyinmiş lan bunlar?"
11 numaradaki kadın: "Millette akıl fikir kalmamış!"
7 numaradaki adam: "Niye şapka takmışlar ki..."
8 numaradaki kadın: "Elbise Zara'dan..."
3 numaradaki adam (yönetici): "Depremzededeğil depremzade mübarekler!"
3 numaradaki kadın: "Üstüme iyilik sağlık!"
13 numaradaki adam(ben): "Aloha mı?"

Apartmansakinleri, 12 numaranıngörüntüsünealışarakasıl gündemleriolan depreme geri döndüler. Zaten onlarda depremin ilk telaşıylakafalarında unuttukları şapkalarını çıkararakellerine aldılar. Yine de, depremindışarı kaçırdığı bakımsız, dağınık, perişan apartman sakinleri arasındarengarenktiler. Depremin yarattığı belirsizliğin, korkunun, kaygının arasındagüzel günleri müjdeleyen tazebirerçiçek gibiydiler.

Her ev bir ülke, her ev sahibi bir derebeyi. Şanlı ülkemizin doğal güzellikleri sınırlı, coğrafi konumu biraz kalitesiz, göztepe biraz kırgızistan gibi biraz gürcistan gibi. Apartmanın bahçesinde palmiye var, arzu ederseniz ona bakabiliriz. Yan apartmanın çimento rengi süs havuzu var. Bir yandan balkonda çayımızı yudumlayıp bir yandan doğal güzellikler ve estetik kavramına karşı edilmiş bu en büyük küfürü izleyebiliriz. Bu yüzden biraz abartılı davranışlar sergiliyor olabilirim gelen misafire karşı. Evin içinde bir an bile boş bırakmamaya çalışıyorum. Kırgızistan'a giden devlet erkamın bir saniye boş bırakmazlar. Bu bizim keçi kılı takkemiz, bunu kafanıza takacağız, sırtınıza koyun postu vereceğiz, biraz sonra halk oyunları ekibi gelecek, siz bir yandan kımızınızı için, bakın bu altından kopuz bizim size bir hediyemiz, telleri de altından ve gerçekten çalınabiliyor, şimdi ben size iki üç akor göstereyim, kolaydır çalması, iki üç saat çalışsanız en azından bir haluk levent şarkısı çalabilecek seviyeye gelirsiniz, VE İŞTE HALK OYUNLARI EKİBİMİZ! İnsanlara nereye geldiklerini, ne için geldiklerini unuttuklarına kadar uğraşıyorlar. "Biz dışarıdan görüldüğü kadar kötü durumda değiliz, biz aslında kendi aramızda çok eğleniyoruz ve halk oyunları alanında inanılmaz noktalara geldik. Bunu anlamınız bizim için çok önemli." Kırgızistan, Gürcistan gibi ülkeler çok dışarı çıkan, diğer ülkelerle kaynaşan ülkeler değil. İtalya gibi değiller, İngiltere gibi değiller. İtalya, dışarıdan bakında sosyal hayatı olan, akşamları dışarı çıkan, kızlı erkekli güzel bir ortamı olan bir ülke gibi. Bu yüzden kırgızistanın diğer ülkelere "ben ev ortamını daha çok seviyorum abi, dışarısı bana biraz basıyor, gürültüden kendi konuştuğunu duyamıyorsun, muhabbet edemiyorsun, alırım biramı, açarım müziğimi, mis gibi takılırım"ı hissettirmesi psikolojik olarak önemli. Ben kırgızistan gibiyim.

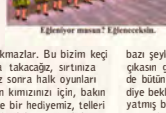
Eğleniyor musun? Eğlenceksin.

Üç dört hafta üst üste dışarı çıkmadım. Denk gelmedi, fırsat olmadı, eksikliğini de hissetmedim. Kırgızistan'dan bazen üç dört yıl haber almadığımız oluyor. İçeride birikiyor bazı şeyler, basınç yapıyor. Çok dışarı çıkasın gelmiyor ama biri eve gelse de bütün hıncımı ondan çıkartsam diye beklemeye başlıyor insan. Pusuya yatmış bir müren balığı gibi yakınlardan geçecek bir arkadaş bekliyor. Her müren balığı bilir ki, sabırla bekleyenler her zaman mükafatını alır. Bir cuma akşamı, Hasan İnceler'den mesaj geldi "Napıyorsun, ben kandköydeyim" diye. Bekliyordum Hasan. Gel isterseniz, evde takılalım dedim, hemen kabul etti. Görüşmediğimiz süre zarfında ben aklımı yitirdim, kırgızistana dönüştüm, haberin yok Hasan. Önce geleneksel kostümümüz olan bu terlikleri ayağına giy. Çok değişik bir şov hazırladım sana. Geçen sene bir arkadaş "ben kullanmıyorum, işine yararsa al" diye projektör vermişti bana hatırlıyor musun? Önce bu biraları al. Sen gelmeden önce bin tane bira söyledim. Projektörü de bilgisayara bağladım. Sen gelmeden önce üç tane Jackie Chan filmi indirdim. Sen gelmeden önce seninle yapacağımız her şeyi planladım. Eğlenmek zorundasın.

Hasan evinde albüm kaydediyor, onunla ilgili anlatacakları vardı, zorla kaşar yedirdim anlatamadı. Eski işiyle ilgili bir olaylar olmuş, onu anlatacakları zorla projeksiyondan iron maiden klibi izlettim. "Sen napıyorsun, ne var ne yok" diye soracak oldu, Jackie Chan filmini dayadım. Kendi eğlencemin içinde nefessiz bıraktım, bayılttım Hasan'ı. En son filmi izlerken uyuyakaldı, kraliyet eşortmanlarını verdim, yatağını hazırladım.

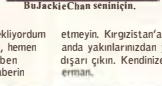
BuJackieChan seniniçin.

Sabah da acil işim vardı, üstüne kapıyı çekip çıktım. Kırgızistan'a doğalgaz anlaşmasına gelip elinde altın kopuzla ülkeye dönen diplomat gibi evine gönderdim çocuğu. Böyle olmamaya çalışın, benim gibi olmamaya çalışın. Gelen misafire terlik verin, ama diğer hiçbir şeyde ısrar etmeyin. Kırgızistan'a dönüştüğünüzü hissettiğiniz anda yakınlarınızdan yardım isteyin, arada bir dışarı çıkın. Kendinize çok dikkat edin. Sevgiler, erman.

groups.99.com

FISKOZ

KENAN YARAR

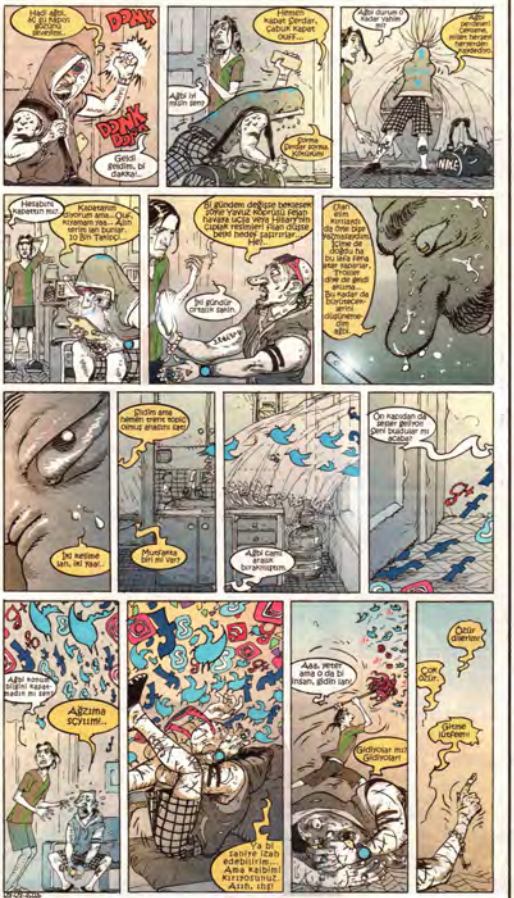

ÖMER GÖKSEL

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Annem arkadaşlık yapmayı çok severdi, arkadaş canlısıydı. Ama işte, hiç arkadaşı yoktu."
- "Duygusal Hali Yıkama" adlı belgeseldeo

● **Cumhuriyet gazetesini tek şartla rahat bırakır bu kafa: Gazete, adını değiştirip "Başkanlık" yaparsa!..**

● Karikatürist dostumuz Musa Kart'da gözaltında. En çok "kedili" karikatürü ile bilinliyor Musa. Beni kedi olarak çizse, imzalatır duvarıma asarım, kediden güzel canlı mı var? Gel gör ki, o karikatür yüzünden de başı derde girmişti Musa'nın, belki de hala o çizimin vebalini ödemekte. Başın öne eğilmesin sevgili Musa, hani derler ya "Her Firavunun bir Musa'sı var", bunlar da senin firavunumuş diyelim...

Ve güzel ülkemiz, demokrasi ile değil, akrobasi ile yönetilmektedir!..

● **Bunu da gördük, Hikmet Çetinkaya, "FETÖ ile işbirliği" suçlamasıyla gözaltında. Sırada ne var acaba, Yılmaz Özdil'e "Atatürk'ü Koruma Kanunu" kapsamında dava mı açılacak?!**

● Ve biricik vatanımız, bize yurt olarak değil, başkasına üs olarak yönetilmektedir!..

● **Aktürkler'i gördükçe Göktürkler'i özlüyo valla insan...**

Paranın üstünde "Türkiye Cumhuriyeti" değil, "Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası" yazıyor, bir arkadaşım uyandırdı. Yani paraları basan devlet değil. Bir özerk kurum mu, apayrı bir odak, bir oluşum mu, aklım ermedi benim. Kim cevaplar bilmiyorum ama buradan soruyum, kim basıyor paramızı? Sözkonusu "i" niçin yok parada? Nasıl bir tezgahın içindeyizbiz?

● **"Sahte Dost" diye canlı var. Bilinçli bir sahtelik içinde mi yoksa o da mı bilmiyor henüz sahte olduğunu?**

● **Daha da şaşırmam dediğce: Philip Morris'in gerçek adı Şinasi Morris'miş ve aslen Manisalıymış! Yani Manisa'nın mesir macunuyla birlikte uzun Mariboro'su da meşhur oluyor bu durumda!..**

● Ortamda birisi gömüldüğü zaman, insanlara neredeyse hafif bir neşe geliyor. Gömülmeyen kendileri oldukları için olabilir. Birini gömmek, kalanları azar azar ömrek oluyor adeta...

● **Efendim, ilginç yemek isimleri mi dediniz? Gelsin o halde: Karaville, Dallampa Celpleme, Gışıyak, Könger, Tilki Kavurma, Mürdümük Çorbası, Ütmek Kavurması, İlabada Dolması, Gmşımı, Ovalak, Pelize... Sofra değil, dil dersi. BU yemekler Datça mutfağından, eski adıyla Batır, yeni ismiyle Hızırşah köyünün yemekleri. Bir koca kültürü yaşatanlar, ananlar sağ olsun. (Kaynak kitap, Çiğdem Akın'ın "Eskizaman Batırlıları" adlı kitabı.)**

● Ayak fetişisti deyaman oluyoruyalnız. Bir kadına aynı orkestrada çalıştıkları bir arkadaşı "Ben bu orkestradaki herkesin ayağını ezbere bilirim" demiş. Seyirde önceliği ayağa vermek, gasteyi tersten okumaya başlamak gibi...

● **Yenmesi tehlikeli mantarlar, Allah korusun, ölüme götürebilir. Bazan da öldürmüyor ama kafayı acaip hale getiriyor: Ailece mantar yiyip traktöre binmişler, sonra kadın "ben kuş oldum" deyip atlamış traktörden. Kocasının yorumu, da da enteresan: "Ne diye atlayıp uçtu ki, o sıradatraktörzaten uçuyordu!' Amman dedim.**

Ve ilg seçir endişe

● Sal'nın salı olduğun u bilmeden yaşadığınız zaman, çocukluk. Parçaya, haftaya, güneböülünmeyen yekpare zaman. Zaman algısı olmadan yaşamak, en hakikatli yaşamak..

● **Öyle bir futbolcu vardır ki hayatımda, tüm zamanların en büyük yıldızı benim için. Sarı Fırtına Metin Tekin'den bahsediyorum. En çok "maçına gittiğim" oyuncu. Geçen yaz telefonda konuştuk, çok sevindim, heyecanlandım. Her şey bir yana, "fuleli adımlar" sözünü dilimize kazandırmıştır!...**

● Kalp kırmayı dürüstlük, moral bozmayı dostluk, alay etmeyi fırlamalık sanan arkadaşların varsa ne mutlu sana, düşmana

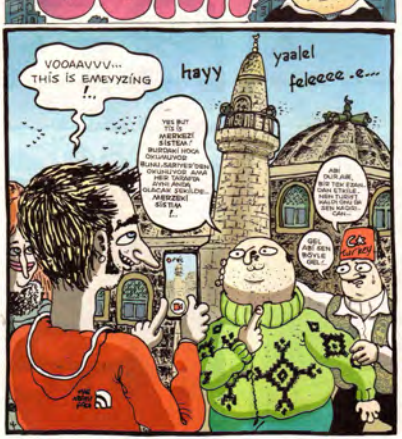

...lyacın yok hayatında...

...Tepede alıntı yaptığım belgeseli zaman ayırıp seyrediniz. Illa bilenler vardır. Dünyanın en naif iki kreatürü, hali yıkıyorlar işlerini o kadar severek, özümseyerek yapıyorlar ki, insanın üzeri doluyor yeminle. İşlerinden yola çıkarak alemi çözmüşler. Evren çitiler" diyor bir tanesi, "çitileme hiç durmaz, evren iler...

...yurdumuz, halkın e değil, bölünme yönetilmektedir!..

● 15 santimlik geyik var! Var. Türüne sadece Güney Amerika'da rastlanan bu güzel hayvanın adı "Pudu Geyiği." Ne kadar büyüse uzunluğu 15 santimetreyi geçemiyor, ağırlığı ise 400 grama bile ulaşmıyor. Adeta bir maket yavarı. Buradan yola çıkarak, minimal geyik muhabbetinin adını "Pudu Geyiği" koyuyorum. Hani uzun vakit yoksa, ayakkütü bir küçük muhabbet çevrilecekse buna "Pudu Geyiği" diyelim arkadaşlar. Az ...a öz geyik muhabbetinin tadına doyum olmaz!..

● **Başkasının mutsuzluğundan mutlu olandan daha dürrük tek kişi var: Başkasının mutluluğundan mutsuz olan...**

● Kreatürk ressam Bob Rose'un saçlarının PERMA olduğunu duyduğumdan beri, adına soyadına bile tam inanamaz haldeyim...

● **Suçlu düşünce yok ama düşünce suçu var... Duygu suçu yok ama suçluluk duygusu var...**

Çocukluğumdan bu yana çizgi filmlerde kafaya kalasla vurmaları, ...ndan dülmeleri, sert bi şey sınıp dişlerin kırılmasını falan hiç ...memdim, sevemedim. Normal filmlerde hadi neyse de, çizgi filmde ...e olur ki şiddet? O sahneleri seven çocuk da bi acaip...

Nasıl ki tüm geçmişler, daha eski zamanda "gelecek" idi, tüm gelecekler de günün birinde geçmiş olacak...

vedatozdemirmizi@yahoo.com

ÖZER AYDOĞAN

İŞİDİ GÖRMEDEN ÖNCE FOTOĞRAFIK YARIZARLA YAPTIKLARININ PLANLARINI EGEBERLİYORSUN RAHATÇA KAÇABİLİRSİN DİYE... HANGİ PLANLARA ÇALIŞTIN OLUM BENİM?

ABANOZU KONUTLARI 150 METREKARELİK VİLLA... ALANI VE SİZİNİZ İNŞİKLA-BİYİLA...

BENİDİ İKİSİ SENİN!

Devlet Dairesinde Çalışan Kahraman...

EVRAKLARINIZ ÖNDEN YANAMAYIN! GELİN...

ABİ KİMİYONUN YÜZÜNDEKİ VARİAN MALDEDERİN ADAMI.

HER SEVİN BİR PROSEDÜRÜ VAR...

AH TARAFI DI İNÜNÜ! VURACAK...

Star Wars

ALTTAN YAZI GİRİŞİMİ 'O' OHE OLDU. BU BİRİNİ DİĞİ DİYE SİNİRİNİ YAKACAK. NİRVANA ALTI SAAT GİTMİŞ. ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA... HEDİ KİŞ...

ABİ BANA NİGHTBANNA TEBLİĞAT GELİ-CEKTİ... AİBİDİĞİ... SİK...

KENDİVADE BAZI DEŞİKLİKLER HİSSE-DİYORUM PROFESÖ BİNİ DE ALIN ARANIZA...

KIŞIM HER ŞEY İÇİN A-MAİN'E GİRİNİYİN. EZBİYİZ DİDİCESİNİ. PETEK DOKU SİNİR EMİ. VİRİ ANLATTIK BUNLARI...

KENDİNİZİ SİNEK SANIYORSUNUZ, PARAMA-ZUNU SİKİYORUZ HANİ... PİNİDA SİNEK OLARAK DEVAM EDEBİLİRİNİZ.

HEPİNİZİ AİSARA BIRAKTIĞIMIZDA DEHŞE BİZİNİ DÜŞÜNMÜ-MÜŞTÜM DEMİŞTİ...

İNSANA KAÇIŞTIN SON YAKALANIŞI-YOSUNUZ...

HEMEN BİNİŞ VAR MI?

GHOST RİDER, VAKTİN GEÇİŞ MAHALLİ'Yİ, AZ KİZ ŞUNUN ATEŞİNİ.

DÜŞÜNÜCÜNE ÇALIŞIRSAN ABİ... SİNİZİS DOĞUŞUN MÜŞTERİ PARA VER... MİYOR USTA ADİZİNA SİGAR VALLA...

EY YÜCE İMPARATOR... ÖLMEDEN ÖNCE SAKLADIĞIN HAZİNENİN YERİNİ BİZE SÖYLER MİSİN?

LAN SÖYLEDİM YA GEÇEN GÜN, DÜŞÜN YAŞAYINCAN ARTIK!

KİME SÖYLEDİN AB-?! ANLAMADI, SENİN HABERİN VAR MI?

BU SENİNİZİZİ ASLANLARA ATIN ÇABUK...

YİĞİT ÖZGÜR

THAT'S THE WAY!!
OHA OHA...
İİİHH !?...

AKLIM ÇOK AZ'A HOŞGELDİNİZ... ŞU ANDA TÜM OPERATÖRLERİMİZ GÜZELDİR... BEKLEYENLER ARASINDAKİ SIRANIZ: LEBLEBİ...
HEY BEN LEBLEBİYE BAYILIRIM!..

EN MUTSUZ ÜLKELER SIRALAMASINDA GÜLEN TARAF TÜRKİYE OLDU...
GÜZEL?

RAPORDA DELİ OLDUĞUM YAZIYORDU, İNANAMADIM... YATIRIMIMI İSTEDİKLERİ HASTANENİN ANDIRLERİNE ÇIKTIM... BÜYÜK BİR HATA YAPTIĞIMIZ İNDİM...
BANA NE DESE BİLİRSİNİZ... NE DESE YALARSINIZ İNİN!... NE DESE ÖPERSİNİZ... NE DESE GENİTALLERİMİ...

MÖSYÖ ?
MÖSYÖ...

DİKKATİMİ TOPLAYAMIYORUM BABACIĞIM...

UYKUSUZ'DAN YEPYENİ KİTAPLAR
PEK YAKINDA RAFLARDA!
BEN 2
ALPAY ERDEM
ON DÖNÜŞÜMÜN RİDVEN

KAÇIRANLAR İÇİN
UYKUSUZ 4
48 SAYFA

UYKUSUZ
CİLT 36
UYKUSUZ

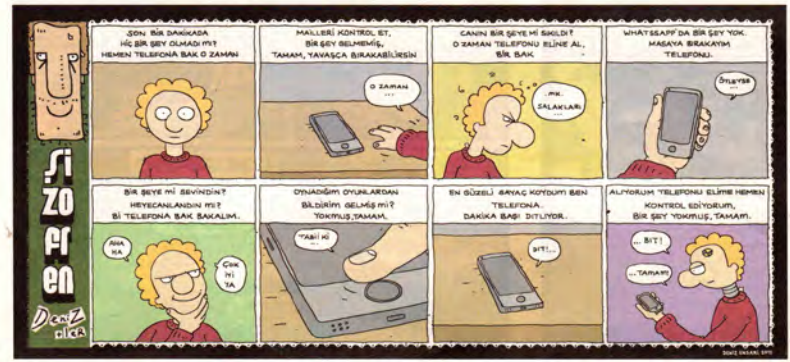
SİZOFREN
DENİZ ALCA
SON BİR DAKİKADA HİÇ BİR ŞEY OLMADI MI? HEMEN TELEFONA BAK O ZAMAN
MAİLLERİ KONTROL ET, BİR ŞEY GELMEMİŞ, TAMAM, YAVAŞÇA BIRAKABİLİRSİN
O ZAMAN ...
CANIN BİR ŞEYE Mİ SIKILDI? O ZAMAN TELEFONU ELİNE AL, BİR BAK
...MK. SALAKLAR!
WHATSAPP'DA BİR ŞEY YOK. MASAYA BIRAKAYIM TELEFONU.
SİLİYOR...
BİR ŞEYE Mİ SEVİNDİN? HEYECANLANDIN MI? Bİ TELEFONA BAK BAKALIM.
ANA KA.
ÇOK MI YA
OYNADIĞIM OYUNLARDAN BİLDİRİM GELMEŞ Mİ? YOKMUŞ,TAMAM.
YABİİ Kİ...
EN GÜZELİ BAYAĞ KOYDUM BEN TELEFONA. DAKİKA BAŞI DİTLİYOR..
BİT!..
ALIYORUM TELEFONU ELİME HEMEN KONTROL EDİYORUM, BİR ŞEY YOKMUŞ, TAMAM.
.. BİT!
..TAMAM!

Çarpışma İpek & burak

Tribal enfeksiyon

• Tahiri bi daha gören olmadı. Ama gocuk hâlâ orada!

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Başım ayık değil kederden yastan/ Ah ettikçe duman çıkıyor festen"
Ruhsati

Çıktım. Henüz dinmiş bir çok kısa yağmurdan ardakalan ıslanmış yaprakkokuları. (düşen ilk yapraklarıyerden yerden sürüklüyenserin birrüzgar)Su birikintileri bileolamıyoryerlerdeartık.(negüzelparça parça gökyüzü yansırdıkenarlarından geçerdik) Başlarkenbitiyor yağmurlar.(kova kova su mu dökmeli naapmalı)Yerler ıslak.Hiç olmazsa. O da bişey.

Yokuştan caddeye inen çokeski merdivenlerin başındaki o daracık düzlükteyirmi otuztanekedi.İşte oradalar. Oradayaşıyorlar. Bazen, nasıl olabiliyorsa bir teki bile ortalarda olmuyor.(nereye kaybolurlar? bir hayal gibi. kendileri biliyor bitek) Düzlüğün kenarındaki evlerden merhamet ehli birkaç insan besliyor onları.(koca koca kaselerde mamalar)Yiyecek aramak faslı kendiliğinden hallolunca,onlara, akıl alıcı, anlaşılması mümkünsüz,sırlı, efsunlu bakışlarla oraya buraya bakınmak kalıyor.

Birkaç nesil bir arada. Her renkten her çeşitten bisürü kedi.*(henüz minik bir yavru olanlarından, iyice yaşlı, bi kenaraöylece tünemiş, başı öne eğik, gözlerini sımsıkı yummuş, içine dönmüş olanlarına)*Tekbir bakışta "kedi"denilen mucize'nin bütün hâlleri.Tek birkarede.Büyüleyici. (esneyen,gerinen, kuyruğunuyalayan,sırtüstüyatmış, yerde bi o yana bir bu yana yuvarlananı da) İnsan,"niye,nasıl kedili kadın olunur?" anlargibi oluyor biraz.Herhalleriniaynı anda görmek, görebilmek büyük bir lüks,bağımlılığadaçok müsaitama. O düzlüğün kenarından, merdivenlerden indikçe.(onlarabaka baka,kafanızyana dönük) İnerken inerken biran geliyor ki başınızonların bulunduğuzeminin tam hizasında,onlarıngozleriyleaynı zaviyeye geliyor. Bir kedikafası yüksekliğinden, sanki siz de bir kediymişsiniz gibi bakışıyorsunuz.Yerden. Çok çok yakından. Onlara da ilginçgeliyorbu yeni "hiza".İyice yaklaşıp bakıyorlargözlerinizin içine.Bir sürü esrarengiz kedibakışınamaruz kalıyorsunuz.*(bakışlarının içine düşüyorum.* Hipnotize oluyorum.Mıhlanıp kalıyorum. *İnemiyorum merdiveni. Bırakın gideyim. İşim gücüm var.Açın kilidi, azad edin. Benim etimne budumne)*

Herneyse,yandaki evin kurt köpeği havlıyor da oraya bakıyorlar. Hepbirden.Kurtuluyorum. (çok şükür)

Merdivenlerin orta yerinde.(biryanı denize caddeye,açıklığabakıyor,diğeryanıincirağaçlı, çalılıklı,malılıklı, oyuklu,delikliçokçokeskitaş örme duvar)İşteorada,o yukardaki kedikolonisinden,ama nedense onlarlahiçbir irtibatı olmayan biraz depresif,melankolik, nevrotik bir karakedi var.Merdivenlerin ortayerinde yaşıyor.(heporada,hep tekbaşına)Oralardabüyüdü, çocukluğunu biliyorum.*(ne yerne içer? geceyarıları, el ayak çekilince yukarılara çıkıp o mamalardan ardakalanı mı?)* Her gördüğümde biraz durup bakışıyoruz. Biliyor beni. Bir tanışıklığımız var.İşteo kedi.(simsiyah,zifirisiyahbir kedi bu. Kapkara)İşte orada yaprakların arasındabir oyukta. (merdivenlerdendolayı, yine göz hizamda,çok yakın) Hernedense beni görünce gözünü indirdi bu sefer, başını hafif öne eğdi. Gözleri de görünmeyince tamamen kayboluyor. Ağzında bişey kıpraşıyor.

Birfarevarağzında. Kan! İrkildim.(demek bakmıyorki,çekip gideyim, konsantrasyonu bozulmasın--"yürü amca, bak kendi işine,hadi--) Ben duruyorum hâlâ, epeyrahatsız oluyor bu. Kuyruktan belli. Gerildi iyice. "Adam bizi estetik harikası sanıyor,doğamızı görmesin,şey olur şimdi" gibisindenyapmıyortabi o benim ilkanda vehmettiğim gibi.Onunderdi başka; O"bir rakip"olarak algılıyor beni.Ağzındankapıp birden kendi ağzıma atarım,yerimfalan sanıyor hızla.*(niye öyl'eyaptı? gözlerini indirince yokolduklarını biliyorlar mı karakediler?)* Yalnız öyle yapınca bu sefer ağzında çırpınanfareyi çokdahaiyi,iyicenetgörebilelım diye çekilmiş bir perdeye, bir karafon'adönüştü kendisi.(standup'çılarda yapıyor yahani, karalara bürünüp, karafonönünde) Ağzındaki fare.İyicebariz göründu.Zavallı. Biraz küçük.Pembe minik burun. Beyaz bıyıklar. Çırpınıyor biçare.(bazen,çok kıpırdarsa dahafazlabir şiddetle mi ısırır acaba diyede kıpırtısızkalıyorbir zaman--ölçülüısırmış kedi--) Buyaşageldimbu derece ikonik bir kedi/fare sahnesi görmemiştım Okul kitaplarında,masal illistürasyonlarında görmeye hiç benzemiyor. *(tabi bu kadar yakından görmek teepey dahabi gerginleştirici, yoksa insan, en azındanbirinsan boyu yükseklikten görüyor bu tip olayları)* Fareyle gözgöze geldik.Bana bakıyor. Denizedüşen yılana sarılır misali. Benden bir medet uman bir acıklı,çaresiz bir bakışla. Benim merhametimi hesabettiğinden değil,genetikolarakbiliyor olmalı ki;Bircanavarın elinedüştüğünde,birden peydah olan bir başkarakipcanavarbir "fırsat". İkisinin kapışması esnasında, sadece birbirine kükreseler dahi, o karambolde bir fırsatını bulup canını kurtarabilme ihtimali belirir.(ki milletler arası meselelerde dahi) Ben ne yapacağımı şaşırıyorum. Binbir türlü çeşitli ahlaki,felsefi,ontolojikmontolojikaçmazlara,dilemmalara, akıl bulanmalarına duçar... Biçare'yi kurtarmak için bir hamle yapmalı mıyım? ("NeYapmalı?""NasılYapmalı?") Taraftutulur mu? Nasıl tutulur? Eyvah ki ne eyvah! Bunca, hepsi de birbirinden netameli bambaşka binbir mevzu arasında ben zaten kendi günlük hayatımı zar zor,güç bela tanzim ediyorken. Edebiliyorken. (gerçi üzerinde hiç düşünmesem dahi,"sahne"nin göstergeleri, işaret ettikleri, --ne yaparsamyapayım-- zaten bir ortadoğu ülkesi sakini olaraktan zavallı zihnimin derinlerinden kopup, beni direk "dişler arasında çırpınana" doğru itekliyor, dürtüklüyor, bir kararvermem çokzordeğilgibi sanki- -tarafsız kalabilmemgüç--)

Çabukta olmam lazım ha.

Kimhaklı,kim haksız?Müdahale edilirmi? Tabiat'a?Trajediyok mudur, doğa'da? Peki ben neden böyle hissediyorum madem? Olayın sembolik değerine göremi davranmalıyım?Yoksa kendi hakikatine göremi? Mümkün mü?Anındagözetlemeyi dahi terkedip, hızlaçekip gitmeli miyim?Mıyım,mıyım? Miyim?

Pekifare:"yuh olsunseninervahına,kalıbının adamıçıkmadın,yok ezilenmezilen ötüyordun" derse.Yani o diyemese deben onun ağzından diyebiliyorsam, aynı şey.(benim açımdan yani) Hele o orantısız güç meselesi? (Bir Hintli'yi ısırmış birkaplanladahimukayese kabul etmez. Fare insanolsa,onkara kaplan büyüklüğünde bişeyin ağzında çırpınıyor o)

İşte arkadaşlar yukarıya alıntıladığım Ruhsati şiirindekimisal,başımdafesim olsa,festendurnan çıkacak.*(hadi kurtarmaya yeltendim diyelim, bir mucize oldu, aldım ağzından. Güya bir iyilik yapıcam diye belkiikidakika sürecek biracıyıçok çokuzatma ihtimali? o zavallıyı sahiden kurtarabilmek içinbir dizi amaliyat—o yaralar dikilecek—antibiyotikler, ağrı kesiciler, serumlar merumlar)*

Nerdebende o güç fare

(ayrıca bilmediğin şeyler de var.bizim, onlarlan(kedilerlen) sekizbinyıllık beraberliğimizin esası,(esbab ı mucibesi),teksebebi;işte benim şu karşımdaki şu sahneye dayanıyor. Sadece o sebeplefare; sizleri(yakalayıp) tam şu karşımdaki şekil ısırabiliyorlar diye.Sadece o yüzden beraberyaşadık.Bizonlarlan Binlerceyıl.Sizin ağızlarınızdaki buğday tanelerini kurtarabilmekiçin yani. Buğdaylarımızı. Eski Mısır'da, buğday silolarını sizlerden korudular. Sizleri böyle,bu şekil ısıraısıra,tanrımanrı oldular,mumyaladık, başımıza tacettik.Şimdi aynı şey'i yaptı diye,"fare ısırdı" diyeiki tane vursam ağzına. Ona da ayıp olmaz mı? Nankörlük olmaz mı? Sekizbin yıllık hukukumuz? Kıtlıklardan korudular." O zaman iyidi de,şimdi mi artis oldun?" derse.

"Ohho,onlar sekizbinyıllıkmevzular" deme.Bizim buralarda da dörtyüzsene önce çok sevdiği kedisine yazdığı upuzun ağıtta, şaîr Meâlî;"şimdiden-gerü sıçan duta bütün dünyâyı gemüre hegbeyi çuvâlı dele torvayı/ inlede yohsulı ve yohsul ede hem bayı/ nedelüm âh pisi neyleyelümvahpisi..."

Şimdifaretutuyordiye vurulmaz.Ben yapamam

Bütün ağıtlar,kedilere, köpeklere deme.Dersende haklısın.

Bu yazıyı sana yazılı bir ağıt say.

Hepinize dostluk,kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum,..

"onüç merdiven altından/ tam onüçkere/ geçtiler, döndüler tam onüçkere/ onüç kedi, kara kedi, kedikapkara/ uğursuz günümdü/ çocuktum/daldım bir ara/ görmedi kimseler o cinayeti/ bir adam/bir adam sadece o gördü/ o gördü sadece o gördü ama/ o da benim gibi/ bir fare o da"

engin.ergonultas@gmail.com

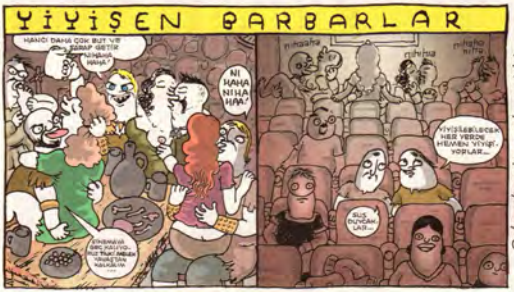

Özür: Sekans tarihsel eşitsizlikler içeriyor. Şimdi çizersem muhtemelen otomatiğe...

UYKUSUZ

Adres: Kemalmescit Mah. Sefaruz Sok. Manzara Ap. 2-Kat: 4/6 34122 Kat:2 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7629
Baskı: Dor Matbacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL, Tel: (212) 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - (0212) 335 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Avrupa: 320€ Diğerleri: 120$
ISSN Numaramız: Genel Sunus

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gümüş
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mİh.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhun Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Editör: Utku Çakırlar
Kimun Pişkin, Mutlu Çerçioğlu
Kalligrafi: Şenol Eşsiyorum
Muhasebe: Münire Türüter
Kahlo Şişeler: Şengül Yıldız
Bilg Sorumlusu: Selami Yamak

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Kasım 2016 | Sayı: 479

Uykusuz Dergi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, eşeli ve konu sorumlu yazarların kendilerine aittir. Yayınlanan yazıların yazılı izin alınmaksızın, bilgi yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

HAY BEN SENİN CUMHURİYET'İNE

Vallahi hiç o taraklarda bezim yoktu. Hâlâda yoktur. Bu duruma düşmemin bir tek sorumlusu varsa o da Sedat Yaşayan'dır. Ama kimeanlatacaksın?

Efendim benim hiçbir zaman particiliklе bir ilgim olmamıştır veolamaz da. Birkereaile geleneğimizmüsaade etmez. Büyük dedem Serezli MustafaPaşa'dan bu yana kuşaklardır devlet memuruyuz ve particiliğe bulaşanların devlet hizmetinde muvaffak olamayacağı tembihlenerekbüyütüldüm. 1980 öncesi bile o kadareliye sütlüye bulaşmadım ki,hiçbir iktidar sürgüne göndermedi, hep olduğum yerde kaldım, hiçbir terfimi kaçırmadım. Bu partiicilik işlerine bulaşanlar bir zaman hızlıterfiederlerama başkapartı iktidara geldimi, anında kızağa çekilivirirler. Ha benim gibiler de ancak vekaleten müdürlük yapar.

Bu şekilde politikayla, siyasetle uğraşmadan genel müdür yardımcılığına kadar yükselmiştim. Yükseldim yükselmesine de, beni yakan Sedat Yaşayan oldu. Zira üzerinize afiyet şu hayatta tek bir hastalığım vardır o da bulmacadır. Ha ama öyle basit bulmacalar olmaz! İnanır mısınız, bu bizim gazetelerin bulmaca diye verdiklerini daha gazeteye basılmadan çözerim; sağlısollu kare sayısını verin, resimdeki ünlününkim olduğunu bakmadan söylerim. Ama bir tanesi başkadır, o da işte Sedat Yaşayan'ın bulmacalarıdır ve onlar da benim mahvıma sebep olmuştur.

80 ihtilalinden hemen sonraydı. Partiicilikealakalı ne kadar adamvarsa sinmiş, bir beniemin bilmişler, kocakurumun genel müdür yardımcısı oluvermiştim. O ara SedatYaşayan bulmacalarını Cumhuriyet gazetesinde yapmaya başladı. Ben de bu işin önünü ardını sorgulamadan Cumhuriyet almaya başladım. Her gün kuruma koltuğumun altında. Cumhuriyet'le geliyorum ama herkes garipgaripbakıyor. Aradan ikiay geçti geçmedi, Genel Müdür makamına çağırdı.

"Hasan Beybensizi böylebilmezdim, doğrusu çok yadırgadım."
"Anlamadım sayın genel müdürüm?"
"Anlaşılmayacak bir şey yok Hasan Bey, komünistlerin gazetesini bu kuruma sokmam!"
"Efendim ben bulmaca…"
"Uzatmayalım Hasan Bey, bundan sonra hizmetlerinize Yozgat'a devamedersiniz."

Büyükdedem Serez'den geldiğinden beri üç kuşaktır İstanbullu'yuz, askerliğimi bile Yeşilköy'de yapmışım, İstanbul dışında ne yaparım? El mecbur,ailecek Yozgat'a taşındık, beni tenzil-i rütbeyle Yozgat il müdürlüğüne daireşefi yaptılar. Artık temkinliyim,gazeteyi sabah değil, akşam işten dönerken alıyorum ama Yozgat'ta Cumhuriyet ara ki bulasın; yalnız iki tanebayiide satılıyor.

İhtilal dönemi bitti, devletimiz de insafa geldi de İstanbul'a tayin isteğim kabuledildi. Üstelikyirmi yıl sonra da olsa tekrar genel müdür yardımcılığına yükselebildim. Zaten yukarılarda da gözüm yok,burdan emekli olurum diye düşünüyorum. Uzuncadır konuşan Türkiye lafları dönüyor, ben de temkini elden bıraktım, çekinmeden koltuğumun altında Cumhuriyet gazetesiyle daireye geliyorum. Gazetede ne yazıyor çok da bilmiyorum, zaten gazeteye ayrdığım birkaç saatteSedat Yaşayan'ın bulmacasını çözüyorumdanık. Düşünün ki baş muharririnin tutuklandığından bile haberim yok, o kadar

ilgilenmiyorum. Sedat Yaşayan'ın sorduğu ***"17. Lui döneminde moda olmuş bir kapı tokmağı modeli," "Rahmaninof'un Çanlar senfonisini adadığı Hollandalı orkestra şefi"*** gibi soruların cevaplarını bulmaya çalışıyorum. Hatta yine böyle bir gün ***"Rudyard Kipling'in son dönem şiirlerinden birinin Hintli kahramanı kimdi,"*** diye düşünürken Genel Müdür çağırdı.

"Hasan Beydoğrusu size yakıştıramadım."
"Neyisayın genelmüdürüm?"
"HasanBey ergenekoncuların, darbecilerin gazetesini bu kuruma sokmam!"

Bunu söyleyen adam,daha beş yıl önceyemekhanede "*Ordu vorefendim,orduvarken hiçbir şey yapamazlar,*" diye konuşuyordu hâlbuki.

"Efendim ben bulmacası için…"
"Bırakın Hasan Bey, kurumumda darbeci istemem."

Neyse ki bu seferYozgat'a sürmek yerine maaş cezası verdiler,yetkilerinin de yarısını aldılar. Benimumurumdamı? Hiç değil. Nasıl olsa şurada emekliliğime bir kaç yıl kalmış diye umursamadım bile. Gazeteyi de inadına almaya devam ettim. Koridorlarda falan kimse selam vermiyor, bir tek beni evvelden tanıyıpsevenmemurlar gözleriyleçaktırmadan selamlaşıyor. Aradan bir kaç yıl geçti. Zamanla bu ergenekon işi de tavsayınca bir iki yetkimi yeniden verdiler, az çok iş görmeye başladım. Artık emekliliğimi planlıyordum.

Tam emekli olmama altı ay kalmışı ki bu darbe girişimi işi oldu. Bizim genel müdürü inanır mısınız, kelepçeleyip götürdüler. İştenanlamıyordu, zaten tepeden inmegenel müdürdü falan ama acıdım adamcağıza. Daha yeni genel müdür atanmadan bu sefer Genel Müdür vekili çağırdı makamına.

"HasanBey yazıkettiniz kendinizeyazık."
"Anlamadım?"
"Bu paralelcilerin,bölücülerin gazetesiyle propağanda yapamazsınız!"

Artık burama gelmişti, Genel Müdür vekilini zaten tanıyordum,yarı yaşımdaydı pezevenk.

"BanabakYıldray, sıçtırtmapropagandana,zaten söylemeyi bile beceremiyorsun, bilmiyor musun lan benim bu gazeteyi bulmacası için aldığımı itoğlut!"

Valla ben de bu laflar nasıl ağzımdan çıktı anlayamadım. Nasıl kükrüyorumanlatmak kâbildeğil. Kâbil değil değil di, bu Yıldray iti öylede bir güzel anlatmış ki nasıl kükrediğimi, savcılıkta yüzümeokunduğunda ben bile şaşırdım doğrusu.

Ah SedatYaşayan ah. Senin yüzündengençliğimiyedim, memuriyetimi yedim,yetmedi emekliliğimi de yedim. Yaşıma başıma da bakmadılar,avukatla falan da görüştürmüyorlar, dört gündür mahpusum. Bir de yanımaAydın Engin diye tonton bir amca vermişler, benden bir yirmi yaş büyük.

"Amca seninneden aldılar?" diye sordum.
"Cumhuriyet'te yazıyordum, seni neden aldılar?" demesin mi? "Valla ben sadece bulmacalarını çözüyordum," dedim.

Uzun süre hiç konuşmadan oturdük. Arada yangözle bakтığında göbeğini hoplata hoplata kükrdüyordu Aydın Amca.

"Hay ben senin Cumhuriyet'ine," dedim içimden. Ne diyeyim.

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Arslantüzük
www.otisabi.com

10 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/46 No: 480
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

nisanhakan

Vatandaşa Sorduk: Yargı

Oraman Tağlıüsey (32):
Ülkede yargının, Atatürkçülüğü dahil, içeri atmadığı, görüş kalmadı lan... Tatar ramazan gibi herkese gider yapıyor... Kurtuluş, kalın bir meşe dalı gibi, sapından yakalayan, berikinin başına vuruyor gövdeyi... Ne istiyor olm bu yargı bizden?

Kasırka Yurdukuertuns (25):
Yargı 'ikiye ayrılır.. Ön yargı ve arka yargı... Ön yargıda, adamın şeyle tipine bakıp "Yavrak kafalının tekine benziyo, diyebilirsiz... Veya "Tipine baksan adama benziyo, ama bakalım nasıl bi yavrak kafalı çıkacak..." da diyebilirsiz... Daha sonra, tanışıp, araştırdıkça, gerçekte nasıl bir yavrak kafalı olduğunu anlayabilirsiz... İşte buna da arka yargı denir. Anlaşılacağı üzere arka yargının mesafesi vardır. Ön yargı ise temibel ve yavrak kafalı adam istidir...

Emelleth Seçkin (36):
Hukuk dünyasının Mazhar Fuat Özkan'ı olan Yaşamüzüme Yargı'nın özkan'ıdır... Diğer ikisinden farklı olarak, kel değildir... Dolayısıyla konser çıkışı manitaları hep bu kapmaktadır... Çünkü şapkayla gizledikleri bazları er geç ortaya çıkacaktır. Mazhar ve Fuat'ın... Aradıkları saçı bulamayan, birbirinden güzel hayran kitlesi de üçüncü seçenek olan özkan'a yönelmektedir... Gür saçlarıyla kadınların ilgi odağı olan özkan, yaşlandıkça Cazibesini yitirmiş ve "Meşhur ama olmuş" unlüler kervanına bir yenisi daha eklemiştir... Hoş geldin özkan...

Lümbün Kotaran (41):
Amcalarının oğullarıyla oturduk, çocuklarımızı hukuk'da yetiştirip yargıyı ele geçirmeye karar verdik... Allah kısmet ederse, okuldan, kariyerden, 25 seneye yargıyı ele geçireceğiz... Sonra da TSK'ya sızıcaz inşalla... Planladığımız gibi giderse memlekette ufak bi ülke kurup, yaz aylarını orada geçirmek istiyoruz... Girişler vizeye tabi olacağı için, orada biz bize olacaz... Vize başvuruları ankaradaki elçilikten yapılacak... Banka dökümü, sabıka kaydı, tapu, sigorta dökümü, biometrik fotoraf ile pasaport sahibinin kendisi tarafından yapılacak başvuru... Ayrıca karım bu tipe çok seviadı...

UYKUSUZ

Cumhuriyet'in 9 yazar ve yöneticisi tutuklandı! Sırada gazeteye kayyım atamak var...

Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanı Hamza Yerlikaya, "İnternet yavaşladı, sohbeti hatırladık," dedi.

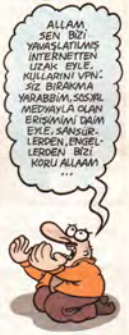

Normal şartlar altında bir demokratik parlementer sistemlerde halk, seçtikleri vekiller aracılığıyla parlamentoda temsil edilir. Ve yine **normal şartlar altında** bir ülkenin bir bölgesinin, parlamentoda temsilini engellemek, o ülkenin o bölgesini ülkeden koparmak, o ülkeyi orta yerinden bölmekten başka bir şey değildir. Ha **Yeni Türkiye'de** bir demokratik parlementer sistem sözen 80'lerden kalan eski bir şarkının sözlerinden ibarettir artık ve o şarkının sözleri bugünün nesillerine ağdalı bir divan edebiyatı örneği gibi gelmeye başlamıştır bile.

Normal şartlar altında 250 liralık bir havaleyi hadi kuruş sıfırlarını rakama dahil zannetsin de 25 bin okusun, ama 250 bin lira olarak okumak için dupedüz gerizekalılı olmak gerekir.Ve yine **normal şartlar altında** havalenin orijinal gösterilip 250 bin değil, 250 lira olduğu gösterildikten sonra da ısrarla bu yalanı söylemeye devam etmek için yahoz gerizekalı değil hayli de ahlâksız olmak lâzım gelir. **Yeni Türkiye'de**yse bütün bunlar için sıkıcı ve yavşımış gazeteci olmanız yeterlidir. **Yeni Türkiye'de** bugün terör örgütü fişi ettiği cemaatin bankasından milyonlarca dolar kredi çekip, şimdi de kendi aralarında birbirine 250 lira gönderen iki arkadaşın para transferini 250 bin gibi göstermeye çalışana gazeteci, ifşaların arka arkaya sıralandığı programa kendisine ifşira atılmışmışları bağlanmayanı televizyon, haklarında konuştuğu partinin tek bir mensubunu bile davet etmeyen programa da Tarafsız Bölge demiş. **Yeni Türkiye** 26-44 bası meridyenleri ve 36-42 kuzey paralellerinde yerini almıştır.

Normal şartlar altında savunmasist yedi üniversite öğrencisini boğazlayarak katleden, onlarca cinayete azb karışmış, hayatının yarısını eroin ticaretiyle geçiren ve en sonunda kumarhaneler döneminde mafyacılık oynarken trafik kazasında ölen bir kişi ancak ve ancak nefretle anılabilir. **Yeni Türkiye'de** azılı ve namlı katillerin, eroin kaçakçılarının, kumarhane tezgâhçılarının, sempozyumlarla anılmalarını ve anma törenine başka değer katılerin gelip gururla boy göstermelerini görebilirsiniz. Bundan sonraki aşama IŞİD militanlarından Nazi Şehiderine tarihte ne kadar kanlı varsa hepsinin anısına bir sempozyum düzenlemektir.

ABD başkanını seçti...

RTE: "Cari açığı düşürmezsek ekonomi duman olur."

Normalşartlaraltında bihassa da eğitimsistemininyerlerde sürunduğu ülkelerde,başarılarıyla öne çıkıp tayrları bir kaç okul varsa, o ülkeninegitim yöneticilerinin; eğitim kalitesi yerlerde olan diğer okulların bubaşarılokullara benzemesi ellerinden geleni yapmaktanbaşka bir ödevleri yoktur. **AmaYeni Türkiye'de** ülkenin eğitim bakanının sayıları bir elin parmaklarınıbilegeçmeyen başarılı ve öne çıkan okulların da eğitim kalitesiyerlerde sürunen diğer okullarla benzetmesi içinelinden geleni yaptığını,tüm okulların kalitesini en kötüdeeşitlemekiçin canlabaşlalışlığını gorebilirsiniz. **YeniTürkiye** görünen o kı 28 Şubat mağrıyarabağı ortaöğretimin bağlı olduğuyaşam destek unsesnin fişini çekmeye karardır.

Diyanet İşleri Başkanlığının 2017 bütçesi 6 milyar 867 milyon lira...

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Geçenlerde telefonum çaldı öyle. Baktım Tankut'tan geliyor arıyor. Resmen heyecanlandım. Çünkü bir insanı Tankut ağabeyarası o insan heyecanlanır. Çünkü i Tankut ağabeyler öylehe rkesi aramaz. Tankut ağabeylere de öylekolayk olay da ulaşılamaz. Epeydir arıyordum, ulaşamıyordum kendisine. Ulaşamadığım insan seni ararsa sevinirsin. Sevindim. Eski Sahil Muhafazaları Paşa'dan aldığı teknesi ile gezi yormuşsöyle koykoy. Bolbol meşrubat içiyormuş. "Dinle baksanane anlatıcam" dedi. Dedim "Tankut abi dinliyorum." "Bu bizim Ademveyaeva.der i sizcanlar, hani hamsikanbaşkayerde uyumayan ruh hastası, bu iş için bi yerlere gitmiş, ordan da banaj est olsundiye papağan getirmiş namussuz, çok güzel hayvan, teknede benisebirikt et aksiye, fokkadehayvan fakat insangibi çekirdekyiyo, bi de kabuklarını da tükuruyo, hayvan oğlu gibibi şey, senanlarsın kuşlardan, bu edepsiz hepböylemidir, ne yapalım, bişey söyle" dedi. "Bana ver Tankut abikuşu" dedim, hemensayoğlu. "Sen de herkesin kuşunu istiyosun hemen" dedi. "Dokuz kuşvar evdeTankut abi, o da onuncuolsun işte, süper bakıyorum ya ben kuşlara" dedim. "Alıştım oğlumkuşa" dedi. "Eyy, öyleistiun memur Tankutabi" dedim. "Bi debi zim Ulvi beyindamadıverdi, hayvan doktoru, onu arıyım, ona soriyim madem bi de" dedi. "Hazar'ı opuyorum, koyler bizmek izre, gelicemistanbul'a, kuşuda getirirm ami ana vermem, bu arada isminide Darvin koydum ahlaksızın" dedi. Optü benive telefonukapattı. Güldüm öyle Tankutağabeye. Bir paket acılıçekirdekaştım sonra, saatlerce gömdüm resmen.

Geçencuma Kadıköy'den vapurabindim, Beşiktaş'a geçiyorum. Canlı müzik başladı. Çocuk gitar çalıyor. Kız şarkısöylüyor. Benden birkaç kotluk ötelerinde tamkarşıdan değil, vapur. İlk şarkılarıbitti, kuvvetli bir şekilde alkışlamaya başladım. Ama sadece ben alkışladım, bir destek göremedim. Sonra vapur iskeleye yanaşırken mini konserleri bitti gibi oldu. Biz de insanlar olarak vapurdan çıkarken biryandan da müzisyenlerin koltuğun üzerinebırakt ıkları şapkalarına kendimizden bir şeyler yerleştirmeye başlıyoruz aslında. Dikkatimi çeken şu oldu. Alkış yoğunbelkıma takdirvardı. Para bırakmayanyok gibiydi. Tam ben de şapkaya 1 çeşbeşbir şeyler attım, çıkıyordum ki kapıdan, şarkıcıkız, şarkısını söylerken biryanımda, döndü bana ve, "Hazar bebeğiçin minnoş" dedi. Ne bileyim, acayip sevindim o anda. Süper birandı bence. Bu arada resmen Hazar boy da meşhur oldu iyi mi. Resmen ama.

Sendaha dortaylık bebeğin ayaksersepe parmaktırnağını kesmeye çalışmamışsın, sengelmişsinbenimleacı yarıştırıyorsun. Bi sigigitya, yemin ediyorum basgit.sigigit.

"Oyunadavet edeyim seni" diyorum, "maalesef" diyor. Kesinlikle gelmiyor. "Gelirim tabi" diyen, yüzde yetmiş geliyor. "Gelirim tabi kardeşim" diyen, yüzde otuzlara düşüyor yine. "Ayşun" diyeni zaten ben kendim istemiyorum.

Geçenlerde ruhhastasıbir taksi şoförüne denkgeldim. Taksim'den bindim, Beşiktaş'a gideceğim. Ben de hep Beşiktaş'a gidiyorum. Arka koltuğa İsmail Hakkı Rüh fotoblokları koyduğum için one otur makdurumunda kaldım. Emniyet kemerine uzandım, sağdan sola doğrusardım vucudumu, tamkilitleyeceğim, şey olmuyor bir türlü. Lafa girdi gidik, "kurşungeldoraya" dedi. "Kurşun derken" dedim. "15 Temmuz'da sekiz kurşun yedim" dedi. Dördü belden yukarı, diğer dördü belden aşağı olmak üzere yemiş. Nasıl salıyor ama. Yok devlet kendisineyeni arabavermiş, hastanemasrafların ı karşılamış, yok bilmem neymiş de, nasıl salıyor ama. Buarda sekizkurşun yemişamahala sapasağlam. Emniyet kemer tokasına baktım, bayağ bildiğin kağıtsıkıştırmış oraya. "Emlakçıyım aslında ben" dedi. Miami'de emlakçılık yapmış hem de. Ev de yapıyormuş. "Zor olmuyo mu Miami'de emlakçılık yaparken bir yandanda Beşiktaş'ta taksi şoförlüğü yapmak" dedim. "Şoförlüm bi gündirlensin diye şeyapıyorum, taksi benim" dedi. "Ayrıca taksi benim için bir okul, dikkatpuntolubenbu takside yaptım" dedi. Dedim "dikkiyon öyletakside yapılıcak bi şey dil". Hafif hafif bozmaya başladım şuursuzu. "Ne iş yapıyosun" dedi. Dedim "sarkıcı yapıyorumdeli". "Eskiden bi Girgir vardı" dedi. Hemen. Citleride varmış, Firt davar mış. Hayatımda bu kadar seriyalana maruz kalmamıştım. Ensem, "mimar bir arkadaşlatanıştım geçen senin gibi. takside, beraberpoçe çızdık" dedi. Sonra da telefonundan projeyi göstermek istedi. Fotoğraflargördü. Birsaat fotoğrafaradı. Bir saat sonra, "hah, bu" dedi. Bana yapılmış bir evin fotoğrafını gösterdi. Aklım çıldırıcağın. Bu arada beni arayollardan dolaştırıyor da dolaştırıyor. Korkunçbir trafik var, yeri geliyor, milimilerlemiyor. Dedim "neyimben madem, zaten Beşiktaş'a da gedik gibia" dedim. "Geldikgeldik" dedi. "İnsyorumben öleyse" dedim, indim taksiden. Elimdedev fotoblokları, biraz yuridum oyleşaağ doğru, stadınoraçıyakı tım. Bayağ Taksim'den alıp Taksim'edoğru gosurüyorumuş meğersem beni. Beşiktaş'a adar yuruduım oyle sonra pisersoyle ne söylene.

Hoşçakal.

Yeni sayı onlarda!

17 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 **(Misafirler belirlenecek, giriş)**
12 Kasım Cumartesi / **Kadıköy** Küçük Moda / Saat 22.00 / bilgi: 0636 595 45 25
13 Kasım Pazar / Bursa Kükürtlü Yolu Cad. / Saat 20.30 bilgi: 0 537 683 99 45
14 Kasım Pazartesi / **Eskişehir** SPR / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 220 25 22
15 Kasım Salı / **Ankara** Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0 312 418 95 06
17 Kasım Perşembe / **Kocaeli** 262 Lüks / Saat: 21.00 / bilgi: 0505 99 19 83

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AMATÖR TİYATRODA KAZA -III-

Geçen aylarda yayımlanan bölümlerin özeti: Üniversite hayatının başlarında amatör bir tiyatro topluluğuna katılan kahramanımızın başından kazalar eksik olmaz.

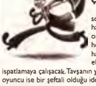

Çocuk tiyatrosu

Sahnede bir takım hayvanlar yatıyor. Sahnenin solunda yatanınüzerinde gri, tüylü bir kostüm var. Bu haliyle hiçbir şeye benzemiyor, ama ilerleyen sahnelerde onun bir elma kurdu olduğunu anlayacağız. Kurtçuğun hemen yanında yatan hayvanın kostümünden de hangi hayvanolduğuanlaşılmıyor, ama o da ilerleyen sahnelerde sürekli zıplayarak seyirciye bir tavşan olduğunu ispatlamaya çalışacak. Tavşanın yanında, beline bağladığı yastıklarla yusyuvarlak yatan oyuncu ise bir şeftali olduğu iddiasında. Üzerine 3 adet ağaç çizilmiş karton dekora bakılırsa bir ormandayız. Hepsi horlayarak uyuyor. Çocuk tiyatrosu horlayarak çocuk güldürmeye bayılır. Sahneye ayaklarının ucunda yaylanarak kötü insanlar giriyor (ayak ucunda yaylanarak sahneye girmek başlı başına bir yazı konusu). İki kişiler, yanlarında bir de robot var. Çocuklara amatör oyunculuğun zirvesi olan "Hişşşt!" hareketini çekiyorlar. Bu kötü insanların amacı, ormandaki ağaçları kesip kel araziye apartmanlar dikmek, madenler açmak ve bacalarından zehir fışkıran fabrikalar kurmak. Hepsini aynı anda yapacak kadar kötüler. Sanırım böylelikle çocuklara mesaj verilirken, ebeveynlerin de kafalarını sallayarakgünümüz siyasetini lanetlenmeleri bekleniyor. Kotu insanlar, çok kötü oldukları için konuşurken ellerini ovuşturuyorlar ve "nih hih hiih" diye gülüyorlar. Sahnedeki iki hayvan ve bir meyveden oluşan orman sakinlerinin akıbeti ne olacak belli değil. Belki kurtçuk ve tavşanı maden işçisi olarak çalıştırıp şeftaliyi yiyecekler, belki şeftaliyi yerken, "Oh sulu sulu, nih hih hih," diyecekler. Tüm orman horlamaya devam ederken, kurtçuk bir anda ayağa kalkarak uyurgezer numarası yapmaya başlıyor. Belli ki bu sahne metinde yok, doğaçlamayapıyor kurtçuk. Önüne gelene çarpıyor, kendini yerlere atıyor, yuvarlanıyor. Çocukların söze değil dahaçokharekete güldüklerini çokiyi biliyor. Binyıllık slapstick numaralarıyla (sırf çocuklar gülüyor diye) bu kadar sallama birtiyatro yapmayı vicdanı nasıl kaldırıyor, bilmiyorum. Çocuklar gülmekten kendilerinden geçiyor. Bir türlü iflah olmuyor kurtçuk, en sonundasahneden düşüp seyicilerin arasında dolaşmaya başlıyor. Utanç verici bir performans. Böylesine kötü bir oyunculuğa az rastlanır. Kurtçuk, doğaçlama adıaltında kalitesizliğin tarihini yazıyor.

Kurtçukbenim. Yıl 1996. Bir üniversiteli olarak amatörtiyatronun zirvesine bir elma kurdu olarak tırmanmaya çalışıyorum. Kötüler, ellerini defalarca oğuşturup her repliğin götüne "nih hihhih" ekledikten sonra, kafası alüminyum folyayla kaplı dikdörtgen birkartondan yapılmış robotu sahnede bırakıp çıkıyorlar. Robot elbette kötülüğe programlı. O, türlü oyunlarla orman sakinlerini kapitalizmin uşağına çevirecek bir provakator. Tepesindeki minik kırmızı ampul yanıpyanıp sönüyor. Öyleyse eyvah! Orman elden gidiyor.

Metalik bir ses tonu ve kesik kesikhareketleri olan bu robotbize çokiyi davranıyor. Bütün orman sakinlerine robot dansını öğreterekçeşitli vaatlerde bulunuyor. Bana içinde yaşayabileceğim bir elma, tavşana biryıllık havuç, şeftaliye ise yine şeftali teklif ediyor. Şeftali, ruh ikizini bulmanın sevinciyle havalara uçuyor. Ben, yıllardır özlemini çektiğim konut hayaliyle kendimden geçiyorum. Bu arada, bizonları görmüyoruz ama sahnenin bir köşesinde kötü insanlar ellerini ovuşturup "nih hih hiih" diyegülmeye devam ediyorlar. İşler tıkırında. Aslında onlar öyle sanıyor. Ben ve şeftali sevinç içinde robotun tepesindeki ampulü oynarken, tavşan burnunu oynata oynata durumdan kıllanıyor ve zıplayarak ormanın derinliklerine, Bilge Dede'nin yanına gidiyor.

Olanlardanhabersiz Bilge Dede, evinde deney tüpleri kaynatıpkimyasalpatlamalaryaratıyor. Çıkan dumanı eliyle savururken bir yandan öksürerek çocukları kıyasıya güldürüyor. Bir bilge, hayatadairaforizmalar üreteceğine neden kimya deneyleri yapıyor belli değil. Bilge olduğu için gözlük ve papyon takmış. Papyonu dev gibi, çünkü amatörtiyatrodabilgelik artıkça papyon büyür. Tavşan durumu anlatıyor. Bilge Dede'nin bir kaşı havaya kalkıyor, derhal kalın bir kitap çıkarıp tozunu üflüyor. Kitabı karıştırıp "Hahbuldum!" diyor. Neyibuldu, söylemiyor. AmatörBilgeDede'lik böyle birşeydir: "Hah!" bulursun, "Aha!" görürsün, "Pat!" diyeçözersin.

Planımız kulaktan kulağa tümormana yayılıyor. Nih hihhih, diyegülenkötüler birazdan ormanın gazabına uğrayacak. Geceyi bekliyoruz. Kötüler uyuduğunda ayaklarımızın ucuna basabasa mekânlarına sızıyoruz. Bu sahne, kontrolsüz tepkileriyle meşhurçocuklara "Hişşşt" çekmek için bulunmaz bir fırsat. Hişt'i ben bitiriyorum, şeftali alıyor, şeftali bitirmeden tavşan kapıyor. Sağ olsun çocuklar ses çıkarmıyor. Amacımız, korkunç orman sesleri çıkararak kötüleri korkudan titretmek. Sahnenin sağına soluna sotelenip ver ediyoruz orman seslerini. Oyunda baykuş, aslan, çakal, kurtgibihayvanlar olmadığından onların sesini çıkarmak da bize düşüyor. Ben, kurtçuk olarak ses benzerliğinden faydalanarakkurt sesiçıkarıyorum. Uluyanbir elma kurdu! Tavşan, ağızyapısı andırdığından aslan sesini yükleniyor. Şeftalinin ne tür bir yetenekle baykuşsesi çıkardığınıaçıklamak mümkün değil. (Şeftaliyi bir orman sakini olarak kabul eden çocuklar bunu da yerdiyedüşünüyoruz herhalde.) Sesler korkunç. Üstelik üzerimizde çarşaflar var. İki hayvan ve bir meyve olarak başka hayvanları taklit ettiğimiz yetmemiş gibi birde hayalet kılığına girmişiz. Ağlayan çocuklar var (amatör tıyatrodazaiyat). Kötüler uyanıp derhal titremeye başlıyorlar. "Sizi yemeyegeldiiik!" falan diyerek kötüleri [illegible] Çok uzun sürmüyor, kötüler hemen pes edi[illegible] arkasındaki düğmeyi çevirerek robotu derhal [illegible] bunlara ne ceza vereceğiz," diyor. "[illegible]rınatekmeatalım," deyip havaya bir tekme savuruyorum. Tahmin edersiniz amacım iki ayağım havada yere düşmek. Gerekirse götüm kırılsın, ama yeter ki çocuklar gülsün. Sağ olsunlar gülüyorlar. Kalkıp bir kere daha tekme atıyorum, bu seferki tekmem şeftalinin yumuşak popos una denk geliyor. Şeftali beni kovalamaya başlıyor. Çocuklar yine gülüyor. Çocuklar her bokagülüyor. İçlerinden biri de çıkıp "Bu nasılorman?" demiyor. Bilge Dede, en sonunda şamatayı kesip, "Tekme olmaz çocuklar!" diyor. Tekrar düşünmeye başlıyoruz. Fikiryinebenden geliyor, parmağımı havayakaldırıp "Buldum!" diyehaykırıyorum, "öldürelim onları" Bütün karakterler dönüp bana bakıyor. Şeftalieliyleağzınıkapatıp "Hiiii!" diyor. Ortam buza kesiyor. "Öldürelim!" diye haykırıyor seyircilerden bir çocuk. Karar hızla yayılıyor. Bütün salon, "Öldürelim öldürelim," diye tempo tutmaya başlıyor. Neresinden baksanız korkunç bir tablobu. Allah'tan BilgeDede, "Öldürmek çok kötü bir şeydirçocuklar," diyerek linci önlüyor ve kitleyi ceza hukukunda tam ters yöne savuruyor: "Benceonları affedelim." Çocuklardan çıt yok. Belki de öldürmemizi istiyorlar. Fakatsağolsun Bilge Dede işin peşini bırakmıyor ve çocuklara dönerek, "Affedelim mi çocuklar?" diye bağırıyor. Süreç, "Duyamadım? Affedelim miiii?" döngüsünde yeterli gürültü sağlanıncayakadar devam ediyor. Bu bölümün sonunda DJBilge Dede'nin doğaçlaması tambir rezalet: "Come on everybody, affedelim miiii? Affediyoruz.

Sırada orman dansı var. [illegible] olarak gün benim günüm. Vıcık vıcık terliyorum. Hiç yıkanmayan kostümümledışım sevimli bir hayvan, içim leşgibi insan. Şeftali hadi neyse de, tavşan benden beter kokuyor. Robotun karşısında tekno dans yapıyorum, onu bırakıpbreakdansa başlıyorum, koşuyorum, zıplıyorum, taklalar atıyorum, düşüyorum ve en sonunda gidip dekora çarparak (tamdaiyilik hâkim olmuşken) ormanı yok ediyorum. Çocuklar çok gülüyor. Biriki dakika sonra, dekora çarpan burnumun acısı yüzünden akan gözyaşlarımla selama duruyorum.

Gelecek bölüm: Amatöre sahnede viski içmeimkanı sunan AmerikanTiyatrosu...

Öğlen saatleri, pijamalarının artık çıkartılmayı talep ettiği saatler. Öğlen bir, iki civarı; "birak gidelim" diyorlar, "bu kadar uzun saatler boyunca pijamayla durmak senin açından da iyi bir şey değil, sağlığını olumsuz etkileyebilir" diyorlar. Neden? Özsaygımı mı düşecek öğlen pijamayla oturduğum için. Güler geçerim bu iddianıza. Daha az önce dürümcünün çorbanın yanında getirdiği üç gimlik pideyi ıstıp peynirle yedim öğlen yemeği olarak. Özsaygımın gıkı çıkmadı. Bir süredir konuşmuyoruz zaten, pencereden dışarıyı izleyip sigara içiyor devamlı. Etrafımdaki dünyaya ve olan bitene karşı bir ilgisizlik içinde. Pidenin arasına krem peynir sürüp yerken buyur ettim sofraya, yüzüme bile bakmadı. "Seni iyi görmüyorum son altı aydır, bir sıkıntın mı var? Depresyon hastası falan olmayasın? Araştırma hastanesine götüreliim mi seni?" dedim, kayıtsız kaldı. "Eski cd'lerin arasında need for speed 7'yi buldum, onu kurup oynayacağım, gel birlikte oynayalım, kafan dağılır" dedim, ona da cevap vermedi. S.kerler. Özsaygı mı eğleyeceğim evin içinde, takılsın nasıl istiyorsa. Oyunu kurmaya uğraşken "berbere gitseydin en azından, saçların biraz da düzenli kestirmediğin için dökülüyor, biraz dikkat etsen en azından üç dört yıl daha saçlı olabiliriz" diye bağırdı içeriden, ona da ben cevap vermedim. Beni nasıl üzeceğini biliyor, hep bel altına vuruyor.

Araştırma hastanesi.

Oyunun kurulumunda inanılmaz sıkıntılar çıktı. On yıl öncesinin oyunu olduğu için yeni windowsu tanımıyor, şaşırıyor oyun. Bunlar bana eğlence olur ancak. Benim hayatım mücadeleyle geçti. Forum dünyasının kapılarına vardım ve sihirli sözcükleri söyledim: Need for speed 7 windows 10 hatası. Ardına kadar açıldı kapılar, bilgi dünyasının sönmeyen güneşi yüzüme vurdu, gözlerimi kamaştırdı. Need for speed 7, windows 10'da nasıl çalıştırılır üzerine sayfalarca veri döküldü önüme. Güzel. Bu dünyada yalnız olmadığını bilmek güzel. Dünyanın bir yerinde, benim gibi öğlen vakti eski cd'lerini karıştırırken araba yarışı oyunu bulan insanlar olduğunu bilmek güzel. Hayatta hiçbir işime gösteremediğim bir konsantrasyon ve ilgiyle okumaya başladım yazılanları. Bir iki saat uğraştırır ama olur bu iş.

"Aslında windowsu komple silip eski windowsu mu yüklesem, eğlence olur" diye düşünürken kapı çaldı. Kapının deliğinden baktım, kapıcı bütün dairelere bir takım belgeler dağıtıyor, imza alıyor. Apartmanı yıkacaklar galiba. Hiçbir apartman toplantısına katılmadığım için bilemiyorum, ama hissettiğim bazı şeyler var. Nasıl ki kız arkadaşınızın sizden ayrılacağını anlarsınız, konuşmasanız da hissedersiniz, öyle hissediyorum. Elden üzülmekten başka ne gelir. Çünkü gitmeye karar veren kızı durduramıyorsunuz, yıkılmaya karar veren apartmanı ayakta tutamıyorsunuz. Yıkım ekiplerinin önüne yatarsınız, çatıya çıkıp buldozere kiremit fırlatırsınız, kıza çok uzun mesajlar atarsınız ama kendiniz çirkin duruma sokmaktan başka ne işe yarar bunlar? Yıkım ekipleri sizi kötü hatırlar, kızın arkadaşları "ay bırak zavallı gibi ne kadar bozmuş kerıdini" derler.

Özsaygımın benim hakkımda düşündükleri önemli değil ama kapıcının karşısına öğlen birde pijamayla çıkmam. Kapıcının düşünceleri önemli benim için. Zaten devamlı evde olduğum için "kendi çalışmıyor, hanımını çalıştırıyor" diye kodladı, klasörledi, arşive yerleştirdi benim dosyamı beyninde. Bir de pijamayla görsün, olacak şey değil. Pantolonu on saniyede falan giydim, zaten normalde giydiğim tişörtle uyuduğum için üstümde bir sorun yok, açtım kapıyı. "Erman Bey bu sizin, buraya imza, bir de aşağıya kamyon yanaşacak, arabayı arka tarafa çekme şansınız varsa çok güzel olur" dedi. Olaylar gelişiyor. Hiç aklımda yokken dışarıya çıkacağım. O zaman madem öyle bir durum var, madem dışarı çıkacağım, gömlek de giyeyim. Vesile olur bana. Bir aydır falan gömlek giymiyorum. Özsaygım gömlek lafını duyunca içeriden kafasını uzatıyor. Gömlek giyince hoşuna gidiyor onun da. Hazır dışarı çıkmışken berbere gidip saçları da kestirelim, ister misin özsaygım? Neşelendiğini belli etmek istemez bir halde, ağzının içinden "olur, sen bilirsin" diyor. Nasıl "sen bilirsin", kestirelim mi, kestirmeyelim mi? "Kestirelim" diyor. Bağır biraz ya, sesin çıksın. "KESTİRELİM" diye bağırıyor gülerek. "Ulan ya, bak nasıl neşelendi" deyip kafasını okşuyorum, yanağını hafif tokatlıyorum. Yıllardır dayı gibi, amca gibi idare ediyorum özsaygımı. Depresyonu falan yok ibişin, sadece şekil yapıyor.

Kralisyen ForumTr'yehoş geldiniz.

ermanciglar@gmail.com

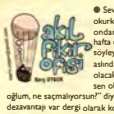

● Sevgili okur sen bu satırları okurken benimbugüne,düne, ondanönceki güne ve de geçtiğimiz hafta okuduğun yazıdan buzamana söyleyebileceğim hemen her şey aslında üçcaşağıbeş yukarıduymuş olacaksın. Bensana Trump yazsam, sen okurken "Hillaryseçildi ya oğlum, ne saçmalıyorsun!" diyeceksin, haftalık dergimin bu dezavantajı var dergi olarak komple yaşıyoruz budurumu. Hayır zaten biz dergiyi hazırlayana kadardüşündüğümüz esprilerin yarısı yapılıyor,bir de kötü yapılıyor,"Ulan o öyle değilböyle yapılır da," diyemiyorsun, harcanıyormalzeme. Resmen tam yeni öğrendiğimiz sigara yapımı anlatacakken Yetkin'in sözünüzü kesipfikrayı tam birayrıgibi kötü anlatması gibi.Zira Yetkin en komik fikrayabileüzücülük şekildeanlatma özelliğine sahip.Adamın anlattığı bir Temel fıkrasından sonra bardan kovulmuşlığınıbile açıpanlebiliyor musunuz? Ustelikbar da benimbarmıdı, herif o kadarkötü fıkra anlattı ki,sırf dinledim diyebeni bile kovdular iki hafta almadılar.

● Zaten bütün dünya aleyhimizeçalışıyor anasını satayım. Yahu bari şu Amerika seçimleri efendi gibipazar olaydı?Ama yok millet kilseye gidemiyor diye mi ya da milletkilesede etkilenir diye mi nedir, salı gününe almışlarseçimleri,tatil de değil, millet işinin arasında gidip oy kullanıp gelsin.Ama nasıl bizdeher on kişiden beşiAmerika'yı şirketlerin yönettiğine inanıyorsa Amerika'da da 1 her on kişiden beş olmasabile üçü Amerika'yı Birleşmiş Milletler'in elegeçirip yönettiğine inanıyor. Bunlarınarasından birkaçıbu yönetıcilerin uzaylı sürüngenler olduğunu daileri sürüyor, bizebakacak olursanız, dünyamızı uzaydan gelipistilaeden sürüngenlere Memo'dan başka inanan gormedim. Zaten Memo'ya üçinç bir şey söyle de inanmasın.olacakki değil.Mesela Memo'ya "Oğlum ispanakta o kadar demir yokmuş, yanlış hesaplamışlar," desen şüphelenir inanmazsama "TemelReis'i uzaydan gelen sürüngen istilacılar yapırmış,cizterlerini zindana bağlıyıp cidirriorlarmış,cizmeyeni yiyorlarmış çünkü uzaylı sürüngen istilacıların temel besin maddesi ıspanakmış," desen inanığı yetmez on yıl boyunca sağda solda anlatır, ısrar ederle saadence tartışıp iddiaşır.

● Bu aradaAmerika demişken, galibaeskiden çokfakirbir ülke olduğumuz içinilkelerarası aramızdapara toplayıp birini Amerika'ya göndermişiz,geldikten sonra dagördüklerini anlatırıp Amerika'ylailgili bilgilerimizi o şekilde oluşturmuşuz. Zira zamanında dönenen yaman Amerika gayklerine bakarsınız da, artık ülkece para toplayıp hangi hergeleyi "git,gör de bize anlat," diye gönderdiysek hepimizi fena kazıklamış.Misal bilhassa bizim kuşağın en yakından bildiklerinden: *"Abi Amerika'dasokakta zenciler önünü keserse, hemen ayet-el-kursi okuyacakmışsın, zenciler müslüman olduğu için hiçbir şey yapmıyormuş."* BenAmerika'yla ilgilibilgisi bundan ibaret insan bile tanıyorum. Şimdi böyle geyikler de kalmadıtabii, millennialar sağolsun, böyle geyik dönünce hemen pıt pıt telefonlarıyla google'agiriş bakıyorlar. Onlardan birine söylesen hemen girip bakacak sonra da *"Nelalım var ya, zencilerin en fazla %1 i müslümanmış bir kere,"* diyecek ama bizim google'imiz olmadığı için yıllarca bu hikâyeyi dinleyip ayet-el kürsi ezberlemeye çalıştık.Ama Amerika'da elliatmışbin zenci müsluman var, onlarında çoğuMalcolm-X'i öldürten adamıntarikatı.

● Yineaynı adamın saldığı diğerbirgeyikde Amerikalıların amanne kadar da apzal olduğu tabi.Hayırbirazdüşününce dünyada bir diğerinden dahaaklı ya da daha aptalınçbir halk olmadığını anlamanız mümkün, istatistik diye bir şeyvar. Nasıl ki kadın erkek doğum oranı herhalkta yüzde elliyse, zekilerin,çok zekilerin ve aptallarındağılımı da üç aşağı beş yukarı aynı. Ülkeler arasındark yaratan, hepsinin elindeki az miktardazekisi insanla ne yaptığından ibaret.Haribizim kıçımızı yaya yaya "imkânyok,imkân olsa," dediğinizi zeyişte. Yani kimi ülkelerde "E imkân yoksayaratalım,"deniyor,kimi ülkelerde de "Bizde çok sakat var," deniyor.Ama bizim bu Amerika'ya gönderdiğimiz arkadaş meyerse döner dönmez "Bu Amerikalılar çok aptal." diye geyiğe başlamış.

● Artık adamyıllarıonce Amerika'yagitsin diye gönderdik ama herifçoğlu gidip Fısa'ya Malcolm-X'le Amerikan Pastasını seyredip gelmiş anlaşılan.Günahınıda almamak lâzım,belki anca o kadarpara denkleştirebilmişizdir. Hayır Malcolm-X yerine Pulp Fiction'agitse ya dadaha fenası Hasnun Galip'te matineleri devamlı iki Film Birden sinemasına gitsene anlatacaktı çokmerakediyorum.

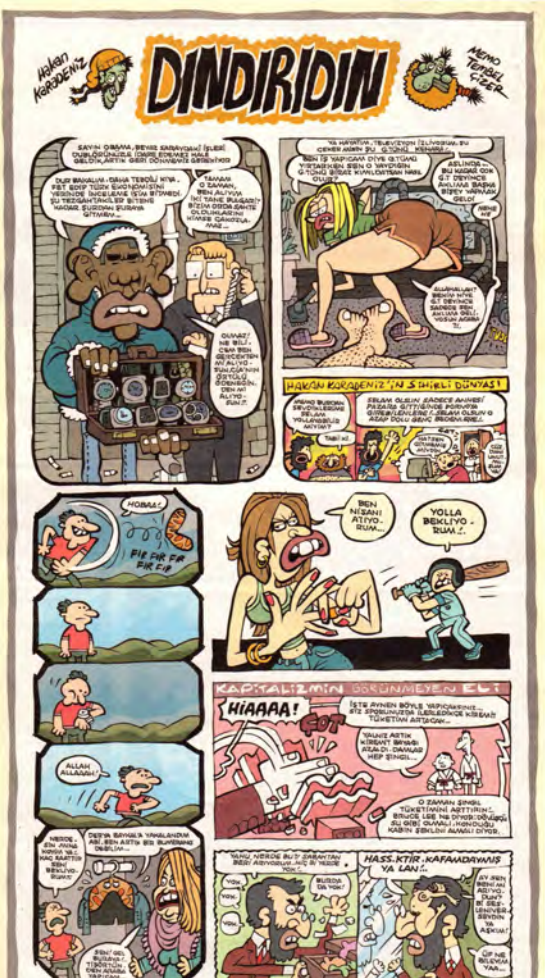

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hayatı bölüşürken güleçtik dobra dobraydık Sanzekil yaşamak elbet içimesindi"

Metin Eloğlu'dan

● Emperyalizm nedir? Kapitalizmde bollaşmadır, elinde tek ülke yok da, koca bir dünya var demektir. Emperyalizm, budur!..

● Amerika, Amerikalığını yapacak... En kansızından kaset-şantaj, fitne fesat, tekmil alçı operasyonları, kardeşi kardeşe düşüren ayrımları körükleme, itibarsızlaştırma hareketleri, elinin altında yedek tutma ve her neyse, ne yazık ki, çoğalarak devam edecek... Kanlı işgürlükleri ve askeri işgalleri ve harita tasarımları devam edecek... Üçüncü dünyayı dümdüzetme heveslisi haçlı kovboy, şiddet politikasını değiştirmeyecek... Hanımefendi kazanırsa da böyle olacak, ırkçı işadamı kazanırsa da böyle olacak... Amerikan şiddeti, amerikan halkına da tehdit. Umut, elbette hep var ve hepimizin emeğine muhtaç. Amerikalılarla birlikte kurtulacağız ABD saldırganlığından...

● Her gece, sabahına koşar. Siz banka kartlarınıza güvenin, biz Musa Kart'larımıza güveniyoruz...

● Kütüphaneyi her karıştırmamda, kalbime ince bir Asım Bezirci sızısı çöker. Ruhu şad olsun...

● Ortadoğu, Şii ve Sünni arasında değil, işgal ile yurtseverlik arasında. Enerji kaynaklarını batıya kaptırmamak için mezhep ayrımları kalkmalı, güçbirliği olmalı. Sonuçta bu mezhepler, barış dininin mezhepleri, barış içeridne başlamalı. Hep savaş planı olacak değil ya, barış planı da güzel...

"Kararında içmek" diye bir şey yok... "İçmemek kararı" diye bir şey var...

● Ne zamanki dergilerin, gazetelerin üstünde KKTC fiyatının yanında, Kıbrıs Rum Kesimi fiyatı da yazar, işte ben ona inginçlik derim, entereasanlık derim...

● En ideal 4x100 ekibi, yarış biter bitmez, terlerini hızla kurulayıp hemen poker masasına oturan sıkı arkadaş grubudur ... Bayrak da gene yanlarına ha...

● Galata'da Çaycı Resul'u arayıp çay istedik, ismimizi söyleyerek getirdi! Çıkıyomuş telefonunda kim ararsa adı. "Bu neymiş böyle" dedim, "Çay ciddi iştir" dedi..

● Türkiide "Ben ağlarım, doktor ağlar, dert ağlar" diyor. DOKTOR DA AĞLIYOR. Latin dillerine çevirisi çok zor bu sözlerin, teknik adamın niçin ağladığını kolay kolay anlayamazlar. "İş tanımında bu yoktu" derler. DERT AĞLAR'a sıra geiemez bile...

● Poyraz vardı geçen gün, bulutlar fırıl fırıl... Bir saniye bakmıyorsun, hemen şekil ve yer değiştiriyorlar ... Galata Kulesi'ne baktım, arkasında bulutlar, deli hareketli... Biraz bakınca, kule hareket ediyormuş gibi oldu. Böyle güzel bir yanılsama az olur. Durduğu yerde mefturuyum kulenin, devinir gibi olunca iyice bağlandım...

● Meteoroloji radyosuna denk geldim. Haberler yok, direk hava durumu. İnsan bir türbulansa giriyor ruhen...

Yalnız, müzik çok iyi, her biri güzel okunmuş şarkılar, türküler...

Kendin sevme Hatta y

● "Zafere Kaçış" filmini coşkularla seyretmiştim ilk. Gene gözüm takılırsa, gene inceden coşarım. Tek eksiği Maradona olan film!.. Çocukken, tek ve siyah beyaz kanalda bir macar filmi izlemiştim, aynı temalı. Gene nazîler, gene futbol, gene maç... Acaip güzel filmdi, ne adını hatırlıyorum, ne mesai verenleri... Ama macarlığı kalmış akımda, bi de gene malum verdiği coşku. Hele de çocukken, coşkuya daha açık oluyor insanın kalbi, yelkerlerini açıveriyor neşeye, coşuma...

● Bu kadar yeni inşaat, site, yaşam alanı; tamamı "doğallık" iddiasında ama doğanın böğrüne, kalbine saplanıyorlar. Tabiatın ölümünü de gene tabiat üzerinden pazarlıyorlar. "Pes" size yahu!..

ebeğin oyuncaklarıyla mesaisini örnek almak şart. Hiçbirini
madan, hepsinin hakkını veriyor. Oyun, çok ciddi bir iş.
yetsin de oyuncaklı olması gerekiyor...

engin kişinin işidir yanılsama. Öyle kolay olmaz yanılsama.
halli yanılır. Fakirde o da yok, fakir yanar...

arheş kişinin gıdası bile "ıslak" hamburger he..

ğenmek, kendini
alamına gelmez.
n tam tersidir...

● Ruslar, acaip millet. Birisi hapsırdığında, onlar da "Çok yaşa" diyorlar, çünkü bildiğiniz gibi hapsırırken kalp kısacık bi duruyor. Yalnız Ruslar öyle düz "Çok yaşa", yani "Butsdarof" demiyorlar, işi kafiyeye dökü

tsdarof, İvan Petrov" diyorlar. İvan Petrov, burada konu
keni, sırf kafiye olsun diye mevcut. Bizim, hapsırmada
k yaşa, Ali Paşa" dememiz gibi bi şey. Bu tip bir
anlıkları var... Ruslarla ilgili bir başka ilnginçlik de
" ile başlayan isimleri "G"li okumaları. Yani onlarda
redot" yok "Geredot" var, "Hitler" yok "Gitler" var. H
ka yerdeyse H olarak kalıyor ama ismin başındaysa G'ye
üşüyor. "Hayri" misin, "Gayri"sin artık sen, alışacaksın
a. Ruslar, acaip millet...

utpereistlik, şekil değiştirerek varlığını sürdürüyor. Patrona
kalık, komutana dalkavukluk, CEO'ya yancılık ve benzeri
derde. Putlar da kanlı canlı, bildiğin geğiren meğiren tipler...

eka sahibi olmayı, hiç bişeyi beğenmemek sanan ruh
uğu, tüm beğenmediklerini biriktirip kendini beğenme
nda harcamakta ve egosu şiştikçe, ruhu daha da
sullaşmaktadır...

az boyunca, tuhaf bir kuşun ötüşünü duydum sabaha karşı
incirleme olarak, sabah yüzümü yıkarken, aklımda genellikle
rip bir kuştu gönlüm lo, elimden uçtu gönlüm" türküsü
n. Zihin, sinir savaşı...

<antocadonino@gmail.com>

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

ÖZGÜRLÜĞÜME DÜŞKÜNÜM DİYODUN, HIÇ DÜŞKÜN FALAN DEĞİLİMİŞİN...
HE HERE...YAKALA...
YAYAAP!

ÇOK ULUSLU BİR ŞİRKETTE PERSONEL SEFİYDİM... BİR SABAH UYANDIM VE İŞİ OLDUĞU GİBİ BIRAKIP EGE'DE BİR SAHİL KASABASINDA KÜÇÜK, SESSİZ, SAKİN BİR DİDEDİ YALAYAVİK ATEŞİSİNİ FABRİKETTİM...
YARIMA OĞUL...

ÖĞRETMENİNE AŞIK MISIN?
YAV İŞTE BİSEY OLMADEMİŞİNİ...
NE OLACAK LAN PATEN... BAŞA BAK...
AH GÜZEL...BAŞA LAF YOK... YAKIŞIRIM ONUNLA...

LULAN YASSIKOSUN HAA..
TÜRKİYE ORTAKULUĞUNUN KOMİK OK ÖĞ TÜ...

YIL: 2346...
KAZADA ÖLEN VATANDAŞLARIMIZ İÇİN BİR DAKİKALIK UZAK MODUNA DAVET EDİYORUM...
SESSİZCE ALSAK OLUR MU?
İHSAN BUNU BEĞENDİ...

VERGİ İADESİ OLMADAN FATURAYI NEYDEN MAHSUP EDECEKSİN DEDİM...
NE DİYO?
GÜLÜYO...

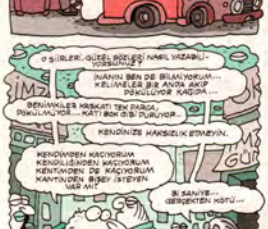
O ŞİİRLERİ GÜZEL BİZİLERİ NASIL YAZABİLİ-
İNANIN BEN DE BİLMİYORUM... KELİMELER BİR ANDA AKIP GELİYOR KAFAMA...
BENİMKİLER MASKATİ TEK PARÇA, PÜRÜLMÜYOR... KATI BOK GİBİ DURUYOR.
KENDİNİZE HAKSIZLIK ETMEYİN.
KENDİMDEN KAÇIYORUM KENDİLİĞİNDEN KAÇIYORUM KENTİMDEN DE KAÇIYORUM KANTİNDEN BİSEY İSTEYEN VAR MI?
Bİ SANİYE...GERÇEKTEN KÖTÜ...

ÇOCUĞUNUZ DERSİTE KİRİLİKLE İKİNİ DİNLEMİYOR... İLİŞİYİN... ÇOCUKLAR, PUNKWAVE İLE BASELİNİN İSKE VE TOZ BULUTUNDAN OLUŞUYORDUR...
GÜTTEL...

BİR SEVGİLİM OLSUN HATTINA HOŞGELDİNİZ... BEKLEYENLER ARASIN... DAHİ SİZİNKİ DİJİ BİR...
HAY SANSIYLA SÇAYIM...
BAKA BAKA... SIRA SİZİN...
AAA...
SİRANİZ ÇOK GEÇİDE DİYE KORKUYORUM MU?
HAYIR YAANI MANYİDAİ DİL BİRAKMA...
HAH HAHHAH HAA! GÜL BEN...
ERSEN...

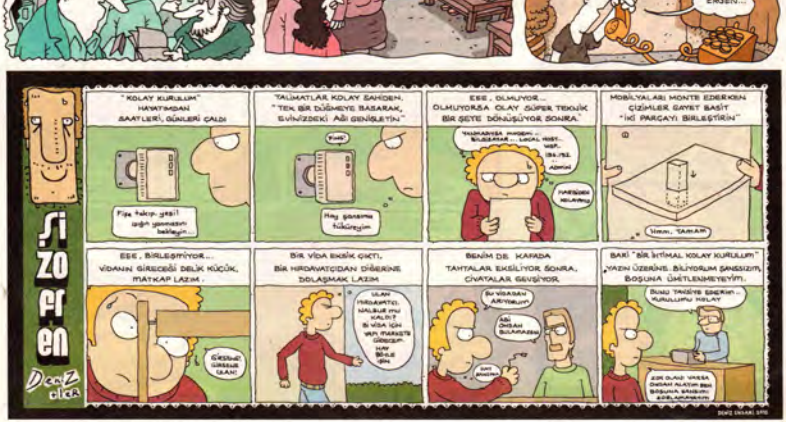
sizofren
DenZ ekeR
"KOLAY KURULUM" HAYATIMDAN SAATLERİ, GÜNLERİ ÇALDI
Fişe takıp, yeşil ışığın yanmasını bekliyor!
TALİMATLAR KOLAY GELDİ. "TEK BİR DÜĞMEYE BASARAK, EVİNİZDEKİ AĞI GENİŞLETİN"
Pıtt!
Hay sansıma tükürüyüm
EEE, OLMUYOR... OLMUYORSA OLAY SÜPER TEKNİK BİR ŞEYE DÖNÜŞÜYOR SONRA.
YAZARDIM MESAJIN... BİLGİSAYAR... LOCAL HOST... WEP... DSL-ISE... ADMİN!
HAYDEMEK OLURDU.
MOBİLYALARI MONTE EDERKEN ÇİZİMLER GAYET BASİT "HİÇ PARÇAYI BİRLEŞTİRİN"
Umm, TAMAM
EEE, BİRLEŞTİYOR... VİDANIN GİRECEĞİ DELİK KÜÇÜK, MATKAP LAZIM.
GİRSİNE! GİRSİNE ULAN!
BİR VİDA EKSİK ÇIKTI. BİR HIRDAVATÇIDAN DİĞERİNE DOLAŞMAK LAZIM
ULAN HIRDAVATÇI! NALBUR YOK KALDI! BİVİDA VEYA MARKETE GİDİCEĞİM... HAY BİLGE SİN
BENİM DE KAPADA TAHTALAR EKSİLİYOR SONRA, ÇİVİYALAR GEVŞİYOR.
BU VİDADAN AAYLIYORUM!
ABİ ÖNDEN BULAMAZSIN!
OH! ÖNDEN!
BAKİ "BİR İHTİMAL KOLAY KURULUM" YAZIN ÜZERİNE. BİLİYORUM SANSSIZIZ, BOŞUNA ÜMİTLENMEYEYİM.
BUNU TAKSİYE EDERİM... KURULUMU KOLAY!
EĞİ OLAĞI VİDEA ÖNDEN BULAMAZSIN BOŞUNA BAKMAN AZIL MAMAKSIZ!
DENZ EKEREN 2006

Çarpışma

İpek & burak

yazan çizen OKY

Tribal enfeksiyon

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Zevk=i gamdildemidir dağda mı tendemidir" *Nâbi*

GÜZELLEME

Gün batıyor.

–"akşam yine akşam, yine akşam"A. Haşım– (Antalya/Karaoğlanparkı)Aşağılarda kıpırtısızdeniz, karşıda dağlar. "Hep de gün mü batıyor kardeşim allalla ya?" Deme. Evet. Hep akşam.Yapacak bişeyyok. Benlen de alâkalı.(senlen değil Der) Kalkmam, toparlanmam, şu, bu...Anca işte... Anca buna yetişebiliyorum,(testide nevarsadışına o sızar)

Yalnız, kaçırmamak gerek ha. Söylemiş olayım. Gerün en cerbezelizengi(el/menevişi/efsunlu "onbeş" dakikası.En kymetli onbeş dakika.Yetişemezsen uçar gider. Ki çok yazık. Kocagün,aynı, öylece durupduran şey, çokçok kısa bir zaman aralığında, (hop!)bambaşka bir şey'e;"gece"ye dönüşüyor. O ishirli, değişim anı işte.Görüp göremeleceğimiz en büyükalan:o "mavi"satılı; gökyüzü birden alevalev yanan bir"kırmızı"ya, "kıpkırmızı"ya boyanıyor.(güneş deartık bakılabilir,mangalda usul usul yanan bir ateşeJköz'e, bir kor parçasına)Yangın seyretmek gibi.Aynısı. Kosköca bir yangın, Bakmadan durabilir misin?

Yalnızlığın, sessizliğin, sükûnetin, depresif, uyuz/mahmur rengi; mavi, o devasa mavi (içtahda kapatırmış ha) birden,şehvetin, ihtirasın,coşkunun, tutkunun mutkunun rengine,kırmızı'ya dönüşüyor. Kim kayıtsız kalabilir ki? Kan, kor, nar rengine.

Çukulata kağıtlarının,rujların,allıkların,çocukluğun,elma şekerlerinin, hatıralarımızın bulanık havuzlarında usul usul salınan iç hoplatıcı,akıl alıcı"kırmızı balık"ların,gelinciklerin rengine... Kan deveranını hızlandıran,soluk soluğa bırakan,alevalev tutuşan; "çılgınlığın" rengi.

Yaşlı biri bile giymişolsa,şöyle bir durup bakarız. Nooluyoroorada?

"Bende iş bitmedi,yaşıyorum,kanım kayıyor, anlarsın ya" demek istiyor. O kıpkırmızı giyinen yaşlı,şte o şeki,ayrı o renktegirişmiş gökyüzüne de bakıyorsunbabı.Aklımız karşıyor,(bişey diyor, diyor ama ne?)

Bütüncanlıları,hepimiziayrı şekilde etkiliyor günbatımı.Ortak dilimiz o. Bir "lisan ı hafî" Bir gizli dil.Aramızda,Aşağıda, o kayaların tam denize değdiği *yerlerde,kayaların üzerinde şehir,"birminare büyüyük sekligindekayalarınüstüne kurulmuştur" diyor Evliya Çelebi) sular böyle kararırken, deniz bomboş,güneş doğlara iyiceyaklaşırken* yaklaşırken denizdeolurdum. (denizinçindeyani) Aşağıda. O süngerimsi,delikdeşik *kayalarınn("falez" denilyor) oyuklarından yanın parmak büyüklüğünde* minikminik yengeçler çıkıpçıkıp dizilir, güneşinbatışını seyredenlerle(ben de, refleximi tutup onların seyredişlerini) *O oyuklara dolupboşalansuların glukgluk'larından başkasesolmazdı. Derinbir sessizlik. Sadece o* şıraltlar. *Dağlara değdi değecek kıpkırmızı güneş. O minikiğneucupinlpınıl karagözleri deolmasa farketmekimkünsız. O derece hemhâlolmuşlar ki o kayalarla; Aynı renk aynı desen. (küçük bir parçası canlanmış yeni yeni yürüyor sanırsın) En ufak bir kıpırtımda hızla o oyuklara, deliklere, evlerine gerikaçarlardı. Onları da bizimgibi bir şekildeetkiliyor herhalde. Bigane kalamıyorlargünbatımına. Kimiksağır da ha keza,aynı onlarda,daha büyükçeoyuklardaöylece durupbatan güneşe bakarlardı.*

"Durur dallarda alev gibi kanlı bülbüller"A. Haşım. (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?)

Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?) Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?) Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?) Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı

Edvard Munch 1863-1944

renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?)

Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?)

Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o ıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?) Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müziyseninin saksafonu. Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şapırtıcı bi şekilde) aynı

Saat satan, uzgün suratlı, suskun zenciler... Sadece gece çıkıyorlar. Dükkanlar kapandıktan sonra. O karanlık yolda. Hepsi de yalnızca saat satıyorlar. İstanbulda, Aksaray'da falan bisürü de. Burada da varlar artık. Hiçbir ses çıkartmadan, bisürü saat önlerinde, öylece. Niye başka bişey satarsın yok? Niye hep saat? Sürreal bir tablo gibi.

Sembolik gibi de sanki. İnsanın akılkamaşıyor, şey oluyor biraz... "Saat" gibi onbinlerce kere sembol olarak boy göstermiş bir nesne, sanat eserlerinde. *(romanlar, şiirler, şarkılar gırla–Sanatın Ayarlama Enstitüsü–"Bir bozuk saattir yüreğim"T. Uyar.)* Bir şey demek ister gibi.*(sanki başka, bilinmeyen bir sr'i bir yolla, sadece saat satarak bize bişey demeye çalışıyorlar, belki kandileri dalı bilmeden—gibi—)* Bir rüya sahnesi sanki. Sıra sıra sessiz, suskun, biçare zenciler, yerlerde binlerce saat... İplere serip serip yufka gibi, eriyen saatleri satsalar o zenciler, bunun kadar şaşırım artık herhalde.

Sanatın Ayarlama Enstitüsü

Bitirirken,
bir alıntı.(bir şarkıdan)
"Gülmelerimin onbinkatı yastayım"
Varoşların, yoksulların, en alttakilerin çığlığı: Rapçi Yener.Yener Çevik (elli kuruş soda)

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum..

info@cengizustun.com

engin.ergonulta@gmail.com

ONLARIN KAPSÜLÜ NE GÜZEL...

HİÇ FEYRİ'Yİ DENEDİNİZ Mİ?
İNANMIYORUM SİZ?..
AMİLİO'YU ÖNCE TELEFONA BİR YÜKLEYİN BAKIN...

DÜŞMANLARIMIN HEPSİNİ GEBERTTİĞİM İÇİN ARTIK YENİCİ MEZUNİYET FOTOĞRAFIMA SIKIYORUM... HAY TİPİNİ SİKİM SENİN, HALE BAK...
EFENDİM SİZE BİR DE BENİMKİNİ DÜŞÜNMEK DEVRİK Mİ?
DİKŞ
Hepimiz ölmüşüz de haberimiz yokmuş... Nive güzide bu allahı seviyor...

ANANE MİKİ MALUS GELİYOR!..
ELLERİNE ALDANMA YAVRUM KAÇ ORDAN GULYABANİ BU...
AVVH! BANA BİŞEYLER OLUYOR!..

Basbak! Türkiye'ye girişe en büyük değişiklik diyorum. Erkeklerin de Yankiler'in formaya fesh tam dardı pijamaz! valla fam vakıştı...
EE BABA NASIL OLUCAK İŞLER?
BÜYÜK ŞEHİR ÇIHAM AM DİYORSUN?.. BİRİNCİ CESARET GÖLMEYİZLER YA...
HE HE!

DAHA HIZLI ÇEKİN LAN! HIZLI! SENİN MAMMUTLUK SÜRÜN DOLDU KOCUM..GİDEBİLİRSİN, BEKİRSİZ...
Erkek! diğin.
ASIL KÜREKLERİ HAT NİVE GÖLÜN'UN ÖNÜNE ZOLA!
ÇOCUKLARA BAKIYOR DEDİM YA...ÇALIŞIN OLUM DALGA GEÇME!
YİN BİRİ HEH!
ALLAH RAZI OLSUN...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mür.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Uğur Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cemci
Kalaycılı: Şenli Sivaysoğlu
Muhasebe: Nimet Tekinel
Hukuk İşleri: Sevgül Yıldız
Yönetim Yeri: Sevgül Yıldız

Adres: Asmalımescit Mah. Sıtkıyh Sok. Hamsun Ap. 2-Blok No:20/12 Kat.1, Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212)245 53 38/39 Fax: 0 (212)245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Türkiye (TL) | Avrupa: 120$ Avrupa: 80€ Uluslarüstü: 120$
İBAN Numaramız: Kanuni Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Kasım 2016 | Sayı: 480

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, resim ve karikatürlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmadan bu/bir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

HAFTASONUNDA TÜM TÜRKİYE'DE

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Ligde
İşte bir kadının kadın tipi
Adri naaptın yaa sonbaşı üzerşemekten başka dünü
Bara tek başına selvişçi çıkıyo ki dünü eşşit var barda
Yaa ne?
Ve uçuş
Vodka portakal
Haa iyi oldu bu bu tane de benden
Votkasına bol kontür de alır
Ne dersin bol sarkazmlı var barda
Sevaş bunu bi daha
Hiiiçç
Hiiiçç
Bi daha
Yine de hiiiçç
Selli ki hazırlanmış sin aya hiç sevmem öle vücik vücik bonartik lafları sonlum
Sen de sevmiş
Aha müşteriği var bi daha
Bak, hiç sinelerine anlaşılı bir kadını denk gelmiş
Ne diyoğum bilemiyom, ne diyoğum
Sonra bizelin dövelişlek musunz
Aa
Haa dedim seni bekli fala falan kastetmiş dedim
Ne
Oha
Bazı şarkıların var
Hişşlar
Hişşlar her sabah sünayden, her akşam iki gecelere kadar açıkasın
Her iş yallanmayıcak kin kimse sizine bişiy yeyen
Yılmaz, sevgiliyle ayrıcın, alan öle bir de, kimseye öle üzülmeyen
Yaar
Hişşş
Hişşş
Bi de cıncık alı alırsın
Ne diyoğum bilemiyom, tanıyan mıyım
Kişş
Yanlı
Tanıyan
Tanıyan mı
Evet evet ama
Ama
Bu da erkekler, ilişkilerinin başında kendilerini en iyi şekilde yansıtmaya çalışırlar
Ama bu da erkekler, ilişkilerinin başında kendilerini en iyi şekilde yansıtmaya çalışırlar
Tahaa, kahle
Ahh ahh
Evet, sizelin için
Merhaba güzelim
Sana tanı ki
Haa... benimle kafa bulduğun yanlı! Çoddie alamıla hata etmişsin!
Çoğlu!
Barbo, benim hesabı çıkarsan na... Harrendinin votkasını yanlışlıkla unutmuş
Tahaa, gelmiş
Sana cıncık gelmiş
Tekrardan, lütfen, tahaa bizim sana
Çok sözlü, anlaşılı bir kadına denk gelsin
Ahh ahh merhaba bebeşim
Aha cin gözlüm, sen aşkın
Yaa kiş güzel
Pardon, tayşanım
Ohh!
Ahh ahh! Gelmişsin ahhaa!
Su da erkekler, ilişkilerinin başında kendilerini en iyi şekilde yansıtmaya çalışırlar
Su da erkekler, ilişkilerinin başında kendilerini en iyi şekilde yansıtmaya çalışırlar
Su arada doğum günün ne kasın
Ooo kadın! Kadınlar kişiye hiç bilgi vermez kadındır
Günüş benin tenisçe alerji yaptığın hamleni olsa
Evet, sonuç
Kişş hiç bilgi vermez kadındır
Kişş hiç bilgi vermez kadındır
Erkeğin kafasından tek bir maddeyken kadının uzun bir listesi vardır. En başında öğrenirsen ne güzel. Bu ilişki boyunca kıvranırsın, senin fark etmeni bekler. Bir arkeologun üzerinde çalıştığı bi tablet gibi gönderdiği emojileri çözmeye çalışırsın saçların ağarıncaya kadar
Erken gün
İyi geceler aşkıma
Sabah
Günaydın bebişkoşkala
Sonraki gün
Kendilin kutlu muamlin olsun melekşi
Hem hem hem
Sonraki gün
Hayırlı cumalar boncuğuş
Yetter yaa! Bokşunu çıkarsın sen de haa!
Nooolu çıkıyin
Sekte bir şey görüşkü si sana yazıya bana
Seni meşkul mi bikarıyin
Yaraşı bukle yetter
Ayy bitti mi telefonu
Dıt dıt dıt dıt
Ben bu fotoğrafın hiç üzerşine
Hişşlar
Hesabı var mı
Her sabah beni işe bırakıp aşkım bir şey sinin
Gerçekten fotoğrafın artısıyla
Su geçti kişler artık yetter artık başına neler gelir
-SON-

17 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/47 No: 481
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan halkı yönetmenin sırrını verdi: "Çobanlığın felsefesini anlamayan insan yönetemez, ben de bir çobanım."

Vatandaşa Sorduk: Çobanlık

Orhan Gürsoy Taksi (39):

Davaları güttme mesleğine Çobanlık denir... İnsan insanın çobanı olmak isteyebilir... Netice de bi meslektir yani... Ama bakalım karşı taraf o'nun davarı olmak istiyo mu?.. Çünkü bazı davarlar demografiye inanıyor... Otlamaya kendi başlarına gidip, kendi sürülerini hep beraber idare etmek istiyorlar...

Asuman Tekrenk ONDÖRT (53):

Kızcağız "Dağdaki çobanla benim oyum bir mi?.." diye sormaz olaydı keşki.. Çobanın çok gücüne gitti... Kızım çık özür dile lan.. Kapat artık şu parantezi.. Sen açtın, sen kapat... Fakyu, zaruret zindeyiz...

Fikrimun Sinepçeker (52):

Başkanlık sistemi değişikliği millet anlamadı tabi.. Çok ecnebi işi... Çobanlık olmu.. Alacak sürüyü çoban, Orta doğunun ot bitmeyen çöllerine otlatmaya götürecek...

Vandevurt Dilandilioğlu (40):

"Çobanlık sistemi gelince hepimiz çok rahat edecez," dedi dayımın oğlu.. Çünkü dayımın oğlu çok killi.. Ayak bileklerinin üstünden, ta sırtına, oradan da alnına kadar kılları, sıçanlar, tüyleri var... Senede bir dahi olsa bi kırpılmak istiyo.. Ama arkadaş şu bununla "metroseksüel mi oldun amk," diye dalga geçmelerinden korkuyo.. "Çobanlık sistemi gelince kırpılan yünlerimiz, Türk hava kurumuna mı bağışlanacak," diye başladı muhabbete. "Ne yünü, ne kürkü?," diye şaşırdım. "Çobanlık sistemi gelince hepimiz çok rahat edecez," diye devam etti.. "Olm," dedim "kırpmıyolar ki, sır ağdayla giriyolar (anı)," dedim.. Gözlerinde sevinç pırıltıları belirdi.. Tüylerinden o derece nefret ediyo.. Sonra ocağın üşak ateşinin üzerinde biraz dönderdim bunu.. Koktu ama güzel oldu..

Tutuklu gazeteci sayısı 142 oldu!

Gazeteci Tipi Cezaevi

Menzil tarikatının Sağlık Bakanlığı'nda kadrolaştığı AKP'li vekiller tarafından bile itiraf ediliyor...

Boğaziçi Üniversitesi rektörlük seçiminde yüzde 86 oy alan Prof. Gülay Barbarosoğlu yerine seçimde aday bile olmayan Prof. Mehmed Özkan rektör olarak atandı.

Normal şartlar altında sahibisiçeçimle belirlenen bir makamagelmek için öncelikli şart seçimlere katılmaktır. Dünya üzerinde seçime katılmayan partinin iktidar, kuraya katılmayan futbol takımıningrup lideri,bilet almayanın piyangomilyoneri olduğu görülmüş şey değildir.Ama **Yeni Türkiye'de** birgece ansızın seçimlere girmediğinizhâlde rektör bile olabilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** herhangi bir seçimi kazanmanın ön koşulu seçime katılmak değil,AKP'li olmaktır.Atanarak göreve gelen rektör de olsa olsa rektum kadar saygıgörür.Gerçidünyaüzerinde rektumasaygıduyanların oranı bu rektöre saygıduyanlardan katbe kat fazladır orası ayrı.

Yine **Normal şartlar altında** bir bölgedeki bir grup insanı temsil edecek bir heyet o bölgedeki insanların oylarıyla belirlenir.Ama **Yeni Türkiye'de** hükümetin Kürt sorununun çözümü için Kürtlerin seçtiği temsilciler yerine kendi seçtiği bir grup"güçlüaile"ve"din adamını"yaniaşiretreisive tarikat şeyhini muhatap almaya kalktığını görebilirsiniz.Yine de şimdilik aşiretreislerive tarikatşeyhlerinin arasına bir de Boğaziçi Üniversitesi rektörünü eklemedikleri için şükredebilirsiniz. Hayır, dahadün bizim küçük oğlanın okulunun okul aile birliği başkanlığına da yine Boğaziçi rektörünü atadılar, o da hiç hayırdır, demeden okul aile birliği başkanlığınakuruluverdi. Okulda çocuğu bileyok kuntizin.

Normal şartlar altında bir siyasi partigenel başkanı şartlar gereği ek iş yapmak zorunda kalabilir ama **Yeni Türkiye** bir siyasiparti genel başkanının, ayrızamanda iktidar partisinin ofisboyluğunu yaptığı tek ülkedir.

Normal şartlar altında dümdüzediliptaş üzerinde bırakılmamış bir şehredönen insanlarıçin "Evlerine dönüler," diyehaber yapmakancak acımasız ve de düşüncesiz bir mizahçının işi olabilir.
Ama **Yeni Türkiye**'nin bütün büyükbasınının geçmişlerinin altındakaldığı harabelerarasında evsiz kalmış insanların haberini "evlerine dönüler" diyemüjdeli bir dille verdiğini görebilirsiniz. Bu durumdanecipTürk basınının yöneticilerine de böylemüjdelieve donüşler dilemekten başka ne gelir elden onu da bilemiyorum.

@boris_isgor

RTE:
"Çobanlığım felsefesini anlamayan insan yönetemez, ben de bir çobanım."

Adıyaman'da çocuk istismarı ile ilgili davaya yayın yasağı getirildi.

Donald Trump, 3 milyona yakın göçmeni ülkeden göndereceklerini açıkladı.

uğur gürsoy

SADECE KILIÇ DÖNME HAREKETİYLE BÖYLE VÜCUD İMKANSIZ, KESİN İĞNE BASIYOR GÖT!..

Hadi ya?!
TİNNNG!
ALTMIŞBİRİNCİ ÇAYINIZ! ARTIK EMEKLİSİNİZ. TEBRİKLER!..
AAA, NUSRET BEEEY!..

Yurt içi ucuz
5 dakka bi bulutun üstünde sevgi-romantik dumanlı fotoğraf çekebilirsiniz
Yurt dışı pahalı

SON ARMATHAN TOPLANTISINDA AŞIRI DERECE KARARSIZ ALMIŞTIK ANA BAKIYORUZ DA PEK BİLEN/YORUMLU CENGİZ BEY...
ESKİ DURUMUNUZU KORUMA KARARI ALMIŞTIK
İKİ KİŞİLİK KISA OLMAYAN KARARSIZ BİR KARAR!
ÇEŞİTLİLİK SUNMAKTA ÖNEMLİ BİR ADIM!

GÖTÜN DEMİR GİBİ OLMUŞ, ASANSÖR MU BOZUK?
HI HI..

Batı Yakası
PIPT PIPT
100 DOLAR YAKIYORSUN HABER VERİNİZ" SUN..WWPHHPP
OO NİGA!..
DU BEN DE BİR PURO YAKAYIM HAZIR 100'LÜK YANIYORKEN.
ABİ KÖKLESENE MNA KOYIM ELİM YANDI ANASKİ YAA!
BİN GÜN DE SİZ YAKIN DA BEN İÇEYİM! BEN DOLAR YAKMASAM PURO İÇECEĞİNİZ YOK MNA KODUMUN PİNTİLERİ!
LAN 100 DOLAR MI?
NİGA NİGA ♫ ♫ NİGA NİGA ♫
BİR CAM AÇIN...

Merhaba.

Eskişehir'denselamlar.Birkaç saat sonra oyunum var.

Yoğemi şu andabir otelodasından yazıyorum.Turnedeyim.

Balli da yanımda.Balli bir cennet papağanı. Hikayesinden biraz bahsetmekistiyorum Balli'nin. Bundan on beş gün kadar öncebisikletkullanirkenoğle, İstanbul'da birsemtte, bir ara sokakta, kohne bir pet shop'la, kötü bir kafes içinde gördüm kendisini. O da beni gördü.Anlikbir şeydi.Sanki "al beni kurtar" dedibana o anda.Öyle bakti yani.Normaldehayvan almaya ve satmaya karşıyım. Biran öncebitmek bu işler. Dükkanın önünde bisiklestimle durupdurmadım şöyle.Balli'ye bakıntıcanusa birsüre. O da bana bakti hep.Birde evdedokuzkuş dahavar. Otuciisinpoz türlerionlar.Kendileri için yaptığım dev salmada çokmutlular. Oi kuşlarınbiri harıçhiçbirzaravermemiş.

Para verdğim de dahilolmaküzere hepsininkötükoşullarda yaşamak zorunda birakilmalarınaençoldolan aslında.Kısacık ömürlerinde mutlu olsunlarisiyorum. Kuşların mutluluğu beni de mutlu ediyor. Bu aradahepsi de kafes kuşu.Doğada yaşayamazlar. İki saka var gerçi.Ama onlar dauzunsüredir kafesteoldüklarından artıkonlar için de dışarıdayaşamçok zor. Durumbar böyle.Ne diyordum. Balli.Oğuin bakıştıkıyle işte. Sonrabenyolumu devametmetim.Şimde Balli'ya karşı bir sorumluluk hissederek ama. Çünkübir kezgörmüştümartik Balli'yi, Yeonu oradan çekipalmamgerekiyor du.Fakatbu ticaretin bir parçasolmak istemiyordum. Öyledebir durum da var. Daha sonrabelki birhaftaboyunca hergün sırfBalli'yi görebilmekiçin bisiklestimle o semtegitmeye başladım.Balibeni hergördüğündeoyunlar yapıyordu artık. Bir haftınsonunda nihayetdayanamadım ve içeriyegirdim.Fiyatını sordum Balli'nin. Neacayipdegilmi. Biri sizin fiyatınızı sorsa üzülmez misiniz. Hemen kazıklamaya çalıştılarbeni.Hemen ama.Yüz elli lira dedi once oradaki kadın,sonra kendiliğinden yüz yirmi bey'e indi.. Oldu yi aksamlardedim.Balli'yi almadanbirdönmordan dan. Hemenkardeşimiaradım. Dedim ki,yetiş, beni kazıklamaya çalışıyorlar.Durumu anlattım. Benonuseksendoksan lira'ya alırım,senmeraketmededi.Eritsigun kardeşimlebuluştuk. Ona dükkanı tarifetcim vesokağın başında beklemeye başladım. Ama nasıl heyecanliyim. Dakikalar geçmek bilmiyor.Saatler kadarsonra kardeşimgeldielindebir kutuyla.Balli içinde kutunun. Gerçekten de dokzan lira'ya pahasıyaymış. Ertesi gün hemen Balli'ya.Kerdisi için hazırladığım kafese koydumönce. Birazdinlenmesini sağladım. Bu arada adınıda Balli koydum. Çünkübenim balgibibir şey, hemde galibabirkuş biraz. Çünkükarşımaben çıktın.Ona çokyiri bakacağım. Ona o pis ortamdan on gün kadargeç kurtarabildiğim için bile üzülüyorum. Isırma huyuyokama insanlara güvenini sankibiraz zkaybetmiş gibi.Daha sonrakişinlerdedeğilsinin.kapının önünde kapatmadım evde,çalışma odamartık onunda odasıoldu.Şimdi de berabertürneyeçıktıkBalli'yla. Hem beni dahaçokgörsün, bana güvenmeye başlasın iyice, sonra da tepemden inmesin, hem de bazıbir yol arkadaşı olsun diye.Yani öyledüşündüm. Bayağı arabada sağ ön koltukta Bali oturuyor. Kafesine emniyet kemeri bilebağlıyorum.Yol boyunca misizikindirken şarkılara eşlik ediyor, oyunlar yapıyor. Şu anda da Eskişehir'deki otel odamızı keşfiyenegul. Dün de Bursa'dayde.Yarın Ankara'ya gidiyoruz. Resmen Balli'yla roadtrip yapıyor gibiyiziz yanıdan da.Çok mutluyumBalli yanımdaoldüğü için.Buaradadün Bursa'da otelodamagiriyaparkenBalli'nin kafesinin arkasına yardımeden bellboy,"meslektaşız" deyiverdi bana."Neiş yapıyorsunuz" dedim."İstanbul'da danshocasıyım ben,sizde stand-up yapıyormusunuz" dedi. Bir şeydemedim.'Bazen de burdaçalışıyorum, geçen yaz beni kaçıyordu insanlar,şimdi beninsanları karşılıyorum" dedi.Yine bir şeydemedim. Odama girdim, bahşişini verdim. Balli'dan bana akşamki oyun için şans dilemesini istedim. Odadan çıktım. Sahneye çıkacağım mekana geçtim.Multisempbir izleyiciyeoyınadım. KısacaBalli'nin hikayesi bu.

Bu aradaHazar boybakmaya dadevamediyorum.Her pazar. On bir'leiç arası.Dörtsaat. Bu dörtsaatte bile o kadar çok şeyinfarkına varıyor ki insan.Çocuk bakmayınca insan bilmiyor. Meselą çocuk uyumasının ne kadar önemli bir şey olduğunu yeni yeni anliyorum.Eğer birinsan çocuğuuyuyorsa,çünkü çocuk uyumak çok zorbir olayvayabiliyordünyadaile dursun Istiyor. En ufak bir ses olmasın, yaprak hıyrdamasın, çit çıkmasın istiyor. Çocuğu uyandıran her ne olursa onu yakmak istiyor. Bu kadar önemli bir şey işte çocuk uyumasi. Çocukuyumasının ne kadar önemli bir şey olduğunuçocuk uyutunca anladım. Çocuk uyutmak gerçekten çok zor. Huysuzlanıyor uyku öncesi. Başlıyor ortalığı yıkarcasına ağlamaya.Ben de bunu anlamıyorum.Uyuyacaksanuyu, ağlamakne demekyani.Kucağa alıyorum mesela, o da kesmiyor, illa bir de ayağa kalkacağım ki sussun.İrtifa farkını,gabariyiflarınneredenbiliyor bu çocuk, bunlar hep birmuamma.Kucakta amauyuyor.Sen,olmaz.Bir ayağı kalkman lazım.Ayakta kucaktabaşlıyor uyumaya.Yatırıyorsun usulca ve çocuk uykusunu alanakadar dünyada ses diye birşey olmasın istiyorsun.

Hoşça kal.

"Yeni alpay erdem"
19 Kasım Perşembe / Kocaeli 262 Lem / Saat 21.00 / bilgi: 0535 991 19 82
19 Kasım Cumartesi / Sahne Bogiçiçi / Saat 22.00 (İstanbul komedi festivali)
23 Kasım Çarşamba / Kumgumuk Sanat Tiyatrosu / Saat 21.00 / bilgi: 0555 338 44 62

facebook.com/pages/Alpay-Erdem/
twitter.com/alpayerdem

İSMAİL (Hasta Ruh)

...ebabil...

Ebabil bu... Büyük ihtimalle yuva yapmak için yer ararken balkonu dürmüş... Kanatları sağlam... Bacakları çok kısa olduğu için yerden havalanamıyor...

İyi yapmışsın... Ebabiller ilginç kuşlardır... Havada beslenir ve havada uyurlar... Bacaklarını hemen hemen hiç kullanmadıkları için resmen bacaksız kuşlar olmuşlardır...

Peki şimdi ne yapacaksın İsmail?

Son anlarsın diye sana getirdim...

Taş atar gibi havaya fırlatıcam...

Nasıl yani?!

E ancak böyle uçar gider...

Ya düşersa...

Ölürse ölsün, ben elimden geleni yaptım. Öyle değil mi sizce?

O da küçük bir ihtimal ama uçup gidicek benden.

Yaz göçmenidir bu kuşlar...

Bu yüzden de dolaşı dilemeliyim yüzlerce...

Yemin ediyorum kimse yok gibi bi adamın ismali...

Ne yapıcağımı bilemedim şimdi. Balkonda yerde öyle kıvılıkaya yatmış gibi duruyordu...

Büyük ve gürültülü şüriiler bulunduğu sürece...

Şehir merkezleri, kırsalı, ormanları, kısa cân her yerde yaşarlar...

Saatte 240 km hızla uçabilirler...

Ayrı da aklıma hemen sizin gelmiş... İlgilanın çünki sen böyle şeylere...

Sevişsun böyle kuş yüzünden kedi olsun...

Ahyorum...

Düşerse ruşkeş?

Denize atlıycam

Ölücem heyy-canım-dan!...

Yo ALLAH!..

Fakat!.. Dü... Düşüyo!..

Oha!.. Uçuyo!.. Gidiyo!..

İsmail'a an öyle bi mutlu olunca bi an sarıldım sanki ama şey olmasın yani...

Yok canım, anlık bi şey, anliyom ben zaten seni...

Olmaz..

Gerçi özlemişim beni sana sanırım... Ama yine de şey olmasın yani...

Kokunu da özlemişim bi de... Ne bileyim, özlemişim işte seni...

Sağ ol. teşekkür ederim...

Canıma okuyacaksın sen benim, beni... Beni dört döndürecek sin, anlıgıdı...

İnsan kendini bu dünyadan ne kadar uzaklaştırabilir? İnanılmaz başarılı örneklerini gördüm yıllar içinde. Rifat beyler, Meral hanımlar... Hepsi kendilerine kendi imkanlarıyla çok şık, çok zarif, elegant birer uzay mekiği yaratmışlar, ikamet ettikleri semtten uzay boşluğuna fırlatmışlar kendilerini. Eski insanların uzay mekikleri daha güzeldi. Çok gürültü etmeden, çok milletin gözüne sokmadan, kayarcasına çıkarlardı atmosferden. Şimdi her dünyadan ayrılıp kanadaya kaçan arkasında bir açık mektup bırakıyor. Terk edip giden kız arkadaşın attığı dev mail gibi, okusam bir türlü, okumasam olmaz, kollektif vicdanımıza ağırlık yapıyor, sıkıntı yaratıyor. Bu mektup kime? Ben mi yanlış bir şey yaptım? Bana bir şey demiş mi? Ben kanadaya taşınıyorum ve kaybeden siz oldunuz. Bunu biraz düşünün.

Güle güle dünya.

Oysa bakın Rifat Bey'in uzay gemisine. Evinin küçük odasını ses yalıtımıyla kaplatmış, bütün duvarlar raf, raflarda onbinden fazla klasik müzik albümü var. Odanın ortasında bir tane tekli koltuk, ses sistemini de koltuğa göre ayarlamış, her şeyin ortasında Rifat Bey var. Torunu falan değilseniz, bir şekilde evine misafirliğe gitmediyseniz Rifat Bey'in dünyadan ayrılıp yerçekimsiz uzaya yerleştiğini bilmenize imkan yok. "Bu da benim bir zevkim, hobim, boş zamanlarımı böyle değerlendiriyorum" diyor. Oysa Rifat Bey emekli, Rifat Bey'in bütün zamanları boş. Rifat Bey uzay mekiğinde yaşıyor. Elli senelik eşi Nurdan Hanım sizi kenarda kıstırıp bazı itiraflarda bulunuyor: Yemeğini bile odaya istiyor, bir tek yatmak için çıkıyor. Eskiden lokale giderdi, Klasik Müzik Sevdalıları Derneği'yle konserlere katılırdı, artık onu da yapmıyor... Bu astronotluğun şanındandır Nurdan Hanım, onlar yemeklerini tüplerden emerler, sularını hortumdan içerler, pek dışarı çıkmazlar. Merak buyurmayın.

Bakın Meral Hanım'ın uzay gemisine. Evinin her yerine biblo doldurmuş, evini dış uzayın tehlikelerine karşı biblolarla yalıtmış. Her türlü radyasyon, gündem ve değişim biblolara çarpıp sekiyor, hiçbir şekilde eve nüfuz edemiyor. Artık Meral Hanım'ın biblo sevdiğini beyinlerine kodlayan yakınları, torunları ve arkadaşları da Meral Hanım'a her özel günde hediye olarak biblo getiriyor, biblo sayısı katlanarak artıyor. Biblo sayısı artıkça Meral Hanım'a daha fazla biblo geliyor. Meral Hanım'dan mutlusu yok artık. Kafasını çevirdiği her yerde kırmızı yanaklı porselen bir oğlan, iki ayağının üstüne kalkmış etrafı inceleyen meraklı bir tavşan, ufaktan büyüğe sıralanmış yüzlerce paşabahçe fil. Kaygılar ve üzüntüler, hoşça kalın; evde biblodan başka hiçbir şeye yer yok.

Binlerce göz...

Benimse bir tane kulak içi kulaklığım var. Kusura bakmazsanız, bir iki sene önce işlerin yolunda gittiği bir vakit parayı kulak içi kulaklığa yığdım. O zamanın parasıyla 200 TL verdim bir kulaklığa. Evden işe giderken, iş yerinde iş arkadaşlarımın yüzlerini izlerken, işten dönerken, toplamda gün içinde on saatten fazla kullanıyordum, o yüzden masraftan kaçınamaya karar vermiştim. Kulaklık da sağolsun çok kaliteli çıktı, dışarıdan beynime hiçbir şeyi geçirmedi, zamanla orta karar bir uzay gemisine dönüştü. Her gün süzülerek gidiyorum iş yerine, internetten alman klasik müzik kanalı açıyorum, ne okudukları haberlerden bir şey anlamayayım, ne çaldıkları müzik bana geçmişten lezzetsiz bir hatıra getirmesin diye. Almancayı çok az anlamaya başladığımı hissettiğim an Hollanda kanalına geçerim, ufak ayarlamalarla boşlukta süzülmeye devam ederim. Çünkü uzay bir heves değil, bir tutkudur.

gmail.com

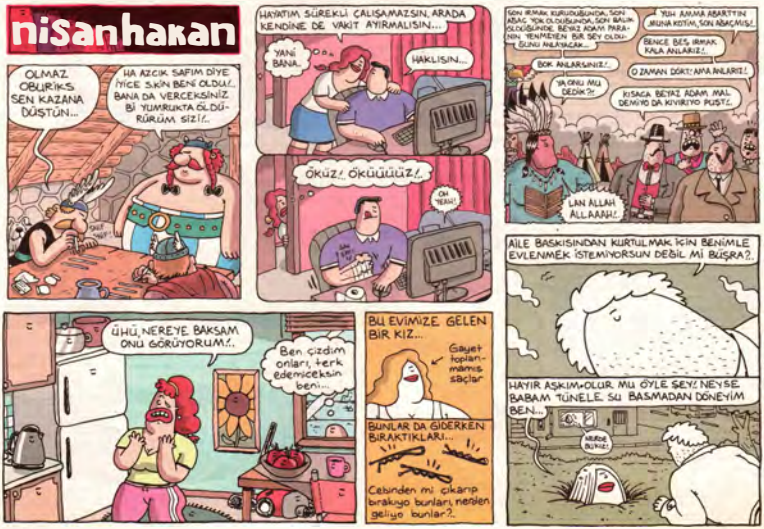

● Schadenfreude,Şadenfroyde okuyunuz.Buaradaeskidenher yabancı ismin,kelimeninyanında parantezicinde okunuşu verilirdi, ders kitaplarımız bile parantez içinde "Nerden, Sivri"lerden geçilmezdi. Hattabakın netbir şekildehatırlıyorum k: aya ilkyaak basan astronot ekibinden bahsedilen okuma parçasında astronotlardan Michael Collins'inadınınyanında parantez içinde "Misel Kolins" yazıyordu. Evet sanırım Mayıkol olması lâzım ama iştebir yanlışkendisinden çok emin bir şekilde başka bir yanlışla düz eltenadamkonuşuyormuş gibi;ardını arkasını araştırmadan Misel yazmışı ders kitabını hazırlayan, Hayır,ders kitabı bir de öyle tacizcağı amadiğer yandanda sağ mayahat hikâyelerinnanlatıldığı ders kitaplarımızvarmış,) başka birinin duyduğuacidan,gördüğüzarardan, düştüğü kötü bir durumdan hazalmakanlamına geliyor. Kelime,mucidi neredenbaksanız Almanlar olduğuİslâde, resmenMannheim' dabir fabrikada, tamamen dış piyasa özelkale de Türkiye'ye ihraç edilmesi düşünülerek icat edilmişgibi duruyor. Zira başkasının başına gelen felaketlerden zevkalma konusundadünya liderliğine oynayabiliriz.Hatta geçen haftaTrump'in seçildiğianlaşılır anlaşılmazpanikiçinde etekleri tutuşan ve Amerika'nın en prestijliüniversitelerinde Türkiye üzerineçalışan akademisyenlerin telaşımgörünce ben de bu Şadenfroyde'nin tadınıbakmadın desemyalanolur.

● Hayır, aynı heriller, yakın zamana kadar bizim çobanı öve öveyerlere göklere sığdıramadıydı. Sırf fuyuz oldukları misesses nizam çarpıdıyor diyedahaçobanmilk günlerinde bilebir sürü gazetecihapıs teyken" Türkiye çağ üzerinçağ atlıyor," diye yazıp, sırf gazete sattığı için vurulupfelç olanlar,cezaevinde dayakyiyerek öldürülenleri görmezden gelişşekzencinmasıl da bir anda bitiverdiğini ballandırballandıra anlattıklarını unutmuş değiz, şimdihalkın seçtiği bir adam seçim sürecinde ırkçı,cinsiyetçi,düşmanca ve çoğu kez de apalca laflar ettiği için adam dahaiyi başlamadan cumhuriyetmitingi düzenlemeye başladı.Yani için için her ne kadar uzansam dabiraz kin var ama yine de bu şabalaklarınbize müstahak gördüğü,hatta müstahakgörmek bir yanıabizim içinen iyisi olduğunuiddia ettiği çobanınyarısı kadar bile olmayan adamı kendibaşlarındabulunca paçalarınntutuşmasını inceden keyif veriyor işte engel olamıyorum. Hayır Trump'in abuk subuk vaatlerininyarısınıbiz icraatolarakyaşarken bu şabalaklarpek bir olumlu bakıyordu duruma.

● Benim dışımdada çoğunuzun "Al ulan şimdi biraz da siz çekinibakalım," tavrıolduğunu,çoğunuzun bu tecrübe bu vaatlergerçek olursa olangarıban geçmene,zannlığa, az biraz farklı yaşayana olacak ama bizdeki "Benyandım,sizde yanın ulan," tavrımalesef bu gerçeğibastırıyor.

● Ha nedir ebette buvak tekadar dünyakadar analiz okudunuz," Trumpnasıl seçildi, Trump neden seçildi, nasıloldu da oldu?" diye hemTürkiye'de hemde dünyanın dörtbir yanında yazan köşebendler ne diyordiye bakteniz.(Belki de çokda fiil diyerek sporsayfasını çevirdiniz,hemen kenardaki "unlilerincocukluk fotoğrafları" linkleriklikladınız.Ki o zaman daha iyiolmuş.) Amabuyurunsizeasıl analiz: Trump 9 Kasım 2016'da değil,9 Kasım 1989'da seçildi.

● Memo yazının burasında heinen "Evet! Illuminati buna yıllar önce karavermiştı!" diyeayağa kalkacakolsa da, aranızda dahadikkatlioların farkedecek ki 9 Kasım 1989, Berlin Duvarı'nınyıkıldığı,soğuksavaşın bittiği tarih.Dileyen istatistikleri baksınarkadaş: ABD'de 89'daortasınınfin ortalama ücreti (Bugünün parasıyla) yıllık 91 bin dolar, bugunse 55 bin. SadeceAmerika'da işçi sınıfının kazancı, 1989'dan sonra ayı gibi düşmeye başlamış.Ayrı durumAlmanya için de geçerli: BatıAlmanya işçisibugünkü Almanyalı sinden çokkazanmış hep.Peki neden? Çünkü bunlarınişçileri çokda ezmemesi gerekiyordu. Eğersenin,işçilerihamilik yapabilecek bir Doğu Almanya,bir Sovyetler Birliğivardı.Reel sosyalizm,hükümsürdüğü ülkelerdeki işçi sınıfının yaşam şartlarını ne derece iyileştirdi bilememama yaratıtıçtehlikeli gösyalkapitalist ülkelerdeki işçi sınıfın krallar gibi yaşatıo.Ama 89'dan sonra işçisınıfının aklını celecekosyalist düşman kalmadığı için bindirlersırtımıza,ver ettiler kırbacı,ver ettiler kırbacı.Sürekli olarakezilen birsınıfın,eğer ortada sınıfmucadelesiveren bir hareketyoksa kılıfmucadelesiveren Trumpgibiadamlara meyletmesi de kaçınılmazdır. İşte o yüzden 1989.Biz kerizgibi Metallica'nınAndJustice For All albümünün korsan kopyalarınınpeşinde koşarken Trump'in (Ve Urban'ın,ve çoban'ın,ve Haider'in) temellerialtıyormuş. Gerçibiseksiyine de kısgördüklan,ne yapacaktık?

● Arkadaş siyasi analiz yapp köşeyi doldurum dedim ama anca bir paragraf yazabildim, halkıaten siyasianaliz yazmakyarı bir sanatmış.Siyasetyazarı esnafını buradan tebrik ediyorum.

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Saklandığımız maskelerin ardında sığıntı gibi yaşıyoruz."
- Yağmur Kuzu, Siyah Beyaz Notlar (Gece Kitaplığı)

● İdam cezası yeniden gündemde. Güzel şeyler yapmanızdan hadi vazgeçtik, bari sizden önce yapılmış güzel şeylere dokunmasanız olmaz mı?!

● AB'nin kapısında beklemek modern fikse, ben modern filan değilim. Ekonomik bağımlılık için bu kadar hevesli olan, er geç sömürülür!

● Artık dünya savaşı yok. Üçüncüden onuncuya kadar dünya savaşlarının adı terör...

● Musa Kart'ı ve arkadaşlarını hapiste tutarak, toplumun huzurunu sağlayan bu sistem, tarihe sadece "skeç" olarak geçer...

● Nerden bakarsan bak, rejimi en özet, en net, en kısa bir isim anlatıyor. Aslı: Erdoğan.

● Uzay boşluğunda her birimiz kozmik mülteciyiz...

● Leonard Cohen'e herkesin ayrı bir vedası oldu. İlahi, davudi ses için benim vedam da "Nevermind" adlı, doyamadığım şarkısı...

● Ölümlü olduğunu bilebile, ölümsüzlük hakkında çok konuşan canlıya kısaca "insan" diyoruz!

● Adam haklı, kendini tanı! Her ne sandıysan sandın ama kendini tanıdığında çok daha karmaşık, çetin, ilginç biriyle tanışmış olacağın kesin. (Adam: Sokrates)

● Yeni bir söz söylemek, çok da zor değil. Sadece söylenmiş bütün eski sözleri bilmen gerekiyor, o kadar!!

● Bir zamanlar dünya ile güneş arasında bir soğukluk vardı. O zamanlara "buz çağı" dediler...

● Her şeyi anlamak ile hiç bir şeyi anlamamak arasındaki tek benzerlik, şey. Yani anlasan da bilemezsin!

● Tüm günahkarlar eşit değil. Aynı zamanda ziyankar olan daha da günahkar. Ondan da rütbelisi sahtekar...

"Başkanlık" gerçekten bir sistem olsaydı, ABD'nin başına Trump gelemezdi!

● Başka birinde kendinde olmayanı mı seversin, bunu anlamaya çalışana kadar ya ona sevgin geçer ya da kendine!..

● Çok fazla cesaret, korkaklıkla aynı sonucu verir...

● Mutlu olma isteği, mutlu olmaya yetmez. Acı çekmeme arzusu da acıyı engelleyemez. Demek ki isteği, arzuyu bir yana bırakıp hangi hissiyat varsa onu yaşamak lazım. Sıraya girip gelecekler nasıl olsa...

● İsveç'te sürgün olduğu yıllarda, italyan sanırlarmış Züfü Livaneli'yi, "Livaneli" diyerek. Yine o yıllarda, sanatçının Türkiye'de bir çok korsan kaseti vardı, kasetlerin üstünde değişik değişik resimler bulunurdu. Sınır, yasak, ceza nihayetinde vız geliyor, kimseler engellemiyor sanatçının halkıyla kavuşmasını.

Züfü Livaneli'nin 50. sanat yılını kalpten kutlarım. Yapılan gecenin sonunda "İkinci 50. yılda buluşmak üzere" dedi Livaneli. Belki o ikinci 50. yılda oradakiler bir arada olamayacak ama halkın türkülerini söyleyenler aradan 500 yıl, 5000 yıl geçse de unutulmazlar, şarkıları ve türküleri söylenmeye devam eder. Kim ki halk için sanat yapar, halk onu kalbine alır ve sonsuzluğa taşır. İyi ki varsın Livaneli...

Yapma rü

● Çok çalışmak ile çalışkan olmanın aynı şeyler olmadığını çalışa çalışa anladım...

● Başkalarının özel hayatına kafayı takanın demek ki nasıl dandik bir özel hayatı var!

● Eğitim sisteminin bunca rezaletine rağmen, hala daha bu toplumdan parlak insanlar çıkabiliyorsa, "Allah zihin açıklığı versin" sözünün güzel geleneğidir

...

Benim günahımdan niye memnunsun, benim günahım ...na sevap değil ki. Ama senin bu gereksiz memnuniyetin, ...ir yeni günah...

Gringo, yabancıdan da ziyade, bildiğin "yaban" anlamında. Green go"dan gelmekte. Uzak diyarların adamı gringo...

...öğretir... Onarmak, ...terbiye eder...

Hayal kırıklığının içindeki hayalden bile gene heyeca...nlamıyor insan. Güzelce topla kırıkları, geriye hayal kalsın...

"Gerçek kişi ve kurumlarla ilgisi yoktur" cümlesini ne ...aman görürsen, arıla ki anlatılan gerçek kişi ve kurumlar. ...ir tersinden kodlama...

Bir ödülümüz varsa şu hayatta, kendimiz olmak... ...enzer şekilde, bir cezamız varsa o da ayrı, kendimiz ...lmakla cezalıyız...

İranlı yönetmen Majid Majidi'nin Hz. Muhammed'in ...ayatını anlattığı üçlemenin ilk filmini izledim. ...eygamberimizin çocukluğunu mükemmel yansıtmış perdeye ...üyük usta Majidi. Muhakkak izlenmeli. Çocukların ...upladıkları meyveleri attıkları akarsular, doğal bir havuza ...ışıyor o meyveleri, oradaki kadınlar da sepetlere ...ldoruyorlar. Gözümün önünden gitmiyor, adeta cennetten ...örüntülerdi izlediğim...

Geçen hafta yazdığım, Zefere Kaçış filminin esin ...aynağı macar filminin adı "Cehennemde İki Devre", ...önetmen Zoltan Fabri. İlgilenenlere teşekkürler. Filmin ...efere Kaçış' tan farklı ve acıklı tarafı, finalde nazileri ...nen futbolcuların kurşuna dizilmesi...

<antocomic@gmail.com>

YİĞİT ÖZGÜR
EVLADIM ZAHMET OLACAK AMA, RİCA ETSEM BENİ KARŞIDAN KARŞIYA GEÇİRİR MİSİN?
KARŞIDAN KARŞIYA DERKEN, KARŞIDAN TEKRAR ONUN KARŞISINA YANİ BURAYA MI GEÇECEKSİNİZ?
NE DİYOSUN ANLAŞILMIYOR EVLADIM.
SİZ KARŞININ DEDESİ MİSİNİZ?
NE DİYOSUN BE İBLİS!!!
ARKADAŞLAR KUSURA BAKMAYIN AYRINTI VEREMİYORUM AMA ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE ÇOK GÜZEL BİR ŞEYE ŞAHİT OLACAĞIZ... EĞER HER ŞEY YOLUNDA GİDERSE, KISMET DE OLURSA SİZE HARİKA HABERLERİM OLACAK... ŞİMDİLİK BU KADAR SÖYLEYEBİLİYORUM AMA OLAYLAR DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ GİBİ GELİŞİRSE GERÇEKTEN MÜKEMMEL OLACAK... TAM DİYEMİYORUM FAKAT NEFİS GİBİ BİŞEY GÖRECEĞİZ. DEĞİŞİK BİŞEY...
NEY ULAN İT OĞLU İT!!!
ŞEREFSİZ!!!
BU ODADA NELER YAŞANDI BE AMİRİM... ŞU DUVARLARIN DİLİ OLSA DA...
BOKUNU YİYİM VURMA ABİ...
ANANI AVRADINI...
ANUNA KODUKLARIMA...
SIKKO KARGO
Geldik Bulamadık
EN AZINDAN Bİ ALO DİYEBİLİRDİN...
ERÜ?!
ÇOK UĞURLU BİR ŞİRKETTE İŞE BAŞLADIM...
CANER'İ GÖRDÜM...
NAPIYOMUŞ?
OSURUKLU BİR ŞİRKETTE İŞE BAŞLAMIŞ.
İŞSİZLİKTEN İYİDİR.
ÇORBA GÜZEL OLMAMIŞ.
BENİ SENİN GİBİ KİMSE SEVMEDİ...
MİSAL?
BESTELERİMLE GÜNDEME GELMEK İSTİYORUM. BABAMIN İSMİNİN KARİYERİMİN ÖNÜNE GEÇMESİNİ İSTEMİYORUM...
BABANIN İSMİ NE?
TANTUNİ BABAFİNGO.
MÜMKÜN DEĞİL AŞAMAZSIN BUNU.
DÖRT YAŞINA KADAR KİMSEYLE EVLENMEMİŞ OLURSAK BİRBİRİMİZLE EVLENELİM Mİ?
DUR BE OĞLUM...
Telefonu kapatırken "Hadi Görüşürüz" demek isteyen ablam, onun yerine ne demiş olabilir?
HADİ HOPPA!!

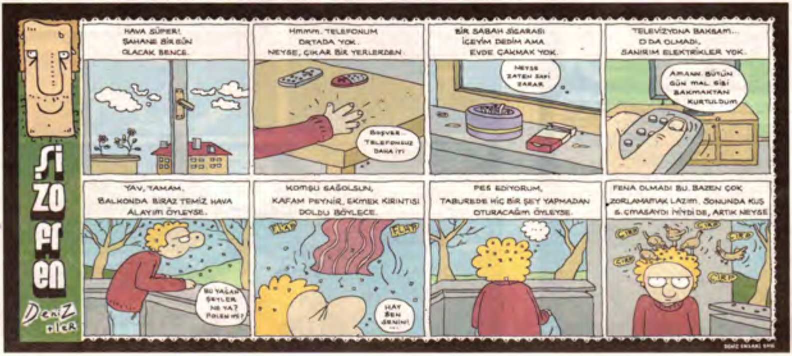
ŞİZOFREN
Deniz Üzler
HAVA SÜPER! ŞAHANE BİR GÜN OLACAK BENCE.
HMMM. TELEFONUM ORTADA YOK. NEYSE, ÇIKAR BİR YERLERDEN.
BOŞVER... TELEFONSUZ DAHA İYİ
BİR SABAH SİGARASI İÇEYİM DEDİM AMA EVDE ÇAKMAK YOK.
NEYSE ZATEN SAFİ ZARAR
TELEVİZYONA BAKSAM... O DA OLMADI. SANIRIM ELEKTRİKLER YOK.
AMAN! BÜTÜN GÜN MAL GİBİ BAKMAKTAN KURTULDUM
YAV, TAMAM. BALKONDA BİRAZ TEMİZ HAVA ALAYIM ÖYLEYSE.
BU YAĞAN ŞEYLER NE YA? POLEN Mİ?
KOMŞU SAĞOLSUN, KAFAM PEYNİR, EKMEK KIRINTISI DOLDU BÖYLECE.
HAY BEN SENİN!
PES EDİYORUM, TABUREDE HİÇ BİR ŞEY YAPMADAN OTURACAĞIM ÖYLEYSE.
FENA OLMADI BU. BAZEN ÇOK ZORLAMAMAK LAZIM. SONUNDA KUŞ S.ÇMASAYDI İYİYDİ DE, ARTIK NEYSE

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan Çizen CKY

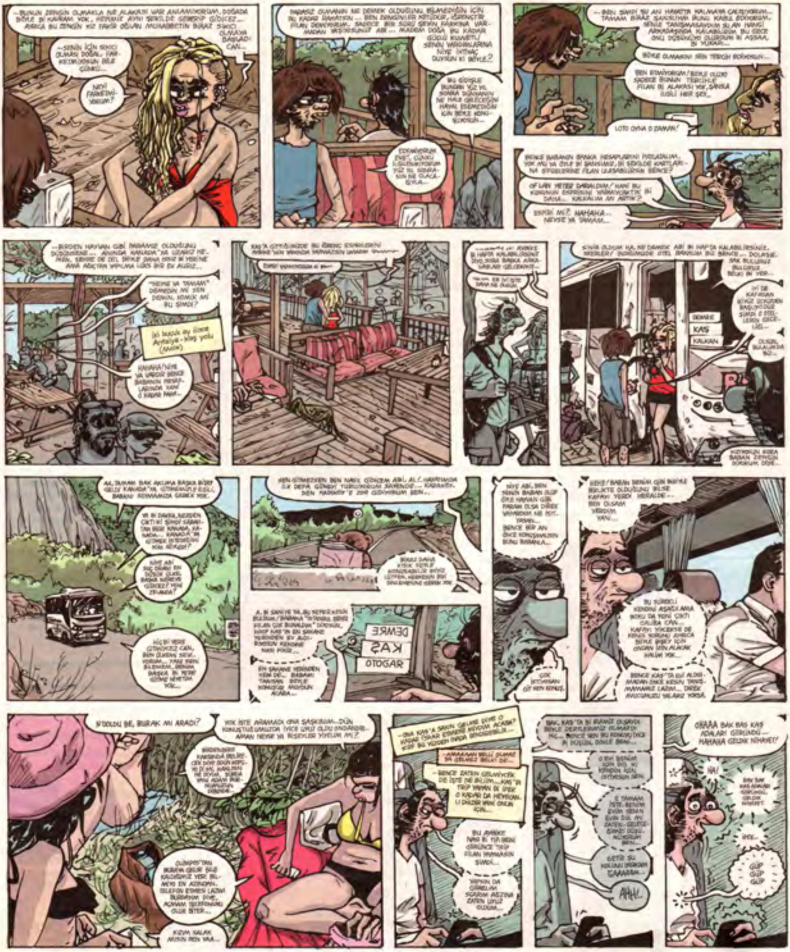

Tribal enfeksiyon

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Şimdi evime girsem bile/ Biraz sonra çıkabilirim"

Orhan Veli

Gece geç saatler.
(sesi kısık ve'nin ekranında sessizce kıpır kıpır kıpraşan görüntüler; çeşit çeşit ülkelerden,ırklardın,mülteci kartpfan'ın,yabancı düşmanlarının yürüyüşleri, onlarıprotesto edenler,dumanlar,alevler, polisler)
Karanlıkta palmiyeler hafif hafif salınıyor. Ne oldu?Vaadedilen o şiddetli fırtına? Hani gece başlıyordu!
Bekliyorum, (şarjın tık tıklarını) Laptop önümde.O'ndaki açık sayfada da "Süper Dolunay" yazıyor.
Geliyormuş. Yüzde onbeş daha büyük, yüzde otuz da daha parlak görüneceklmiş.(ay) Hoş bişey. Ama hiye peki içimde sebebini çözemediğim (hem de hızla büyüyen) bu
sıkıntı/huzursuzluk duygusu? Derinbir nefes alıyorum. Birden anlıyorum."Daha büyükay?" Ondanişte.İşteo'nu,o bilgiyi direk,Lars Von Trier'in o şeametkiı/gursuz/ meymenetsiz (ve hem de pek pek şahane) filminin anlarının olduğu o korkunç bölüme yönlendiriyor alelacelezihninim şaşkın/ biçare o zavallı santral memuru. O sıkıntı, o çarpışmadan nişet ediyor işte.*(nesvinemiz)* İşte ordan."Melankoli(melancholia)" adı.(2017)
O ürkütücüfilmde,dünyanın sonu yakındr. (kıyamet) Daha önce bilinmeyen bir gezegen dünyaya doğruyakalaşmaktadır.Gökyüzünde hergünbirazdaha,birazdaha büyür gezegen. (ayrı ay gibi o soluk ışığıyla) Bir oldurıcı "mehtab"
Koskoca, şehirden uzak, şatafatlı bir malikhanede yapılan muhteşem düğünün tam ortasında öğreniriz ki;"gezegen yaklaşmaktadır" Devasa sızı bahçelerde,
havuzlarda, gösterişli mobilyalar, porseleneler, pahalı tabloların döşenmiş o koskocasalonlarda geceler boyu gezinir dururlar. *(Wagner'in o ağır* karamsar müziği eşliğinde–*Tristan* İsolde,*prelüd–)*
Deprsif, melankolik, çaresiz.Yaptıklarinecek hiçbirşey yoktur. Hiçbirşey.O gezegenin ışığı vur ur yüzlerine,o ışığa soyunuryatarlar.(hele o adamın, bir sopanın ucuna takttığı o çember gibi şeyi kaldırıp kaldırıp o gezegene doğru tutarakten" büyüyor mu acaba,ne kadar büyüdü" diye biteviye, umutsuzca bakıp bakıp durması) Fısıltılı konuşançocukla annesinin o solgun ışıkta yaptıkları hüzünlü yürüyüşler... *(A. Hasim'in hasta annesiyle oy ışığında yaptığı üzücü gezintiler ne kadar benziyor."Ey eski kamer, sen bizi ebuette bilirsin!/Annemdi o nürunda gezen zill-i mehâsin")*
Herneyse, mutlaka görün, görmedinizse.
Kaçırılacak şey değil. Bir daha ürünü.
İşte ordan oldu o "vıkıtı" bende, pek muhterem arkadaşlar. O "daha büyük ay" mevzusunu duyunca işte.
Şu sıralar olmasa iyiydi o "büyüme" hadisesi.*-tam da (apokaliptik felaket filmlerindekilere pek benzer bir şekilde), dünyanın çeşit çeşit ülkelerinde,ırk,clon, yabancı/mülteci düşmanlarının ülke yönetimlerine adım adım yükselmeleri döneminde yani (nükleer silahların kontrollerine detabi,en mühimi)–* Daha büyük ay!
Tamam.Bakan baksın. Benhazırdeğilimhenüz.
Neyse,penceler kapılar(balkon kapısı)tokurdamaya, zangırtamaya... İşte iyi haber. Beklenen fırtına, nihayet. *(benim kadarsoplantılıbir tutkuyla bekleyen varmıdır bilemiyorum)* Birden balkon kapısı şiddetle açılıyor. (sevildiğini biliyor) Zar zor kapatabiliyorum, bütün gücümle.(kapıları besleyen biri gibi)–kapınınarasına ayağını koyan zorbagibi direniyor o da, naapıcaksagirip içerde!–
Rüzgarı da(fırtınayı da)giyinip giyinip bu derece görünür(hem de çok estetik)bir halegeliren başka bir ağaç türü olabilirmi? Palmiyeler. Çılgınlar gibiçırpınıyorlar.

Laptopekranında, açık sayfada bir haber;(habersitesi,bir gazeteninj "Çocuklara da yedirioyruz, meğer öldürücüymüş..." Ne! Allah korusunt Öldürücü mü? Çocuklara? Resmini de koymuş, o"öldürücü şey"in. Görelim diye, ama görmeyelim diye de bızlanmış! Hadi bakalım(*beyaz biseye mi benziyor, ne o öyle, öldürücü olan o mu?*)Göremiyosun ki,eşek kadar, tuğlagibi koca koca pikseller! (madem çocuk öldürüyor niye sakliyorsun?) Hemen tıklıyorum.Yok ki hemen.Neymiş o öldürücü?Ara ara bulamıyorum. Çıldırıcı! Yirmibeş resimden sonra;
"Tuz"mus meğer ol (töbe töbe) Tuz mu! Hoppala! Şaka desem değil! Ciddi gatsenin ciddi sitesi bu Nooluyoruz?
Kaşık kaşık tuzlar yiyesice seni! Pis pis sırıttığını da hissedebiliyorsun.("nooldu kaldın mı öle mal gibi! "Tuz" tabi. Noolmuş! Öldürmüyor mu ne yani? Oramızdan biz mi uydurduk, bilimadamları söyüyor, allalaya ") Bir kandırılmışlık, taciz edilmişlik duygusu. Niye öldürsün ki tuz? Öldürücü olabilecek kadarını istesen de yiyemezsin ki.Elinizağzın bağlayıp kavanoz kavanoz ağzına dökerlerse dahi, bilemiyorum.Onu mu diyosun sen? O zaman mı öldürücü? Çocuk, mocuk diyorsun bi de! Yaniye böyle oldu?
Olduk? Neredeyse bütün haber siteleri falan hepsi bu şekil.Bişey mi oldu?Hepimize.Oldu da bitti mi yoksa! (ay)biraz daha,biraz daha büyüyor ben bunları yazarken) Haber vermek için işe başamışlardı. Haberimiz olsun diye olmayan bişeyi cinsel, sexli mekslisanalım bazen de. "Kaynpederininönünde yatırıp defalarca..." Ah! O "üç nokta"lar. Değil tabi o sandığınız şey. Değil! Oyle olsa hiç gizler mi,müphem bırakır mı, işi şansa...
O şekil olsa sahiden ...
"O hastalığıyaptığını bilsenizağzınızdabi surmezdiniz" Kavun var resimde. Net bu sefer. Hi, tabi çok fena hastalık yapıyordur.Yapmaz mı? Yoksa niye ole diyesin?
"Nooldu parmaın mı yoruldu, alın beleşcisi seni! Gaste al desekalmazsın.Var mı ole bi dünya,"ver yiyim ört uyuyim" Haber beleş olsun. Parmaam yorulmasın.Oh! Bakıcan tabi o tuzbeş resme, beleş haber anca böle olabiliyor, tatlı canımı yorucan, ki biz de eve ekmek..." Deme ole o siteyi yapan.

Deme bak! Duyar gibi oluyorum sesini. Lüzfen.
"Ekmek" üzerinden herşeyi anlayamayız.
Bitek sana demiyorum. Demiyorum ki. Hepimize diyorum ben.
Cemil Meriç'in"Bu Ülke'sinde mi görmüştün, "Jurnal"de müptela da Ruet'den aktarıcor şöyle diyordu; (kitapların yok burda yine mealen): "Sağcı olabilirsiniz, solcu olabilirsiniz, herşey olabilirsiniz, amayeter ki yalancılomayın..." Cemil Meriç ekliyordu,"...diyor Ruef,oysa ki bi hepimiz, sadece yalancıyız."

Fırtına şiddeti bir sağsinkla "taçlanıyor"(ahtneyse) Camlarda şakırtılar.
Seni bağlıyorum internet sitesi. Sen de beni bağışla. Yağmurun hatırına...
Dahaazyalanlıbir dünya umuduyla.
"
Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler dİliyorum...
"

(Resim: Francis Bacon -Self Portre-)

engergonultas@gmail.com

cihan ceylan

FİRAR

SON

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr. Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212)245 53 38/39 **Fax:** 0 (212)245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Kasım 2016 | Sayı: 481

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

TEMİZ KAPAK

İşimiz zor değil. Alkışlayan eller, onay veren parmaklar, kaygı gözler, oynayan kızlar, sarı suratın binbir türlü hali; utanç, gözyaşları, öfke, şaşkınlık ve hatta minnet emojisi mesajlara bizim yerimize mana katabiliyor, ama bu tür varlıkları gereksiz bulanbir gruptaysanız işiniz zor. Kahkahadangözünden şelaleakıtan bir emoji sürüsü, whatsapp'a yeniyeni adapte olanveişin bokunu çıkarmayabaşlayan birianne etkisi yaratabiliyor. Grubumda akışçok hızlıydı, uzunmesaj yazan yoktu ve klavye hataları asla düzeltilmiyordu. Hatalı kelimeyidüzeltmek gereksiz bir kaygı göstergesiydi. Birakın kedi, maymun vb. sevimli hayvan fotosu göndermeyi, en ufak bir klişe en ağırbiçimde cezalandırılıyordu. Yaklaşık 20 kişiden teşekkül,"arkadaşın arkadaş" kabulüneaçık grubumuzda daha önce hiç karşılaşmadığım, ama isimlerini sıkça duyduğum insanlar davardı. Beniasıl yakan da bu oldu. Tanmadığım insanların olduğu bir yerde samimi bir performans sergilemem pekmümkün değildir. Söz konusuolan telefonla yazılan bir mesaj bile olsa sosyal ortamda heyecanlanırım. Aklıma ilk gelenideği de, yasadığım kapalı yüzündenkendimi zorlayarak bulduğum şeyleri (fırsat kollayarak) yazdığımdan hep bir yabancılık hissi veririmcopluluk içinde. Yazınıntonlaması yoktur. Whatsapp'ta manalı, akıllı, komik seyler yazmaya çalışmak benimçin genelde felaketle sonuçlanır. Mesajda manaya yüklenmeyecalışırken çiğlik coğrafyasında kayboluram. Keşke o gün de,uzun zamandır yaptığım gibi, mesajatmadan birsinsi gibi sadece okumayadevam eseydim...

Ben de varım!

Whatsapp'ta 56 mesaj görünüyordu. Mesajlar, ikiiçe tanesi hariç diğer üyeleriyle pek de yakın olmadığım "Temiz Kapak"isimli gruptangeliyordu. Şimdiyeka dar bu gruba bir iki mesaj atmış, ama yazdıklarım diğer üyelerin rahatlığı ve samimiyetinden uzak, fazlasıyla buluşlu olduğundan pişman olmuş, açıp açıp defalarca gönderdiğim mesajlara bakarak kendimden tiksinmiş vesonunda mesaj göndermeyi bırakmıştım. Gruptaki muhabbet, "Arjantin'e erkek erkeğe gitmek"gibibirazçocukçabir hayal üzerine dönüyordu. Grup, "hayatkısa" olarla, "hayatta izin alamayız" olarolarak iyice bölünmüştü. Bütün mesajları okudum, görünüşegöre, aslındaArjantin'egitmek için eşlerinden izinalmasımümkün olmayan "hayat kısacılar" resmen saçmalıyordu. Her zamanki gibi mesaj göndermemeye kararlıydım,ama vakit ilerledikçe (içtiğim TemizKapak'ların etkisiyle),"hayat kısacı"larladalga geçen bir mesaj atmakiçin yanıp tutuşmaya başlamıştım. (Alkol böyledir; hayatı kararlara bulaşmaz, ama nerede "pişmanlıklı alınan amabir yandan da çok önemli olmayan" bir prensip bulsa yıkmak için uğraşır.) Konuşma akışı çok hızlıydı, birinin yazdığına karşı uzunuzun düşünerekcevap kurgulamak mümkün değildi. Ekranın yukarısında "yazıyor" uyarısınınuzun süre aktif görünmesini istemediğimden mesajımı çalakalem yazmaya başlamak da istemiyordum. Öte yandan, tüketim hızı yüksekbu gruptafazla oyalanırsam, konu her an değişebilir ve ellerimde can veren şahane mesajımı böğrüme gömmek zorunda kalabilirdim. Yazacak bir şey bulamayınca belki fikir verir diye Google'a "Arjantin" yazıpgörsellerebastım. Çıkan görüntü o an için müthiş bir fikir verdi bana. Resmi kaydedip Whatsapp'a dönerek fikrimi için zemin hazırlamak adına,içinde bol bol "amk" geçen,imlasınınönemsiz olduğunu göstermek adına harf eksilten basit ama samimi mesajlar

atmım. Ortamiyice olgunlaşınca hazırladığım fotoğrafı altına, "Ooo beyler ben de sizi bekliyordum!" yazarak gönderdim. Mesajımdan memnundum, bence komikti, Arjantin'e gitmenin kolay olduğunusavunan "hayatkısacılar" akarşı "hayatta izin alamayız" cıları fena güldürecekti. Heyecanla gelecek cevapları beklemeyebaşladım.

Sıçtım, susuyorum...

Uzun süre cevap gelmeyince açıp açıp kendi mesajıma baktım. Cevabingelmesi gecikticeğe Isa'nın hiç de iyibir fikir olmadığı kanısınakapılıyordum. İnsanların işi gücü var tabi, benimgibi tüm vakitlerini kendimesajlarının peşindekendi kendilerini yiyip bitirerekgecirecek değiller elbet. Fakat 20 kişiyiz. Herkesin mi işi var? Saatlerdiraralıksızakan mesaj trafiği nedenbir anda kesildi? Mızalı misyonuylagruba gönderdiğim İsa niçinbir anda çarmhagerildi? Nihayet yarımsaatsonra ilk yanıtgelince dünya başıma yıkıldı: "Hacı napten? O heykel Brezilya'da yalan!" Ardındantokatgibikinci mesaj: "Ooo!!! Brezilya da güzel hacı, bana uyar..." We beni yereseren üçüncü mesaj: "Arjantin iptal o zaman,direkt İsa'yagidiyoruz." Her mesajda birazdaha eridim. Yaktın beni Google!

Ölüyorum!

Hayret! Google'a "Arjantin" yazıncalik sıralarda Brezilya'daki "Kurtarıcı İsa" heykeli çıkıyor. Tam hayata katılacakken Google beni resmen yakıyor. Isa heykelininRio'da olduğu bilmedğim bir şey değil aslında, ama komik mesaj gönderme heyecanından bir an aklım durmuş. Aslında kaderim bu benim! Ne zaman samimiyeti bırakıp kurguya girsem patlayarak etrafa saçılıyorum.Isa skandalındanyaklaşık beş dakika sonra kendimle dalga geçen bir şeyler yazarak durumu önemsemediğimi göstermeye karar verioyum. Uzun süreyazıp sildikten sonra,yukarıda "Fırat yazıyor" uyarısı görülmüştür kaygısıyla,"Doğru yalan!" gibibasitbir şeyyazıp göndermek zorunda kalıyorum. Yine bir suskunluk yaşanıyor. Yaklaşık beş dakika sonra, beni yakından tanıyan bir arkadaş, saatlerimin isabi geçeceğini bildiğinden olacak, "sorunyok" dercesine muhabbeti başkabir mecraya çekiyor. Isa skandalını önemseminyormuşum gibi muhabbete katılmak istiyorum, ama olmuyor. Yapabildiğim tek şey dönüpdönüp Isa'ya bakmakve yazılanlardan gittikçeartan paranoyakilkta yeniyeni anlamlar çıkarmak. Konunun hızla kapatılması beni rahatlatacağına, tam tersine kaygımın gittikçe artmasınayol açıyor. Ben konununkapanmasını istemiyorum şu an! Sürekli,konuyu nereleregetirsem de birazönce yaşadığım o rezilanların gerçek yüzünüaçıklasam, diyedüşünüyorum. Bir yandan konuyu durdurdurarken yenidenaçarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyorum. Kendi kendime "Oğlum s.ktir et, nolcak,ne düşünürlersedüşünsünler," diyerek rahatlamaya çalışsam da, her seferinde Güney Amerika'nın o kederli coğrafyasında buluyorum kendimi. Belki deikili gruplarhalinde özelden benim hakkımda konuşuyorlar, "Cahil lan bu!" diyerek cesedimin üzerinde dans ediyorlar. "Abi napıtnız, bilmemem mümkün mü!" diye mesajlar yazmak istiyorum, "normalde kültürlü bir insan olduğumuhepiniz biliyorsunuz, böyle basit bir bilgiyibilmediğimi düşünmüyorsunuzherhalde!" diye yakalarınayapışmak istiyorum, "cehalet değil bu, ufak bir dalgınlık,anladınız mı?" diye bağırmak istiyorum,ama bu tür çıkışların tamamen yok olmakla eşdeğer olduğunu bildiğimden, içimkan ağlayarak susuyorum. Kimbilirneler konuşuyorlar benim hakkımda?

İpneler!

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ
UYKUSUZ